UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE
MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE
A CARSTEN HØEG CONDITA

X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

EDENDUM CURAVIT

GERDA WOLFRAM

Pars Principalis

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
1987

MMB X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

PARS PRINCIPALIS

UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE

MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE

A CARSTEN HØEG CONDITA

EDIDERUNT

ENRICA FOLLIERI · HENRIK GLAHN · CHRISTIAN HANNICK

KENNETH LEVY · JØRGEN RAASTED · GÜNTHER ZUNTZ

UNA CUM ARCHIMANDRITA CRYPTENSI

X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

1987

Т. Владышевской от Ханника 1988 г.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

EDENDUM CURAVIT

GERDA WOLFRAM

Codex theol. gr. 136
Bibliothecae Nationalis Austriacae
phototypice depictus

Pars Principalis

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

1987

Vorgelegt von w. M. Herbert HUNGER
in der Sitzung am 2. Mai 1984

Gedruckt mit Unterstützung durch den
Fonds zur Förderung der wissenschaftlichen Forschung

— ISBN 3 7001 1116 9

Druck: Ernst Becvar, A-1150 Wien

1

[illegible]

ε.

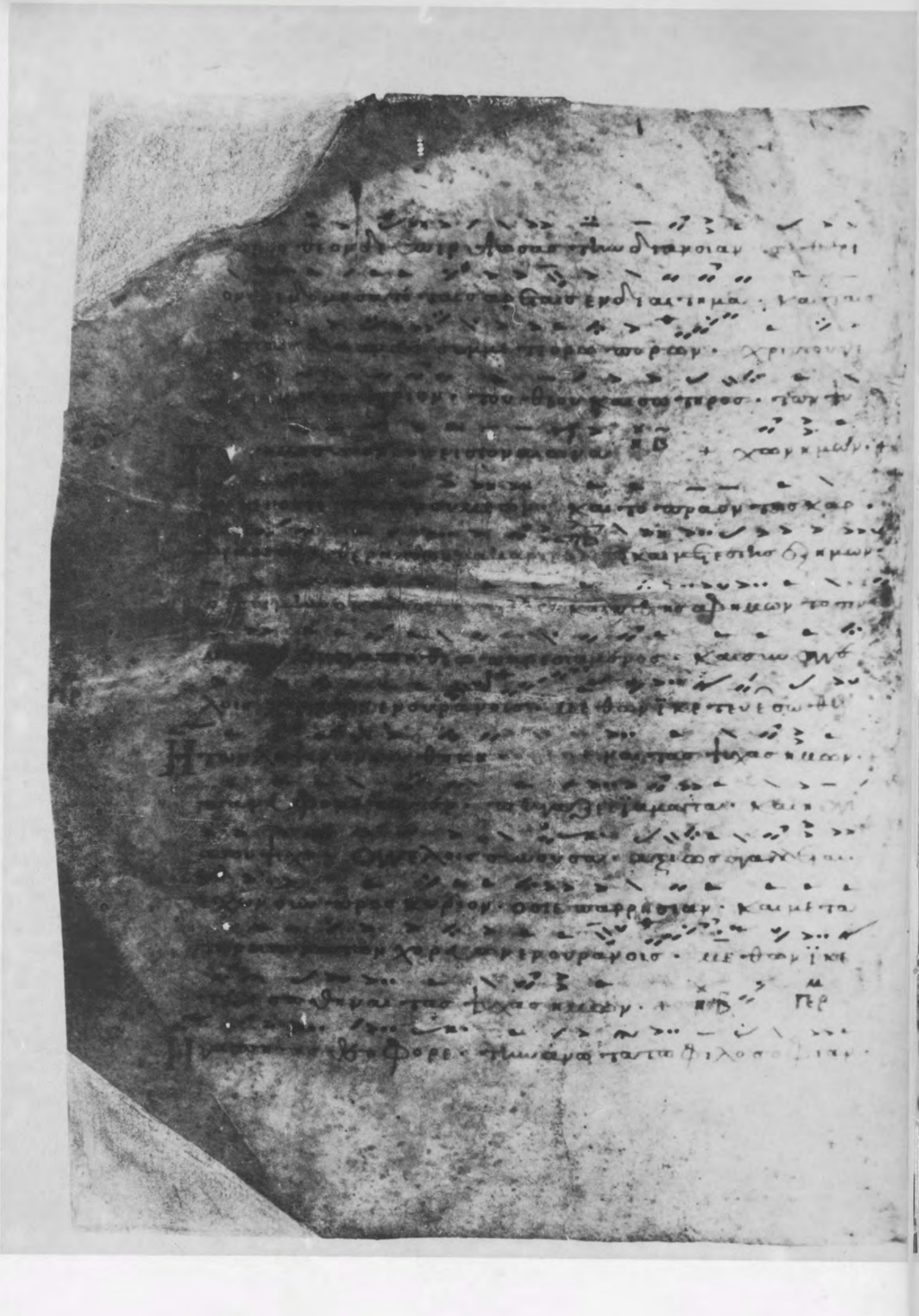

No 139

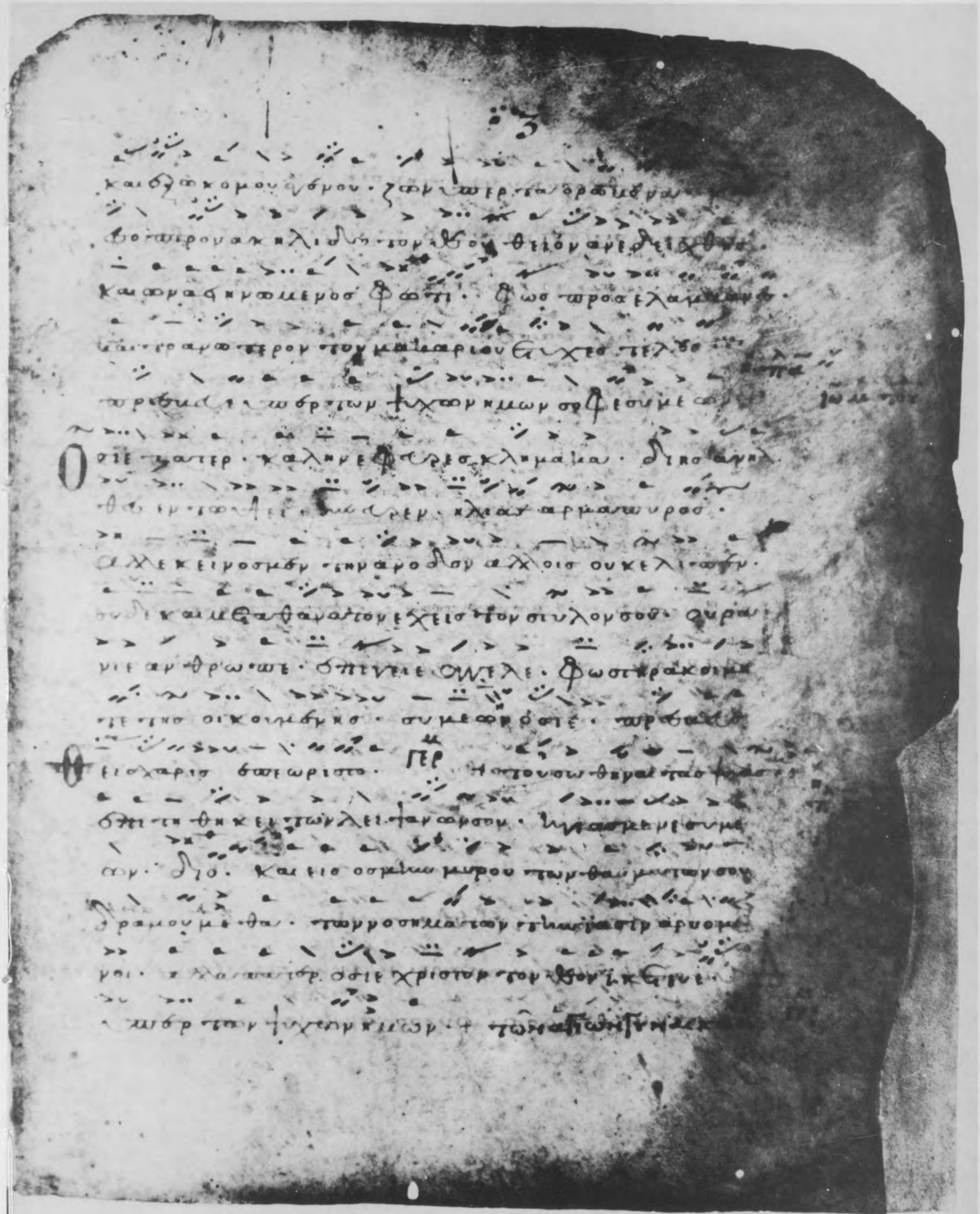
1. Z

MISSALE

2

Oda sacra in Graeca Ecclesia cantari

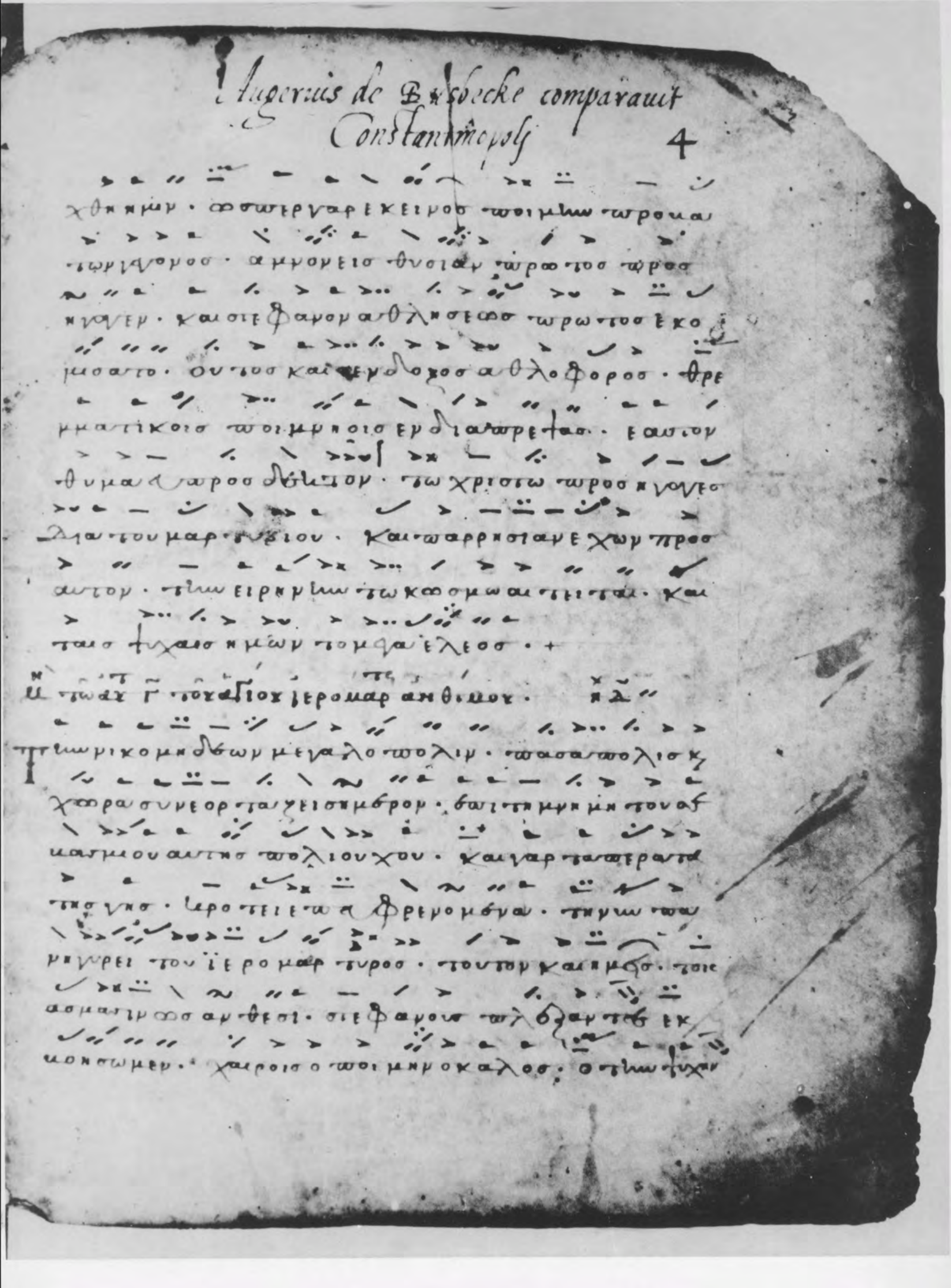

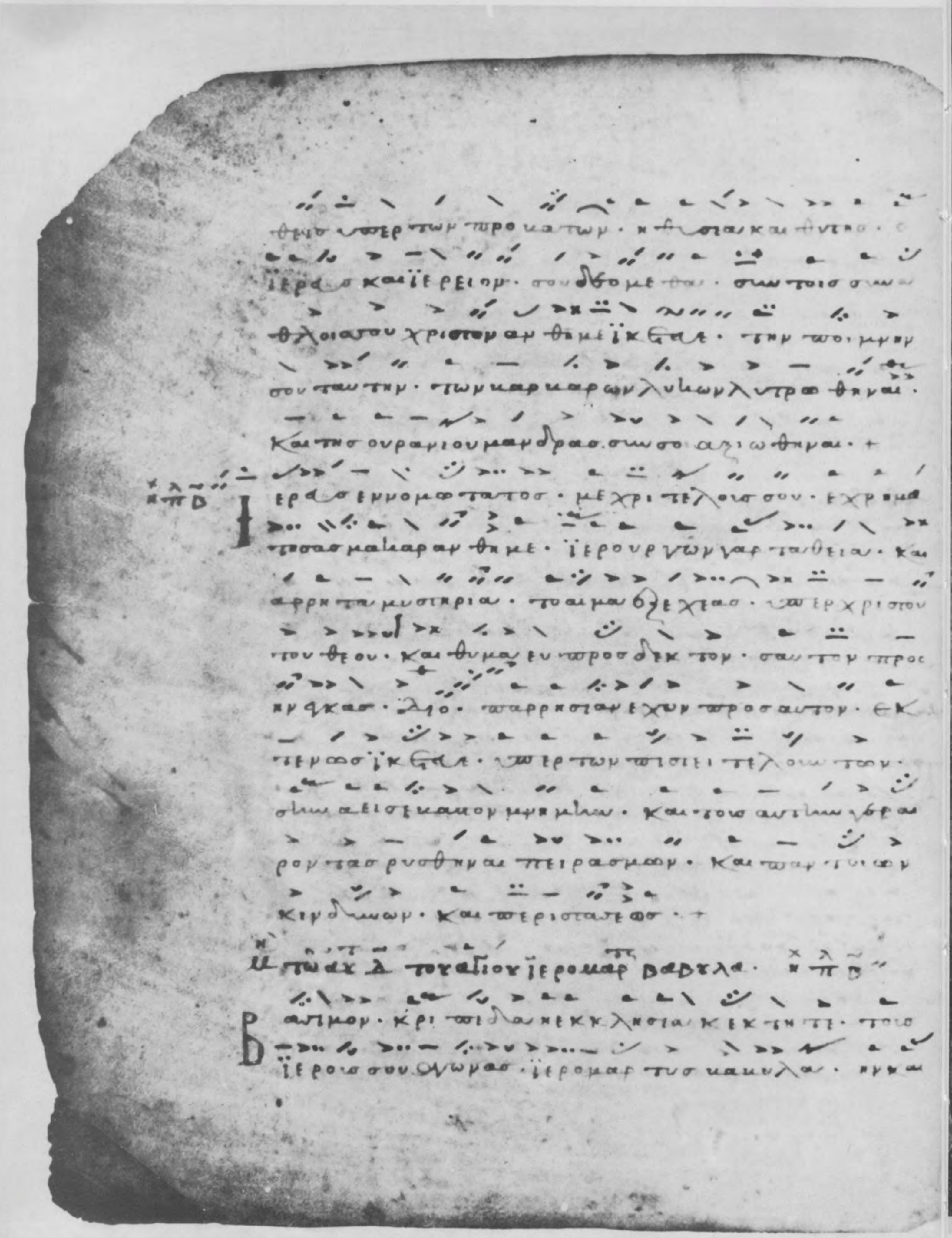
Ὁ π τῶν παθῶν σου κύριε· τὴν οἰκουμένην ἐπερείσας·
τό τε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες· περιεζώσαντο δύνα-
μιν· γυναῖκες ἠνδρίσαντο· κατὰ τοῦ πικροῦ
τυράννου· καὶ στηλιτεύουσι τὸν μητρός· ἀπα-
λλαξάμεναι· πάλιν δὲ τὴν τρυφὴν τοῦ παρα-
δείσου γνωμαντιν· εἰς δόξαν σου τοῦ γεννηθέντος
ἐκ γυναικός· καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·

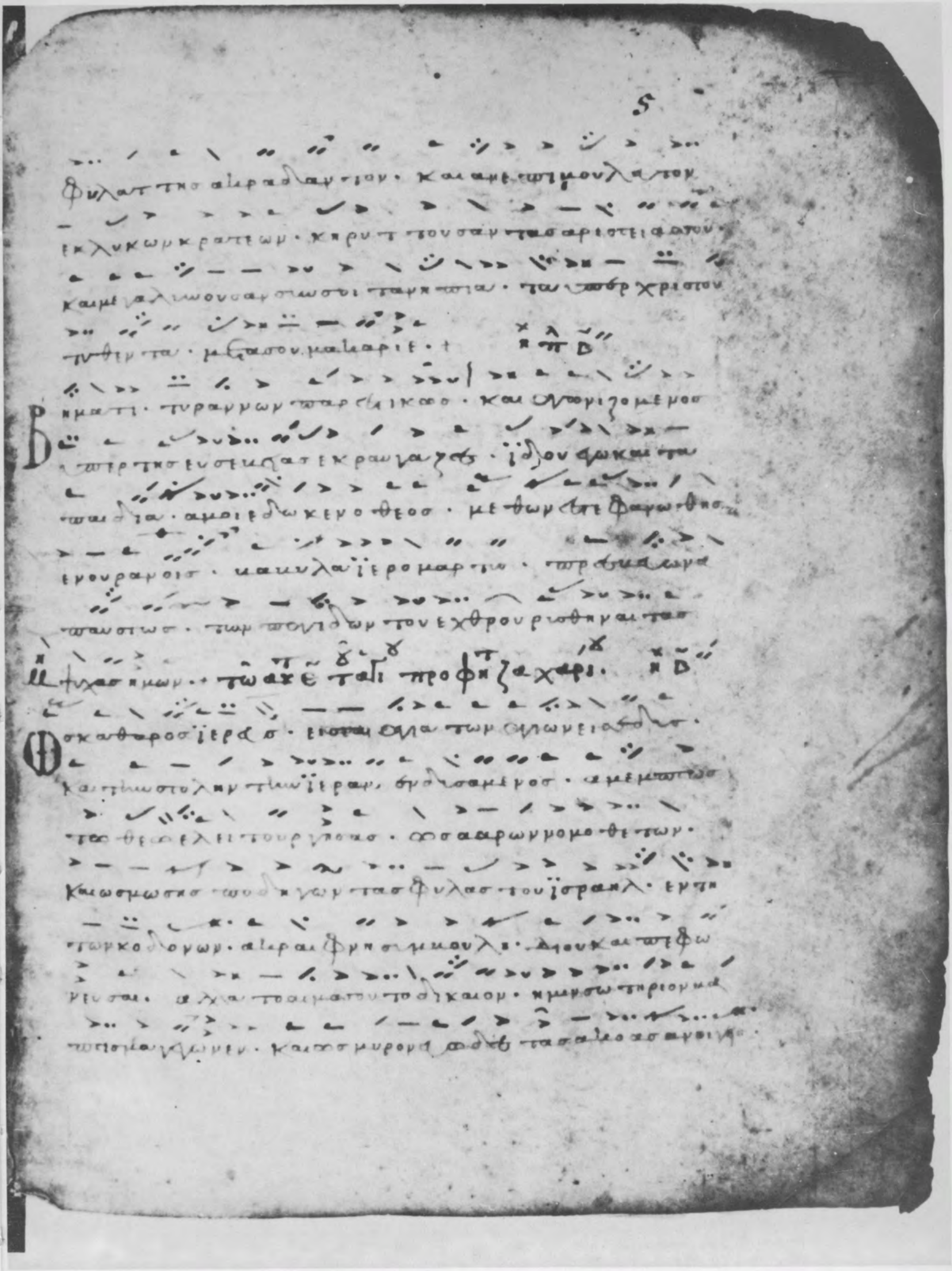
[illegible] τῶ αὐ β τοκαδιοχ μαρ μαμαντος· ἦχ δ

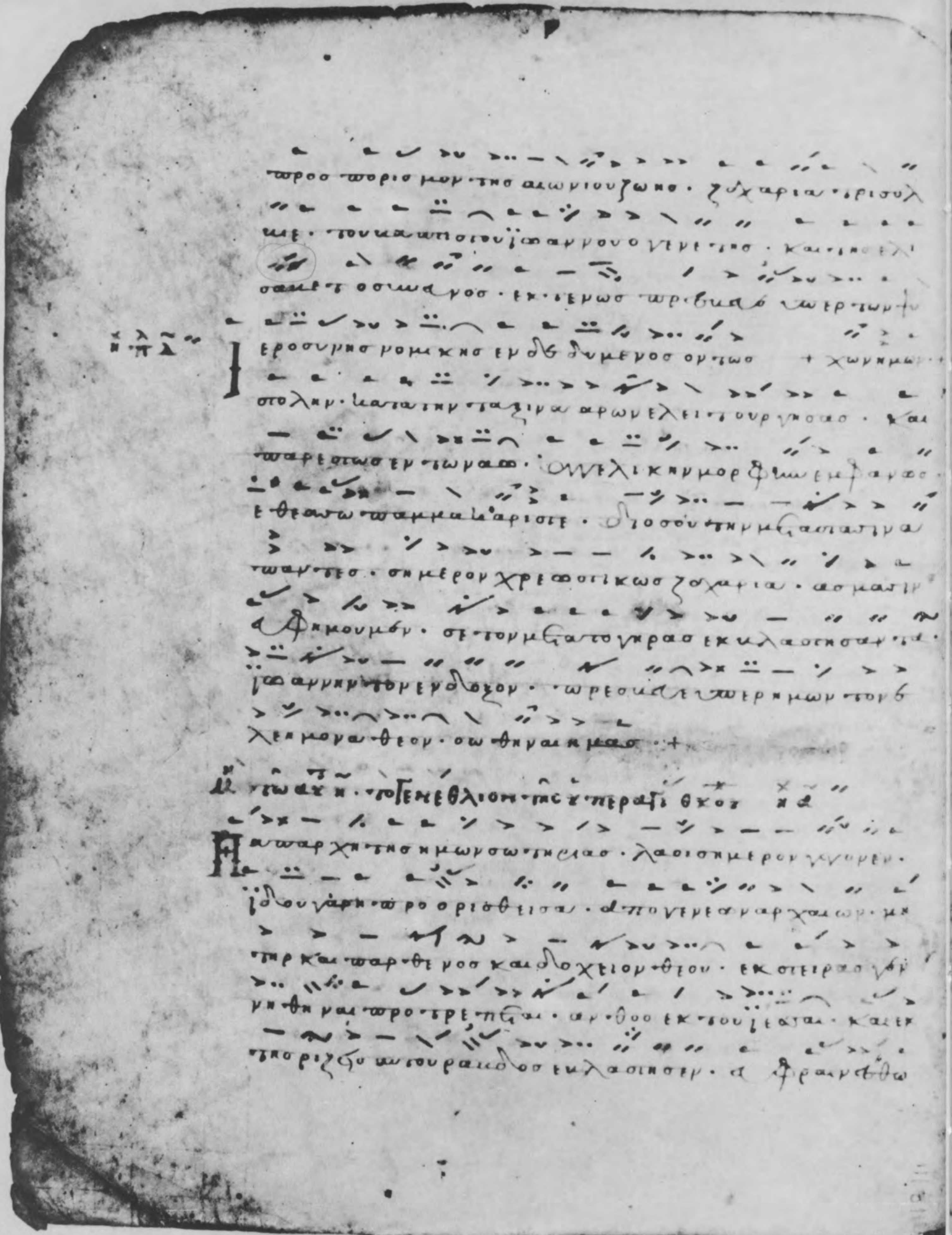
Νεόφυτον καθαρὰ σὲ ἐλαίας· τοῦ θεοῦ τραπέζη
ἐγνώρισαν· φῶς λαὸς τῶν παρθένων τῶν ἐν τοῦ
κυρίου δόξῃ· διὰ μαρτυρίου ἀξιωθεὶς ὁ κύριος·
καὶ ἐλθὼν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνωτάτου· ἐν τρυφῶν
τῆς θείας ἀγαλλιάσεως· σὺν τοῖς νομικοῖς διαλαμ-
πάντος· ἡμᾶς ἀξιωθῆναι· κοινωνοὺς ἡμᾶς·
ποίησον τὰς ἱκεσίας τοῦ γένους ἡμῶν ποιησον· + ἦχ δ ἀνατ

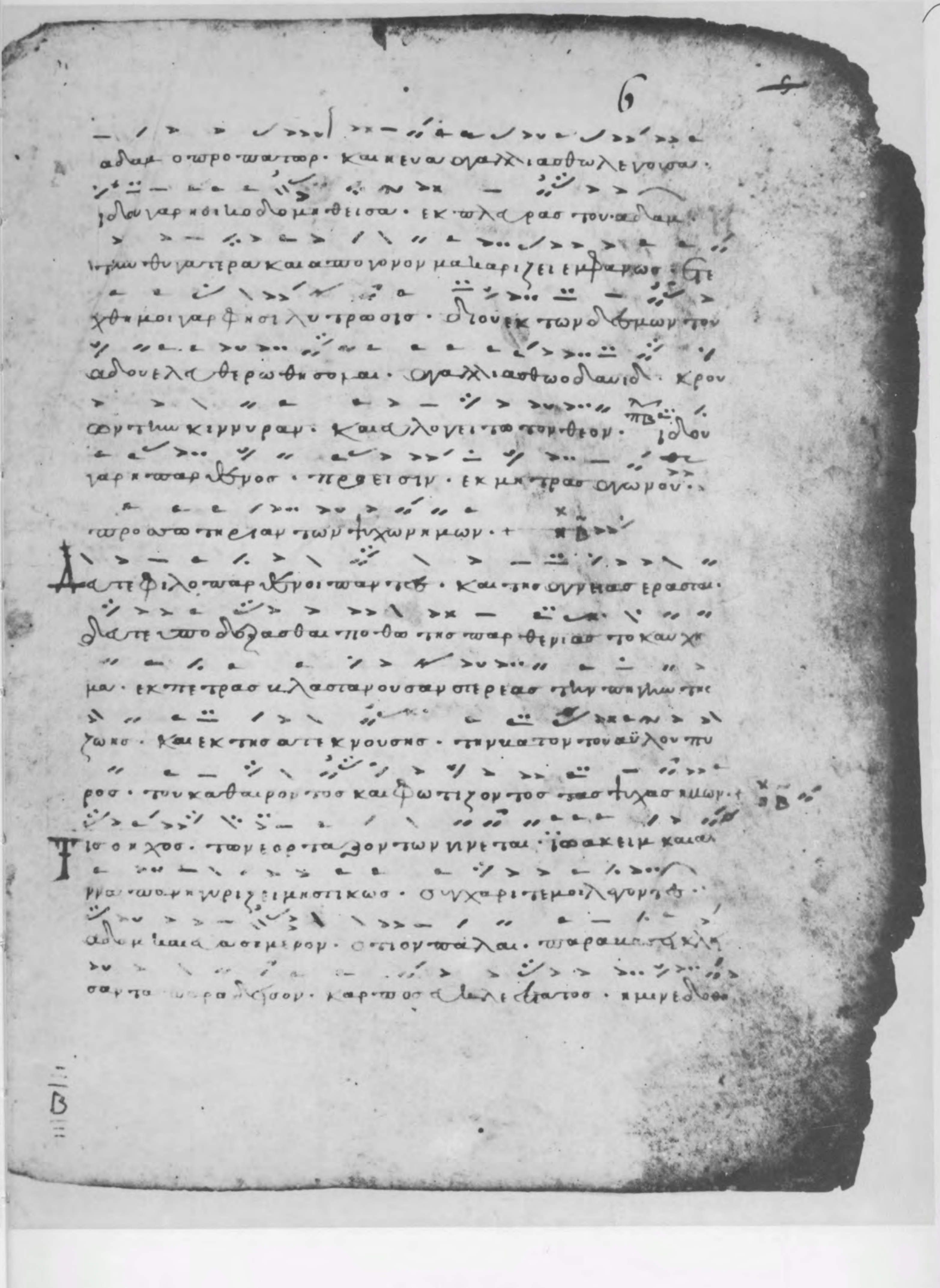
Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί· μνήμην τελέσωμεν μα-
καρίου μάρτυρος· οὗτος γὰρ νέος ἀπὸ ἀνατολῆς

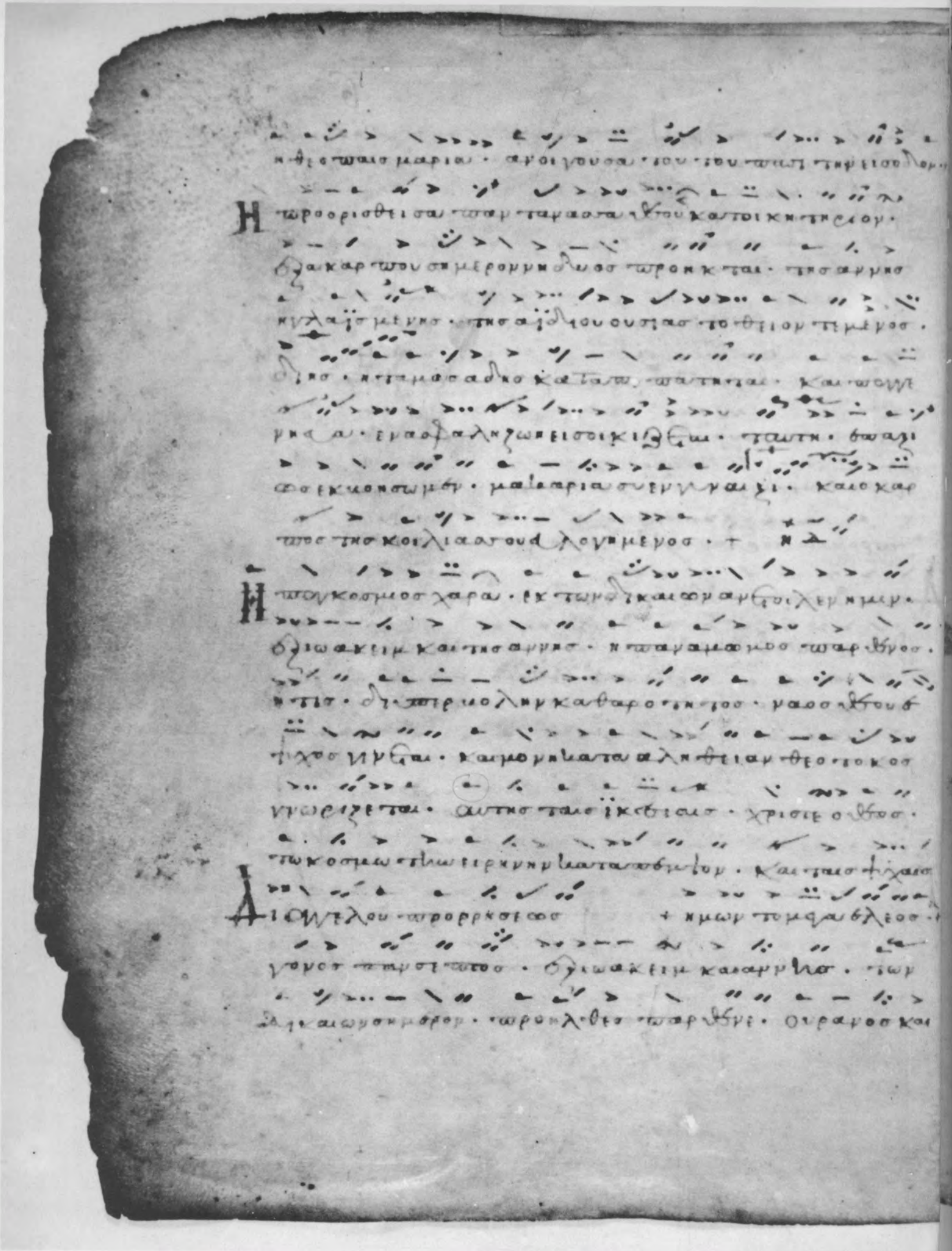

Augerius de Busbecke comparauit
Constantinopoli
4

τοῦ ἰωακεὶμ [illegible]· οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξουσι τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησεν· καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται· οὐκ ἔτι δῶρα τοῦ ἰωακεὶμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς ἄννης· εἰς χαρὰν προεχώρησε· συγχάρητέ μοι λέγουσα· πᾶς ἐκλεκτὸς ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι κύριος· τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· εἰς κοινὴν εὐφροσύνην· καὶ χαρὰν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

ἦχ πλ β̄

Σήμερον· ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· ἐπαναπαυόμενος θεός· θρόνον ἅγιον· ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας· ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς· οὐρανὸν ἔμψυχον· ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης· καρποφόρον φυτόν· ἀνεβλάστησεν ἡμῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὁ τῶν θαυμάτων θεὸς καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς· κύριε δόξα σοι. +

ἦχ πλ β̄

Αὕτη· ἡμέρα κυρίου ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γάρ·

του φωτος ορθρον · και ο ηλιος του λογου της ζωης ·
εκ γαστρος προεληλυθεν · και η κατ' ανατολας πυλη ·
αποκυηθεισα · προσμενει την εισοδον του ιερεως
του μεγαλου · μονη · και μονον εισαγουσα χριστον ·
ζωην οικουμενην · προς σωτηριαν των ψυχων ημων ·

[illegible] μήτηρ· [illegible]· [illegible] τοῖς οὐρανίοις

συναγάλλεται· [illegible] τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

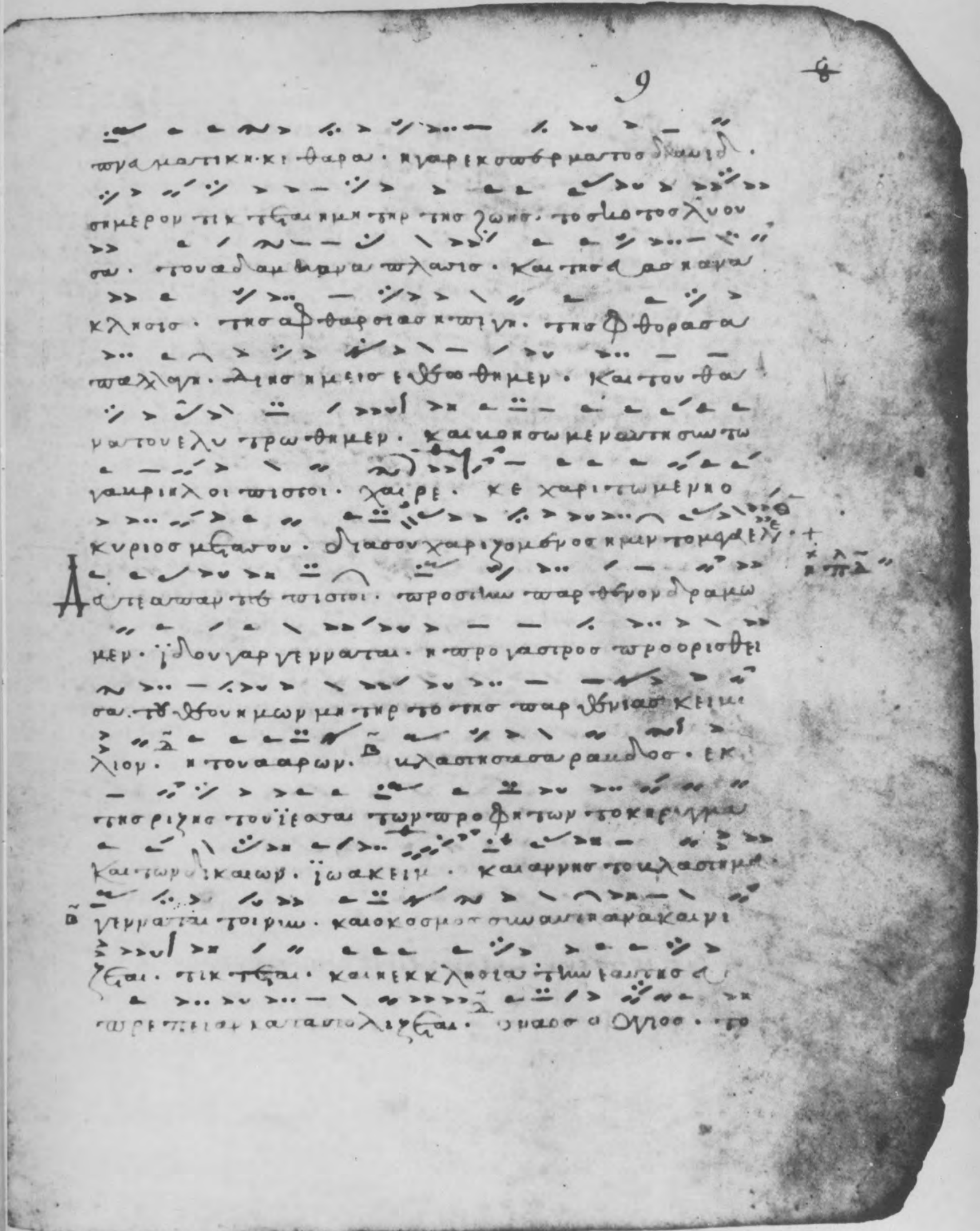
πλ β'

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὖραι· σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν· διαλύεται στείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα· μήτηρ δείκνυται· τῆς παρθένου [illegible] μετὰ τόκον· τοῦ κτήσαντος τὰ ὅλα· ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει θεός· καὶ τοῖς πλανηθεῖσιν ἰδία σαρκός· σωτηρίαν ἀπεργάζεται· Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος· καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

πλ β'

Σήμερον· ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα· τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν εἰς κατοίκησιν· τῷ παμβασιλεῖ καὶ κτίστῃ Χριστῷ τῷ θεῷ· εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς· καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς· πρὸς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον· +

Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν· σαλπίσωμεν

τῆς θεοτόκου δοχεῖον· τὸ πάσης θεμικὸν ὄργανον· ὁ ἀπα-
λακτος θάλαμος· ἐν ᾧ τὸ παράδοξον· τῆς ἀπορρή-
του ἑνώσεως· τῶν συνελθουσῶν ἐν Χριστῷ φύσεων·
ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν·
τὴν τῆς παρθένου· παράδοξον γέννησιν· +

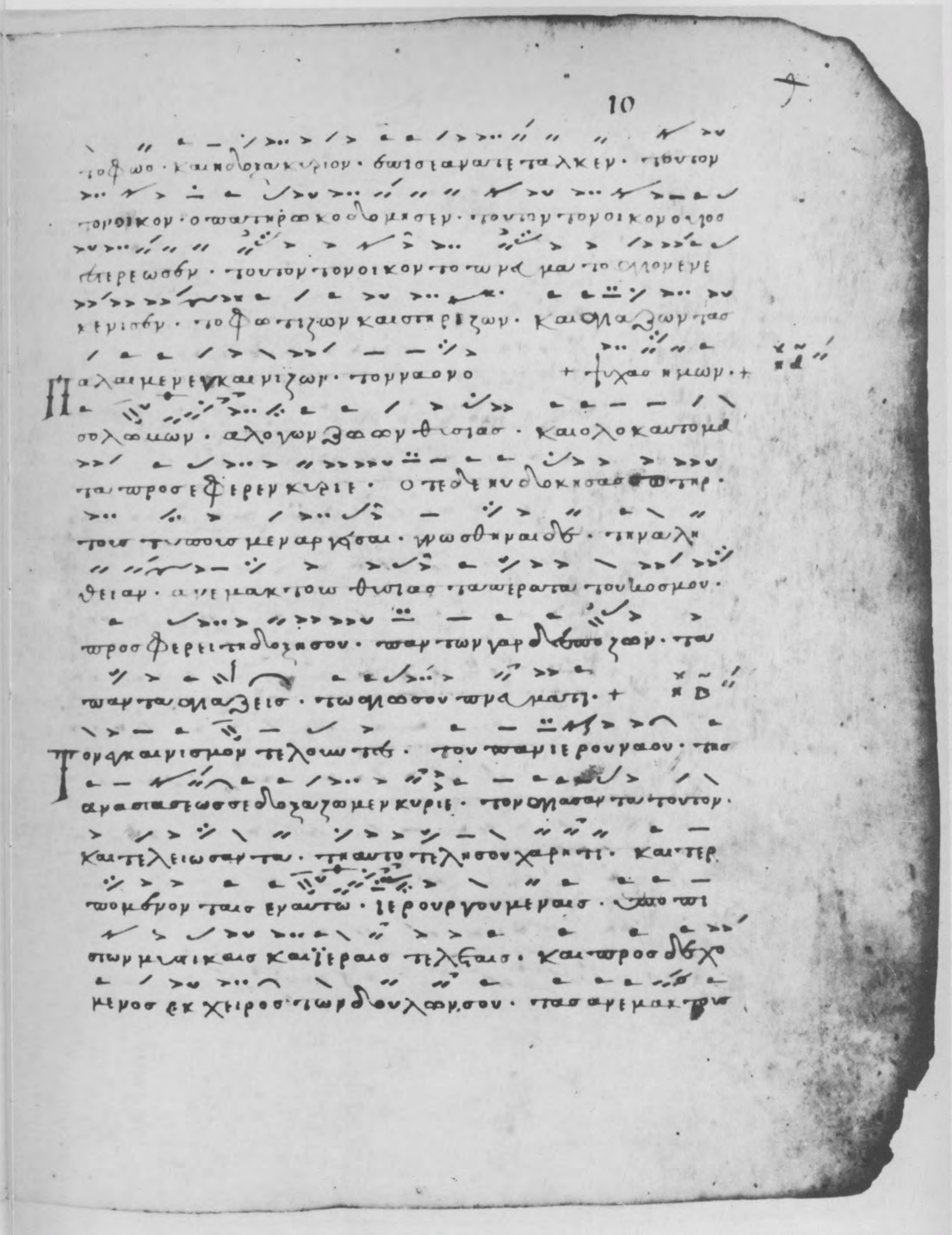
μη(νὶ) τῷ αὐτῷ θ· τῶν ἁγίων κ(αὶ) δικαίων Ἰωακεὶμ κ(αὶ) Ἄννης:

ἦχ(ος) πλ α'

Ὢ μακαρία δυάς· ὑμεῖς· πάντων γεννητόρων· ὑ-
περήρθητε· ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης· ὑπερ-
έχουσαν ἐβλαστήσατε· ὄντως· μακάριος εἶ Ἰω-
ακείμ· τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ·
μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα· ὅτι τὴν μητέρα τῆς
ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας· μακάριοι οἱ μαστοὶ οὓς ἐ-
θήλασεν τὴν γάλακτι τροφήσασα· τὸν τρέφον-
τα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσώπει ἡμᾶς· παμμα-
κάριστοι καὶ τοῦ μετα· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιγ' τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας ἀναστάσεως. ἦχ(ος) δ'

Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου· ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἧκει γάρ σου

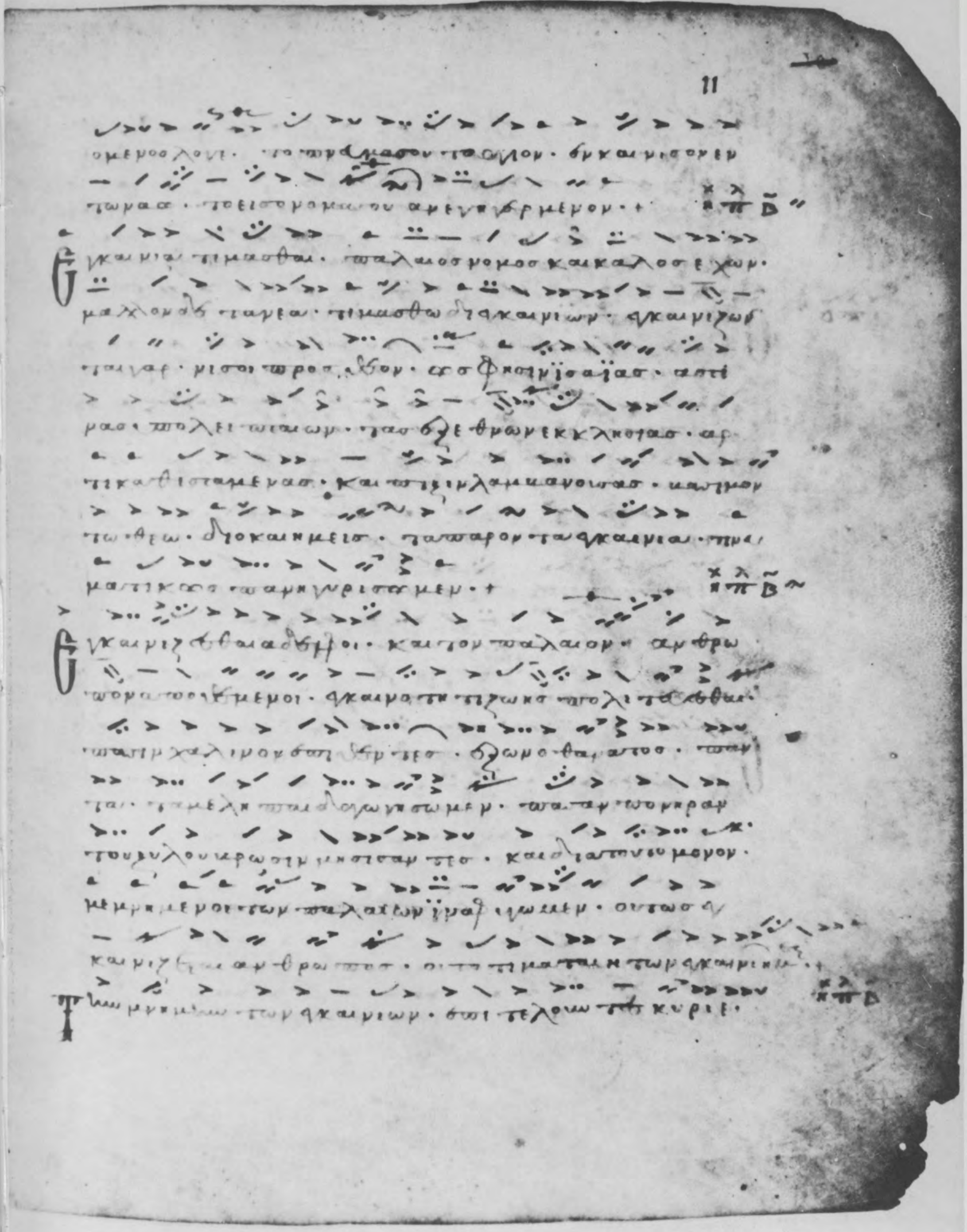

και ως χραν τοις θυσιας · αντιδιδουσι δε τοις ορθως
προσφερουσι · την εκ των αμαρτηματων καθαρσιν και το

Προς εαυτον επανονου ανθρωπε · + μεγαλειος +
νεμον και νεος αντι του παλαιου · και την εορταζε τα ε-
γκαινια · εως καιρος ουτος εγκαινιζεσθω σοι · παντος
αληθειας ο λογος · τα αρχαια παρηλθον · ιδου γε-
γονε τα παντα καινα · τουτο · την εορτην καρποφο-
ρησον · την καλην αλλοιωσιν · αλλοιουμενοι · ουτος
εγκαινιζεται ανθρωπος · ουτω τιμαται · η των εγκαινιων

Εγκαινιζεται σημερον · η εξ εθνων εκκλησια : + ημερα +
τω τιμιω και ζωορρυτω αιματι · της αχραντου και α-
κηρατου πλευρας · του σαρκωθεντος εκ της αγιας
παρθενου Χριστου του θεου ημων · διο · αθροισθεντες
των πιστων χοροι · δοξασωμεν · τον πατερα και
υιον · και το αγιον πνευμα · την μιαν θεοτητα ·
την ιερα τοις [illegible] · +

Ο επι τον κολπον · τον πατρικον · επαναπαυ

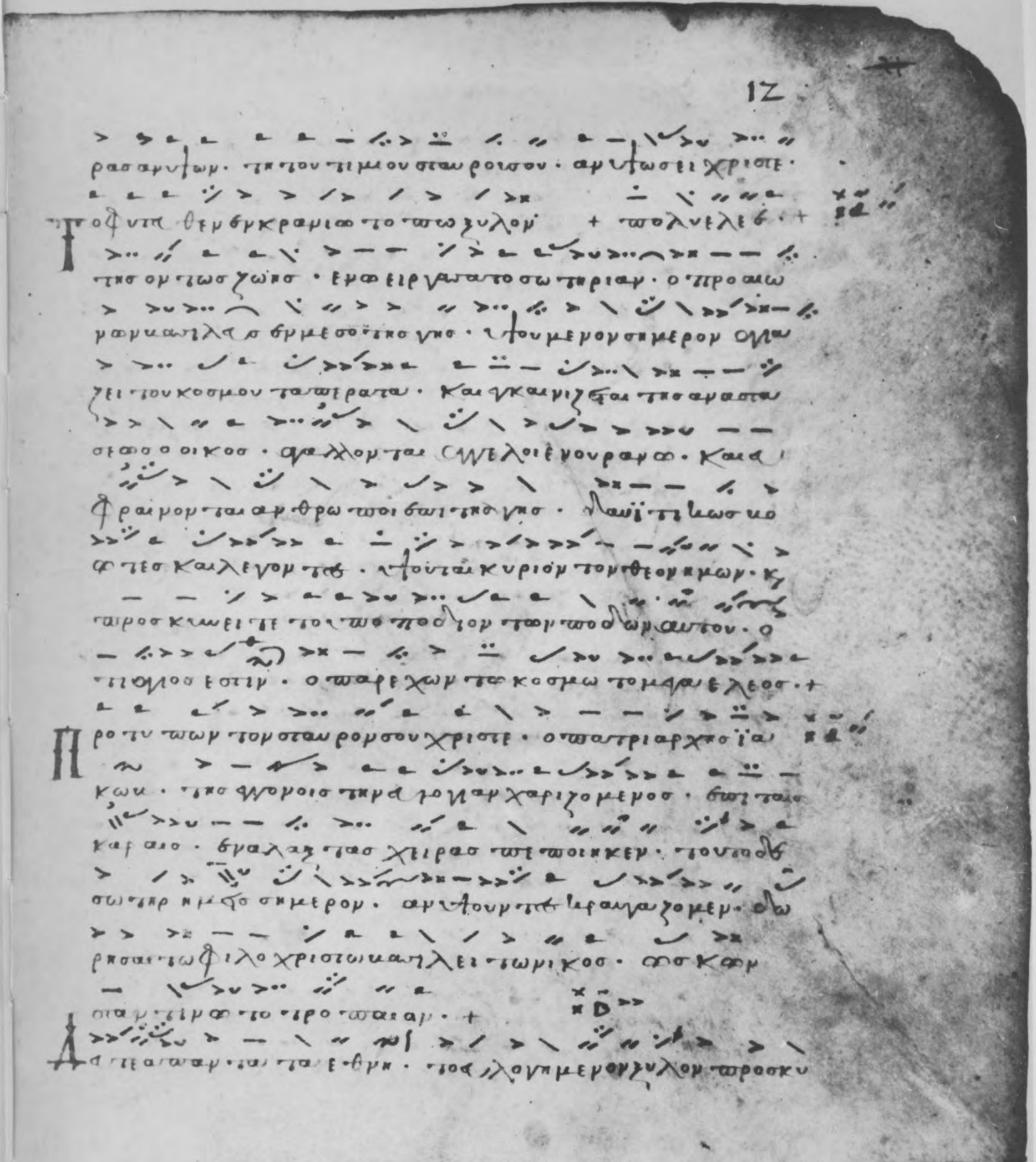
σε· τὸν τοῦ κόσμου σωτῆρα· δοξάζοντες δεόμεθα·
κλασθῆναι ἡμῶν· τὰς ἐθν[illegible]τηρια τῶν ψυχῶν· ἵνα πρεσβείαις
αἰτῶν ἐν δόξῃ ἀθλοφόρων κλαυθε[illegible] τὸ δεῖν [illegible]·+

πλ δ̄

Ἐ[illegible]θου [illegible] Ἰησοῦ Χριστοῦ· τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστέ· προ
αἰώνων [illegible]· ἐθεμελίωσας ἀσάλευτον· [illegible] ἐν ἡμέρᾳ [illegible]
[illegible]· δι' ὃ ἀναλα[illegible]· διαμένει σ[illegible] αἰῶνα·
ἔχουσα· σε τὸν διακαστήν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων
γενόμενον ἄνθρωπον· εὐχαριστοῦμεν σοι ἀνυμνοῦ-
μεν σε Χριστέ· σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων· καὶ σωτὴρ
τῶν ὅλων· καὶ [illegible] σημαίνων δοξάζομεν·+

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιδ· ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἦχ(ος) δ·

Σήμερον ὡς ἀληθῶς· ἡ προφητικὴ φωνὴ ἡ τοῦ Δαβίδ
πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς· τὸ [illegible]
τῶν ποδῶν σου προσκυνοῦμεν τὸ ὑποπόδιον· καὶ ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες τῇ σκιᾷ· [illegible]
[illegible]· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου· τὸ [illegible] ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ καὶ

ρκοῦμεν· δι' οὗ γενόμενην αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ

προπάτορα Ἀδάμ· ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ· τῷ σταυρῷ

δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς· πτῶμα δει-

νόν· ὁ τυραννίδι κρατήσας· τοῦ ἀνθρωπείου πλάσ-

ματος· αἵματι θεοῦ· ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως ἀποπλύνε-

ται· καὶ κατάρα λέλυται· καταδίκης δικαίας·

ἀδίκῳ δίκῃ· τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλον γὰρ

ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι· καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς· τὰ

ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακριθέντος· ἀλλὰ δόξα

Χριστὲ βασιλεῦ· τῇ περὶ ἡμᾶς σου σοφῇ οἰκονομί-

ᾳ· δι' ἧς ἔσωσας πάντας ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· +

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος· τοῦ ζωοδότου

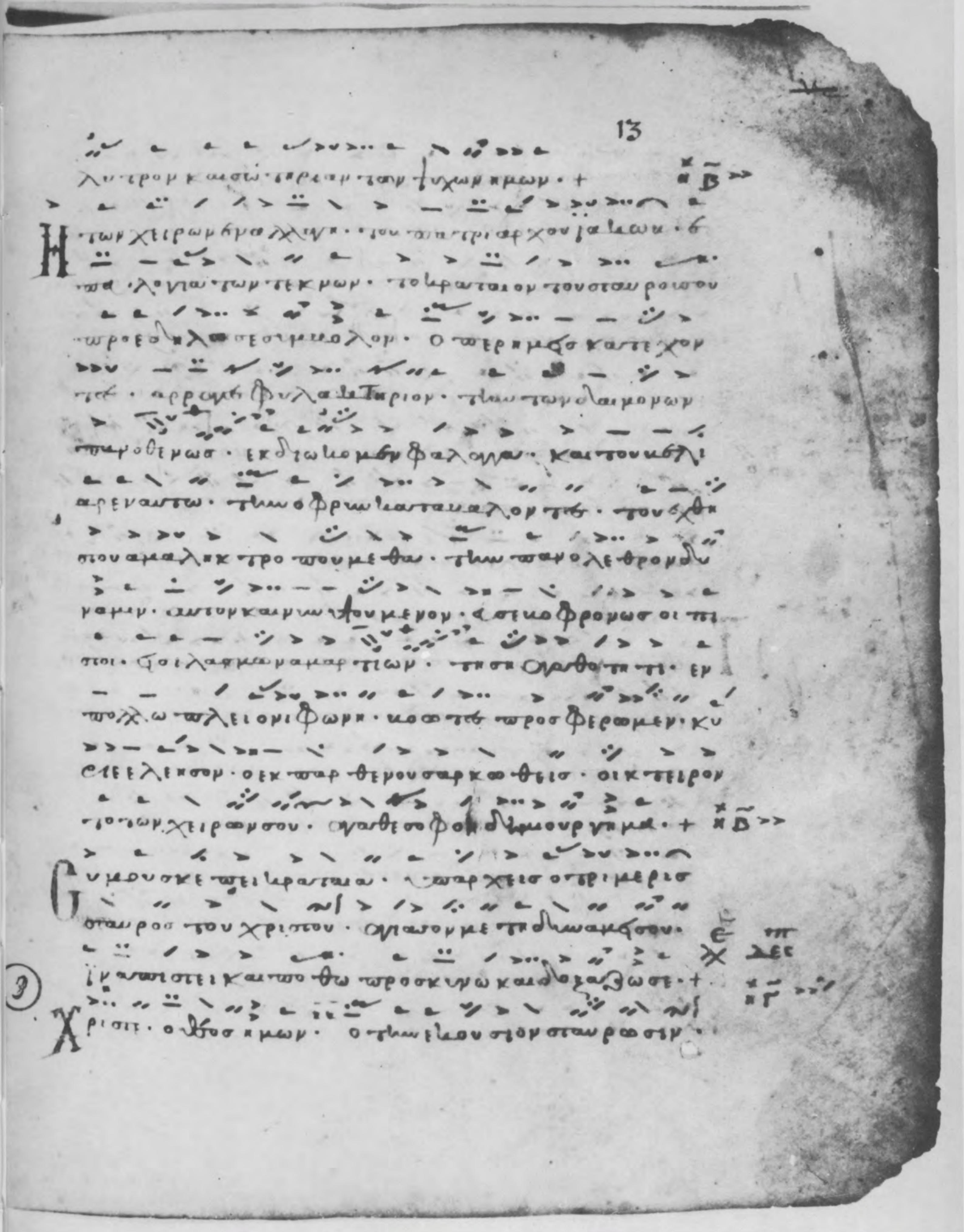
ὁ σταυρός· ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο· βασιλεῖ σε-

πτῷ· καὶ νίκας κατ' ἐχθρῶν· τοῖς γράμμασι δηλῶν

φωσφόροις· ὃν γηθοσύνως καὶ πόθῳ· [illegible]

ἀναδραμόντες· πρὸς θεωρίαν [illegible]· σπουδῇ τοῦ

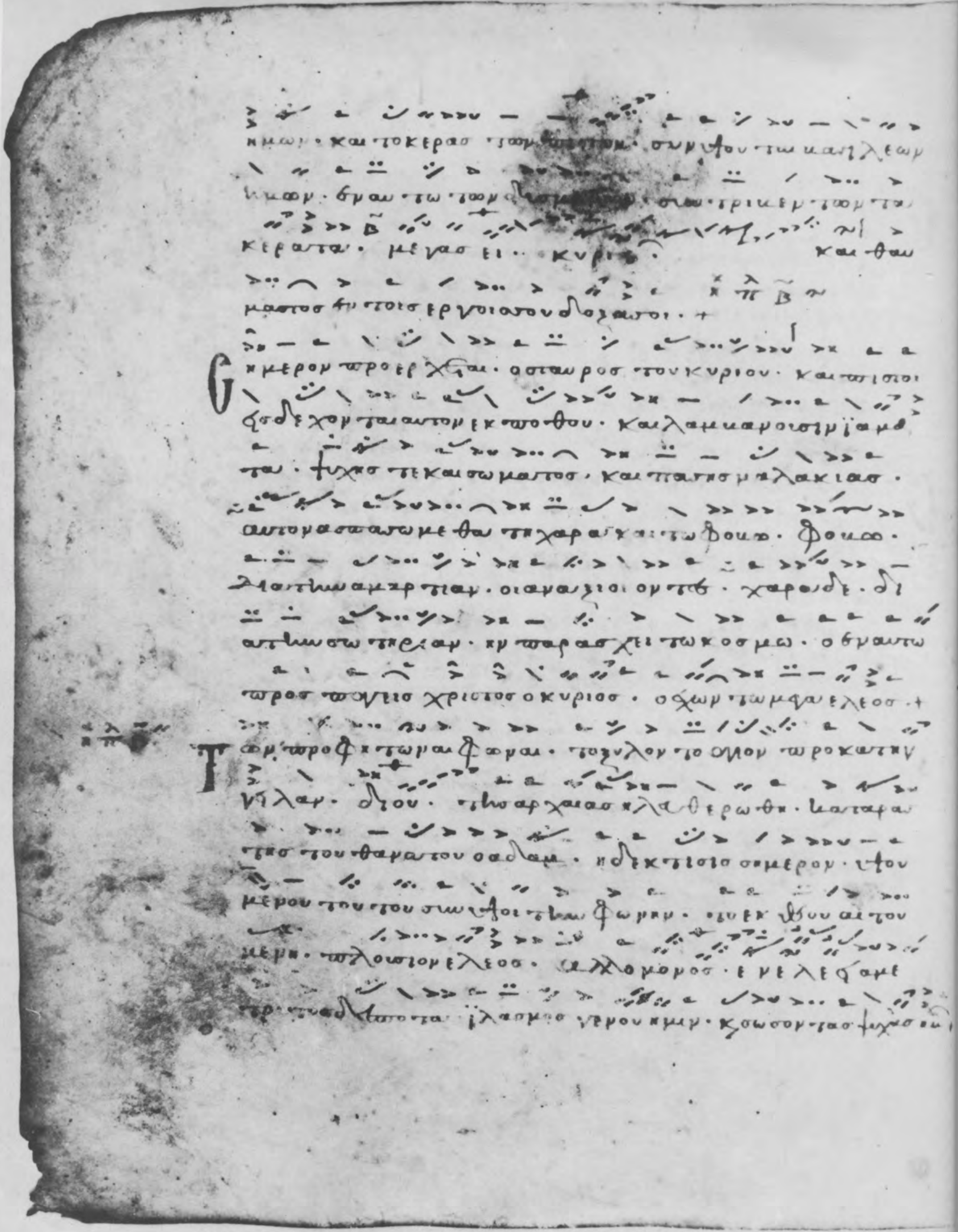
τούτων· ἐκ γῆς [illegible] ἀνέθορε· τῷ κόσμῳ

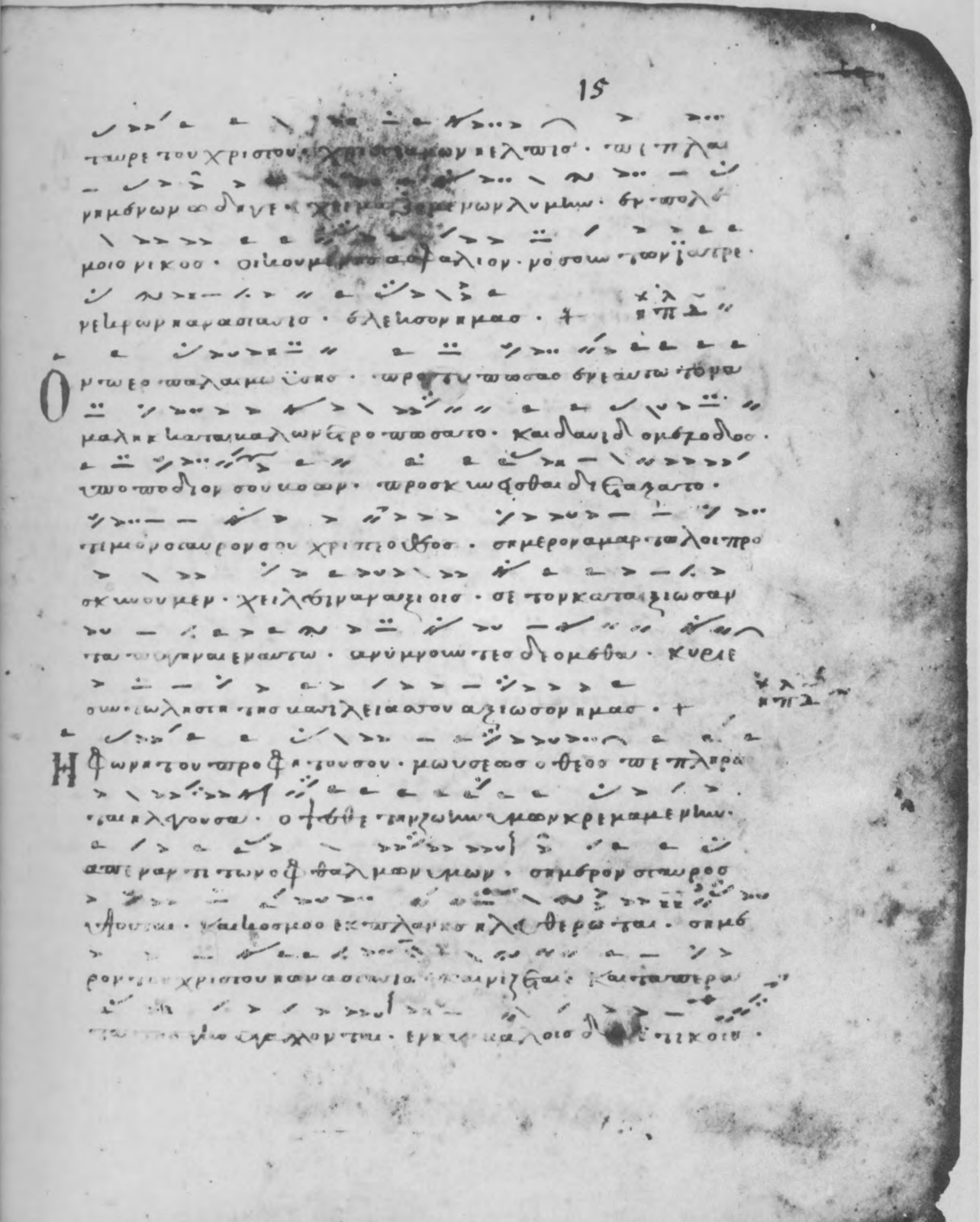

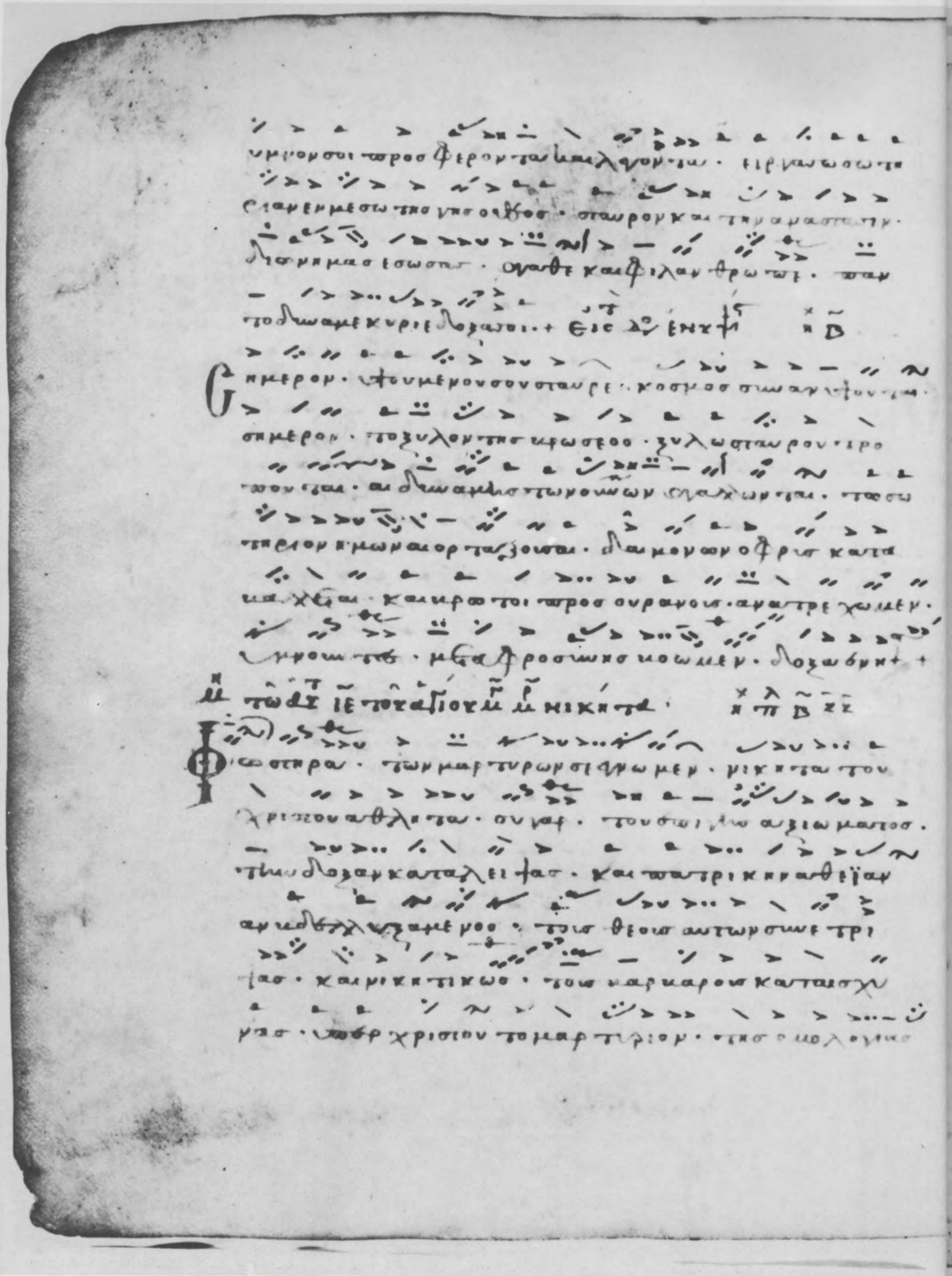
εις κοινην των δι ανάστασιν· του γένους· των ανθρώ:πων καθαι-
ζάμενος· και τω καλάμω του σταυρου και ταις· ερυ-
θραις τοις εαυτου δακτύλοις· αιματώσας τοις αφεσιμοις
ημιν βασιλικως υπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος·
μη παρίδης ημας κινδυνευοντας· και πάλιν· την
απο σου διάστασιν· αλλ' οικτείρησον μονε μακροθυ-
με· τον συντετριμμενον λαόν σου· και ανάστηθι· πολέ-
μησον τους πολεμουντας ημας· ως παντοδύναμος·

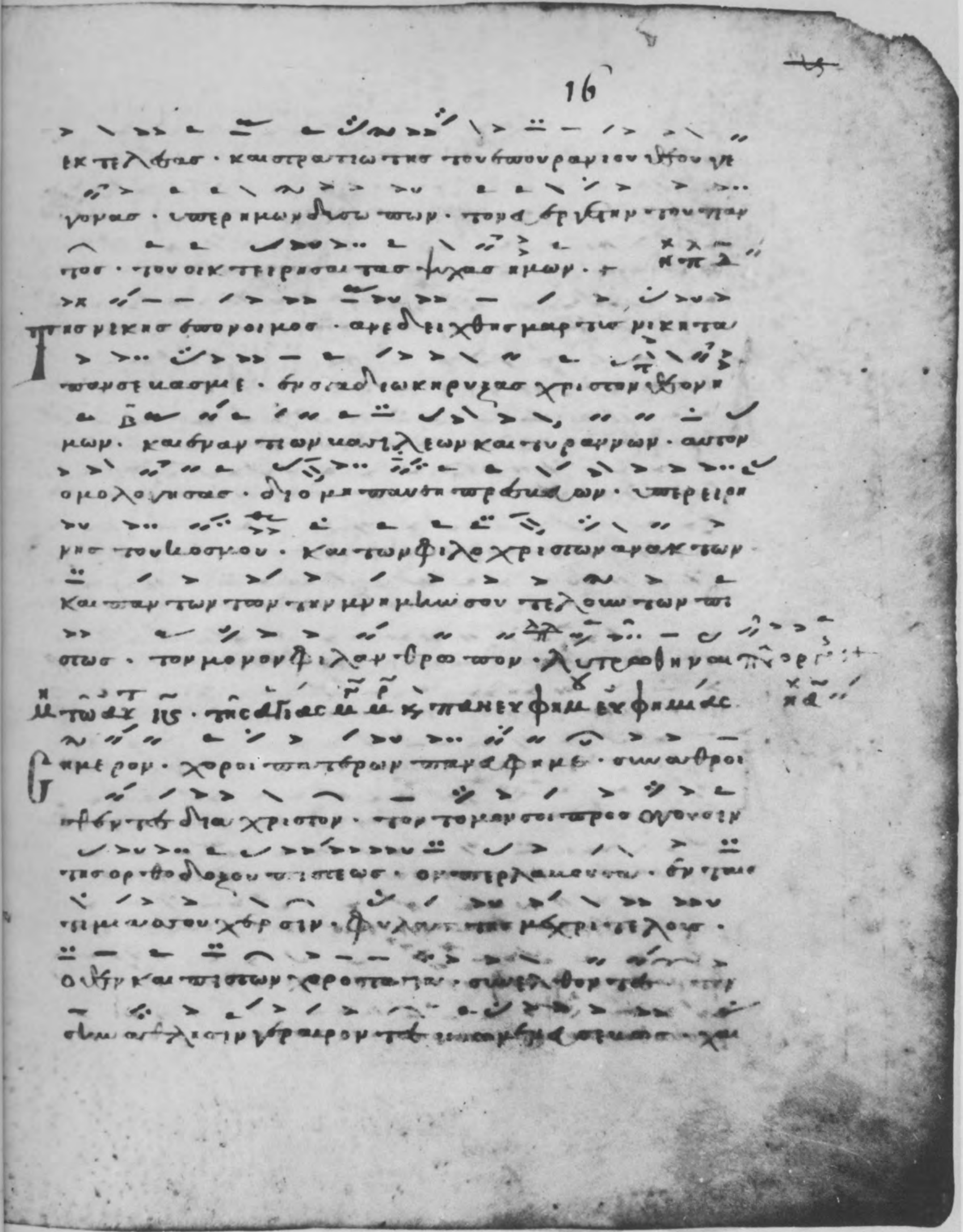
Του τιμίου σταυρου Χριστε· την ενέργειαν· προδιετύπω-
σας Μωυσης ο θεράπων σου· ετροπώσατο· τον εναντίον Αμαληκ εν τη
ερήμω Σινά· όταν γαρ εξεπέτασε τας χειρας· σταυρου
τον τύπον ποιων ενίσχυεν ο λαός· νυνι δε τουτων τον
πέρας εκβεβηκεν εις ημας· πληρουται· σήμερον
σταυρος υψουται και δαίμονες φυγαδεύονται· σήμερον
η κτίσις πασα· εκ της φθορας ηλευθερωται· τα γαρ πάντα
δια του σταυρου· εκλαμψει ημιν τα χαρίσματα·
διο γηθόμενοι πάντες· προσπίπτομεν σοι λέγοντες

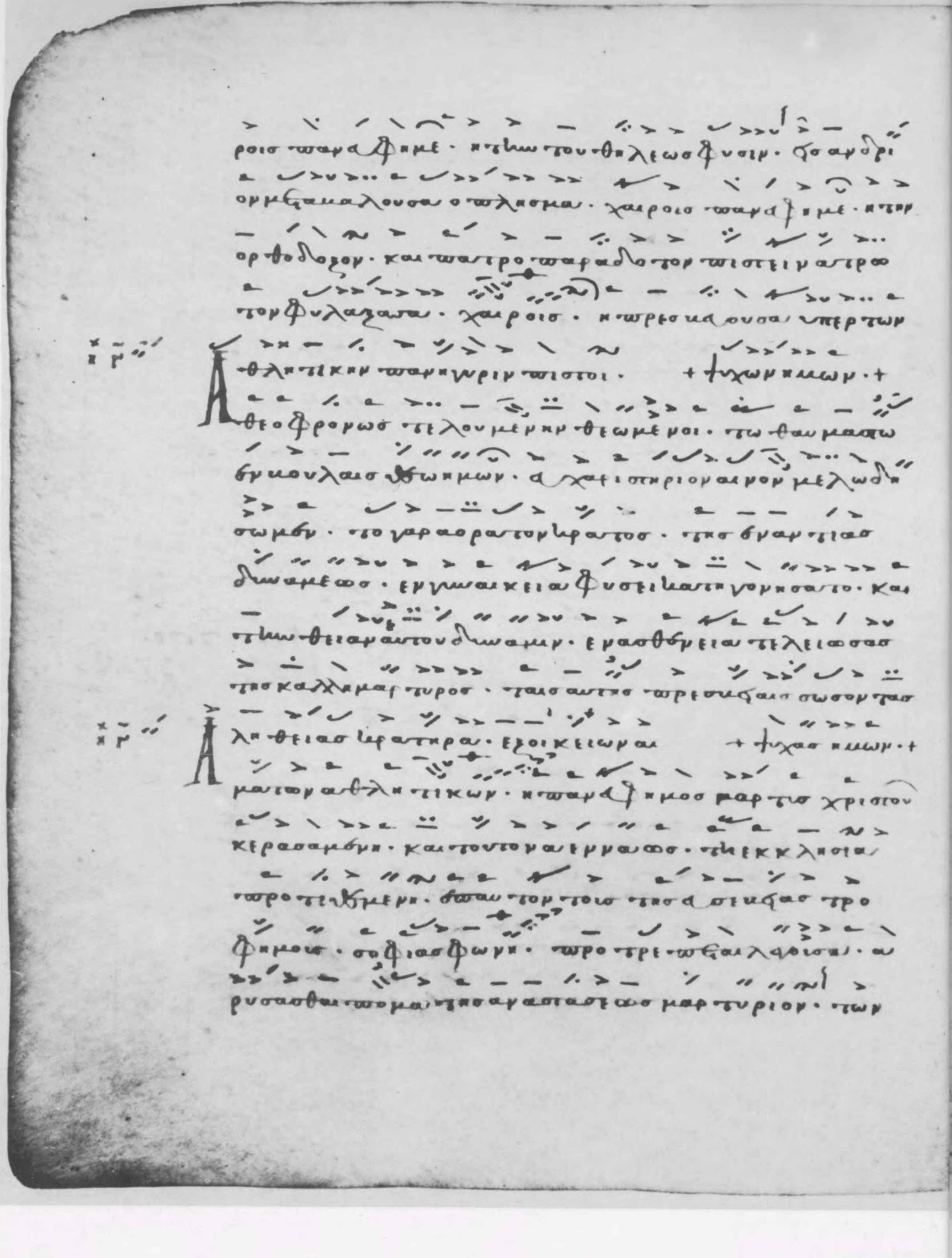

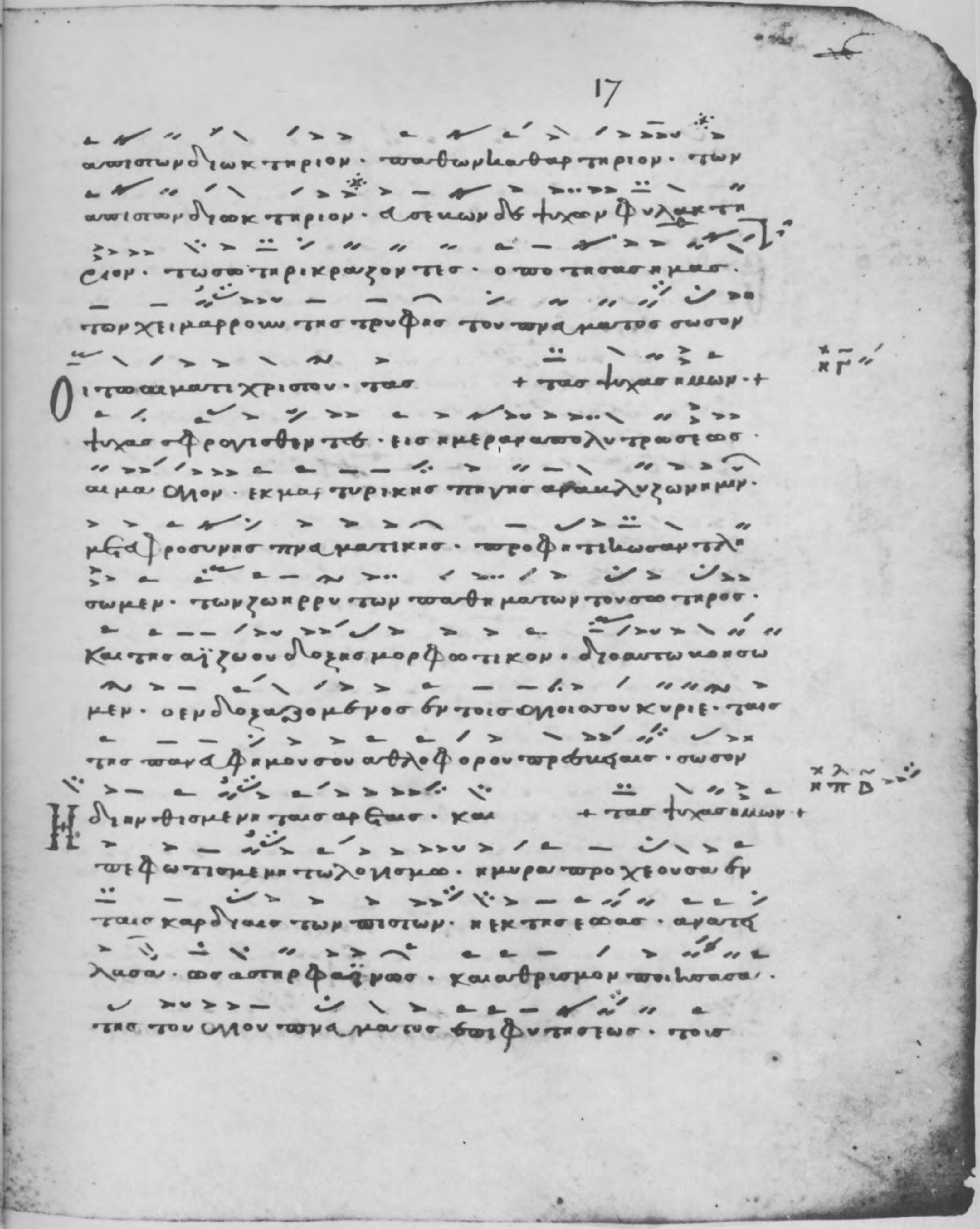

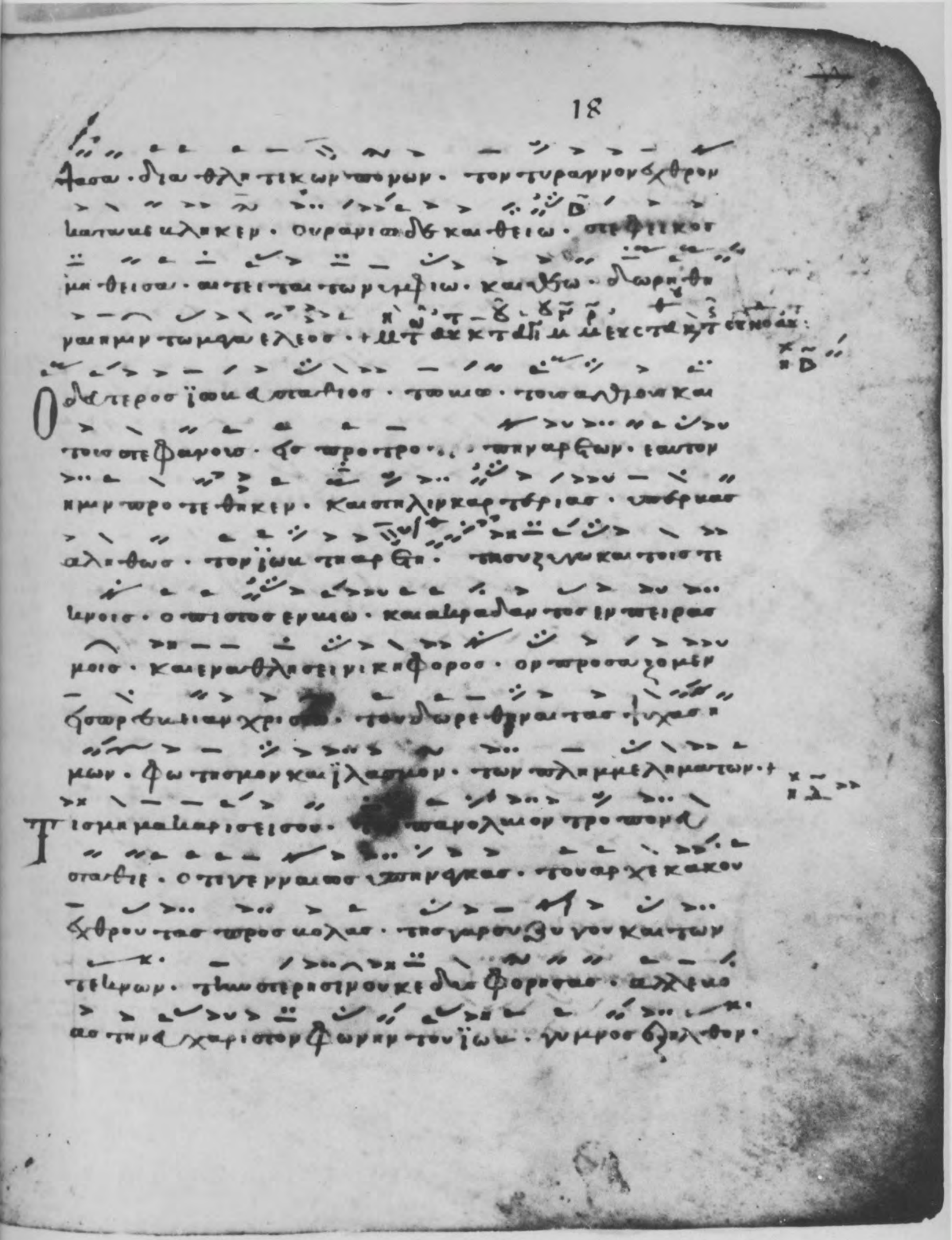

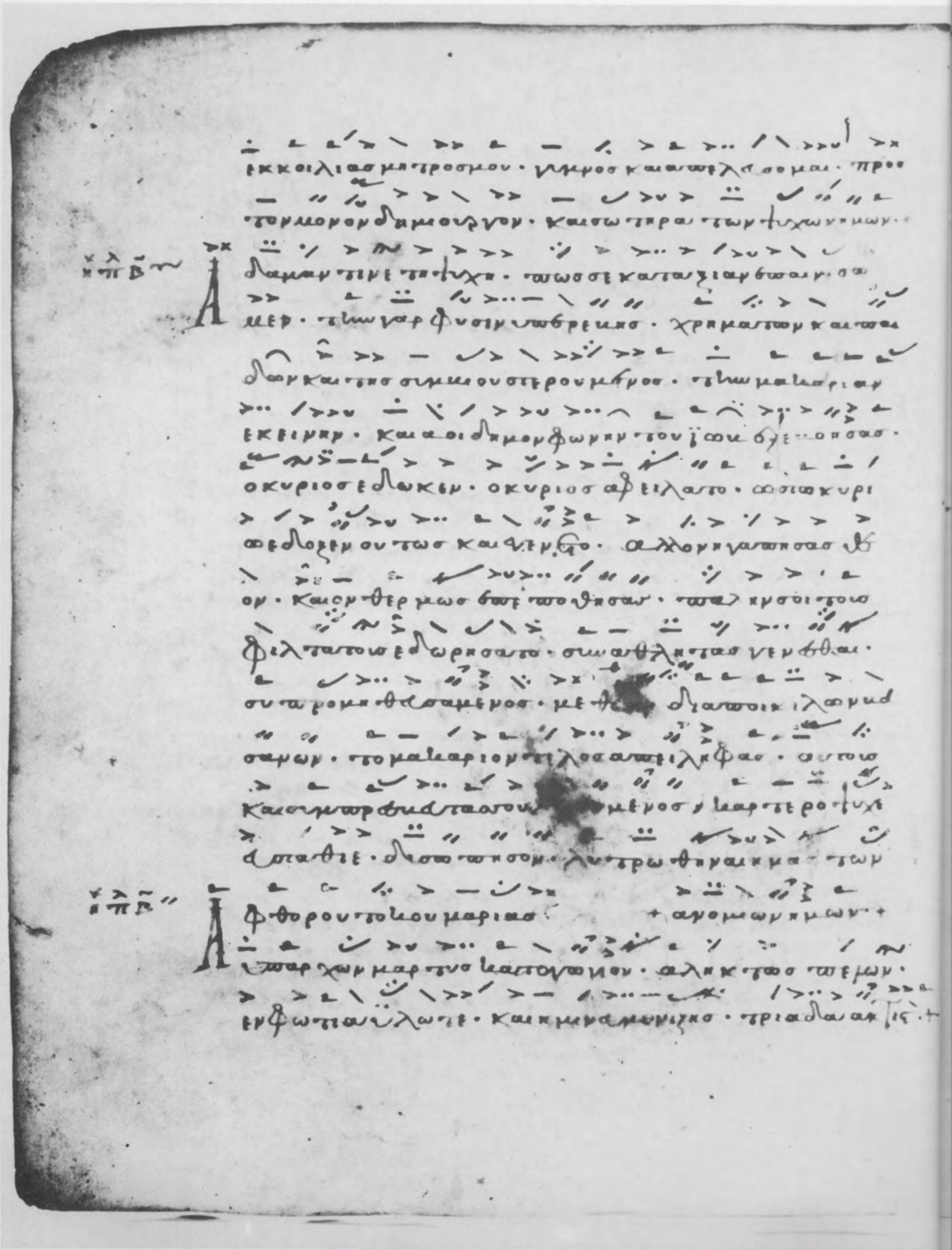

18

Την μυστραγω πεδαρχιαν· τησ κατω και ανω λιασ απο
καλλομενοσ· και διαζων σου αφθεγκτοισ αυτου· υμνει
λκομιζουσι τουσ προσ ημων· νυν χορευει τοισ ανω· συν
γυναικι σου και τεκνοισ· παμμακαρ ευσταθιε·
προσ δυσωπουμενοσ· τω κυριω πρεσβευε αει· υπερ
Τω αδυτω γνοφω εισδυσ και + των ψυχων ημων· +
τω τησ δικαιοσυνησ ηλιω οικειωθεισ· τησ δοξησ αξιω
μοσ τωσ φανεισ· διαζωσ ου εικονα θειαν προσ φαυ
σαι· εμπορεισ σκωρ ... παμμακαρ ευσταθιε·
Ο θυτησ των του πνευματοσ και λαμπροσ φωτισθεισ ο
μυρ γιαν· τω μαρτυρικω τε· λουσαμενοσ αιματι·
ταισ ουρανιαισ κατηξιωσαι· συγχορευειν των αγγε
λων ομηγυρεσι· συν ω· και ημασ κατοικιωσον· τω σω
Ικετευε περι των ψυχων ημων· + τω αυ κβ του αγιου φωκα·
Εκ νυρεφοισ γενομου· τω κυριω ερασθεισ· φωκα παμμα
καριστε· ιερομαρτυσ σοφε· στογαρο... τον του σταυρου·
βαστ... αρανευοσ· ... ορθωσ· την οδον

της αληθειας· δημος· των αγγελων υψεσιτοσ γανομας·

λασμον ων αμαρτιι ωαλας· και του κοσμου πρεσβευτης·

Μ οφθης διαπυρος ζηλος· + τω αχ κγ· ηχ πλ δ' ... προμ·

ε π β Εκστειρα ουσης· σημερον γνω σ λεως· καρπος προσα

χης ανευ ιλασθης ιμ· ιωαννης ο προδρομος· αγαλλου ερη-

μος· και χορευε ανθρωποτης· ο της μετανοιας κη-

ρυξ· ιδου αρχεται· εκ κοιλιας μητρικης σαρκουσθαι·

δευτε· αγαλλομενοι· εν τη ενδοξω αυτου συλληψει· οι φιλε-

ορτοι χορευσωμεν μυστικως· ο εκ γεννητοις· γυναικων

μειζον παρχων· μη διαλειπης πρεσβευειν· υ-

περ των πιστει τελουντων· την θειαν σου συλληψιν·

οπως ευρωμεν· ιλασμον αμαρτιων· και το μεγα

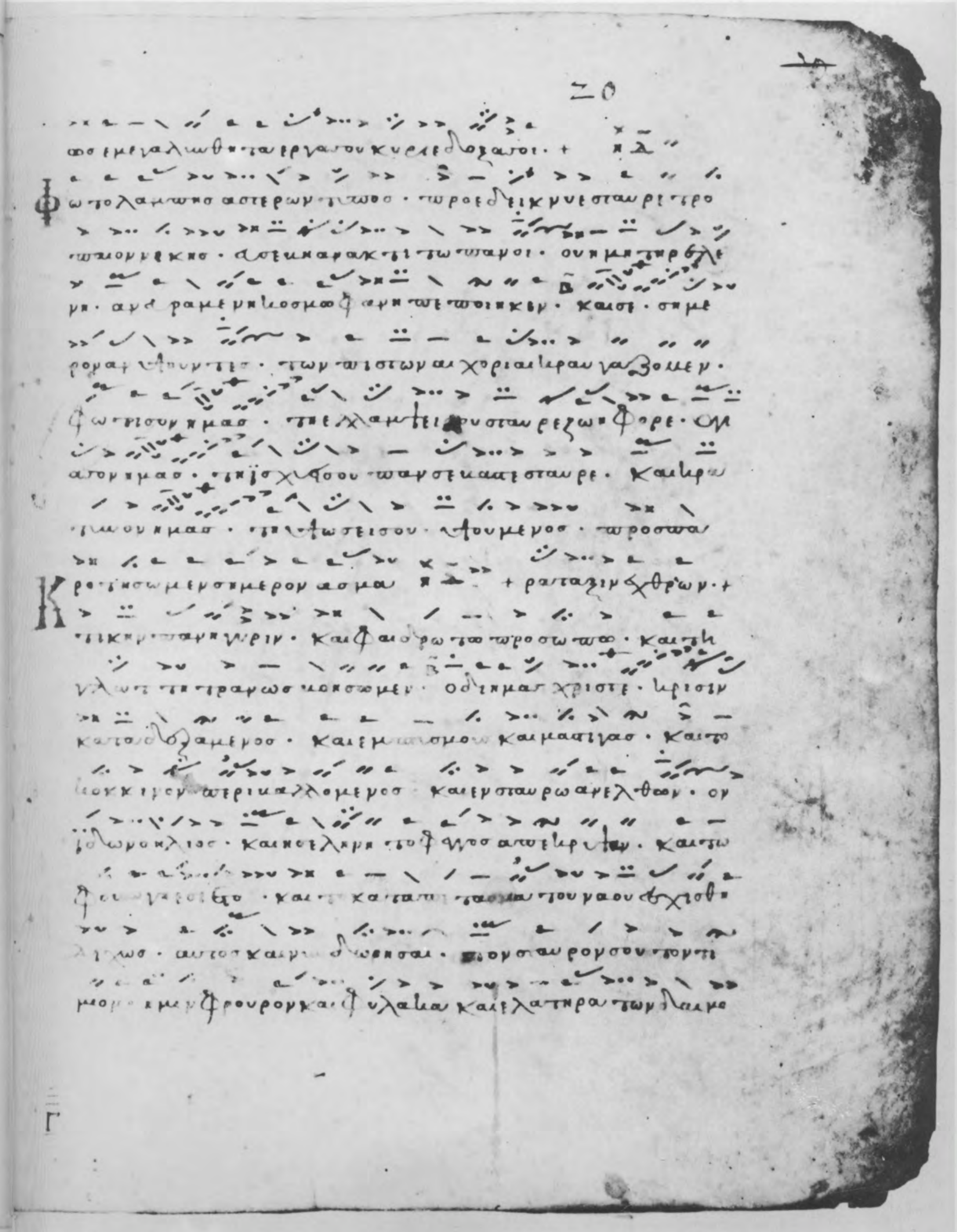
ε π β Η ελισαβετ συνελαβεν τον προδρο + ελεος ·+

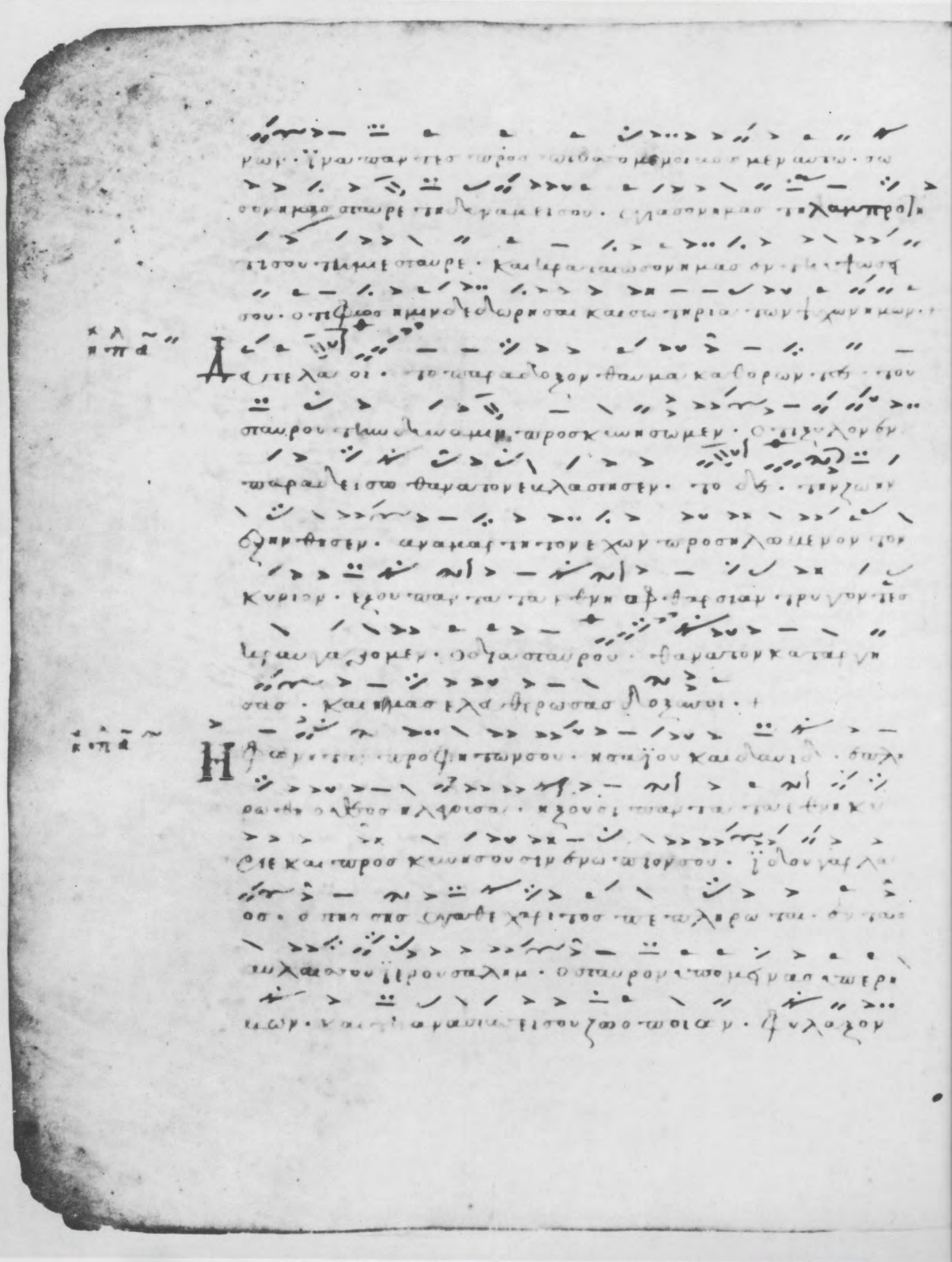
μον της χαριτος· η δε παρθενος· τον κυριον της δο-

ξης· ησπασαντο αλληλαις αι μητερες· και το βρε-

φος εσκιρτησεν· ενδοθεν γαρ ο δουλος ηνει τον

δεσποτην· θαυμασασα η μητηρ του προδρομου·

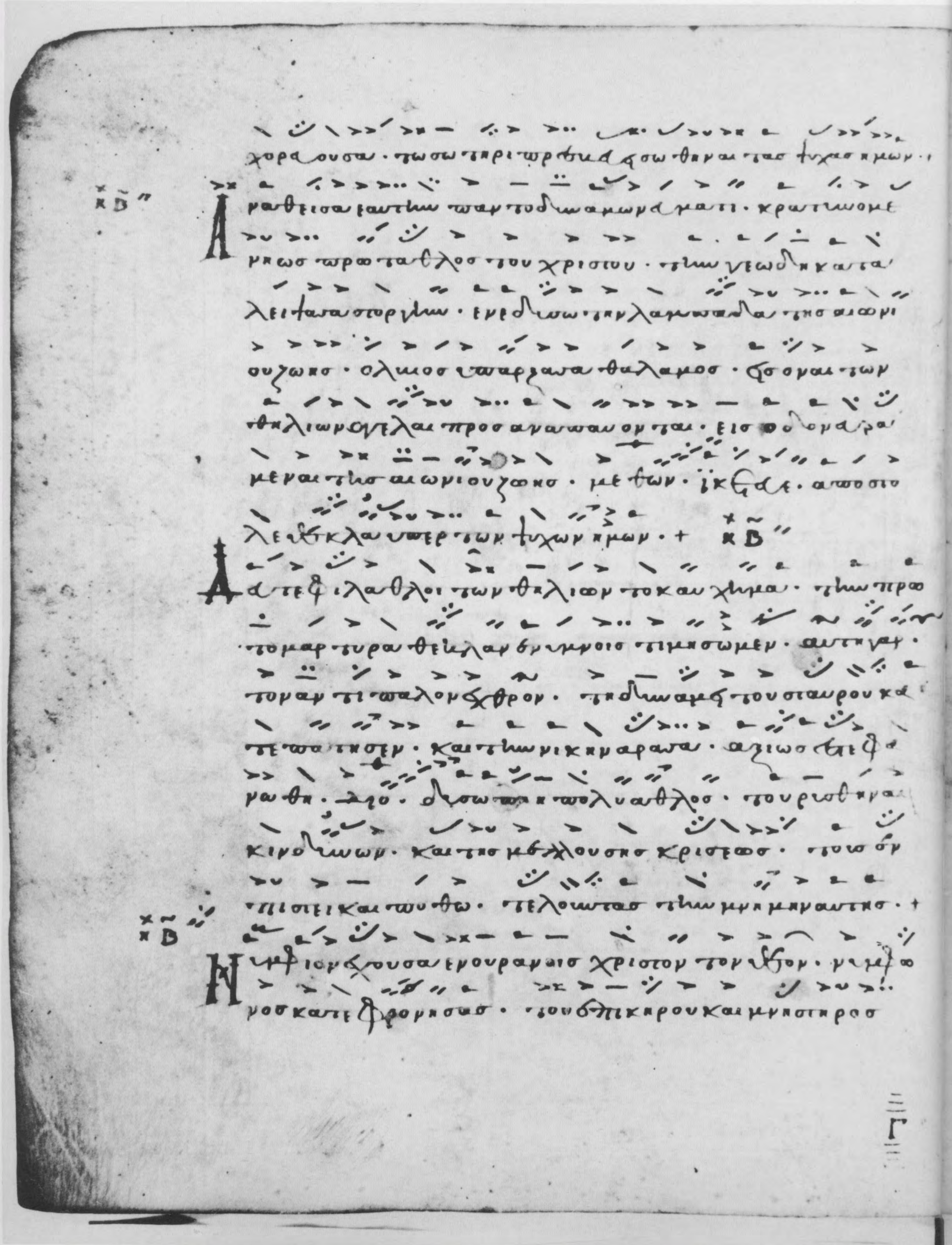

κραύγασον· ποθεῖ μοι τοῦτο· ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ κυ-
ρίου μου ἔλθη πρός με· ἵνα σώσει λαόν· ἀπεγνω-
σμένον· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. + πλ δ

Βλέπει τὴν Ἐλισάβετ· πρὸς τὴν παρθένον Μαριὰμ
θαλλομένην· τί παραγίνομαι πρός με· ἡ μήτηρ
τοῦ κυρίου μου· σὺ κατηλλειαν κατασπάζεις· κἀγὼ σπαρ-
τῶ τῆ· σὺ τὸν νομοθέτην· κἀγὼ τὸν νομοθέτην·
σὺ τὸν λόγον κἀγώ· τὴν φωνὴν τὴν κηρύξασαν
τὴν κατηλλειαν τῶν οὐρανῶν. +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης· πλ δ

Ἀθλητικὸν στάδιον σήμερον· πρόκειται λαοὶ χορεύ-
σωμεν· καὶ τὰ ἐναντίῳ τελούμενα παράδοξα
πράγματα κατοπτεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμνὰς
πρόκειται σφαγῆ· ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος σωτῆρος
ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα
καὶ θεόνυμφος· ὑπὸ τριάδος ... πίστει· τὴν τῶν
τυράννων κατηγορίας ἐν ἀθλητικῇ· καὶ σὺν ἄθλοις

ζζ

θεκλα προς τα αθλε· ταις γαρ μητρωοις θωπειαις
εμφρονως μη πιοθεισα· παυλω ηκολουθησας ευσχημως
αραμενη το σημειον του σταυρου· και το μεσον πυρον
κατηναρκησας· των δε θηρων την ωμοτητα· εις ημε
ρωτητα μετεκαλεσας· φωκας δε αυτε μεμυρωσας·
υπερ χριστου κατασφαγεις· του ολου κατα σωματος·
αθλοις εναθλοις γενναιος· ευκλεως διαπρεψας·
μη διαλειπης ικετευων απαυστως τω κυριω·
υπερ των πιστει εκτελουντων· την αξιεπαινον μνημην +

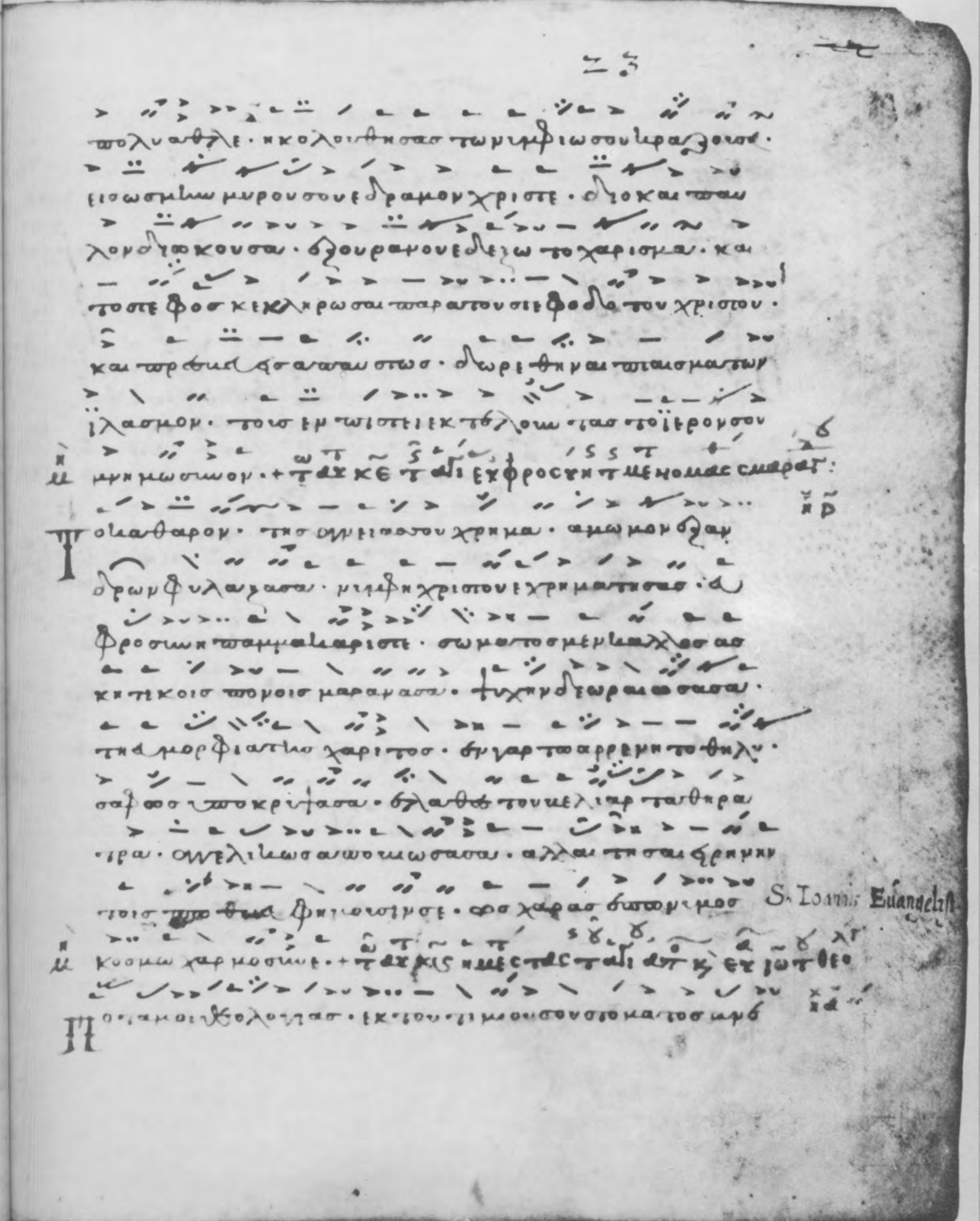
Χορειας ηγειρατε φιλομαρτυρες· των ονομων γαρ επε
στη κυριος ο καιρος· και της πρωτομαρτυρος· και
της σεπτης μνημης· παντας προς δοξολογιαν προτρε
πεται σου· θεκλα γαρ πρωτη μαρτυρων εμφανως
ξιν το αθλητικον· σταδιον ανοιξασα· πρωτη
και στεφηφορος αναδεδεικται· εν παρρησια προ
καθουσα υπερ των ψυχων ημων· +

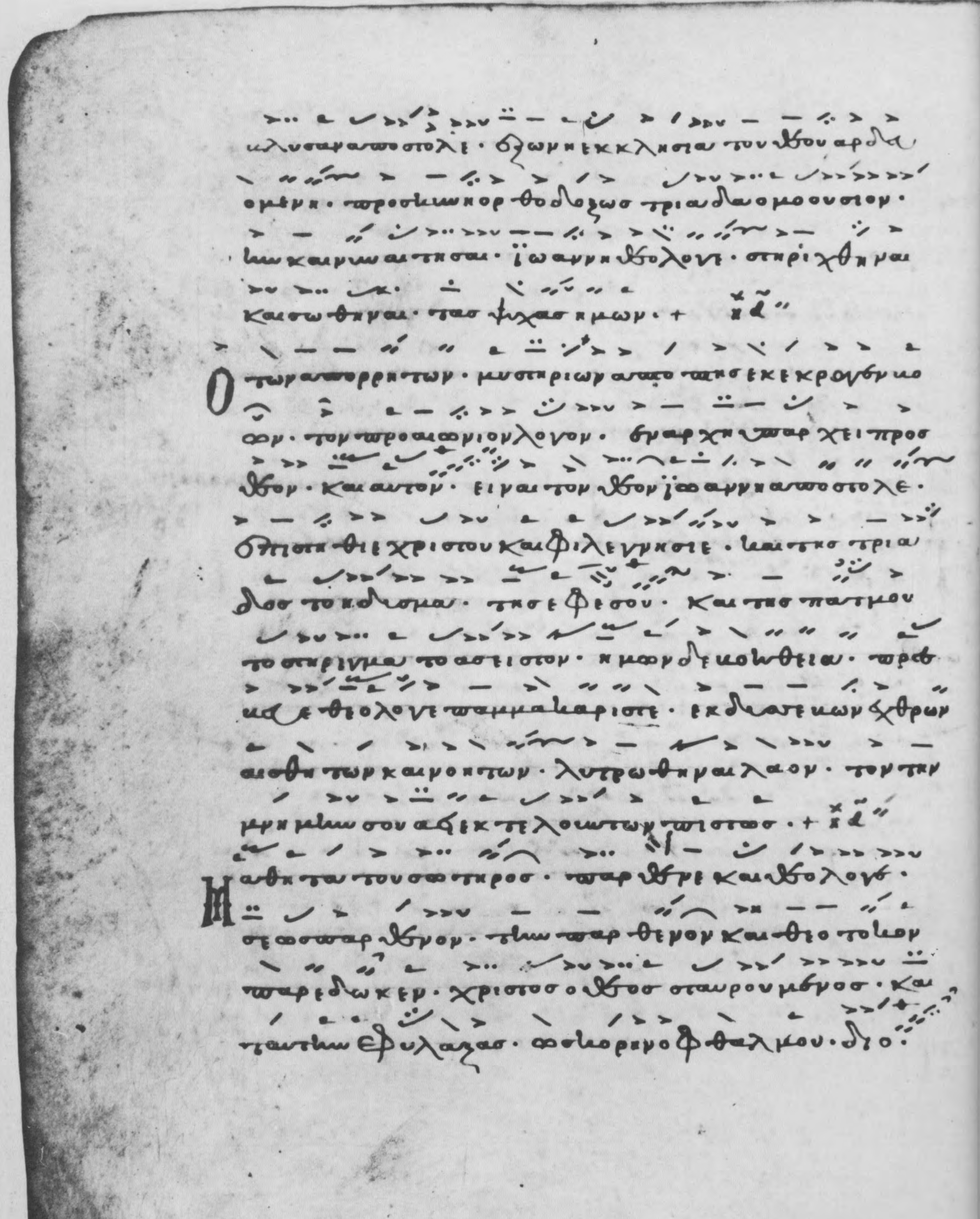
Την σην υπερανθρωπον αθλησιν πρωτομαρτυ

χριστου · ουκ ανθρωπων μονον εθαυμασαν τον εν σοι αλ-
λα και θηρες τεθηπασιν κυριοι · αι φλογες ου φλο-
ξαι · ελογισθησαν σοι και αλλη παρθενε μαρτυς · δι-
α τον σον νυμφιον χριστον · γ[illegible]θεισα γαρ δι εαυτον πα-
σχουσα · και κοσμου χωριζομενη · ινα της υπερκοσ-
μιου τυχης μακαριωτητος · εν παρρησια [illegible]
[illegible]οισα · υπερ των ψυχων ημων · +

ηχ. π. δ. Αθλητικοις παλαισμασι · τον εχθρον κατεπατη-
σας · ευκλεης πομπη μακαριστη · και τας του του μεγα-
λας · μαρτυρικως συντριψασα · θαμυρι νεφυ-
νος · και χριστω [illegible] της αληθους τρασκη ·
του παυλου συνομελε · και του στεφανου συναθλε ·
παρρησιας τυχουσα · παρ᾽ ω το μαρτυς χριστου δι-
[illegible] · τοις πιστοις εκτελουσι την σην πα-
νηγυριν · [illegible] · εκ κινδυνων λυτρωσασθαι
[illegible]

ηχ. π. δ. Λεοντων ορμας κατεπατη + ωρεβιν [illegible] +
σας · και ταμυριν καταισχυνασα · παρ᾽ ω το μαρτυς

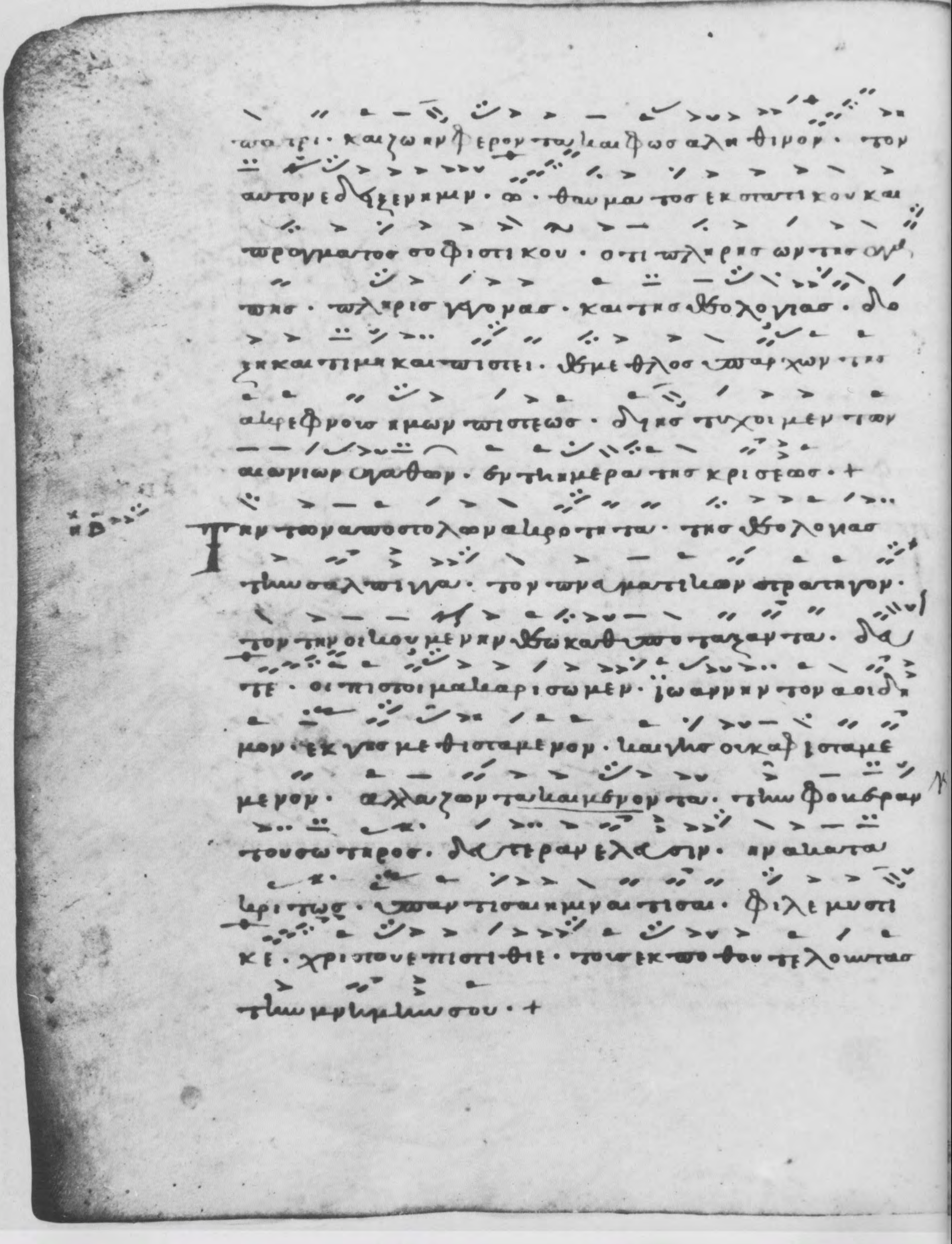

S. Ioannis Euangelist.

κλυσαν τα των αποστολ(ων) · δι ων η εκκλησια του θ(εο)υ αρδευ
ομενη · προσκυνουσα θεολογων τριαδα ομοουσιον ·
ην και ημων αιτησαι · ιωαννη θεολογε · στηριχθηναι
και σωθηναι · τας ψυχας ημων · + ηχ β
Ο των απορρητων · μυστηριων αναπτης εκ εκρουνου
φορ · τον προαιωνιον λογον · εν αρχη υπαρχει προσ
θεον · και αυτον · ειναι τον θεον ιωαννη αποστολε ·
ο γνησιος θεις χριστου και φιλε γνησιε · και της τρια
δος το κλεισμα · της εφεσου · και της πατμου
το στηριγμα το αστειστον · η μακροθεια · πρεσ
βευε θεολογε παμμακαριστε · εκ δεινων εχθρων
αισθητων και νοητων · λυτρωθηναι λαον · τον την
μνημην σου αει εκτελουντων πιστως · + ηχ β
Μαθητα του σωτηρος · παρθενε και θεολογε ·
σε ως παρθενον · την παρθενον και θεοτοκον
παρεδωκεν · χριστος ο θεος σταυρουμενος · και
την αυτην εφυλαξας · ως κορην οφθαλμου · δι ο

πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + α

Τὸ φυτὸν τῆς ἁγνείας· τὸ μύρον τῆς εὐωδίας· πάλιν
ἀνέτειλεν ἡμῖν εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν κοσμῆσαι
πρὸς αὐτόν· ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτι-
κόν· καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ· τὸν λόγον Ἰωάννη
ἀπόστολε· ὁ τὴν παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀ-
φθαλμοῦ· αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. + β

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς· τὸν θεμέλιον τῶν θείων λό-
γων· τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀρθοδοξίας· καὶ κήρυκα
πρώτιστον· τῆς ἀληθοῦς δογμάτων θεοσοφίας·
τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον· μερόπων
γένος· κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ἀλη-
κτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ· τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφη-
σεν τὸν λόγον· αὖθις δὲ· τὸν προσιὸν πατέρα ἀχώ-
ριστον· καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ πατρὸς οὐ-
σίας· δι᾽ ἧς κηρυφορημένην· δι᾽ αὐτοῦ τὴν ὀρθοδοξίαν
τῆς ἁγίας τριάδος· δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ

πατρί· καὶ ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν· τὸν
αὐτὸν ἐδ ... ἡμῖν· ὢ θαυμαστὸς ἐκστατικοῦ καὶ
πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν τῆς χάρι
τος· πλήρης γνώμης· καὶ τῆς θεολογίας· δό
ξης καὶ τιμῆς καὶ πίστει· θεμέθλος παρέχων· τῆς
ἀμφιβόλου ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· +
Τὴν τῶν ἀποστόλων ἀκρότητα· τῆς θεολογίας
τὴν σάλπιγγα· τὸν πνευματικὸν στρατηγόν·
τὸν τὴν οἰκουμένην θεῷ καθυποτάξαντα· δεῦ
τε· οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν· Ἰωάννην τὸν ἀοίδι
μον· ἐκ γῆς μεθιστάμενον· καὶ γῆς οὐ καθιστάμε
μενον· ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα· τὴν φοβερὰν
τοῦ σωτῆρος· δευτέραν ἔλευσιν· ἀναμένοντα
κριτῶς· ... φιλέ μου σοι
κε· Χριστοῦ ἐπιστήθιε· τοὺς ἐκ πόθου σε ...
τὴν μνήμην σου· +

ιδ 25

Θεολογε παρθενε · μαθητα ηγαπημενε του σω
τηρος · ταις ἱκεσιαις σου ημας · περισωζε δε
ομεθα · απο πασης αναγκης · οτι σου εσμεν ποιμνη · +

Αναπεσων εν τω στηθει του βασιλεως σου Χριστου ·
εν τω δειπνω κυριου · ηγαπημενε μαθητα · ε
κειθεν ανεμνω τα αρρητα · και την ουρανιον πανην
ευρονησας φωνην · εν αρχη ην ο λογος · και ο
λογος ην προς τον θεον · και θεος ην ο λογος ·
το φως το αληθινον · το φωτιζον παντα αν
θρωπον · εις τον κοσμον ερχομενον · Χριστος
ο θεος · και σωτηρ των ψυχων ημων · +

Αποστολε Χριστου · ευαγγελιστα θεολογε · των
απορρητων μυστης γενομενος · της σοφιας τα
απορρητα · ημιν ευρονησας δογματα · το
εν αρχη ην γραψας τοις πιστοις · και τον
ηχον απο σου αλλων · των παρεχειζον των απειρου
σω τοις λογοις · εν οις συ θεος φανεις και φιλος

ἠγαπημένος· ὡς ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος· καὶ
μωσῆς ὁ θεόπτης· παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν·
ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

ἦχος πλ. β΄

Εὐαγγελιστὰ ἰωάννη· ἰσάγγελε παρθένε· θεολόγε
θεοδίδακτε· ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ τὴν ὀχρὰν τὴν
πλάναν· τῷ αἵματι καὶ τὸ ὕδωρ κλύζουσαν ἐκ πρυ
χάσ· δι' οὗ· τὴν αἰώνιον ζωὴν· πορίζομεθα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· + τῷ αὐτῷ κζ΄ τοῦ ἁγίου καλλιστράτου +

ἦχος πλ. β΄

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου· φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς
ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος· φοβερὸς
ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὗτος εὑρίσκεται ἀθλο
φόρος· οὗτος κατήργησεν πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν
δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις χριστέ· σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν· + τῷ αὐτῷ κη΄ τοῦ ἁγίου χαρίτωνος +

ἦχος πλ. β΄

Θεοφόρε χαρίτων· συγκαμὼν ἀθανάτῳ ἐν οὐρανοῖς
ζῇς ἐν τῷ χριστῷ· δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρω
σας· ὅλως γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος· ὑπὲρ

τῷ ὡραιωμένῳ ἐζήλωσας ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔζησε ἑαυτῷ· ἔζησε δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. ἦχος πλ. β΄

S. Gregorii Armenii Mart.

Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια· ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ποῖος φθέγξοιτο· ἐν ἄθλοις ἱεροῖς γὰρ ἠρίστευσας γενναίως· ἀλλὰ μὴ παύσῃ δεόμενος ὡς παρρησίαν ἔχων Χριστῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὡς ἔχων ἱερομάρτυς

Εἰσω τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ + παρρησίαν πολλήν + ἀφθάρτου φωτὸς· εἰσδύσας νοητῶς ὁ μάρτυς καὶ ποιμὴν· ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Χριστοῦ· ὡς μάρτυς μὲν φωτιζόμενος· ὡς ποιμὴν δὲ μεσιτευόμενος· διὸ διπλοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις· ἐκ τῆς ἀγωνοθέτου ἀνεδήσατο· πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Μη(νὶ) ὀκτωβρίῳ α. τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ἀνανίου. ἦχ(ος) α

Προσκαλεσας της εκλογης· το μεγα δοχειον του ονομα-
τος· παυλον τον αποστολον εφωτησας οσιε· θεο-
θεν κατα αποκαλυψιν χρηματισθεις· ως αυτοπτης
του λογου και μυστης των θαυματων αυτου· απο-
στολος δε πρωτος μαθητων· και πιστος οικονο-
μος της νεας διαθηκης αυτου· δι ο αυτον μιμουμε-
νος· τον διδασκαλον χριστον· τοις εκεινου μαλιστα
[illegible]· μαρτυρικω παθη· ομολογητης γενο-
μενος· ανανια ιεραρχα χριστου· και τον δρομο(ν)
τελεσας· την πιστιν δε ασυλον τηρησας· συν
τοις αμωμοις λειτουργοις· εν υψιστοις αυλιζομενος·
πρεσβευε· σωθηναι τας ψυχας ημων· +

ἦχ(ος) πλ. α

Αθλοφορικον ενδιαιτημα· ανεφανθης ανανια
αποστολε· τοις λιθοις ως εν θεσει ποικιλαζομενος·
υπερ του παθοντος σαρκι δι ημας· εν σταυρω εκου-
σιως τω αιματι σου ελεγξας·, ο εν πλασμασ κοσμε

μαμηρυνεται· τῇ ἱερᾷ πανηγυρισου σημερον·
ουμονονδε εκκλησια· αλλα και πασα η κεφαλιος·
των θαυματων σου ταις βρασια· λαμπρως αναγ
κηρυττουσαι μοαι· πρεσβευε κε προς θεον· τον δω
ρησασθαι ημιν· των πταισματων την συγχωρησιν· +

Μαθητα του σωτηρος· αρχιεραρχα ενδοξε κλει
ας μαρτυρων· αμωμια φωστηρ παμφαεστατε· ημων
δε πολιουχε· εκ πημωσιν ικετευε· ρυσθηναι την ποι
μνην σου εκ κινδυνων και σωθηναι τας ψυχας ημων· +

τη αυ ημ του ⊙ πρς ημων ρωμανου του μελω: ηχ πλ β

Πρωτη καλων απαρχη· οφθης· σωτηριας αφορμην
ρωμανε πατηρ ημων· ωμελικην γαρ· την προσδιαν
συστησαμενος· θεοπρεπως επεδειξω· την πο
λιτειαν σου· χριστον τον θεον ικετευε· πειρασ
μων και κινδυνων λυτρωθηναι τους ανυμνουντας σε· +

Μη τω αυ β· των αγιων μμ κυπριανου κ ιουστινης: ηχ β

Διδασκαλιας την πλανην· και γνωσιν των ειδωλων

ἀπέδειξεν ὡς ἀληθῶς· καὶ σταυρὸν ἠμφιάσω· ὅπλον στερρὸν τῇ
σιαν· Κυπριανὲ παμμακάριστε· ἔρριψας τὰς βίβλους
τὰς μαγικάς· τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιόν·
καὶ ὡς κῆρυξ ὑμνεῖς θεογνωσίαν· ἡ Τριὰς ὁμοούσιος·
αὐτήν· ἱκέτευε ἱεράρχα· σὺν συνάθλοις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς· +

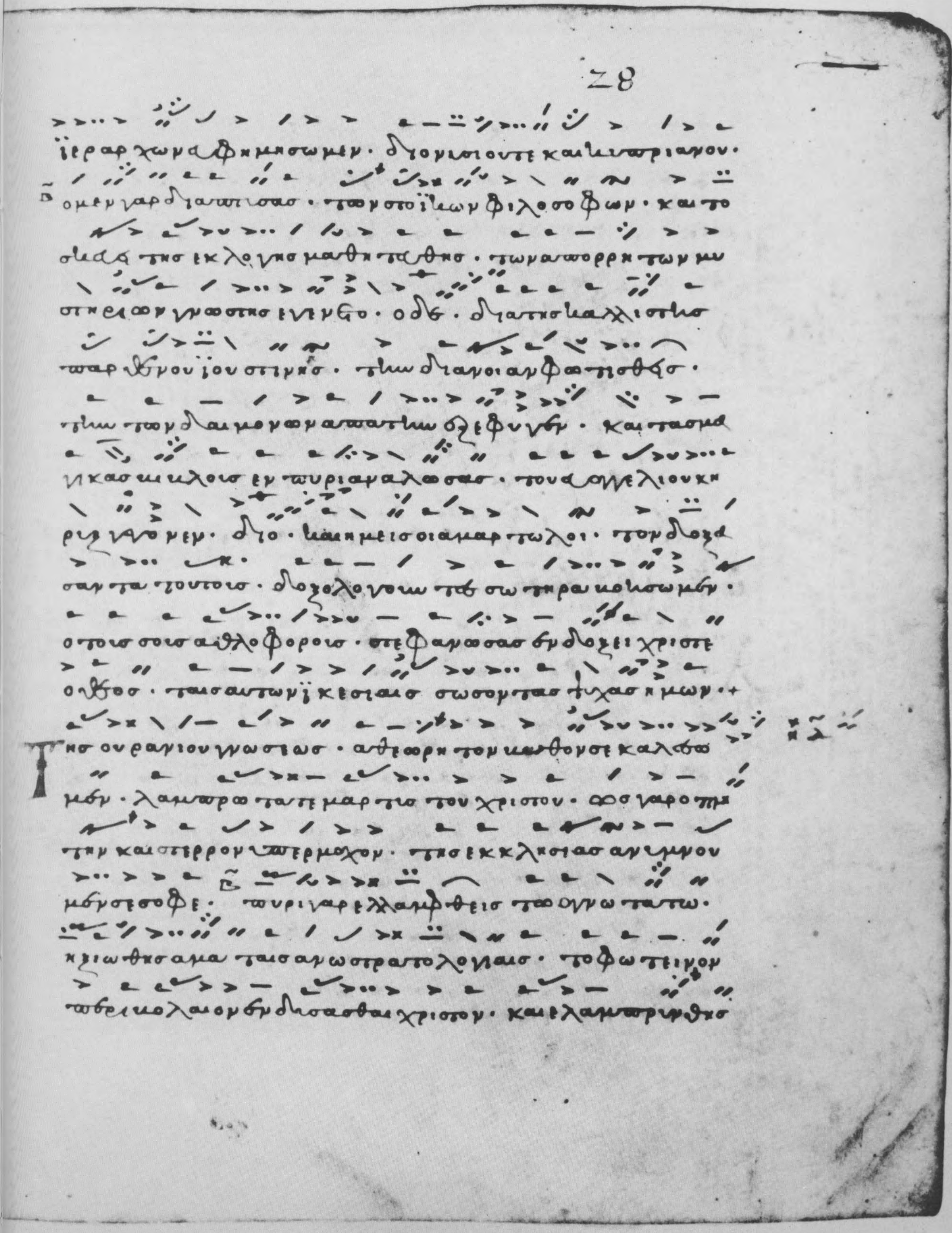
ἦχ. β´

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ· τὸν τοῦ Παύλου συζη-
λον· καὶ ἔργοις συμμέτοχον· Κυπριανὸν ἀνευφημή-
σωμεν· μετ' ἀθλητῶν γὰρ συναγάλλεται· λαβὼν τὸ στέφος
τῆς ἀφθαρσίας· παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ· καὶ πρεσβεύ-
ει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + πλ. α´

Ὁ τῆς κακίας πρότερον· αἱρετικὸς ὑπέρμαχος· τῆς
ἐκκλησίας ἰατρόν· ἀληθείας διδάσκαλος· ὁ λα-
τουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων· ἀρχιερεὺς
τῆς πίστεως ἐφάνη· καὶ ὁ ἀκόλαστος· σώφρον· διὰ
τιμίας παρθένου· ἀμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς σῶσον ἡ-
μᾶς Κύριε· + τῷ αὐτῷ μη γ´· τοῦ ἐν ἁγίοις ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπα(γίτου)

ἦχ. β´

Δ[illegible] συμφώνως οἱ πιστοί· [illegible] μνήμην τῶν

της αιγλης του πνα ματος · τον κοσμον ωδηγουμενοι · δι
οσου · την πανκοσμιον λελυμενην · πανηγυριζοντες
πιστως · δοξαζομεν τον δοξασαντας κυριον · +

πιστως · ηχ πλ δ

Θ ριερεις και μαρτυρες · διεπρεψας οσιε · πιστως ·
απεδειχθης ποιμην · και χριστου ατρωτον το ποτη
ριον · διο εν εγκαρτεριοις · ανεθεσας αυτω τω
χριστω · πρεσβευε υπερ παντων των ημων · σων τοις
αμφολει τοις αγγελοις · εν φωτι πυρω αυλιζομενος · +

Μηνι τω αυτω ϛ · του αγιου απ θωμα · ηχ α

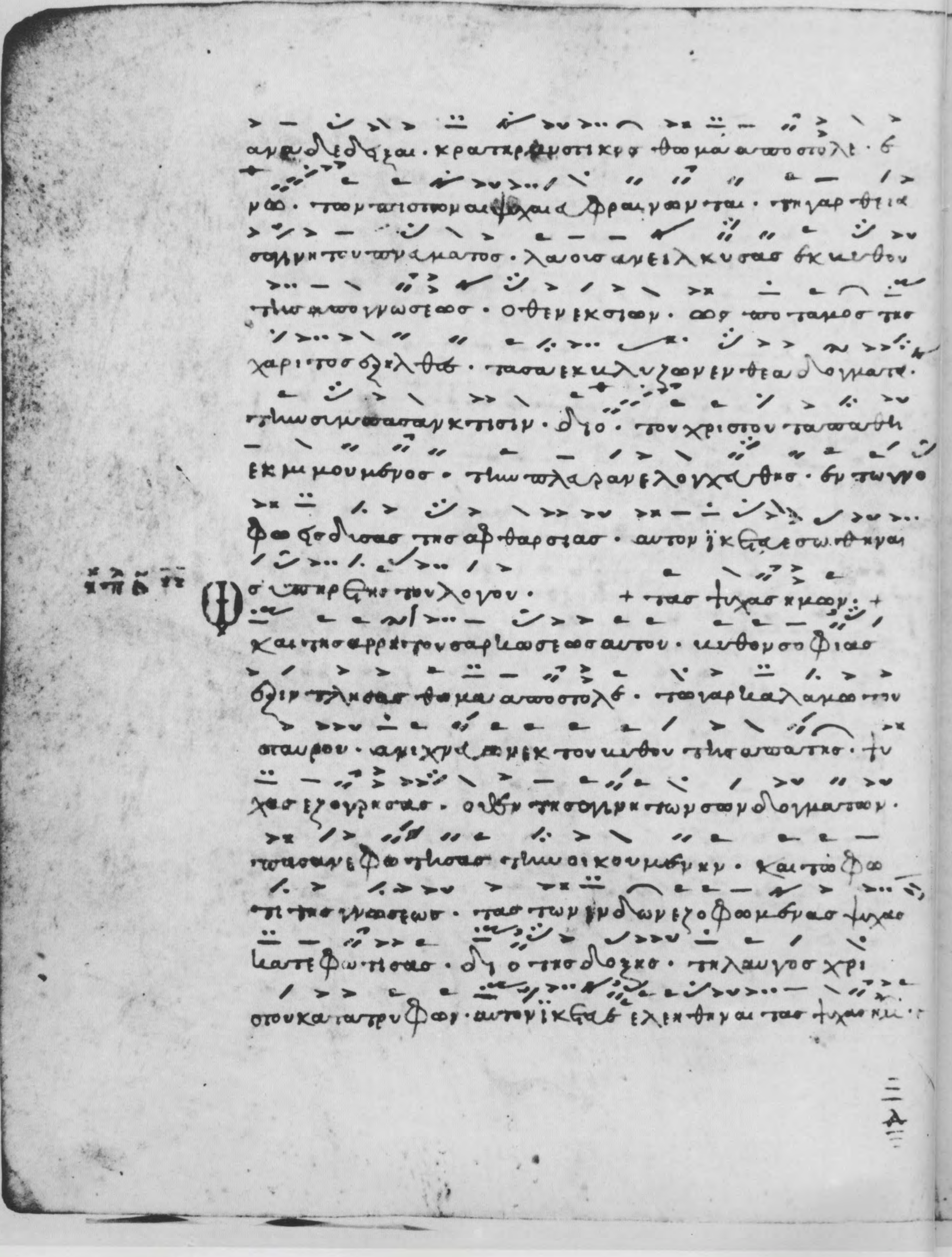
Χριστω ηκολουθησας · θωμα αποστολε · και τους κοσ
μους καταφρονησας · και ταυτου του θαυματα ·
εν τω ταμειω σου ιερουργησας · απεδειχθης αποστολε ·
οδηγος γινομενος · εν τοις εθνεσιν · και τας του
των υπο της πλανης και των παθων σκοτισθει
σας ψυχας · εν τω λογω σου των ιερων · εφωτισας
πιστους εν · εις τριαδα ομοουσιον · + ηχ β

Τω της γνωσεως θειω πυρι · την ψυχην καταυ

μαθητεὶς · ἐν πᾶσι τοῦ δεσπότου μεμνημένος γνώμας ·
ὡς ἐννόμως μαθητὴς Θωμᾶ ἀπόστολε · τῷ γὰρ
καλάμῳ τοῦ σταυροῦ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας ·
ἀσεβῶν ψυχὰς ἐζωγρήσας · ὅθεν · καὶ τὴν τῶν
ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν · τῷ τοῦ θείου
πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας · χριστὸν τὸν
θεὸν · ἀξίωσον ποιεῖ καὶ ἡμᾶς · ῥυσθῆναι τοῦ βυ-
θοῦ ἐσκοτισμένης ἕξεως · καὶ σωθῆναι τὰς

Τὸν τῆς ἁλιείας βυθὸν κατα- + ψυχὰς ἡμῶν · +
λιπὼν · τῷ τοῦ σταυροῦ καλάμῳ πιστεῖ προσ-
έδραμες · καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζωγρήσας · Θω-
μᾶ ἀπόστολε · διὸ καὶ προστείω σχραν τὸν · πλευ-
ρὰν τοῦ λόγου · τῇ χειρὶ ἐψηλαφήσας · τῶν ἐπι-
ταρμόδρων ἠλθον τὰς ὀπὰς · τῶν δακτύλων
κατιδεῖν καταξιώσας · χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν πρέσβευε αὐτῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Π αθ[illegible] · χριστοῦ τῆς σοφίας · μυστω

Τὰ φάρμακα τῶν ἀρχεκάκων βροχούμενον· ὡς ὁ διφρηλάτης
ὤφθης Ἠλίας· ταῖς τοῦ θείου πνεύματος αὔραις· τῇ
ἀπολουμένους θωμᾶ ἀπόστολε· τὸν γὰρ [...] τῆς αἰ-
σθητικῆς· θαλάσσης ἀνιχνεύων· ἰχθύας ἐζώγρεις
μειζόνων· τούτους ἐκ θανάτου πρὸς ζωήν· ὁ δὲ νῦν καὶ τὰς
τῶν πιστῶν ψυχὰς καταρα[...]ων· τῷ καλάμῳ τοῦ
σταυροῦ· ἐκ θανατηφόρου ἀπάτης πρὸς τὴν ζωὴν
ἀνήγαγες· διὸ συναγωνίσματος· τῷ Χριστῷ παρι-
στάμενος· ἐκτένεσον αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. + τῷ αὐτῷ ζ΄ τῶν ἁγίων μμ Σεργίου καὶ Βάκχου

Δαυϊτικῶς ἀνυμνήσωμεν· Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ μάρτυ-
ρες· ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κα-
τοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· οὐ δεσμούμενοι φύσε-
ως σχέσει· ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ· οἱ δὲ νῦν οἱ ὅσιοι· τὸν
ἐχθρὸν κατεπάτησαν· καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι·
τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν· καὶ πρεσβεύουσι τῷ βα-
σιλεῖ καὶ θεῷ· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. +

Καθορῶσα πάλαι ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ· τοῖς ἐμφόροις ἀγῶνας μαρτύρων τὸν κόσμον· σήμερον λαμπρῶς στολίζεται· καὶ πιστῶς ἑορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν· ὡς κόσμον μεγαλεῖον περιφέρουσα τὴν αἰσχύνην· τὴν ἐπὶ τοῖς θείοις ἡμῶν αἰσχύνην ἐπιτεθεῖσαν πεκτιμίως· διὸ· δόξης κατηξιώθη τῆς οὐρανίου· καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τῆς τοῦ μακαριότητος·+

Ἢ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν· ἡ κατὰ ἀδελφὸς γνώμη τῶν μαρτύρων σου κύριε· οἷς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοῖς· ἀδελφοῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τούτοις ἡ πίστις· ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασθη· ὁ θεὸς ταῖς αὐτῶν εὐχαῖς ἐλέησον ἡμᾶς·+

Προφητικῶς τοῖς ὁσίοις· οἰκείως ἐλθὼν τὸν ὕμνον ποιησώμεθα· ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· οὐ φύσεως ἀκολουθίᾳ· ἀλλὰ πίστεως ἑνώσει τοῦ ὁσίου πνεύματος· τὸ γὰρ φθαρτὰ· καὶ ἐκλυσάμενοι πάν-

31

ταν· ηραν τον σταυρον επ' ωμων και ηκολουθησαν τω

χριστω· σεργιος και βακχος οι γενναιοι μαρτυρες·

ουρανοις· παρρησιαν κεκτημενοι· πρεσβευου

σιν απαυστως υπερ ημων· του καταπεμφθηναι ημιν το μεγα ελεος· +

Σεργιος και βακχος· η φαιδρα των μαρτυρων· ξυνωρις

ωλη λαμπαδηδων· των μεν τυραννων το θρασος κα

τεβαλον· των δε ειδωλων την πλανην κατηρ

γησαν· και της θεογνωσιας το τελειον μυστηριον

λαμπρα τη φωνη· εναγορευοντες ανεκραζον·

ο χριστος ο θεος· ο τουτων νομοθετης· ο αγωνοθε

της και στεφανοθετης· και ημας αξιωσον· κα

τα των αορατων· και πονηρων δυναμεων· το

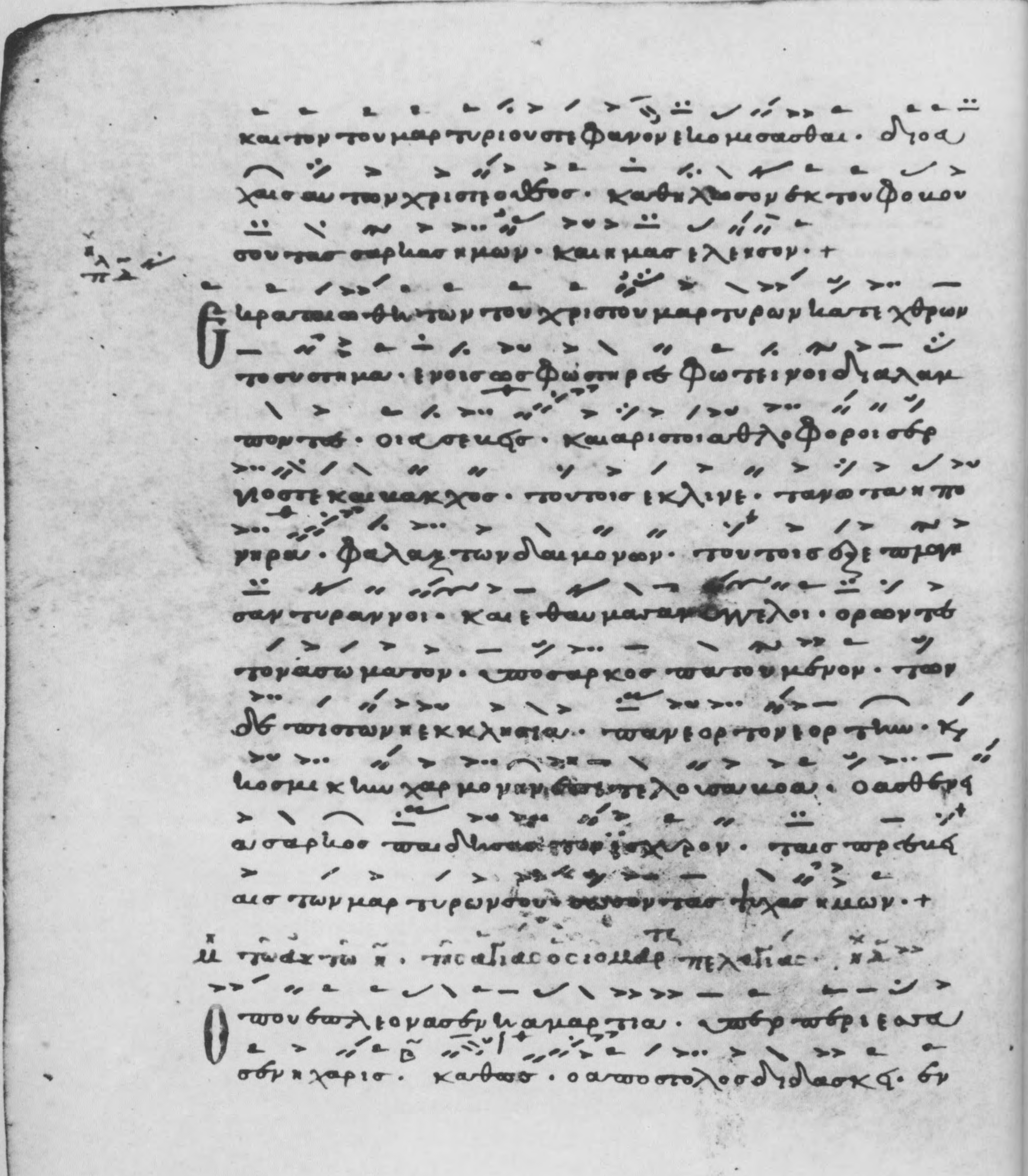
κρατος αναδειξασθαι· +

Υποδυσαμενος σεργιος· εν ταις μασταξι· τον ευ

αγγελιου της ειρηνης· παντων αλγων υποδηματα·

τω αιματι των ποδων απορρεοντι· τον οφιν τον

ετι τροουντα· την πορειαν ημων οξεως φθασας·

καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσασθαι· διὰ
χαῖς αὐτὸν Χριστὲ ὁ θεός· καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου
σου τὰς σάρκας ἡμῶν· καὶ ἡμᾶς ἐλέησον· +
Ἐκπαραταχθέντων τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων κατ' ἐχθρῶν
τὸ σύστημα· ἐν οἷς ὡς φωστῆρες φωτεινοὶ διαλάμ
ποντες· [illegible]· καὶ ἄριστοι ἀθλοφόροι Σέρ
γιος τε καὶ Βάκχος· τούτοις ἔκλινε· τὰ νῶτα ἡ πο
νηρά· φάλαγξ τῶν δαιμόνων· τούτοις δ' ἐξηπόρη
σαν τύραννοι· καὶ ἐθαύμασαν ἄγγελοι· ὁρῶντες
τὸν ἀσώματον· ὑπὸ σαρκὸς [illegible]· τούτων
δὲ [illegible] ἡ ἐκκλησία· πανέορτον ἑορτὴν· κ(αὶ)
κοσμεῖ [illegible] ἐπιτελοῦσα· ὁ δὲ θεὸς
[illegible]· ταῖς πρεσβεί
αις τῶν μαρτύρων σου σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +
Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ η'· τῆς ἁγίας ὁσιομάρ(τυρος) Πελαγίας·
Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία· ὑπερεπερίσσευ
σεν ἡ χάρις· καθὼς· ὁ ἀπόστολος διδάσκει· ἐν

προσευχαις γαρ και δεησεσι τι λογια · των πολλων
πταισματων το πελαγος διηρανας · και το τελος
απροσδεκτον κυριω · δια της μετανοιας πρεσβε
υοντες · και εν τουτω πρεσβευειν υπερ των ψυχων ημων +

Μη(νι) τω αυτω θ · του αγιου απ(οστολου) ιακωβου του αλφαιου · ηχ(ος) πλ(αγιος) α

Την του θεου ρηματος σαφως · χαριν δεξαμε
νος · της ιερωτατης χορειας των αποστολων · συ
ναριθμιος ιακωβε εγνωρισας · οθεν και ουρανοθεν
την φερομενην ποτε · πνοην βιαιαν · πυρινη
γλωσση εμπνευσθεις · την των εθνων αγνοιαν εθω
διεφλεξας αθεοτητα · Χριστον τον θεον · θεο
κηρυξ ικετευε · του σωθηναι τας ψυχας ημων · +

ηχ πλ α

Πιστως πανηγυρησωμεν εν ωδαις την σεβασμιον ημεραν
της σης μνημης · ιακωβε ενδοξε · ουχ ως αλφαιου
υιον · αλλ ως του Χριστου · αποστολον και κηρυκα
της αυτου αρρητου σαρκωσεως · οθεν · τω δεσπο
τικω θρονω · συν ασωματοις αει παριστάμενος ·

καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων χοροῖς· ἐκτενῶς ἱκε-
τεύε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς· τῶ σωτῆρι καὶ θ(ε)ῷ ἡμῶν·+

Μ(ηνὶ) τῷ αὐτ(ῷ) ι'· τῶν ἁγίων μεγάλων μ(αρτύρων)· κ(ύριε) ἐκέκραξα· ἦ(χος) λ̃

Ἡ φιλαδελφία· κόσμον ἡμῖν συγκραθεῖσα· καὶ ἡ
ὁμόνοια τῇ ἀγάπῃ συμμιγεῖσα· ἀπ' αλλαμπάδει φυλα-
ξεν τῆς γνώμης τὸ ἄτομον· ὁ ποῦ γὰρ ἀθλος ὁ ποθούμε-
νος· κόσμος ὅλος καταφρονεῖται· ὁ φόβος τοῦ θα-
νάτου· ὁ ὄφις νενέκρωται· καὶ ὁ βίος ἄδικος
ἀπηλλάγησαν· ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις μάρτυσι
καταπατούμενος· Ἀγαμμάτου τοῦ σοφοῦ καὶ ἀγλαω-
θέντας· τούτοις ἀστοχάστοις ἄσμασιν εὐφημοῦμεν·
οἱ καλλωπισθέντες ἐν Χριστῷ· τὸν δρόμον τελέσαντες· αἰ-
τήσασθε τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην· καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·+ ἦ λ̃

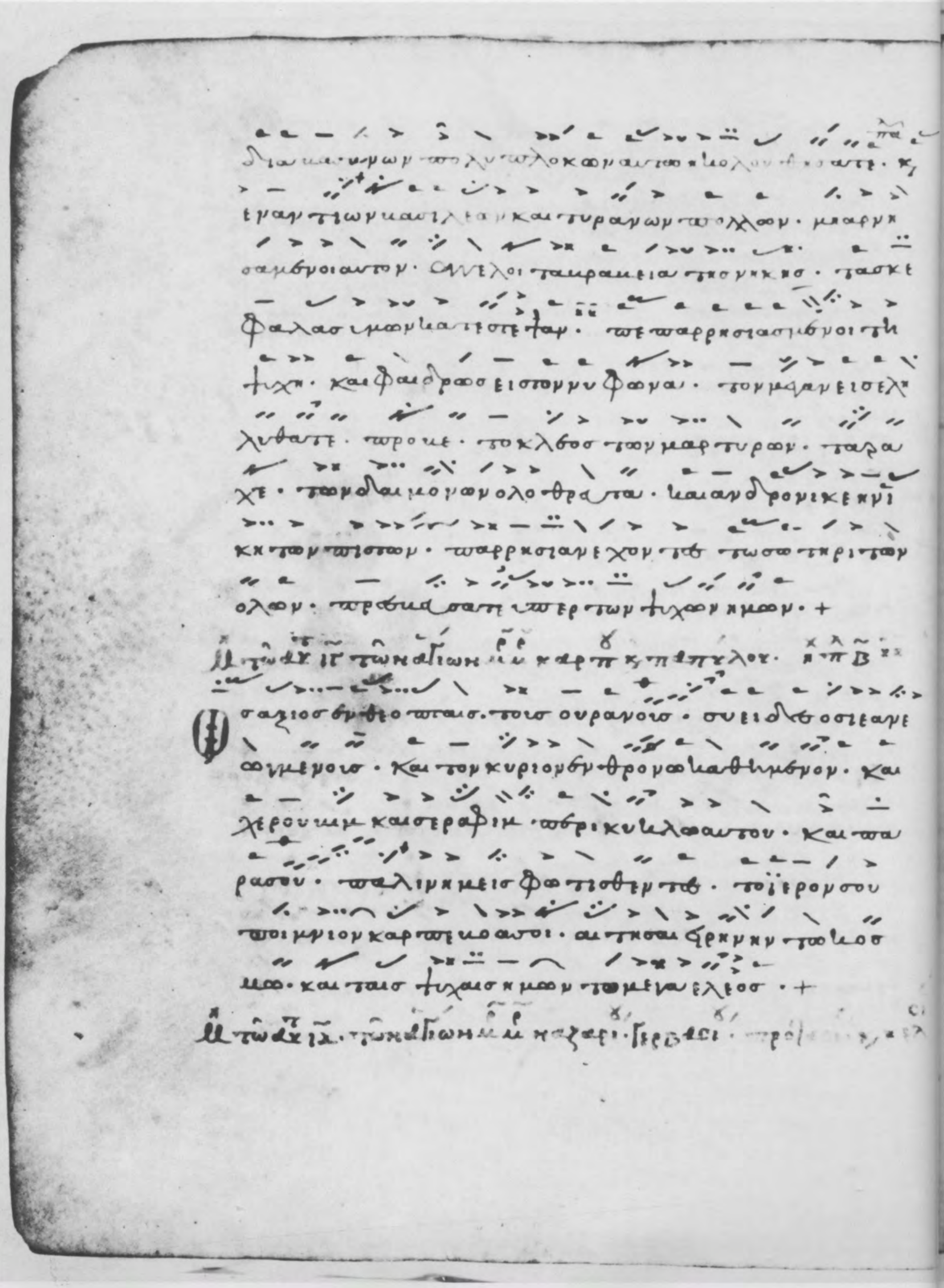
Τῷ τῆς τριάδος φωτί· καὶ αὐταδέλφους ἐναπο... λαμ-
πρυνθεῖσα· τῶν τυράννων τὴν ὁμότητα κατε-
πάλεσεν· ὁ ἄθλ(ος)· καὶ τὴν φλόγα κατασβέσατον

τες· χορεύοντες ἔπαλλον· ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερ-
πνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα· καὶ πρὸς ἓν
θεὸν δόξαν ἀναπέμποντες· τῆς οὐρανίου δόξης κα-
ταξιωθῆναι· χριστὸν τὸν θεόν· ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρε-
σβεύοντες· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μη(νὶ) τῷ α(ὐτῷ) ΙΒ· τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) προβ(ου)· ταράχ(ου)· κ(αὶ) ἀνδρονίκ(ου)· ἦχ(ος) δ'

Τὸ τριτελὲς ὁμάθροισμα· οἱ ἰσάριθμοι τῆς ἁγίας
τριάδος· φωσφόροι ἀστέρες φαεινοί· ἐκ τῆς ἑῴας φανέν-
τες· τὴν κτίσιν συγκαλοῦσιν πρὸς ἱερὰν πανήγυ-
ριν· πρόβος καὶ τάραχος σὺν ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ·
τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν θηρίοις παρέδωκαν· καὶ
τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες· στεφηφόροι
ἐν οὐρανοῖς· μετ' ἀγγέλων χορεύοντες· αἰτούμε-
νοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον θεόν· τῶν πλημ-
μελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι· καὶ τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) β'

Στρατευθέντες τῷ χριστῷ· τὰ βιωτικὰ τερπνὰ
κατελίπατε· καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες·

Τ' αθυματα τα λογικα· ναζαριον νδριαντιον· προ
τανιον· και κελσιον αφημησωμεν· οτι σωσαντα τυ
ραννων μανιαν· συν τοις αθλοις κατηργησαν· αι
ο παισ αχαισ αυτων χριστω θεω· την ειρηνην τω
κοσμω δωρησαι· και ταις ευχαις ημων το μεγα ελεος· +

Τη αγ' ις· του αγιου μαρ λογγινου του εκατονταρχ·

Ἐν τω παθησου χριστε· τον ναον θεωρησας διαρραγεν
τα· λογγινος ο εκατονταρχος· εβοησε φωναι· τοις
ιουδαιοις εκηρυξεν· ο θεος ο δειμοι· την θειαν κα
ραν αυτου· ετεμον τω ξιφει· ευηκοι περιαερρι
φαν· γνωσθε ταυτην αφουσαι· τας εκκλησιμεναις
κορας· τον ομματων αυτης ανεωξεν· μεθων· και
ημας ικετευομεν σοι· ο τουτον στεφανωσας υπερ σου α
θλησαντα· ταις αυτου ικεσιαις· και ημων τα ο
μματα· της καρδιας φωτισον· του δοξαζειν σε
θεον· τον εν σαρκι προσηλωθεντα· ωστε σωσαι ημας· +

Ἐν τω σταυρω παρεστηκως· και τα γινομενα σκοπων·

τὸν σταυρωθέντα διὰ ξύλον θεὸν καὶ ἄνθρωπον· ἐσ-
ραέως ἔκραξε πρὸς αὐτόν· ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθη-
τί μου κύριε· διὸ καὶ σωτὴρ ἐφώνησέ σοι· μακάριος
εἶ [illegible]· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·+

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιη´· τοῦ ἀθ(ανασίου)· ἀπ(όστιχον) [illegible] ἐκ λουκᾶ: [illegible]

Ὡς τῆς σοφίας· ἁλιευτικῷ καλάμῳ· τῆς γονῆς τῆς
θαλάσσης ἐκ βυθοῦ ἀνιχνεύων· ἐκ θανατηφόρου
κινδύνου· τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐξώρισας· λουκᾶ
πανμακάριστε· ὁ θεῖος· τῷ παύλῳ ὁμαθητευθείς·
ὁ λαμπρύνας [illegible] τὴν σαυτοῦ καρδίαν· τῇ διαλάμ-
ψει τοῦ πράγματος· καὶ τοῖς δόγμασι γνώσου· τὰ
ἐθνικὰ φωτίσας· παντοίων παθῶν νοσήματα τοῖς
θαύμασιν ἰατρεύσας· χριστὸν τὸν θεὸν· ἱκέτευε
ἡμῶν ἀπαύστως· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·+

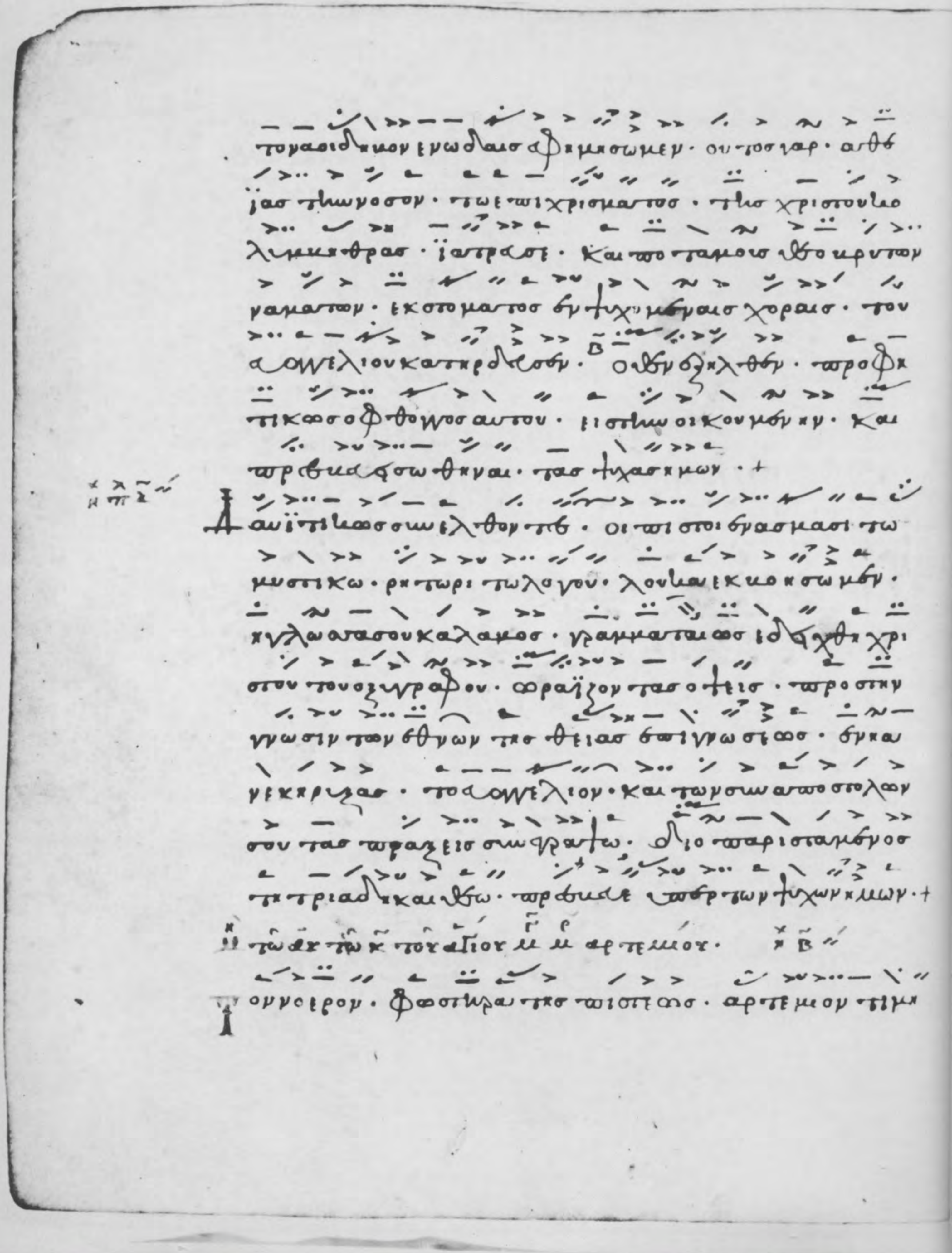
ἦχ(ος) πλ(άγιος) β´

Ἀπόστολε χριστοῦ· καὶ τῶν θείων δογμάτων συν[illegible]
φ[illegible] καὶ τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα· σὺ ὡς ἀλη-
θῶς· τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας καρδίας φω-

λύσσας. ἐν τῷ μύθῳ τῆς ἀπωλείας· ἰατρεύσας θε-
ηγορίαις· διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας· ὁ
παῦλος γενόμενος· τοῖς κάλοις τῆς ἐκλογῆς·
παῦλον ἀλλὰ καὶ φυτευτής· ὁ δημαι τοῦ μένου·
λουκᾶ ἀξιέμμητε· τῶν ἀντιοχαίων τὸ ἀγαλλί-
ασμα· πρέσβευε· τῷ σωτῆρι καὶ θεῷ· ὑπὲρ
τῶν πίστει ἐκτελούντων· τὴν σεβασμίαν σου μνήμην·+

Πάνσοφε ἁλιεῦ· ὁ μεμαθηκὼς τὰ· ἐργάτα τοῦ σωτῆ-
ρος· καὶ θριαμβευτὰ τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τὴν
κτίσιν τῇ πίστει διαδραμών· καὶ τῆς πλάνης
τὰ ἔθνη σωφρονίσας· καὶ θεῷ προσενέγκας· ὡς
θυμίαμα καλὸν· εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· διὸ πα-
ριστάμενος τῷ χριστῷ· πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· λυτρω-
θῆναι τῆς κολάσεως. + ἦχ πλ δ

Δεῦτε πᾶσα κτίσις· τὸν ἀληθῶς ἰατρὸν σωμα-
τικὸν· καὶ τοῦ σωτῆρος μαθητὴν· λουκᾶν.

τον αοιδιμον εν ωδαις ευφημησωμεν· ουτος γαρ·
της χριστου
και ποταμους
εκ στοματος
χοροις· του
ευαγγελιου κατηρδευθη·
αυτου· εις την οικουμενην· και
πρεσβευει σωθηναι· τας ψυχας ημων· +
Δαυϊτικως σοι ελθοντες· οι πιστοι ασμασι τω
μυστικω· ρητορι του λογου· λουκα εγκωμιασωμεν·
η γλωσσα σου καλαμος· γραμματεως
φραζοντας· προς την
γνωσιν των εθνων της θειας επιγνωσεως· εν η
εκηρυξας· το ευαγγελιον· και των σων αποστολων
σου τας πραξεις συνεγραψας· διο παρισταμενος
τη τριαδι και θεω· πρεσβευε υπερ των ψυχων ημων· +
του αγιου μ μ αρτεμιου·
ον νοερον· φωστηρα της πιστεως· αρτεμιον τιμη-

σῶμεν· ὅτι ἤλλαξε καὶ τὴν λείαν τοῦ ἐχθίστου· καὶ τῷ
αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ· τὴν ἐκκλησίαν θεοῦ
ὡς θεοπορφυρώσεν· ὁ θεὸς καὶ ἀπήλαυσε τῶν ἰαμά-
των τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νό-
σους· τῶν πιστῶς προστρεχόντων· ἐν τῇ σορῷ
τῶν λειψάνων αὐτοῦ. + τῷ αὐτῷ κα΄· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος

ἦχος β΄

Ἐκ νεότητος σου φέρων· τελειότητος φρόνημα·
ὑπέθου σεαυτόν· Ἰλαρίων τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ·
καὶ τὸν μόνον ζηλώσας· τὸν θεῖον Ἀντώνιον· τοῖς
ἴσοις μέτροις· τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος· καὶ τὸ
πήξας τὴν σάρκα· σκιρτῶσαν ὡς πῶλον·
ὡς ὄφελον τῇ ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι· τὸν τῆς ἀσ-
κήσεως δρόμον διετέλεσας· ἀλλ' ὦ μακαριώτα-
τε πάτερ· καὶ θαυματουργὲ θεοφόρε· τοῖς τὴν
μνήμην σου ἐκ πόθω τελοῦντας· αἴτησαι· ἱλασ-
μὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. +

ἦχος β΄

Τὸ ἱλαρόν σου πάτερ καὶ καθαρὸν τοῦ νοὸς ἰδὼν ὁ Χριστός·

το πραον και ησυχιον · μονηρω [illegible] ταις [illegible] · και ε-

νομασ οικητηριον θειον · και δια τουτο συν αγγελοις

εν ουρανοις αυλιζει μακαριε ·+ ηχ πλ α

Π αματος ολου · πληρης γενομενος · ο οσιος ιλαρι-

ον · τας των δαιμονων επινοιας κατηργησεν · του

σταυρου γαρ ο πληθεις · και εν τουτω θαρρων · πα-

σας τας νοσους · λογω εθεραπευσεν · ιωμενος τα

παθη · σωματων δε πασαν μαλακιαν · αυτου

ταις ικεσιαις χριστε · καταπεμψον και ημιν · την

ειρηνην ως φιλανθρωπος ·+

Μη τω αυτω κβ · του εν αγιοις πρς ημων αβερκιου ηχ δ

Αρχιερα οσιε · παμμακαριστε πατερ θαυματουρ-

γε · θεραπων χριστου αβερκιε · ο προφητικω

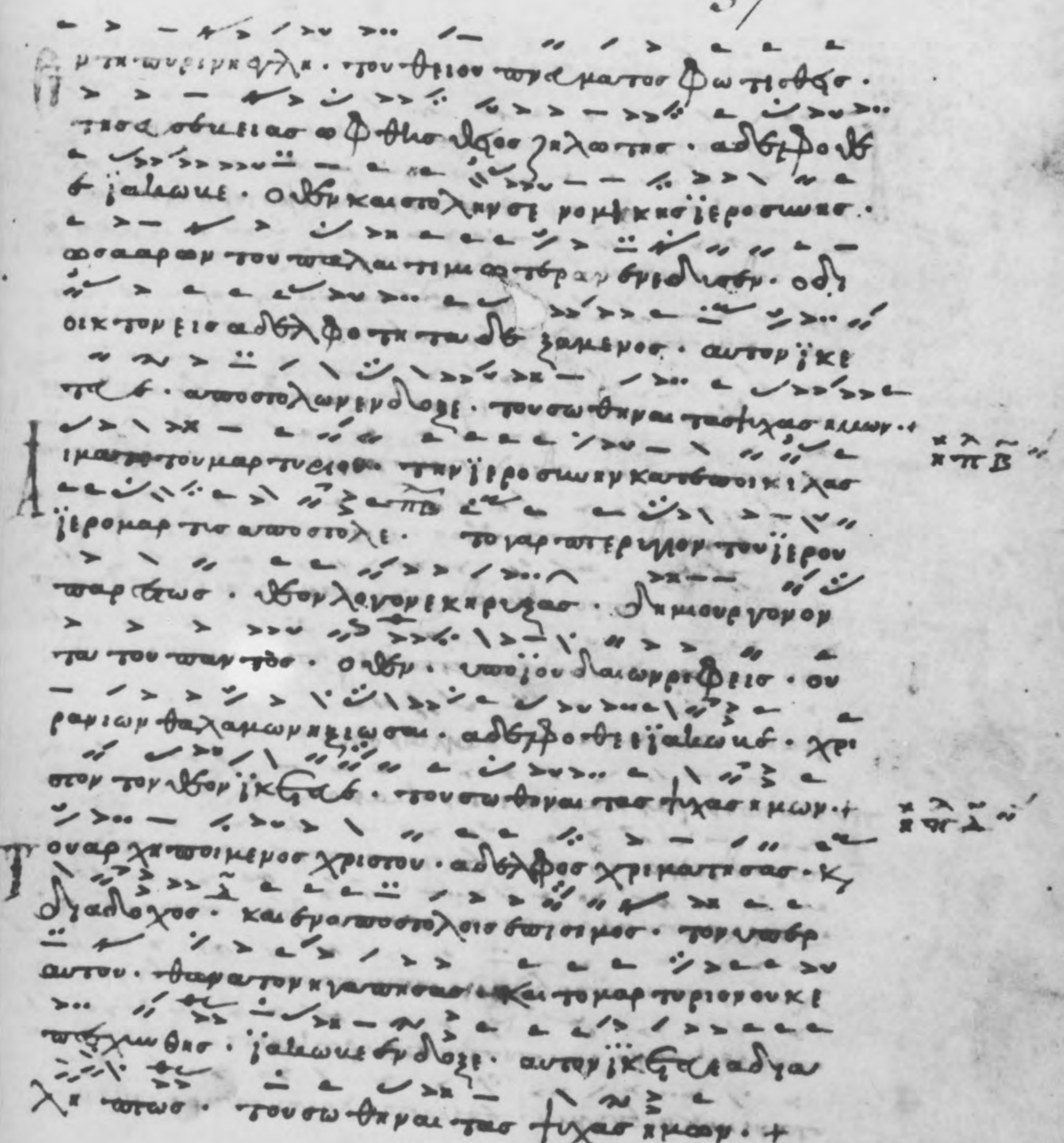
εκλαμψας ηλιος · και αποστολικων αξιωθεις χα-

ρισματων · τοσουτοις περιλεει τους νυν · συν αγγελοις

αναπαυσεως · πρεσβευε σωθηναι · απο πασης αναγκης

Μη χαις τας ψυχας ημων ·+ τη αυτη κγ του αγ αποστολου ιακωβου α-

δελφου του κυ + ηχ α

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κδ' τ(οῦ) ἁγίου Ἀρέθα κ(αὶ) τῆς συνοδ(ίας) αὐτ(οῦ)

Ἀσματικῶς τὸν ποιμενάρχην· σήμερον πιστοὶ ὁμοφρό-
νως τιμήσωμεν· Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον μεγαλομάρτυρα
σὺν ὁδηγίας αὐτοῦ· ὅτι ἤλεγξεν βασίλεια παρανομήσαν-
τα· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογί-
ας· ὅθεν καὶ πύρινον ξίφος· καὶ τὸ φλεγμαῖνον θράσος προ-
σώπου τῆς γῆς· διελέγχων τῶν παρανόμων τὴν
ἀσέβειαν· διὸ Χριστῷ τῷ θεῷ· ὅ τοῖς σοῖς ἀθλοφόρους
ἐνισχύσας· πρὸς αὐτὸν δοξολογίαν· καὶ ἡμᾶς διάσω-
σον· τῶν πολλῶν δεινῶν τῆς· ἐκ πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων· πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου. +

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον· κακοβουλίαν Ἑβραίων
προδιαγνώσαντες· ἐν τῇ τοῦ πράγματος τόλμῃ·
ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε· ὡς γὰρ ὁ ἐκ πα-
λαιῶν ἀνόμων· τὸν δεσπότην ἀπουσιάσαντα· ἐν ἐρήμῳ
παροργίσαν· καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν· οὕ-
τω καὶ ὑμῖν· ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον·

αὐτοστια ζηλώσαντες · ὑμᾶς τὸ πῦρ κατέκαυσαν ·
ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως ἀνδρείως · τὴν καρτερίαν ἐνα-
θλήσαντες · φωστῆρες ἐν μάρτυσιν ἀνεδείχθητε · πα-
ρρησίαν ἔχοντες · πρὸς Θεόν · αἰτήσασθε ῥυσθῆναι ·
ἐκ πειρασμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Τῶ αὐτῶ κε' τῶν ἁγίων νοταρίων · ἦχ α'

Μαθηταὶ καὶ ὁπαδοὶ γεγονότες · τοῦ τῆς ὁμοουσίου
Τριάδος · ὁμολογητοῦ καὶ κήρυκος · καὶ σὺν αὐτῷ
ὑπὲρ αὐτοῦ · διωκόμενοι μακάριοι · τὴν διὰ ξίφους
θάνατον · τῶν αἱρετικῶν γλωσσαλγιῶν · προσεκρί-
νατε · ὅθεν · καὶ μαρτυρικοῖς στεφάνοις κοσμη-
θέντες παραδείσου · καὶ παρρησίαν λαβόντες · πρε-
σβεύσατε · τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων · τοὺς τιμῶν-
τας τὴν μνήμην ὑμῶν · + ἦχ γ'

Οἱ νοεροὶ τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες · καὶ Τριάδος
ὑπέρμαχοι · Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος · τῶ θυραίω
τῆς πίστεως · τὰς αἱρέσεις τρεψάμενοι · ὀρθοδό-

ζίας φωτὶ τῷ κόσμῳ ἐφέδειξαν. Παύλῳ τῷ [illegible] ἔχον-
τες ἰσαποστόλως. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι. τῶν
ἀληθῶς δογμάτων. Ἀρείου καὶ Νεστορίου καθεῖλαν τὴν
διαίρεσιν. Σαβελλίου καὶ Σεβήρου τὴν σύγχυσιν ἐκ-
τρεπόμενοι. τριαδικῶς θεολογοῦντες μονάδα.
καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα θεόν. ἐν δυσὶ ταῖς
οὐσίαις. ἕνα Χριστόν. ἀξίως πάντας ἀνυμνεῖν.
οἱ πανάφημοι ἐκήρυξαν. διὸ στεφάνους τῆς νίκης.
οὐρανόθεν κομισάμενοι οἱ θεσπέσιοι. αἰτοῦνται ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος. + Μη τῷ αὐ κϛ τ(οῦ) ἁγί(ου) μμ Δημ

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Θεσσαλονίκη. ἀγάλλου καὶ
χόρευε. πίστει λαμπροφοροῦσα. Δημήτριον. τὸν
πανένδοξον. ἀθλητὴν καὶ μάρτυρα τῆς ἀληθεί-
ας. ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν. ἀπολαυ-
ε. τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα. καὶ [illegible]
ὡς καταράξαντα τὸν Μαρμάρων τὰ θράση. καὶ
εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραζον. Κύριε δόξα σοι. +

Τῆς τῶν ᾀσμάτων τῶν ἐθνῶν νοτητι · τὴν παροῦσαν φαι
δρύνωμεν ἡμέραν · καὶ ἠχήσωμεν · τὰ τοῦ μάρτυρος
ἐγκωμιάσματα · πρόκειται γὰρ ἡμῖν ὥσπερ φημιζόμε
νος Δημήτριος · καὶ γὰρ τὰς τῶν τυράννων ὀφ[ρ]ῦς φο
ρὰς ἀνδρείως ἑλὼν · πρὸς τὸ στάδιον προθύμως
ἥλατο · καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμε
νος · τὸν σωτῆρα δυσωπεῖ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ·

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα · τὸ ὄνομά σου Δη
μήτριε μάρτυς σοφὲ · Χριστὸς ὁ Θεὸς · προσηκά
το ἀμώμητον · σὺ γὰρ · τῆς Τριάδος γέγονας ὑ
πέρμαχος · καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως · ἐναθλήσας
ὡς ἀδάμας στερρῶς · λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν ·
τὴν ἀκήρατον σου παρ᾽ ἐβιασμένος · μιμούμενος τὸν
ἐπὶ ξύλου ταθέντα · σωτῆρα παντὸς τοῦ κόσ
μου · τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν · ἀν
θρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως · διό σου
σήμερον · τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες · ἐπαξίως

δοξάζωμεν τὸν σὲ δοξάσαντα κύριον· +

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον· τῆς σωτηρίου πλευρᾶς
τὴν χάριν· τῆς νεκρώσεως τῇ λόγχῃ· δι' ἧς ἡμῖν πηγά-
ζει ὁ σωτήρ· ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα· Δημήτριον
τιμήσωμεν· τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς· καὶ στεφανί-
την ἐν μάρτυσι· τοῦ δι' αἵματος τελέσαντα τὸν
τῆς ἀθλήσεως δρόμον· καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου· καὶ
συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις
κινδύνοις χαλεποῖς· τοῖς θεσσαλονικεῦσι προϊ-
στάμενον· οὗ καὶ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην εὐφραινόμενοι·
δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν· τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐ-
τοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα· +

Σήμερον· συγκαλεῖται ἡμᾶς· ὁ τοῦ ἀθλοφόρου ἡ πάν-
κοσμιος πανήγυρις· δεῦτε οὖν φιλέορτοι· φαιδρῶς
ἑορτάσωμεν· τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες· Χαίροις·
ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας διὰ τῆς πί-

σπιως · την δε ανδρειαν του φρονηματος σε αυτω ωρι

σαμενος · χαιροις · ο καταργησας τας πανουργι

ας του αλλοτριου · την ισχυν τη δω θεοτισσοι παρα

του μονου θεου · χαιροις · ολον χαθειν των ιωνιμε + χαι αι αι

λων · το μαρτυριον παθος · πραγματικως ημιν αναγ

ζωγραφησας του χριστου · ον καθικετευε · αθλητων

αγαλλωπισμα δημητριε · λυτρωθηναι ημας · ορα

των και αορατων εχθρων · και σωθηναι τας ψυχας ημων · +

Ε χει μεν η θειοτατη σου ψυχη και αμωμος · αοιδιμε

δημητριε · την ουρανιον ιερουσαλημ κατοικητηρι

ον · εισω τειχει · εν ταις αχραντοις χερσιν του αορα

του θεου εζωγραφειν ται · εχει δε και το πανεντι

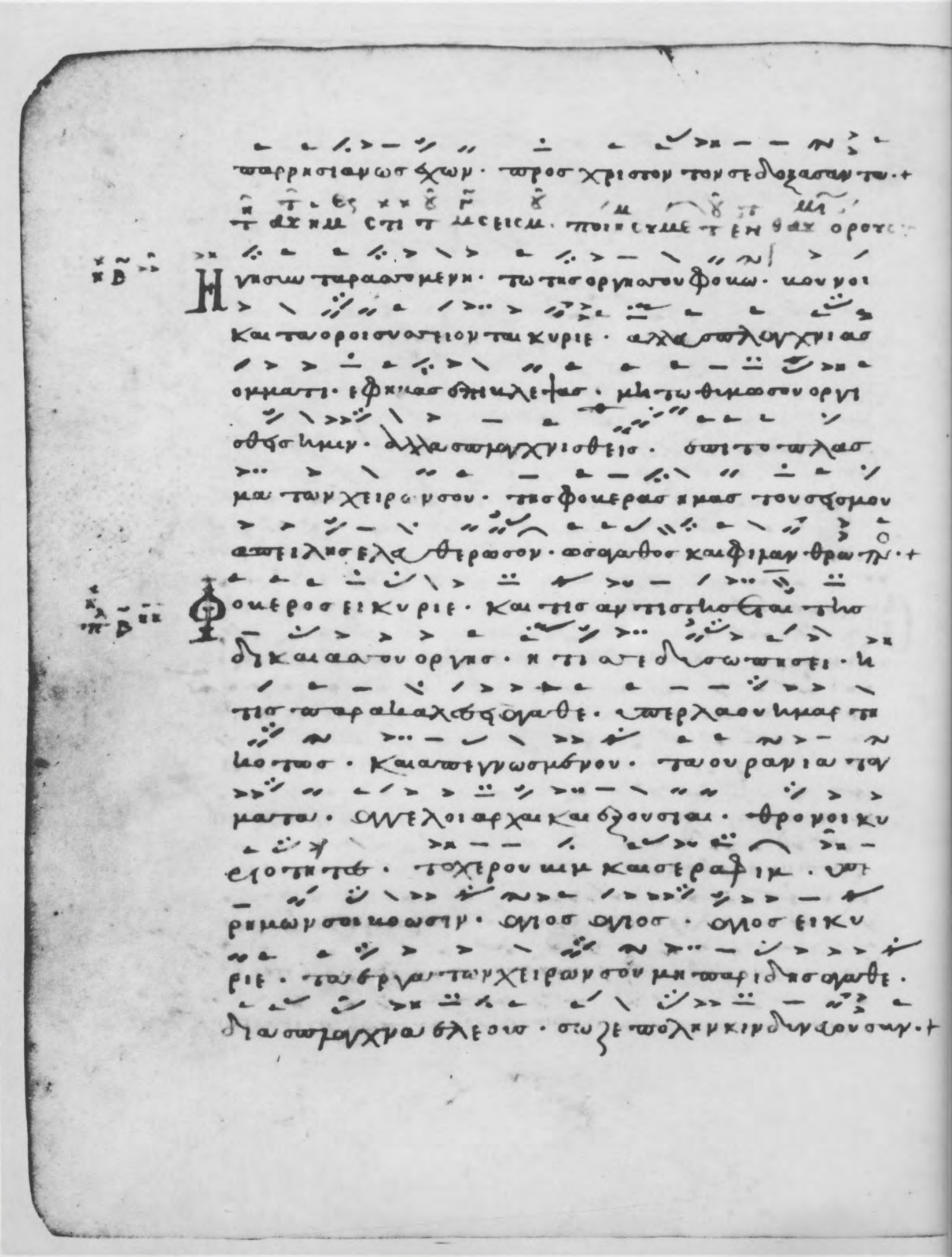
μον και ζωαρχικοτατον σου σωμα · τον περικλυτον

τουτον ναον ευσεβως ταμειον ασυλον θαυματων

νοσηματων αλεξητηριον · ενθα προστρεχοντες · τας

ιασεις αρυομεθα · φρουρησον πανσοφε · την σε

μεγαλυνουσαν πολιν · απο των εναντιων προσοδων ·

41

Νεκρὰ ἰ ταῖς τοῖς παραπτώμασιν · τὴν ὡς διὰ σου ἐτ(ι)μονα
πειλὴν · κατοχῶσιν ἤκουον · ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς ἀντι·
σημείω τοῦ κυ τοῖς · τὴν ὡς δι' αὐτοῦ ἰωνᾶ ἀνάστασιν
ἡ μετάνοια μετὰ παρακαλεῖ · ἀλλ' ὡς ἐκ [illegible]
χάους σου · μετὰ νινευιτῶν καὶ κηρύκων · οἰκτείρας
προσεδέξω · καὶ ἡμᾶς παρὰ δόμβρου · διὰ τῆς
τριημέρου ἀναστάσεως · φεῖσαι καὶ ἐλέησον · +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ λ' · τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) · ζηνοβί(ου) · καὶ ζηνοβίας ·

Ἀσματικὴν χορείαν · κροτήσωμεν σήμερον · ἀδελ
φομάρτυρες · ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανσέπτων
ἀθλητῶν · ζηνοβίου καὶ ζηνοβίας · οὗτοι γάρ ·
τῆς τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι · καὶ ἐν ὅσ(ια) τῷ
ἀνδρείως · τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ἐν τοῖς ῥείθροις
τῶν αἱμάτων αὐτῶν ἔπνιξαν · καὶ τὸν τῆς νίκης στέφα
νον ἐν δόξῃ ὡς ἐκομίσαντο · διό · πρὸς αὐτοὺς ἀ
ναβοήσωμεν · ζηλωτοὶ τοῦ κυρίου · ἀπονέμετε ἡμῖν
ὡς πεφωτισμένοι · τὸ μέγα ἔλεος · ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

μη(νὶ) νοεμβρίω α΄. τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων· ἐκ θεοῦ ἐσχηκότες· ἀναργύ
ρως τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· θερμῶς
θεραπεύετε πανκόσμιοι ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν χρι
στὸς τοῖς πιστοῖς· τὴν ἐκ θεοῦ δεδομένην ἀφθονίαν χα
ριζόμενος· φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι
τῇ οἰκουμένῃ· αὐτοὶ πρεσβεύσατε· σωθῆναι τὰς

Ἐκ τῆς ἄνωθεν παραμυθίας· + ψυχὰς ἡμῶν· +
τὴν τῶν ἰαμάτων ἀέναον δόξαν πλήσαντες· πᾶ
σιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις ἀνάργυροι·
ὑπερφυῶς γάρ· τοὺς νοσοῦντας τὰ πάθη ἐν χειρουρ
γίαις μυστικαῖς· ἐκ θησαυρῶν τοῦ πνεύματος φαρ
μακεῖα προστιθέντες σωτήρια· τοῖς κάμνουσι πα
ρέχετε· ὅθεν γνησίως σεβασμὸν γινώσκοντες· τῆς ζω
αρχικῆς τριάδος· ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν
ἐποιήσατο· αὐτοὶ πρεσβεύσατε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων· θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων· σω-
τηρίας τῶν πιστῶν· ἀνάργυροι πανένκλεισ· τοὺς
ἐν ἀνάγκαις κράζοντας· καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε·
σὺν τῇ θεοτόκῳ· ἱκετεύσατε θεὸν τὸν ἀγαθόν· λυτρώ-
σασθαι ἡμᾶς τῶν πολλῶν τοῦ ἐχθροῦ· +

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων πρακτικῶς
πολιτευσάμενοι· τὰς σωτηρίους ὁδοὺς δὴ ἠνύσα-
τε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀεὶ λαμπρὸν τη-
ρήσαντες· τὴν ἐν ὕλῃ τελέως ἀντέστητε· πνεύ-
ματι δὲ θείῳ χρισθέντες· ὁ Χριστὸς τὰς ἰάσεις
τοῖς νοσοῦσι παρέχεται· δι' ὧν ἱερὰ· φωταυγοῦς
χωρὶς· πεφωτισμένον θεὸν ζῶντος ἀνάργυροι·
ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις· ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς· καὶ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ πάθη· ἀνάργυροι ἰώμενοι +

Μὴ χρυσὸν ἀξιώσαντες δωρεῶν παναοίδιμοι· ἐν
ταπεινώσει ἐπιεικείᾳ· ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε·
καὶ δι' ἐξ χόμενοι πανταχοῦ· δωρεὰν τῶν νόσων

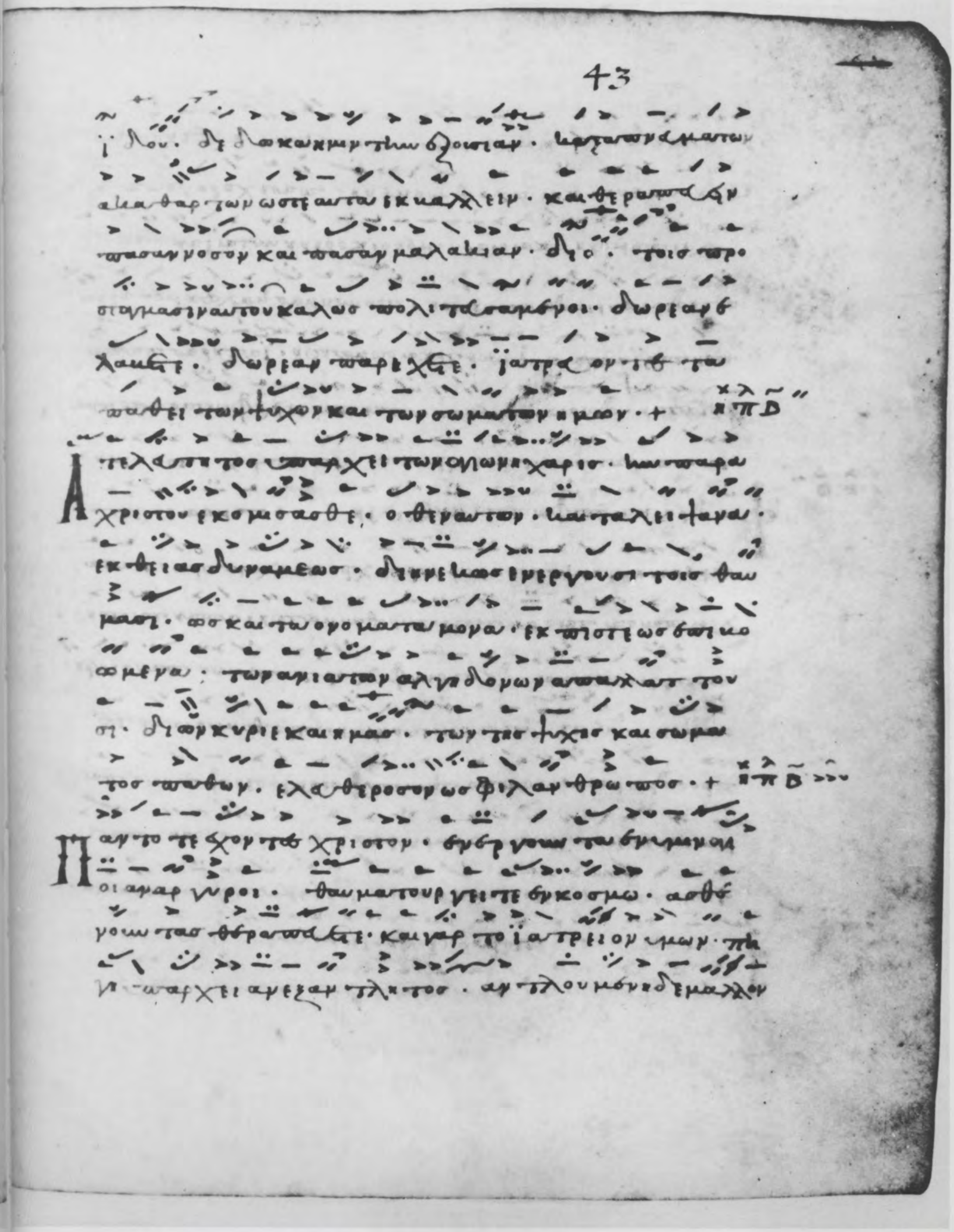
των τα παθη ιωμενοι· ωφθη πη πολλε λουσων σωσο μελοι·
κοσμα σου τω δαμιανω τω σοφω· αδελφοι ιερωτο
τατοι· και ημων τα παθη· ταις ευχαις ημων ιασας

ιβ

Η πηγη των ιαματων· εν και μονον· εκβραματος του
θεου· η σκηνη των αναργυρων απασαν το πληθος θε
ραπευει των νοσουντων· ανεμ δευτος γαρ ταπαρχεικ
αδαπανητος ο πλουτος των ολων· ταις αυτων
ικεσιαις χριστε· ελεησον ημας· + ιβ
γαλλιαιω χορος· των ολων εις αιωνας· βασιλει
αν γαρ ουρανων εκληρονομησαν· γη ταλει τα ναι αυ
των δοξαζομενη· αποδειχνυντα σε· δουλοι χρι
στου γνοντες· κατασκηνωσαν τω· εις ζωην την

ιγ

Πηγην ιαματων εχοντες οι ολοι + αιωνιον· +
αναργυροι· τας ιασεις παρεχεται πασι τοις δεομε
νοις· ως μεγιστων δωρεων αξιωθεντες· παρα της
αενναου πηγης του σωτηρος ημων· φησι γαρ προς
ημας ο κυριος· ως ομοζηλους των αποστολων·

43
ι λοῦ· δέδωκας ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν· κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν· καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διό· τοῖς προ
στάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι· δωρεὰν ἐ
λάβετε· δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ
πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· + ἦχος πλ. β'
Ἀπέλαστος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις· ἣν παρὰ
Χριστοῦ ἐκομίσασθε· ὁ θεράπων· καὶ τὰ λείψανα·
ἐκ θείας δυνάμεως· διηνεκῶς ἐνεργοῦντι τοῖς θαύ
μασι· ὡς καὶ τὰ ὀνόματα μόνα· ἐκ πίστεως ἐπικαλού
μενα· τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττου
σι· δι' ὧν κύριε καὶ ἡμᾶς· τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώμα
τος παθῶν· ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος· + ἦχος πλ. β'
Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν· ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν
οἱ ἀνάργυροι· θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἀσθε
νοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν· πη
γὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον

υπερεκχυλυζη · και χεομενη περισταται · καθ' εκαστην
κενουμενη · και πληθυνομενη · πασι χορηγουσα · κ(αι)
μη λειπομενη · και οι αρυομενοι κορεννυνται ιαματα · ς
αυτη δ' η αμενει αδαπανητος · τους ονυμας καλουμεν θερα
ποντας ιατρους · ψυχων τε και σωματων · ιατηρας παθων
ανιατων · δωρεαν ιωμενους απαντας ειληφοτας χαρισμα
τα · παρα του σωτηρος χριστου · του παρεχοντος ημιν

ηχ πλ β

Φαιδρα και θεοφωτος · ανετειλεν + το μεγα ελεος · +
σημερον η μνημη των αναργυρων χριστου λαμπρως κατα
λαμπουσα ταις ακτισι των θαυματων · απαντα τον
περιγειον κοσμον · δευτε ουν φιλεορτοι πιστως πανηγυρι
σωμεν · δευτε · τη σορω των αγιων · προθυμως παντες
προσδραμωμεν · οπως την ταχιστην ιασιν αφθονως πα
ραυτων κομισωμεθα · αναργυρως γαρ παρεχουσιν · πασι
τη ενεργεια του αγιου πνευματος · των ιαματων τα χαρισματα · +

ηχ πλ δ

Τις μη θαυμασει · τις μη δοξασει · τις μη υμνησει πιστως ·
των σοφων και ενδοξων · αναργυρων τα θαυματα ·

πᾶσι χορηγοῦσι.

β ὅτι καὶ μετὰ τὴν ὅλην αὐτῶν μετάστασιν· τοῖς προστρέχουσι πίστει· πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν κρουνοὶ τὴν χάριν τῶν ἰάσεων· ὢ δυναστεία· ὢ τιμαὶ ἱεραί· ὢ σοφία καὶ δόξα· τῆς ἐκ τοῦ δοθείσης ἡμῖν χάριτος· διὸ ὕμνοις ἱεραίζομεν· τοὺς [illegible] θεοῦ· τοὺς ἀναδείξαντας τούτους· πρὸς ἰατρεῖαν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῶν. +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) β΄· τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) ἀκινδ(ύνου)· πηγασ(ίου)· ἀφθονί(ου)· ἐλπιδοφό(ρου)· κ(αὶ) ἀνεμπ(οδίστου).

Ἀκτῖνες ὅλαι τῶν μαρτύρων· ἡ πεντὰς ἡ φαιδρὰ τῶν παρθένων ἰσάριθμοι· τοὺς χαρακτῆρας γὰρ αὐτῶν ὁρῶντες καταυγαζόμεθα· ταῖς μὲν εἰς αὐτοὺς κοιμωροῦντες· διὸ ἀρχαῖς αὐτῶν Χριστὸς ὁ θεὸς· ἀκινδύνως περίσωζε ἐκ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν· καὶ ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν· ἄφθονον τὴν ζωὴν ἡμῶν διατήρησον· ὡς πηγάζων ἀνενδεῶς· τὸ ἔλεος σου τὸ πλούσιον· ἀνεμποδίστως τοῖς σὲ δοξάζουσιν· ἐλπίδα ἔχοντες φέρε· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν· δώρησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:–

ἦχ. β'

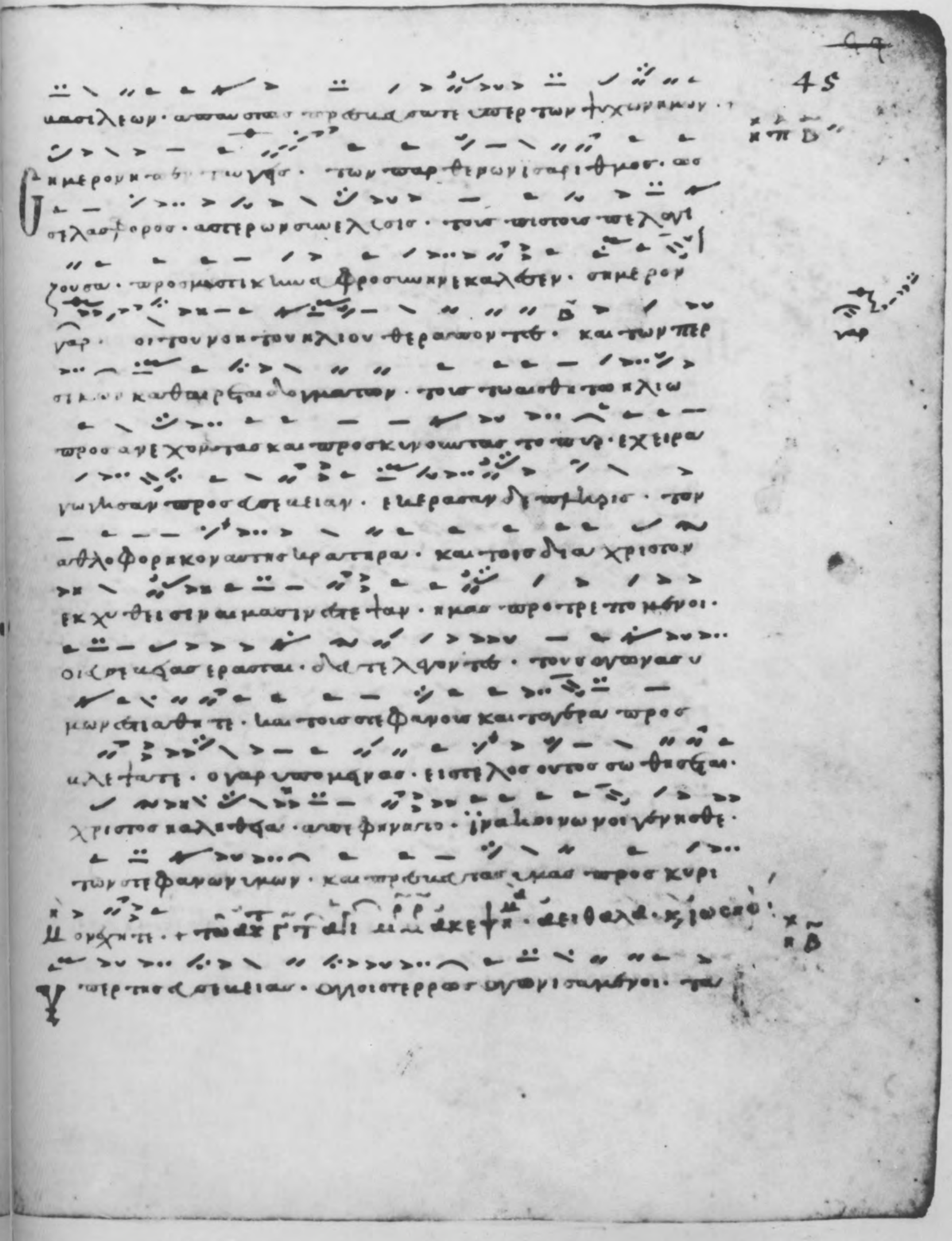
Αἱμάτων τοις κρουνοις · το σωμα καταβαψας · αλεξανδρεως δηλ
ουτε · την του μαρτυριου δρομον αθλοφορε αλεξανδρε · ο θειν
και ισχυν · την εν θεω περιζωσαμενος · τα του εχθρου σ
ξεκοψας μηχανουργηματα · χριστον τον θεον υπερ ημων
πρεσβευων του σωθηναι τας ψυχας ημων · +

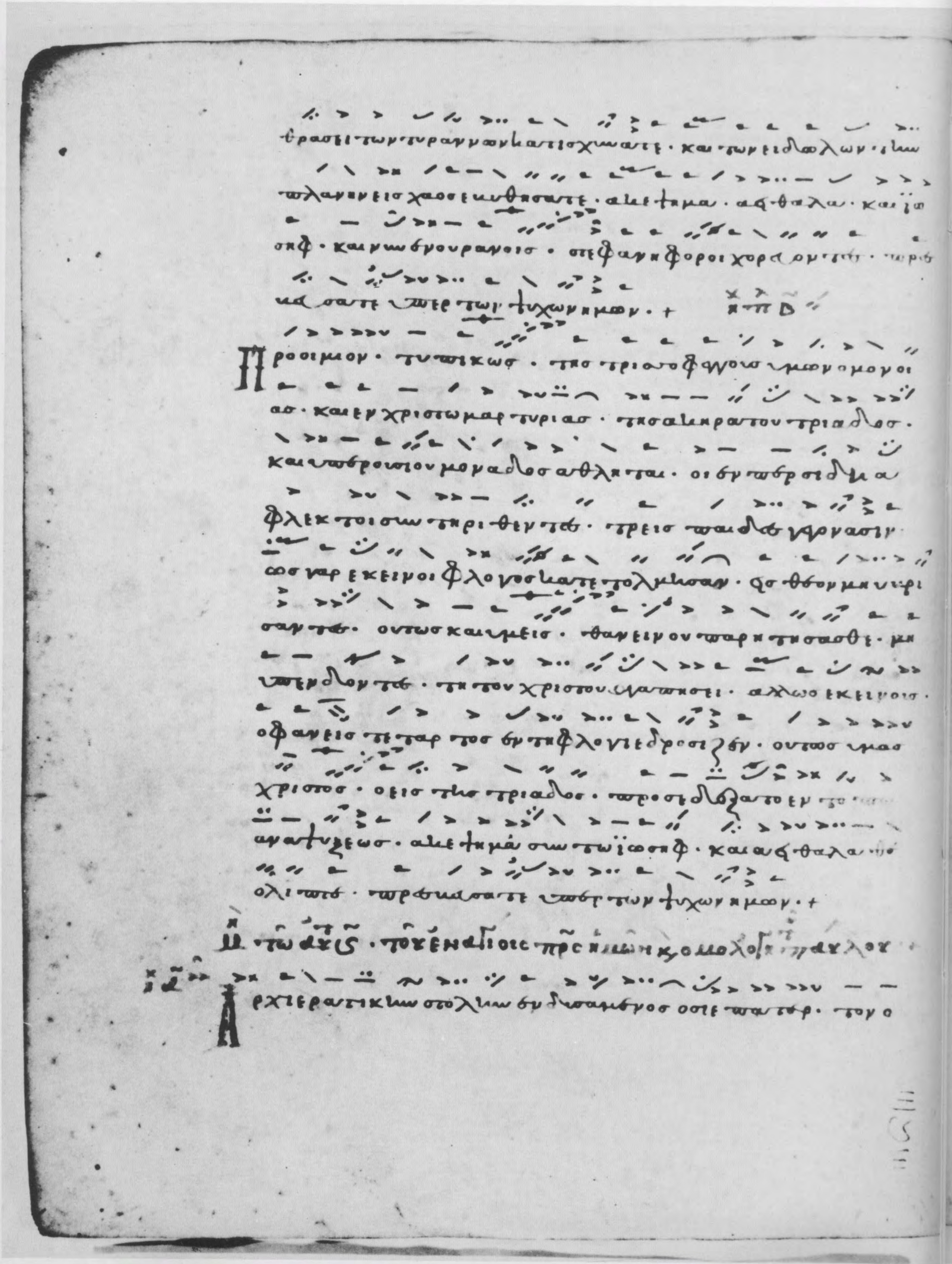
ἦχ. β'

Δευτε · αγαλλιασωμεθα τω κυριω · εν τη μνημη τη σημερον
των αθλοφορων οι φιλεορτοι · δευτε · ευφημησωμεν
αυτους · μελωδικως εγκωμιαζοντες · χαιροις αλεξανδ
ρε · χαιροις επιμαχε · χαιροις ανθιμε ο θεοφορε · χαιροις
ελπιδηφορε · χαιροις αφθονιε · οι την πλανην των
ειδωλων · εις χαος συνθλασαντες · και χριστον τον κυρι
ον · εν μεσω του σταδιου στερρως κηρυξαντες · διο · πα
μμακαριστοι και πολυαθλοι · μη παυσησθε πρεσβευ
ειν υπερ των ψυχων ημων · +

ἦχ. δ'

Η περιφανης των αθλητων λαμπας · ως εν δρυμω
ξυλω αξινη δαυιτικως · εδειξεν φανητην πλανην
τους εχθρους · και ομολογησαντες χριστον · εναντιων

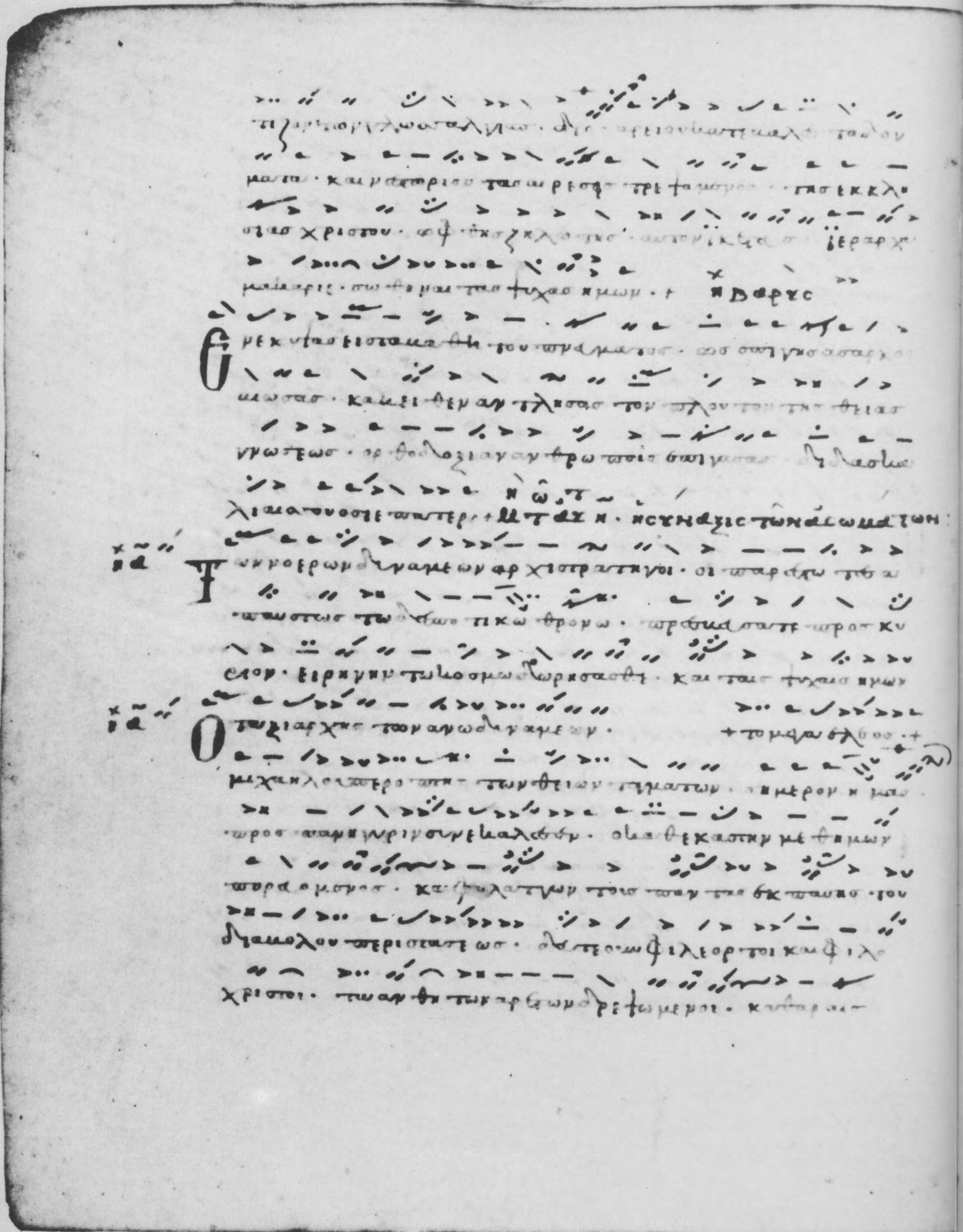

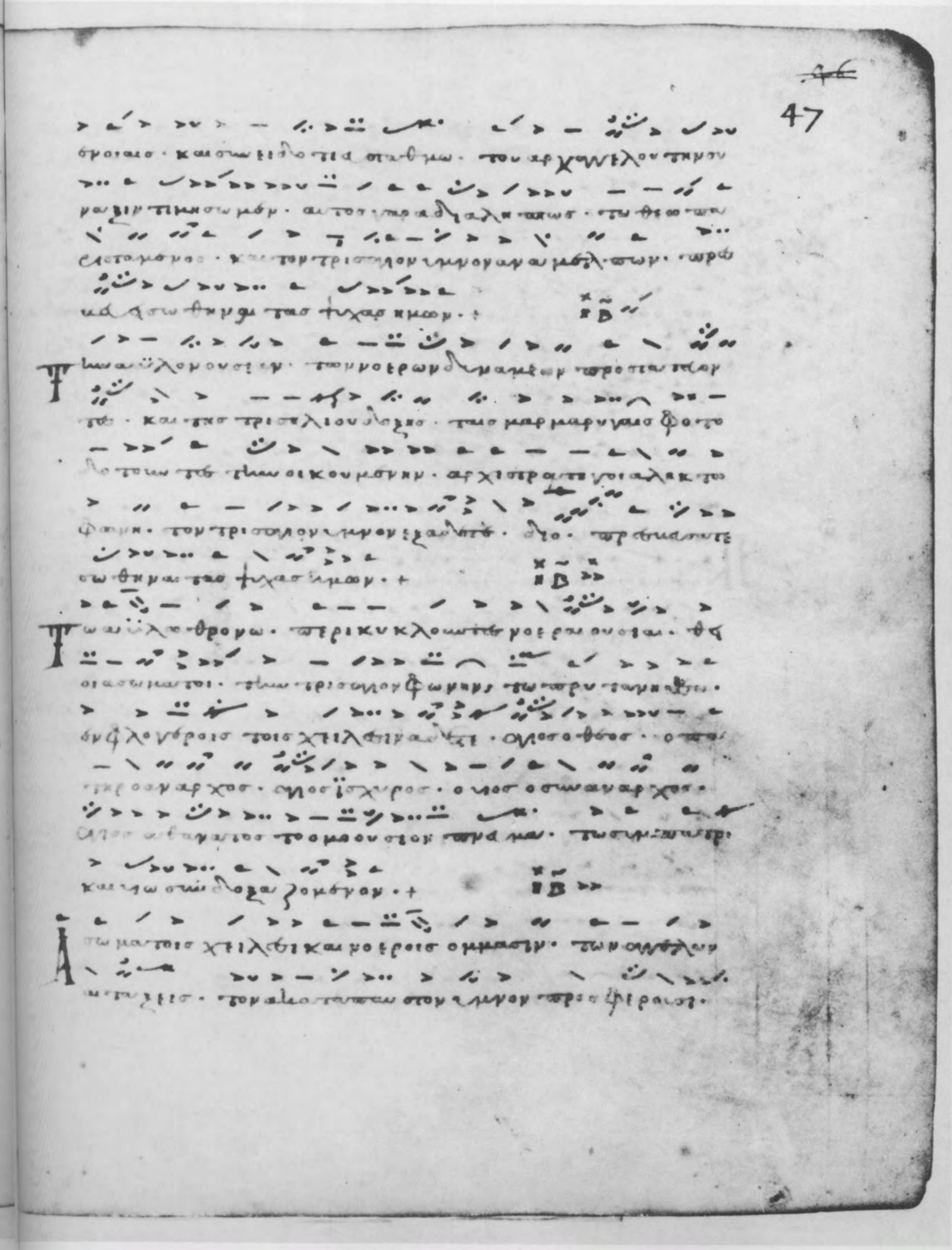
46

μον μον τῶν λόγε ζηλώσας· διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστά
σεις· καὶ δὴ τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις· τὰ παύλας φημὶ δόγμα
τα ἀρίου κατισχύσας· τὸν αὐθώνυμον ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου· κ(αὶ)
ὁμοουσίου τριάδος· τὸ ἐνδυνάμει· καὶ παραμάντο μέχρι κα
θεῖλες μακεδόνιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανώσας
ὦ πάτερ· τούτοις ὅλοις συναυλίζει ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν
ἱκέτευε· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + ×α

Ὅσιε πάτερ· διαφεγγὴς ἀμφιασάμενος χριστὸν τὸν θεόν· πᾶ
σαν δαιμονικὴν· καὶ μαρμαρικὴν γενναίως ἐνίκησας φά
λαγγα· καὶ τῇ πίστει κραταιούμενος· δοὺς τὴν πετρανεκ
ρίζας· σου τὴν ποίμνην πάσης αἱρέσεως ἀνεπιβούλευτον·
ὁ θεόνους ἀγγέλοις χορεύων· τοὺς σοὺς παρίστωρ εὐχαῖς· σῶ
ζαι ἡμᾶς φυλαχθῆναι· τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + ×β

Δοκιμώτατος τῶν πλόων ὁ διαπλέσων· τῆς [illegible] ας αὔρα
το τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες ὅσιε· ὁ θεὸν τὴν ...
ποιμενα φέρον ὁ ποιμήσας· τοῦ θείου παύλου· διωγμοὺς ὑπο
μείνας καὶ περιστάσεις· κατεχόμενος ἐν ταῖς τῶν αἱρέ

της παρουσι· τω θεο τη τι κυριε · και νοες καθαροι · και λει-
τουργοι της δοξης · αινουσι γνωστε δεω τα · σωματοις δε
μιχαηλ ο ασωματος · και προστατης των αγγελων αμε-
ων · ο αρχιστρατηγος των αγγελων · επι τα των ημιν σημερον
γνοντε · τα των αυλων ματων ασματα · προτρεπομενος η-
μας · αδειν της παρουσιας τω σου δοξης φιλανθρωπε · ινα
πρεσβεια φανοσ υπερ των ψυχων ημων · +

ηχ λ̄

Πυρινοις χειλεσιν υμνεισαι το χερουβιμ χριστε ο θεος · α-
σωματοις δε στομασι ημας γηινοις · δοξολογουσι των αρχα-
γγελων ο χορος · μιχαηλ δε ο αρχιστρατηγος των ανω δυ-
ναμεων · τον επινικιον υμνον απαυστως προσφε-
ρει τη δοξη σου · αυτος γαρ ημας · σημερον συγκαλειν προς
πανηγυριν φαιδραν ιεροτησαι εταξιως ψαλμικως ·
αινον τον τρισαγιον τοις πηλινοις χειλεσιν · ο τι τα
παντα της σης αινεσεως επληρωθη · και παρεχεις τω
κοσμω · δια αυτου το μεγα ελεος · + ηχ λ̄

Της ηλιακης ακτινος του θειου φωτος · καταλαμπομε

48

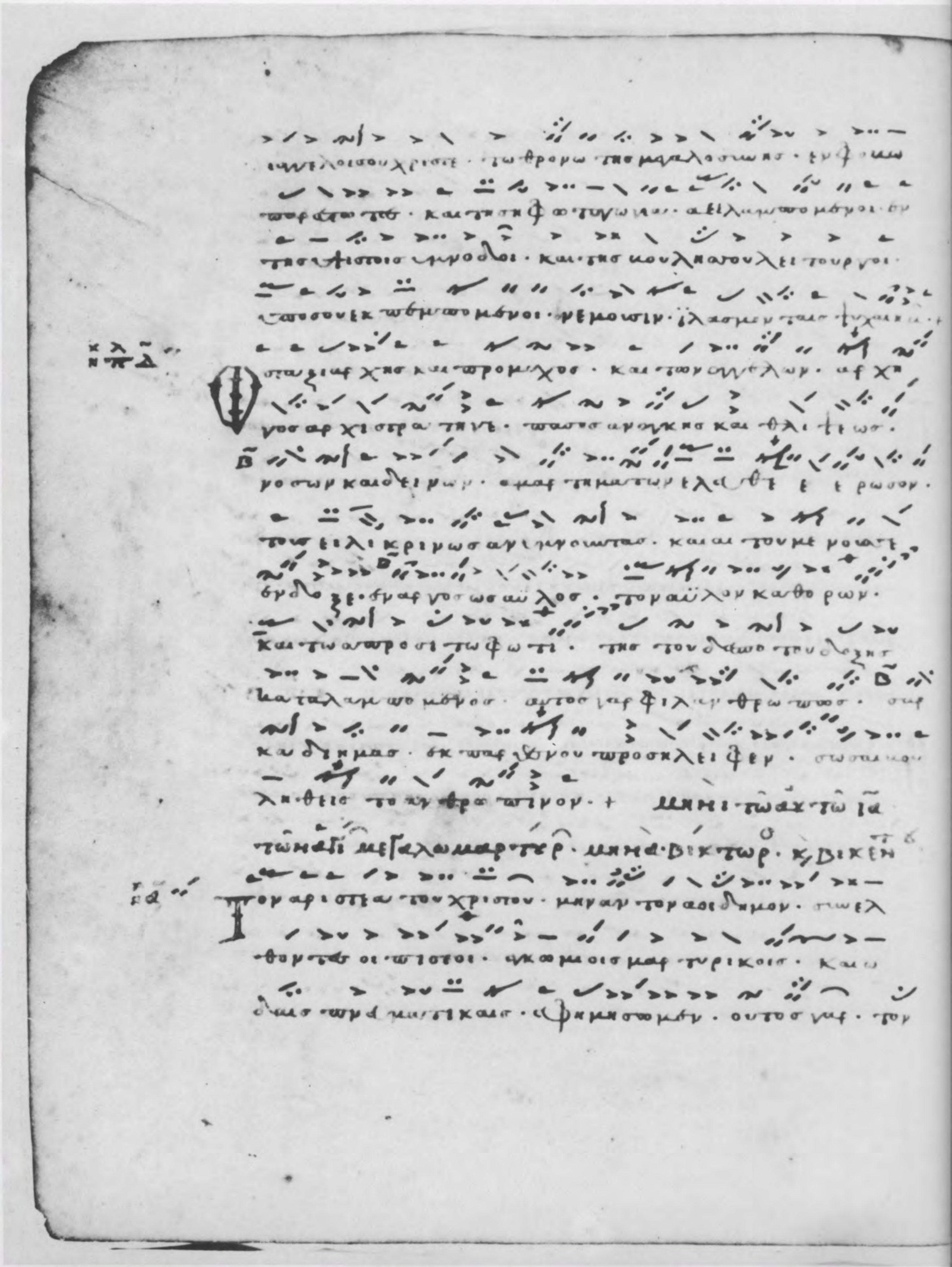
μοι αρχιστρατηγοι· τας των αϋλων ικετευων ταξεις ταξιαρ
χιας· ως φως λαος χημονουν τε εν ψυχιστοις· το πυρ κατα
ναζετε δη κοσμω· της ασπροσιτου θεοτητος· ο θεηκτ και τον
τρισαγιον υμνον· εν φλογεροις τοις χειλεσιν ακαταπαυ
στως αδοντες· αγιος· αγιος· αγιος ο θεος ημων δοξα σοι· +

ηχ πλ α

Ο του θειου σκιασης χαριτος του αρχαγγελου· εκειθεν τον διακονον
δεινων και δυναμις· ου φερει γαρ· τας φωτισον προς
μονην ειμ ο ... εωσφορος· ... του μονου· τα ... φω
ρα αυτου κελευει τα καθ ημων κεινουμενα ...· τη
... ου λυτρουμενος ημας· εκ των σκανδαλων αυ
του· αξιε μνηστε· μιχαηλ αρχιστρατηγε· +

ηχ πλ β

Συνχαρητε ημιν απασαι· αι των αγγελων ταξιαρχιαι·
ο προστατης γαρ ημων· και ημετερος προστατης· ο μεγας
αρχιστρατηγος· την σημερον ημεραν· εν τω σεπτω
του· ... παραδοξως· ... αγιαζει· ο θεν
κατ αρχεως· αινουμεν ... αυτον ...· σκεπασον
ημας· εν τη σκεπη των πτερυγων σου· μεγιστε μιχαηλ αρχαγγελε·

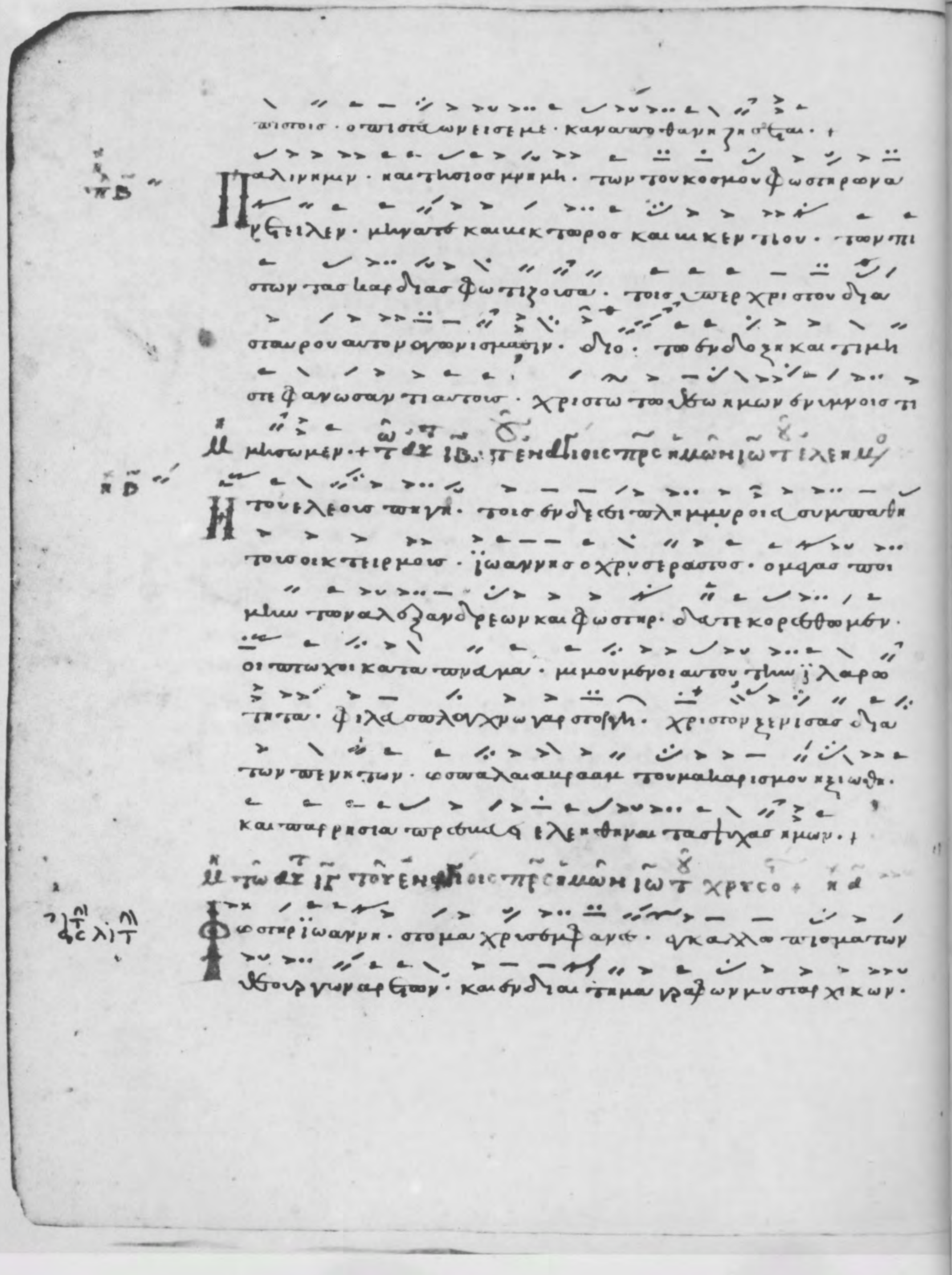
ιε

49

προσ εχθροισ αορατοισ· πολεμον παλαιθων· και νομι
μωσ αθλησασ αξιωσ το τησ νικησ βραβειον εδεξατο·
και νυν εν ουρανοισ· μετ αγγελων χορευων· την ακα
ταλυτον χοριαν· αιτησαι τη οικουμενη ειρηνην· κ(αι)

Δευτε πιστοι τιμησωμεν· αθλο + το μαρ[illegible] +
φορον του Χριστου μαρτυρα τον ευδοξον· τον γενναιον στρα
τιωτην· τον καλωσ αγωνισαμενον υπερ τησ αληθει
ασ· βασιλεων τε και τυραννων τολμηροτατοσ αντικαλλο
μενον· διο· παρρησιαν εχων προσ θεον· ακαταπαυ
στωσ πρεσβευει· σωθηναι τασ ψυχασ ημων· +

Δευτε φιλαθλοι· την τριτην γην των μαρτυρων τιμησω
μεν χορειαν· μηναν τε και βικτωρα και βικεντιον·
οτι αιματα εδωκαν· και ωνησαν το την αιωνιον ζωην·
διο· και καρτερικωσ απ[illegible]λαφον· τω εφαρ εστι των
καλων· ου προκρινασμεν τοισ φθαρτοισ τα αφθαρ
τα· ου στρατευομεθα βασιλει φθαρτω τον γηινω· αλλα
τω ζωντι βασιλει στρατευομεθα· τω και προ[illegible] τοισ

συ του παναχραντου αγιου πνευματος· ακηρατος θησαυρος·
χρηματισας· ο θειν ειναι φρασας πασαν εκκλησιαν· σω
πηειωθησου λογω σαρκτικω· παρρησιαν οιωζαμενος
προς τον θεον· εν τη απολαυσει της αμωκληρουχιας·
πρεσβευε υπερ ημων· πατερ αγιωτατε· + ηχ β

Ε τον μεγαν αρχιερεα και ποιμενα· τον ακακον και οσιον·
της μετανοιας τον κηρυκα· το χρυσουν στομα της χαρι
τος· αναφημουντες τω θεω δεομεθα· μεγαλος ημιν·
των πρεσβευματων σου πατερ· εις ανταμειψιν των ψυχων ημων· + ηχ β

Χρυσοις λογοις σου η εκκλησια· ως κοσμον χρυσουν περι
κοσμηθεισα ιωαννη χρυσοστομε· νυμφικως χαιρουσα ιω
ασσι· κεχορευμενη εκ των χρυσορρυτων γραμματων· κατα
γλαϊσθεισα· χρυσοφαεσι και μελιχρυσοις ρημασιν·
εις πραξεως γαρ· θεωριαν αγονεμαι· δια των πραξεων
σου παραινεσεων· και προς χριστον τον μονον τον νυμφιον·
αι νου μαι σι μενουσι λαλουσαι αυτω· διο· και ημεις συναθροι
σθεντες εν τη μνημη σου ιεραζομεν· μη αποκαμνοις δεομενος

υσ βρημων προσ κυριον · του σωθηναι τασ ψυχασ ημων ·+

Ειληφασ ιεραρχα · σ(υ) ως αποστατω φιλοσοφιαν · και βιω

κοσμου αθλον · ζων υπερ τα ορωμενα · και βιω περιφα

κιλκως τον θεον θειον ανεδειχθησ · και νοιασ κρυφιε

νοσ φωτι · φωσ προσελαμβανες · και τρανωτερον τον

μακαριου ευχαισ τελεσ · πρεσβευε χρυσοστομε · υπερ

Γενομενοσ χρυσοστομε · θεοφορε στομα · των ψυχων

γωσ · δεουμεν το ονομα τοσουτον ελαλησεν · της ση

μακαριων ενδιεδραμεν τα πατερα τα · οφθονος της δι

δασκαλιασ σου · και μιμητησ γενομενος των αποστο

λων οσιε · τον χορον κατελαβες εκεινον ον ευσεβως ·

πρεσβευε τω κυριω παμμακαριστε · ειρηνευσαι τον

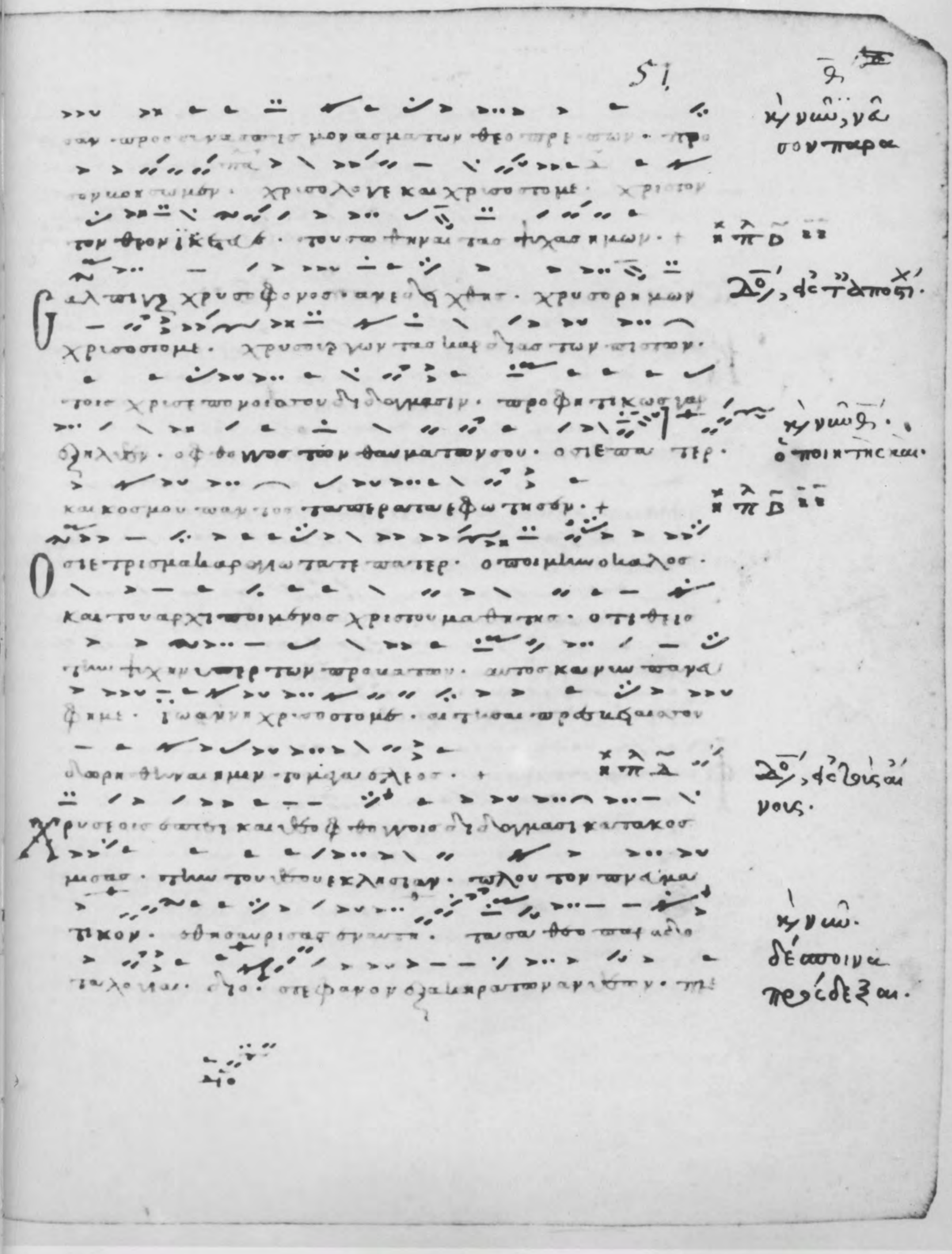
κοσμον · και σωσαι τασ ψυχασ ημων ·+

Εχωρει περ τη βασιλιδι των πολεων · ιωαννην αρχειν

αρχιερεα · ωσπερ τινα κοσμον · βασιλικον · και χρυ

σιζα τον σαλπιγγα · ταν τα περιηχουσαν τα

ρατα · τασ σωτηριασ δογματα · και παντας σωτηριου

ζαμένη τοῖς ἄνθεσι· τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ· ὧν χρυ-
σῇ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γλώττῃ· Ἰωάννη Χρυσόστομε· ἀλλ' ὡς ἔ-
χων παρρησίαν ὡς ἱερεὺς· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

μη(νὶ) νοε(μβρίῳ) ιδ' τ(οῦ) ἁγίου κ(αὶ) ἀπ(οστόλου) Φιλίππ(ου)· ἦχ(ος) β'

Καταλιπὼν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ φρα-
νισθεὶς τοῦ ἐμφυσήματι τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀνεδεί-
χθης ὑιὸς τοῦ· ἐστάλης ἔθνη τὰ ἀπολλύμενα· ἐπιστρέ-
φειν τοὺς ἀνθρώπους· εἰς φῶς θεογνωσίας Φίλιππε
ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν δρόμον τοῦ θείου πόθου
σου· διαπεράσας πολυπλόκων· τὴν ψυχήν σου τῷ
Χριστῷ παρέδωκας· αὐτὸν ἱκέτευε· πανμακάριστε·
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) β'

Φιάλας τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ· αἰσίως ἀναδοὺς σο-
φέ· ὤφθης ἀπόστολε Φίλιππε· ἀνδρικῶς ἐκήρυξας
τοῖς πιστοῖς πνευματοζωοποιόν· πρᾶξιν γὰρ θεοσεβ-
είας ἐν μαστιν ἐσχηκώς· Χριστοῦ ὁ μαθητὴς καὶ προσηγό-
ρος· τὴν ὥσπερ ἂν καὶ αὐτὴν ἐθνῶν ἐκκλησίαν· αἰτεῖ

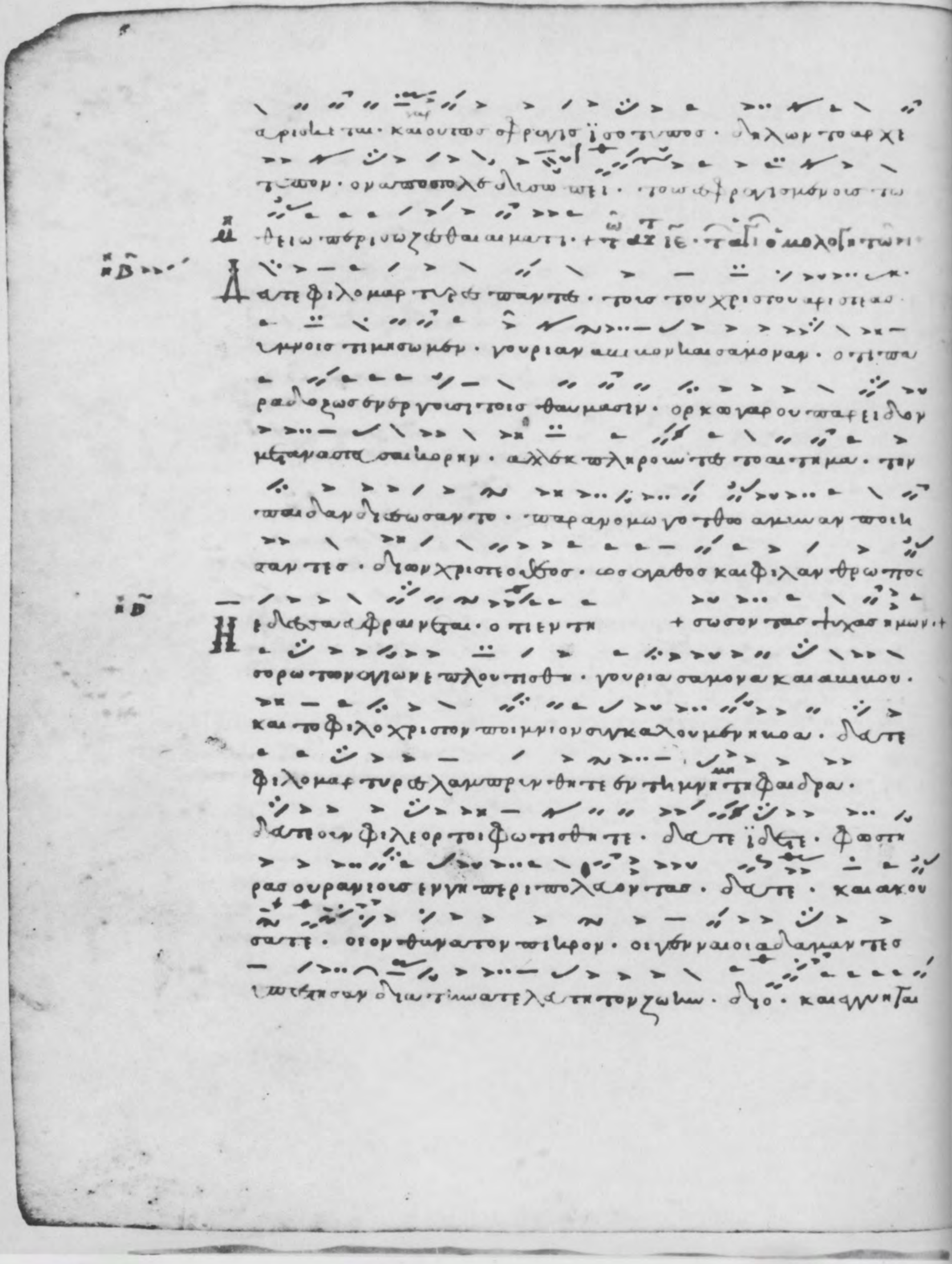
52

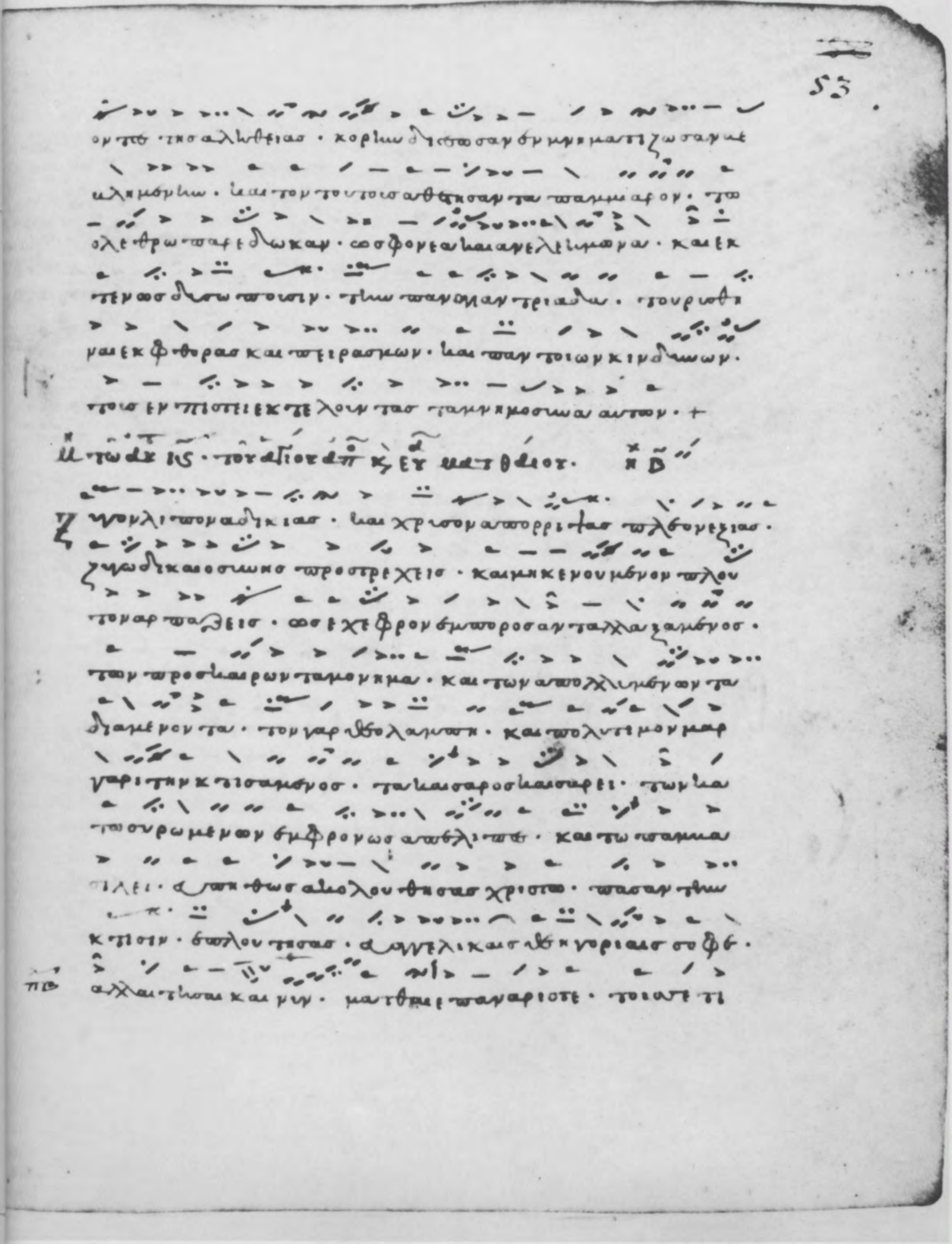
ιερωθεισαν εαυτω κατα ποικιλας διαδοχας· ην και νυν δε
σωπει λυτρωθηναι· ο δεινων και αμονογκων· δυνασαι γαρ
εν θεω πολλα αγνιζομ αυτω· +

Ουρανιος ανεδειχθης κρατηρ της σοφιας· πνευματος γαρ
οφθης κατα το γονιμον πτερωνον· και υπερφηνας αρετων ε
παλλξεις· τοις ιεροις τοις αλιευσι τοις μονοις τοις ογκιστρω
της σοφιας θεου· διο· δυσωπουμεν σε αποστολε φιλι
ππε· πρεσβευε υπερ των ψυχων ημων· +

Πηγην των ιχθυων ουραν· εις ανθρωπων αλιειαν μεταναλων·
τοις εν γενει θανατοις· της ολης ανελκων· την μυστικην φι
λιππε αποστολε· ολον τον κοσμον εζωγρισας· και τω δι
δασκαλω σου Χριστω προσηγαγες· διο· δυσωπουμεν
σε πρεσβευειν αυτω· απαυστως σωθηναι τας ψυχας ημων· των
πιστως προστρεχοντων τη σκεπη σου· +

Του μεγαλου φιλιππε φωτος ταις αστραπαις· πυρωθεις
ο κοσμος εξελαμψας φωστηρ· τον πατερα δε των φω
των· εν λογω ζητησας ιδειν· εν τω φωτι· το φως γαρ

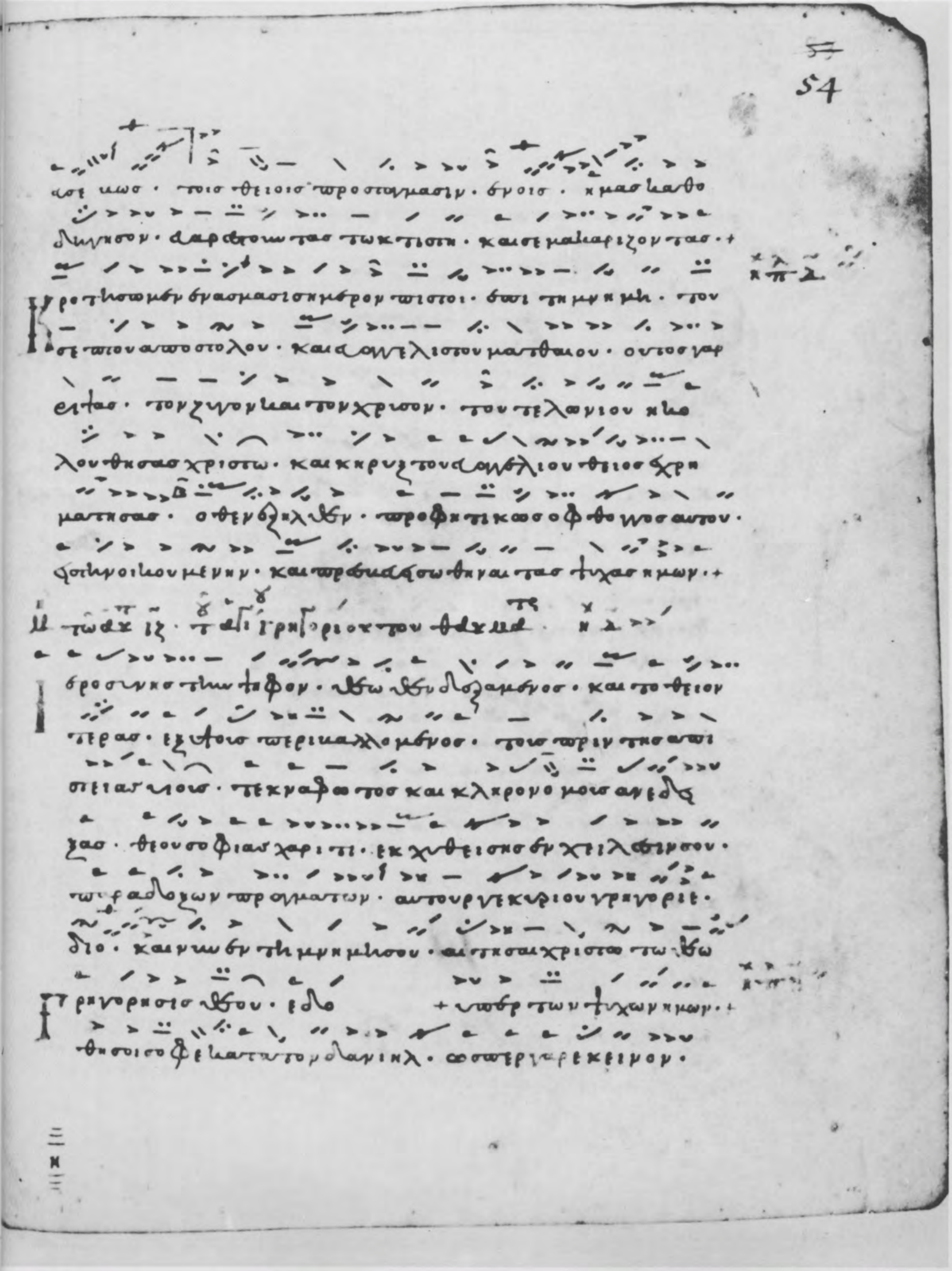

53
και εκ φθορας και πειρασμων· και παντοιων κινδυνων·
τους εν πιστει εκτελουντας την μνημοσυνην αυτων· +
Μ τω αυ ΙϚ· του αγιου απ κ ευ ματθαιου·

μασι σωτηρίαν · καὶ μέγα ἔλεος · +

Καλοῖς ἐν τῇ Χριστῷ προσμαθητείαν · οὐράνιον προθύμως · ἠκο-
λουθήσας ἀδολήτως · πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης ·
ὑφ' ἓν παρωσάμενος · ἐπάξιαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας · γνώ-
μην ἀεὶ πόθως ἀναλαμβανόμενος · τῆς χαμαιζήλου πολι-
τείας καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης · εὐαγγελιστὴς ὁ ἀπὸ τελω-
νῶν γενόμενος · φωστὴρ τῶν ἐν σκότει χρηματίσας · καὶ
πεπλανημένων · ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν · γνῶσ δὲ πρε-
βευτὴς · παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος · καὶ τῶν σε γε-
ραιρόντων · Ματθαῖε φύλαξ σωτήριος · +

Ἐκπονούμενος καὶ κακίας ἐσχάτης · πρὸς ἀεροπάτον ὕψος
ἀρετῆς · ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης · παραδόξως ἀνέδραμες · Μα-
τθαῖε πανένδοξε · τοῦ γὰρ καλέσαντος · οὐρανοῖς ·
ἀρετῇ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ · πᾶσαν τὴν γῆν πληρώ-
σαντος Χριστοῦ · ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσιν · μιμητὴς
διάπυρος ἐν πᾶσιν · αὐτοῦ πεφανέρωσαι · εὐαγγελιζόμε-
νος εἰρήνην · ζωὴν καὶ σωτηρίαν · τοῖς πειθαρχοῦσιν

το θυσιαστηριον· ουτως το της πιστεως μυστηριον απεξεκαλυ-
φθεκσοι· διο σωθηναι πρεσβευε· τας ψυχας ημων οσιε πε· +

ἦχ πλ β'

Εις καθος· διαπορειαν συνελθων· πανσοφως ιεραρ-
χα χριστου· την θειαν εμυηθης της τριαδος φανε-
ρωσιν· τω πραγματι προυλθοντων· ακλινως χριστον
τον θεον ημων· των θαυματων ανεστοντων εκηρυξας· την
υπερ λογον φυσιν· εις λιθον δηθεν εξαπεικονισας· και γε
κορον πλανης· αποπλαξας ζοφερας τοις διο κτισας ε-
φησας· πιστουσθαι την αληθειαν· και στυλος ασωματος
αρξων ωφθης αυτοις· των θαυματων σοφη τας ανομ-
ρασας· διο· διο σω ον μενος ημων εν σκεπη ημων· τον
σωτηρα δυσωπειν· υπερ των ψυχων ημων· +

ἦχ πλ δ'

Τον φθεγμον τον εν θαυμασιν ιεραρχην· και τα αρτιχα
εδου μεγα παραδοξως μεμυηκατο· λιμνην γαρ εχορ-
σου το αλλοφοις νουθετουσα· ραβδος δε ξυλου δρου-
σω· ταχον χαλινουσα· λιθος λογω μετετεθη· με-
ταφερων τοις απιστοις· σωτηριαν θεογνωσιν· διο

55

το μεγα σου ελεος · παρασχου ο θεος ταις ψυχαις ημων ·

τω αυτω μη(νι) ιη΄ · του αγιου μ(αρτυρος) πλατωνος · ηχος πλ β΄

Φρικτα και παραδοξα · τα τροπαια κυριε του μαρτυ
ρος σου · των γαρ ελληνων γλωσσας · την παρρησιαν · και
τους κενοταφους θεολογιας · την πλατωνος μυθο
λογιαν · και την ως σοφην · φλυαριαν λογοις και εργοις
κατερραξας · την δοραν αποσπαρεις · και την καραν
εκτμηθεις · την χολην τω αιματι των αυτου τον εχθρον
απεπνιξεν · αλλω · μαρτυρων το κλεος · ως παρρησι
αι κηρυξας · το ονομα χριστου το μεγα · αιτησαι θαυ
ματουργε πλατων · παμμακαριστε · ταις ψυχαις ημων
λαθηναι το μεγα ελεος ·

μηνι τω αυτω κα΄ · τα εισοδια εν τω ναω της θεοτοκου · ηχος α΄

Αγαλλιασθω σημερον ο ουρανος ανω · και αι νεφελαι ευ
φροσυνην ραινετωσαν · δια τα μεγαλεια παραδοξα · μεγα
λεια του θεου ημων · ιδου γαρ η πυλη · η κατα ανατο
λας βλεπουσα · αποκυηθεισα · εκ στειρας ...

λίου ακάρπου· και το θεοαφιερωθεισα τη κατοική

σιν· σήμερον εν τω ναω· ως αμώμητος προσφορα προσ

φέρεται· αγαλλιάσθω ο Δαυίδ· κρούων την κινύραν·

απενεχθήσονται φησίν· τω βασιλεί παρθένοι οπίσω

αυτής· αι πλησίον αυτής· απενεχθήσονται· έσω εν τη

σκηνή του θεου· ενδον του ιλαστηρίου αυτου· ανα

τραφήναι ως κατοικητήριον του προαιωνίου εκ πατρός· ω

ρασπως γεννηθέντος· εις σωτηρίαν των ψυχών ημών. +

Σήμερον· τω ναω προσάγεται· η παναμώμητος παρθένος·

ως κατοικητήριον του παντάνακτος θεου· και πάσης

της ζωής ημων τροφού· σήμερον το καθαρώτατον αγι

ασμα· ως τριετίζουσα δάμαλις· εις τα άγια των αγί

ων εισάγεται· ταύτη· εκβοήσωμεν ως ο άγγελος·

χαίρε· μόνη εν γυναιξίν ευλογημένη. +

Σήμερον ο θεοχώρητος ναός η θεοτόκος· εν ναω κυ

ρίου προσάγεται· και Ζαχαρίας ταύτην υποδέχεται·

σήμερον τα των αγίων άγια αγάλλεται· και ο χορός των

τῶν ὅλων ἡ κτίσις πανηγυρίζει· μεθ' ὧν· καὶ ἡμεῖς ἑορτά-
ζομεν τὸ σήμερον· σὺν τῷ [illegible]· χαῖρε κε-
χαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· + πλ δ

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί· τὴν μόνην ἀκήρατον ἐγκωμιά-
σωμεν· τὴν ἐκ τῶν προφητῶν· προκηρυχθεῖσαν·
καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισ-
θεῖσαν μητέρα· καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων· ἀναδειχ-
θεῖσαν θεοτόκον· κύριε πρεσβείαις αὐτῆς· τὴν εἰρήνην
σου παράσχου ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος· + πλ δ

Ἐπέλαμψεν· ἡμέρα χαρμόσυνος· καὶ ἑορτὴ πανσέ-
βασμιος· σήμερον γάρ· ἡ πρὸ τόκου παρθένος καὶ με-
τὰ τόκον παρθένος μείνασα· ἐν ναῷ προσάγεται·
καὶ χαίρει· Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς· ὁ γεννήτωρ τοῦ προ-
δρόμου καὶ βοᾷ γηθοσύνως· ἤγγικεν· ἡ προστασία τῶν
θλιβομένων· ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία ἀφιερωθῆναι εἰς
κατοίκησιν τοῦ παντοκράτορος· ἀγαλλιάσθω· Ἰωα-
κεὶμ ὁ προπάτωρ· καὶ Ἄννα ἀγαλλιάσθω· ὅτι προ

ὑμνήσωμεν θεῷ· ὡς τρισσώζουσαν λαμπάδα τὴν ἀειφωτον

δέσποιναν· μητέρα συγχαρῆτε· παρθένοι σκιρτή

σατε· καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν·

τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν· ἡ προορισθεῖσα παντάνασ

σα· χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε· + ἦχος πλ. β′

Σήμερον· τὰ στίφη· τῶν πιστῶν συνελθόντα· πνευ

ματικῶς πανηγυρίσωμεν· καὶ τὴν θεόπαιδα παρ

θένον καὶ θεοτόκον· ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην

ἐνθέως πανηγυρίσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ

πασῶν τῶν γενεῶν· εἰς κατοικητήριον τοῦ παντά

νακτος χριστοῦ καὶ θεοῦ τῶν ὅλων· παρθένοι·

λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε· τῆς ἀειπαρθέ

νου τιμῶσαι· τὴν σεβάσμιον πρόοδον· μητέρες·

λύπην πᾶσαν ἀποθέμενοι· χαρμονικῶς συνακο

λουθήσατε· τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην

καὶ τῆς χαρᾶς· τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον· ἅπαν

τες οὖν χαρμονικῶς· τὸ χαῖρε σὺν τοῦ ἀγγέλου ἐκ

ιοθοσομεν· την ευχαριστωμεν· την ασπορευασουσαν·
Μ εσαυτο σε χθη υμας σε ζονυμφε + υπερ των ευχων ημων + πλ δ
λαιοσοιμαι· παρθενου· εν ναω κυριου· τον αγιω τρα
φηναι· εισιασαι τα των αγιων· ως ηγιασμενη· το δε και
ναυρι ηλα αποστελλει· προαστε την παν κοσμον τροφεν
κομιζουσσοι· τα ουρανια παντα εξεπληξαν· ορων τα
το ποιημα· το αυλον οντοι σκηνωσαν· διο· ασπιλε ω
μολωπε· κορυφαν ω και επιγης δοξαζομενη· μη
την υβου σωσαι το γενος ημων· + πλ δ
Ο δλαν εδ προαν εφωνησοι σχραν σε· προωρων την α
φθειρωσιν· της εισοδου σου εν τω ναω· ενω σταυρα
τα σημερον· εορταζοντα δοξολογουσι ημας παν τε
σε· ηνα προς τοιεου παρθενος· και μεγατοκε γυνα
νασα αφθορος· μη τηρ του λογου της ζωης· σημερον
εν τω ναω· ο ζαχαριας αφραινεται· αποληλομονε
λαιοιμαι· και τα ολα των αγιων αγαλλονται· υποδε
ξαμεναστε· την πηγην της ζωης ημων· διο· και ημας

ψαλμικῶς ἐκμιμούμενος· ὑπὲρ ἡμῶν δ' ἴσως τῶν νήσων· τὸν νι-

ορσοῦ καὶ θεὸν· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κε΄ τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Πέτρου· ἦχ(ος) λ

Χειρὶ θεοῦ χρισθεὶς εἰς ἱερέα· τὸν κορυφαῖον συνωνυμε·

καὶ θρόνοις συμμέτοχε· τὰ λογικὰ πρόβατα· τοῖς ἀγ-

γελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν· ὡς σοφὸς· καὶ ἀληθινὸς

ποιμήν· καὶ μαρτικοῦ διάθλου χορὸς ἀξίως ἀναδειχθεὶς· τῷ

ἀθλητικῷ αἵματι· τὸν τῆς πίστεως δρόμον διετέλεσας·

τοῦ λαοῦ προθυόμενος· καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος·

ὃν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + ἦχ(ος) α΄ τῆς ἁγί(ας) Αἰκατε(ρίνης)

ἦχ β

Βίον ἄϋλον διησκημένη· ἡ μάρτυς ἄθεον καταλαβοῦσα·

πβ

ἐζήτησε· τροπαιοφόρος· Αἰκατερῖνα σεμνή· ἀνθηφο-

ροῦσα τοῦ θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθέ-

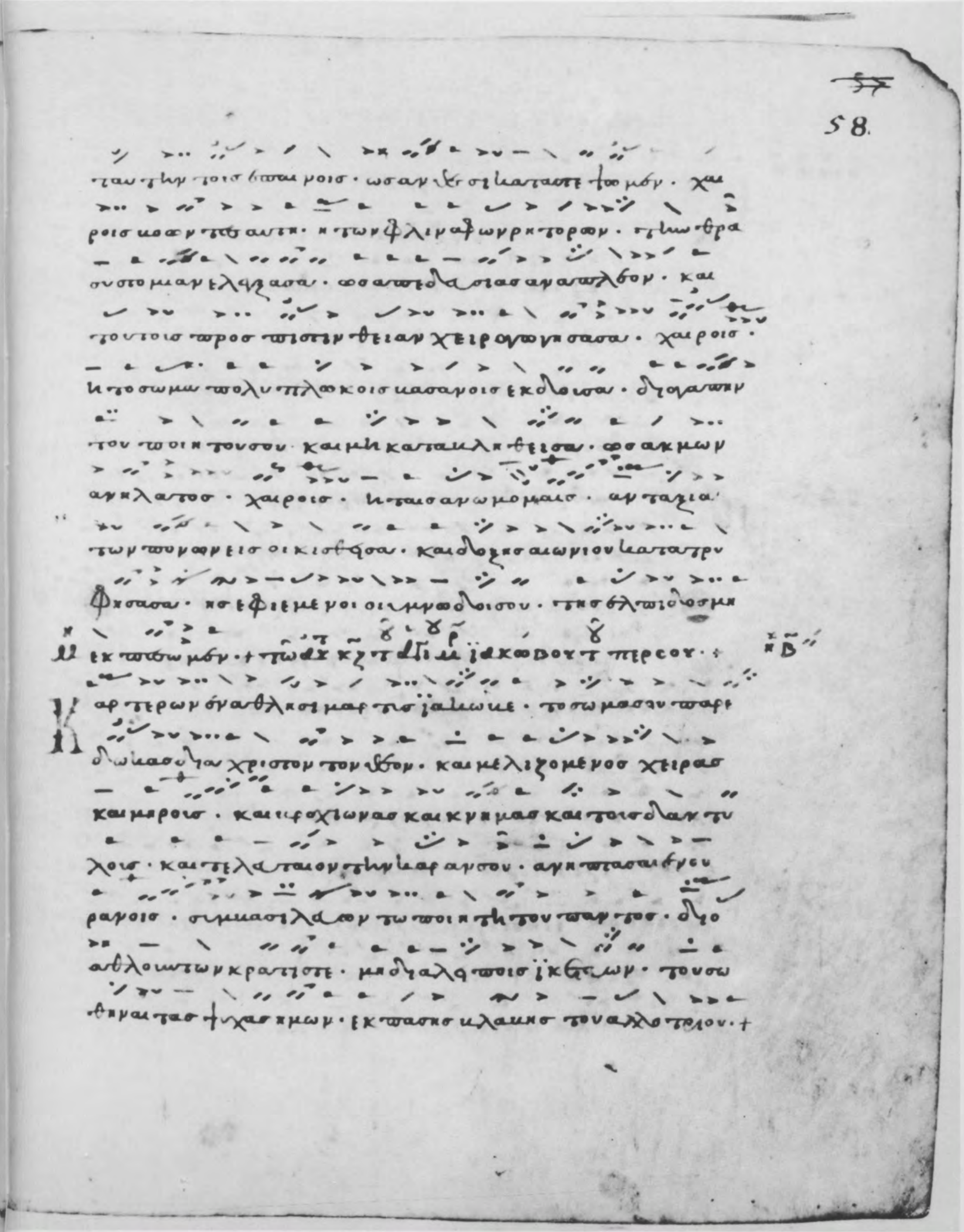
νος ἐνδεδυμένη· δόγματα τυράννου· ἐξεμυκτήρισας·

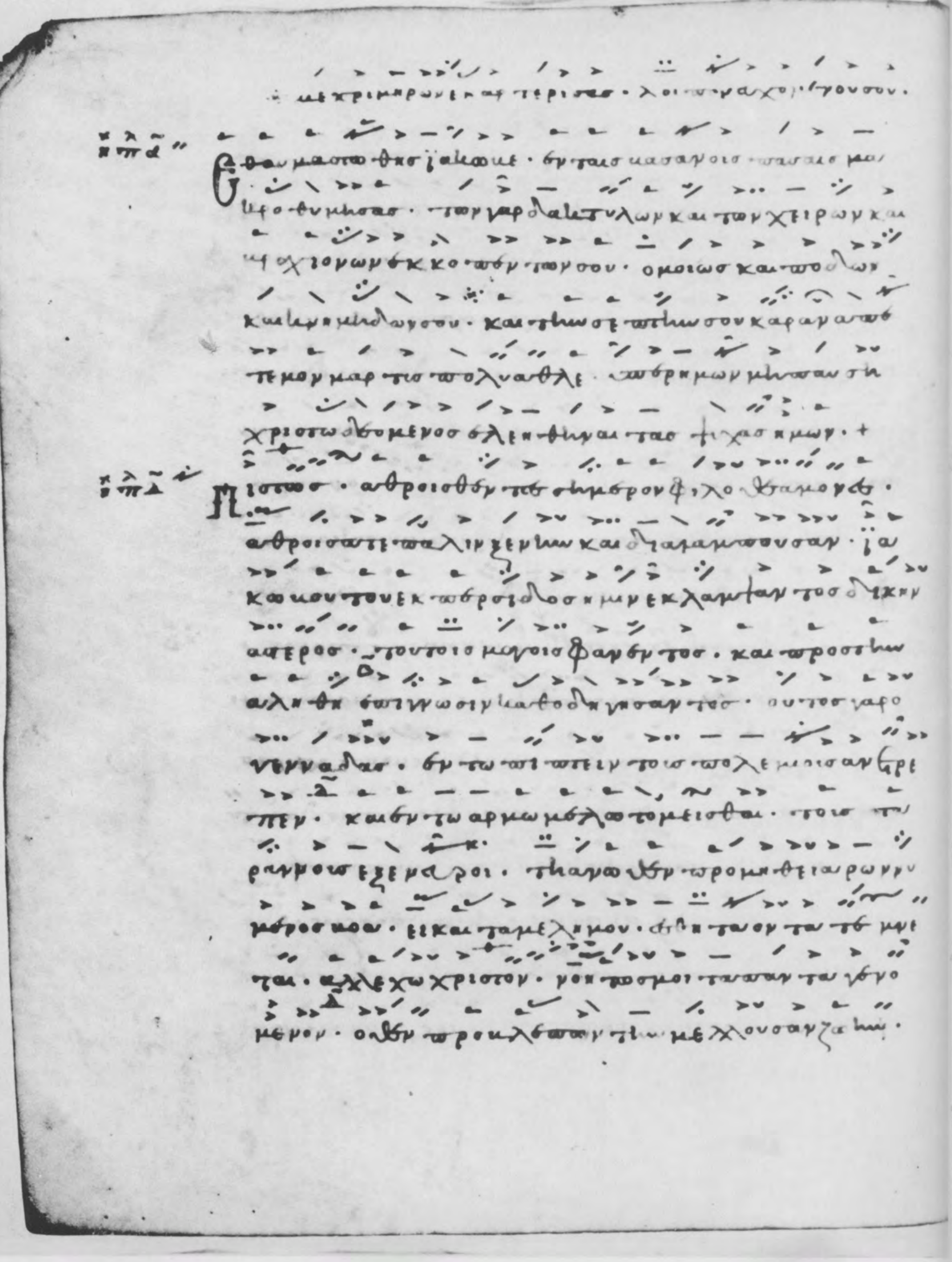
καὶ ῥητόρων θεσάμενος· τὰς φλυαφίας ἀρνήσεις πολυάθλε· +

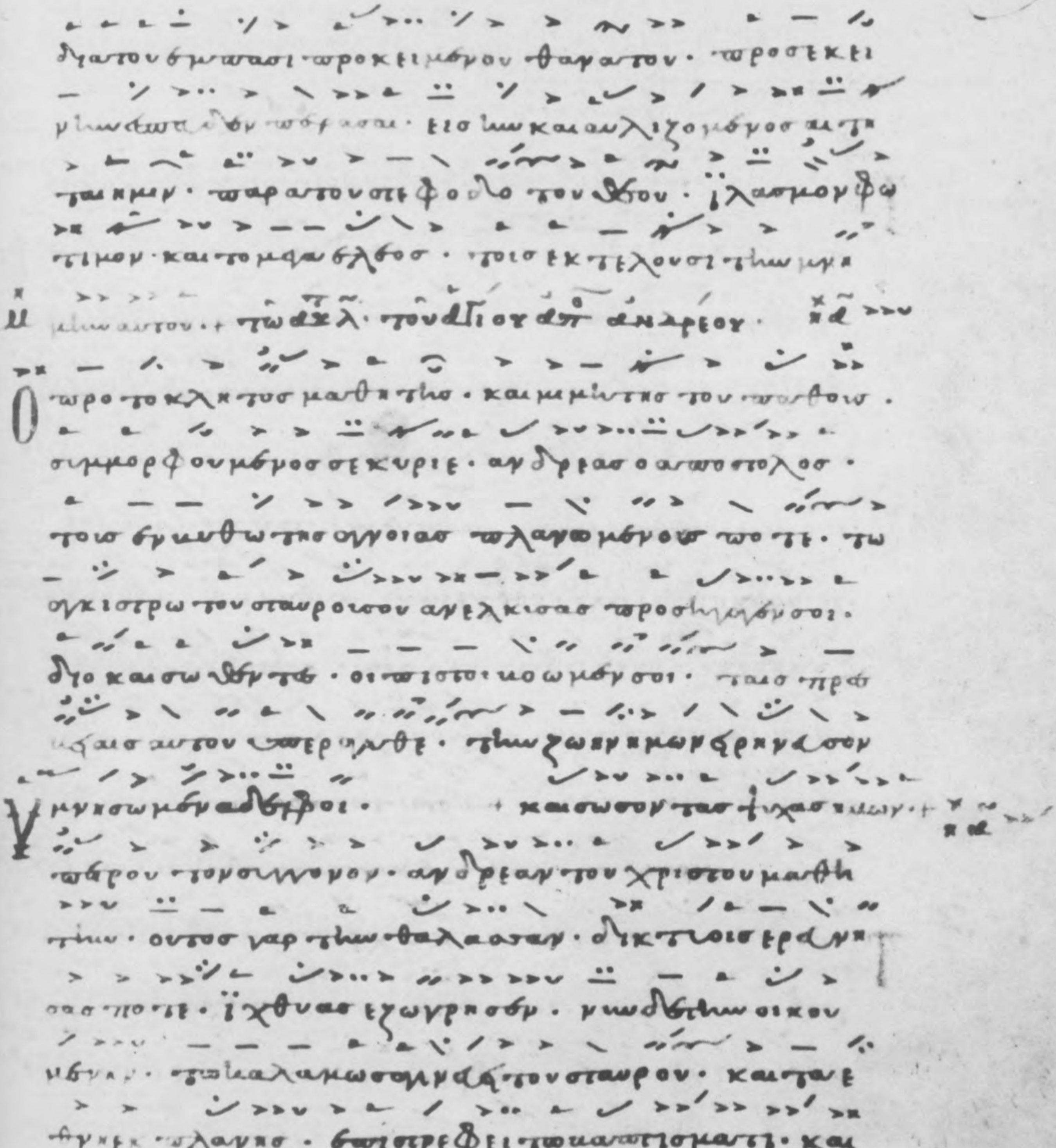
ἦχ β

Χαρμονικῶς τῇ παρθένῳ· τῆς θεοσόφου μάρτυρος·

αἱ καὶ περὶ μὰς συνδραμοῦμεν αἱ φιλομάρτυρες· καὶ

διατου εμ πασι προκειμενου θανατον · προσεκει
μην ωσπερ ... εθρησας · εις ην και αυλιζομενος αιτει
ται ημιν · παρ αυτου τη φωνη του θεου · ιλασμον φω
τισμον · και το μεγα ελεος · τοις εκτελουσι την μνη
μην αυτου · + τω αχ λ · του αγιου απ ανδρεου · ηχ α
Ο πρωτοκλητος μαθητης · και μιμητης του παθους ·
συμμορφουμενος σε κυριε · ανδρεας ο αποστολος ·
τους ενυμνουντας της αγνοιας πλανωμενους ποτε · τω
αγκιστρω του σταυρου σου ανελκυσας προσηγαγε σοι ·
διο και σωθεντες · οι πιστοι ... σοι · ταις πρε
σβειαις αυτου υπερ ... · την ζωην ημων ...
Υμνησωμεν αδελφοι · + και σωσον τας ψυχας ημων + ηχ α
πετρου τον ομωνυμον · ανδρεαν του χριστου μαθη
την · ουτος γαρ την θαλασσαν · δικτυοις ερευνη
σας ποτε · ιχθυας εζωγρησεν · νυν δε την οικου
μενην · ... του σταυρου · και ταυ
την εκ πλανης · επιστρεφει τω κηρυγματι · και

χριστω παρισταμενος · αιτησαι την ειρηνην ταις
ψυχαις ημων · και το μεγα ελεος :

Πυρ ως το νοερον το φωτι ζων διανοιας · και φλογιζον
αμαρτιας · ενδον λαμβανεις εν καρδια · ο αποστολος
χριστου και μαθητης · λαμπασι μεν ταις μυστικαις
αει ποιεις των διδαχων · εν ταις των εθνων αφωτιστοις
καρδιαις · φλεγεις δε παλιν τας φρυγανωδεις των
ασεβων μυθουργιας · το πνευμα γαρ του πνευματος
τοιαυτην εχει την ενεργειαν · φωτιζον μεν · καιον και
φονευον · η πυρωδης γλωσσα · η πυρινη φυσις ·
το σωμα το χοικον · την νοεραν και αυλον επεδει-
ξατο γνωσιν · αλλ ω μυστα των αρρητων · και θε-
ωρε των ουρανιων · ικετευε καταυγασθηναι τας ψυχας ημων

Τον συναιμον αδελφον πετρου · και χριστου μαθητην · των
ιχθυων αγρευτην · και αλιεα των ανθρωπων · εν υ-
μνοις τιμησωμεν · ανδρεαν τον αποστολον · τον γαρ
ιησου τα διδαγματα · παντας εξεπαιδευσε τοις

δόγμασιν· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι· τὰς σάρκας τοῖς ἀνομοίοις παρέδωκε· καὶ τούτοις ἐδοξάσθη· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ· παράσχου τῷ λαῷ σου· εἰρήνην·

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν· πλ δ + καὶ τὸ μέγα βάθος·+ καταλιπὼν ἀπόστολε· ἀνθρώπους σαγηνεύεις· καλάμῳ τοῦ κηρύγματος· χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον τῆς ἀσε[...]ας τὸ δέλεαρ· καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης· τὰ ἔθνη ἅπαντα· Ἀνδρέα ἀπόστολε· τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων· καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητά διαπρύσιε· πρεσβεύων μὴ ἐλλιπῶς· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ· εὐφημούντων πανεύφημε· τὴν ἀξιάγαστον μνήμην σου·+ πλ δ

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως· καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου· Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει· ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διαφέρων· καὶ ὥσπερ σπάρτιον χαλῶν τὴν δύναμιν· ἐξανάγει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς πλάνης

του εχθρου· και προσκομιζει τω θεω· δωρα ευπροσ-
δεκτον· αυτου τουτον πιστοις· συν τη χορεια· των
μαθητων του Χριστου ανυμνησωμεν· ινα πρεσβευη
αυτω· οπως ιλεως γενηται ημιν· εν τη ημερα της κρισε+

Μηνι Δεκεμβριω δ΄· της αγιας μεγαλομαρτυρος Βαρβαρας. +

Της συγκρασεως· τρυφης την απολαυσιν· υπεριδουσα·
και του πατρος τον ολβον· ομου τε και δοξαν μισ-
σασα· τον ουρανιον νυμφιον εποθησας· και
παρα πατρος παραδιδομενη· τω γαρ ξιφει την καραν τμη-
θεισα· συν ταις φρονιμοις συνεισηλθες παρθε-
νοις τω νυμφιω Χριστω· ο θεον και την λοιμη κηρυγμο-
σον εκδιωκουσα· τοις πιστοις θεραπειας· ενερ-
γεια του πνευματος· και πρεσβευουσα απαυστως υ-
σχω θρονιας κανος (χθρος·) + υπερ των ψυχων ημων.+
υπο γυναικος ηττωμενος· ο τη την προμητορα
αυχην· οργανον προς αμαρτιαν· ο γαρ εκ πατρος α-
νου· σαρκωθεις λογος του πατρος· ατρεπτως

καὶ ἀφθόρως σοι ἐλθὲν μόνος αὐτὸς · τὴν κατάραν
ἐλύσεν · τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδάμ · Χριστὸς ὁ στεφανώ
σας ἀξίως Μαρκιανὰν τὴν μάρτυρα · καὶ δι᾽ αὐτῆς ·
δωρούμενος τῷ κόσμῳ · ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος · +

Τὴν πανήγυριν σήμερον τῆς ἀθλοφόρου Μαρκιανᾶς ·
δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν · ταύτην γάρ · οὔτε ξίφος
οὔτε πῦρ · οὔτε ἄλλη κάκωσις · οὔτε τὸν πολύπλο
κον Βελίαρ τὰ ἐνέδρα ἐτροπώσαντο · Χριστὸν ἱ
κετεύει · καὶ ἡ μάρτυς πανένδοξε · δωρηθῆναι

Ἡ θεοτέλεστος μάρτυς Μαρ + ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος · +
κιανὰ · ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγεν · δήμιοι ἀνό
μοι · τὰ πυρὸν τὰ κολαστήρια ἃ δὴ κάστε · οὐ προ
κρίνω ὅλως · τῶν οὐρανίων τὰ βασίλεια · διὰ τοῦ
το τέμνεσθαι · ξέεσθαι τὰς σάρκας · πυρὶ παραδίδοσθαι
με · χαίρουσα · ἄπειμι πρὸς τὸν νυμφίον μου Χριστόν ·
κοσμικὰς ἱκεσίας · τὰς ἐλεημοσύνας καταπέμψαι ἡμῖν ·
καὶ σώσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς ἐκτελοῦντας
+ πιστῶς +

πλ β''

Αθλητικην οδευσασα οδον· προνουμικη εξεφυγες τον
λημμαρ μαραν παρ σεμασιμε· και ως μεν παρθενος
φρονιμη· λαμπαδηφορος εισηλθες εις τας αυλας
του κυριου σου· ως δε μαρτυς ανδρεια· χαριν ελαβες·
ιατρα των της σαρκος σου βραγχλοιμικων· αλλα και
μας τους ανυμνουντας σε· ψυχικων αλγηδονων εκ
λυτρωσαι ταις προς θεον ικεσιαις σου· +

πλ β''

Πατριδα νομους παρεξιν· καταλειπουσα μαρια
ρα· και το γνας εζηλη· πατερα μισησασα· θυγη
γατρος ασεβεις προσαθεις· και γαμον· μαλλον
ρος κληθεισα· αυτον ικετευε· σωθηναι τας ψυχας ημων.

Μηνι τω αυτω Θ· του οσιου π(ατ)ρ(ο)ς η(μων) ιωαννου σαβα. πλ β''

Τον υπερ νουν αγαθων διεξαμενος ερωτα· παντα
τα εν κοσμω τερπνα υπεριδες θεοληπτε· εν τα
θεν γαρ· τω καρπω ου χειλω καθαπερ αδαμ· τον
οφιν δε ενα πολιρουσαμενος· δι εγκρατειας· ον
νεκρωσας τον ισον ουδ ηνυσας· και νυν εν ουρανοις

αυλιζει · ο σπαστολαιων · του ξυλου της ζωης · θεον ιλε
ουμενος υπερ ημων · των πιστως εκτελουντων την · μνειας
μονεσαμα την μνημην σου · + ηχ πλ β

Οσιε πατερ · εις πασαν την γην · εξηλθεν ο φθογγος
των κατορθωματων σου · διο εν τοις ουρανοις · ευ
ρες μισθον των καματων σου · των δαιμονων · ελυσας
τας φαλαγγας · των αγγελων εφθασας τα ταγματα ·
ων τον βιον · αμεμπτως εζηλωσας · παρρησιαν εχων
εν τη μνημη σου · ειρηνευσαι τας ψυχας ημων · +

Μηνι τω αυτω ς · του εν αγιοις πρς ημων κ(αι) θαυματουργου νικολαου : ηχ α

Θ γατεγρισας ακλινως · του υψει της γνωσεως · και κα
τοπτευσας αδηλως · σοφιας τον βυθον · ταις δι δα
χαις · κοσμον κατεπλουτησας · πατερ υπερ ημων ·
ας χριστον δισωπει ιεραρχα νικολαε · + ηχ α

Ανθρωπε του θεου · και πιστε θεραπων · και οικο
νομε του αυτου μυστηριων · και ανερ επιθυμιων του
του πνευματος · στυλε τε ευψυχος και ευπροικων ·

Θ

ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε · ἡ τῶν Μυραίων ἐκκλησία σ' ἀναμέ
νη προσήκατο · καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

Κανόνα πίστεως · καὶ εἰκόνα πραότητος · ἀνέδειξέ σε
τῇ ποίμνῃ σου · Χριστὸς ὁ θεός · ἱεράρχα Νικόλαε · ἐν
γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων · διαλάμπουσι φαιδρῶς · τὰ
θεῖά σου ἱερότατα θαύματα · ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστά
τα · διὸ · ἱκέτευε ἀπαύστως · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Πάτερ Νικόλαε · ἐμυρώθη ἡ τῶν λειψάνων σου · τὰ Μύ
ρα πολιουχεῖ · ἐν ᾗ καὶ δεσμίους · ἀκατακρίτους κα
τακεκριθέντας · ἐν ὀνείρῳ βασιλεῖ τῇ ἐπιστασίᾳ σου φανείς ·
ἠλευθέρωσας θανάτου δεσμῶν καὶ φυλακῆς · ἀλλὰ καὶ
νῦν ὥσπερ τε · καὶ ἀεί · διὸ ἐπιστασίας σου φανηθῆ · πρε
σβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

Πάτερ Νικόλαε · εἰ καὶ τὰ Μύρα σε ἐκτήσατο · ἀλλ' οἰκουμένη
ὅλος οἶκος σου φωτισθεὶς · τῆς τε σου μυροβόλου ὠδίας ·
καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη · ἀναβράζουσα ἀφθόνοις
ἐμμελῳδίαις · καὶ εἰς σωθὲν τὸ διάσου ἀκατάκριτοις ...

ἐμμύροις καὶ ἡμεῖς· μέλψωμεν ἐκβοῶμεν· τρισευλογεῖ θεῖε
Πάτερ Νικόλαε· τοῦ παντὸς πράγματος· + τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Μύρον θεῖον ἐκ σοῦ ἀνάβλυζον· ὡς ἐν μύροις μυρίζεται θείων ἀρωμά-
των Χριστοῦ· τῶν ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος· τὴν
οἰκουμένην περιεπόλευσας· διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμασ-
τῶν σου· ὅθεν· καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἄλλος δι' ὀνείρων ὀπτα-
νόμενος· ἐκ θανάτου λυτροῦσαι· τοὺς ἀδίκως ἀποθνῄσ-
κειν μέλλοντας· ἐκ βίας σώζων παραδόξως ἐκ κινδύ-
νων πολλῶν· τοὺς ἐπικαλουμένους σε· διό· καὶ ἡμεῖς·
τὴν [illegible] τῶν [illegible]· ὡς θεράποντα σε ταῖς
πρεσβείαις· τοὺς ἀεὶ εὐφημοῦντάς σε· +

Σαλπίσωμεν· ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· σκιρτήσωμεν ἑορ-
τικῶς· καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι· τῇ ἐτησίῳ πα-
νηγύρει τοῦ θεοφόρου πατρός· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες·
συντρεχέτωσαν· καὶ τὸν δι' ὀνείρων φρικτῆς ἐπιστα-
σίας· βασιλέα πείθοντα· ἀναιτίους ἐρατοὺς μέλλοντας
τρεῖς ἀπολῦσαι στρατηλάτας ἀναιρεῖσθαι· οἳ

μένε καὶ διδάσκαλοι· τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένος· ὁμόζη-
λον ποιμένα· συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ ἐν νόσοις
τὸν ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλί-
ψεσι τὴν παράκλησιν· τὸν συνοδοιπόρον οἱ ὁδοιπό-
ροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες· τὸν
πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα· μέγιστον ἱεράρ-
χην ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· παναγιώτατε Νικό-
λαε πρόφθασον· ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης·
καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου· ταῖς ἱκεσίαις σου· +

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ· καὶ πιστὲ θεράπων· λειτουργὲ Κυ-
ρίου ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν σκεῦος ἐκλογῆς· στῦλε καὶ ἑ-
δραίωμα τῆς ἐκκλησίας· βασιλείας κληρονόμε· μὴ
παρασιωπήσῃς· βόησον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον· +

Κληρονόμε Θεοῦ· συγκληρονόμε Χριστοῦ· λειτουργὲ
Κυρίου Νικόλαε· κατὰ τὸ ὄνομά σου· οὕτως καὶ
ἡ πολιτεία σου· συνεξέλαμψεν γὰρ τῇ πολιτείᾳ σου

γασις· εμαρτυρει το φαιδρον του προσωπου σου· της
ψυχης το ανεξικακον· εκ εκαστου την λαμπροτητα·
του λογου το ησυχον· η ζωη σου ενδοξος· και η κοιμη
σις μετα αγιων· πρεσβευε· υπερ των ψυχων ημων· + π πλ β

Ευδουλε· αγαθε και πιστε· α εργατα του αμπελω
νος Χριστου· συ και το καυσος· της ημερας εβαστασας·
συ και το δοθεν σοι ταλαντον ηυξησας· και τοις
μετα σε ελθουσιν ουκ εφθονησας· διο· πυλαι σοι ου
ρανων ηνεωχθησαν· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου·
και πρεσβευε υπερ ημων· ω Νικολαε· + π πλ β

Ιεραρχων την καλλονην· και των πατερων κλεος· την
κρηνην των θαυματων· και των πιστων· αντιληπτο
ρα μεγιστον· συνελθοντες ω φιλεορτοι· ασματικοις
εγκωμιοις· τιμησωμεν λεγοντες· χαιροις ο των Μυραι
ων· φρουρος και προεδρος σεπτος· και στυλος απερι
τρεπτος· χαιροις φωστηρ· πανφαεστατε· ο τα του
κοσμου περατα· διαλαμπων τοις θαυμασιν·

χαίροις · τῶν θλιβομένων · ἡ θεία χαρμοσύνη · καὶ ἀ-
δικουμένων · θερμότατος προστάτης · καὶ νῦν πάν-
μάκαρ νικόλαε · μὴ παύσῃ πρεσβεύων χριστῷ τὸν θεὸν ·
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων · τὴν χαρμό-
συνον καὶ πανέορτον τὴν μνήμην σου · + πλ δ

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου ὅσιε πάτερ · ὁ καρπὸς ἐφαι-
δρυνεν τῶν πιστῶν τὰς καρδίας · τίς γὰρ ἀκούων ·
τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν · τὴν ὑπομονὴν καὶ οὐκ ἐθαύ-
μασεν · τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα · τῶν
θλιβομένων τὸ συμπαθές · πάντα κατὰ θεὸν περιεβάλου
διὸ ὡς ἱεράρχα νικόλαε · καὶ νῦν τὸν ἀμάραντον
ἀναδησάμενος στέφανον · πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυ

πλ δ

Ἐς αὐτὸν ἔδραμες τοῦ κυρίου νικόλαε · + χῶν ἡμῶν · +
ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ · καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν · ἐν τῇ
ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ · διὸ · παρρησίαν κεκτη-
μένος πρὸς αὐτὸν · ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς ·

ιθ τῶ αχθ · [illegible] πλ β

Σημερον εκ ριζης του Δαυιδ · η αυλικη πορφυρις εκ-
βλαστησασα · του Ιεσσαι [illegible] το αν-
θος το μυστικον · εν η · χριστος ο θεος ημων εξην-θη-
σεν · ο σωζων τας ψυχας ημων · +   ηχ β΄

Το απορρητον τοις αγγελοις · και ανθρωποις μεγαλειον ·
και απ αιωνος χριστομολογουμενον μυστηριον παραδο-
ξον · σημερον εν τοις λαοις [illegible] αγνης · περι-
φρουρειται μαρια η θεοπαις · ετοιμαζομενη εις κα-
τοικιαν · του παμβασιλεως των αιωνων και εις ανα-
πλασιν του γενους ημων · ην ουν καθαρωτατην [illegible]
καθικετευσωμεν · [illegible] προσαγωμεν · παρθε-
[illegible] του σωτηρος και θεου · ως προστασια υπαρχουσα
ημων των χριστιανων · του σωθηναι τας ψυχας ημων · +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ια΄ · τοῦ ἁγ(ίου) προ(φήτου) Δανιηλ · ηχ πλ α΄

Το εμπιστια θερμοι [illegible] τον παρα χριστου · καμινον εν-
γασαμενος ο σος επαρτερ · ανεδειχθης και μεγα βαρα-
τον δαιμονων φυγαδευτης · και [illegible] ποικιλα σωμα-

ρρωστηματων · στυλος και εδραιωμα και ορος [illegible] της εκ
κλησιας του χριστου · διο σε ικετευομεν · δανιηλ θαυ
ματουργε · την ειρηνην αιτησαι · και ταις ψυχαις ημων
το μεγα ελεος · + τω αυτω ιβ · του οσιου π(ατ)ρ(ο)ς ημων σπυριδωνος +
Οσιε πατερ · μακαριε σπυριδων σοφε · την νεκρωσιν
περιζωσαμενος [illegible] · δι ο [illegible] θεου · οφιν δε μετε
βαλες εις χρυσον ω [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] λαω · [illegible]
[illegible] · [illegible] θεου · νεκρον δε παλιν ηγει
ρας · ως αυτου μαθητης · την [illegible] δε [illegible]
αναιμακτων πατερων πολλων · παν το [illegible] ισχυων · εν
τω [illegible] χριστω · αυτον και νυν ικετευε ·
σωθηναι τας ψυχας ημων · +
Ιεραρχων · το θειον κειμηλιον · πατερ · οσιε σπυριδων
σοφε · συ [illegible] αναδεικνυσαι · ο [illegible] της εκκλη
σιας προιστωρ γενομενος · αρχιεραρχαις [illegible] ·
και [illegible] λας φημον [illegible] κατη
δαφησας · διο · θαυματουργων εν εργω και λογω · τον σρα

ἱκέτευε · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Ὅσιε πάτερ · ἱεράρχα ἀοίδιμε · ἀποστολικῆς διδασ-
καλίας νεμόμενος ἐπάξιος · καὶ τὸν θεῖον πραγμα-
τος κατόρθωμα · διέμαρξον πολιτείας ἀναδειχθεὶς ·
τῆς ἐκκλησίας τοὺς λύκους διὰ δογμάτων ἀπήλασας ·
καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας · στῦλος
ἀναδεικνύς ἀσέβειας πρόμαχος · ὀρθῶν · καὶ θαυ-
ματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν · ὅθεν εἰς χρυσορρημόνας ·
καὶ νεκρὸν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας · ἀλλ᾽ ὦ · πατέρων
ἀξιάγαστε · καὶ διδασκάλων συνόμιλε · τὸν σωτῆρα
πρέσβευε · τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιγ´ · τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) Εὐστρατίου · Αὐξεντίου · Εὐγενίου · Μαρ(δαρίου) · καὶ Ὀρέστου + ἦχ(ος) δ´

Τὴν πεντάριθμον χορείαν · τῶν ὁσίων ἀνευφημήσωμεν
λαοί · τοὺς σωτῆρα ἀνυμνοῦντας Χριστόν · Εὐστράτιον ·
τὸν καρτερόψυχον καὶ στερρὸν ἀθλοφόρον · σὺν αὐτῷ Αὐ-
ξέντιον · Εὐγένιον Μαρδάριον · καὶ Ὀρέστην · οὗτοι γάρ ·
ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες · τὰς τρικυμίας καὶ

τῇ πανστρατιᾷ τοῦ ἐχθροῦ· καὶ τῷ σῷ τῇ πρεσβείᾳ ῥῦσιν· ἱ-
λασμόν· καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· δωρηθῆναι τοῖς ἐν
πίστει· τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ· + ἦχ(ος) γ'

Ῥητορικοῖς ἔπεσιν· ὁ Χριστοῦ στρατιώτης· τοὺς ἀ-
νόμους κατεπάλαισεν· ἀθλητικοῖς στίγμασιν· τοῦ
ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· ὁ στρα-
τιώτης ὁ ἔνδοξος καὶ στερρὸς ἀθλοφόρος· ὁ τὴν στενὴν
καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδόν· καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν
τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰσιὼν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χρι-
στῷ· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) γ'

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ· ἀναφανέντα φιλόσοφον· καὶ
ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων· ἀποδειχθέντα ῥήτορα·
τὸν ἐν μάρτυσι μέγαν στρατιώτην· ἀθλητικοῖς ἐγκω-
μίοις στεφανώσωμεν· συνασπισμὸν γὰρ οὗτος· ὁ Χρι-
στοῦ στρατιώτης· ἀναζωσάμενος· ἐν καιρῷ
τῶν πολέμων τῶν τυράννων ἀνδρείως διαταττόμενος·
τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν· ἐν αὐτῇ τοῦ

τον κατα πετρωσθεν · προσομοιωσωμεν · μαρτυρων α-
ειστε σω τοις συναθλοις σου · πρεσβευε Χριστω τω
θεω · υπερ των πιστει τελουντων · την πανσεπτον
Στεφανοισθωσαν παρ ημων + μνημην [illegible] · +
εγκωμιοις · οι καλλινικοι της αληθειας μαρτυρες ·
Ευστρατιος · ο της Ελληνων φιλοσοφιας στηλιτευτης ·
και της Χριστιανων θεοσοφιας κηρυξ · Αυξεντιος ·
ο σοφια λογων · και πολυμοχθων · τυραννικην ελ-
ξας αθεοτητα · προστιθεις τοις αγνιοις · ο θεω αλκι-
στος και ανομοις ο Χριστος · διατηρων σωτηριον ομολο-
γιαν · και Ορεστης · ο αληθης και θαυμαστος του και-
σι λεοντων ολων στρατιωτην · μεθ ων και Μαρδα-
ριος · ο περιστερας ακεραιωτερος · τον φρονιμον
αισχυνας οφιν · δι αυτης χαριτος Χριστου του θεου ·
και σωτηρος των ψυχων ημων · +
Ιησουν τον λογον · και περιφανως τον λογον Χρι-
αν · της του εκκλησιας · τοις θεοσοφοις μαρτυρας

φερωνύμως ὑμνήσωμεν· καὶ ἀξίως ἐγκωμιάσωμεν· χαί

ροις ὁ καλῶς ἀπὸ θεοῦ στρατευθεὶς· ἐν τῇ ἐπουρανίῳ παρε

τάξει· καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ὁ ἐν ῥήτορσι

ῥήτωρ· ἀστράπτει θεόσοφε· χαίροις· ὁ τὸ τάλαντον τὸ

ἐκ θεοῦ σοι πιστευθὲν· ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος αὐξῆσαι

μακάριε· χαίροις ὁ στερεώτατος ὀρθῆς· τῆς δί

κης ἀληθείας ἀνενδοτόφρον· χαίροις ὁ ὡραῖος τὴν ψυχὴν

τὴν δὲ γνώμην ὑπέρκαλλος· καὶ ἀμφότερον δέξιος· ὁ ἐν

τοῖς θείοις ὀρθὸς· ἐν δὲ ἑαυτοῦ μέρος ὅλος· πανόλ

[illegible]· χαίροις· ὁ στῦλος καὶ διαυγὴς μαργαρί

της· ὁ τὰς [illegible] τὰς ἱερὰς ἁρμονικῶς ἀπο

[illegible]· χαίροις· ὁ ἰσάριθμος

χορὸς τῶν φρονίμων παρθένων· οἷς καθικέτευσον

μὲν πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι· καὶ τῆς

[illegible] δόξης συμμετόχους ποιῆσαι· τοὺς τιμῶντας τὴν σὴν

ἱερῶν μνημείων ὑπεραίροντας· +

Ὑπὲρ τὴν τῶν ἑλλήνων παιδείαν· τὴν τῶν ἀποστό

λαον σοφιαν· προξενησαντες οι ενδοξοι μαρτυρες· τας μεγαλας
των ρητορων κατελειψαντες· και τας των αλιεων μεν
διαπρεψαντες· εκει μεν γαρ· αι πλοκαι των ρηματων·
εν δε ταις των αγραμματων θεηγοριαις· τηλαυγως τρι
αδος εδιδασκον το θεογνωσιαν· ην πρεσβευουσιν·
εν ειρηνη φυλαχθηναι τας ψυχας ημων· +

πλ β

Των τυραννων των· τα θρασει μη δειλιασαντες· μαλ
λον του χριστου· την πιστιν στερρως κηρυξαν
τες· ξεσμοις πολλοις· και κασανοις· υπεμεινατε·

και κασα αα α

αστρατιε· και αυξεντιε· ευγενιε· και ορεστα· και
ευδοξε μαρδαριε· διο πρεσβευσατε· τω κ[illegible]
λει και θεω· υπερ ημων των εν πιστει· τελουντων

Δευτε· φιλομαρτυρες· πλ β + την μνημην υμων· +

Δευτε

τους του χριστου αθλοφορους· ευφημοις τιμησωμεν·
ευστρατιον· τον [illegible] τον μαρτυρα· αυξεντιον·
και ευγενιον και μαρδαριον· και ορεστην· την πεντ
ταυτην των μαρτυρων χοριαν· οι και καλως ονομισαν

μενοι καὶ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ· καὶ [illegible] τῆς νίκης
ἀναδησάμενοι· πρεσβεύετε [illegible] Χριστῷ· ὑπὲρ τῶν πίστει
καὶ πόθῳ· τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν· +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ΄· τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ· ἦχος β΄

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοί· συνηγμένους σήμερον ὁ προ-
φήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν· ἀρετῶν
διατελῶς· πλουσίοις καὶ πένησι καὶ ξένοις καὶ αὐτό-
χθοσι· καὶ κρατῆρα μυστικόν· προχέοντα νάμα-
τα [illegible]· καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν· καὶ
πνεύματος ὅλου χάριν παρέχοντα· οὗτος γὰρ ὁ
προφήτης· ὁ φανώτατος λύχνος· ὁ λάμψας ἐν τῷ
κόσμῳ· σβέσας ὁμαῖτα πάντα τῶν ἀσυρίων καθε-
λών· καὶ θηρῶν ἀτιθάσων στόματα ἐφράξεν· σὺν
τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἀβλαβεῖς ἐφυλάχθησαν· οὐ χρυσοῖ
εἰκόνι προσέχοντες· καὶ χρυσίον δοκιμώτεροι δεικνύ-
μενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου·
ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους· ὡς μαθητὰς καὶ πιστά

καὶ κλίματι τόδε ἀπὸ φθορᾶς · ὁ διαγαγὼν ἡμᾶς · εἰς τὴν πε-
ρίοδον τοῦ χρόνου κύριος · ἀξιώσει ἡμᾶς φθάσαι · καὶ
ἐπὶ τὴν κυρίαν καὶ σεβάσμιαν ἡμέραν τῶν γεννεθλίων
χριστοῦ · τοῦ παρέχοντος ἡμῖν · ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις ·
ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος · +

Μηνὶ δεκ(εμβρίῳ) κ · τοῦ ἁγίου ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου · ἦχ(ος) δ

Τῆς στερρᾶς · καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς · ἀξιομακά-
ριστε ἰγνάτιε · σὺ γὰρ · πρὸ τόμον τὸν σὸν ἐραστὴν ·
ἀνενδότως ἔχων τὴν ἔφησθα ἐλάλει · οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ
πῦρ φιλόϋλον · ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί ·
ἔνδοθέν μοι λέγον δεῦρο πρὸς τὸν πατέρα · ὅθεν θείῳ
πνεύματι πυρπολούμενος · θῆρας ἠρέθισας · ἀποχω-
ρῆσαι θᾶττον τοῦ κόσμου · καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον
παραπέμψαι χριστόν · ὃν ἱκέτευε · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

ἦχ(ος) δ

Ἐτελη ἔμψυχος καὶ εὐμάρτυροις εἰκὼν · καὶ ἡ ποθοῦσα σου ε-
σεβὴ ἑορτή · θεοφόρε ἰγνάτιε · τὰς μυστικάς σου λόγ-
ους · καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα · σήμερον

της πιστεως μεχρις αιματος αντικαταστασιν· την κωμα
καριαν εκειρην και αοιδιμον φωνην· την ο τισι τος
εσμε θεου λεγουσαν· και δι οδοντων θηριων αλη θω
μαι· διο· μεμε της του παθους του χριστου συνεγ
ρως· πρεσβευε σωθηναι τας ψυχας ημων· + ηχ πλ δ

Θεοφορε ιγνατιε τον σον· ερωτα χριστον ενστερνισα
μενος· μισθον εκομισω· της ιερουργιας τον αγω
λιους του χριστου· του τελειωθηναι δι αιματος· δι
ο· σιτος γενομενος του αθανατου γεωργου· δι
οδοντων θηριων ηλεσθης· και αρτος ηδυς αυτω
μενεδειχθης· πρεσβευε υπερ ημων αθλητα μακαριε +

μη τω αυ κβ της αγ μμ αναστασιας. ηχ β

Της αναστασεως ειληφας το δωρημα· αναστασια πα
ρθενολογε· αθληφορουσα εν τω σταδιω· δαιμονων γαρ
εξηφανησας πληθη· και τον τω παρεδωκας· α
θλοφορε μαρτυς αξιοθαυμαστε. + ηχ δ

Της ζωηφορου αναστασεως χριστου· επωνυμος γεγενημενη·

70

ποσ ημιν πολιτεια τη κλησει · διαφορωσ δ' ηκολουθησασ ·
και την φυσιν μαρανασα · αρρενωθεισα τω φρονη
ματι · αλουργιδα δε εφανασ την πορφυριδα των αιματων
σου · και βασιλεικωσ · ωσπερ σκηπτρον τον σταυρον
κατεχουσα · τω θεω και σωτηρι συμβασιλευεισ · ανα
στασια παμμακαριστη · αυτον ικετευε · και ημασ ρυσθη
ναι τησ θεασ διωξησ αυτου · +

Προεορτιοσ ημερα σημερον · τησ ενανθρωπησεωσ Χρι
στου του θεου · τησ πανευφημου και μαρτυροσ · ε
ορτη · σω εξελαμψεν αναστασιασ · ιδου η παρθενοσ
εν βηθλεεμ ερχεται · κρυφοσ σπαργανουμενον ανα
κλιναι εν φατνη των αλογων · τον ελευθερωσαντα η
μασ · εκ τησ αρχαιασ καταρασ · και σωζοντα τασ ψυχασ
ημων · + των αγ κγ των … ιωνη … των εν κρητη …

Και τη προεορτια σημερον · των … Χριστου · εν
τη μνημη των αθλοφορων · δια χαρισ αυτων κυριε · σωσον τασ ψυχασ · +

Προεορτιοσ σημερον · η των μαρτυρων … εορτη · την

νενεθλιον ημεραν προυπογραφουσαν ημεραν · τον δε ηλιου
ηλιον · τον εκ της παρθενου χριστον επιφανεντα τα τρα
γως ανακηρυττουσα · δεκας μαρτυρων εν κρητη
στερρως αθλησασα · τοις στεφανοις της νικης πλ δ ε
ξουρανον εδοξαντο · προσομιλησωμεν · χορος ολ
ολεκτος · ικετευσατε χριστον · ολοι μαρτυρες · υ
περ των πιστει τελουντων την πανσεπτον μνη

Γενναιοι μαρτυρες αληθειας · ηχ γ + μηνι αυτω +
μης · ου μαν τυραννικη · ου θω πια απαστηλη ·
ου μελων εκκοπαι · ουδε θανατου απειλαι · της
προς το θειον αγαπης χωρισαι δεδυνηνται · δι ο ·
παρρησιαν εχοντες · προς χριστον τον επι παν
των θεον · ταυτην αμοιβην των αλγηνωρων μασα
ρων · αιτησασθε παρα χριστου · λαμψειν αλχαις υμων
και το μεγα ελεος · + κγ των αγιων προ πρων ηχ γ

Των προπατορων το συστημα · οι φιλεορτοι δε τι
ταλμικως ευφημησωμεν · αδαμ τον προπατορ

ραι· ενωχ· νωε μελχισεδεκ· αβρααμ ϊσαακ και
ϊακωβ· μετα μονον· μωϋσην και ααρων· ϊησουν
σαμουηλ και δαυιδ· μετ' αυτων· τον ησαϊαν· ϊερεμι
αν ϊεζεκιηλ και δανιηλ και τοις δωδεκα· και
ηλιου· ελισσαιον και τους απαντας· ζαχαριαν και
τον βαπτιστην· και τους κηρυξαντας χριστον· την
ζωην και αναστασιν του γενους ημων· +

Τοις προ του νομου πατερας· απαντας ευφημησω
μενοι μεθ' ον πιστοι· αβρααμ τον φιλοθεον· και
ϊσαακ· τον εξ επαγγελιας τεχθεντα· και ϊακωβ·
και τους δωδεκα πατριαρχας· δαυιδ τον πρα
οτατον· και δανιηλ· των επιθυμιων προφητην·
και τους τρεις παιδας συν αυτοις δοξαζομεν· την
την καμινον· εις δροσον μεταβαλοντας· αιτουμε
νοι αφεσιν παρα χριστου του θεου· του ενδοξαζομενου

Απαντας τους πιστους ηχος βαρυς + εν τοις ελεεσιν αυτου· +
παν ηγνωρισωμεν· των προνομων πατερων· αβρα

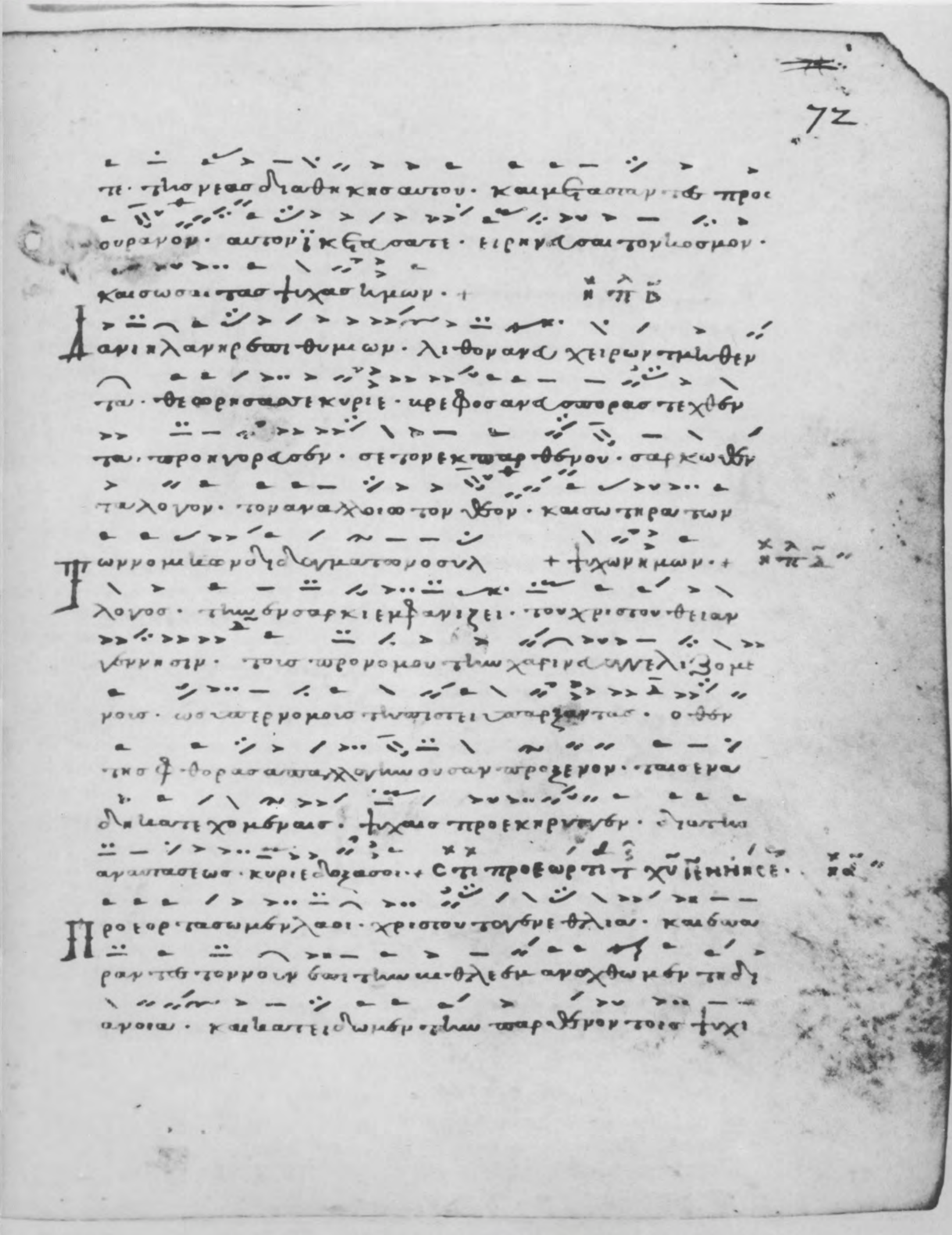
αμ και τω συναντω · την αειστιστον μνημην · του ιουδα
την φυλην μαζιως τιμησωμεν · τους εν βαβυλωνι παιδας
τους συναφαντας · την εν καμινω φλογα · ως της τρι
αδος τυπον οντως τω δανιηλ αφημησωμεν · των προ
φητων τας προρρησεις · ασφαλως κατεχοντες · μεγα
του ησαιου μεγαλοφωνως εκκηρυσσομεν · ιδου η παρ
θενος εν γαστρι λημψεται και τεξεται υιον · τον εμμα
νουηλ · ο εστιν μεθ ημων ο θεος · +

κυριακη προ της χυ γεννησεως των αγιων πρωη · ηχ α

Βολιδες αστραπτοντες θεογνωσιας · οι μεγαλονυμοι
προφηται · εις ας μακαριζονται · και ταυτα επι του
πραγματος καρπουμενοι · την ανερμηνευτον λο
χειαν χριστου του θεου · παλιν εκηρυξαν · νομιμως
δε το τελος διηνυσαν · ζησαντες ζωην την αιωνιον · +

ηχ β

Χαιρετε προφηται τιμιοι · οι τον νομον κυριου κα
λως διαταξαμενοι · και τη πιστει φανεντες αρρη
τοι στυλοι ακλινεις · υμεις γαρ · και μεσιται ωφθη

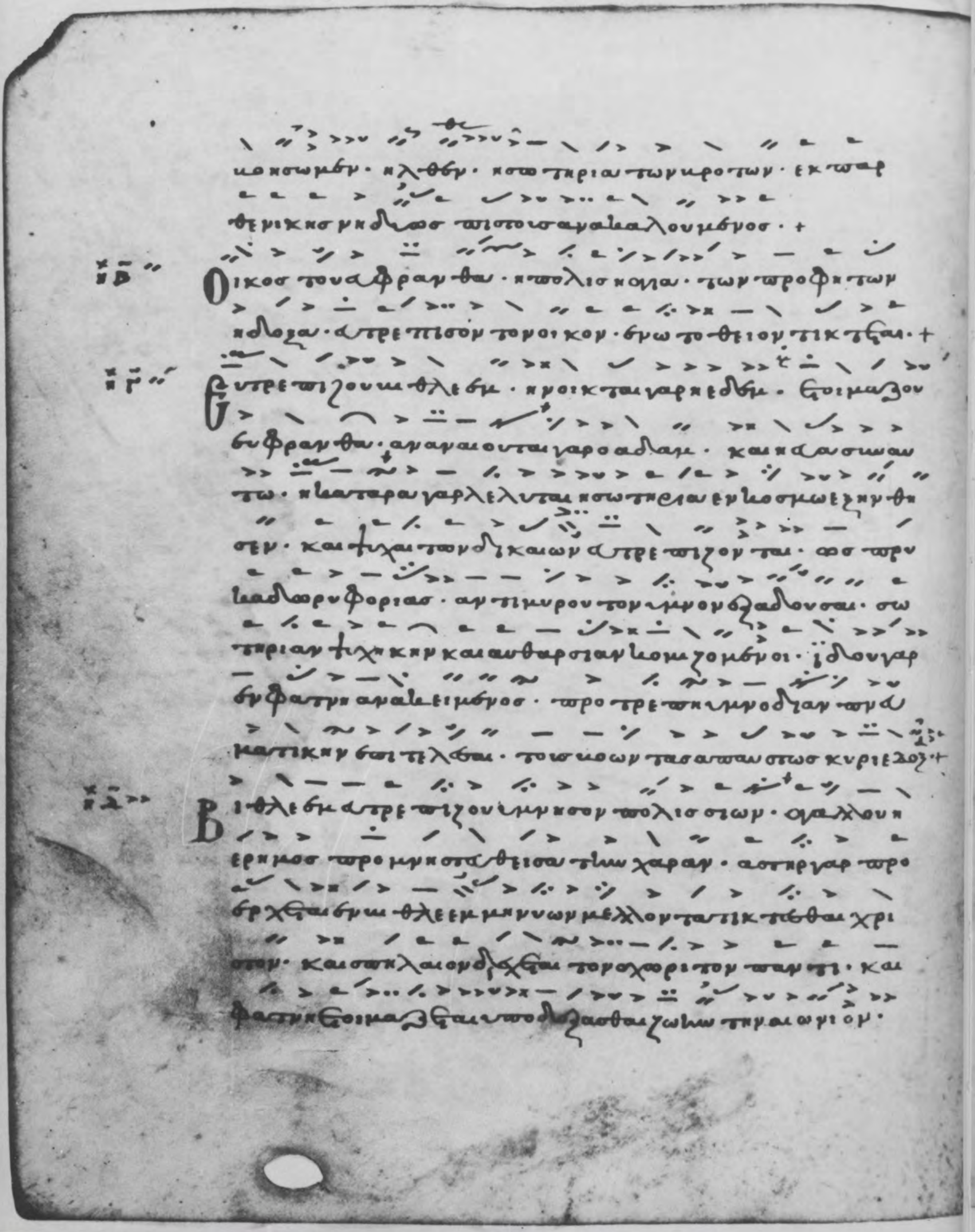
κοῖς λογισμοῖς ἐνθυμουμένη τίκτειν· ἐν σπηλαίῳ· τὸν
τῶν ὅλων κύριον καὶ θεὸν ἡμῶν· ὃν Ἰωσὴφ κατιδών· τῶν
θαυμάτων τὸ μέγεθος· ἔδοξεν ἄνθρωπον θεωρεῖν
ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων
θεὸν εἶναι ἀληθινόν· τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· +

Προεορτάσωμεν λαοί· Χριστοῦ τὰ γενέθλια· καὶ
τὸν νοῦν ἐπάραντες· ἐν τῇ Βηθλεὲμ ἀχθῶμεν
ταῖς διανοίαις· καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν σπηλαίῳ μέγα
μυστήριον· ἠνοίκται γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἐκ παρθένου ἁ-
γνῆς θεοῦ προερχομένου· τέλειος ὑπάρχων ὁ αὐ-
τὸς ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ· κρά-
ξωμεν· ἅγιος ὁ θεός· ὁ πατὴρ ὁ ἄναρχος· ἅγιος ἰ-
σχυρός· ὁ υἱὸς ὁ σαρκωθείς· ἅγιος ἀθάνατος· τὸ
παράκλητον πνεῦμα· τριὰς ἁγία δόξα σοι· +

Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ υἱὸς καὶ
λόγος τοῦ πατρός· προέρχεται ἐκ κόρης
ἀπειράνδρου· εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν

73

αναθος· και σωτηρ ενεργεια του ολου πραγματος· βη-
θλεεμ ετρεπιζου ανοιγε πυλην η Εδεμ· ο ηο ων·
νυν γεγονεν ο ουκ ην· και ο πλαστουργος πασης κτισεως
αναπλαττεται· ο παρεχων τω κοσμω το μεγα ελεος· + ἦχ β
Ιδου καιρος· ηγγικεν της σωτηριας ημων· ετρεπι-
ζου σπηλαιον· η παρθενος εγγιζει του τεκειν· βη-
θλεεμ γη ιουδα· τερπου και ευφραινου· ο τι εκ
σου ανατεταλκεν ο κυριος ημων· ακουσατε ορη
και βουνοι και τα περιχωρα του ιορδανου· ο τι ερ-
χεται Χριστος· ινα σωση ον επλασεν ανθρωπον·
Βηθλεεμ γη ιουδα· το κατα + ω φιλανθρωπε + ἦχ β
σαρκα· το πολιτευμα φαιδρως ετρεπισου το
θειον σπηλαιον· εν ω θεος σαρκι τικτεται· εξ α-
πειρανδρου [illegible] παρθενου εις το σωσαι το γενος ημων· +
Δευτε απαντες· Χριστον τον [illegible] πιστως προσ-
ορτασωμεν· και γονυκλιτως τον [illegible]· ως [illegible]
[illegible]· [illegible] δοξολογιας· μεγαλ[illegible]

αυτω παντες ασωμεν και υμνησωμεν · σωσον τας ψυχας
ημων · ιησου ο θεος ο σαρκωθεις δι ημας · + ηχ δ

Χριστος ο ερχομενος εμφανως θεος ημων ηξει και ου χρο
νιει · εξ αστειρογαμου νυμφης οφθησεται · εν σωματι
ω δε λοιπον προσαναπαυσεται · και φατνη τω αλο
γω μονον ουκ εχωρη ουρανος · υποδεχου μεταχλον τα σπαργα
νουσθαι ενσοι · τον τον λογον λυσαντα της αλογιας ημας ·
αστηρ μηνυει μαγοι προσκυνουσιν · ποιμενες αγραυ
λουσιν θαυμαζοντες το φρικτον · και αγγελοι μελ
πουσιν ενατενιζομενοι · την απολυτρωσιν του γενους

Ησαια χορευε λογον θεου υποδεξαι · προ + ημων · +
φητευσον τη κορη μαριαμ · ιατον κατα φλεγεσθαι · και
πυριμη καιεσθαι τη αιγλη της θεοτητος · ιβηθλεεμ
ευτρεπιζου · ανοιγε την πυλην η εδεμ · και μαγοι πορευ
εσθε ιδειν την σωτηριαν · εν φατνη σπαργανουμενον
ον αστηρ εμηνυσεν επανω του σπηλαιου · ζωοδοτην κυ
ριον · τον σωζοντα το γενος ημων · +

ἦχ πλ δ̄

Μὴ στυγνάζε Ἰωσήφ· καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει
γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ· καὶ ὡς Θεὸν προ-
σκυνήσεις· ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι· μέλ-
λουσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν· ταύτην ὡς ἀνυμνή-
σωμεν λέγοντες· Χαῖρε· κεχαριτωμένη· μετὰ σοῦ
ὁ Κύριος· καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν. ἦχ πλ δ̄

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει ἔμβρυον φέ-
ρουσα Χριστόν· φάτνη δὲ ὑποδέχου· τὸν τῷ λόγῳ
λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς.
Ποιμένες ἀγραυλοῦντες· μαρτυρεῖτε τὸ θαῦμα τὸ
φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος· χρυσὸν καὶ λίβα-
νον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη
Κύριος· ἐκ Παρθένου μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα·
δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησεν· καὶ προσεφθέγ-
ξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι· ἢ πῶς
μοι ἐνεφύης· ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός. +

ἦχ πλ δ̄

Σιὼν πανηγύριζε· Ἱερουσαλὴμ Ἐφραΐμου πόλις

χριστὸν τὸν θεόν· ἐπὶ δόξαι τὸν κτίστην· ἐν σπη-
λαίῳ καὶ φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας·
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς· ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαρ-
γανούμενον· καὶ ἐν δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν·
ὃν ὑμνοῦσιν ἀγγέλων [illegible] ἀπαύστῳ φωνῇ· ζωοδότην
κύριον· τὸν σωτῆρα [illegible] τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + ἦχ πλ β'

Ἀνύμφευτε παρθένε πόθεν ἥκεις· τίς ὁ πατήρ σου·
τίς καὶ ἡ μήτηρ σου· πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγ-
κάλαις· πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν γαστέρα· μέγα τὸ πα-
ράδοξον· ἐν σοὶ φρικτῶν μυστηρίων· ἐπὶ γῆς τελου-
μένων ὁρῶμεν πανάγνε· καὶ προευτρεπίζομεν τὸ
ἐπάξιον σοι χρέος· ἐπὶ γῆς τὸ σπήλαιον· καὶ οὐρα-
νόν· αἰτοῦμεν παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ μάγοι
δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς· ἐφ' ὃ δυσ-
μὰς θεάσασθαι τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν· ἐν ἀγκάλαις
γαλουχούμενον· + ἦχ πλ δ'

Ἐν βηθλεὲμ γεννᾶται ὁ τοῦ
παντὸς ποιητής· καὶ τὴν ἐδὲμ ἀνοίγει ὁ ταμαίω

νων ποιητής · ἡ φλογίνη ῥομφαία · τὰ νῶτα δίδωσιν ·
τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται · αἱ οὐράνιαι
δυνάμεσι σὺν τοῖς ἐπιγείοις ἀναμίγνυνται · ἄγγελοι σὺν
τοῖς ἀνθρώποις · κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν ·
οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσεγγίζομενοι · εἴδομεν τὴν
παρθένον · ὡς θρόνον λογικὸν · χερουβὶμ χωρίσασαν ·
τὸν μὴ δαμοῦ χωρούμενον θεόν · καὶ βαστάζουσαν
ὃν τὰ χερουβὶμ μετὰ φόβου προσᾴδουσιν · ὢ πῶς πα-
ρέξει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος · + ἦχ. πλ. δ'

Ὑποδέξαι οὖν Βηθλεὲμ τὴν τοῦ θεοῦ μητρόπολιν · φῶς
γὰρ τὸ ἄδυτον · ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἐκεῖ · ἄγγελοι θαυμάσα-
τε ἐν οὐρανῷ · ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς · μά-
γοι ἐκ Περσίδος τὸ τρισσοκλεὲς δῶρον προσκομίσα-
τε · ποιμένες ἀγραυλοῦντες · τὸν τρισάγιον ὕμνον
μελῳδήσατε · πᾶσα πνοὴ · αἰνεσάτω τὸν πάντων
κτίστην · + τροπάρια ψαλλόμενα τῇ παραμονῇ τῶν
Χριστουγέννων · εἰς τὰς ὥρας · ποιήματα Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ·

Troparia cantari solita in Vigilia Natalis Christi.
Sophronii Hierosoly.

[illegible]

76

Ἦχ(ος) α΄ ... ψαλμ(ός). Κ(ύρι)ε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου

καὶ ἐφοβήθην· εἰσάκουσόν μου κ(ύρι)ε. Στί(χος) β΄ ἐν μέσῳ

δύο ζώων γνωσθήσῃ· εἰσάκουσόν μου κ(ύρι)ε.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· ἀνεῴχθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον

ὀρθριζέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμεν·

καὶ θεὸς ἀνθρώποις ἐκ παρθένου πεφανέρωται· μορ-

φωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα·

διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται· σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐ-

πὶ γῆς· ἡ εὐδοκία ἐπεφάνη· σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. +

ἦχ(ος) β΄ ... ψαλμ(ός) Ὁ θ(εὸ)ς ἀπὸ Θαιμὰν

ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως· φύλαξον κ(ύρι)ε.

Στί(χος) β΄ ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ· φύλαξον κ(ύρι)ε.

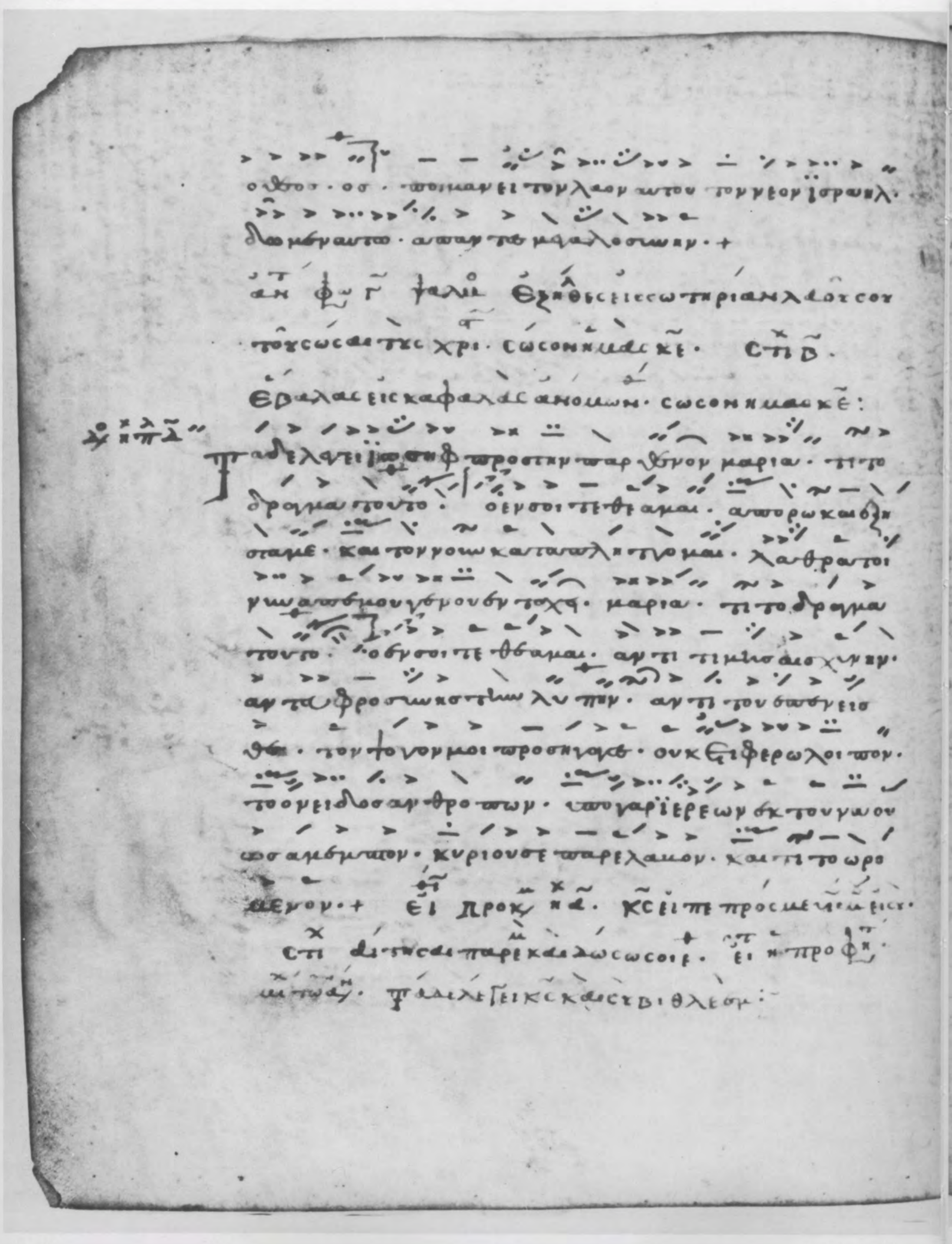
Νῦν προφητικὴ πρόρρησις πληροῦσθαι ἐπείγεται μυστι-

κῶς φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα· οὐδαμῶς

ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι· προευτρεπίζου-

σα τὸ σπήλαιον· ἐξ οὗ γάρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος

τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός· ἐκ παρθένου κύριος Χριστός

77

Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν· οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου· καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς· φάτνῃ πενιχρᾷ· ὁ μονογενὴς κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πολεῖται· ὁ τῆς δόξης κύριος· καὶ μάγοις ἀστὴρ μηνύει· φθάσαι τοῦ προσκυνῆσαι· καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· τριὰς ἁγία· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλάς

εἰσάκουσόν μου κε· στί(χος) καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσ(αν)

εἰσάκουσόν μου κε·

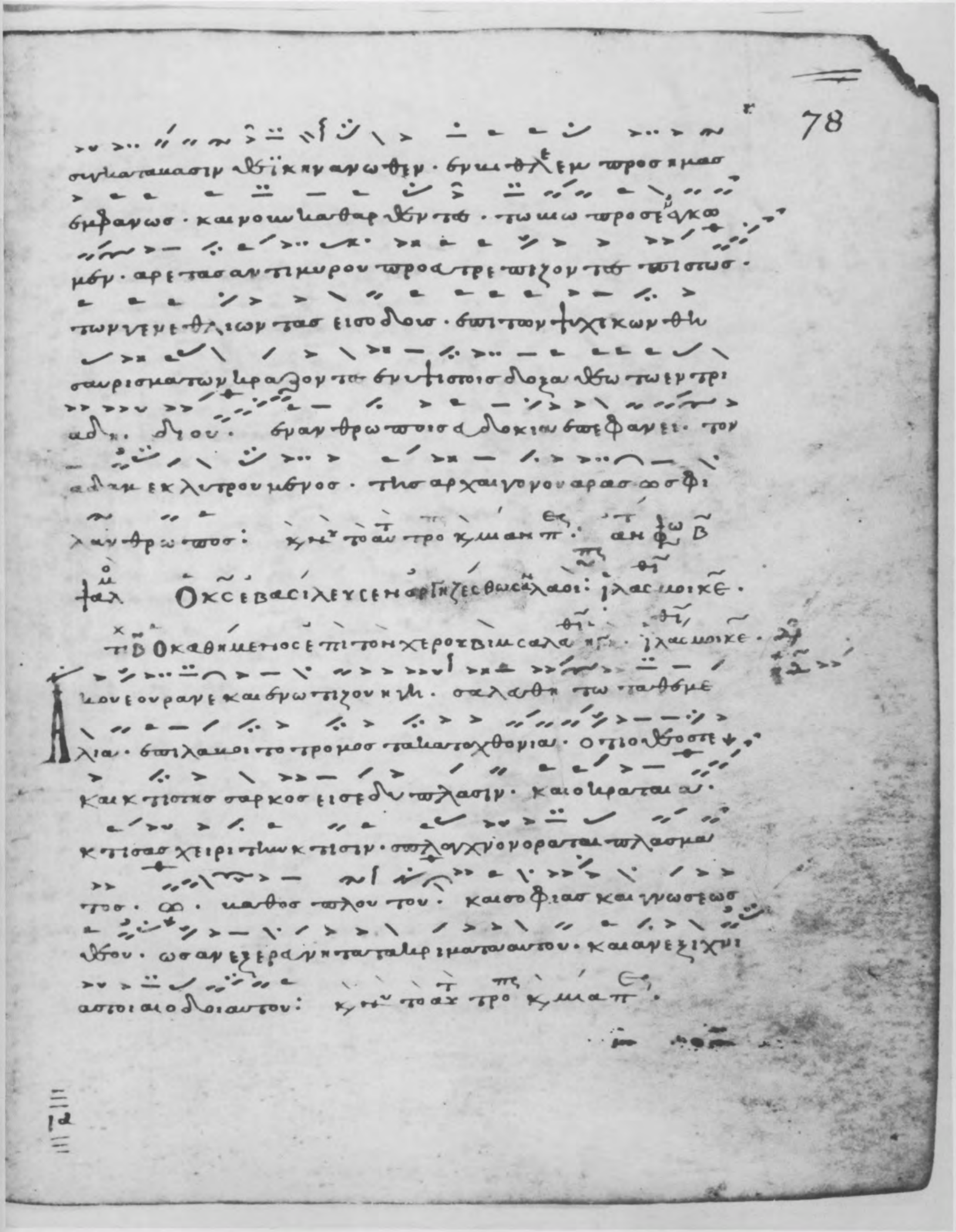
Πρὸ τῆς γεννήσεώς σου· τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον κύριε· αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς μὴ περιφέρεσθαι· ἐπιθεῖσαι δοξολογήσαι· ὁ τὸν πόλον κοσμήσας ἄστροις· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων

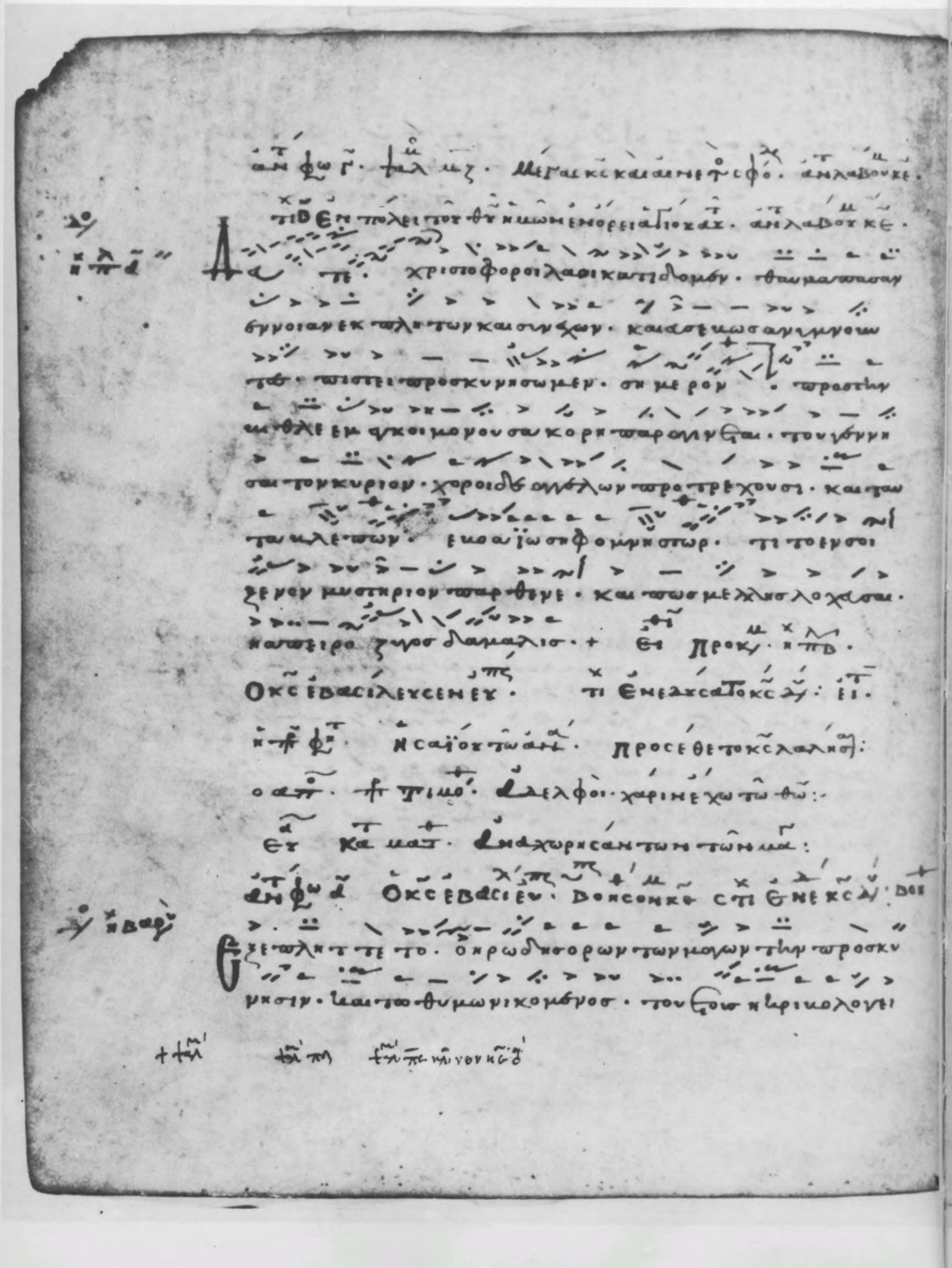
ἀνακεκλῆσθαι· ὀστρακίνῳ ἔχων· πάντα ταύτης τὰ πατρῷα·
τοιαύτη γὰρ· οἰκονομία· φανωθεῖσα σου καὶ σῶτον χριστὲ
χριστὲ τὸ μέγα σου ἔλεος δόξα σοι.+ καὶ νῦν τὸ αὐτό· προκείμενον·
ἦχος γ'· ψαλμὸς μδ' Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.
στίχ. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. ἐξ σου κε.+

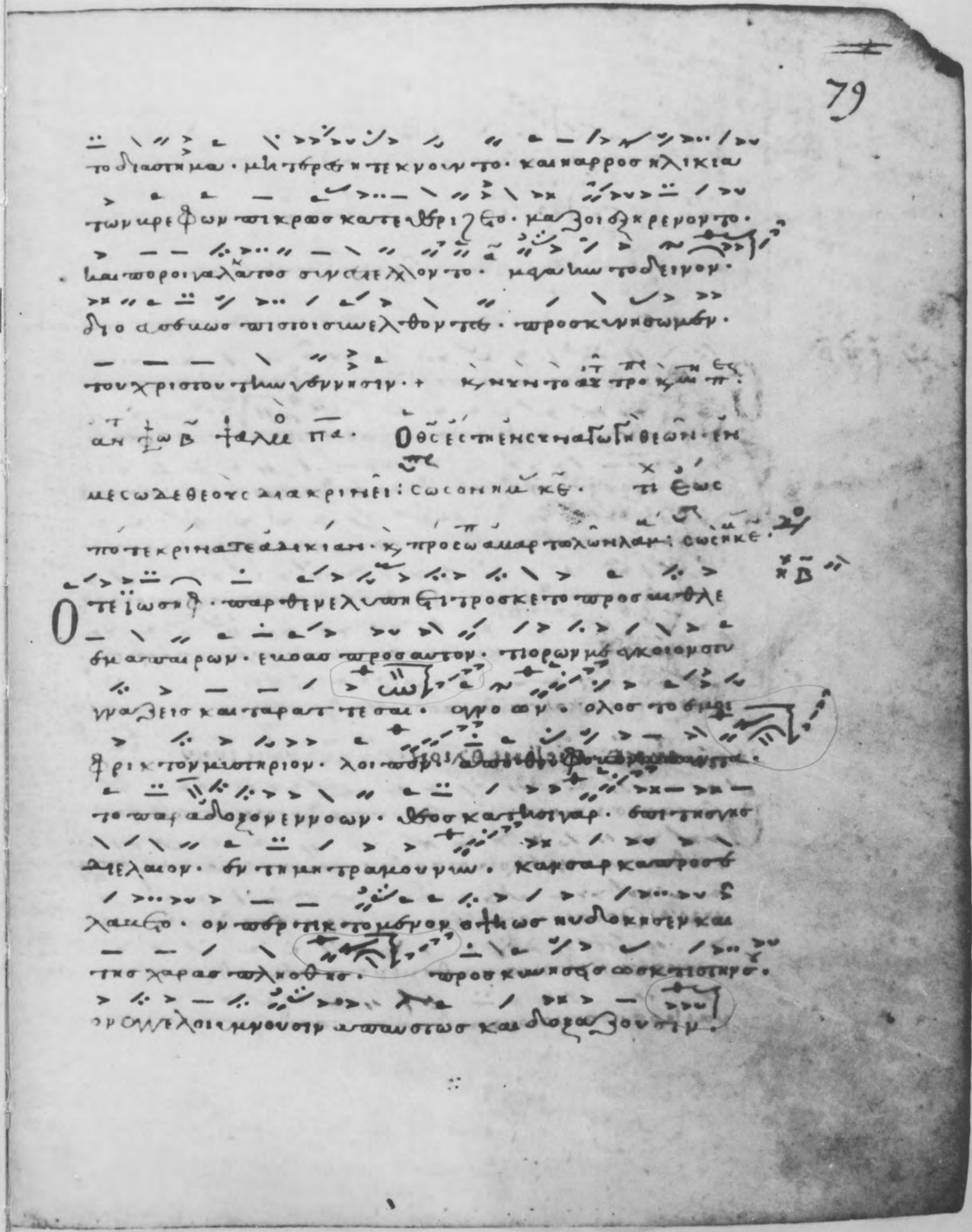
Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν· πῶς ἐκ τῶν ἁγίων· ἣν παρέλαβες
κόρην· ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ· ἐγὼ φησὶν· τοὺς
προφήτας ἐρευνήσας· καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου·
πέπεισμαι ὅτι θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως·
οὗ εἰς προσκύνησιν μάγοι· ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι· σὺν δώ-
ροις τιμίοις λατρεύοντες· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς κύριε
δόξα σοι.+ καὶ νῦν προκείμενον πα'. Ὅτι παρεγένηντο.
στίχ. Ὅτι παρεγένηντο. εἰ ... Ἠσαΐου τῷ· οὗτος
ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται. ὁ ἀπ' ἀδελφοῖς ὁ νόμος πα-
ρ' αὐτῶν ... καὶ τὸ εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν· Ἐξῆλθε δόγμα.
... ψαλ. Ἐφάνη ἡμῖν. ἵλαθι κε. στίχ. εἶδεν ...

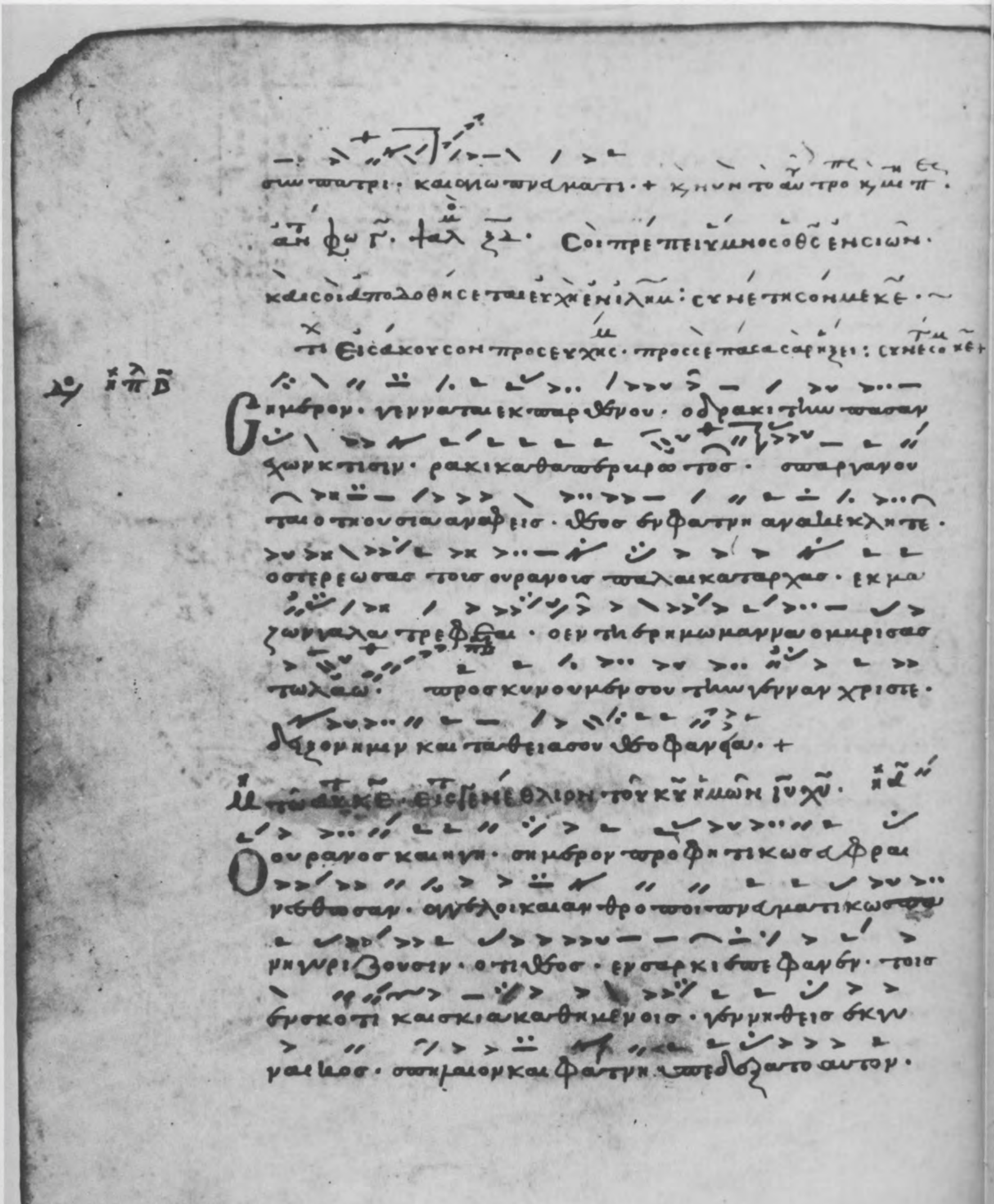
Δεῦτε πιστοί· ἐπαρθῶμεν ἐνθέως· καὶ κατίδωμεν

+ ... ...

χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν
πιστεῖ προσκυνήσωμεν σήμερον
τὸν κύριον · χοροὶ δὲ ἀγγέλων προτρέχουσι
μυστήριον
ΠΡΟΚ
ΠΡΟΣ ΕΘΕΤΟ ΚΣ
ἀδελφοί · χάριν ἔχω τῷ θῶ
ΟΚΣ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ

σω πατρι· και αγιω πνευματι. + και νυν το αυτο προκειμενον π.
Σοι πρεπει υμνος ο θεος εν Σιων·
και σοι αποδοθησεται ευχη εν Ιλημ:
εισακουσον προσευχης· προς σε πασα σαρξ ηξει:
Σημερον γεννατε εκ παρθενου ο δρακι την πασαν
χωρ κτισιν· ρακι καθαπερ βροτος σπαργανου
ται ο τη ουσια αναφεις θεος εν φατνη ανακλινεται·
ο στερεωσας τους ουρανους παλαι κατ αρχας· εκ μα
ζων γαλα τρεφεται· ο εν τη ερημω μαννα ομβρισας
τω λαω· προσκυνουμεν σου την γενναν Χριστε·
δειξον ημιν και τα θεια σου θεοφανεια +
εις το γενεθλιον του κυ ημων Ιυ Χυ·
Ο ουρανος και η γη· σημερον προφητικως ευφραι
νεσθωσαν· αγγελοι και ανθρωποι πνευματικως πα
νηγυριζουσιν· οτι θεος· εν σαρκι επεφανη· τοις
εν σκοτει και σκια καθημενοις· γεννηθεις εκ π
αρθενου· σπηλαιον και φατνη υπεδεξατο αυτον·

ποιμένες τὸ θαῦμα ἀναλέγουσι τούσιν· μάγοι δ' ἀναστο

μων· εἰς βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον

ἀναξίοις χείλεσιν· ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν· δό

ξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθεν γὰρ ἡ προσ

δοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν ὁ σώσων ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας

τοῦ ἐχθροῦ· ηχ α

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· σήμερον ἡνώθησαν

τεχθέντος τοῦ χριστοῦ· σήμερον θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγο

νεν· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκεν· σήμε

ρον ὁρᾶται σαρκί· ὁ φύσει ἀόρατος διὰ τὸν ἄνθρωπον·

διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς· δοξολογοῦντες βοήσωμεν αὐτῷ·

δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ευρανασεν

γὰρ ἡ παρουσία σου σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι· + ηχ α

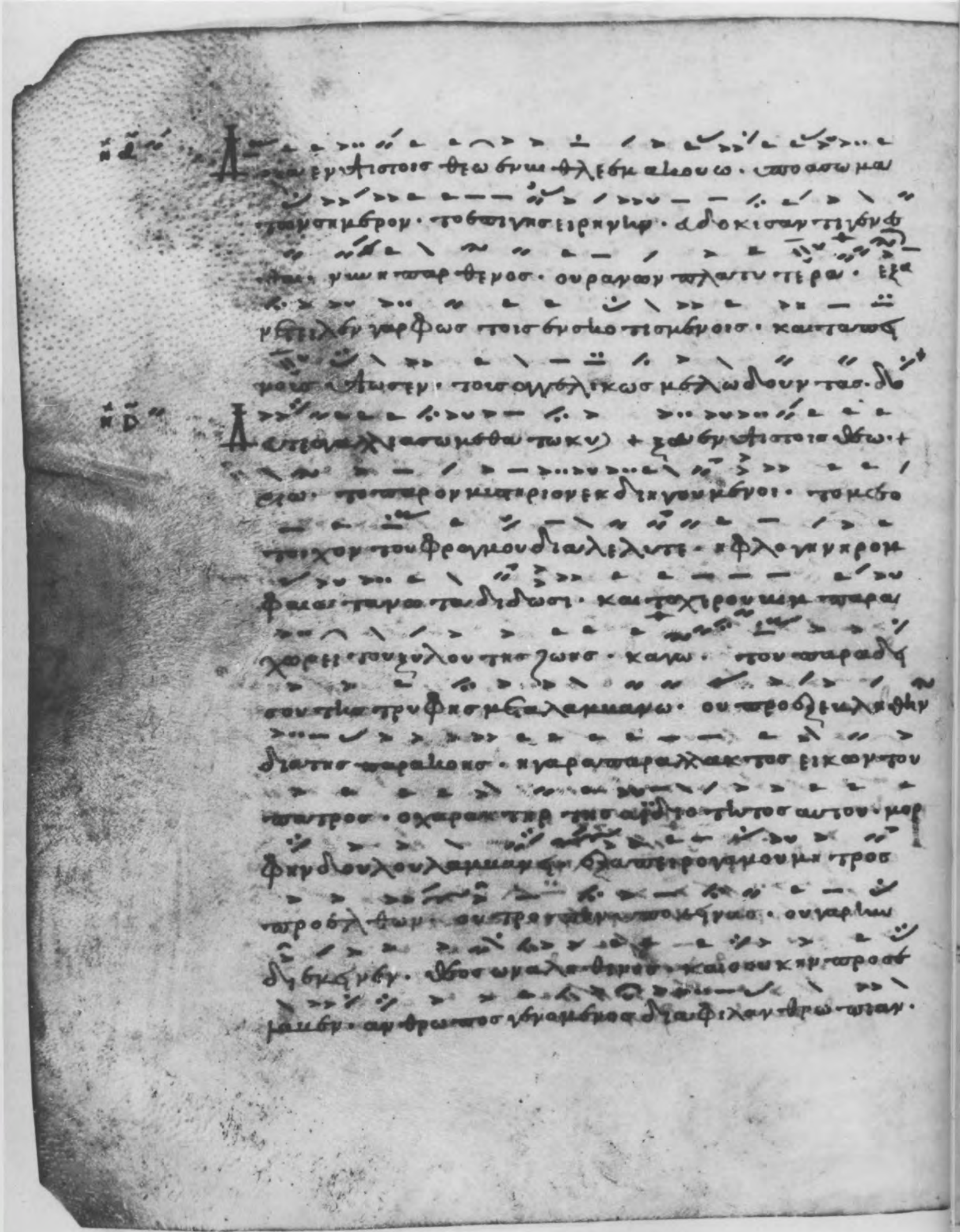
Τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν· ρασαν τα ἐκ παραβάσε

ως· ἰδὼν ὁ ἰς· κλίνας οὐρανοὺς κατέβη καὶ

ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοίωτος· ἵνα

ἐν αὐτῇ τὸν φθαρέντα ἀδὰμ ἀναπλάσῃ κράζον

τα· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· ὁ λυτρωτής μου καὶ θεός· +

αυτω και προσκυνωμεν· ο τεχθεις εκ παρθενου θεος· ελεησον

Τον κυριου ιησου γεννηθεντος εκ της [illegible] ημας·
αγιας παρθενου πεφωτισται τα συμπαντα· ποιμε
νων γαρ αγραυλουντων· και μαγων προσκυνουντων·
αγγελων ανυμνουντων· ηρωδης εταραττετο· οτι
θεος εν σαρκι εφανη· σωτηρ των ψυχων ημων·

Η βασιλεια σου χριστε ο θεος· βασιλεια παντων των
αιωνων· και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα·
ο σαρκωθεις εκ πνευματος αγιου· και εκ της αει παρ
θενου μαριας ενανθρωπησας· φως ημιν ελαμψεν
χριστε ο θεος η ση παρουσια· φως εκ φωτος· του πα
τρος το απαυγασμα· πασαν κτισιν εφαιδρυνας·
πασα πνοη αινει σε· τον χαρακτηρα της δοξης του
πατρος· ο ων· και προων· και εκλαμψας εκ
παρθενου· ελεησον ημας·

Τι σοι προσενεγκωμεν χριστε· οτι ωφθης επι γης ως
ανθρωπος δι ημας· εκαστον γαρ των υπο σου γενομε

νων κτισμάτων· ἕκαστον εὐχαριστήριον σοι προσάγει· οἱ ἄγ-
γελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα· οἱ μάγοι τὰ δῶρα·
οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν
φάτνην· ἡμεῖς δὲ μητέρα παρθένον· ὁ προαιώνων

ἦχ β'

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα· + θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. +
τετέλεσται σήμερον· παρθένος τίκτει· καὶ μήτρα οὐ
φθείρεται· ὁ λόγος σαρκοῦται· καὶ τοῦ πατρὸς οὐ χω-
ρίζεται· οἱ ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξάζουσιν· καὶ ἡμεῖς
σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. +

ἦχ β'

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ πολυαρχία τῶν
ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
τῆς ἁγνῆς· ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται· ὑ-
πὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεγένηνται·
καὶ εἰς μίαν δεσποτείαν θεότητος τὰ ἔθνη ἐπίστευ-
σαν· ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ· τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος·
ἀπεγράφημεν οἱ πιστοὶ ὀνόματι θεότητος· σοῦ τοῦ
ἐνανθρωπήσαντος θεοῦ ἡμῶν· μέγα σου τὸ ἔλεος κύριε
+ δόξα σοι. +

εις τ(ην) γ(εν)ν(ησιν)

82

Σημερον· ο χριστος εν βηθλεεμ γεννατε εκ παρθενου·
σημερον· ο αναρχος αρχεται· και ο λογος σαρκουται· αι
δυναμεις των ουρανων αγαλλονται· και η γη συν τοις
ανθρωποις ευφραινεται· ποιμενες το θαυμα θαυμα-
ζουσιν· και οι μαγοι τα δωρα προσαγουσιν· ημεις δε·
ακαταπαυστως κραζομεν· δοξα εν υψιστοις θω και
επι γης ειρηνη· εν ανθρωποις ευδοκια· +

Σημερον τικτει η παρθενος τον ποιητην του παν-
τος εδεμ προσφερει σπηλαιον· και αστηρ δεικνυσι
χριστον τον ηλιον τοις εν σκοτει· μετα δωρων μαγοι
προσεκυνησαν πιστει φωτιζομενοι· και ποιμενες
ειδον το θαυμα αγγελων ανυμνουντων και λεγοντων·
+ δοξα εν υψιστοις θω· +

Του κυριου ι(ησο)υ γεννηθεντος·
εν βηθλεεμ της ιουδαιας· εξ ανατολων ελθοντες μα-
γοι προσεκυνησαν θεον ενανθρωπησαντα· και τοις
θησαυροις αυτων προθυμως ανοιξαντες· δωρα τιμια
προσεφερον· δοκιμον χρυσον ως βασιλει των αιωνων·

καὶ λιμανον ομφοθειω τῶν πολλῶν · ὥσπερ ἡμέρα ὅδε γειρω σήμερον ἐγγαν τῷ ἀθανάτῳ · πάντα τὰ ἔθνη · δεῦτε προσκυνήσωμεν · τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Εὐφράνθητε δίκαιοι · οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε · σκιρτήσατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος · παρθένος καθίζεται · τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη · βαστάζουσα ἐν κόλποις θεὸν λόγον σαρκωθέντα · ποιμένες τὸν τεχθέντα θαυμάζουσιν · μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προσάγουσιν · ἄγγελοι · ἀνυμνοῦντες λέγουσιν · ἀκατάληπτε κύ ριε δόξα σοι · +

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν · τὴν μη τέρα τοῦ σωτῆρος · τὴν μετὰ τόκον πάλιν · ὀφθεῖσαν παρθένον · χαίροις πόλις ἔμψυχε · τοῦ βασιλέως καὶ θεοῦ · ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας · σωτηρίαν εἰργάσατο · μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνήσωμεν · μετὰ τῶν ποιμένων δοξάζομεν · κράζοντες · Θεοτόκε πρέσβευε · τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι σωθῆναι ἡμᾶς · +

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν · ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο · καὶ ἡ παρ

θεμος ἔτεκεν· θεὸν βρ(έφος) ἀνθρωπήσαντα· ἀστὴρ μηνύει·
μάγοι προσκυνοῦσιν· ποιμένες θαυμάζουσιν· καὶ

Θεοτόκε παρθένε· κ(αὶ) τ(ὰ) ἑ(ξῆς) + ἡ κτίσις ἀγάλλεται· +

κοῦσα τὸν σωτῆρα· ἀνέτρεψας τὴν πρώτην· κατά-
ραν τῆς Εὔας· ὅτι μήτηρ γέγονας· τῆς εὐδοκίας τοῦ
πατρός· βαστάζουσα ἐν κόλποις· θεὸν λόγον σεσαρ-
κωμένον· οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει
μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν· κράζοντες μετά
σοῦ καὶ λέγοντες· ἀνερμήνευτε κύριε δόξα σοι· +

Ἐν Βηθλεὲμ παρῴκησας Χριστὲ ὁ θεός· φανερῶς ἐδεί-
ξατο· ποιμένες δέ· καὶ μάγοι προσεκύνησαν· τὸ
πλῆθος τῶν προφητῶν· ἐπλήρου τὸ κήρυγμα· καὶ
ἀγγέλων αἱ δυνάμεις· ἐθαύμαζον [illegible] καὶ λέγου-
σαι· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου μόνε φιλάνθρωπε +

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ· καὶ πανηγυρίσατε πάν-
τες· οἱ ἀγαπῶντες Σιών· σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη
δεσμός· τῆς κατακρίσεως τοῦ Ἀδάμ· ὁ παράδεισος

ην ηνεωχθη · ο οφις κατηργηθη · ην γαρ ην ωατισ[?]

ρον ην · γνως εθεασατο · του δημιουργου νυν ομολογημεν[?]

περα · ω · βαθος πλουτου · και σοφιας και γνωσεως

θεου · η προξενησασα τον θανατον πασι σαρκι · της

αμαρτιας το οργανον · σωτηριας απαρχη · αφηξεν τω

κοσμω παντι · δια της θεοτοκου · βρεφος γαρ τικ

τεται · δι αυτης · ο παντελειος θεος · ο παντελειος

θεος · και δια του τοκου παρθενιαν σφραγιζει · σειρας

αμαρτηματων λυων δια σπαργανων · και δια νηπιο

τητος · της ευας θεραπευει τας εν λυπαις ωδινας ·

χορευετω τοινυν · πασα η κτισις και σκιρτατω · ανα

πλασαι γαρ αυτην · παρεγενετο χριστος · και σωσαι

τας ψυχας ημων · +

ηχ̄ πλ̄ α̅

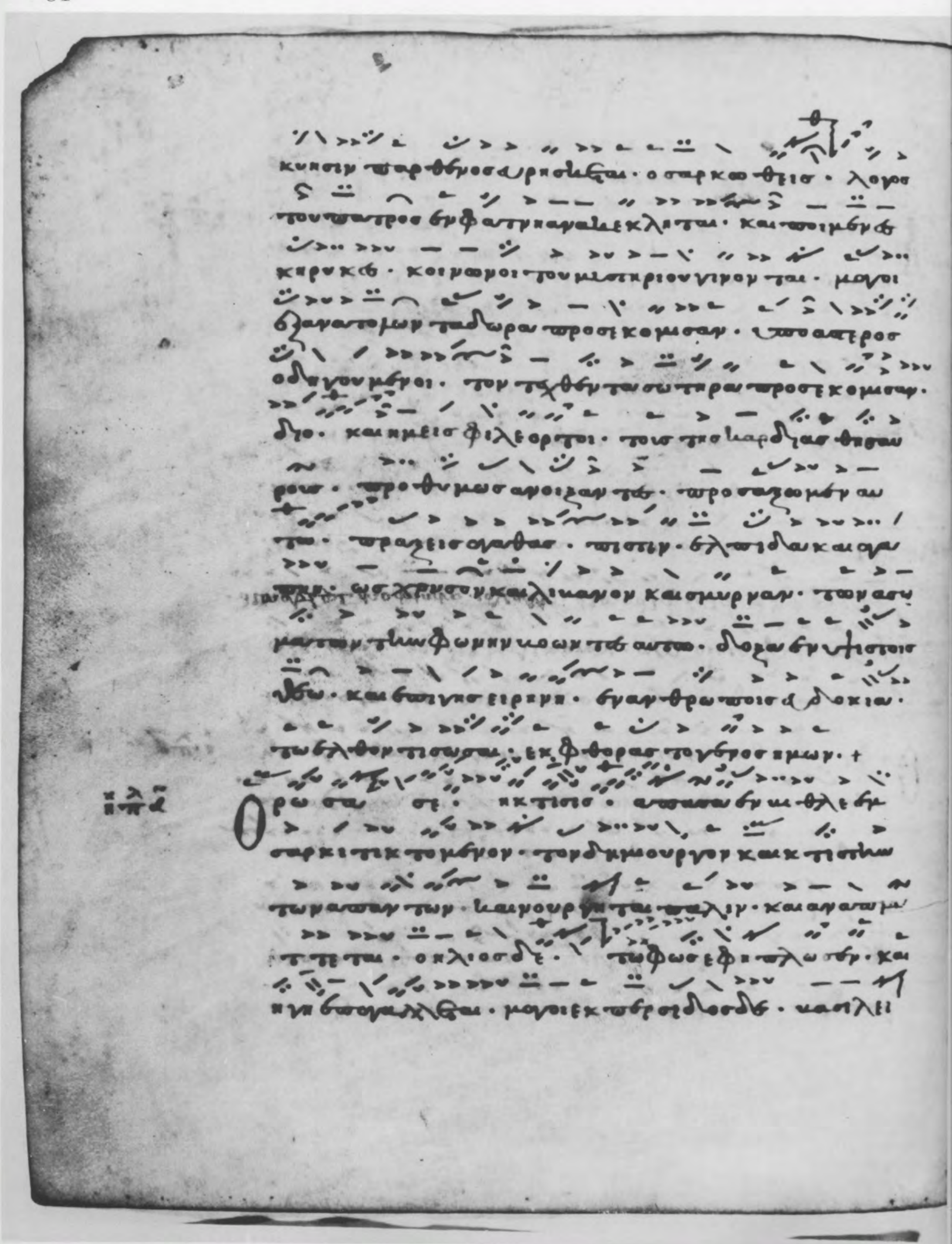
Μαγοι περσων βασιλεις · επιγνοντες σαφως τον επι γης τεχθεντα βασιλε

α ουρανιον · υπο λαμπρου αστερος ελκομενοι εφθα

σαν εν βηθλεεμ δωρα προσφεροντες εκκριτα ·

χρυσον και λιβανον και σμυρναν · και πεσοντες προ

σεκυνησαν· ιδου γαρ εν τω σπηλαιω· υπεφωσκει με
καταλιπων· το τελουμενον + νον τον ο χρονον· +
εν Βηθλεεμ· σημερον μυστηριον· ο αορατος οραται·
ο ασαρκος σαρκουται· ο λογος παχυνεται· και ο σον
νυξ αιωσι κην· παρθενος τικτει εν σπηλαιω· υπε
φως νεον τον πλαστην της φυσεως· φατνη εκτυ
πονται εις θρονον επουρανιον· και την ανω οικαζει·
χερουβικην παραστασιν· ποιμενες θαυμαζουσιν·
μαγοι δωρα προσφερουσιν· αγγελοι ανυμνουντες·
δοξα εν υψιστοις θεω· και επι γης ειρηνη· εν ανθρω
ποις γαρ ευδοκησεν· αναλλοιωτος ο εμμανουηλ· +
Ευφρανθητωσαν οι ουρανοι· και αγαλλιασθω η γη· ση
μερον γαρ αληθως· μια ποιμνη γενομεν· αγγελων και
ανθρωπων· ω του θαυματος· ο αορατος οραται·
ο αχωρητος χωρηται· ο αναρχος αρχεται· ο υιος του
θεου· υιος ανθρωπου γινεται· και παρθενος απει
ρανδρος· μητηρ ορατω θεου· και η μητηρ μενει αυτην

κυησιν παρθενος αρρητως δειξαι· ο σαρκωθεις λογος
του πατρος εν γαστρι παρα ... εκλεισται· και ποιμενες
κηρυκες· κοιμωμοι του μυστηριου γινονται· μαγοι
δε αναντολων τα δωρα προσεκομισαν· υπο αστερος
οδηγουμενοι· τον τεχθεντα σωτηρα προσεκομισαν
θεο· και ημεις φιλεορτοι· τοις της καρδιας θησαυ
ρου· προθυμως ανοιξαντες· προσαξωμεν αυ
τω· πραξεις αγαθας· πιστιν· ελπιδα και αγα
πην· ως χρυσον και λιβανον και σμυρναν· τω πασι
μαντων την φωνην ηχησαντες αυτω· δοξα εν υψιστοις
θεω· και επι γης ειρηνη· εν ανθρωποις ευδοκια·
τω ελθοντι σωσαι· εκ φθορας το γενος ημων. +
Ορωσα σε· η κτισις· ... θελειν
σαρκι τικτομενον· τον δημιουργον και κτιστην
των απαντων· καινουργειται παλιν· και αναγαγ
ετεται· ο ηλιος δε· τω φωτι εφαινε πλεον· και
η γη βοα αγαλλεσθαι· μαγοι εκ περσιδος δε· και αστηρ

85

ἀστέρα ... χαιρόμενοι· ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκ-

πλανέντες· καὶ βλέπουσιν σωτῆρα ἐκεῖνον· προσκυνοῦσι

... σαρκί· ὡς τοῦ θαυμαστοῦ· ὁ πρὸ φωσφόρου·

μήτρος παρθένου διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν·

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες + καὶ ἀνάστασιν +

ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶ-

σα κτίσις· διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ· σωτῆ-

ρα κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυ-

ται· καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· +

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· σήμερον

δέξαι ἡ Βηθλεέμ· τὸν καθήμενον διαπαντὸς

σὺν πατρί· σήμερον ἄγγελοι· τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν

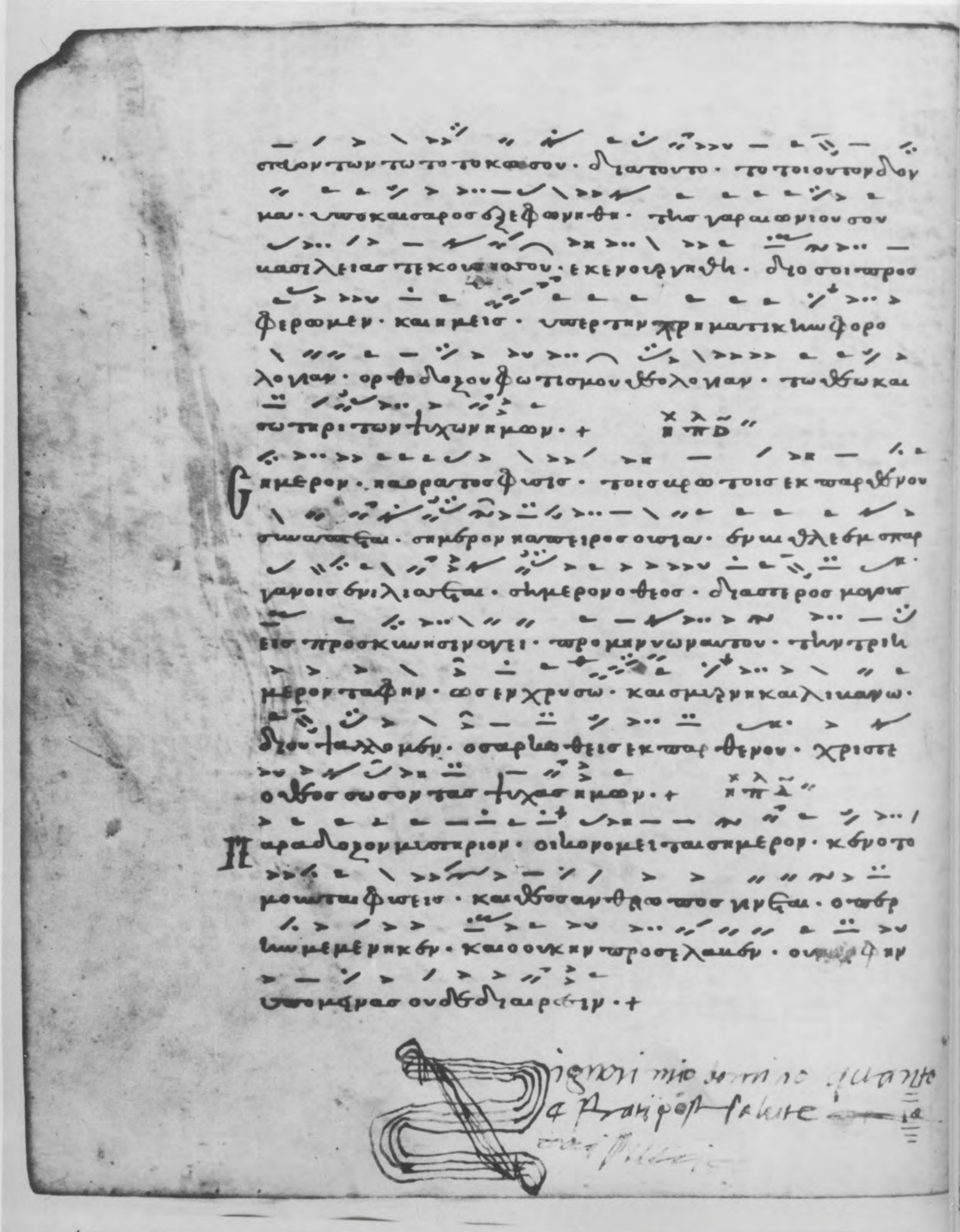
θεοπρεπῶς δοξολογοῦσιν· δόξα· ἐν ὑψίστοις θεῷ·

καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· +

Ὅτε καιρὸς· τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου· πρώτην ἀπο-

γραφὴν· τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο· τότε ἔμελλες τῶν ἀν-

θρώπων· ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα· τῶν πι-

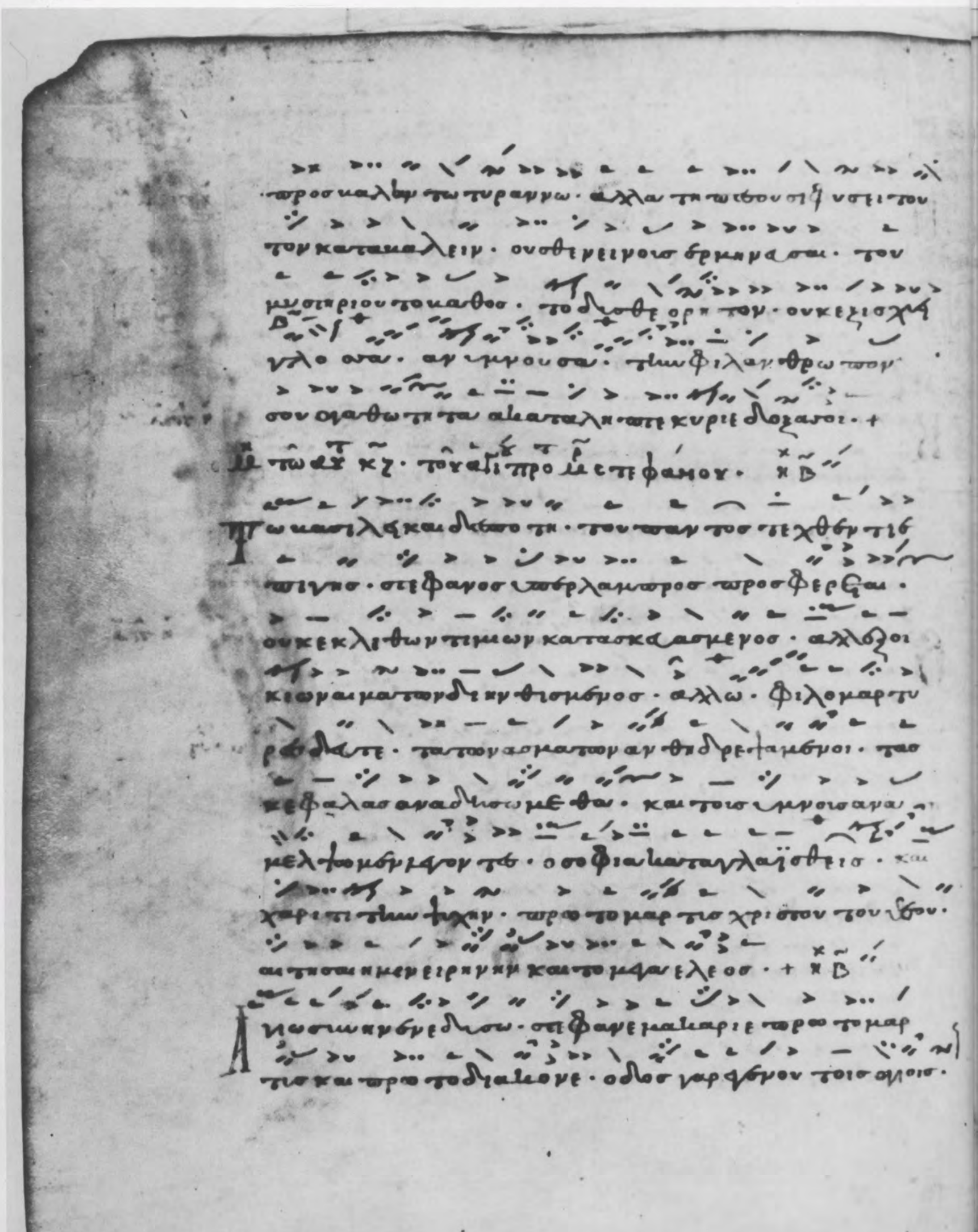

Πασ ὁ ζητῶν· τὸ μέγα μυστήριον· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ λόγος — ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄
παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· κ(αὶ)
ὁ ἄναρχος ἄρχεται· ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γίνε-
ται· Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον· ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς
+ αἰῶνας ·+

Κύριε ἐν Βηθλεὲμ παραγενόμενος· — ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄
ἐν τῷ σπηλαίῳ παρῴκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων ἐν φά-
τνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν ἀγγέλων· ποιμέσιν
συγκατέβης· ἵνα σώσῃς ὡς αὐτὸς Χριστὸς τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι·+
(ποιμένες)

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον· τὸν ἀληθινὸν μηνύοντες ποιμένα· — ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄
τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ· καὶ ἀνακείμενον ἐν φά-
τνῃ· μὴ ποιοῦ μορφῇ δι' ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι·+ — ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄ ἰδιό(μελον)

Τὸν παρανομίαις φθαρέντα Ἀδὰμ· καὶ ὑποχθέντα
ταῖς τοῦ ἀδόλου στερρῶς· καὶ τοῦ δόλου τυραννούμενον· οὐ
κ ἐφέρες δελεασθέντα· ἀλλὰ θεὸς ὢν ἀπαθής· καὶ ταπεινώ-
τατα ἐκ μέσου τῶν· ὅσος εἶναι παραλόγων· σεαυτὸν κενώ-
σας καὶ σάρκα λαβών· λυτρωσάμενος τοῦτον ἀναπλά-
σ τῆς ὡραιότερον· οὐκ ἦν γὰρ γυμνῇ τῇ θεότητι·

και πολλους τω κυριω προσηγαγε μαρτυρας. δεο.
ουρανοπολιτα κηρυξ. και θεοπτης εφανει. αυτον ικετευε
λ πβ σωθηναι τας ψυχας ημων. + κυ μετ τ Χυ γενν τ αγι Δαδ κ Ιακωβ. κ Ιωσηφ.

Μνημην σοι τελουμεν. Δαδ και Ιακωβου. αοιδιμοις
βασιλεως προφητου. και αποστολου. προ του επι-
σκοπου. αυτων γαρ τοις διδαγμασιν πλανης απαλ-
λαγεντες. Χριστον δοξολογουμεν. τον εκ παρθε-
νου ανατειλαντα. τον και σαρκωθεντα σωσαι ημας.

Ιερεων μνημη και νυν σημερον ιερατος. + τισαντας. +
αφροσυνη γνομεν τω τοκω σου. και εν αυτω καυχωμε-
νοι λεγωμεν. πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις. αγια-
σθητω το ονομα σου φιλανθρωπε. + πλ δ

Αιμα και πυρ. και ατμιδα καπνου. τερατα γης α
προειδεν Ιωηλ. αιμα την σαρκωσιν. πυρ την
θεοτητα. ατμιδα δε καπνου. το πνευμα το
αγιον. το επελθον τη παρθενω. και κοσμον ευ-
ωδιασαν. μεγα το μυστηριον. της σης ενανθρω-
+ σεως κυριε δοξα σοι +

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κθ΄ τῶν ἁγίων νηπίων. ἦχ(ος) α΄

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Χριστὲ ὁ θεός · πρώτη θυσία γὰρ
γέγονε τὰ νήπια · Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι σε τὸν ἀχώ-
ρητον · οὐ ληφθεὶς ἤγνωκεν · μαρτύρων προσαγαγοῦσι
χορόν · διὸ σὺ ἐκ ... ωμεν · τῷ ἐνανθρωπήσαντι σῶσαι

ἦχ(ος) δ΄

Εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαώθ · ἔφθασεν ... + τὰς ψυχὰς ἡμῶν +
λυθῆ κοπετὸς ἡμῶν ... τίμια · δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα
ἐξεχέατε · καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε · καὶ
τὴν Ἡρώδου ... · μισητὴν κακίαν ἀναθεμ...
σασθαι · δύναμις τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ · +

ἦχ(ος) γ΄

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου παιδοκτονία · διὰ τὴν αὐτοῦ
...φωνίαν · καὶ στεφθεῖσα τῶν παίδων θυσία · ὡς ...
... τὰς Χριστοῦ · τῆς ἡμῶν σωτηρίας · τὸν κείμενον σφα-
γίου προθυόμενον καὶ πρὸ ... θύα · μὴ κλαῖε
Ῥαχὴλ τὰ τέκνα μιμνησκομένη τὸν κόλπον Ἀβραὰμ ·
ἔνθα πάντων ... εὐφραινομένων ἡ κατοικία · +

ἦχ(ος) πλ. α΄

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ·

των ιουδαιων το ιερατος κατηργηται· σκιρτατωσαν
νηπια υπερ χριστου σφαγεντα το μεγα· ιουδαια οδυρε
σθω· φωνη γαρ ηκουσθη εν ραμα· ραχηλ· κλαιουσης
θρηνη· ως γενναια ταυτα εκραυγαζε· υρεφη γαρ πρω
δης· ανελων ο παρανομος· απεπληρου την γρα
φην· την ιουδαιαν ενεπλησεν αθωου αιματος· και
η γη μεν ερυθραινεται· τοις των νηπιων αιμασιν· η
εξ εθνων δε εκκλησια· μυστικως αγνιζεται· και στολην
ενδυεται· ηλθεν η αληθεια· ο θεος επεφανεν· τοις
εν σκια καθημενοις· εκ παρθενου γεννηθεις· εις το σω

Ηρωδης ο παρανομος· θεορων τον + σαι ημας + ἦχ πλ
αστερα· επισπασαν την κτισιν· μαν προτερον εσα
ρατιετο· και γαλακτοτροφουμενα υρεφει· εξον
καλων μητρικων αφηρπαζεν· ηδε ελισαβετ· λα
κουσα τον ιωαννην· πετραν παρεκαλει· δεξαι.
μητερα μετα τεκνου· ο ρος εδεξατο τον προδρομον· φα
την εφυλαττεν τον θησαυρον· ον αστηρ εμηνυσεν· μαρ.

προσκυνοῦμεν κύριε δόξα σοι +

Μη(νὶ) ἰαννουαρίῳ α´. ἡ περιτομὴ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. ἦχ(ος) πλ(άγιος) β´

Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ· τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· κατεδέξατο σπαργάνων περιείλησιν· οὐκ ἀπεβδελύξατο τὸ σαρκὸς τὴν περιτομήν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μητέρα· ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα· αὐτῷ πιστοὶ ἐκβοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐλέησον ἡμᾶς. +

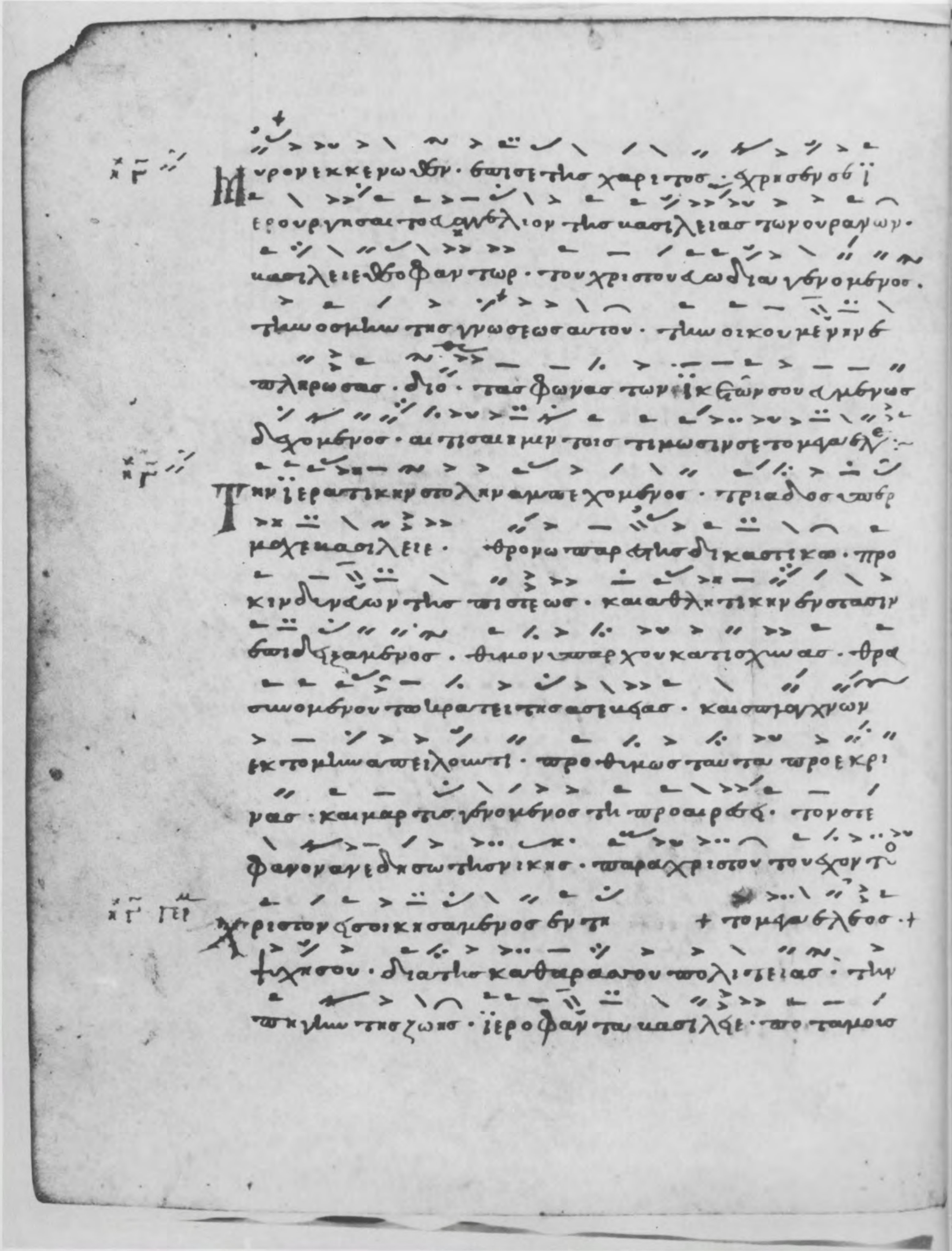
Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός· τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποθέσθαι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν· τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ νόμου ποιητής· τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ· καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα τὰ περὶ αὐτοῦ· ὁ πάντα περιδράσσων δρακί· καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς· θεῖα καὶ ἱερά· τῆς Χριστοῦ [illegible] + κύριε δόξα σοι +

Ὡς ἐκκλησίας μέλισσα· Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου· τὸ κέντρον τρωθεὶς αὐτὸν καθ[illegible]·

τῶν θεοπνεύστων ῥείθρων τὰς ἰκμάδας κατέπεμ-
ψας· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν· ὡς ἐκ θεία τὸν λο-
γισμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τῶν θείων λημμάτων·
τῆς ἀκρατοῦ διερχόμενος νομῆς· μνήμην δὲ καὶ
ἡμᾶς· ὡς πρέσβυς τὴν τριάδα· τὴν ὁμοούσιον· +

Παρ' αὐτῶν τῶν ἁγίων· ἀνεμάξω τὰς ἀρετάς· πάτερ ἡμῶν
Βασίλειε· Μωϋσέως τὸ πρᾶον· Ἠλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέ-
τρου τὴν ὁμολογίαν· Ἰωάννου τὴν θεολογίαν· ὡς
Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσ-
θενῶ· τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· ὅθεν
σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Τὸν νοῦν τὸν ἐμμελετήσας τὴν φύσιν· καὶ πάντων τῶν πε-
ριεκτικὸν ἐπίστασας τὸ ἀσύστατον· μόνον ἀδιαλείπτως τὸν
ὑπερούσιον ὡς ὄντα δημιουργὸν τοῦ παντός· ὁ καὶ
μᾶλλον προθέμενος· τὴν ὑπερουράνιον τῶν τῶν πάντων φθοράν
ἀπέρριψας· ὡς παρακλητικὸς καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου ἐπι-
τυχεῖν ἱεροφάντα Βασίλειε· +

ἀπέλυσας. δογμάτων ἀσέπτων τὴν οἰκουμένην. δι' ὧν.
ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς ἐκκλησίας λαὸς. καρπὸν
χρηστῶν ὁμολογούντων. τὴν χάριν προσφέρει τῷ
δοξάσαντί σε. τὴν μνήμην σου. εἰς αἰῶνα αἰῶνος. +

ἦχ. πλ. β'

Ἐξεχύθη ἡ χάρις. ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ. καὶ γέ-
γονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. διδά-
σκων. τὰ λογικὰ πρόβατα. πιστεύειν. εἰς τριάδα
ὁμοούσιον. ἐν μιᾷ θεότητι. + ἦχ. πλ. β'

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. οὐρανόθεν κομισάμε-
νος. καὶ τὴν πλάνην. τῶν [illegible] στηλιτεύσας
ἐν τοῖς δόγμασιν. ἀρχιερέων ὑπάρχεις. δόξα καὶ
ἑδραίωμα. παμμακάριστε βασίλειε. καὶ πάντων
τῶν πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. παρρη-
σίαν ἔχων πρὸς θεόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχάς. +

ἦχ. πλ. δ'

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος ὅσιε. καὶ πάντων τῶν
ὄντων τὴν πρὸς θεὸν προκρίνας συνάφειαν. με-
λέτην. θανάτου. [illegible]. [illegible].

※ αρξεως περιουσια· ομον της σαρκος το φρονημα·
το γαρ σαρκος παθη· ανηρ απειριας πονοις· στεαυ
τω περιβαλομενος· και θειαι μελετης νομον· αι
δουμω τον της τυχης τηρισας· το αξιωμα· καθυ
πεταξας τω πνευματι· διο· σαρκα και κοσμον
μισησας και κοσμοκρατορα· παριστανεμος
Χριστω· αιτησαι ταις τυχαις ημων το μεγα ελεος· +

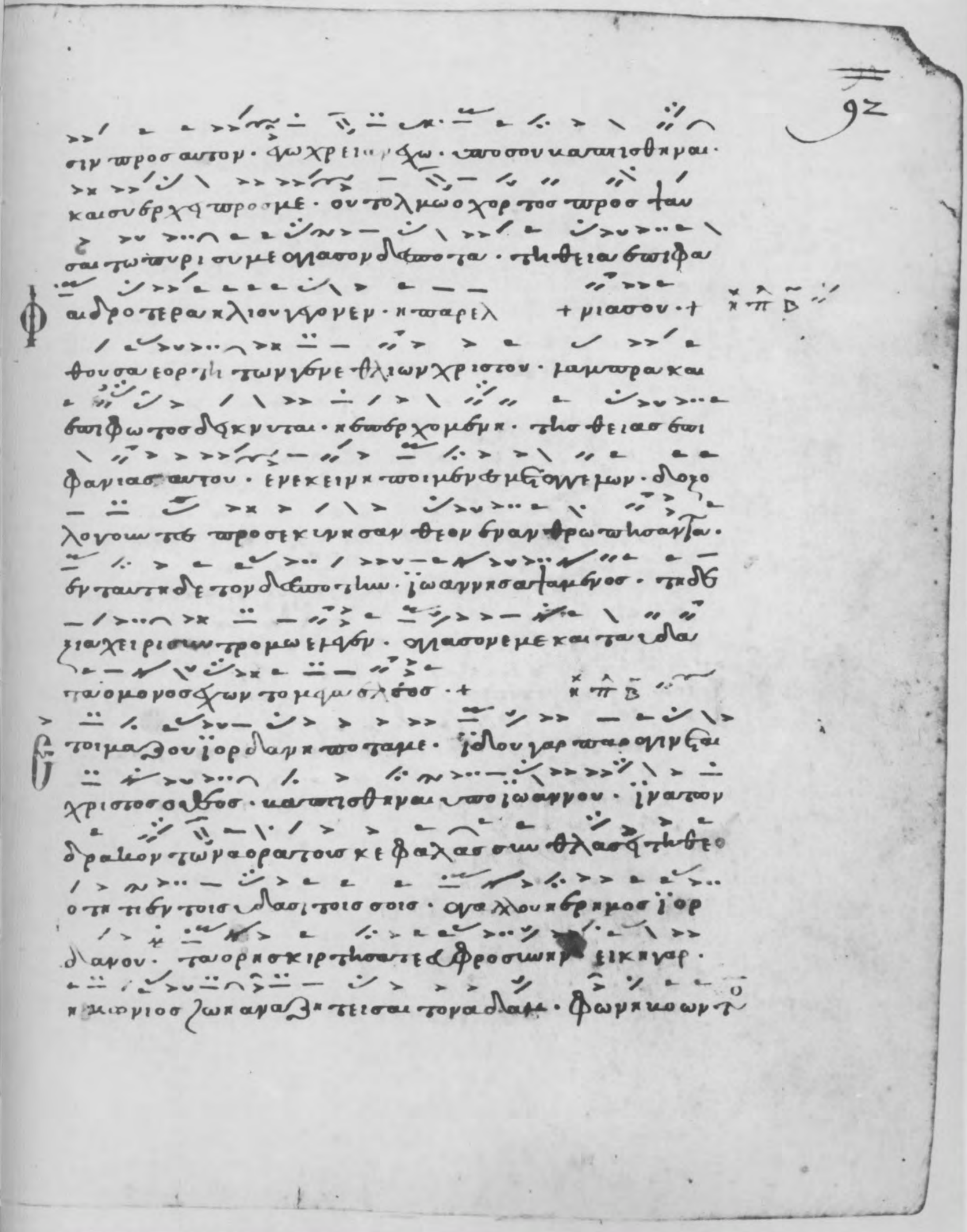
προεορτια των αγιων θεοφανιων· +

Λαμπρα μεν η παρελθουσα εορτη· λαμπροτερα
δε σωτηρ η επερχομενη· εκεινη· αγγελον ευαγγε
λιστην· και αυτη· προδρομον εχει· προ
ητοιμαστην· εκεινη· αιματων εκχεομενων ωσπερ
τεκνοσοδυρομενη θλιβεται· και αυτη· υδατων αγια
ζομενων πολυτεκνος γνωριζεται η κολυμβη
θρα· το πριν αστηρ· τοις μαγοις εδηλωσεν· νυν
δε σωτηρ· κοσμω σε επεδειξεν· ο σαρκωθεις·
και παλιν ερχομενος· επιφανως κυριε δοξα σοι· +
Φαιδρα μεν η παρελθουσα εορτη· ενδοξος η πα

ρουσα ἡ μήτρα· ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα μόνοι προσε-
κύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην· δοῦλος κλη-
θεὶς καὶ βαπτισθείς· ἐκεῖ ποιμένες συναγραυλοῦντες τὸ ἴ-
δον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρός· τὸν
μονογενῆ ἀνεκήρυξεν· + ἦχ γ

Δαυὶδ ἀναστάντες πιστοί· τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες· διέλ-
θωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ θεασώμεθα
σήμερον ἐκεῖ· τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί· τὸ
βάπτισμα αἰτοῦντα ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου·
τὸν βαπτιστὴν παραιτούμενον καὶ κράζοντα τῷ
φόβῳ· οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλά-
μῃ τὸ πῦρ· ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα· ἔφυγον Σω-
τὴρ καὶ ἀνεστράφησαν· κἀγὼ· πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ
τὴν κορυφήν σου χεῖρα· ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ· ἀ-
νεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης· ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ Ἐ-
λισσαῖος μηλωτήν· πόσῳ· μᾶλλον ἐν χερσὶ καὶ
[illegible]· κλυδώνιον γινόμενος ἐν τοῖς ῥείθροις· πῶς

δε μη φλεξη ειμαι ομως εκ σου πυρουμενος · παραδοξως σ-
κα βαπτισαι τον κατακλυσαι τον κυριον μου · ο ιορδανης
κρα προς ιωαννην · τι των ποταμων κωλυεις την καθαρ-
σιν · πασαν την κτισιν ηγιασεν · αφες ολα σαι καμε
και των ελαττον την φυσιν · ο μεγιστος ουτος επιφανης · +
του παραδοξου θαυματος · ο εν πνευματι αγιω και
πυρι · εν ιορδανη ερχεται · βαπτισθηναι
υπο ιωαννου · θεος ουν γυμνος ουδε ανθρωπος ψι-
λος · αλλ εν δυσι ταις φυσεσιν εις ο αυτος υιος μονο-
γενης · αιτει μεν το βαπτισμα · ως ανθρωπος εκ
θνητου · αιρων δε ως θεος την αμαρτιαν του κοσμου ·
και παρεχων πασι το μεγα ελεος · + ηχ πλ β
ν ιορδανη ποταμω · χριστος ο θεος ημων μολει προς
το βαπτισμα · καθαραι θελων ημας · εκ των ανομιων
ημων · της αυτου επιφανειας · ως μονος αγαθος και φι-
ρχεται · προς τον ιορδανην χριστος + ως ανθρωπος +
η αληθεια · του βαπτισθηναι υπο ιωαννου · και φη-

κόσμον· ὦ Ἰωάννη πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ
κυρίου· καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ· εὐθείας ἀπεργάσασθε·+

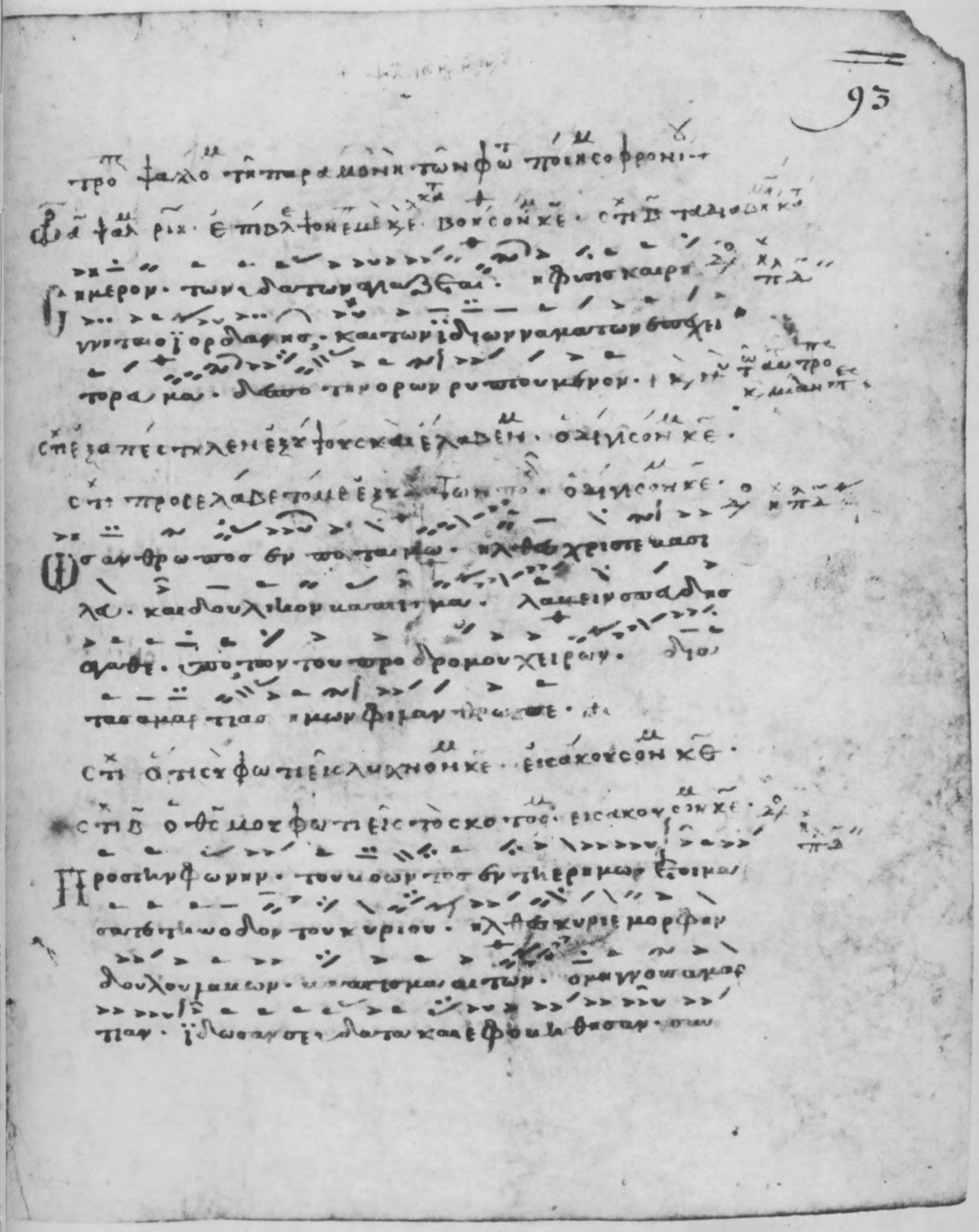
ἦχ πλ β

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀνθήτω
ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν αὐτῇ·
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας
σταθμῷ· καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ τὰ νάματα τῶν πλη-
ρῶν ὁ θεός· καταπίζεται ὑπὸ δούλου ἐπὶ τῷ χαίμ
ἤρξατο· ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος· ἠκού-
σθη ἀλα· εὐλαλοῦσα τέξει τέκνα· γνῶθι ἠκούσθη
ἡ παρθένος· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ

ἦχ πλ δ

Ἰωάννη καὶ βαπτιστά· +σου· σχῶν τὸ μέγα ἔλεος·+
ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας μετὰ τὸν ἀμνόν· ἐν τῷ γάμῳ ποι
... ὀρνίσσον· μετὰ ἀγγέλων ... τοὺς ... ἐκ-
τείνας αὐξάνει τὴν χεῖρά σου· τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀ-
χράντου· καὶ ὅταν ἴδεις τὰ ὄρη τρέμοντα· καὶ
τὸν Ἰορδάνην ἀναστραφέντα· σῶσον τοὺς τοῖς κό-
κοῦν· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου εἰς ἡμῶν σωτηρίαν

+ δόξα σοι·+

προμος γενομενος προδρομος· και ξυνος σβυμαμων· πως
φωστηρ ο λυχνος του φωτος· πως χειροθετησω ο δου-
λος τον δεσποτην· αγιασον με· και τα υδατα
Χριστε· ο αιρων του κοσμου την αμαρτιαν:+ ηχ

και ει προκ. η πρ. · εβροντησεν εξ ουρανου ο κ(υριο)ς +

στ. εξαπεστειλεν εξ υ... τους και ελ. · και η προφ.

ησαιου τω αν. · τα δε λεγει κ(υριο)ς ευφρανθητι ερημ. + και ο

απ. πραξ. των απ. · εν ταις ημ. εκ. επλη... ευαγ.

εκ ... · τω καιρω εκ. · προσκαλεσαμενος ο ις

τους δωδεκα μα. · κ(αι) τα εξ. και απο +

ηχ Γ ... μακαριοι ων αφε. · συνετισον χε +

στ. μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κ(υριο)ς α. συνε χε :+

Η του προδρομου και βαπτιστου· του προφητου και υ-
περ παντας· τιμηθεντος τους προφητας· εν ρει-
θροις ξενον· χειροθεσιαν· οπερ εθεασατο ο δεσποτην
του θεου τον καθαιροντα· κοσμου αμαρτηματα
και αγωνια συνσχεθεις εβοα· ου τολμω προσ...

94

σαι· λουτῆρσι κορυφαίου· αὐτὸς ἁγίασον ἡμᾶς· καὶ φώτι-

σον οἰκτίρμων· αὐτὸς γὰρ εἶ ζωὴ καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρή-

νη τοῦ κόσμου· + Στι[χ] Ἐξομολογήσεσθε ... ἐχ κς ὅτι κε·

Στι[χ] Β ... ἐχ κς ὅτι κε·

Ἡ τριὰς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον ἀδιαιρέτως πε-

φανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ πατήρ· ἐναργῆ μαρτυρίαν· τῷ

συγγενεῖ ἐπεφώνησεν· τὸ δὲ πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἴδει

κατέπτη ἐξ οὐρανῶν ἐπῆλθεν· ὁ δὲ υἱὸς τὴν ἄχραντον

κορυφὴν τῷ προδρόμῳ ἔκλινεν· καὶ βαπτισθεὶς·

τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάν-

θρωπος· + Στι[χ] ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· βοηθ κε·

Στι[χ] Β ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν· βοήθησον κε

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς· πρὸς Ἰορδάνην κύριε· ὑπο-

τεθῆναι θέλων· ἐν σχήματι· ἀνθρώπου ζωοδότα·

ἵνα τοὺς ... πλάνης ... ἡμᾶς ὡς ... πᾶσης

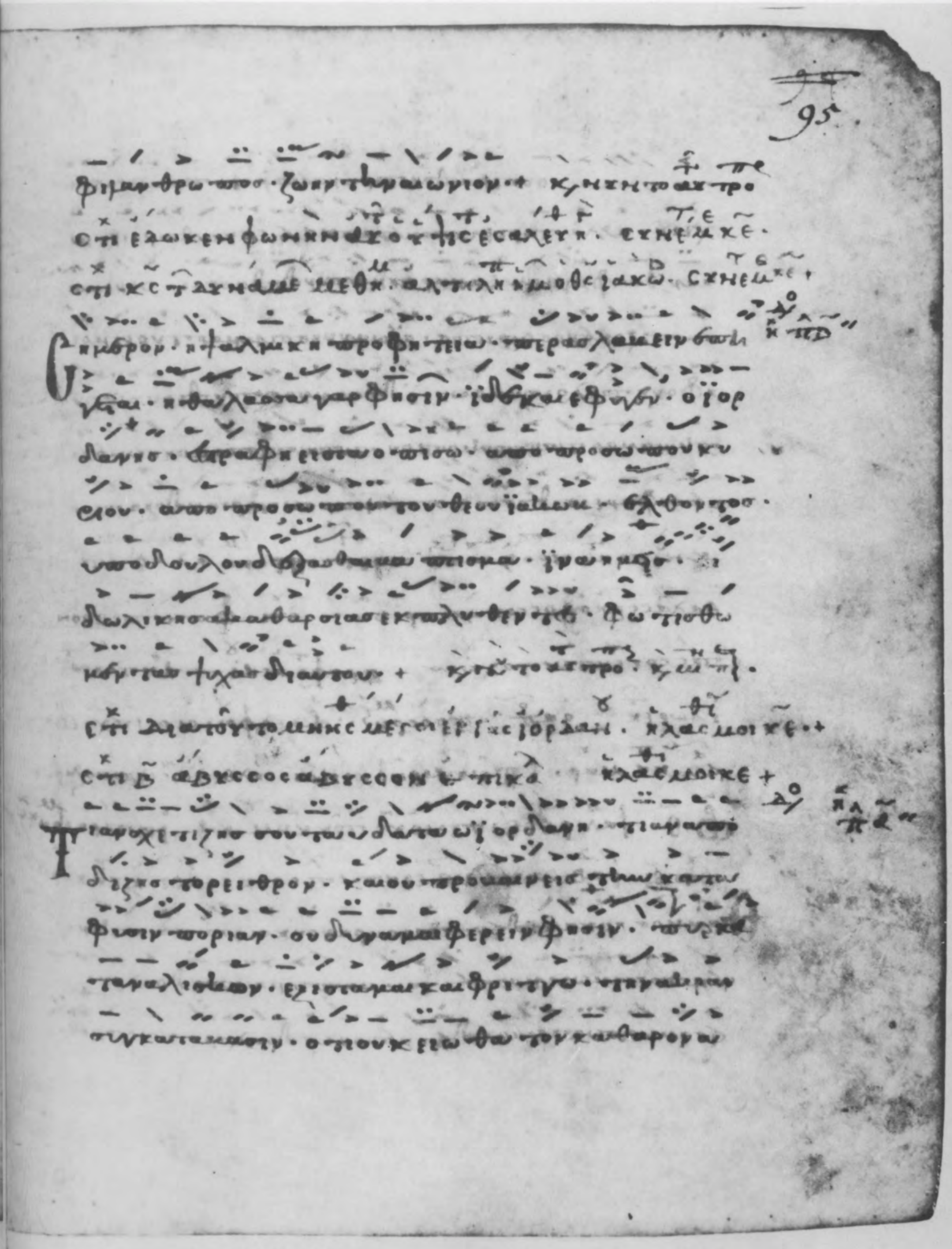
μηχανῆς καὶ πολλοῦ σκότους δρακοντος· ῥυσάμενος

φωτίσῃς ἐκ πατρὸς μεμαρτυρημένος· τὸ δὲ θεῖον

ΙΓ

ὥραμα · περιστερᾶς · ἐν εἴδει ὀφθὲν [illegible] · ἀλλ' οἰκεῖος οὐ τυχὼν
ἡ μεθ' Ἑβραίοις αὐτοῦ φιλανθρωπία · + κ(αὶ) νῦν τοῖς [illegible] πρ[illegible]
Προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ' · Ἴδοσάν σε ὕ(δατα) ὁ θ(εό)ς · στί(χος) φωνῇ μου
πρὸς κ(ύριο)ν ἐκ(έκραξα) · Προφ(ητείας) Ἡσαΐ(ου) · Τάδε λέγει κ(ύριο)ς · οἱ διψῶντες ·
ὁ ἀπ(όστολος) · Πράξ(εων) · Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις) · ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπ[illegible]
εὐ κα[illegible] μτ · Τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ) · παραγίνεται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς · [illegible]
[illegible] ς · [illegible] · τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρ(μήματα) · εὐφραίνει τὴν π(όλιν) τ(οῦ) θ(εο)ῦ
εἰσάκουσον κ(ύρι)ε · στί(χος) β' · ἡγίασεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψ(ιστος) · ἐκ[illegible]

Τάδε λέγει κύριος πρὸς Ἰωάννην · προφῆτα · δεῦ-
ρο μοι ἀπόσου με · τοὺς ἐπιδημοῦντας [illegible] · τὸν φω-
τίζοντα χάριτι · καὶ καθαίροντα [illegible] · αὐτοῦ
θείας κορυφῆς μου [illegible] · προφῆτα · ἄφες
ἄρτι καὶ γὰρ · πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύ-
νην πᾶσαν · σὺ [illegible] ὅλως · καὶ γὰρ τὸν
κεκρυμμένον τοῖς λαοῖς πολέμιον · τὸν ἄρχοντα
τοῦ σκότους · [illegible] · λυτρούμενος τὸν
κόσμον · ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν · παρέχων [illegible]

πόθῳ πολλῷ· οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμή-
χειν· ἀλλὰ τοὺς ἐρρυπωμένους κακίας ἐκκαθαίρειν· ὦ
κἂν θάσφραγίζειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει· ὅθεν μοι
καταπιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι·
ἡ φωνὴ τοῦ λόγου βοῶν· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν·
ὁ ἐπιφανεὶς θεός· εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν δόξα σοι· +

καὶ νῦν τὸ αὐ(τό)· προκείμ(ενον)· εἰ(ς) προκ(είμενον)· ἦχ(ος) πλ(άγιος)· Ἐν τῇ
θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι... στί(χος) φωνὴ τῆς βροντῆς
τῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·~ προφ(ητείας) ἡσαΐ(ου)· ἀντλήσατε
ὕδωρ ἐκ... ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ῥω(μαίους)· ἀδελφοί· ὅσοι εἰς Χ(ριστὸ)ν ἐβα-
(πτίσθη)τε καὶ μάρ(κον)· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ Ναζαρὲτ
φθ'· ... ρθ' Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τῷ Κ(υρί)ῳ μου κά(θου)· [illegible]
στί(χος) β' ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κ(ύριο)ς ἐκ Σι(ών)· καὶ κατακυρί(ευε)

Θάμβος ἦν κατιδεῖν· τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν
ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· καὶ βάπτισμα ὡς δοῦλον·
δι' ἡμῶν σωτηρίαν· δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χοροί·

96

αινουντες τω λ(ογ)ω τον το φως ω και χαρα · μελπων · προ

σκιρτουμενος σωσον ημας · + κ(αι) νυν · το αυτ(ο) προ κ(ατα) μ(ικρον) π · +

στι(χ) Συ εκραταιωσας εν τη δυναμει σου την θα(λασσαν) εχ χε ·

στι(χ) β Συ συνετριψας τ(ας) κεφ(αλας) των δρακοντων επι του υ(δατος) εχ χε +

Οτε προς αυτον · ερχομενον ο προδρομος · τον κυριον · ιβ

την σου δοξην · ενωπιον θεωρων · ιδου ο λυτρουμενος τον κοσ

μον παραγινομενον · εκ φθορας · ιδου ρυσασθαι ημας · εκ

θλιψεως ιδου · αμαρτηματων αφεσιν · χαριζομε

νος βαπτιζομενος · εκ παρθενου αγνης · εληλυθεν δι εμε

ον · και αντι δουλου μ(ορφ)ων · [illegible] εργαζεται · αντιδο

ξεος τουτου · φωτιζει το ανθρωπινον · δι αυτου υδατος ·

του θειου καθαρισμου αυτου · λοιπον δι αυτου συμφωνο ·

αυτον δοξολογησωμεν · συν πατρι · και αγιω πνευ

ματι · + κ(αι) νυν και το αυτ(ο) προ κ(ατα) μ(ικρον) π · στι(χ) [illegible]

χειρας αυτ(ου) · εισακουσον κ(υρι)ε · στι(χ) β κ(αι) εν ποταμ(ω) δεξια αυτ(ου) · ει

πατε την χειρα σου · την απτομενην [illegible] κορυφην π α

του δεσποτου · μετ(α) θ(εο)υ · και δακτυλω αυτον ημιν χα

θυ πεδήσας · ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἱκανὴ
σιαν · ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν · καὶ γὰρ μείζον
των προφητῶν ἐγνωρίσθης τῶν · ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι ·
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ παλίμβολε · τοῖς τὸ πᾶν ὅλον
ὡράμασι κατιδόντας · ὡς ἐπειδὴ περιστερᾶς ·
κατελθὼν ἀναπαύσασθαι τὸν πρὸς αὐτὸν ἱκανῶς ταῖς · ἵ
λεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος · καὶ δεόμενος ὅτι ἡμεῖς θῆ
μῶν · ἐπιφροντίζων τὸν ὕμνον · καὶ προσάρχων
της πανηγύρεως · † κῡ ἡ̄ το αχ προκυμ π̄ · Ες

ἦχ πλ̄ δ̄ αὐτῶ ζ · τὰ ἅγια θεοφάνεια · ηα

Φῶς ἐκ φωτὸς · ἔλαμψεν τῷ κόσμῳ · Χριστὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν · ὁ ἐπιφανεὶς θεός · τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν :

ἦχ ā

Πῶς σε Χριστὲ · δοῦλος τὸν δεσπότην ἀξίως τιμήσω
μεν · ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι · πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας :

ἦχ ā

Ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν · τὰ ῥεῖθρα
ἡγίασας · τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου · χειροθετού
μενος · καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος · μέγα

το μυστηριον· τη επιφανεια σου χριστε ο θεος ημω

Το αληθινον φως επεφανει· και [illegible] + δοξα σοι·
παντι τον φωτισμον δωρειται· βαπτιζεται χριστος
μεθ ημων· ο πασης επεκεινα καθαροτητος· ε
νιησιν τον αγιασμον τω υδατι· και ψυχων τουτο
καθαρσιον γινεται· επιγειον το φαινομενον· και
υπερ τους ουρανους το νοουμενον· δια λουτρου σω
τηρια· δι υδατος το πνευμα· δια καταδυσεως
η προς θεον ημων ανοδος γινεται· θαυμαστα τα εργ

Ο [illegible] τον ουρα[illegible] + ... α σου κυριε δοξα σοι·
νων [illegible]· ρειθρα [illegible] ημερον τα
ιορδανη ται· και την ημων καθαιρε την καθαρσιν·
ο του κοσμου αιρων την αμαρτιαν· και της του σω
νοις ανωθεν μαρτυρει τω πνευματος· υιος
μονογενης υπαρχων του υψιστου πατρος· προ
σον [illegible]· ο επιφανεις και σωσας ημας· χρι
στε ο θεος ημων δοξα σοι· +

ἦχ β´

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν · τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον · ἰδὼν ὁ πρόδρομος · βαπτισθῆναι παραγενόμενον · χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρί · δείκνυσιν αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς · ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ · ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς · ὦ ἀναμάρτητε · Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι · + ἦχ β´

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα · σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο · καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο · κλίνει κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς · κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ πλαστουργῷ · τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ · ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ · ὦ ἀναμάρ τη ·

ἦχ β´

Τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν · ὑπὸ δούλου) + βαπτιζόμενον · καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρούμενον · ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί · φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός · οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ · υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός · ἐν ᾧ ηὐδόκησα · Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι +

Ως ευδοκουμενος · τον πλανηθεντα ανθρωπον · ου
και απηξιωσας δουλου μορφην ενδυσασθαι · επρεπε γαρ
σοι τω δεσποτη και θεω · αναδεξασθαι τα ημων
υπερ ημων · σου γαρ μια βαπτισθεντος σαρκι λυτρωτα ·
της αφεσεως ηξιωσας ημας · διο βοωμεν σοι · χριστε ο

Παλιν ιησους · ο εμος καθαιρεται · + θεος ημων δοξα σοι
εν τω ιορδανη · μαλλον δε καθαιρει τας αμαρτιας
ημων · ερχεται γαρ αληθως επι το βαπτισμα · εκπλυ
ναι θελων · του αδαμ το χειρογραφον · και φησι προς
τον ιωαννην · δευρο επιτρεψον μοι βαπτισθηναι · μυστη
ριου ξενον το κεφαλαιον · δευρο εκτεινον την σην χειρα
ταχυ · και αψαι της κορυφης · τους σωτηρι φανεντος την
του δραιου την κεφαλην · και ανοιξαντος τον ου
ρανον · ον εκλησεν η παραινεσις · απατη του ο
φεως · της δοσεως του ξυλου ποτε · +

Εν ιορδανη ποταμω · ιδων σε ο ιωαννης · προς αυ
τον ερχομενον · ελεγε χριστε ο θεος · τι · προς

τον δουλον παραγγελλομενος ρυπον μη εχων κυριε · εις ονομα

δε τινος στιξαι αιτισω · σωτηρος · αλλα τουτον φερεις

βρεφαντω · υιον · αλλ αυτος ο παναρχης ο σαρκωθεις ·

πνευματος ολον · και του τοις δε σε δοξολογουσι τοις πι

στοις δια στοματος · ο επιφανεις θεος · ελεησον ημας +

Ιδωσαν σε υδατα ο θεος · ιδωσαν σε υδατα και εφο

βηθησαν · προσκυνουσι γαρ δοξαν αυτοφθαλμοι

ως αυτο χερουβειμ ουδε ιδειν ανταιται · ουδε ατενισαι ταις

ραφιν · αλλα φοβω παριστανομενα · τα μεν βρυχασται θρον

κον · τα δε · δοξαζουσι την δυναμιν σου · μεθ ων

οικτιρμον · αναμελλωμεν την αινεσιν σου λεγοντες ·

ο επιφανεις θεος · ελεησον ημας · +

Σημερον ο ουρανου και γης ποιητης · παραγινεται

σαρκι εν ιορδανη · καν πτισμα αιτων · ο αναμαρ

τητος · ινα καθαρει τον κοσμον · απο της πλανης

του εχθρου · και βαπτιζεται υπο δουλου · ο δεσποτης

των απαντων · και καθαρισμον δι υδατος · το γενο

των ανθρωπων δωρειται· αυτω μονοσ ωσ μεγ· ο επι
φανεισ θεοσ· ημων δοξα σοι. ✱ Β

Σημερον ο χριστοσ εν ιορδανη ηλθεν βαπτισθηναι· σημερον· ιωαννησ απτεται· κορυφησ τησ του δεσποτου·
αι δυναμεισ των ουρανων εξισταντο· το παραδο
ξον ορωσαι μυστηριον· η θαλασσα ιδε και εφυγεν· ο ι
ορδανησ ιδων ανεστρεφετο· ημεισ δε· οι φωτισθεν
τεσ βοωμεν· δοξα εν υψιστοισ θεω· και επι γησ ειρη·

Υπεκλινασ καραν τω προδρομω· συνεθλασασ κα
ρασ των δρακοντων· επεστησ εν τοισ ρειθροισ· ε
φωτισασ τα συμπαντα· του δοξαζειν σε σωτηρ·
τον φωτισμον των ψυχων ημων. + ✱ Δ

Ο αναβαλλομενοσ φωσ ωσ ιματιον· δι ημασ καθη
νεχθαι κατηξιωσεν· ρειθροισ τοισ ιορδανιοισ· ημε
ρον τα ιορδανια· ουχ εαυτοσ τουτων προσ καθαρ
σιν δεομενοσ· αλλ ημασ εν εαυτω· οικονομων την
αναγεννησιν· ω του θαυματοσ· αγχα προσαν

χορευει· και αγαλλιαται τη [illegible] σου τη ... · και σω-
ζει τους εις αυτον φωτιζομενους· χριστος ο θεος· και
σωτηρ των ψυχων ημων· +

Ε τον εν πνευματι· και πυρι καθαιροντα την αμαρ-
τιαν του κοσμου· καθορων ο προδρομος ερχομενον
προς αυτον· δειλιων και τρεμων εβοα λεγων· ου τολμω
κρατησαι την κορυφην σου την αχραντον· συ με αγια-
σον δεσποτα· τη σεαυτου επιφανεια σου μονε φιλανθρωπε· +

Δ ευτε μιμησωμεθα τας φρονιμους παρθενους· δευτε
υπαντησωμεν τω φανεντι δεσποτη· οτι προηλ-
θεν ως νυμφιος προς τον ιωαννην· ο ιορδανης ιδων
σε· εστησε και εμεινεν· ο ιωαννης εβοα· ου τολμω
κρατησαι κορυφην αθανατου· το πνευμα κατηλ-
θεν· εν ειδει περιστερας αγιασαι τα υδατα· και φω-
νη ουρανοθεν· ουτος εστιν ο υιος μου· ο ελθων εις τον
κοσμον· σωσαι γενος ανθρωπων κυριε δοξα σοι· +

Ε τρεμε μεν η χειρ του βαπτιστου· οτε της αχραντου

κορυφῆς ἥπτατο· ὁ παρὰ ἰορδάνην ποταμὸς· ἑστὼς
ποιῶ· μὴ τολμῶν ἀναθεῖναι σε· ὃν ἀρτίως εἶδε θεὸς· ἰησοῦν
τὸν τοῦ ναυῆ· πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσας οὐκ εἶ-
χεν· ἀλλὰ πᾶσαν εὐλαβῶς τὰς οἰκονομίας σωτὴρ ἡ-
μῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον· ἐπιφανεὶς σου μό-
νω ...

ἦχ(ος) λ

Βαπτίζεται χριστὸς· καὶ ἀ- + μεθ' ἡμῶν θρώπων· +
μῆς εἰμι ἐκ τοῦ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσ-
μον· καὶ ὁρᾷ· σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· οὓς ὁ ἀ-
δὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ τὸ πνεῦ-
μα μαρτυρεῖ τῇ θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει·
καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος

ἦχ(ος) πλ(άγιος) α

Ὁρῶσά σε· ἡ φύσις ἄνω + σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι·
σα· τῶν ἀνθρώπων γυμνὸν ἐν ὕδασι· τὸν δημιουργὸν
καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων· ἀλλοιοῦται φόβῳ καὶ
δέει πολλῷ· ὁ πρόδρομος δὲ· τρόμῳ συνεχό-
μενος μὴ τολμῶν προσψαῦσαι σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· ἰ-
ορδάνου τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισεν· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν

θεοφοροῦντα· καὶ σοὶ ἔβλυσαν αἱ δυνάμεις· ὑμνοῦντες τὸ μέ-
νουσαι· ὢ τοῦ θαύματος· ὅσον τὴν· γινομένην·
ἐνδεῖξαι θέλων· σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀνα-

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί· τῆς περὶ ἡμᾶς + πλάστην· +
τοῦ θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν πα-
ραπτώματι· γενόμενος ἄνθρωπος· τῇ ἡμῶν κα-
θάρσει καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ὁ μόνος καθαρὸς·
καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα· καὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ
ὕδατος· ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης οἱ
πιστοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος τοῖς πιστῶς ἀν-
τλοῦσιν· ἀοράτως ἐπιδίδοσιν· παρὰ Χριστοῦ
τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

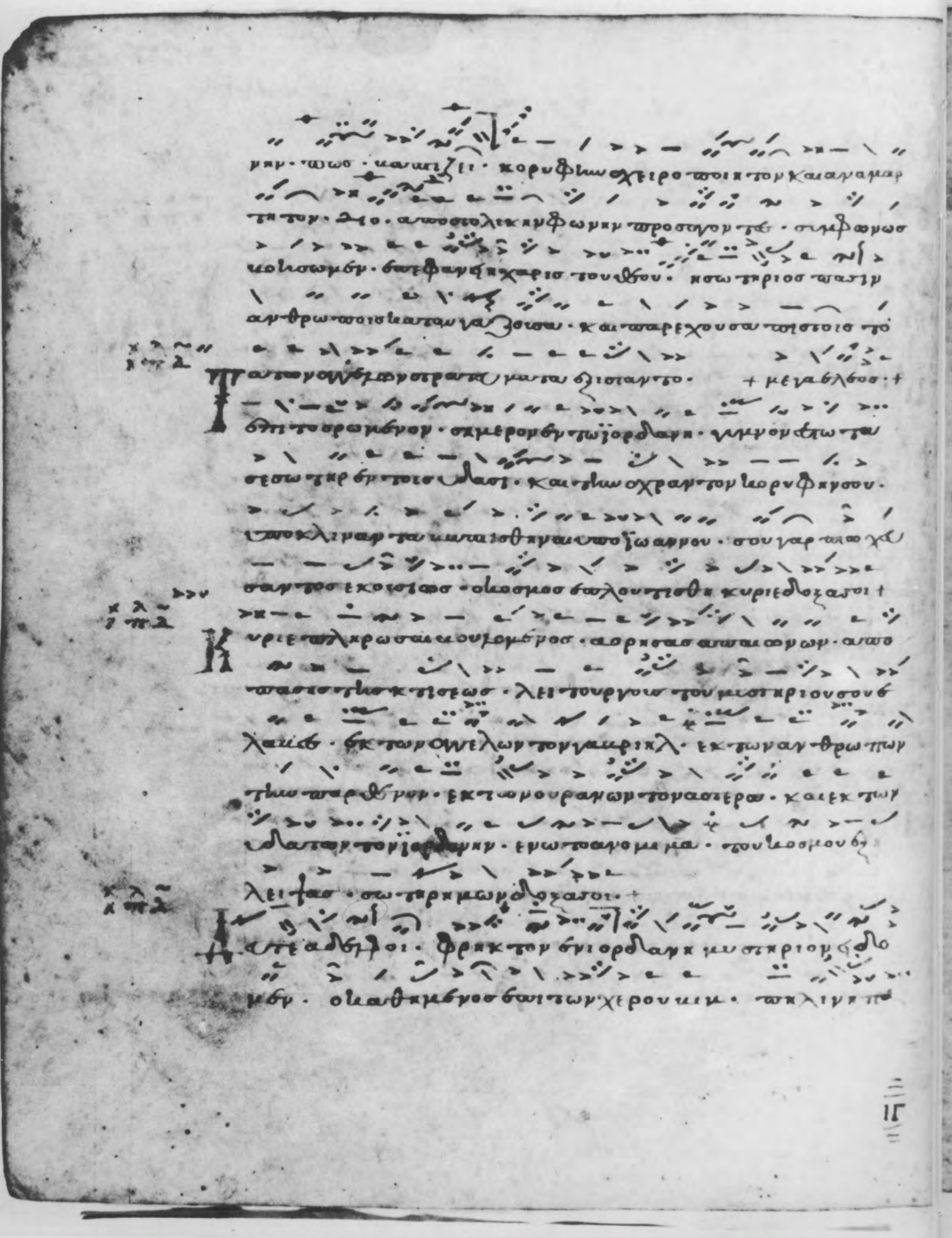
Ἠπάνται Ἰορδάνῃ περιεκάλουσε τὴν· ὁ ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἐκλίνας κορυ-
φὴν τῷ προδρόμῳ· ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθα-
μῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης· καὶ

σῶσαι ὡς φιλάνθρωπος. +

Πρὸν ἐκ παρθένου ἥλιον· ὁ λαμπρὸς ἐκ στείρας λύχνος
φαιδρὸς· ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον κατασπαζόμενος· ἐν δειλί-
ᾳ καὶ χαρᾷ ἐβόα πρὸς αὐτόν· σύ με ἁγίασον δέσποτα·

Θεὸς λόγος· ἐπιφανεὶς + τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου +
ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ἰω-
άννης ἐν Ἰορδάνῃ· καὶ ἔκραζεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος·
πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι κορυφῆς ἱερατικῆς τε
σημαίνεται· εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ἐξ ἐχθὲς λογεῖ· ἀλλ' οἶδα
σε θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις· ὁ ὑμνούμενος
ὑπὸ τῶν σεραφείμ· καὶ δοῦλος δεσπότην καινὴν χειρ-
ουμέμαθηκα· ἀκατάληπτε κύριε δόξα σοι. +

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα
εὐφραίνονται· τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· ἄγ-
γελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ βασι-
λέως παρουσία· καὶ ἡ τάξις παραγίνεται· δράμωμεν
τοίνυν· ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάν-

λαμψει ιερατευεται· ο απροσιτος τοις σεραφιμ· και ακτισμα
αυτων μετα δουλου παριστασθαι· και ο θεμενος γνωφον·
αποκρυφην αυτου· γυμνος ιστορειται καθ ημας· ουκε
τι μοι κοσοι κλινων υπο θειαν διαμιζη· ουκετι περικολ
των φυμων μεκαλυπτει· σημερον γαρ την εμην θεου
φαν το μαρτυρομαι αμωμων στολην· τουτο εργον· της οικο
νομιας σου πολυελεε κυριε δοξα σοι· + Ϗ π β

Εκων ιωαννης προσιων δεδοικοτως· συγκλινουσι γονοι
δε ουρανιων και επιγειων και πως· ε σε με κλινης κορυ
φην· εν ω εκτρεμεις οι αγγελοι μαστιζουσιν· αυτοι γαρ ταις
πτερυξι καλυπτουσι τα προσωπα· κ(αι) εγω· πως τολμη
σω· ου τολμω κυριε· δειλιω δεδοικοτα· και παλιν στη
ριζει με εκκελευσιατου· ακαταληπτε κυριε δοξα σοι· +

Σημερον· ο χριστος υπο πατρος υιος προσαγορευεται·
σημερον· το πνευμα κατηρχετο· ως περιστερας ειδη· των
αγγελων αι στρατιαι θαυμαζουσιν· τον δεσποτην καθο
ρωσαι γυμνον γυμνουμενον· ιορδανης εκπλαγεις διεχεται· ιωαννης

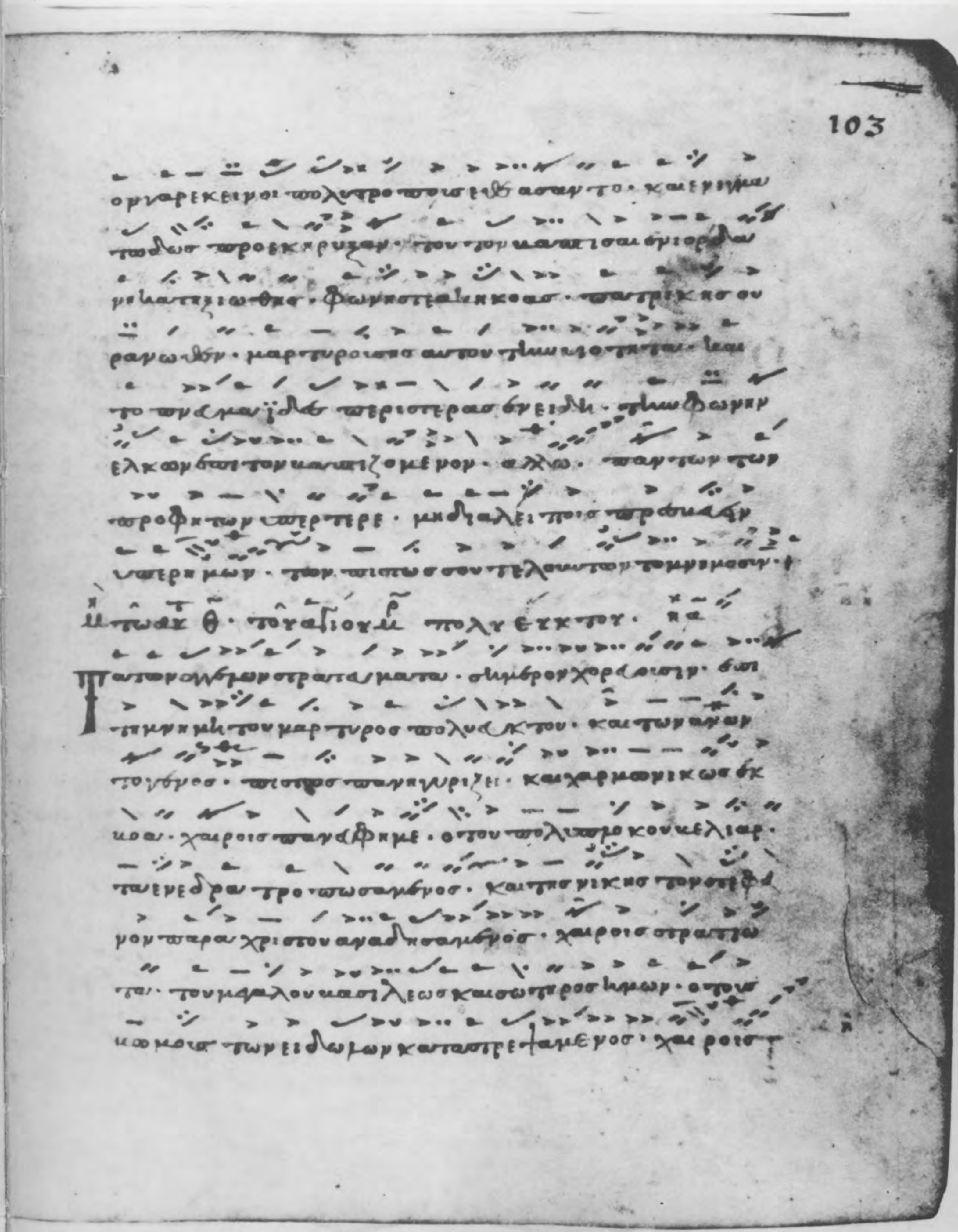
κατασείζει δ' ἔσω τῷ τρόμος. ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶ:~

[illegible] ἦχος β'. [illegible] +

Ὡς τοῦ ὡραιώματος ἐραστής. καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών. ἔαρ ὡς [illegible] τῆς οἰκουμένης τοῦ βασιλέως κηρύττων τὸ γένος. ὁ ἀγγελικῶς φαίνων ἀνατείλαντα εἰς μέρος [illegible] κατεφώτισας πρόδρομε. τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ στέρημα. καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἀπολαύσαι [illegible]. τὰς καρδίας. τῶν ἐν πνεύματι σοι καταπιζομένων. μακάριε θεόληπτε. +

Ἐν σαρκὶ λύχνε. πρόδρομε τοῦ σωτῆρος. [illegible] σπεῖρας. φίλε τοῦ ἐκ παρθένου. ὃν σκιρτήμασιν [illegible] προσεκύνησας. καὶ [illegible] νάμασι τοῦ Ἰορδάνου. τοῦτον ἱκέτευε δεόμεθα προφῆτα. τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας. + ἦχος πλ. β'

[illegible] τέλος. ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθες [illegible]. ὅλα αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἐρημονοικίσας. φροντίσι πάντων τῶν προφητῶν [illegible]:

μαρτύρων ἡ καλλώπισμα· πρέσβευε λυτρωθῆναι
τοὺς πάσης κακώσεως λύσεως· τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν α-
ξίως ἐκ πάσης τὴν μνήμην σου. + Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ι· τ(οῦ) ἐν ἁγ(ίοις) Γρηγορίου Νύσσης +

π α̃ ''

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής· ὁ σὺν καὶ ὁ πα-
θήσας· ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ἀγωνίζου καὶ νῦν· ὑπὲρ
τῆς ἐκκλησίας· τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτήν·
τῶν σωματικῶν ... ἀσάλευτον τῇ ἱερᾷ σου Γρηγόριε +

π α̃ ''

Βίον ἐν Θεῷ κατορθώσας· θεωρίαν τὴν πρᾶξιν κατε-
κόσμησας· θεομάκαρ Γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φι-
λήσας ἔρωτι θείῳ· ἐκ στόματος τοῦ πνεύματος τὴν
χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος·
τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάζων ἀεί·
εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·
διὸ ἐν οὐρανοῖς· ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος· ὑπὲ-
ρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου +

π α̃

Τὸ ὄργανον τῆς σοφίας μόνον σου· κατακλαίσας ἐναρξη· α

προσι τω περικαλλεισ αμφοτεροι θεν γενομενοι [illegible]
συν γενηνορει · εν τη θεοφθογγω σου φωνη · φραζων
και τεθρωαν τον γαον γνωστικωσ · τριαδοσ του μοθε
ον πανσοφωσ εκτιθεμενοσ · οθεν και ενορθοδοξοισ
δογμασιν · τασ αλλοφυλουσ αιρεσεισ εκπολεμησασ ·
το κρατοσ τησ πιστεωσ εν τοισ περασιν ηνεγκασ ·
χριστω παρισταμενοσ συν τοισ αυλοισ λειτουργοισ ·
ταισ ψυχαισ ημων αιτησαι ειρηνην και το μεγα ελεοσ · +

μη(νι) τω αυ(τω) ια. του (οσιου) πρσ ημων θεοδοσιου του κοινοβιαρ(χου) · + β

Οσιε πατερ ωσ πολισ ζων του θεου · εφραγαν την
ιερανσου ψυχην · του ποταμου τα ορμηματα του υδα
τοσ τησ ασεβειασ · του διελθοντοσ τον ιορδανην · και
πασι τοισ περασι τησ [illegible] τον λογον [illegible]
τοσ · χριστου του θεου ημων · ον ικετευε · [illegible]
θεοδοσιε · του σωθηναι τασ ψυχασ ημων · + β

Των αρετων κλιμακα · [illegible] ανεδειχθησ [illegible] τησ
γνωσ μυστικωσ · του το μα [illegible] των [illegible]

πλωτισμα· βλαστήσας γαραλ... θῶ ὡς ὁ πρόδρομος ἀν-
τώριος· ἄμετρον τὰ πειρασμῶν ἐνδειξάμενος· καὶ
ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἀξίως εἰς μάνδραν ὅλην
ἐνειλάσεν· οὗ ὁ χορὸς τῶν ὁπλιτῶν καθεῖλκεν· ἐκ τέ-
κνως ... μὴ ἐπιλαθῇ καιρῷ τῆς ποίμνης σου·
πάμμακαρ ἐνδοξότατε· ἀλλὰ πρέσβευε ... πρὸς κύριον.

ἦχ. πλ. α'

Ὅτε σωτὴρ· φωσφόρε + σύσσημα δεόμεθα· +
ἐνδοξότατε· μεγάλως ἠνόρκησεν ἐν τῷ προσκαίρῳ βίῳ
... ἐν ὕμνοις καὶ ἐξαίσιος καὶ ἐν ἀγρυπνίαις τὴν
πῶς γενόμενος τῶν σωφρονεστάτων· μνώ...σὺν
χορεύσωμεν τῶν ἀσωμάτων· Χριστὸν ἀναπαύσωμεν
δοξολογῶν· τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον· καὶ λυτρωτὴν
τὸν κατακλίναντα τὴν κάραν τῷ προδρόμῳ· καὶ
... τὴν φύσιν τῶν ἐλαττόνων· αὐτὸν ἱκέτευε·
αὐτὸν ... ὅστε· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ· ὁ-
μονίας εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος + ... ια· ...

ἦχ. πλ. β'

Πρ... θέλον ... πολιτευσάμενοι· ... ας

κητικοις πατερες οσιοι· εγκρατεια το σωμα δου-
λαγωγησαντες· καθυποταξαντες τω πνευματι·
εργαται γενομενοι των εντολων του κυριου· το
αρχετυπον και αλλος της εικονος εφυλαξατε· και
αθλητικοις αγωνας· εκ των ασκητικων ιδρωτων δε
χρυσαντες· και δη πλοκοις στεφανοις· κατακοσμηθεν-
τες· εκ πεμψως τον σωτηρα· ικετευσατε σωθηναι ημας +

Μακαριοι εστε· οσοι και μαρτυρες χριστου του θεου·
οσιοι μεν· οτι δικαιοσυνης χαριν εδιωχθητε· μαρτυρες δε·
οτι μη χαιραι υμας ουκ εχωρησεν της αγαπης του χριστου· και δη
δια τουτο χαιρετε· οτι πολλοις· ο μισθος υμων εν τοις ουρανοις +

Οσιοι πατερες· μελετησαντες ημερας και νυκτος
εν νομω κυριου· ηξιωθητε του ξυλου της ζωης·
συμφυτοι γενηθεντες· και ο καρπος υμων αθλητικ-
ως· στεφανοις ενηνθησεν· παρρησιαν εχοντες
προς τον ονομοθετην θεον· και ημιν αιτησασθε
ιλασμον και το μεγα ελεος +

θέρμην τὴν διαμονα· τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας· καὶ τὸν

ἔδουσιν παρρησίαν πολλήν· χαίροις· τῆς οἰκουμένης

τὸ ἀγλάϊσμα· καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κληροῦχος·

χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσιν· καὶ τελοῦσιν σε

νόσων ἀπόλυσιν· προσπιπτομένοις ἐκ πόθου· ὡς

παριστάμενος τῷ θρόνῳ· τοῦ παντάνακτος Χρι-

στοῦ· πρεσβείαν ποιούμενος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν [illegible] +

χαίροις·

Πάλιν ἡμῖν· ὁ θερμὸς προστάτης· συνευφραίνει· πρὸς

παραινετικὴν πανδαισίαν· [illegible] στρατηγὸς

πίστεως· τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἄλυσιν· πρὸς δὲ θεῖος ἡμῖν·

καθάπερ προτρόπιον πολυτελές· εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον·

εἰς θλιβομένων παραμυθίαν· εἰς λιμένα χειμα-

ζομένων· δεῦτε παρ' αὐτοῦ· [illegible] περι[illegible]με-

νοι· τὸν αὐτὸν δοξάσαντα· [illegible]· ταῖς

αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ)· ιζ΄· τοῦ ἁγίου [illegible] Ἀντωνίου· [illegible]

Ἀσκητικὸν [illegible]· συγκροτήσας [illegible] ἑαυτὸ

μει· καὶ τῶν παθῶν τὰς προσκοπάς· ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δα-
κρύων σου· πάσας ἀποπλύνασα· κλήματα θεῖα καὶ
σωματικῶς εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγοῦσα· τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη
ὁ θεόληπτος σκοπός σου· ἀσεβείας γὰρ καρποῖς· ἐναι-
τῶ ἐναβρυνάμενος· ῥωμαλέως δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενεί-
ας τῶν παθῶν· τῶν πιστῶς ἐκζητούντων σοι· χαῖρε·
τῆς ἑῴας ἀστὴρ διαυγέστατε· καὶ τῶν μοναζόντων παμ-
πολιοῦχε καὶ ποιμήν· χαῖρε ἀοίδιμε τὸ τῆς ἐρήμου
κάλλιστον θρέμμα· καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκράδαντον
ἔρεισμα· χαίροις· τῶν πλανωμένων ποιμὴν ὁ ὁδηγός·
χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα· καὶ τῆς οἰκουμένης σα

ἦχ β'

Τὸν ἐπίγειον ἄγγελον· καὶ β + ἀγαλλίαμα φαιδρόν· +
ν οὐρανοῖς ἄνθρωπον· τοῦ κόσμου τὴν καλλοσμέαν·
τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν μαρζόων· τῶν ἀσκη-
τῶν τὸ καύχημα· Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευ-
μένος γάρ· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐξήνθησεν δικαίως·
καὶ ὡς ἡ κέδρος ἐν ἐρήμῳ· ἐπληθύνθη τὸ ποίμνιον

107

χριστοῦ· τῶν λογικῶν προβάτων ἐν ὁσιότητι καὶ

Ὅσιε πάτερ ἐκ βρέφους τὴν ἀ- Β + δικαιοσύνη· +
ρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας· ὄργανον γενόμενος τοῦ ἁγίου
πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν· τῶν θαυμάτων
τὴν ἐνέργειαν· ἐθεράπευσας τοὺς ἀνθρώπους· καταφρονητὴς
τῶν ἡδονῶν· γνωσθεὶς τῷ θείῳ φωτί· καθαρώτερον
πολιζόμενος· φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας πά-

Ὅσιε ἀντώνιε· τῆς στερρωτάτης + [illegible]ἐραν τώνιε· +
ἀσκήσεως· τὴν καὶ στήκην καὶ ἐμψυχον διηγούμενοι· ὡς
εὐαδῶς τοῖς ἀναπαυόμενος διέξεμενας· τοῖς ἐρημο-
τέροις ὑγρᾶς ἑαυτὸν ὅσιον αὐτὰς πνευματικῶς· τοὺς πο-
ριφθέντας τοῖς φαρέτραις· τῶν δαιμόνων κατεπάτησας·
καὶ ὥσπερ ἀνωτάτω ἀρξάμενος γενόμενος συναυλίζει ἀγ-
γέλοις· ἐν τοῖς ἀσίμεταις τῶν οὐρανῶν· μεθ' ὧν· πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ θεῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ὅσιε πάτερ· τὴν φωνὴν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κυρίου
ἀκούσας· τὸν κόσμον κατέλιπες τὸν πλοῦτον καὶ τὴν

δοξαν· εισ ου δεδουλογησαμενοσ· ο θειν πασιν εξειπωσασ· αγα

πησασ τε τον θεον· και αρνησω τε χαριν αιωνιον· μηδεν προ

τιμησασ τε τησ αγαπησ αυτου· ινα οταν ελθη εν τη δοξη

αυτου· ευρησ τε αναπαυσιν· μετα παντων των οσιων·

ουσ ταισ ικεσιαισ χριστε· φυλαξον και σωσον τασ ψυχασ ημ +

Το κατ εικονα· τηρησασ αλωβητον· νουν ηγεμονα κα

τα παθων ολεθριων· ασκητικωσ ενστησαμενοσ· εισ

το καθ ομοιωσιν ωσ δυνατον ανεληλυθασ· ανδρικωσ

γαρ· την φυσιν εκβιασαμενοσ· εσπευσασ το χειρον κα

θυποταξαι τω κρειττονι· και την σαρκα δουλωσαι τω

πνευματι· ο θειν· μοναζοντων· ανεδειχθησ

ακροτησ· πολισ τησ τησ ερημου· αδρομ ουν τοισ α

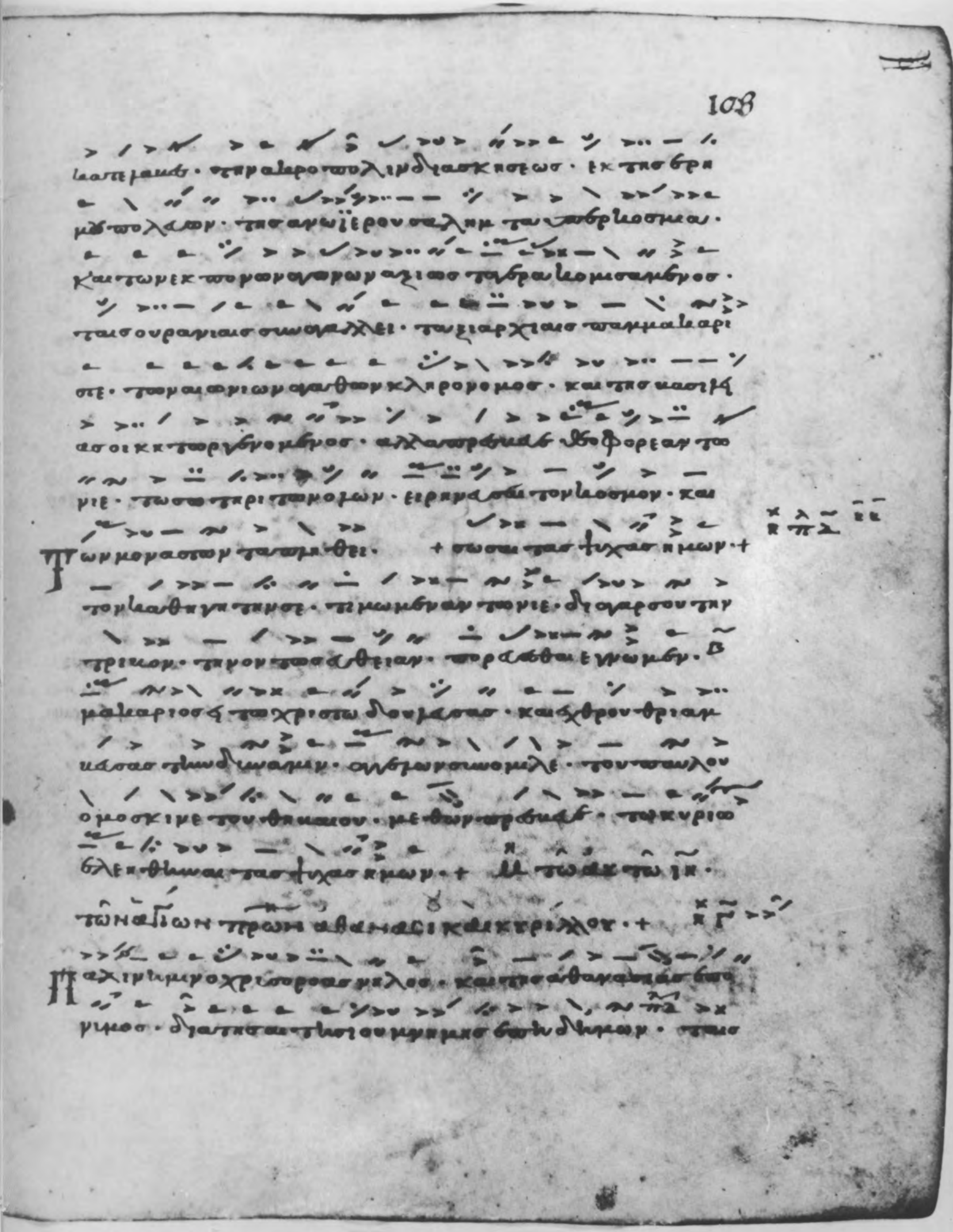
λ... πασ· και νυν αμαρτιασ απτωτοσ· και νυν εν ου

ρανοισ· των εσοπτρων λυθεντων ωσ ανιεσ· καθα

ρωσ ενοπτευεισ· την αγιαν τριαδα· εντυγχανων α

μεσωσ· υπερ των πιστει και ποθω τιμωντων σε· +

Ουρανοδρομω ... σχηματι θεοβιε· τον αρξαμ

καλαισ αναμασουσιν · πλημμυρει τα χρυσορρηθρα · της
αθανασιας ναματα · και τροφη ηρα μακρωσιας καρπο
δοτων · δια της ευφιλης θεηγοριας · τριαδος αδιαιρε
τον · κρατος εκδιδασκει προσκυνειν · και πεμπει ζων
τα θεια διδαγματα · των πιστων καταρδει τας δι
ανοιας · και πρεσβευει υπερ των ψυχων ημων · +

Το μεγα κλεος των ιερεων · αθανασιον · τον αινετον της
αριστευσαν · ιεροπρεπως ευφημησωμεν · ουτος γαρ ·
των αιρεσεων συγκοψας τας φαλαγγας · της θειας αμε
του πραγματος · τα της ορθοδοξιας τροπαια · ανε
στησατο καθολικης της οικουμενης · αριθμων ενωσεως
τα της τριαδος μυστηριον · δια την των προσωπων
ιδιοτητα · και παλιν συναιρων ασυγχυτως εν ·
δια την της ουσιας ταυτοτητα · και χερουβικως δο
ξολογων · πρεσβευει υπερ των ψυχων ημων · +

Η μεγαλη της αληθειας σαλπιγξ · ο πολυαθλος αθανα
σιος · προσδοκωμενον ημερον · συγκαλει τα [illegible]

109

κλησιαν· φαιδρως παρα των πιστοις· προστην πανη-

γυριν πασαν τισωμεν· του καλου ποιμενος υμνοις

γεραιροντες του ιερους αυτου πονους· οπως ταις

πρεσβειαις αυτου ραιομεν παρα χριστου το μεγα ελεος +

Χριστου τον ιεραρχην τιμησωμεν· απαντες· αθα-

νασιον· ο τι αρειου τα δε δογματα παντα τα καταρ-

γησεν· και της ολας τριαδος την πιστιν· εισ

παν τα τον κοσμον τρανως [illegible]λει· εν αυθε-

ορθην τρισι· προσωποις αμεριστον· ο και πρε-

ικετευε· υπερ ημων· των εν πιστει τελουντων την

μνημην αυτου. + τω αυτω ιθ τ Ἦχος πλ. Μακαρι τ αυτ

Ευφραινομεναι γυναικος αν θησαυρα· τοιουτον πολιουχον·

τον εν μακαριοις μακαριον· ουτος γαρ την σοφιαν·

του ολου πραγματος· κατανοησας πασαν ασκη-

σιν· διεμαρτου πολιτειας αυτου περι κοσμον τοσεν·

αυτον και ημεις· μετα της προσφορος τω· αιτουμεν

δεισωπειν τον Χριστον· σωθηναι τας ψυχας ημων. +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κ΄· τοῦ ὁσ(ίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Εὐθυμίου· ἦχ(ος) β΄

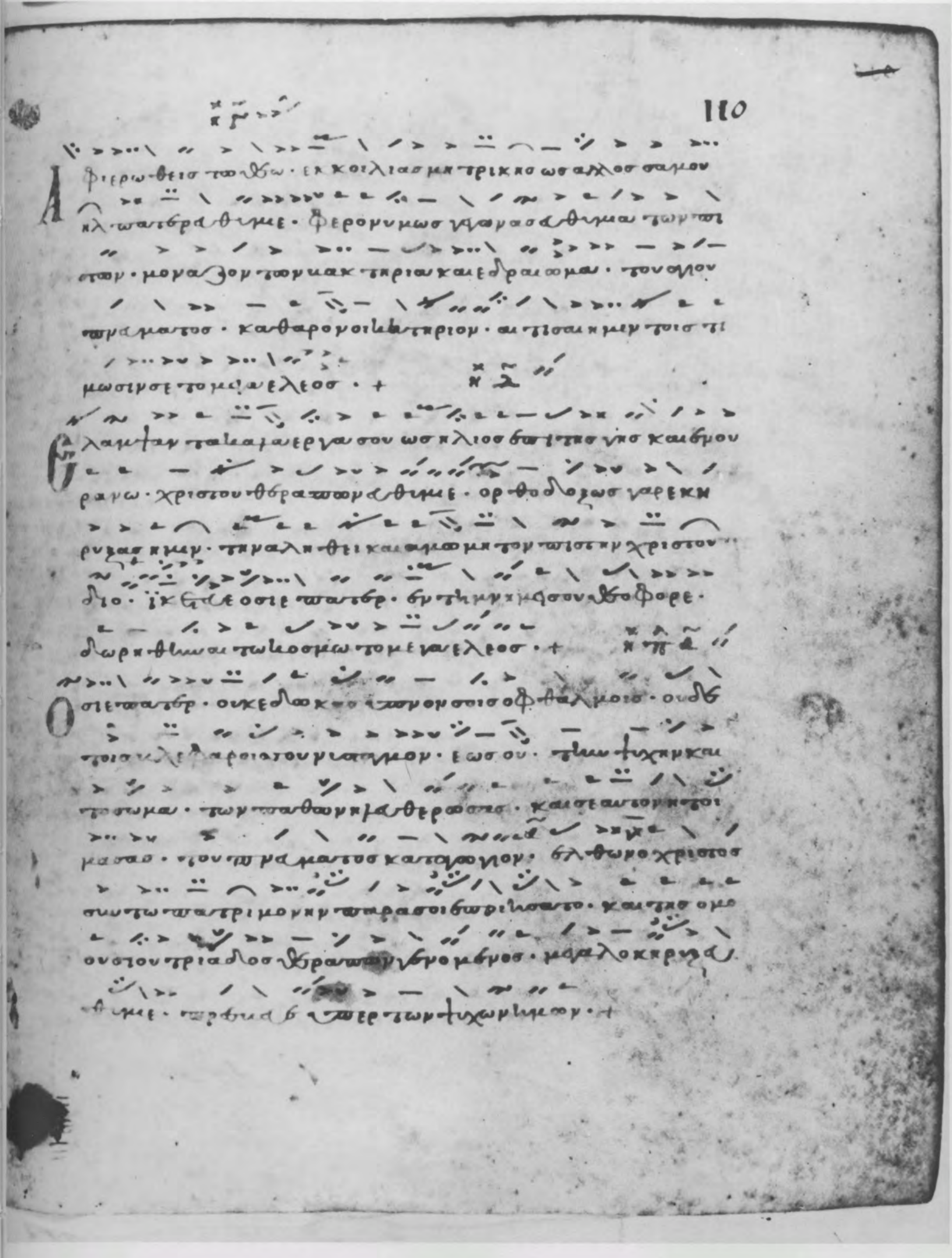
Εὐθυμεῖται· ἐλέγχων τοῖς γνησίως πορευομένοις ὁ λόγος Κυρίου·
ὅτι παιδιόθεν ἐκ σπαργάνων· γεννηθεὶς ἡμέρᾳ Εὐθυμίας φε-
ρώνυμον· ἐνεφύσω δὲ [illegible]· φερωνύμως τοῖς τοῦ θεοῦ θελήμ[illegible]·
καὶ ἐν [illegible] διὰ Χ(ριστὸ)ν [illegible] πάτερ Εὐθύμιε· +

ἦχ(ος) β΄

Ὁ χοιρώνειος [illegible]· γνώσει θεία πάτερ Εὐθύμιε· τὰ
παρερχόμενα παρέδραμες· μηδὲν θαυμάσας τῶν
φθειρομένων· ἐν μὲν τῇ θέσει μεγαλόφρων· φανεὶς καὶ
γενναιότατος· ἐν δὲ τῇ ἀσκήσει καὶ ἀθλήμασι ταπεινόφρων καὶ
μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἀσίγαστον πέλαγος·
ἀσφαλῶς διαπεράσας· εἰς ἀδιόλιμενα κατήντησας·
Χριστὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

ἦχ(ος) β΄

Πάντων ἐν τῷ μέσῳ πραγμάτων· καταφρονήσας πάτερ Εὐθύ-
μιε· ὅτι τῆς ἄνω πόλεως [illegible]· [illegible]
[illegible]· ἐνδυσάμενος ταπεινοφροσύνην· τρυφὴν ἐμ-
[illegible] καὶ [illegible] τὴν ἐγκράτειαν· [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] δικαιοσύνην· διὸ πάτερ ὅσιε·
μνημόνευε καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς ὁσίαις [illegible] πρὸς κ(ύριο)ν· +

110

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κβ' τοῦ ἁγί(ου) ἀπ(οστόλου) Τιμο(θέου)· καὶ τοῦ ἁγί(ου) μ(άρτυρος) Ἀναστασίου.

ἦχ(ος) α'

Τὸν φωστῆρα τὸν πιστὸν καὶ ἀπόστολον· τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα τὸν Τιμόθεον· διάσμασιν ὑμνήσωμεν χαίροντες· χαίροις ὁ πρῶτος τῆς πίστεως ῥάδαμνος· τοῦ θείου Παύλου γλοποιΐας· χαίροις ὁ στ[illegible] γνώμων τῶν ἀρετῶν· τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου· χαίροις ὁ τῶν περάτων θεολεκτὸς αὐλός· χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα καὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ στερέωμα· +

ἦχ(ος) α'

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν Ἀναστάσιον· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον· διάσμασιν ὑμνήσωμεν ὑμνοῦντες· χαίροις ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος· καὶ τοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· χαίροις ὁ Χριστὸν χωρεύσαντο· μεμνησμένος ἔργῳ τὸν Παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα· καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα· +

ἦχ(ος) β'

Ἐμεγάλυνας Χριστέ· ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἐν [illegible] τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ· τὴν ζωοποιὸν τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν· καὶ γὰρ ἐν [illegible]

111

τοῖς αἰχμαλώτοις · ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας · καὶ

μαρτύρων ἀστὴρ οὐράνιος · τῶν θαυμάτων · ὁ μυροβλήμων

μενος ἀθλητής · Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος · σὺν ἄλλοις χο-

ρῶν · καὶ παρρησίαν · ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Ὅσιε πάτερ · νικητὴς μήδων καὶ χαλδαίων γόνους

τῶν μὲν τῶν · πᾶσαν μανιώδους τὴν ἀγὴν καθεξῆς τῇ

δυνάμει τοῦ σταυροῦ · σὺν πολλοῖς τῶν λογικῶν ἐθελχθεῖ-

ς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδιλίασας · διὸ Χριστὸς ὁ

θεὸς ἡμῶν · ἀμαράντοις ἐν νικητικοῖς στεφάνωσεν · ὁ θῦ

συνολαμπρότοις παρίσταμενος · πρὸς κύριον ἱκέτευε · α-

τούμενος εἰρήνην · καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλε(ος) +

Τῷ θεῷ προωρισμένος · καὶ τῷ σοφῷ σου μαθητευ-

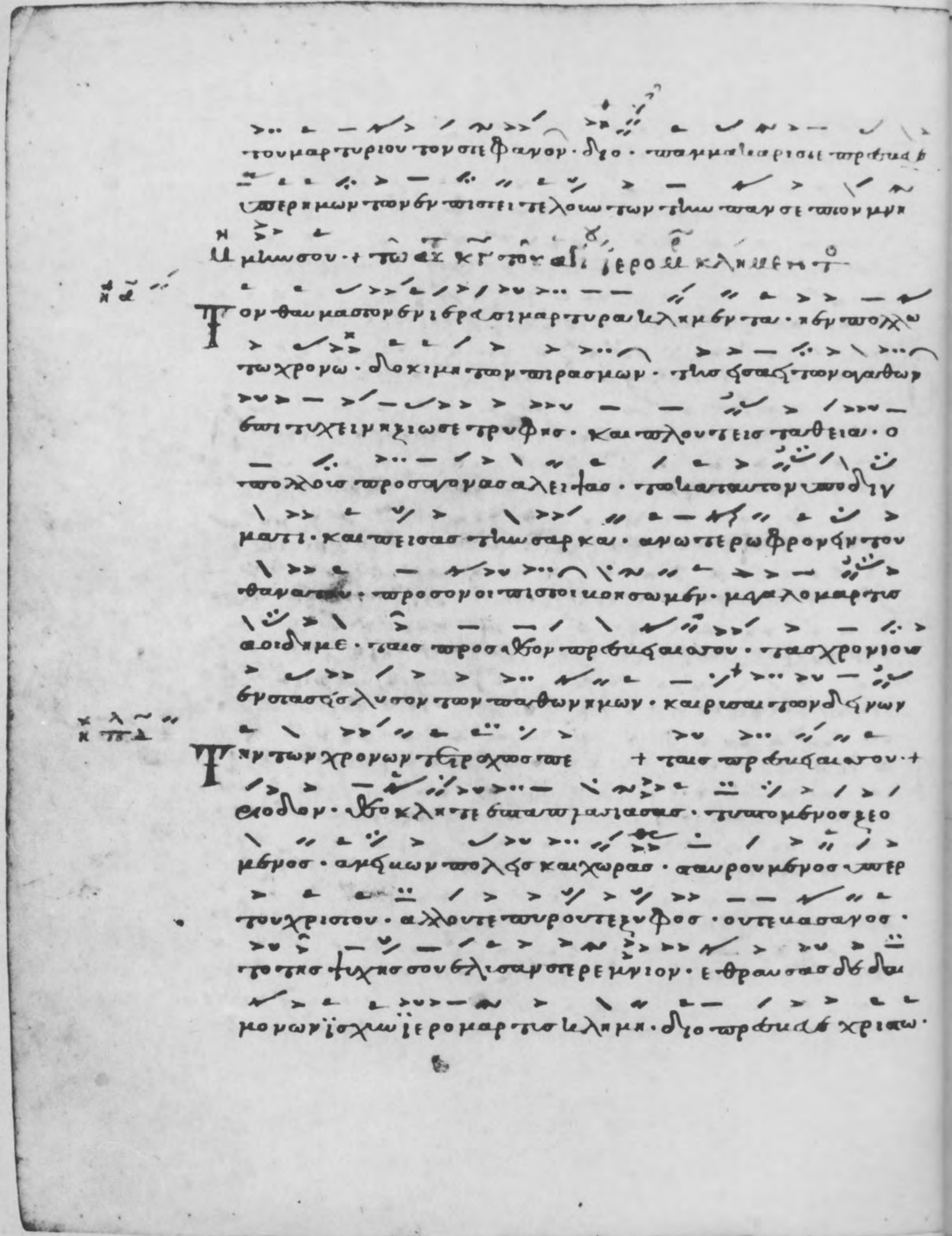
μενος · ἐμυήθης εὐσέβειαν καλῶς πολιτευσάμενος ·

καὶ τιμίοις τὴν ἀφρίσαι ματος · αὐτὸς δήμος ἱοὺς σάρκας

ἐνστερνισάμενος · καὶ ὡς ἱερὸς ἀρχιερέα ... ἐχθ...

τίμιον θέξαι ... · ο ... εἰδωλομανούντας ...

ζας · ῥωπάλοις καὶ λίθοις ... ἐχθ...

του μαρτυριου τον στεφανον· διο· παμμακαρ ισαακιε πρεσβευε
υπερ ημων των εν πιστει τελουντων την πανσεπτον μνη
μην σου· +
Τον θαυμαστον εν ιεραρχαις μαρτυρα κλημεντα· εν πολλω
τω χρονω· δοκιμασθεντα των πειρασμων· της εξουσιας των αγαθων
επιτυχειν ηξιωθη τρυφης· και πλουτω εις τα θεια· ο
πολλοις προσονομασαμενος· τοις κατ αυτον
ματι· και πεισας την σαρκα· ανωτερω φρονηματος του
θανατου· προσομοιος ... μεγαλομαρτυς
αοιδιμε· ταις προς αθλον πρεσβειαις αυτου· της χρονιου
ενστασεως λυσον των παθων ημων· και ρυσαι των δεινων
Την των χρονων ... + ταις πρεσβειαις αυτου· +
εισοδον· διοκλητιανου ... παρατασσομενος
μενος· ανηλεων πολεις και χωρας· σταυρον ... υπερ
του χριστου· αλλους τε πυρος τε ξιφος· ουτι ...
της τυχης ... εθραυσας δε δαι
μονων ισχυν ιερομαρτυς κλημη· διο πρεσβευε χρισω·

μου θηρευτας ψυχας ημων · τη κε · τω αγιω γρηγοριω θεο +

Την λυραν του πνευματος · την των αιρεσεων αντινιστρον · και ορθοδοξων ηδυσμα · τον δευτερον βαπτιστην θειον · τον του λογου απαστραπτην τοις δογμασιν · τον σοφον αρχιποιμενα · της εκκλησιας τα θρεμματα · θεολογικοις υμνοις προσασωμεν · συν τω ποιμενι τω καλω · ο δι εαυτον γρηγορει ως ο διδασκαλος χριστος ο υπερ ημων · και συν αγγελων χορευει · και πρεσβευει υπερ των ψυχων ημων +

Εν θειοις πραξεσι το σωμα συν τη ψυχη ποικιλμενος προκαθαραμενος · τω της θεολογιας ορει προσεβης · τα θεια μυστηρια γνοουμενος θεοφαντωρ γρηγοριε · και των αδυτων επελθων γνοφων · την θεοτυπωτον εδεξω νομοθεσιαν · ομοουσιον γεγραμμενην τριαδα · ην και προσκυνουντες διδασκου · ανυμνουντες μακαριζομεν · ικετευτρια δι ης ημας μοναδ ελεησον ημας · +

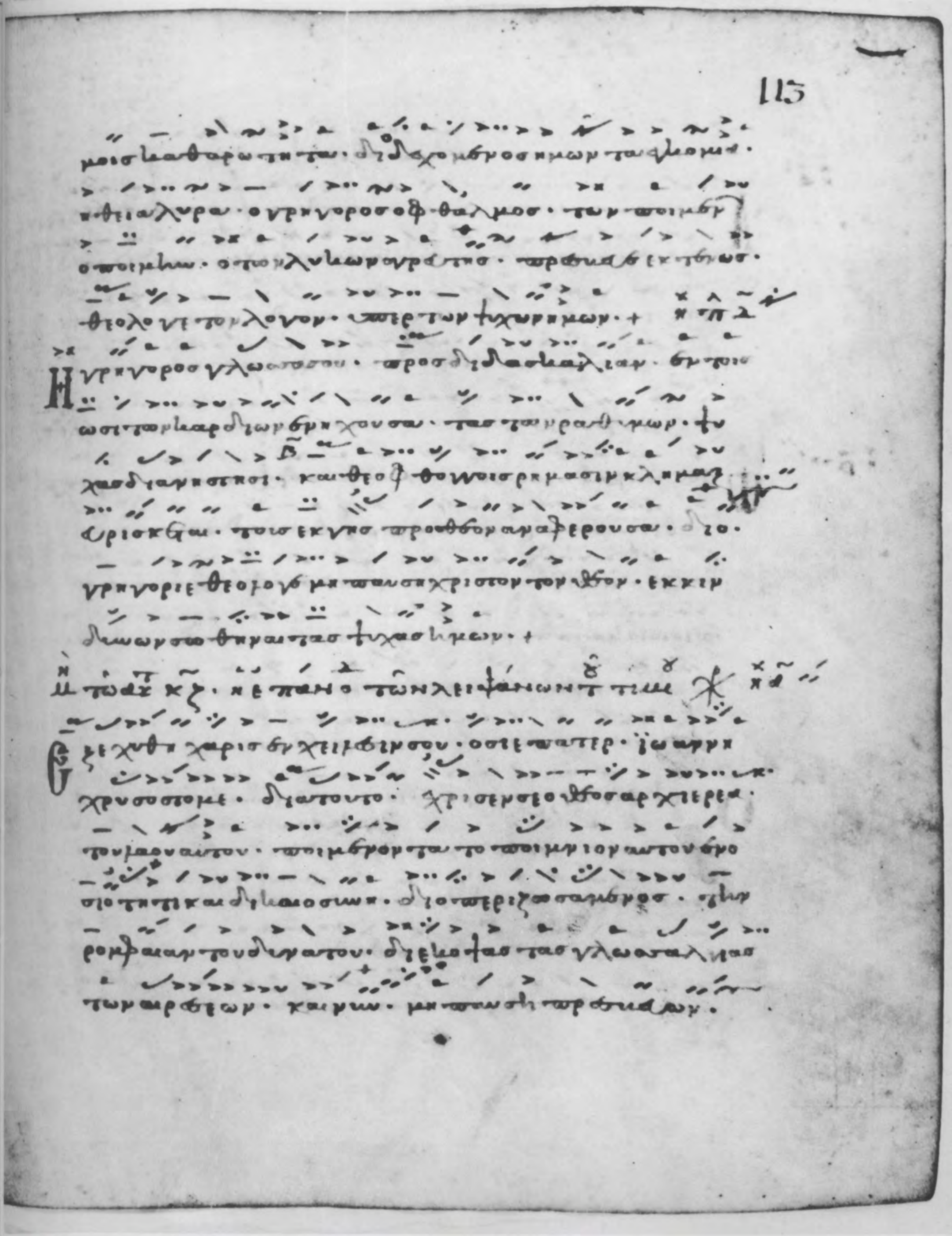
Λογω θεου ανοιξας το στομα σου · το της σοφιας ελκυσας πνευμα · και καθαρος χαριτος γενομενος · τα

θεια ξυροντισας δογματα· τρισμακαρ γρηγοριε·
και ταις αγγελικαις συνυμνων θειοις δυναμεσι· το τρι
αδον εκηρυξας φαος και αμεριστον· διο· ταις αυγαις ελ
λαμφθεντες γρηγοριε· τριαδα προσκυνουμεν·
εν μια θεοτητι γνωριζομενην· εισοτω τριαν των

ἦχ.λ̃

Την υψηλην γλωτταν σου θεορημων + ψυχων ημων·
γρηγοριε· τας θεομαχους ενεφραξας· επιστημη τι
ζοντων γλωσσαλγιας· θειον ως αληθως· ανεδει
χθης στομα· εν ω ρηματι ξαλλυσαν ταμοαλειαυτου
θεου· και γραμμασι διατυπωσας· την της κρυφιομυ
στου τριαδος ομοδυναμον ουσιαν· και το τρισηλιον
φως καταλαμψας· τον περιγειον κοσμον· πρεσβευ
σον απαυστως υπερ των ψυχων ημων· + κ πλ̃

Τας καρδιας των πιστων πιστων· γλωττη την γλω
ττη ιησου γρηγοριε· αστικας εναυταις αγαθα σα
ελασας σας καρ τους τω θεω· τας αιρεσεις θωσας
αρετης εκ τεμων αφοριζων· και κοσμων τοις αινεσι

ρηνεῦσαι τὸν κόσμον· καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ· λαμπρυνομένη
τοῖς θαύμασι· καὶ πιστῶς πανηγυρίζει· τῶν φιλεόρ-
των τὰ συστήματα· ἐν τῇ ἐπανόδῳ· τοῦ τιμίου λει-
ψάνου σου· ὅσιε πάτερ· Ἰωάννη Χρυσόστομε· καὶ δο-
ξάζει Χριστόν· τὸν δοξάσαντά σε· παρέχοντα ἡμῖν· τὸ μέγα ἔλεος +

ἦχ β'

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· πῶς ἔβρυζον τι τῷ παμ-
ταθεία ἀναφορά· σήμερον τῇ ἐπανόδῳ μυστικῶς·
ὡς ζῶντι τῷ Ἰωάννῃ· διὰ Πρόκλου τὴν εἰρήνην τοῖς
πιστοῖς καταπνεύσαντα· καὶ ποιμένα τοῦτον· ἀναδεί-
κνυσιν· τὸν ἀναπαυόμενον ὡς ἐν ποιμνίῳ τῷ λογικῷ αὐτοῦ
ποιμένα· Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· +

ἦχ λ'

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· τὴν βασιλίδα καταλιπεῖν
τῷ· παροικεῖν ἐν ξένοις· [illegible]
ἀνακτορικῇ παρρησίᾳ· πάλιν ἐπανήγαγόν σε
τοῖς βασιλείοις· [illegible] καὶ ἡ ἐκκλησία ἰδοῦ-
σα σε· ἀνθομολογουμένη καὶ τιμῶσα· μεγαλύνει·

114

κλοζαμον τον κυριον· αποδοντι μοι· το μην ηφονον·

και τοσι κριγματης σιτεξωσ· την παολη ιζιν των αζι

ωματων μου· και αναπαυσιν των εμων προσταφων· εκ

του ρος της τας στειμοφροσιωνης· και μαθος της εμε

ημοσιωνης· και απαντος της εμης παροχιας· και μην

της μετανοιας· δεοσαι τον μονον τος σε πατερ· την ζ

ρημιν μολοορκοσαι· και το μεγα ελεος ταις ψυχαις ημων· +

Πατερ χρυσοστομε· ως ποταμος ανοιρυτος· εκ της

εδεμ μυστικως εξερχομενος· εις αρχας τεσσαρας διαι

ρουμενος τοις λογοις της γης τα ασπερματα· παντα πασ το

κατηρδευσεν την πασαν χρυσω διδασκαλιας σου· διο την

ευαγγελον· σου των θειων λογιων· ημυρσαφθος ω

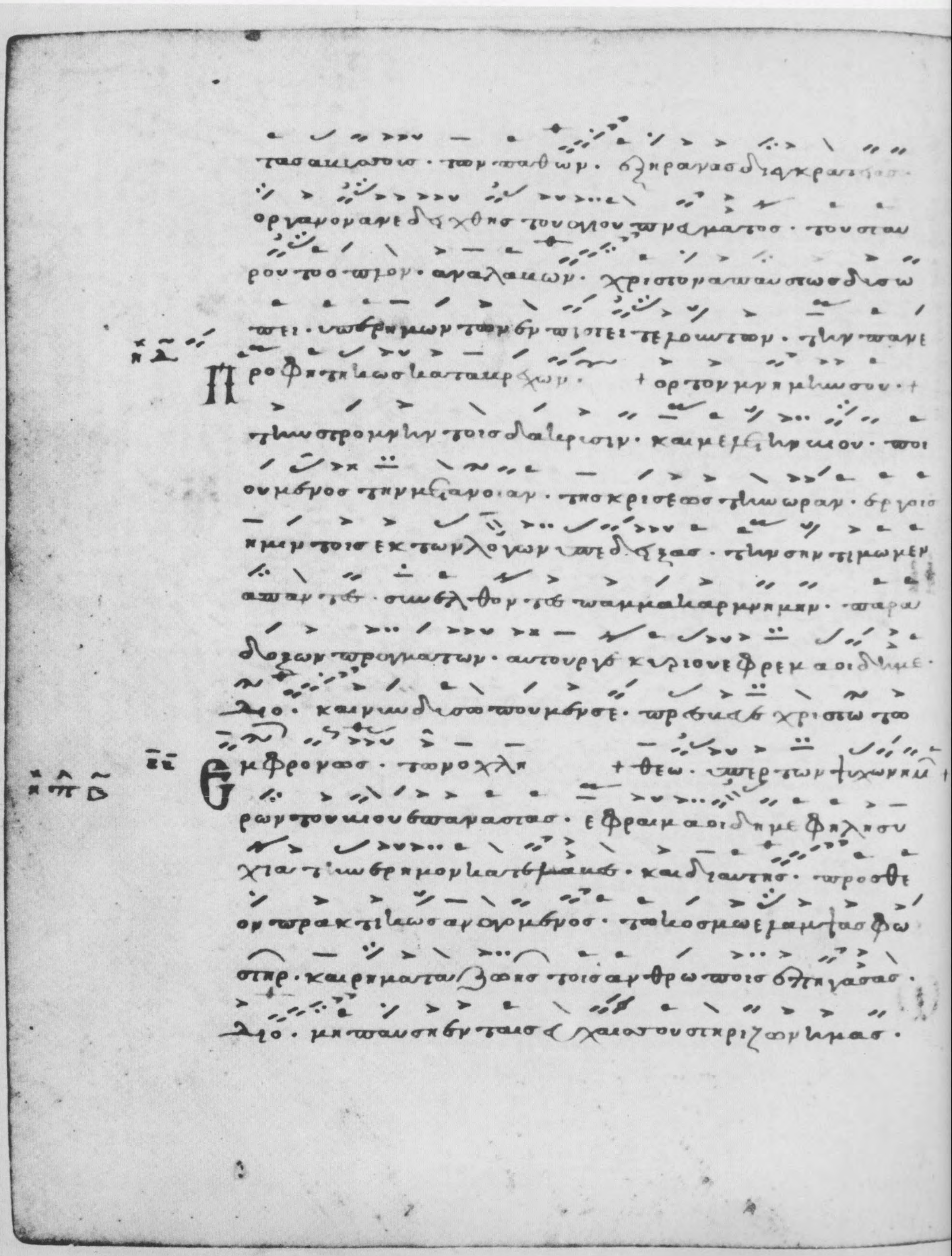
λιτον γραψασας· και αρδευθηναι τας ψυχας ημων

αμην· ταν αν ημμονιωτων σε· +

Μηνι τω αυτω κη· του οσιου Εφραιμ· ηχ β·

Ωσπερ φοινιξ ανθεικως εξανθησας οσιε πατερ· τα

ν τους πονους τας ριμων εξειλοψας εν τη μαχαιρω εφανη·

115

ἐκύμαινον· ἵνα ἀλλοτριωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὥστε

ὥσπερ· + τῷ αὐτ(ῷ) λα'· τῶν ἁγίων ἀναργύρ(ων)· κύρ(ου) κ(αὶ) ἰω(άννου)·

Ἀσμάτων πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον· ὕμνοις στέψωμεν·

κῦρον σὺν τῷ ἰωάννῃ· τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος·

καὶ δωτῆρας τῶν ἰαμάτων· τοῖς [illegible] ἀφθόνως τούτοις· ποικι-

λοτρόπως γάρ· πᾶσιν ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ πανεύ-

ξιοι· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἀξίως [illegible] ἄσμασιν πιστοί· μεγαλύνωμεν κῦρον καὶ

ἰωάννην· τοὺς [illegible] μονάς· καὶ κατὰ σαρ-

κα ἀδελφοὺς [illegible]φρονας· σὺν αὐτοῖς τὴν [illegible]

σιαν [illegible]· καὶ [illegible] αὐτῆς· δοξο-

[illegible]δοξίαν καὶ θεοκτίστην· τὰς ἀθληφόρους καὶ

[illegible]· αἰτοῦντες Χριστὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Διὰ μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν· τὰς ψυχικὰς

ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσαι· κῦρος καὶ ἰωάννης

οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γάρ· ἰατρὸς [illegible]

[illegible]· [illegible]· μέχρι τελευτῆς [illegible]·

αιματι μαρτυριου· οικειουται τω χριστω· ο δε· στρατιω

τικοις ενδιαπρεψας καταλογοις· ταις ουρανιαις στρα

τολογιαις πολιτογραφηται· διο και εν τη μνημη αυτου

ιασεις νεμουσιν· τοις εν πιστει και τοις πασιν· πρεσβευων

υπερ των ψυχων ημων.+

μηνι φεβρουαριω α΄ του αγιου μαρτυρος τρυφωνος· ηχος β΄

Υπερφρονησας των γηινων· νεκρων παμμακαρ τρυφων

σκευασμενος· προς το σκαμμα ανδρειως αποδυσας· και

τη παλη δι αιματος· συ εν τεχνως μαρτυς τον υπερ

φανον· καθειλων εκομισω της νικης στεφος· χριστον

τον θεον ημων· εκλιπαρων δι ημας· μη αλλη ποιησαι

μηνι θεοφορε σωσον ψυχας.+ τ δοξ β΄ εις τ παπαν τ ...

Λ ανεσυμεων· τι μα φερων εν αγκαλαις· εν τω ναω αγαλλ

ιωμενος· ιερα ζεις καινως· νυν απολυομαι ... γαρ τον

σωτηρα μου· ουτος εστιν ο εκ παρθενου τεχθεις· ουτος

εστιν ο εκ θεου θεος λογος· ο σαρκωθεις δι ημας· και σω

116

σαυ τὸν ἄν-θρω-πον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν· +

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν· ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι· ἐν Σινᾷ δοὺς
τῷ Μωσῇ· σήμερον βρέφος ὁρᾶται καὶ κατὰ τὸν νόμον ὡς νό-
μου ποιητής· τὸν νόμον ἐκπληρῶν· ναῷ προσάγεται καὶ
τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται· δεξάμενος δὲ τοῦτον·
Συμεὼν ὁ δίκαιος· καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκλυσιν ἰδὼν
τελεσθεῖσαν· ἣ θεοσώσως εὖσα· ἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου·
τὸ ἀπαίωνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον· ἐπ' ἐσχά-
των τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον
τῶν ἀπίστων ἐθνῶν· τὴν σκοτομαίναν· καὶ δόξαν τοῦ
νέου Ἰσραήλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου· ἐκ
τῶν δεσμῶν τοῦ δὲ τοῦ σαρκίου· πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ
θαυμασίαν ἄληκτον ζωήν· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος· +

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ ἐν Σινᾷ·
νόμον ἐκδοὺς τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς· δι'
ἡμᾶς ὡς ἄναρχος καθ' ἡμᾶς γενόμενος· νῦν ὁ καθα-
ρὸς θεός· ὡς παιδίον ἅγιον μήτραν διανοίξας ἁγνήν·

εαυτω ως θεος προσκομιζεται· της του νομου καταρας·
ελευθερων και φωτιζων τας ψυχας ημων· +

ἦχ. β

Σημερον· συμεων ο γηραιος ταις αγκαλαις· τον κυριον της δοξης υποδεχεται· ον υπο τον γνοφον προτερον· ο μωυσης εθεασατο· εν τω ορει τω σινα πλακας διδοντα αυτω· ουτος εστιν· ο εν τοις προφηταις λαλων· και του νομου ποιητης· ουτος εστιν ον ο δαυιδ κατηγγελλει· ο τοις πασιν φοβερος· ο εχων το μεγα και πλουσιον ελεος· +

ἦχ. β

Ον πατερ οι ανωλεξει του γενους· εβρομωλι τανα ουσιν· κατω γεννωσ συμεων· υλι καις αγκαλαις δεχομενος· το θεον τοις ανθρωποις· αι νοι ως θεον εκηρυξε· και προ του τοκου εαυτον θεον ο πανομενον· αναχωρων τοις δεσμοις· χαρμονικως ανεκραζεν· ο τοις εν τω σκοτει τω φωτι σωτηρ φωσας αναλυτων κυριε δοξα σοι· +

ἦχ. β

Τον ιερον η ιερα παρθενος προς ιερεα κομιζει· εν ιερω τω ιερει· εκπετασας δε αγκαλας ο συμεων· εδεξατο τουτον αγαλλομενος· και εκραζεν νυν απολυεις τον δουλον

σασα τω νομω · τον του νομου προχον και του νομου ποι-
ητην · ον και εν αγκαλαις υποδεξαμενος ο πρεσβυτης συ-
μεων · γεραιρων εκραυγαζεν · νυν απολυεις τον δουλον σου ·
οτι ειδον σε τον σωτηρα των ψυχων ημων · +

ἦχ πλ α

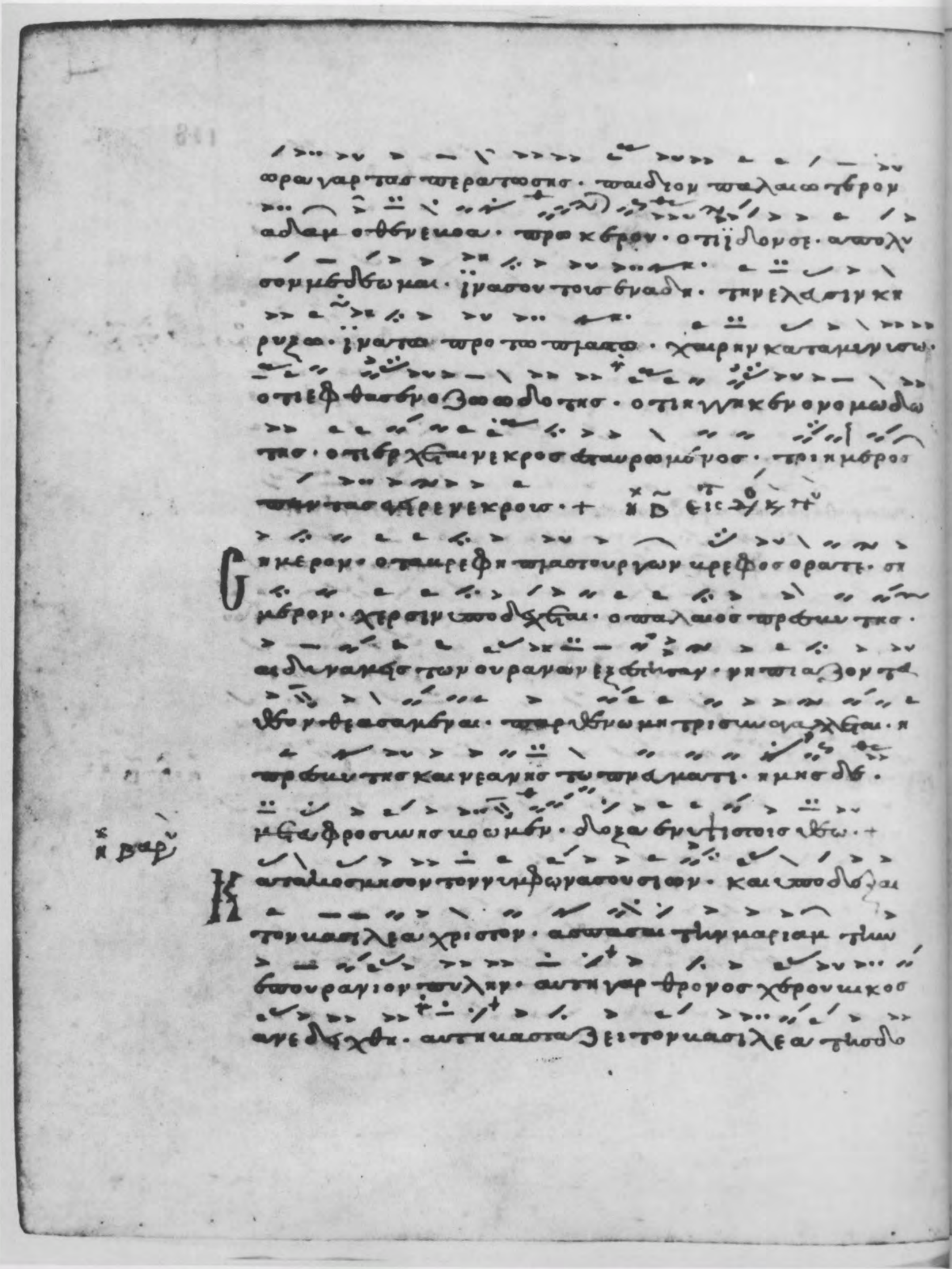
Ερευνατε τας γραφας καθως ειπεν · εν ευαγγελιοις χρι-
στος ο θεος ημων · εν αυταις γαρ ευρισκομεν αυτον τικτο-
μενον και σπαργανουμενον · τιθηνουμενον και γαλακ-
τοτροφουμενον · περιτομην δεχομενον · και υπο συ-
μεων βασταχθεντα · ου δοκησει ουδε φαντασια · αλ-
ληθεια τω κοσμω φανεντα · προς ον βοησωμεν ·

ἦχ πλ α

Ο παλαιος ημερων · + ο προαιωνιος θεος δοξα σοι · +
νηπιασας σαρκι · υπο μητρος παρθενου · τω ιερω προ-
σαγεται · του οικειου νομου πληρων το επαγγελμα · ον
συμεων δεξαμενος ελεγεν · νυν απολυεις εν ειρηνη · κα-
τα το ρημα σου τον δουλον σου · ειδον γαρ οι οφθαλμοι
μου · το σωτηριον σου κυριε · + ἦχ πλ β

Ο εν χερσιν πρεσβυτικαις · σημερον ημεραν ·

ωσ εφαρματοσ χερουβειμ· αναιελη θηναι δοκησασ
χριστε ο θεοσ· και ημασ τουσ υμνουντασ σε· τησ των πα
θων τυραννιδοσ· αναιεαλουμενοσ ρυσαι· και σωσον
νοι ηνεωχθη η πυλη του ουρανου + ωσ φιλανθρωπον + πλ δ
σημερον· ο γαρ αναρχοσ λογοσ του πατροσ· αρχην λα
βων χρονικην· μη εκστασ τησ αυτου θεοτητοσ· υπο
παρθενου ωσ βρεφοσ· τεσσαρακονθημερον· μητροσ
εκων προσφερεται· εν αγκαλαισ ιερομυστου· και τουτον α
γκαλαισ· ωσ δεχεται ο πρεσβυτησ· απολυσον κραζων· ο δου
λοσ τω δεσποτη· οι γαρ οφθαλμοι μου· ειδον το σωτη
ριον σου. ο ελθων εισ τον κοσμον· σωσαι γενοσ ανθρω
πων ωσ φιλανθρωποσ + των κυριε δοξα σοι + πλ δ
σεραφιμ· ο ουρανοισ μη χωρουμενοσ· ο παντοχειρι
κατεχων· ο υμνουμενοσ· ... των ασωματων υμνουμενων·
ερχεται πληρωσαι· παρθενικαισ βασταζομενοσ χερ
σιν· και πρεσβυτου· συμεων περιχαρωσ· ταισ αγ
καλαισ δεξαμενοσ ηγαλλιατο· των χριστιανων κατευθ

119

ξης· μεθ ελης φωτος· υπαρχει η παρθενος· φερουσα
εν χερσιν· τον προ ενος φορου· ον λαιων σιμεων εν αγ
καλαις αυτου εκηρυττεν ημασις· δεσποτην αυτον φημαι·
ζωης και του θανατου· και σωτηρα του κοσμου· + Βαρυ
Φως εις αποκαλυψιν εθνων· ηλθες ω σωτηρ ης ολουρανου σω
τηρ ημων· και προελθων εκ της παρθενου· βασταζεσθαι
εν αγκαλαις· του δικαιου συμεων· ε δει γαρ σε ζωοδο
ταν των απαντων· υπο του πρεσβυτου γνωρισθηναι·
οτι παρθενον απολυσαι αυτον· κατα το ρημα σου ο Πλ Δ
Ο τοις χερουβειμ εποχουμενος + εχων το μηνα ελχ
ρος· και υμνουμενος υπο των σεραφιμ· σημερον·
τω θειω ιερω· κατα νομον προσφερομενος· παρθ
ευτικαις εν θρονιζεται αγκαλαις· και υπο ιωσηφ
εισδεχεται δωρα θεοπρεπως· ως ζευγος τρυγονων·
την αχραντον εκκλησιαν· και των εθνων τον νεο
λεκτον λαον· περιστερων δε δυο νεοσσους· ως αρ
χηγος παλαιας τε και καινης· τον προς αυτον χρησ

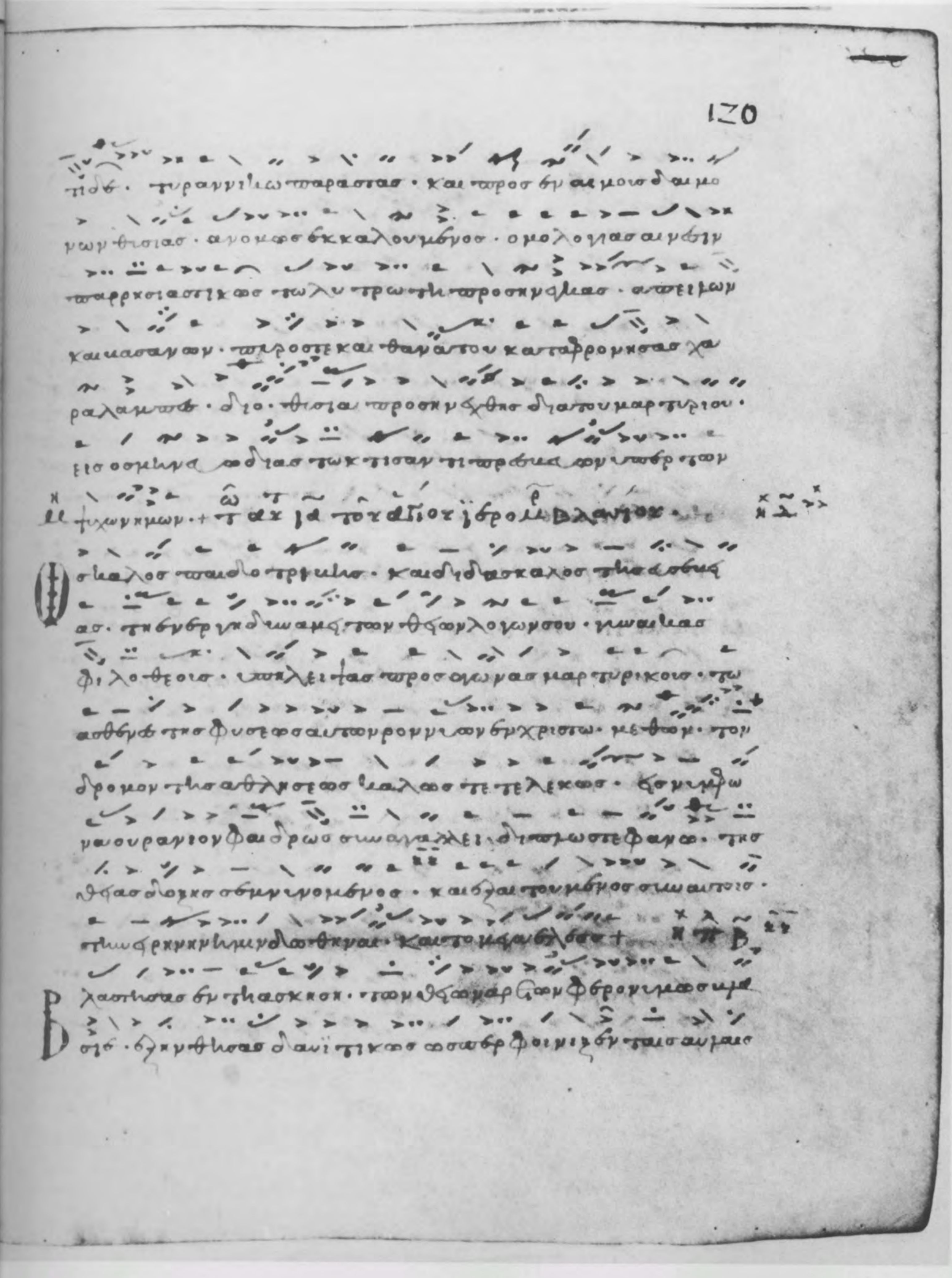
μονω δε οικειων· το περασ δεξαμενοσ· αλογων την παρθε
νον· θεοτοκον μαριαν· ην αυτου ωσ θειοισ οικειωσασ· του ε
ξαυτησ προχορευουσην· και παρ αυτου δεξαιτειται· την ια
πολλοισιν νοσων· νυν απολυεισ με δεσποτα· καθωσ προ
ειπασ ειδον μοι· οτι ιδομεν σε· το προαιωνιον φωσ· και
σωτηρα κυριον του χριστονυμου λαου· +

μηνι τω αυτω ε· τησ αγιασ μ(αρτυροσ) αγαθησ· ηχ πλ

Παραδοξον θαυμαζομεν· εν τη αθλησει τησ πανενδοξου
αγαθησ· και μαρτυροσ χριστου του θεου· εφαμιλλον των νοων
ιον· εκεινοσ γαρ· τον λαον μονον θεωμενων τω ορει· τασ αγια
φησασ εν πλαξι θεοχαρακτουσ γραφασ εδεξατο· εν ταυ
ταισ δε ο αγγελοσ ουρανοθεν τω ταφω· πλακα επεκομιζεν
εγγεγραμμενην· νουσ οσιοσ αυτοπροαιρετοσ· τιμη εκ θυ·
και πατριδοσ λυτρωσισ· +

ιε· ηχ α

Βηματι θειω και ιερω· ιερωσ εμβατευσασ ων· την αναιμακ
τον και λογικην θυσιαν· ωσ ιεραρχησ αξιοσ πνευματι
κωσ τω παντων θεω· θυομενοσ προσεφερεσ· ιερομα

κυριου· και ως ει κεδρος [illegible] θειε τοις κατορθωμα-
σιν· ως αμνος [illegible] δε· αθλησας ευ οικω θεου· τον καρ-
πον του μαρτυριου [illegible] φυ[illegible]· εκ χαρ-
πων των [illegible] ημιν οι μονομενητου· διο παν-
τες· αφοσιωθεις εν θεου· τας καρδιας [illegible] ημων·
και στεφανων ως [illegible] εν τη ση [illegible] μνημη των
σης [illegible]· μακαριζοντες· αφημονουντες· αι-
τουμενοι λαβειν· δια σου την ειρηνην και το μεγα ελεος.

Μη(νι) τω αυ(τω) ιγ΄· του οσ(ιου) π(ατ)ρ(ο)ς ημων Μαρτινιανου· ηχ(ος) β΄

Χαιροις εν τιμιον και πολυθαυμαστον [illegible] φυτο-
κυδος· ανετειλεν γαρ ημιν· ως φαεινοτατος ηλιος·
και την του εχθρου· καταβαλων [illegible] δυναστειαν·
των μελων σου [illegible] μακαριε· εν ορει γαρ και
ερημοις και νησοις· παντα τα πειρασμον σοι προσαγα-
γον· το μερος εν ερημια [illegible] παρεσκευασατο· το
δε· εν υπεροχη θαλαττης· ο πειραζων πειραζειν
σε επειρατο [illegible] φευ· αλλα· μαρτινιανε τρισολ-

μεν· χριστον αναπαυσεως υπερ ημων· ικετευουσα ...

των εκ τελους ... ηχ πλ δ

Ποικιλλομενοις στολισμοις γυναικειας· και σεμνοπρεπουσα μεσον εν

πασει θεια· ενοικον εχων· χριστον τον εκ παρθενου

τεχθεντα· γυναικειας στολισμους σωματικους· ουδε κοσμον

σαρκος κατεδεξω· αλλ ωσπερ ... προθυμως·

ομολογουμενως· το θειον πυρ εν καρδια σου εχουσα· και

δια του αισθητου και προσκαιρου πυρος· το εμπαθες

κατεφλεξας. και της γεεννης την φλογα κατεσβεσας·

διο πρεσβευε μαρτυριαν ... και ημας του

ολεθριου· και αιωνιου ρυσθηναι πυρος· +

Μη(νι) τω αυ(τω) ιδ· του οσιου ημων αυξεντιου· ηχ πλ δ

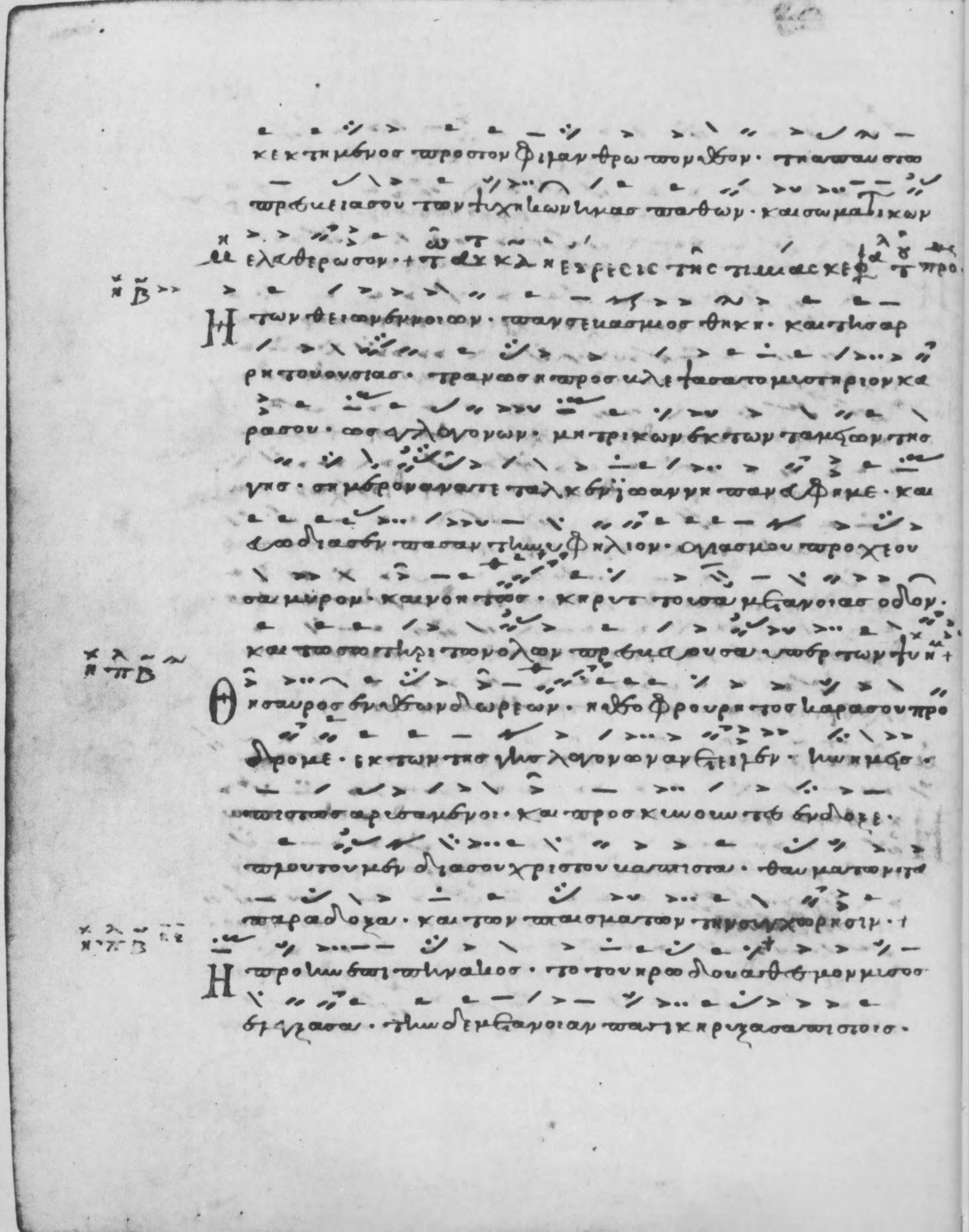
Η καθαρα του πνευματος· του αγιου σοφια σε εκ γαστρος

σε ευρηκε καθαραν καρδιας σου· ... αριστε αυτον

... καθα... του πνευματος ... πονηριας·

φανερον ... μονον φανερον·

αλλα κρυπτων νοσηματων ιατρον· διο· παρρησιαν

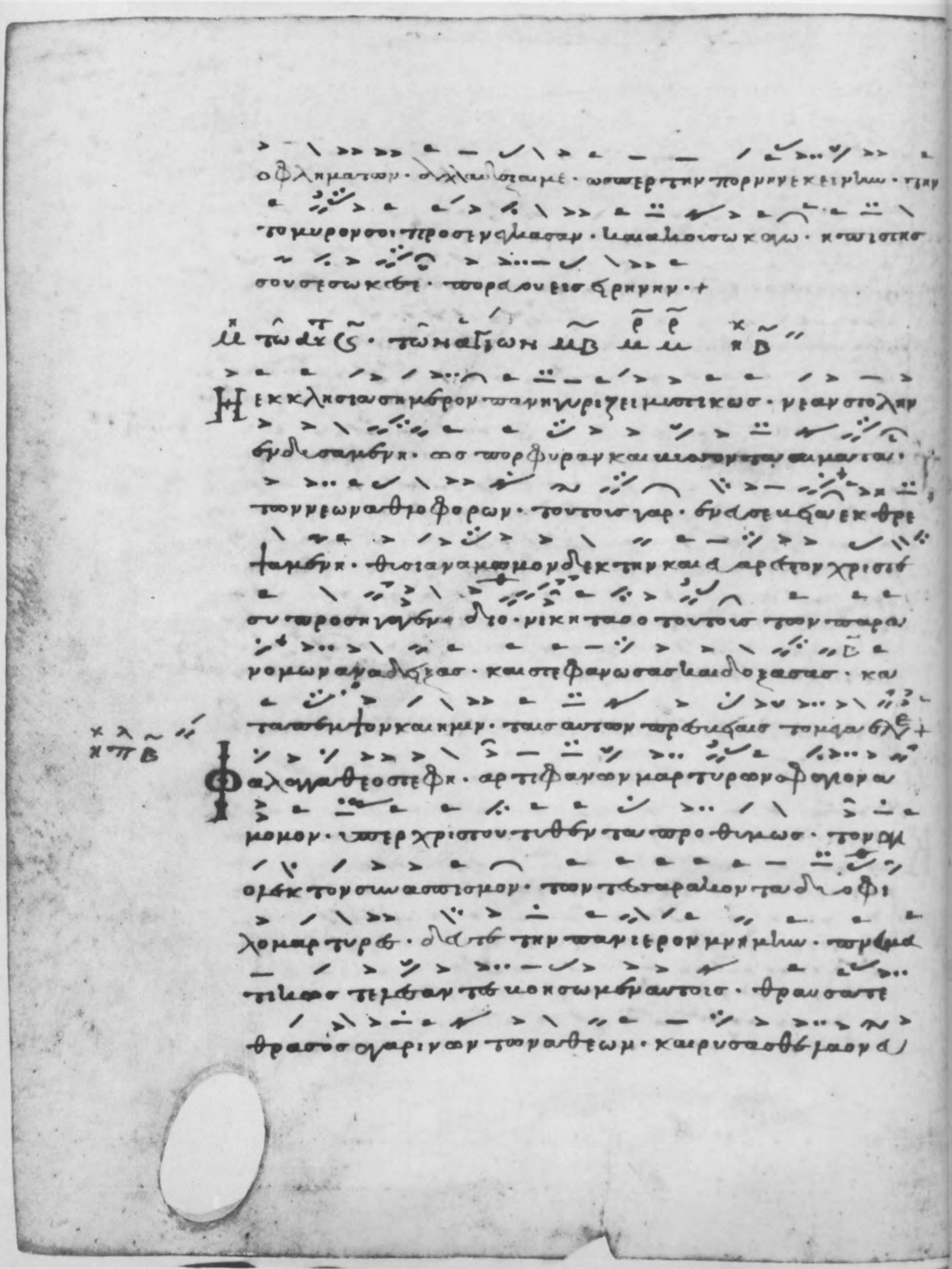
τιμιαν κεφαλην του καλιπιστου του Χριστου· εκ των γαμψων
των της γης· αναβαντες προκειται· τοις πιστοις
προστοιοισιν· προσαντιαν καταλαμπομενοις εκ του θεου· κ(αι)
προστοισι ποθω ψυχης ιεραν σχεσιν λυσιν παλαιωμα
των· των αιματων παρεχει τα σωματα· και το μεγα ελ(εος)

ἦχ πλ β

Την πανσεβασμιον καραν· του καλλιστου σου κυριε· φανε
ρωθεισαν σημερον εκ γης μεταφωνησαι ευσεβως· αριστα
μενοι πιστως· εις πρεσβευσαν φιλανθρωπε· οι σε παικο
τεβολουμοισου· προσκυνουντες ταυτην μεθα· διαπαντος ε
πιτυχειν· εν ημερα κρισεως· παρα σου τον ιλασμον· κ(αι) το μεγα ελ(εος)

Μαρτίῳ α΄· τῆς ἁγίας Εὐδοκίας· ἦχ πλ β

Καταλιπουσα τα τερπνα· και ποικιλα του βιου· ποσια
καμαρτυρο· και τον σταυρον αραμενη βασταζον· προσηλ
θες τον υπερ σου θνησαντα Χριστον· και συνοιμον ευδαιρυ
φρευσασα· μη μου· τα ρευματα απορρηγνυσα απο των
καθαρων· μη μου· τα δακρυα παριδης των δεινων

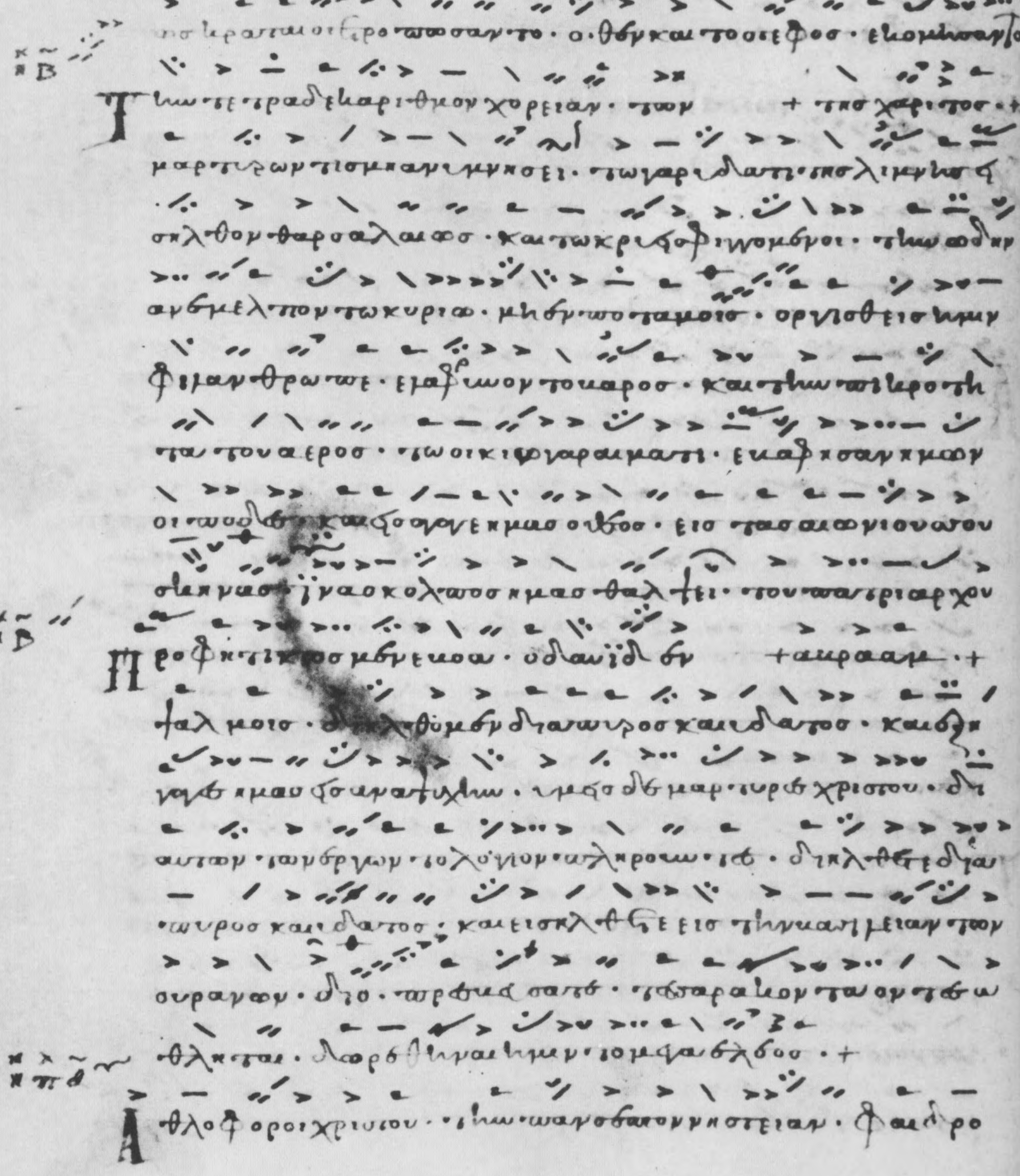
σεμνοφρονας· ἀχαλινων πασης της υβριστας των· +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ θ΄· τῶν ἁγίων μ΄ μαρτύρων· ἦχ(ος) α΄

Χορος· τετραδεκαπουρσατος· στρατος· ὁμοσπονδο συλλεκτος· συνεξελαμψεν· τῃ νηστεια αθλοις σο ποιοις· ομαζων και φωτιζων τας ψυχας ημων· + ἦχ(ος) β΄

Αληθειας ιερατηρα· δ οικιωμαι ματων· των πυριτων κασαρων· τη του ι δ αστος πιστι· τοις αποστοις κατηρ δασαν· τετραριθμω γαρ αθλουντες· διωκαδη ... τηρι ζομενοι τοις αγωσιν εν σωματι δε ... προση γχθησαν χριστω· και λοιπον ... τω φιλοχρι στω παιδι· ... αραμενοι ... αθλητε· και σωφρονιζουν τοις προλογισμοις· + ἦχ(ος) β΄

Την λιμνην ως παραδεισον· και το κρυος ως ... οι μαρτυρες ... το χριστο ... ουκ επτηξαν· τον ... των τυραννων ... ουκ εδειλιασαν οι γενναιοι· των κασαρων τας προσκολας· ο ... φο ρουν εκ ... τον σταυρον· δι αυτου γαρ τον εχθρον·

ποσ ιερατικοισ ιεροπωσσαν το · ο θεου και τουσ εξ φοσ · εκοιμησαντο
Την τε τραδ εναριθμον χορειαν · των + τησ χαριτοσ +
μαρτιζων τισ μηαν εμμνησει · των αριδλατι · τησ λιμνησ τ
σπλθον θαρσαλαιωσ · και τω κρεισσοφριγωμενοι · την ωδην
ανεμελπον τω κυριω · μη εν τω σταμοισ · οργισθεισ ημιν
φιλανθρωπε · ελαβειων τον αροσ · και την ωσ ιεροτη
τα του αεροσ · τω οικειω αυτων αιματι · εκαθηρσαν ημων
οι τωσ οδε · και ζωσ ονεκημασ ουδοσ · εισ τασ αιωνιουσ των
σε κημασ ινασ κολασωσ ημασ θαλψει · του πατριαρχου
Προφητικωσ μεν εισω · ο δαυιδ εν + αυρααμ +
ψαλμοισ · διηλθομεν δια πυροσ και υδατοσ · και εξη
γαγεσ ημασ εισ αναψυχην · ημεισ δε μαρτυρεσ χριστου · δι
αυτων · των εργων · το λογιον · επληρωσατε · διηλθετε δια
πυροσ και υδατοσ · και εισηλθετε εισ την αναψυχιαν των
ουρανων · διο · πρεσβευσατε · τον απαραιτητον σωθη
θληται · λυτρωθηναι ημιν · το μεγα ελεοσ · +
Αθλοφοροι χριστου · την πανσεβασμιον νηστειαν · φαιδρο

περ ἀναπτερώσας θ(εο)ῦ· τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλη-
σεως· τῶν τεσσαράκοντα γεραίροντες· σήμερον τῶν τεσσαράκοντα τὴν με-
ρον ὁλάζει· τὸ σωτήριον πάθος μεμνησάμενοι· τῆς
τὸν βρ χριστὸν ἡμῶν ἀθληφόρος· διό· ἔχοντες παρρησίαν·
πρεσβεύσατε ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς· εἰς τὴν τριή-
μερον ἀνάστασιν· τοῦ θ(εο)ῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Φέροντες τὰ παρὸν τολμηρῶς· χαίροντες· τοῖς ἐλ-
πιζομένοις· πρὸς ἀλλήλους ἔφασκον οἱ ὅσιοι μάρτυρες· μὴ
γὰρ ἱμάτιον· ἀποβαλλόμεθα· ἀλλὰ τὸν παλαιὸν·
ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα· δριμὺς ὁ χειμὼν ἀλλὰ
γλυκὺς ὁ παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις· ἀλλ᾽ ἡδεῖα ἡ ἀ-
πόλαυσις· μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν· ὦ συστρατιῶται· μι-
ἱερὸν ... ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀνα-
δησώμεθα· παρὰ χριστοῦ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν· + ... ΚΕ· ὁ εὐαγγελισμὸς ... θκου·

Πρ... ἐκ τοῦ μηνί· ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς τὴν
παρθένον καὶ ἁγνήν· μηνῦσαί σοι τὸν λόγον τὸν τῆς σω-

τῆς ἑιας· ἁμαρτ καὶ καλλονῇ σου· χαῖρε καὶ χαῖρε· τὸ μέλημα·
ὁ κύριος μετὰ σοῦ· τέξεις υἱόν· τὸν προαιώνιον βασιλέα
τρος· καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· +

Ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ· ἀπεστάλη οὐρανόθεν γαβριὴλ ὁ
ἀρχων τέλος· ἐν πόλει τῆς γαλιλαίας ναζαρέθ· κο
μεῖσαι κόρην χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρ
αὐτὴν βιοσκομένων· χαῖρε καὶ χαῖρε τὸ μέλημα ὁ κύριος
μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς χαριτος τοῦ φωτὸς· ὃν γὰρ
οὐρανοὶ οὐ κεχώρησαν· ἀμηχάνως ὃν οὐκ ἐχώρησεν ἀπο
νημέρη· χαῖρε σεμνή· τοῦ ἀδὰμ παράκλησις· καὶ
τῆς εὔας ἀνόρθωσις· καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου· καὶ α

Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριὴλ + γαλιλαίας τοῦ θεοῦ +
οὐρανόθεν· ἐκ θεοῦ πρὸς παρθένον ἀμόλυντον·
εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ναζαρέθ· εὐαγγελίσασθαι
αὐτήν· τοῦ ξένου τρόπου τῆς συλλήψεως· ἀποσταλ
λ ὁ δοῦλος ἀσώματος· πρὸς τὴν ἔμψυχον πόλιν
καὶ πύλην μοιρᾶν· μηνῦσαι δεσπότου τὴν παρουσίαν

ας την συγκαταβασιν· απεσταλη στρατιωτης ουρανιος·
προς το αχραντον· το της δοξης παλατιον· προς αυτοιμα
σαι τω κτιστη κατοικιαν αληκτον· και προσελθων
προς αυτην εκραυγαζεν· χαιρε θρονε πυριμορφε·
των τετραμορφων υπερενδοξοτερα· χαιρε· κα
θεδρα βασιλικη ουρανιε· χαιρε ορος αλατομητον·
δοχειον παμπεντιμον· εν σοι γαρ παν το πληρωμα
κατωκησεν της θεοτητος σωματικως· ευδοκια πα
τρος αϊδιου· και συνεργεια του παναγιου πνευματος·
χαιρε· κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου· +

Το απ' αιωνος μυστηριον· αποκαλυπτεται σημερον· και
ο υιος του θεου· και υιος ανθρωπου γινεται· ινα του
χειρονος μεταλαβων· μεταδω μοι του βελτιονος·
εψευσθη παλαι Αδαμ· και θεος ποθησας ου γεγονεν·
ανθρωπος γινεται θεος· ινα θεον τον Αδαμ απεργ
ασηται· ευφραινεσθω η κτισις· χορευετω η φυσις· οτι
αρχαγγελος παρθενω μετα δεους παρισταται· και

το χαιρε χορηγει· της λυπης αντιδιδουν· ο δι ασωμα-

μα ελεους· ευ ανθρωπος ως θεος· ημων δοξα σοι· +

ιδ

Ευαγγελιζεται ο Γαβριηλ· τη κεχαριτωμενη σημερον· χαιρε ανυμφευτε μητηρ· και απειρογαμε· μη καταπλαγης τη ξενη μου μορφη· μηδε δειλιασης· αρχαγγελος ειμι· ο οφις εξηπατησε την ευαν ποτε· νυν ευαγγελιζομαι σοι την χαραν· και μενεις αφθορος· και τεξης τον κυριον αχραντε· + εις ...

ιβ

Σημερον· ευαγγελια χαρας· δηλουται τη παρθενω· σημερον η κτισις τα προοιμια· δεχεται σωτηριας· αι δεησεις των ουρανων αναλλονται· και κοινη τοις βροτοις συνευφραινεσθαι· αδαμ την φθοραν αποδυεται· και η ευα της αρας απολυεται· ημας δε· ακαταπαυστως ...

αδ

Σημερον χαρας ευαγγελια· παρθενικη πανηγυρις· τα ανω τοις κατω συναπτεται· ο αδαμ καινουργηται· η ευα της πρωτης λυπης ελευθερουται· και η σκηνη της καθ ημας ουσιας· τη θεωσει του προσ-

126

λι φθεν του φυραματος · ναος θεου χρηματισεν ·

α · μυστηριον · ο τροπος της κενωσεως αγνωστος · ο τρο

πος της χριστου τοκου αφρασιος · ο αγγελος λειτουργησα

θαυμαστι · παρθενικη γαστηρ τον υιον υποδεχεται · παν

μα ολον και τα αυθημεραι · ως αυτηρ αγωθεν α δοκει · χ

τος ωαλ χονη και καταλοιπη πραγματα τα και ου λησει ·

σμω · και σ λουσω θεν τεθ · ο τω οδαντο γαυριηλ · προσ

την παρθενον ποιησωμεν · χαιρε κεχαριτωμενη · ε

ζησ ησω τηρια χριστος ο θεος ημων · την καθ ημας

προσλαμβανομενος φυσιν · προς εαυτον επαναγαγων ·

αυτον ιηκ τα ε · σωθηναι τας ψυχας ημων · +

δουκ ανα ιελησισ · μιμωδως εφανερωθη · ιατερ λογον

ο θεος · τοις ανθρωποις ιδ μουναι · αρχαγγελον την

φωνην · η παρθενος χαρμονη ζηρουσαι · η παρθενος γαρ δεχεται

την χαραν · τα υποδοχεια γενεσθαι ουρανος · ο κοσμος

λυεται της αρχαιας αρας · αγαλλιασθω η κτισις ·

και φωναις ανυμνειτω · ο ποιητης και λυτρωτης ημων

κυριε δοξα σοι

Τῷ ἕκτῳ μηνί· ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς παρθένον ἁγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν ἀπηγγείλατο ὡς ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθεῖν· ὅθεν· δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν· συνέλαβες τὸν προαιώνιον θεόν· τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα· ἐνανθρωπῆσαι· εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος· τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς· δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν· συνέλαβε τὸν προαιώνιον θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς· ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι· ὁ σαρκωθεὶς· ἀτρέπτως θεός· εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος +

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος· ἀγγελίσασθαι τῇ παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ· ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὢ πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ἐκ παρθένου τίκτε

ται· ὁ ἔχων θρόνον τὸν οὐρανόν· καὶ ὑποπόδιον τὴν
γῆν· ἐν μικρᾷ τραχώρη· τοῦ σπηλαίου· ὃν ταῖς ἀγκάλαις βρεφο-
καὶ ἀπολυόμματα τὰ ἀσπόρησαι ουδ...ωανται· λόγος ὁ πα-
ρών· ἐξουσιάζομεν· καλοῦμεν τὴν ἑορτὴν· χαῖρε κεχα-
ριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἁγνὴ παρθένε·
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε μῆτερ τῆς ζωῆς· εὐ-
λογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· +

Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοί· καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ
γὰρ τοῦ πατρὸς συναΐδιος· καὶ συνάναρχος συν-
θρονος· οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπον εἶδον·
ἑαυτόν· καθῆκεν ἡ σκέπην κένωσιν· κατ᾽ εὐδοκίαν καὶ
βουλὴν τὴν πατρικήν· καὶ μητρὸς ἀνῴκησεν παρθε-
νικὴν προσομιλήσας τῷ πλάσματι· ὁ τοῦ θεοῦ
ματος· ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις· ὁ ἀχώρητος ἐν μή-
τρᾳ· ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον· ὅτι
καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος· καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος·
καὶ τὸ μυστήριον ὅσον· ὁ θεὸς γὰρ κενοῦται· καὶ

σαρκοῦται καὶ ὥσπερ ἄρτι τέξαι· ἀγγέλου προσειπόντος·
τὴν πρόσληψιν λαβόντος· χαῖρε· κεχαριτωμένη
ὁ κύριος μετὰ σοῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος +

Μηνὶ ἀπριλλίῳ α'. τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας. +

Τὰ τῆς ψυχῆς θηράματα· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός·
τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἐκτεμοῦσα· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγ-
κλήματα ταῖς ἠχοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας· καὶ ῥεί-
θροις τῶν δακρύων σου· τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρ-
δευσας· καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς·
διό σου τὴν μνήμην· ὁσία ἑορτάζομεν· +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ

κ(αὶ) μὴ τρικυμίαν θορύβου κόσμου· ζῶσα ὡς ἡ ἐν τῷ
διώκτῃ χριστῷ ἱλασκομένη θεόδωρε· τήξασα κ(αὶ)
τὴν σάρκα σου ζωῆς· τὴν νεωδίαν προσοίσας θυ-
σίαν ζῶσαν αὐτῷ· κατὰ τὸ πρᾶγμα τοῦ ἀσκληφαο(?)
τὴν ὁδοῦσαν· ζωμένη πᾶσαν μακαρίαν· διό·

και βραβευσας της εκκλησιας · αποστολικων των δρο-
μον εκτελεσας · υπερ ημων πρεσβευε [illegible]

Μη(νι) τω αυτω κγ΄ · του αγιου μ(εγαλο)μ(αρτυρος) Γεωργιου · ηχ(ος) α΄

Ο λαμπρος αριστευς Γεωργιος · και της ευσεβειας αθλη-
σει · τας αντιδυναμεις αφραινων · και μεσω αυτοις
αυλιζομενος νυν · και δοξαζειν τοις πιστοις πανη-
γυριν ηγειρεν · και συνεορταζειν ημας · τοις δ' αυτου
αθροισμενοις · ως Χριστου δουλος παρακαλουμενη · διο
περ αυτον αξιως τιμησωμεν · απαυστως πρεσβευει
γαρ τον των ολων Θεον · δωρηθηναι ημιν το μεγα ελεος +

Αριστειας αθλων νεων νομον τακριτ τομαι · ισονσ πο-
νοις των καρπων σου · τω Χριστω προσηνεχθης πανο-
μακαριστε μαρτυς ενδοξε · πιστει · ποθον ενδεικνυσαμε-
νος · εκ πιστεως · φονον απωσαμενος · [illegible]
σω · τα ουρανια συγκοσμει · παρρησιαν ως εχων ·
αρωγος δε και των δεομενων · αιτησαι ταις ψυχαις ημων
την ειρηνην · ιλασμον τε αμαρτιων · και το μεγα ελεος +

Του μεγαλου και ασιμεως στρατιωτου γεωργιε· χαιρον και
α φραινον [illegible] σας· παν των καταφρονη
σας· ζωην την αιωνιον ελαβες εν ουρανοις· το γαρ σω
ματος σου πασαν νοσον ολην ανθρωπων απελαυνει· χριστον
γαρ ον ποθησας· αυτον αει δοξαζεις μακαριε· +

Νικας δικαια εφησεν ο σος ομωνυμος τοις προστοις ταυ
φαρα· ελεηθησεται γαρ παρα χριστου του θεου· ο
[illegible]· αμαρως δι αυτα [illegible]
σθεις· ω πολυτιμε γεωργιε· τον διαβολον [illegible]
[illegible] θησας· και ανομοις εκδοθεις εκαρτερησας·
της [illegible] τα ορθημα καταπατησας ως [illegible]· τοις
μαρτυρος [illegible] του πλασαντος· ολον μελ
δων κατετεμνετο· και ουδ [illegible] μαλλον· ολως αισχυν
θεις εστη [illegible]· στεφηφορον σε ορων ακμαιως τα
τον· ο [illegible] οικων του κυριου σου· σω ταις αρω
[illegible]· ορθοις αθλοφορε χριστον σωθηναι τας ψυχας ημων +

Τον γενναιον αδαμαντα της καρτεριας αδελφοι· πνευματ[illegible]

129

ἕως ἀθυμήσωμεν· γνώριμον τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα·
ὃν ὑπὸ Χριστοῦ πυρούμενον χαλκεύσαν κίνδυνοι·
καὶ ἐτόρμωσαν βάσανοι· καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀναλω
σαν· σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκησαν· ὅπου θεὸς
τὴν φύσιν· διὰ θανάτου πείθον τὸν θρασύν· δια
κῶναι πρὸς τὸν ποθούμενον· Χριστὸν τὸν θεόν· καὶ σώ

Ἆσμα ἀσμάτων· χορεύοντες + τηρα των ἰχωμικων· +
ἆσμα· προσῆμαν κομένη τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρι· ὁ
τι τὸν τύραννον ἐχθρόν· ὁ γενναῖος ἀθλητής· νικήσας
καὶ ἐκάλεσεν· διὸ πάντες ἱεραῖς ὑμνῳδίαις ἐν τοῖς ᾄσμασι·
ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀ

Πάντα τὰ ἔθνη· ἱεροτησατε χεῖ + ναστάντι· +
ρας· ἀλαλάξατε τῷ θεῷ τῶν σῶν τῆς ἱερίκης· ὅτι ἐδραίωσεν
μαρτυρ θείοις· καὶ ἐνταφίου καταβληθέντος· τὸν ἀδηνεῖ
λασεν· καὶ γὰρ ἱεροῖς σιωπὴ νάρθηκος τοὺς αὐτοῦ· ἀλλη
λούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι· +

Αὐτὸ φιλομάρτυρες· ἀσματικὴν ὑμνῳδίαν τῷ ἀναστάντι

εκ ταφου χριστω προσαξωμεν· σημερον γαρ εαρινον
τον ανεξηγημενην ημιν· ποικιλαζων ανθη τα λογικα· και
τιοσιος μνημη γεωργιου του σοφου μεγαλομαρτυρος·
ου τιμιος τα αθληματα· αναβοωντες κομιζομεθα ια
ματων την χαριν· διο και νυν· αυτον ικετευσωμεν· του
πρεσβευσαι σωσαι τω σωτηρι χριστω· ειρηνην τη
οικουμενη δωρησασθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος +

ηχ λ΄΄

Δευτε· των πιστων το συστημα· δευτε· εορτην συ
στησωμεθα· ημερα περιλαμπρος μνημη του αθλο
φορου γεωργιου· ημων φωτιζει των πιστων· αραρω
τως τας καρδιας των αρετων διαστραπτουσα· δι
ο· ομοφρονως· αναμελπωντες ειπωμεν· χαιροις
στρατιωτα του μεγαλου βασιλεως χριστου· χαιροις.
το περιλαμπρον αυχος και χαρισμα· χαιροις παμ
φαει και πανολβιε· υπερ ημων παμμακαρ· τον των
ολων αναστα χριστον τον θεον ημων· ικετευε ρυσθηναι
των ατ τας θαλποντων του αλαστορος· και σωθηναι τας
+ ψυχας ημων +

νετειλεν τω βαρδαπει ... χηθωμεν · εξελαμψεν πανα
σταυρος χριστου διαλεφθα ... ευφρανθωμεν · και τον αθλοφορουμενον
μην · τοις πιστοις φαιδρυνουσα ανεδειχθη · διο φι
λεορτοι δ' απε · μια ... πανηγυρισωμεν · ου
τος γαρ · ως καλος στρατιωτης · ηνδρισατο κατα
των τυραννων · και τουτοις κατισχυσε · μεμνη
νομενος του παθους του σωτηρος χριστου · ουκ ηλεη
σεν το σκευος το πηλινον το εαυτου · αλλ
μεχαλκευσεν · εν βασανοις αυτο προσαμειξαμενος ·
αυτω ... σωμεν · αθλοφορε ικετευε · σωθηναι
Δευτε παντα της γης τα περατα · + ταστιχασ κμ +
πνευματικην χορειαν εκκροτησωμεν · των ασματων
την σαλπιγγα φωνημα ... · και ευχαριστοις
υμνοις προσειπωμεν μαρτυρα · χαιροις · τον χριστον
στρατιωτα μαρτυς ... · τω ποθω γαρ τω τουτου
ενηθλησας μακαριε · χαιροις · ο το σωμα εκδοσας
ενεχισμοις χαλεποις · δια την ... και μακα

ριαμον του βασιλεω· χαιροισ· ο αιεορ[illegible]τοσ τυχη· εκα-

πολαυσομα πανστωσ κοινωνουσ χριστου του θεου· τουσ

εκ πελοντασ την ενδοξον μνημην σου· πρεσβευε δεη-

θηναι πασησ οργησ· και φθορασ και κολασεωσ· +

Αξιοσ ·· του ονοματοσ βασιλειε σω· στρατιωτησ γεγο-

νασ· τον σταυρον γαρ του χριστου· επωμον αραμενοσ·

την εκ δαιμονικησ πλανησ· χερσωθεισαν γην δε

καλλιεργησασ· και την ακανθωδη· θρησκειαν των

ειδωλων εκριζωσασ· τησ ορθοδοξου πιστεωσ κλη-

ματα εφυτευσασ· ου βρυει χαριν εισ ιαματα· τοισ

εν παση τη οικουμενη πιστοισ· και τριαδοσ γεωρ-

γοσ· δικαιοσ ανεδειχθησ· πρεσβευε δεομεθα· υ-

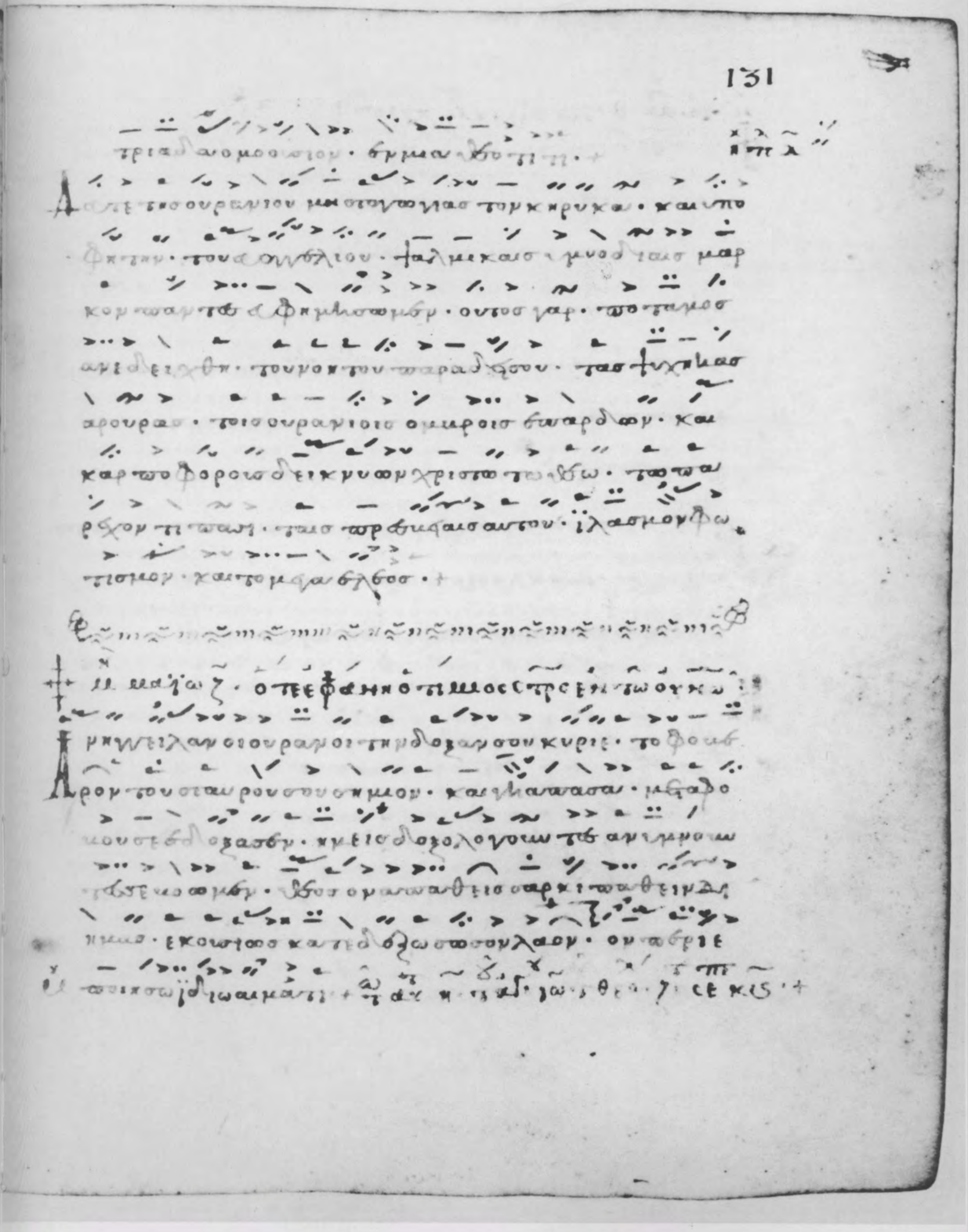
περ ειρηνησ του κοσμου· και σωτηριασ των ψυχων ημων +

[illegible] τω κε· του αγιου απ(οστολου) μαρκου· ηχ πλ β

Εξεχυθη η χαρισ· εν χειλεσι μαρκε αποστολε· κ(αι)

γεγονασ ποιμην τησ του χριστου εκκλησιασ·

[illegible] τα λογικα προβατα· πιστευσαν· ω

ιε τω αυ(τω) μη(νι) θ του αγιου μ(α)ρ(τυρος) χριστοφο(ρου) πλ δ

Φιλομαρτυρων θιασμον αθροισαμενοι· ηδομενοι πνευματι-
κως εμφορηθεντες· σπουδη θωμεν ενδοξως τον μορον· μαρτυρικε-
ναρ· τον μαρτυρων το στεμμολογημα· ο κατα της πλα-
νης αντιπαραταξαμενος· και ταυτην· θεια παντα-
χια τρεψαμενος· ουτος και των ειδωλων· την προς θεον
ορθιω ποδωσι θησκει· ταις αυραις παραπεμψαμενος·
χριστοφορος ο δια των οικειων στιγματων τε και θαυμα-
των· χριστον αυτον υποφερομενος· και κατα χειρων την
πραξιν· την κλησιν υποπορισαμενος· ον αμεμπτως
ιλεουν[illegible] ημιν· διηνεκως πρεσβευει· +

Κορυφουμενην υλδοτων· την παραστατικην καλεσ-
προς αυτην χορευσ ανδρικωτατα· της γαρ προγονι-
κης· συγκαταθεμενος εις τα νοημασι σκρει τον της
γυναικειας καθυπουλκως εδειξ κμντος· αλλ ω· θειας
αλλοιωσεως· της αναρρωσασης το χαμνον του θηλε-
ως· και μεταμειψασης αθροον δη ηταν χριστου το πο-
τηριον· ποσσου· ... και διαπειραντ το μεγα· και

μαρτυρικῶς ἑδραιούμενα· διὸ δε[illegible] τι Χριστόν·

τὸν [illegible] θανατ[illegible] θεόν τι· με[illegible]

ἡμᾶς· παραπτωμάτων ῥύσασθαι· +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κα'· τῶν ἁγίων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης +

Πλουσίων δωρεῶν τῶν κρειττόνων εἴληφας παρὰ θεοῦ·

ἄναξ κράτιστε· [illegible]· καλῶς ἐν τούτοις

διεσπάρης· καταυγασθεὶς γάρ· ἀκτῖσι τοῦ παναγίου

πνεύματος· [illegible] Σιλβέστρου ἱερέως· δι' αὐτοῦ [illegible]

ματος· [illegible]· τὴν οἰκου-

μένην· ὡς περικαλῶς οἰκοδομήσας [illegible]· καὶ

πόλιν βασιλεύουσαν [illegible]· διό· ἱκετεύομέν σε

Χριστὸν τὸν θεόν· δωρηθῆναι [illegible]· τοῖς τελοῦσιν

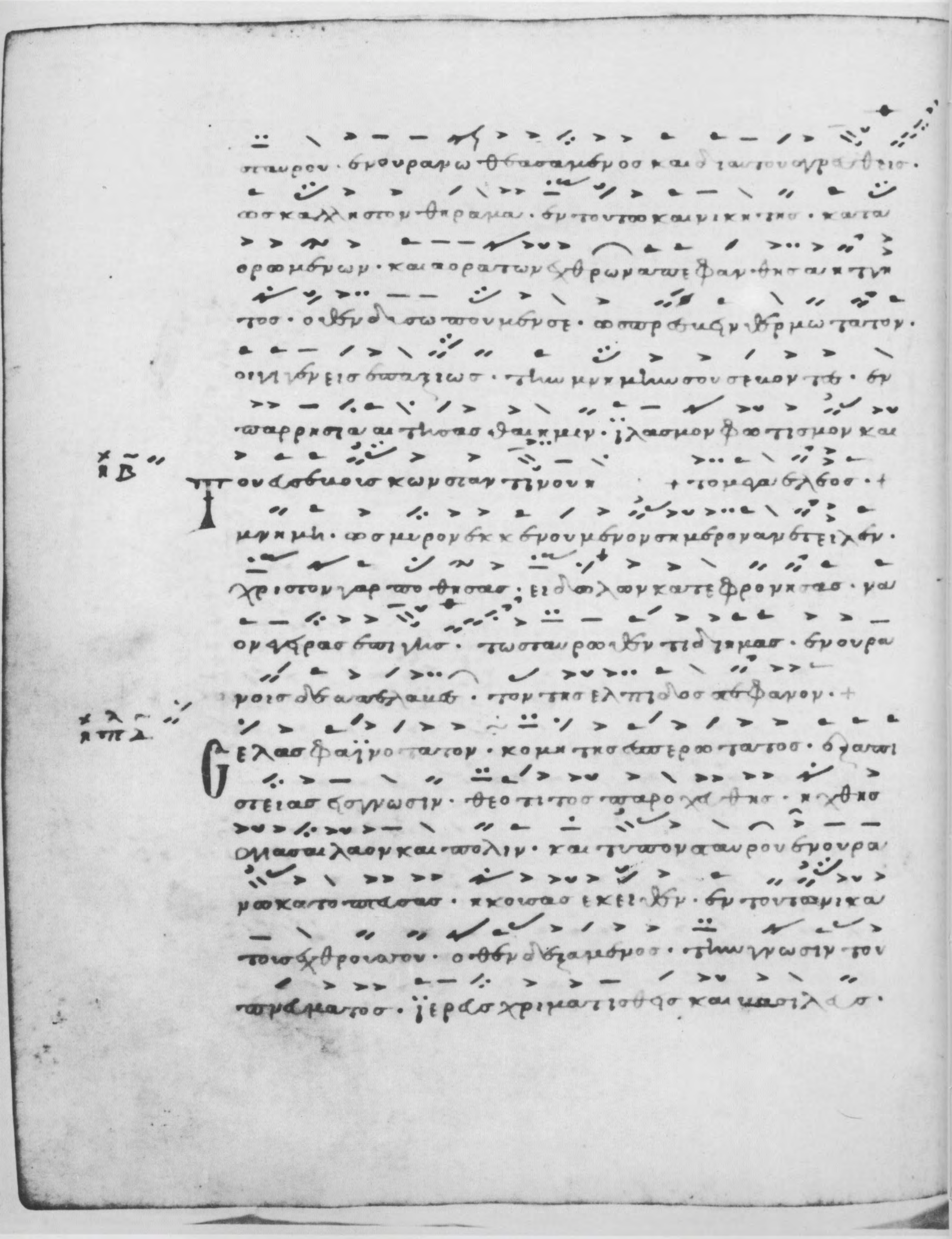
τὴν μνήμην σου· ὡς παρρησίαν ἔχων· ἁμαρτιῶν λύσιν

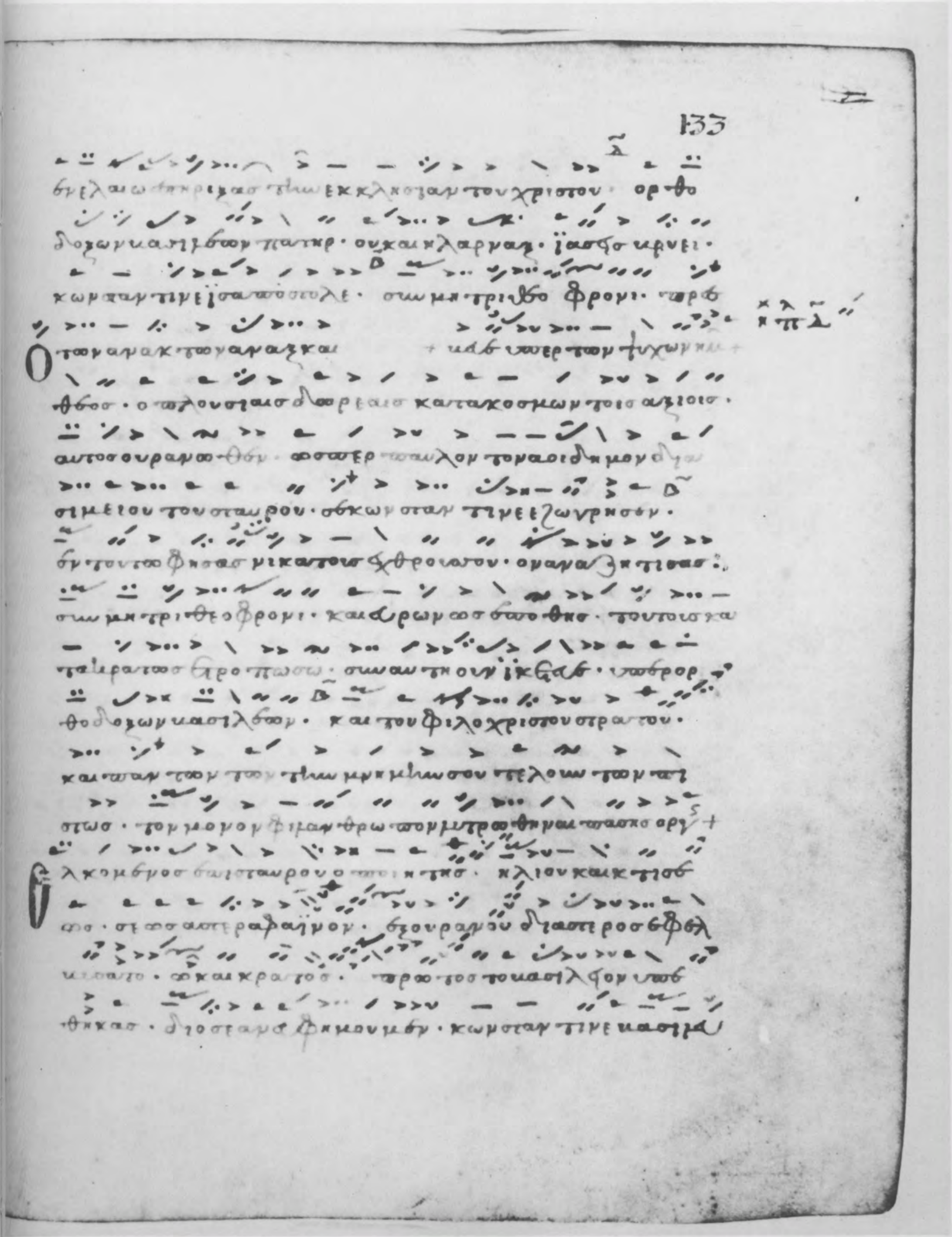
Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν + [illegible]

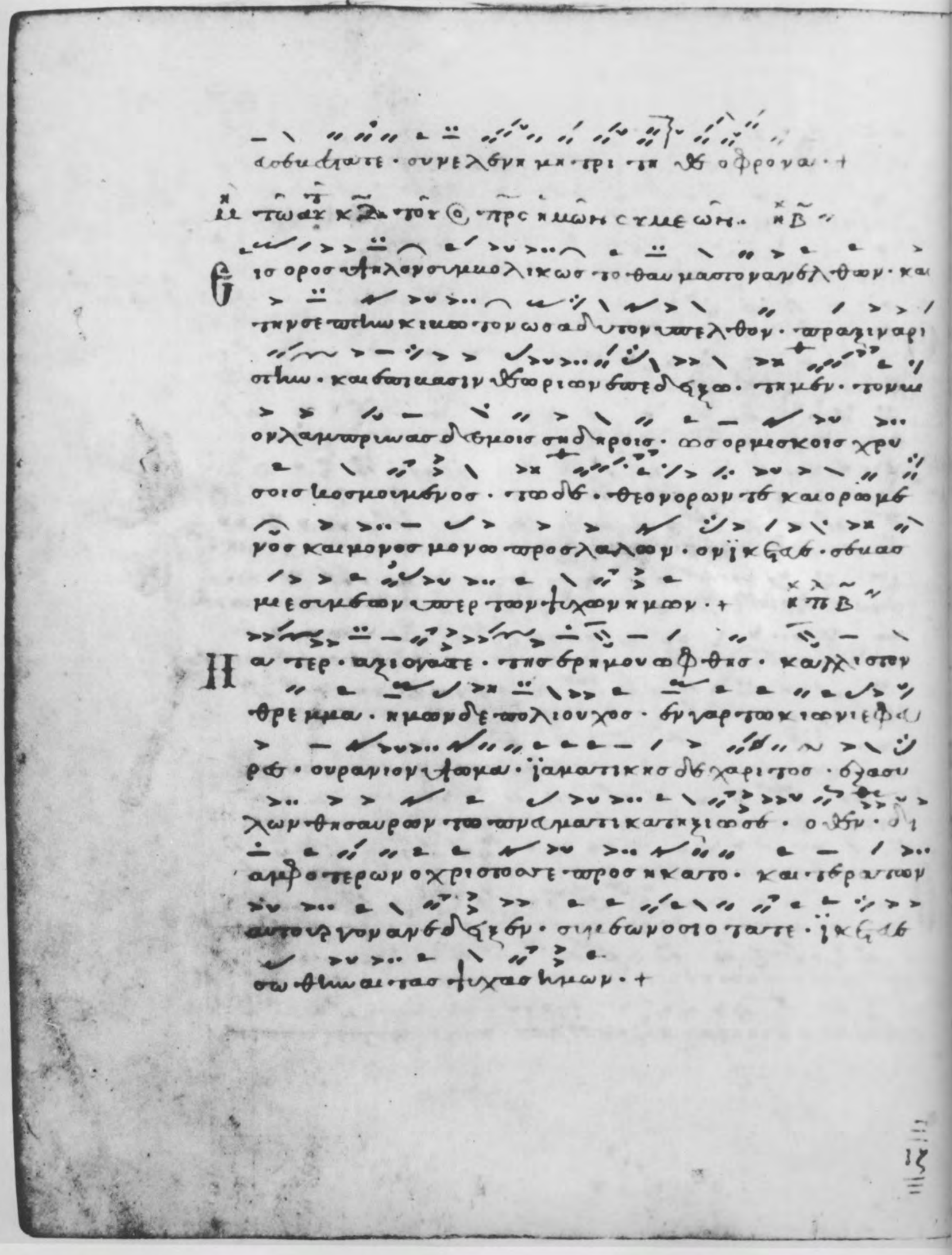
κλῆσιν εἴληφας· ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος· [illegible]

δὲ μᾶλλον [illegible] ταύτην [illegible]

ἀπόστολε· παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· τὸ [illegible] σημεῖον τοῦ

σταυρον · εν ουρανω θεασαμενος και δι αυτου στρατευθεις ·
ως καλλιστον θηραμα · εν τουτω και νικητης · κατα
ορωμενων · και αορατων εχθρων αναπεφανθης αηττη
τος · ο ευμενεστατος μονος · ως προσφιλης θερμωτατον ·
... εις ... · την μνημην σου στεφοντας · εν
παρρησια αιτησας θαυμαζειν · ιλασμον φωτισμον και
Του ευσεβους κωνσταντινου + το μεγα σελας · +
μνημην · ως μυρον εκκενουμενον ... ·
Χριστον γαρ ποθησας · ειδωλων κατεφρονησας · μα
ον αστρας επισημος · τω σταυρω ... · εν ουρα
νοις ... · τον της ελπιδος στεφανον · +
Σελας φαιδροτατον · κομητης ... · ...
... γνωσιν · θεοτητος παροχεθης · ...
... λαον και πολιν · και τη ... σταυρου εν ουρα
νω ... · ηκουσας εκειθεν · εν τουτω νικα
... εχθρους ... · ο θεος ... · την γνωσιν του
... · ιερευς χρηματισθεις και βασιλευς ·

134

μη(νὶ) ἰουνίῳ η΄ ... τοῦ ἁγίου ... Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου

Σήμερον ἐνέτειλεν ἡ ... ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον· ἡ σεβάσμιος
μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ· τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας· ἀναφανῶς φωτίζουσα· καὶ τὰ ... τὸν ...
χον· ἀναβλύζουσα· ... ἰάματα χαρίζουσα ...
ματος· πρὸς ὃν· φιλομάρτυρες ἅπαντες ἀνακράξωμεν·
χαίροις· ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεόδωρος
χάρις· καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον ... θεὶ· ἐφαπλῶν τοῖς
... προστρέχουσιν· Θεόδωρε μακάριε· Χριστὸν ἀπαύ-
στως· πρέσβευε ... τοῖς· τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
ἐπιτυχεῖν· τοῖς ... ἐκ ψυχῆς ... τὰς ... μνήμας σου

Τὸν τοῦ θεοῦ δορυφόρον ... καὶ τῆς αὐτοῦ κλη-
ρονόμον μακαριότητος· ἅπαντες ἀνυμνήσωμεν πι-
στοί· καὶ μακαρίσωμεν ἐν ᾠδαῖς· Θεόδωρον τὸν
γενναῖον μεγαλομάρτυρα· τῆς οἰκουμένης τὸν ... πρό-
μαχον· πρεσβεύοντα Χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

... τῷ αὐτῷ ια΄ ... ἀπ(οστόλου) Βαρνάβα ...

ια ... ἦχ(ος) ια ... ἁγί(ου) ἀπ(οστόλου) Βαρνάβα

Βαρνάβα πανάριστε μάκαρ· τὸ ἐξαστράπτον ... τοῦ
ἀγλαοῦ πνεύματος· φωστὴρ παραδειχθείς· ὁ καὶ προ-
παύλου· πρῶτος ἑβδομήκοντα μαθητῶν· γενόμε-
νος κορυφή· καὶ μετὰ Παύλου πάλιν· τὸν ἀ[illegible]-
ον κηρύξας ... · ὁ θ(εὸ)ν· καὶ τῆς χάριτος
τὸν λόγον· διεγέρσιν πληρώσας· σεαυτὸν προσήνε-
γκας ὁλοκάρπωμα καθαρὸν τῷ διδασκάλῳ σου Χρι-
στῷ· πρεσβευτὰ ... ἀπόστολε ἔνδοξε· ἐνε-
ργήσω ... σθαι· τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα. +

Ἀπόστολε τοῦ σωτῆρος· Βαρνάβα πανάριστε· τὸ δο-
χεῖον τῆς πίστεως· ὡς παραδεχθεὶς ... · ἠγάλλι-
... τῶν χειμαζομένων· ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου
παρρησίαν ἔχων ἐκζήτει· εἰρήνην φυλαχθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. + ἦχ(ος) ... ια τοῦ ⊙ ... θεο...

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ στολίζε-
ται· ἀγαλλομένη κράζουσα· ἐγκαινισθείσης μου τὸ κά-
λλος ... πᾶσαν τὴν πόλιν· ἰδοὺ γάρ· τῶν ἀρχιερέων

το μεγα κιμηλιον· ο ενδοξος μεθοδιος· την πορειαν
προς ουρανον εποιησατο· δευτε ουν φιλεορτοι· των
ορθοδοξων το συστημα· χορον στησαντες αμα την
θειαν λαρνακα· ιαματων πλημμυρα λαλουν του κε
ραυτου· αιτησασθαι χριστω τω θεω· του ρυσθηναι
την οικουμενην· απο πασης αιρεσεως· +

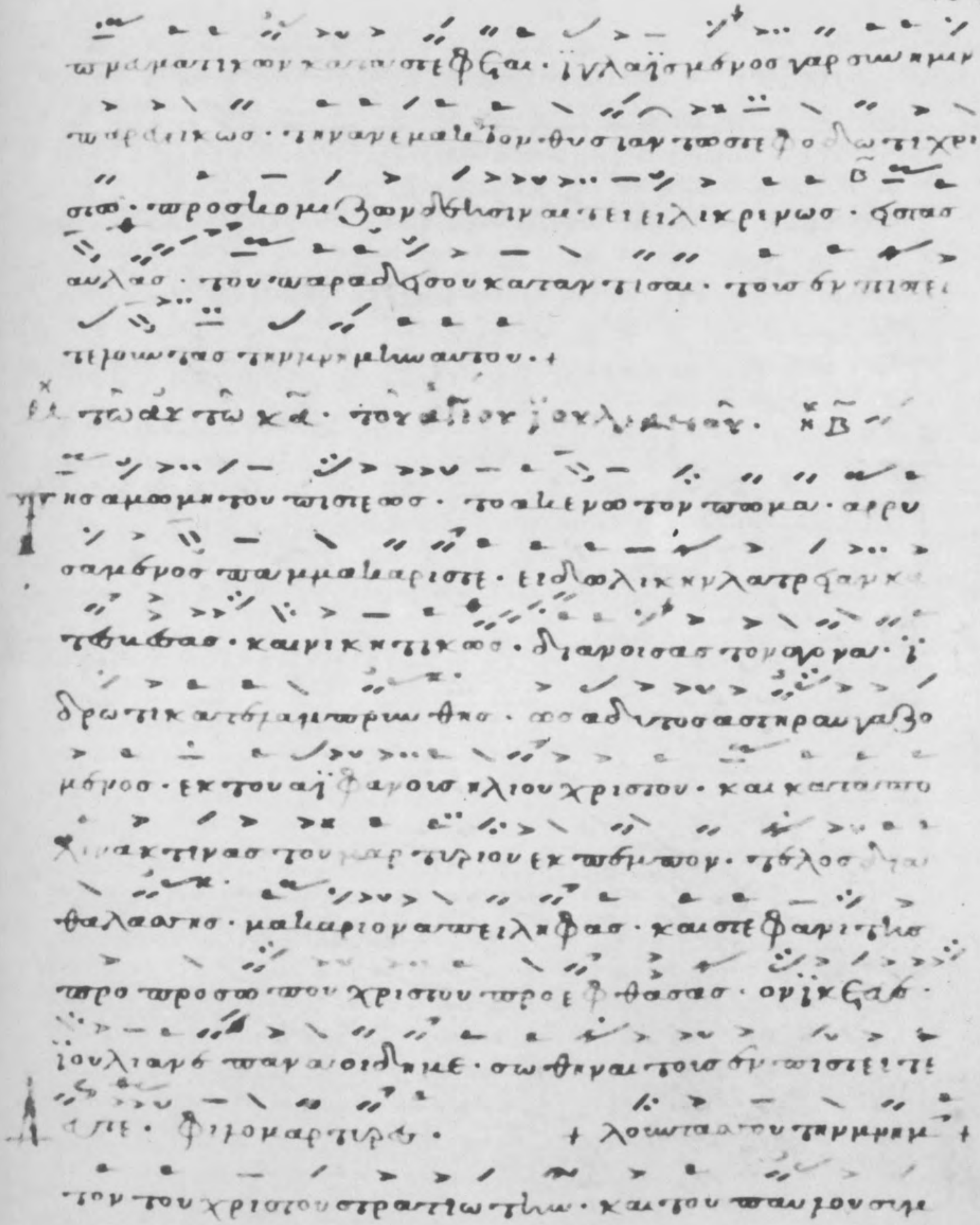
Αστηρ ανετειλεν εμφανως· απο δυσμων ηλιου του φαι
νουμενου ο μεγας εν ιεραρχαις μεθοδιος· και την
οχλωδη διατεμνηξας των κακοδοξων· κατεπαυσεν
ως την ον τος ανατολην· του της δικαιοσυνης ηλι
ου χριστου του θεου ημων· και εξισαι τοις ασωμα
τοις· συναυλιζομενος χορειαις· και προς τω θρονω·
παρεστως της τριαδος· ως οσιος ως μαρτυς· ως
ιερευς ο σεπτος τριαρχης πραξει και θεωρια· κηρυγ
τειται· τοις εν πιστει τελουσιν· την ιεραν αυτου
μνημην το μεγα ελεος:~ Ιε ... αχ τω ιθ· των
αγιων μανουηλ· σαβελ· και ισμαηλ· +

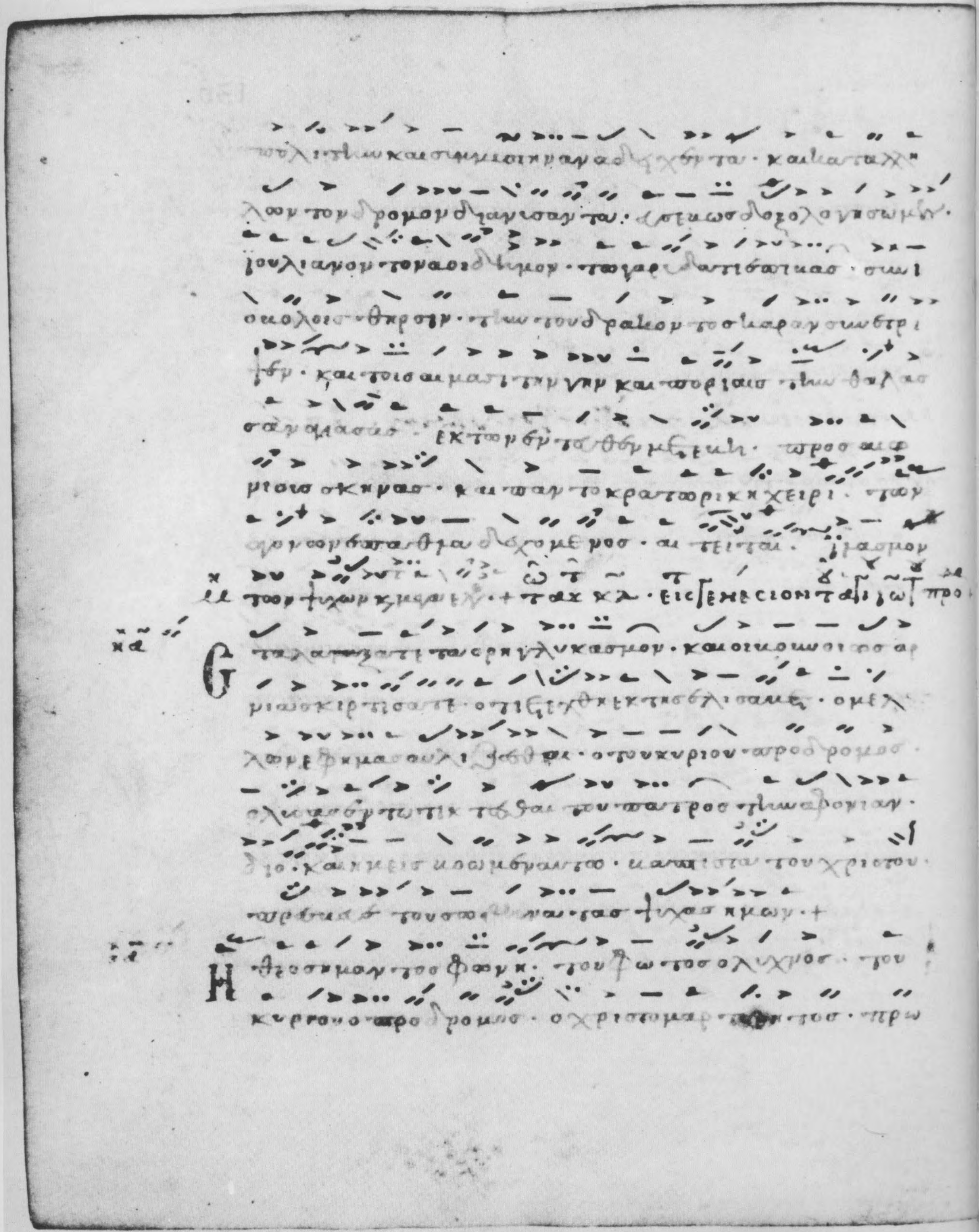
χ λ̃ / κ π β

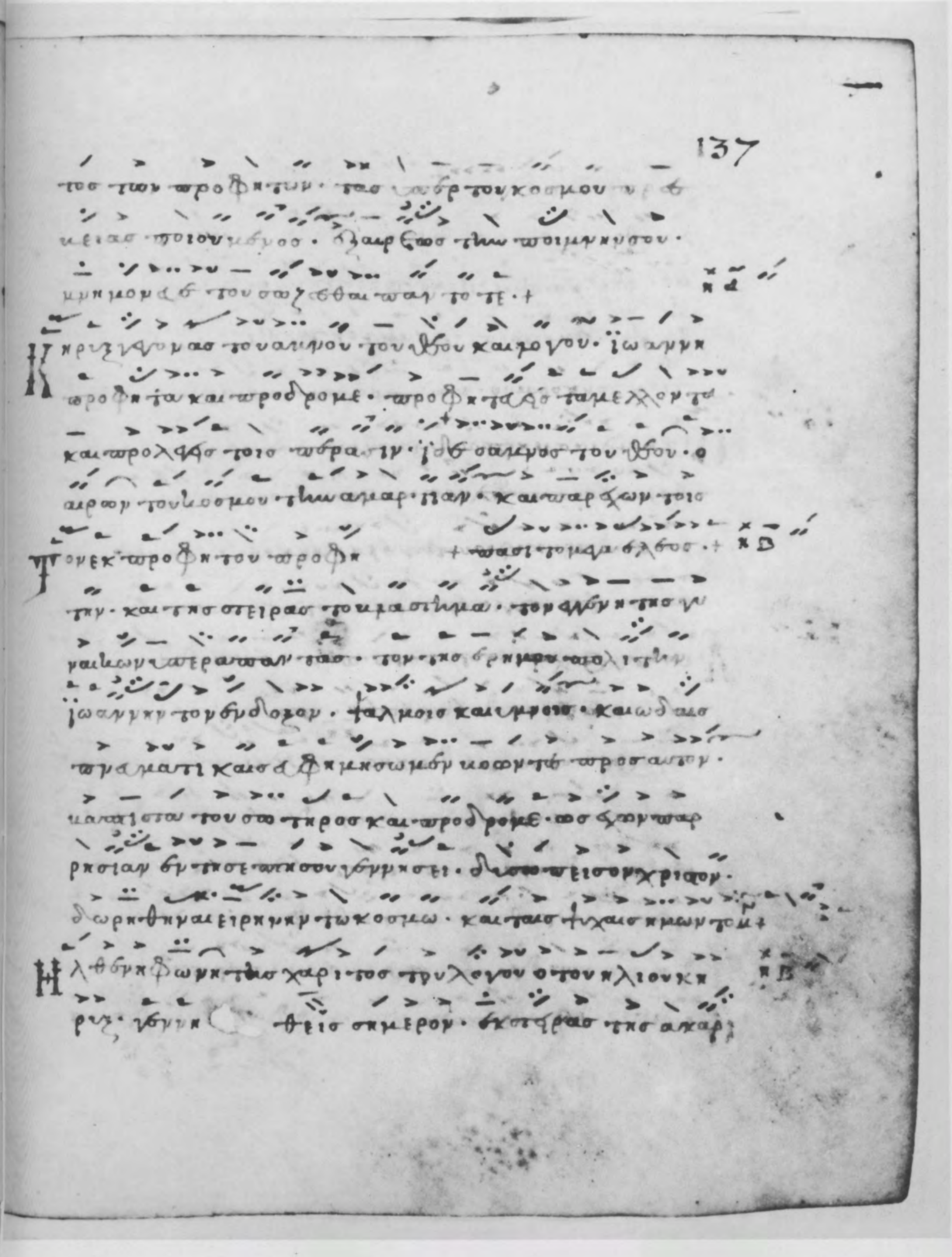
Ιλικρινως ποθησαντες τελον τε θεον · οι ενδοξοι μαρτυ
ρες · το πυρ σω λατρευειν εασαντες · λιποντες και τον
χαλδαιων χθονα · τω σοφω τε και τη ιν γασθησαν · θω
ρακισθεντες δε οπλοις της πιστεως · ιοαχιμ αν ιου
λιανον τον τυραννον · μανουηλ ο ενδοξος · και σα
μουηλ ο αοιδιμος · και ισμαηλ ο τρισολβιος · σω πα
τρι και πνευματι υμνουντες · πρεσβευουσι του
σωθηναι τας ψυχας ημων. + ... ις ... αξιον ...

Αθλοφορε λεοντιε παναοιδιμε · της αγαπης του
χριστου σε · ου πυρ ουμαστιγες ουξιφος χωρησαι ισχυ
σαν · αλλ ανδρειως ενισχυσας · εν μεσω των τυραννων ·
στας των ειδωλων σεβασματα καθαιρεις ... φρον ·
και νυν · στεφηφορος χορευεις εν ουρανοις · εκτενως

Ευφραινεσθαι οσιωτος σημερον + πρεσβευων υπερ των ψυ
φαιδρως · και ηγκονα λεξαι πιστως · βασιλη μνημη
του μαρτυρος λεοντιου · ην αρ παρουσα ημερα · ου
θ ιματισμα λογον · αλλα θειαν ανυμνουσα ... ων

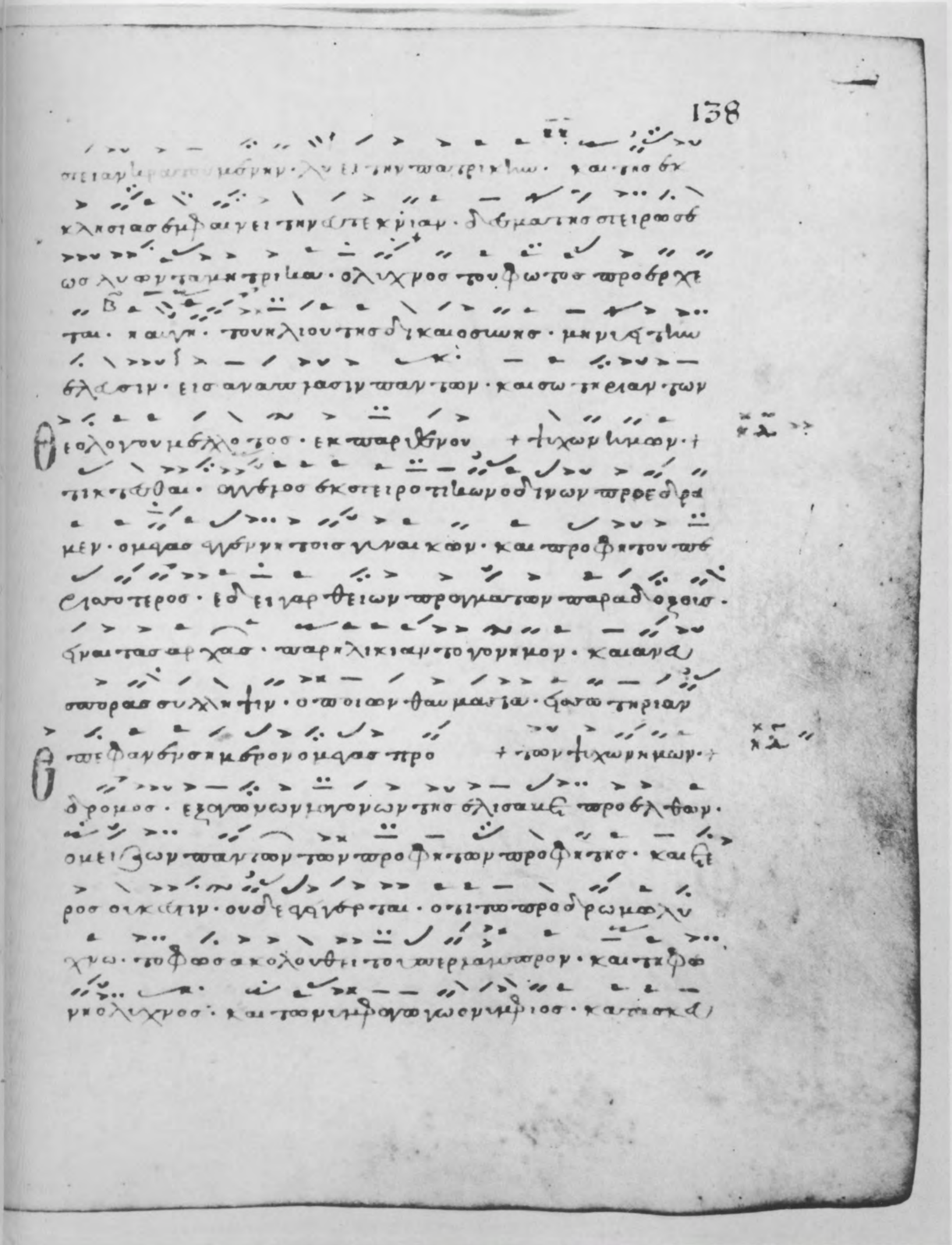

κείας ποιούμενος· ἐξαιρέτως τὴν ποίμνην σου·
Τὸν ἐκ προφήτου προφήτην
ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις· καὶ ᾠδαῖς
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος

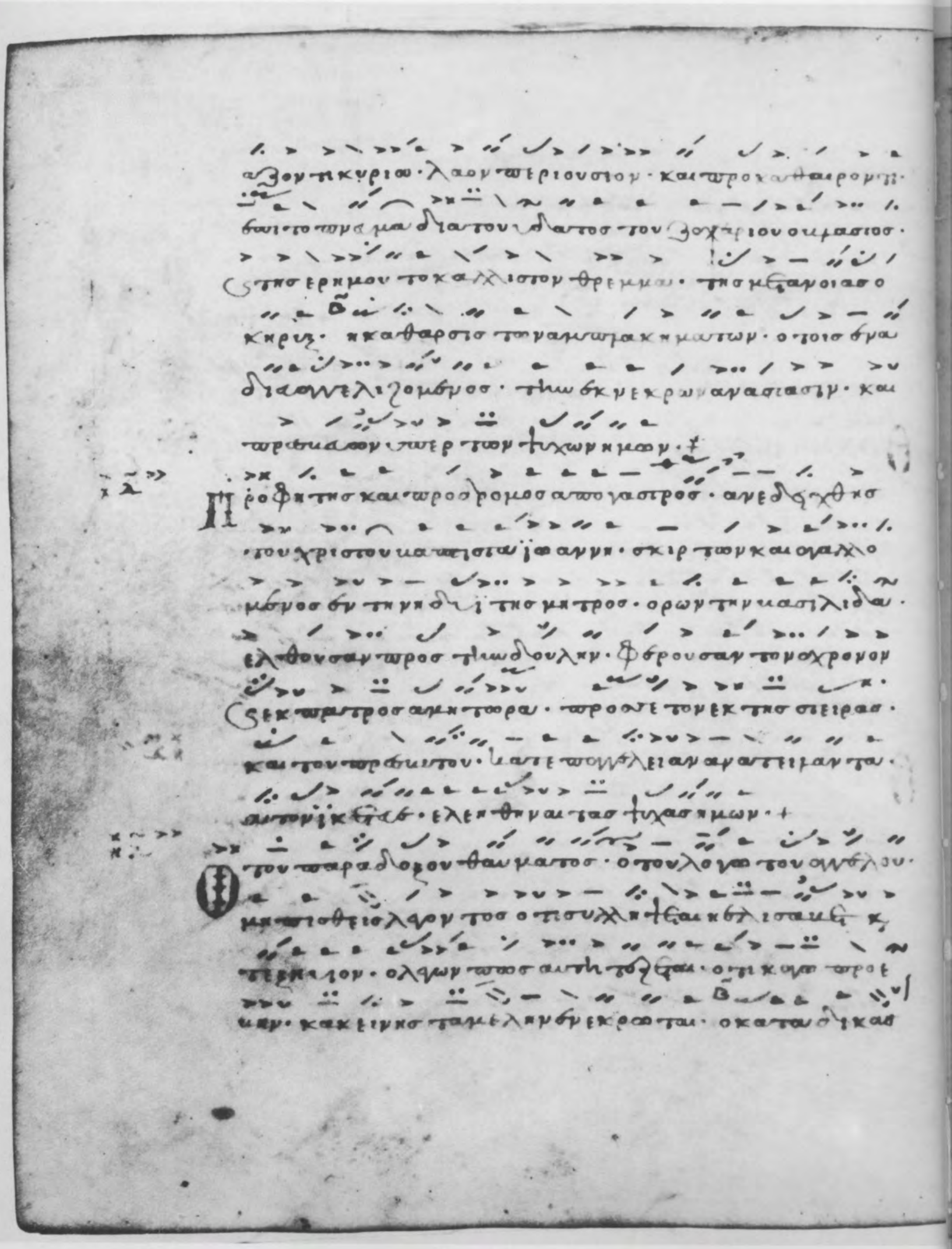
που δε ο του ηλίας· ἰωάννης ὁ πρόδρομος· χαίρει ἀγαλ-
λιᾶσθαι· ἡ ἐλευθέρα στειρῶσα· τῇ ὁδῷ δεικνυμένη τῆς σωτηρί-
ας· καὶ σκιρτήσας πρὸς ἐκ ... ἐν τῇ νηδύ-
ϊ τῆς μητρός· τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος +

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς πλασθεὶς· καὶ τῆς προφητείας
δεξάμενος τὸ πλήρωμα· σήμερον ἐκ στείρας γεννᾶ-
ται· τοῦ κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τοῖς βροτοῖς·
μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν +

Λύσας τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν· γεννηθεὶς ὁ Ἰωάν-
νης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν·
προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖ-
σαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν· οὕτω φανερω-
θεῖσαν· δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ·
καὶ εὐηγγελίσθη καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ λόγου· καὶ
φωτὸς πρόδρομος· πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

Σήμερον· ἡ φωνὴ τοῦ λόγου· τὴν φ[illegible] ... διαλύει

139

θειος · σιων πανδημ αυτην αναστησειαν · σημερον ορατ(αι) κ

τον μονον τον ... θεον · και σιων ηλυθεις ... ροσυνην

εισοικιζει · ατογκητος ιωσην · κυριος ο θεος του ισρα

ηλ · οτι επεσκεψατο · και εποιησε λυτρωσιν τω λαω

του · ο παρεχων τω κοσμω το μεγα ελεος · + πλ β

Ιωαννην ... · και οικουμενικε αποστολε · τον του

γαβριηλ ευαγγελιον · και της στειρας τον καρπον ... τιμημα · και

της ερημου το καλλιστον θρεμμα · και γνησιε φιλε

του μυστηριου χριστου · αυτον ικετευε · ελεηθηναι τας ψυχας ημων + πλ δ

Τον των προφητων ορον · και αρχην αποστολων · τον

επιγειον αγγελον εν γη αγγελον ... · και ουρανιον ανθρωπον ·

α την φωνην του λογου · τον στρατιωτην και προδρομον

χριστου · τον ... προσκιρτησαντα και

προκηρυξαντα πρωτοτοκον · τον ηλιον της δικαιοσυ

νης · σημερον · η ελισαβετ ... τικτει και χαιρει · και

θαυμαζει ζαχαριας παρα της γερουσιας · την ...

... ανατιθεμενος · και ... του ...

φωνῆς προφῆτα ἠσαΐα· συναρπασθεῖον· προ [illegible]
τῆς ἁγίου κλήσεως· καὶ προ πρὸς φόροις ἑτοιμα-
σαι αὐτῷ· διὸ βόα προφῆτα· ἀπόστολε στρατιῶτα
πρόδρομε καὶ βαπτιστὰ· καὶ κῆρυξ τῆς μετανοίας· καὶ ὁ-
δηγὲ τοῦ φωτὸς· ὡς φωνὴ τοῦ λόγου· ἀπαύστως
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς αὐτοῦ· εὐφημοῦντας τό.

Ἀστὴρ ἀστέρων πρόδρομε· σήμερον + [illegible] +
καὶ ἐκηρύχθης ὡς· ἐκ στείρας τίκτεται σήμερον· ἰωάννης
οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ χριστοῦ [illegible] φαίνει τὴν αὐγήν· αὐτὸς
τὸ [illegible] διασκεδάζει. +

Σήμερον· τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος· προοδοποιεῖ [illegible] τὴν
[illegible] τοῦ λόγου ὡς [illegible] σήμερον
[illegible]
[illegible]
[illegible] φωνῆς· [illegible]
[illegible] ἐκ γαστρὸς [illegible] καὶ [illegible]
μου [illegible] ἐν παρρησίᾳ πολλὰ +

※ ως αληθως αθλιας · [illegible] τας [illegible] ·

Ησαιου μεν του προφητου · η φωνη σημερον · εν τη του μαρ
[illegible]ομος προφητου κηρυσσει · ιωαννην [illegible] · ιδου
γαρ φησιν αποστελλω · τον αγγελον μου προ προσωπου
σου · ος κατασκευασει · την οδον σου εμπροσθεν σου ·
ουτος ο ων · ο του επουρανιου βασιλεως στρατιωτης
προδραμων · ανθρωπος μεν τη φυσει · αγγελος δε τον
βιον υπαρχων · αγνειαν γαρ παντελη · και σωφροσυν
ην ασπασαμενος · εσχεν μεν το κατα φυσιν · εφυγεν δε ·
το παρα την φυσιν · υπερ φυσιν αγωνισαμενος · αυτον
απαντες οι πιστοι · εν αρεταις μιμουμενοι · πρεσβευειν
υπερ ημων δυσωπησωμεν · του σωθηναι τας ψυχας ημ +

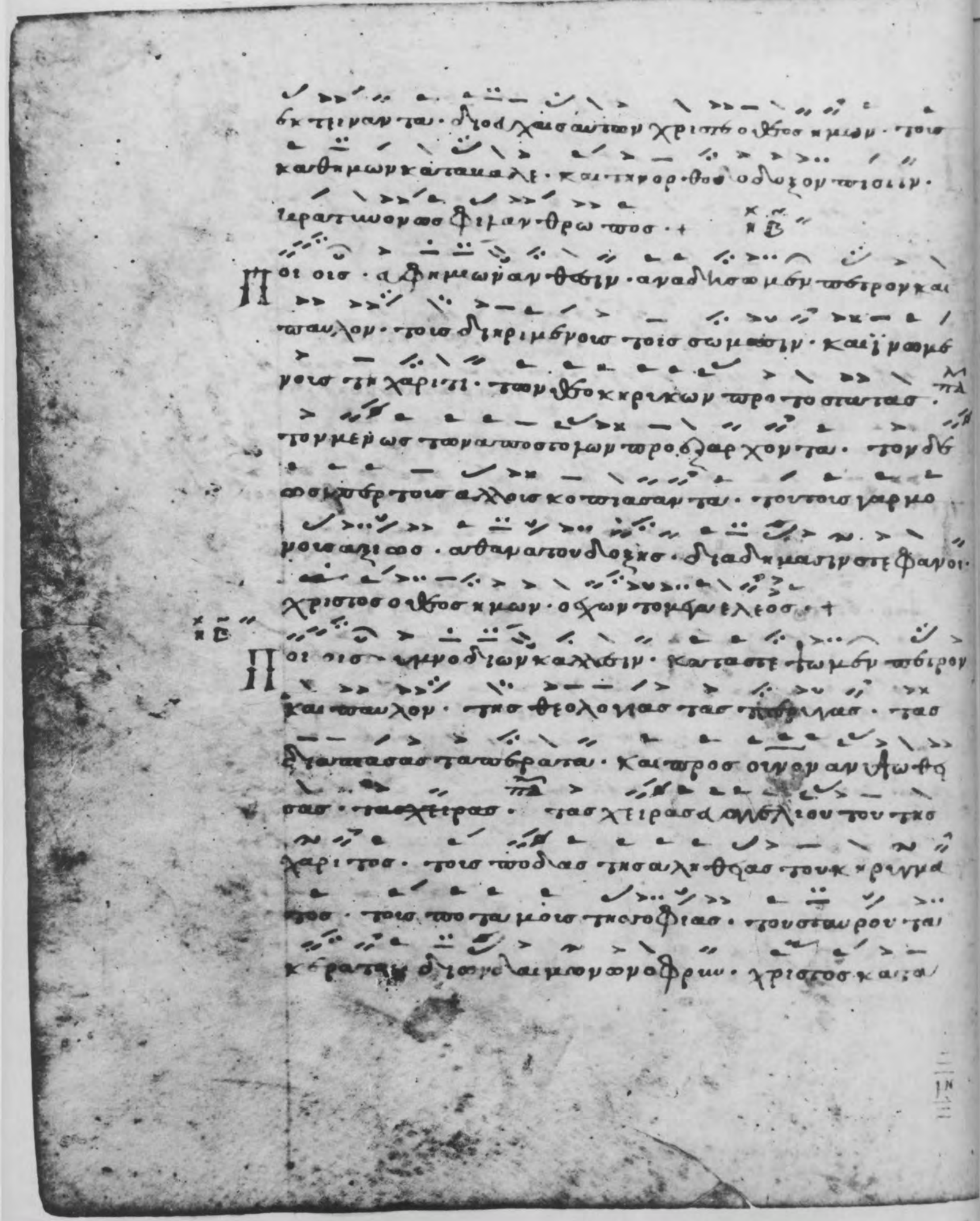
Πρεπει τω ιωαννη [illegible] · πρεπει τον [illegible]
των ασματων [illegible] · ουτος γαρ εχαρισατο την
απαρχην της ημων σωτηριας · ως κηρυξ των εν κοιλια ·
και [illegible] εν ερημω [illegible] · του [illegible] ο στρα
τιωτης · ο προδρομος της χαριτος · ο τον αμνον προ
μηνυσας · και [illegible] πρεσβευων · υπερ των ψυχων ημ +

Βλέπετε τὴν Ἐλισάβετ πρὸς τὴν παρθένον Μαριὰμ
ἀλαλάζουσαν· τί παραγέγονας πρός με· ἡ μήτηρ τοῦ
κυρίου μου· σὺ βασιλέα βαστάζεις κἀγὼ στρατιώτην·
σὺ τὸν νομοδότην· κἀγὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λό-
γον κἀγὼ· τὴν φωνὴν τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. + [illegible] +

Τὰ κατὰ πᾶσαν πόλιν δεσμὰ· καὶ τὰς θλίψεις σου· τίς διηγή-
σεται· ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε· τοὺς πόνους τοὺς μόχ-
θους· τὰς ἀγρυπνίας· τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπα-
θείας· τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· τὴν σαργάνην·
τοὺς ῥαβδισμούς· τοὺς λιθασμοὺς τὴν ὕβρι-
ν ὅλην(?)· τὸν ἐν βυθῷ(?) ταλαιπωρίαν(?)· θέατρον γενόμενος καὶ
ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· πάντα ὑπέμεινας ἐν
τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· ἵνα τὸν κόσμον κερδήσῃς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ σου· διὸ δυσωποῦμέν σε·
οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς· ἀδιαλεί-
πτως ἱκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Τὰ κατὰ τὸν ἀπόστολον ... τίς διηγήσεται· τιμιώτατε ἀπόστολε· ἐπεὶ παραδοξότατα· τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ· ὅσα ἔχω πιστεύσας ἐν τῷ σημείῳ τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πάντας κερδήσῃς· καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ταύτην· ἀεὶ φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν· μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς· πα... λε ἀπόστολε· καὶ διδάσκαλε τῶν ἐκκλησιῶν· +

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς ἐκκλησίας· Πέτρον καὶ Παῦλον ἀνευφημήσωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν· ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι· καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος· ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον· ὁ μέν· τῷ σταυρῷ προσηλωθείς· πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο· ἔνθα τῆς βασιλείας παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείρισται· ὁ δέ· τῷ ξίφει ἀποτμηθείς· πρὸς τὸν σωτῆρα ἐκδημήσας· ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν· ὡς εἰς αὐτὸν τὸν κύριον χεῖρας ἀδίκως

142

... ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· +

ἦχ. β

Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν· εὐφημήσωμεν πέτρον κ(αὶ)
παῦλον· τὰς τὴν ἀθεότητα σφαττούσας· καὶ μὴ κα-
ταλυομένας [illegible]· τῆς φρικτῆς τοῦ πνεύματος
μαχαίρας. τὰ ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα·
τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντρυφήματα· τὰς τῆς
καινῆς διαθήκης· θεογράφους πλάκας· νοουμένας·
ἐν σιὼν· χριστὸς ἐξεφώνησεν· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· +

ἦχ. β

Πέτρε κορυφαῖε· τῶν ἐνδόξων ἀποστόλων· ἡ πέτρα τῆς
πίστεως· καὶ παῦλε θεσπέσιε· τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν
ῥήτωρ καὶ φωστήρ· τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι·
ὑπὲρ ἡμῶν χριστὸν πρεσβεύσατε· +

ἦχ. β

Παῦλε στόμα κυρίου· ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων· ὁ πο-
τὲ μὲν διώκτης· Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος· νῦν δὲ καὶ
πρὸ τοῦ θρόνου· τῶν ἀποστόλων γενόμενος μακάριε·
ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ· ἕως τρίτου οὐρανοῦ· ἀνα-
βὰς καὶ ἔκραξας· δεῦτε σὺν ἐμοί· καὶ [illegible]

κβ Δαροδαμοῖς τὸν ὄμβρον · τὸν τῶν πιστῶν ἀφθόνως ἀλλ' ἱδρῶσι μα-
χοροστατήσαντες ἅμα · τοῖς τῆς χάριτος ἐκλογοῖς οὐ-
φαντας · Πέτρον καὶ Παῦλον · ὑρβανοὺς ἱμεγκωμίοις
στεφανώσωμεν · ὁ ἰαφθονως παστὴν · τὸν λόγον καὶ τὸν
καταστείραντες · σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν · στου-
ρματος κατεπλούτησαν · καὶ τῆς ἀληθινῆς · ἀν-
θλους παρέχοντες κλήματα · ὡς τρυγῶ ἡμῖν πόθω πει-
ρον ἐδελοπήκησαντο · εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν ·
προσοῖς · ἀνακεκαλυμμένω προσώπω · καὶ κα-
θαρῶ συνειδότι · ἀναπολήσωμεν λέγοντες · χαί-
ρεται · πορθμῆται τῶν ἀλόγων καὶ ποιμένοι τῶν
ἐν λόγω · χαίρεται · τοῦ παντὸς ποιητοῦ καὶ κη-
δεμόνος ἐκλογια τὸ ῥητορμα · χαίρεται · πρόξενοι
τῶν ἀγαθῶν · καὶ διώκται τῶν ὀλέθρων · οἱ σ' ἱκε-
σώμεν πρεσβείαις · εἰρήνην σταθηρὰν τῶ κόσμω
αἰτήσασθαι · πρὸς τὸν κτίστην καὶ δὲ ὁ λαὸς ἱκετήριον ·
καὶ ταῖς ~~...~~ ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος · +

143

Τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ· καὶ θεμελίους τῆς ἐκκλη-
σίας· τοὺς ἀληθεῖς στύλους τε καὶ βάσεις· καὶ σάλπιγ-
γας ἐνθέους· τῶν τοῦ Χριστοῦ λογίων καὶ παθημά-
των· τοὺς καὶ κορυφαίους· Πέτρον καὶ Παῦλον· ἅπας
ὁ κόσμος· ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν· οὗτοι γὰρ· δι-
έδραμον τὴν οἰκητὸς ὅλου τῆς γῆς· ὥσπερ ἀροτῆ-
ρες γῆν ἐν πίστει· καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν ἐ-
κήρυξαν· τῆς Τριάδος ὁδηγῶν τὸν λόγον· ὦ· πατέ-
ρες καὶ κριταί· καὶ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ
καὶ ζηλωταὶ τοῦ Χριστοῦ· πάντας ἑλκύσαντες πρὸς
τὴν θεογνωσίαν· ἔθνη πόλεις τε καὶ νήσους· εὐφραί-
νεσθε πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐκβοήσαντες· καὶ πρεσβεύ-
οντες· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται· ἡ στρατιὰ τῆς πίστε-
ως· ὀρθοτόμοι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· οἱ τῆς ἐρι-
…ας· τοῦ κόσμου οἱ σαλπιγκταί· καὶ ταλαίπωροι
…σώφρονες τὰ σώματα· ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει

προσῆλθον· καὶ προσφυγὰς οὖσιν αὐτῷ· ἐν παρρησίᾳ· τοῦ

Χριστὸς ἡ πέτρα περιέχων + σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

ἀποστόλων προκρίνει· διὰ σοῦ ἐν αὐτῷ τὴν ἐκκλησί-

αν αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσιν·

ἀρετῇ ἱερῶν γλῶσσαν ἀληθείας· οὐδὲ γὰρ μὴ πορθήσωσιν καρδι-

ῶν φρονήματα· ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύ-

νων· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις πάμμακαριστε· +

Χριστὸς σὲ πρῶτον· ἐν τῇ ἐκλογῇ· τῶν ἱερῶν κριτῶν διὰ τῆς

πίστεως ἐστεφάνωσεν· σὲ τοῦ παντὸς διδάσκαλον τῆς

προεφήτευσεν· μακάριος εἶ· Σίμων Βαριωνᾶ· ὅτι σὰρξ

καὶ αἷμα οὐθὲν προυφηκρινκαμοι· πεπεισκεν τοι·

ἀλλ᾽ ὁ ἐμὸς πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς· αὐτοῦ ἱκέτευε ...

κορυφαῖε ἀποστόλων· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Τὸ τρίτον τῆς ἐρωτήσεως τὸ ὑπερεφίλησάς με· τὸ

τρίτον τῆς ἀρνήσεως· ὁ Χριστὸς διορθώσατο· διὸ

ὁ καὶ πρὸς τὸν κρυφίων γνώστην ὁσίμων· κύριε·

πάντα γινώσκεις· τὰ πάντα τὰ ἐν ... σαι·

συ οι λαοι · ο τι φιλωσι · ο θεον προ αυτον ος σωτηρ ·
ποιμενε τα προβατα μου · ποιμαινε την εκλογα
δα μου · ποιμαινε τα αρνια μου · α εν τω ιδιω αι
ματι · περιεποιησαμην εις σωτηριαν · αυτον ι
κετευε · θεομακαριστε αποστολε · δωρε θηναι η

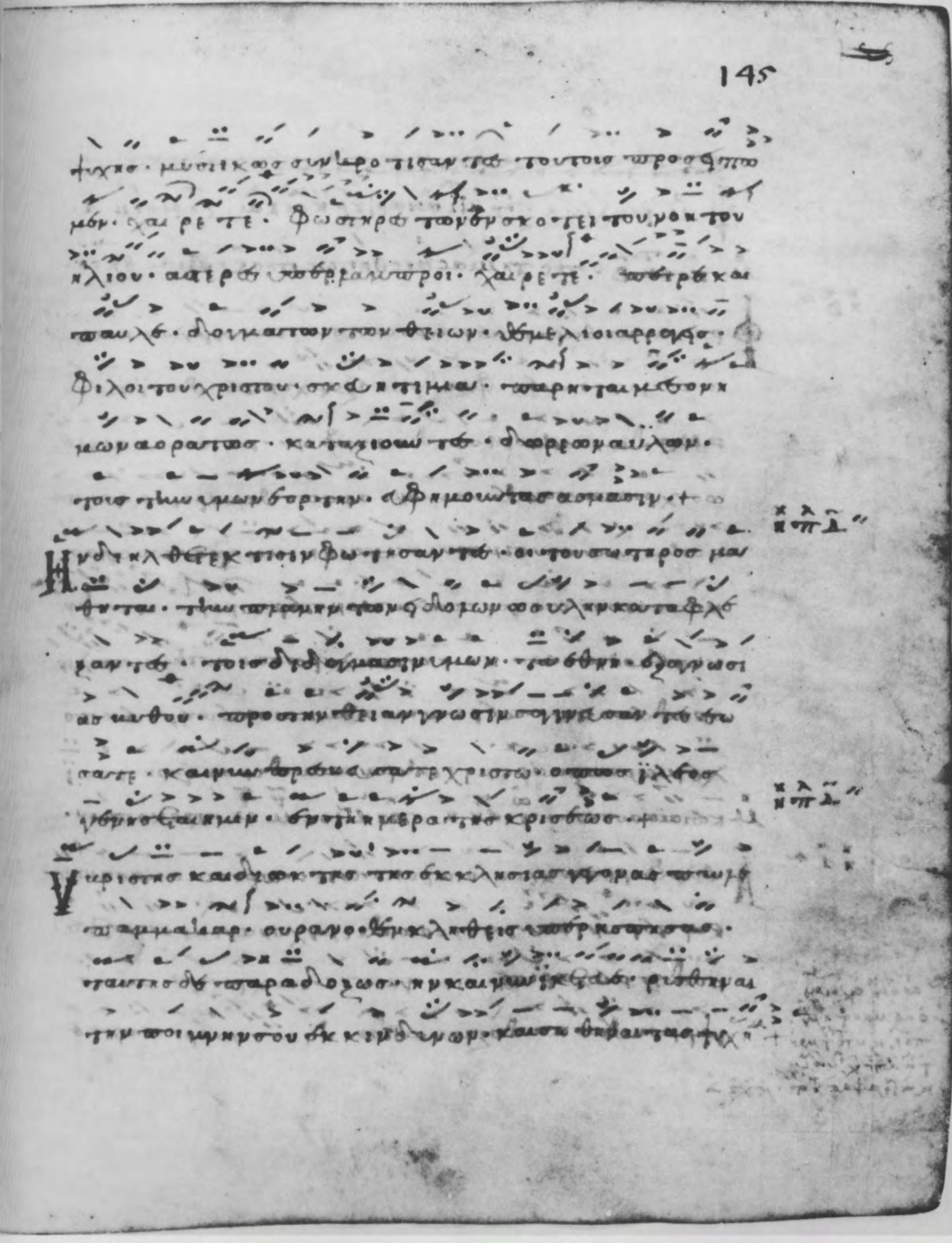
Η σοφια θεου · ο σιωπαλογος + μην το μεγα ελεος · +
λογος του πατρος · καθως · ευαγγελιοις προεφη ·
τας φορα κληματα ημεις εστε παναφημοι αποστο
λοι · οι τον μοσχον · τον πεπαιζουκαι τεριπνον · εν
τοις κλαδοις ημων φερομενε · ον οι πιστοι εσθιοντες ·
ευφραινονται χουμεν μαντιν προς ευφροσυνην · πετρε · η
πετρα της πιστεως · και παυλε το καυχημα της
της οικουμενης · στηριζατε · α ποιμνην · ην εκτησασθε ·

Εορτη χαρμοσυνως · ευεφα + ο δε λοχαιος ημων · +
νεν τοις περασι σημερον · η πανσεβασμιος μνημη των
σοφοτατων αποστολων · και κορυφαιων πετρου και
παυλου · διο · και ρωμη συγχαιρει χορευουσα · ευμα

λαις καὶ ὕμνοις· ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί· τὴν
πανσέβαστον ταύτην ἡμέραν ἐκτελοῦντες· χαῖρε·
Πέτρε ἀπόστολε· καὶ γνήσιε φίλε τοῦ σοῦ διδασκάλου·
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε· Παῦλε πανφίλτα-
τε· καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως· καὶ διδάσκαλε τῆς
οἰκουμένης· ὡς ἔχων παρρησίαν· [illegible]
τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἱκετεύσατε σωθῆναι τὰς

Τοὺς τῆς σοφίας ἀληθῶς κήρυκας· +ψυχὰς ἡμῶν+
καὶ τῆς ἐκκλησίας· ἀφανεῖς ἀστέρας· ὕμνοις ἀ-
κοσμίως τιμήσωμεν· Πέτρον τὴν πέτραν τῶν πι-
στῶν· καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ· διδάσκαλον καὶ μύ-
στην τοῦ Χριστοῦ· οὗτοι γάρ· τὸν τῆς ἀληθείας λό-
γον· σπείραντες ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν· πᾶ-
σιν καρποφορίαν ἐδίδουν· καὶ πρεσβεύουσιν Χρι-
στῷ· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ἡ πάνσεπτος ἀποστόλων [illegible]· ἑορτὴ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Χριστοῦ· προξενοῦσα πᾶσιν σωτηρίαν

145

Μη ἰουλίω α΄. τ(ῶν) ἁγί(ων) ἀναργύρ(ων) κοσ(μᾶ) κ(αὶ) δαμ(ιανοῦ). ἦχος α΄.

Μη τῷ αὐτ(ῷ) β΄. τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου.

Φραιναν καθαραν τὸ καινον σου · σὺν τοῖς ὅλοις καὶ ἡμᾶς
πανηγυρίσωμεν · φαιδρῶς δ᾽ ἐξάρχοντα · διανιστικην
μετ᾽ εὐχαριστίας ἀριστίαν μελῳδικήν · τοῦ παμμακαρίστου
ὡς χριστοῦ τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν · ἀνάστηθι κύριε · λέγοντες
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου · σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσ-
ματός σου · ὡς γὰρ παλάτιον περίοπτον · ταύτην
κατεκόσμησας · καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν · πόλιν
σου δεικνύουσα · πόρρω πορθεῖσθαι καὶ σκεπάζειν · ἐκ πο-
λεμίων καὶ βαρβάρων · τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱ-
κεσίαις αὐτῆς. + τῷ αὐ(τῷ) η΄. τοῦ ἁγίου με(γαλο)μ(άρτυρος) προκοπίου.

Ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ προκόπιε · πρὸς τιμωρίας
καρτερῶν · καὶ τυράννους διεμάχου ἀνεκραύγαζες ·
οὐδείς με χωρίσει · τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ · αὐτὸς
γὰρ μου ἐστὶ καὶ δόξα σου αὐτόν · διὸ παρρησίαν κέ-

τὸ αὐτὸ ἦχ(ος) ... ἐκ ... σὰ ... ἡμῶν ... πρ. κ(αὶ) ... τ... α... κ(αὶ) ... ἦχ(ος) πλ. δ΄

146

κτημένος πρὸς αὐτόν· καὶ χορεύων μετ᾽ ἀγγέλων ἐν οὐρα-
νοῖς· παρέστηκας σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ἐκτελούντων

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν Προκό- ... ἐτησίαν μνήμην +

πιον· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον·
δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν μελῳδοῦντες· χαίροις ὁ θερμὸς
τῆς πίστεως πρόμαχος· κατὰ τοὺς προφήτας καὶ
ἀποστόλους· χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ· μιμη-
σάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων
ἀχείμαστος λιμήν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα καὶ
τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα· +

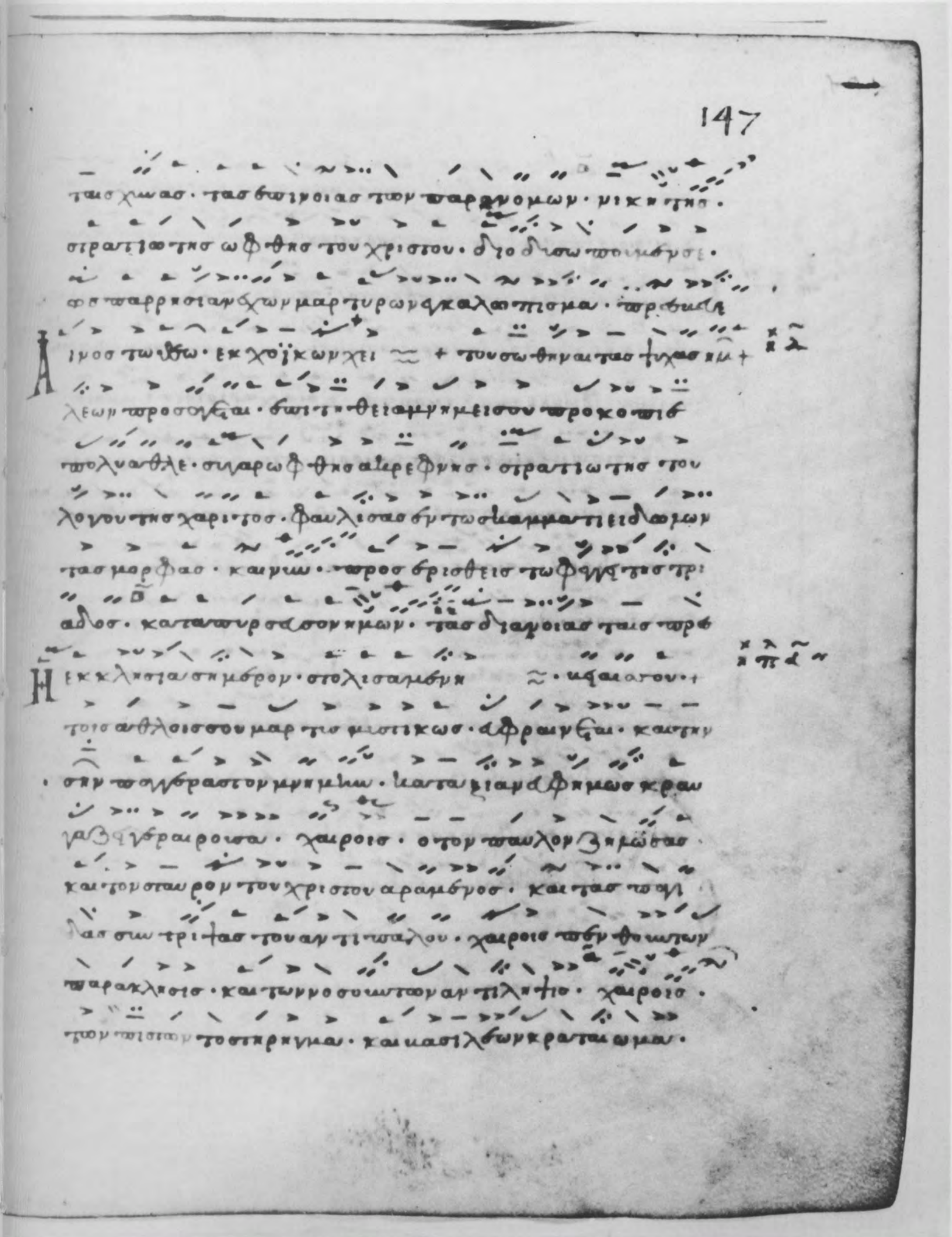
Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιῶτα Προκόπιε· χαίρου
καὶ ἀγάλλου· ἄνω γὰρ ἀνεκτήσας· τὰ κάτω τῶν καταφρονή-
σας· ζωὴν κτησάμενος αἰώνιον· ἐν λαμπρᾷ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶ-
μά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνεις· Χρι-
στὸν γὰρ ὑμνήσας αὐτὸς ἐδοξάσθης μακάριε· +

Προκόπιον ἐν ᾠδαῖς· ἀρξώμεθα ἐφάμιλλον ἀνευφημεῖν·
τὸν ἀνίκητον ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενον· αὐθ᾽ αὐτοῦ πυμα

ματος δραξαμενος · τυραννικην οφρυν κατεπατησας
προκοπιε πολυαθλε · οι μεν γαρ των ειδωλων συνε
τριβησαν · και χρησμοι δαιμονων φυγαδευονται · ανι
ατα νοσηματα θεραπευονται · ανιατα νοσηματα θε
ραπευονται · και χριστος εις αιωνας βασιλευει · ο παρε
χων τω κοσμω το μεγα ελεος · +

Νεανικην ουσαν την ηλικιαν · ως σοφος σοφωτατος παυ
λος · εκ των υψιστων · το θειον χαρισμα εδεξω · και
του δεσμου πολεμητορος · τα θρασει τη θεια κλησει
χριστου κατεκαλεσ · προκοπτων εν χαριτι · προκο
πιε πολυαθλε · υπερ ημων προς κυριον · ικετευε ·

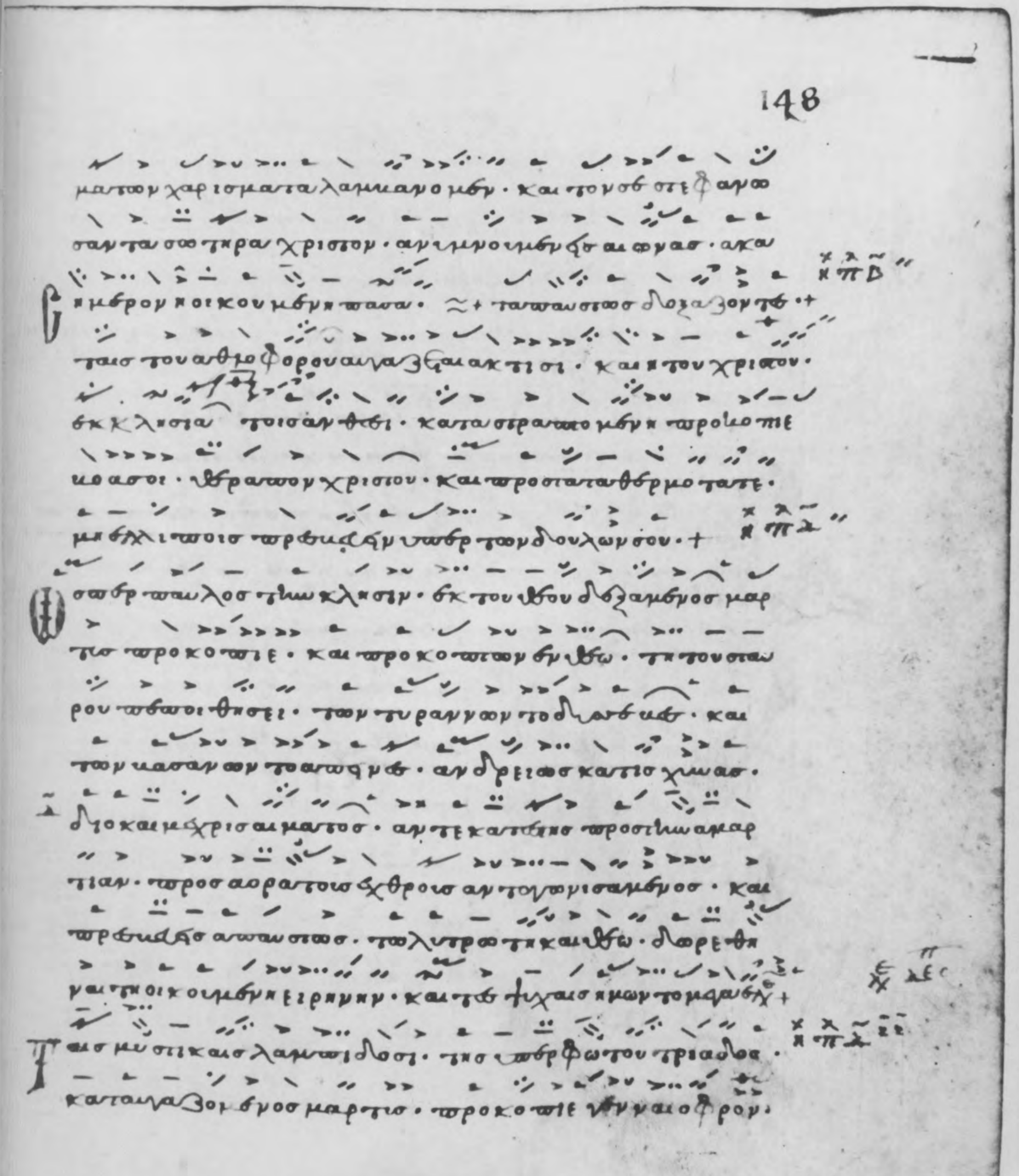
Κονχυλη αιματος του + του σωθηναι τας ψυχας ημ
μαρτυριου σου · κοσμηθεισα η εκκλησια του θεου · ηλι
ακαις ακτισιν ως εκ πηγης · προκοπιε πολυαθλε ·
τω γαρ σταυρω · καθοπλισας σεαυτον · και τω θανατω
υπερ χριστου προθυμως ελομενος · γενναιως προς
παραταξιν του αλλοτριου αντεκατεστης · και κα

προκοπιε πολυαθλε· υβριμων προς κυριον· μη δια
λειποις πρεσβευων· ως παρρησιαν εχων· μαρτυρων εγκαλ

πλ β΄ Δατε· παντα τα εθνη τα περατα· πνε ≈+ λοπισμα·+
ματικην χορειαν επικροτησωμεν· των ασματων την σαλ
πιγγα· φωνην αναλαλαζοντες· και ευχαριστοις υμνοις·
προσοισωμεν μεγαλυνοντες· χαιροις· του Χριστου στρατιω
τα μαρτυς προκοπιε· τω ποθω γαρ· τω τουτου εμπληθει
σας μακαριε· χαιροις· ο το σωμα εκδοσας εν αικισμοις
χαλεποις· δια την αιωνιαν· και μακαριαν ουτως ζω
ην· χαιροις· ο αιεορεστατος τυχη· ευπατρομαι ωναξιως·
ως κοινωνος Χριστου του θεου· τοις εκτελουσι τας·
την ενδοξον μνημην σου πρεσβευε· λυτρωθηναι πα
σης οργης· και φθορας και κακωσεως·+

πλ β΄ Εξελαμψεν σημερον· η ενδοξος μνημη σου προκοπιε
πολυαθλε· συγκαλουσα ημας τους φιλεορτους·
προς ευφημιαν και δοξαν Χριστου του θεου ημων· ον εν
και προστρεχοντες· εν τη σορω των λειψανων σου· ια

θεοτείχιστος χρηματίζεις · λυτρούμενος συμπαθῶς ἀεί · οἱ δὲ τὴν τοῖς

πίστει τελοῦντάς σου · τὴν φωσφόρον ἑορτὴν · ἐκ περάσ

μῶν ἀπολύτρωσον · ὕβρις ὡς ζέσαις πρεσβείαις · +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ια΄ · τῆς ἁγίας μεγ(αλο)μ(άρτυρος) Εὐφημ(ίας) τ(ῆς) πανα(ρέτου) ...

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιε΄ · τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) Κηρυ(κου) · κ(αὶ) Ἰουλήττης ·

Τὸν γνήσιον ἀθλητὴν καὶ κήρυκα τῆς πίστεως · συνωρὶ(δι) ἱερόφρονι · ἐπαξίως εὐφημήσωμεν · οὗτοι γὰρ · καρτερῶς ἐναθλήσαντες · τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν · τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀνδρείως κατέβαλον · διὸ στεφάνους εἰλήφασι · παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ · καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως · σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας · τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν · +

Δεῦτε πιστοὶ τοῖς γενναίοις · συνελθόντες σήμερον δυάδα πανολβίαν · τριάδος ἑνότητα κατέχουσαν · τῶν γὰρ ἀθέων τὴν πλάνην · καὶ τῶν τυράννων τὴν μανίαν · τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ καταπατήσαντες · τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἀνεφημοῦν τὸ · οἱ πιστοὶ ἀναμέλψωμεν λέγοντες ·

χαίροις· ἰουλίττα πανσεβάσμιε· κ(αὶ) τὴν γυναικείαν· ἀσ
θένειαν ἀπορρίψαμένη· καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη· χαί
ροις· κήρυκε πανσεβάσμιε· ὁ τριετὴς τὴν ἡλικίαν· κ(αὶ)
τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταναλῶν· χαίρετε· τὸ
ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα· τῶν ἐν πίστει ἑορτάζον
των τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· οἷς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύ
ειν δ(ὲ) τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην· καὶ ταῖς ψυχαῖς

τὸν πανοικτίρμονα

Ὁ ἐκ σπαργάνων πανάληρω ... ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· +

ἦχ(ος) β

μενος χάριτος· καὶ ἐσχηκὼς πεπολιομένον φρόνημα
ἐν τῇ μικρᾷ τῶν σωμάτων σου· μάρτυς κήρυκε· αἴτησαι σὺν
τῇ μητρί σου Χριστῷ τῷ Θεῷ· δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσ
μῳ· ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής· +

ἦχ(ος) β

Νήπιος ἀνεφάνεις ἐν μάρτυσι· τέλειος ἐδείχθης τῷ
φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον λόγον ἐδόξασας πανεύφημε·
τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων· σὺν τῇ μητρί
σου τὸν κτίστην ἱκέτευε· ἵνα σώσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἀγγέλου τερπνοῦ καὶ ἀφραίνου· εἰκονισμένη πόλις· ὅτι

εκσου· ανεξεταστικως καρτερως α κληνοι· ϊουλιανε τα κ· πανευ

φημος· και καλλινικος μαρτυς· και δραστικο· ο τιμιος

παις· κηρυκος ο φερωνυμος· πασαν γαρ μηχανην· του

τυραννου ιουλιαν[?]· ανδρειως καταπατησαντες· τοις

στεφανοις της νικης· επαξιως εκοσμησαν το· κηρυξαντα

[illegible]οις· σεβεσθαι και προσκυνειν· την παναγιαν τριαδα·

οθεν και ημεις· παρρησια κοσμουμεν· τον τουτους δοξασαν

τα χριστον τον θεον ημων· ειρηνευσαι τον κοσμον· και σω

× π β

Ιδετε· και θεασασθε απαν ≈ +σαι τας ψυχας ημων· +

τε· ξενον θεαμα και παραδοξον· τις· εωρακεν ημι

πιον τριετη νηπιον τον τυραννον αισχυναντα· ω του θαυ

ματος· μη τερας εβλαζεν· και τι θηνουμενον· τηγα

λουχωμενα: μη ακουουμη την μου τας τασανους· του δε

νου πολυευσπορος· χριστος γαρ εν αυτω ισχυσε· των παια

× π δ

Ο τριετης την τριαδα εκηρυ ≈ +ον των [illegible] αυτον· +

τ τεν· και γαλουχων την μητερα εστηριζεν· παναισον

φημη την μου τον οδυρμον των δακρυων· αν ο θηνον π[?]

στικῶς· ηλθαν η καὶ σῶζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μη τῷ αὐ ιγ΄· τῆς ἁγίας ει μαρτυρος· ἦχ β΄

Ως ἐν πείρᾳ σε ἔρρωσε· τῆς ὁμολογίας Χυ· προσδρισθεῖσα
μαρίνα πανένδοξε· τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν· ςσ χαος δε
νεκρώσας· καὶ σιξφος τὸ τῆς νίκης· ἐπαξίως ἀνείληφας· +

Ευφροσύνης ἀγαλλιάσεως· καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ ἀνυμνή-
σωμεν μαρίναν τὴν ἔνδοξον· ὅτι καθεῖλεν ἐν δυνάμει· τὸν ς
δόλων τὴν παλάμην· καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως·
ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατέβαλεν· διό· καὶ στεφανωθεῖσα
εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται· τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ
ἀναιεράζουσα· σεμνισμοῦ τῷ θω· καὶ τὸ τοῦ πόθου
φίλτρον ἔχουσα· ἐπαυξήσου τὰς σαρκασμοῦ· τὸ πῦρ ἐπι-
ρεσθωκα· κατασκηνώσασα· ςστασαι αἰωνίοις συνμονάς·
ἔνθα ἐστὶν τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία· + ἦχ β΄

Εν πόλει τοῦ θυ ἡμῶν· ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· ἐκ εἰκατεσκηνω-
σεν πολλά· τὴν λαμπάδα· ἄσβεστον τηρήσασα· ἄξιον
σωμεν· τῆς παρθένου ἐκ κόσμου· ὡς παρθενίας ναὸς θυ·

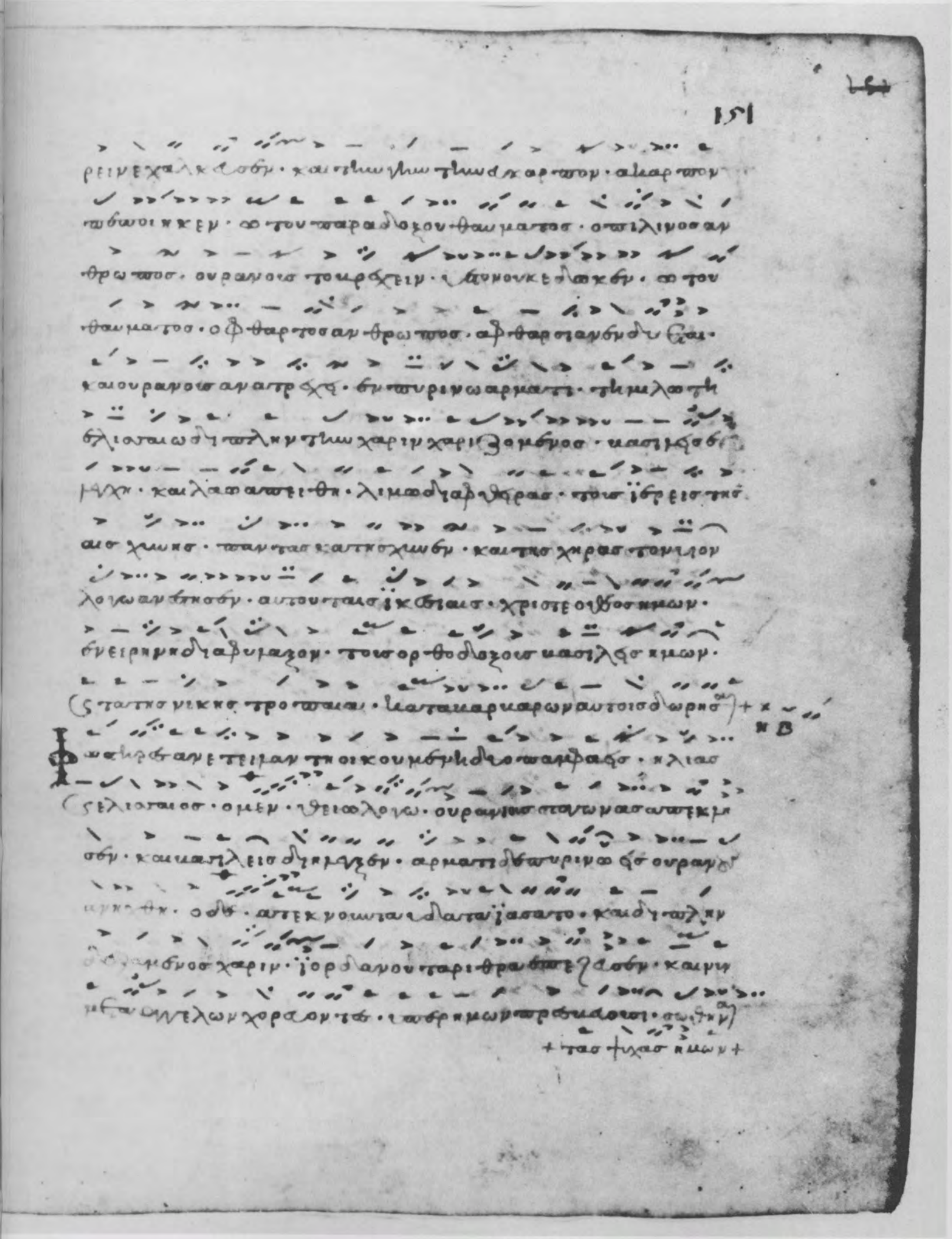
ὢ παρθενίας μαρτύρων δόξα· ὢ τῆς ... συμμέτοχε +

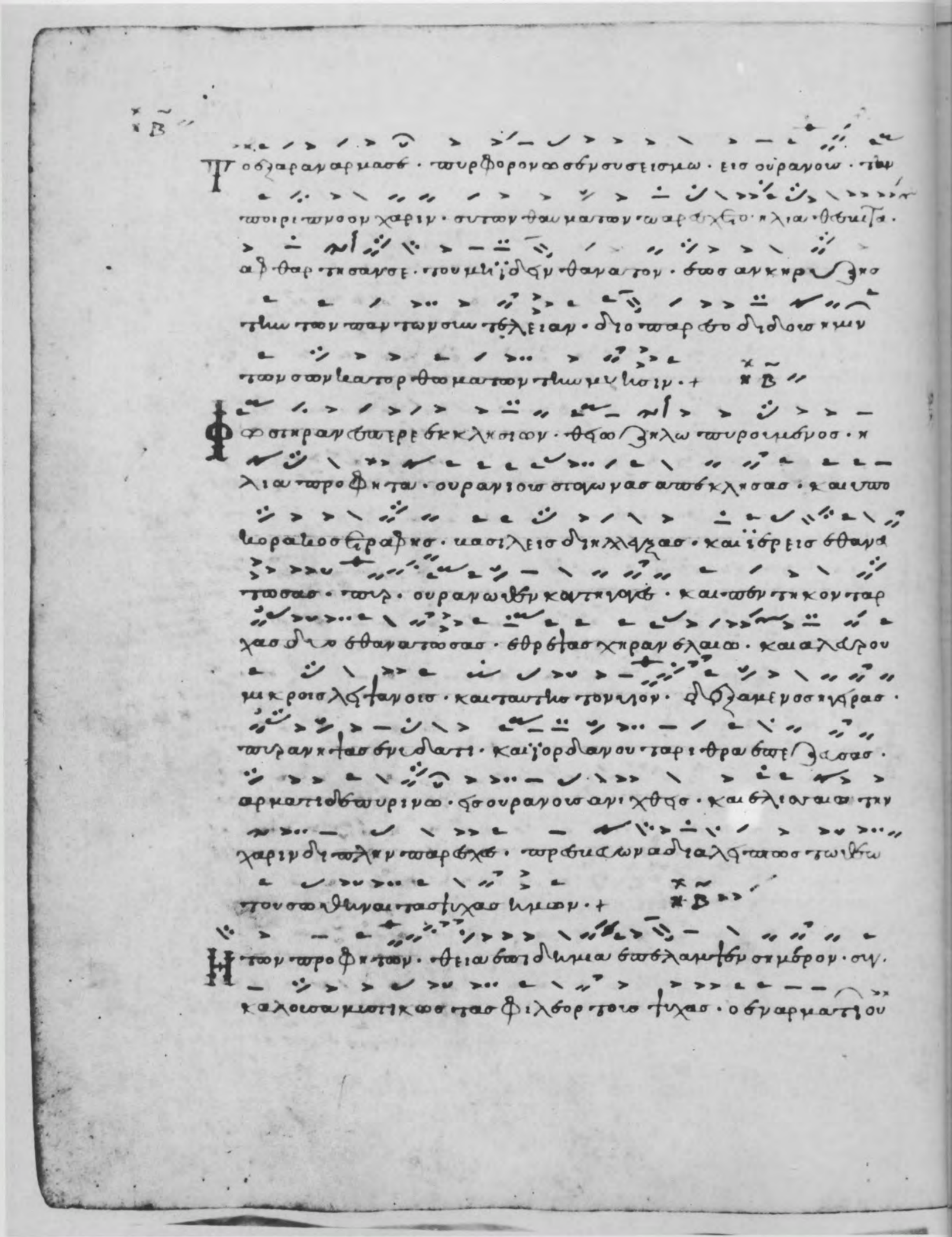
Μη(νὶ) τῷ α(ὐτ)ῷ κ'· τῶν ἁγίων προφ(ητῶν) Ἠλιοῦ κ(αὶ) Ἐλισσαί·

Πνευματικοῖς ἄσμασι· τὸν προφήτην τοῦ Χριστοῦ· ἅπαντες εὐφημήσωμεν· Ἠλίας γὰρ ὁ θεσβίτης· οὐρανοδρόμος γέγονεν· καὶ μηλωτῇ Ἐλισαῖος· τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παράδοξον· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν· πρεσβεύοντες ἀπαύστως· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἠλίας ὁ ζηλωτής· καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ· ἅρματος ἐδέρκετο σήμερον· τῆς παγκοσμίου μνήμης· σωτηρίας προχαριζόμενος· ὢ· δόξης αἱρεθῆναι ἠξίωται· ὁ ἐπὶ τῆς προφητείας· καὶ προφητῶν ἐξαίρετον ἀγλάϊσμα· οὗτος γάρ· ἐν σώματι ζηλωτής· καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος· δείκνυται τοῖς κατορθώμασιν· ὃν θαυμάζοντες εἴπωμεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· +

Δαυϊτικῶς σήμερον πιστοί· τὸν προφήτην κύριον· ὕμνοις τιμήσωμεν· Ἠλίαν τὸν θεσβίτην· καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γάρ· ἐν τῷ ζήλῳ τῷ θείῳ τὸν οὐρανόν· ὡς ἐν

+ τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

ρανοδρομω βοωντας· της εωας σαν λαμπρος αστηρ· συν βλησταιω
τω θαυμαστω ανδρι· πλατειαν παρεσθραι τον μεγαν Ιορδα
νου· και το κηρυγμα τρανων της σωτηριας· τηδε πληθυς κο
σμον αμορφουνται σαρκος· τον της παλαιας· και της νε
ας ομοφρονον δοξαν δε πλαζοντην μαρτυριαν· ευσεβοις
πιστοις εκτελουντας· την πανσεπτον μνημην αυτου +

Εν πυρινω ασματι· ουτος δε φιλος αριθμεις· ευχαριστω
ευδη· μεγιστε θησαυρος ευρηται ηλιου· αισχυνης δε προφη
τας και της χαριτος· ο τον ουρανον λογω δεσμευσας· ως
αυτος· Χριστον και ημων την παρουσιαν· ταις προσκυ
νουν τω ρεθυ ζαιοντον και σωσοντας ψυχας ημων· +

Προφητα κηρυξ Χριστου· του θρονου της μεγαλοσυ
νης ουδεποτε χωριζει· και εκαστω ασθενουντι· αει
παριστασαι εν τοις πιστοις λαιτουργων την οικου
μενην μαρτυριας· παντοχου δοξαζομενος· αιτησαι·

Δεσποτε· τον ορθοδοξων το ≈ + ιλασμον ταις ψυχαις ημων +
στηνμα· συναθροισθεν τη σημερον· εν τω πανσεπτω

ναω των ενθεων ορων προφητων· ψαλμικως ᾳσωμεν· ε
ναρμονιον μελος· τω τουτοις δοξασαντι Χριστω τω Θεω η
μων· και ευχαρως· και αλληλουιαστ αν ανακρουσωμεν· χαιροις·
επιγειε αγγελε· και ουρανιε ανθρωπε· Ηλια μεγαλοφυμε·
χαιροις· ο διπλην την χαριν παρα Θεου κομισαμενος·
Ελισσαιε πανσεβασμιε· χαιρετε· αντιληπτορες
θερμοι και προστατα(ι)· και οι ιατροι· των ψυχων και
σωματων· του Χριστου μεγαλουργου· απο πασης· περι
στασεως εναντιας και ωβριστιασθαι· και παντοιων κιν
δυνων λυτρωσασθαι και πρεσβευσατε· τοις πιστει εκ
τελουντας την πανεορτον μνημην υμων· +

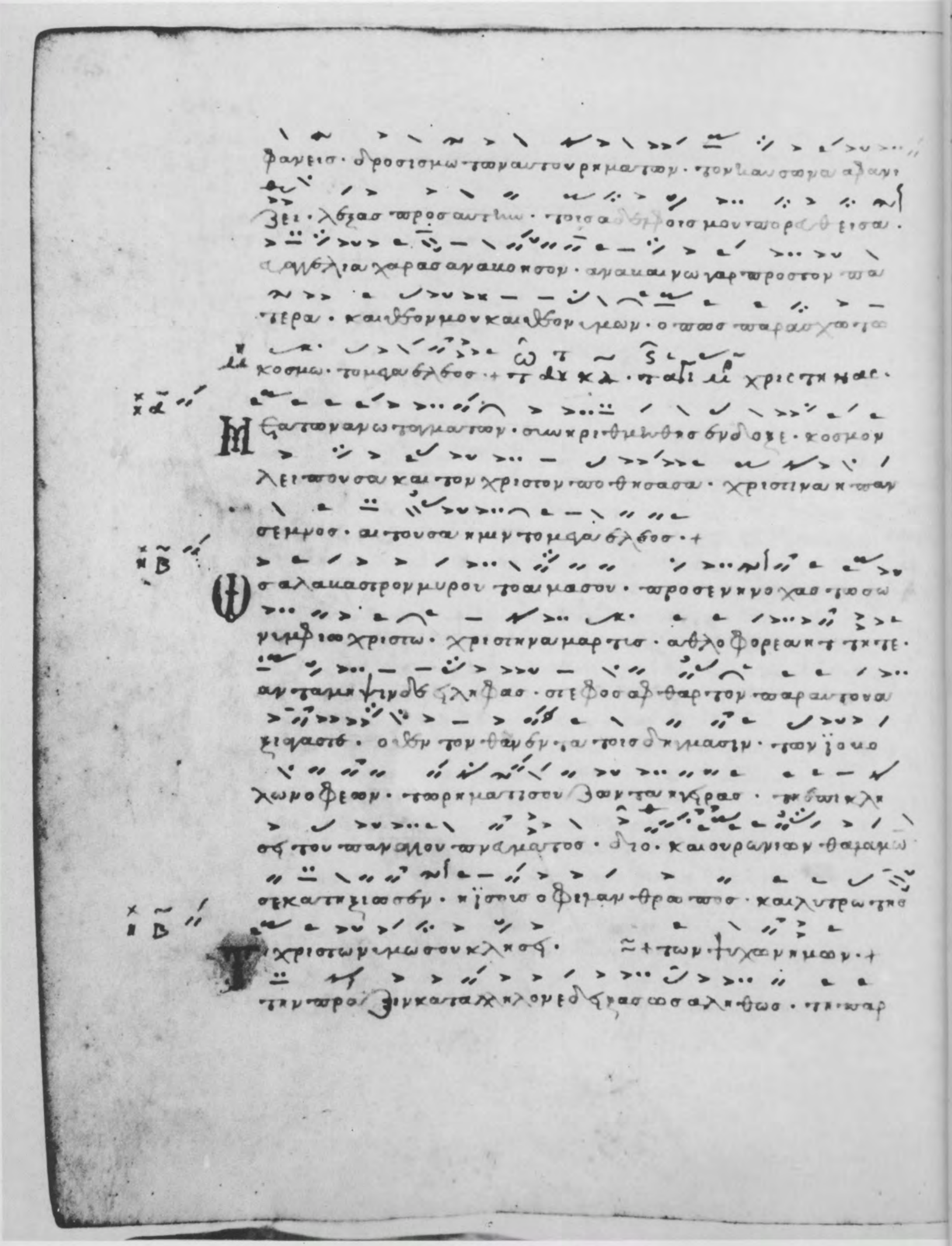
ηχ πλ δ

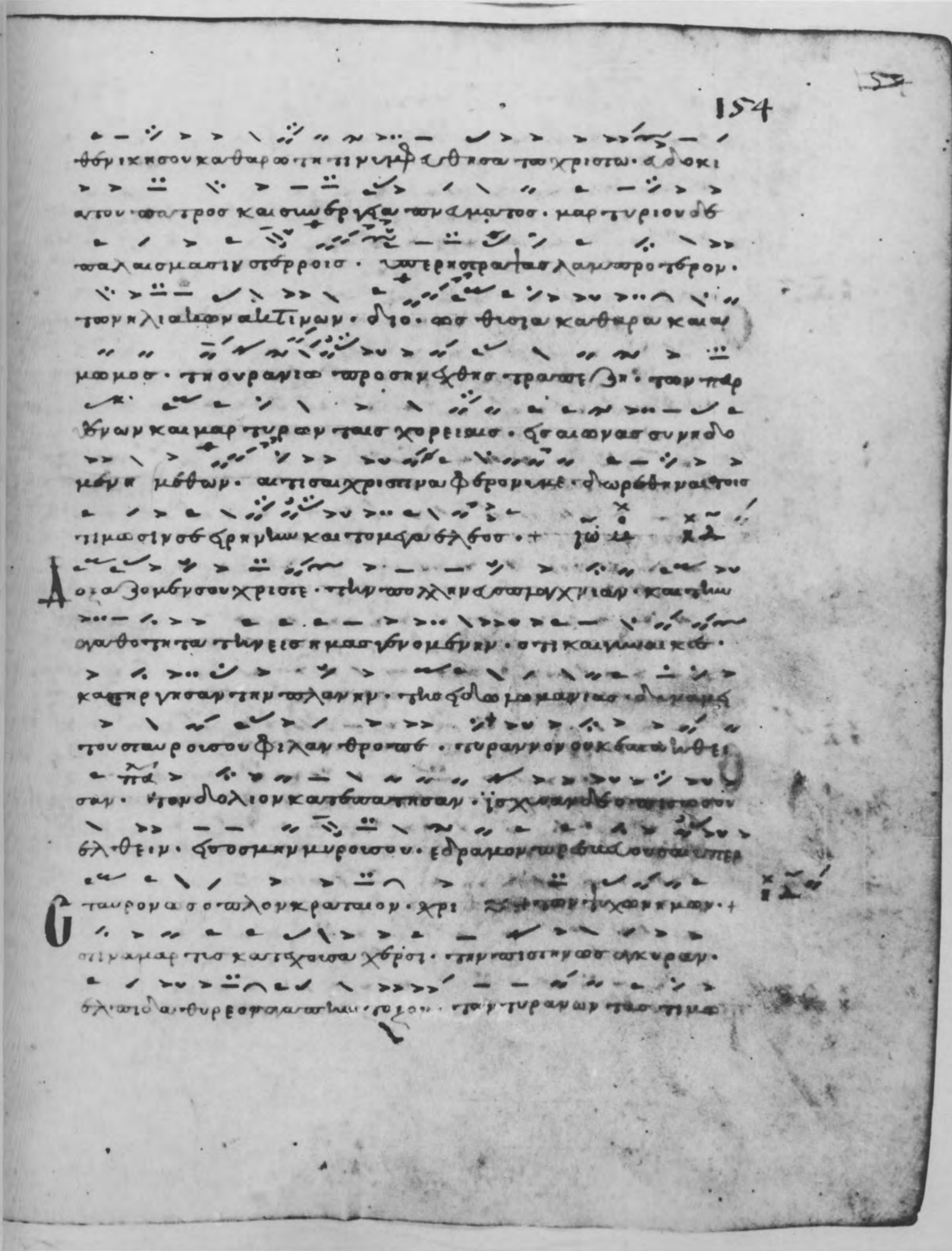
Των προφητων τους αειρεμονας· και πανιερας
φωστηρας της οικουμενης· εν υμνοις την μεσονυκτι
στοις Ηλιαν και Ελισσαιον· και Χριστω εκλονοσωμεν
μελουργικως· δοξα σοι Χριστε κυριε· παρασχου ταις
ικεσιαις των προφητων σου· αφεσιν αμαρ
τιων· και το μεγα ελεος· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κβ΄· τῆς ἁγίας Μαρί(ας) τῆς Μαγδαληνῆς. ἦχ(ος) πλ. β΄

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νή· τοῦ πρὸ τοῦ τῶν ἀγαθῶν αἰτίου· τοῦ τὴν ἡμέ-
ραν· ἀπὸ λόγχης φωτισθεῖσαν τοῦ· πρώτη καὶ ἀγ-
γελίστρια ἐδείχθης κοινοῦσα τοῖς ἀποστόλοις· τὴν ἀ-
θυμίαν· ἀποθέμενοι· τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε· καὶ
δεῦτε κατοπτεύσατε· Χριστόν· ἐξαναστάντα· καὶ κόσ-
μῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι.
τὴν πτωχείαν τὴν ἐμήν· ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία χρι-
στῷ Θεῷ· ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία· ὡς μαθήτρια πιστὴ
διακονήσασα· ἐπὶ ξύλου ταθέντα· καὶ ταφῷ συγκλει-
σθέντα· κατιδοῦσα ἐκόπτετο δακρυρροοῦσα· τί τὸ ξένον
θέαμα· ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν· πῶς θνητὸς λογί-
ζεται· πῶς ἡ μυρίας νόσων· πόσα ἐλάσαντι μέ· δυ-
νάμεις τῶν δαιμόνων· πῶς ἡ δακρύοντας· πῶς δα-
κρύων τὴν ἐμὴν μετ' ἀλείψασαν τὴν πρὸ μητέρα· ἀλ-
λ' αὐτὸν σῶσον τὸ σὰ ναὸς· ὡς παράδεισον φύλαξ

ριας ἐνικήσας ἀνδρείως· τὸν δαίμονα τὰς πανουργί-
ας καταργήσας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα·
χορεύεις ἐν Χριστῷ· ἀγαλλιωμένως πρεσβεύουσα· ὑπὲρ

πλ. δ'

Ὅλον ἀλλοτριοῦσα πατρικὸν· Χρι[στὸν] ... τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+
στομα ποθοῦσα εἰλικρινῶς· δόξαν ἀξίαν ἡ μάρτυς·
καὶ πλοῦτον τὸν οὐράνιον· καὶ τὴν παντοκρατορίαν(?)· ὠχυ-
ρωμένη τῆς χάριτος· τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ· καταπα-
τήσας τὸν τύραννον· ὁ θεμονίδ [illegible]· τοῖς ἅπασι θαυμά-
ζοντες βλέπουσι· πῶς ὁ δυσμενὴς ἐχθρὸς· ὑπὸ γυναικὸς ἡττη-
θεὶς στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ μάρτυς· καὶ Χριστὸς ἐστεφάνω-
σας καὶ παρρησίᾳ ἐκ Θεοῦ· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος+

πλ. δ'

Ὦ θαυματουργὲ Χριστέ· τοῦ σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι
καὶ χριστιανὴ ἡ μάρτυς· ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο· ὅ-
τι τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη· γενναίως ἀν-
τέστη κατὰ τῶν τυράννων· διὸ καὶ τὸν οὐράνιον τῆς νίκης
στέφανον ἀναδησαμένη· πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+

πλ. δ'

Τῇ παρθενικῇ σου ἀγλαΐᾳ ὡραιότητι· ὡς ἀμήχανα τῆς

155

δοξης χριστος · ος απωθουμενη τον σεβασμον · εαυτης σωμα

σαι το · συναθλια αι εκρατος · εν γαρ τω θεληματι αυτου · τα

ρασχομενος τω καλλιστω σου δυναμιν · κατ εχθρων τε και

παθων · αντιτηκτον εδειξεν · εκαρτερησασαν · αικιαις

πικραις πασαν ως ο δρημοις τατοις · δεξιω στεφει · δη

στοσ σε κατεστεψεν · και παρεσκευασεν εκ δεξιων αυτου · ως

βασιλισσαν πεποικιλμενην · αυτον δυσωπει σοφην · παρ

θενομαρτυς χριστωνυμε · τοις την μνημην σου τελουσιν δωρηθηναι ·

σωτηριαν και ζωην · και μεγα ελεος · + πλ δ

Πατριδα γενος υπαρξιν · καταλειπουσα χριστιανη · κα

τον αστειων · πατερα μισησασα · τον κηλαπησας ασεβην

θεον · και γεφυρας μεγαλευπορος εκληθησα · αυτονικε

ικεσωθηναι τας ψυχας ημων · + ις αχ κε · της αγιας αννης μρς του θκου · +

Οι ζαμαρπων γονομων · ραβδον ον γαρ · την μητροτοκον υρα

στησαν την · θεηκος σωτηρια · τω κοσμω ανετειλεν χριστος

ο θεος · τον ζηλον σου τον αμωμον · ηξιωθη κολλαν · ιωακειμ

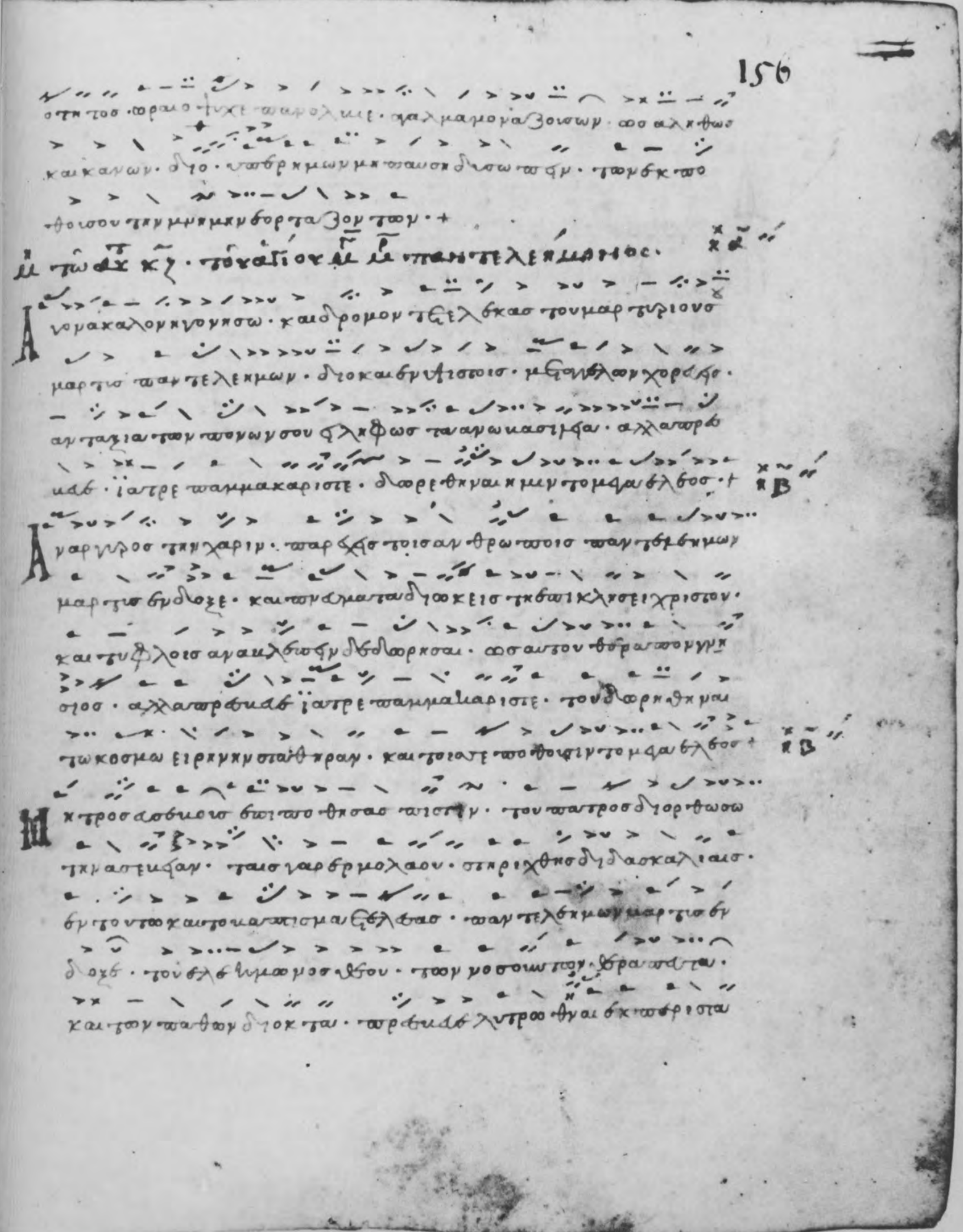
και αννα · ουτοι μεταστασιν τας προς ουρανιους σκηνας ·

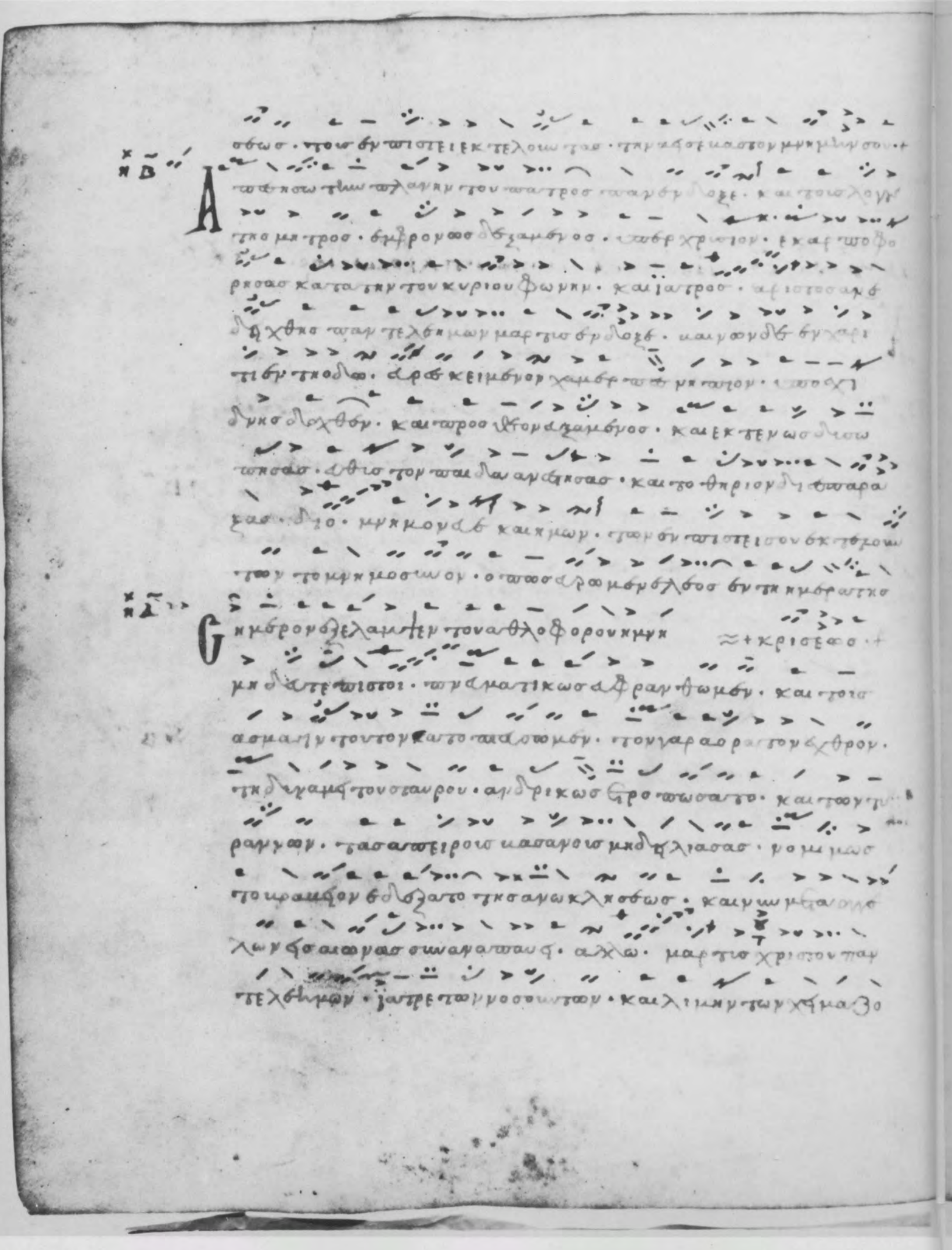
σων τῇ πάντων θυγατρί· τὰς βροχὰς τῷ παρθένῳ· μεγάλων χο-
ρείαις ὑπὲρ τὸν κόσμον· ὠράθησαν ὡς τοῦ ὑμνοῖ· οἷς καὶ ἡμᾶς
συνελθόντες· ἀσβέστως ἐμένουμεν λαθόντες· οἷς γὰρ τῆς ἑαυτοῦ π-
λος· καὶ παραλλὸν Μαρίας· προπάτορες Χριστοῦ χρηματί-
σαντες· προεβυάσαντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.+ ἦχ πλ β'

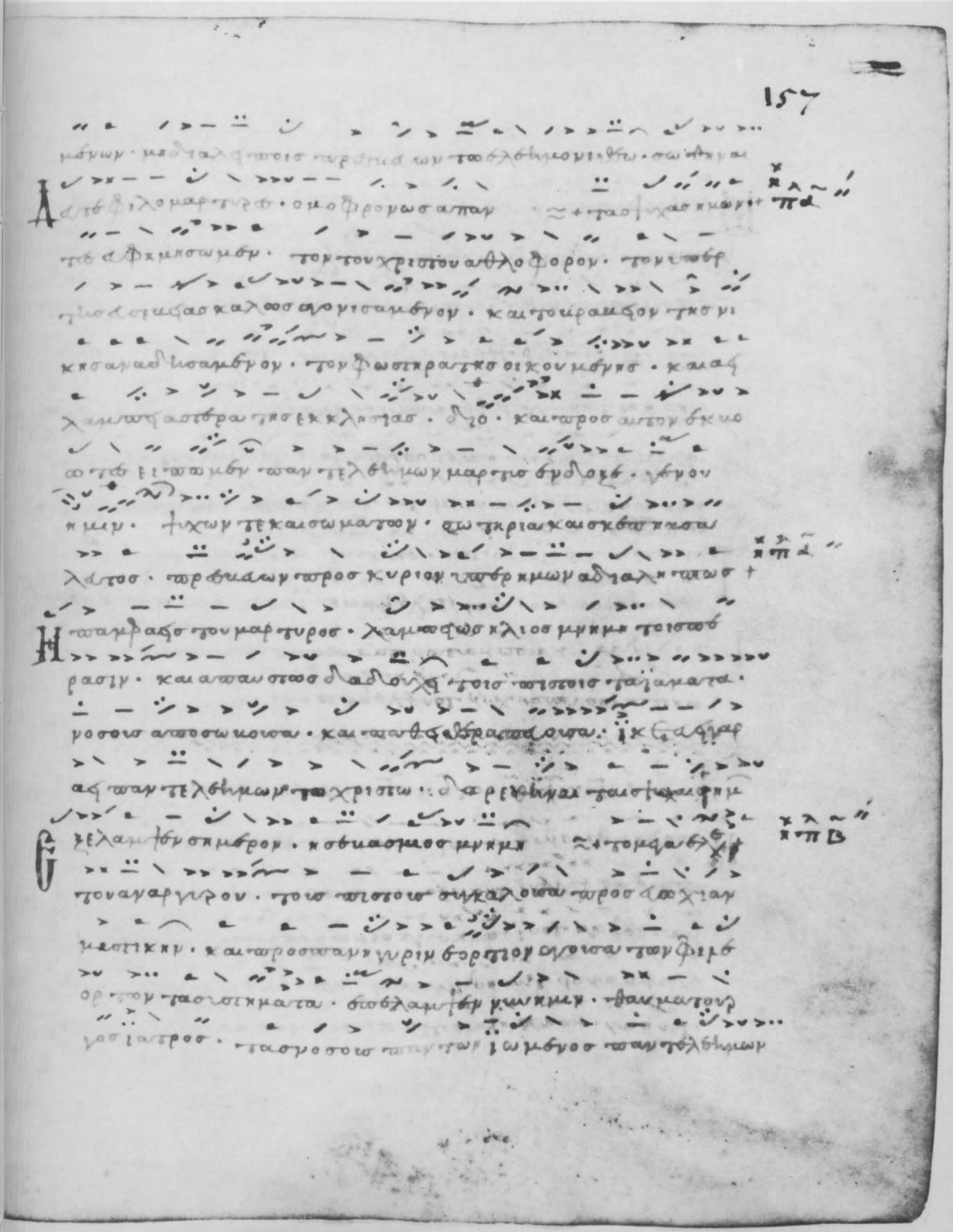
Δεῦτε πᾶσα κτίσις· εὐκλήμμαλοις ψαλμικοῖς· συνελθόντες ἐν
φημίσωμεν· Ἄνναν τὴν θεόφρονα· τὴν τὸ θεῖον ὄρος· ἀπο-
κυήσασαν ἐκ τοῦ νόμου μαντικῶς· καὶ προσορῶμεν τα· καὶ παρα-
δόσους κηρώματα· σήμερον μεγαλυνηκόσαν· καὶ πρὸς αὐτὴν
ποιήσωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου· ἡ βαστάσασα ἀληθῶς· τὴν
τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐν λόγῳ ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μασ-
θοί σου ὡραῖοι· οἱ θηλάσαντες· τὴν θηλάσασαν Χριστόν· τὴν
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε· τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς· ἀ-
πὸ πάσης θλίψεως· καὶ προσηκολοῦς τοῦ ἐχθροῦ· καὶ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.+ ἦχ α' ... ἐκ πραξίας.

κ β'

Τὸν ὄντως ὡς ἐρῶντα· μνημονεύσωμεν Χριστοῦ· ἀοίδιμε ... ὡραία·
τὸν ἐν ... ἱερὸν μύστην πρὸς ἐρημικῶς τὴν ... καὶ ταῖς ἐπ-
ρείαις· λογισμοῖς ... αὐχούμενον· ... σοφὸς ἀνέδραμες· τὸν ...

πλ α΄ ὁ σπερρὸς ἀθλητής · καὶ πρεσβεύσας ἐκτενῶς τῷ κυρίῳ · ὅπως ὡ

Μητρικὴν ὁ γὰρ ὡς πᾶσαν ἀσθένειαν · ≈ …θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

τὴν τοῦ πατρὸς δ' ὀρθῶς ὡς ἀσθένειαν · τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν

στρατευσάμενος · ἰατρικῶς ἑαυτὸν ἐξησκήσας · καὶ θεία

χάριτι · ἐν ἀρετῇ τρόποις δοκίμων · τῶν παθῶν ὀλοθρευ

τὴς καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδειχθῆναι · ἀλλ' ὡς ἐν ἄ

θλοις τοσούτοις · καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημέ

νος πανελεήμων μάρτυς τοῦ χριστοῦ · ἐκτενῶς ἱκέτευε

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων · ἐκ τοῦ. ≈ + …τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

θεοῦ δεξάμενος πανελεήμων · ἴασαι ἡμῶν τὰς ψυχικὰς

κηλίδας · καὶ σωμάτων τὰς νόσους θεράπευσον · μὴ

μὴ τῆς ὡς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος · +

μ(ηνὶ) αὐγούστῳ α΄ · τῶν ἁγίων μακκαβαίων · ἦχ(ος) α΄

Ἡ πολυάθλος μήτηρ · προσφωνοῦσα συγκαλοῦσα τοὺς ἰδίους

παῖδας ἔλεγεν · τὴν […] πολιτείαν ἀκολουθήσατε · ἰ

μαρτυρίαν τοῦ ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε · αὐτοὶ δὲ προ

ἐλάμψαν […] γινώσκουσαν · προθύμως τὴν νοῦν […]

τοῦ σαν · ἐν ἄλλαις τιμωρίαις τὰς βασάνους ἐλθόντ

τω· ων ταισ ικεσιαισ· ο θεος· ελεησον ημας +

Τον καρτερικον των μακκαβαιων· σημερον την αθλησιν των πολεμον· δια το

ζηλωσομεθα τω ισοις την ανδρειαν· τυραννος βασιλεως· παν

των των εθνων κρατησας· αντεκρατηθη των απο νεβρων τοσ· και

παιδων επτα και μιας γυναικος· δι ων ευχαις αυτων ο θεος ελε

Επτα στυλοι εκλεκτοι· εκ μιας σπειρας ησον ημας +

χονικης λατομηθεντες· ασαλευτον εδειξαν τον του νομου

πυργον· διο δοξολογησον σωτηρ· εν ειρηνη φυλαχθηναι τας

Οι τον νομον φυλαξαντες· και της σολομονης ψυχας ημων +

υιοι· εν σταδιω αθροισαντες προς αντιοχον ηκουσαν· η

μης· φησιν αντιοχε· υπερ πατρωων νομων εκκαρτερου

μεν· ου χωρησει ιδε ημας· ου πυρ ου ξιφος ου θηρες ου

μαστιγες· αλλ ομου τε θνησκομεθα· συν μητρι γνησια

διδασκαλω πατρι· ζωντες και συγχαιρον τες· ζωσιν

Οι ενδοξοι μακκαβαιοι· τω ζην απελαυσαν εις τους αιωνας +

φρονουντες απιωμεν· ημιν αντιοχε· ος βασιλευς ο ενθεος· πα

ρουσιασομαμεν και προσωπον εν ω επιστρεψωμεν· κοσμος μεν

αλλος ημιν· του ορωμενου υψηλοτερος και μονιμωτερος·

πατρίδος ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ κραταιᾷ καὶ ἀμολ[illegible]θρος· πα

μὴ γνωρίσῃς· ἡμέρας [illegible]· κύριε πρεσβείαις αὐτῶν·

ὑψηλῇ καὶ κραταιᾷ χειρὶ [illegible] ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς·

κυρίου· καθάπερ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· οἱ τοῦ

νόμου προπάτορες· καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτῶν πρόγονοι· τῶν γε

νομένων παρ' ἡμῶν· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι· αὐτα

δελφοι [illegible]· τὴν [illegible] γλῶσσαν· τοῦ ἑαυτῶν

προπάτορος Ἀβραάμ· καὶ μέχρι θανάτου· ἠγώνισαντο δι

[illegible]· ἄξιοι ὡς γὰρ [illegible] καὶ ἐν γράμμασιν

θλήσαντες [illegible]· τοῦ ἀπαράτου ἀντι

όχου· καὶ [illegible] τὸν τῆς παρουσίας ζω

ῆς· διὰ [illegible]· [illegible] ἀνέθεντο· ψυχήν·

ἀνδρείαν καὶ [illegible]· σῶμα [illegible] πολλοῖς

[illegible]· ὁρίζει [illegible]· [illegible]

σατο Μακκαβαῖοι· [illegible]· τῆς [illegible] τὸν

ἀριθμὸν τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν· [illegible]·

ὑμᾶς Μακκαβαῖοι· [illegible] Σολομών· καὶ τὸ

σοφῷ· [illegible]· ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ

θρω· θριους και νοσ[illegible] · τοις πονοις του γεωργου
μων· απολαμβανη παρ αυτου· εκ της γης εκβιαν ποιησε
τε υπερ της ανθρωποτητος· ποιησαι γαρ οσα μου λεγε
και πληρωσαι τα θεληματα τα εμοι των φοβουμενων αυτον· +

Μη τω αυτω Β̄ · του αγιου μ(αρτυρος) και αρχιδιακονου στεφ(ανου) — ηχ α

Ἀθλοφορικον στεφανον τω προ τα αθλω· οι [illegible] εκ λογικων ανθεων·
μεν· αυτος γαρ την των μαρτυρων παρεντιθεμενος
λον· και εν χαρα ιεμενος· ζηλον τοις ουρανοις ανθρωποις
μεσμοις θυρεω· και το μεγαλον του θεου· εκλεγει ωρασω το

Ἀγιος ων ην εν ζηλω· στεφανε [illegible] τον αορατον πατερα + — ηχ β
μακαριε· πρωτομαρτυς και πρωτοδιακονε· των
αγγελων συνομιλητα· διο [illegible] και πρεσβευε·
υπερ ημων· προς τον μονον τον κυριον τον αναλαμπ

Πρωτος εν διακονοις· πρωτος [illegible] την τον· + — ηχ β
και εν μαρτυσι εδειχθης· παναγιε στεφανε· ο
δος γαρ εδου τοις αλλοις· και πολλοις των κυριω·
προσηγαγες μαρτυρας· διο· ουρανοι ανοιχθησαν·

και θεοσοφοι εφανη · αυτον ικετευε σωθηναι τας ψυχας ημων +

Τον πρωτομαρτυρα · και γενναιον του χριστου ευφρανωμεν τα ·
στεφανον τον πρωτοδιακονον · επαξιως τιμησωμεν · ου
τος γαρ [illegible] · εν μεσω παρανομων · εν δοξη τα πατρος

Στεφανος · η καλλη απαρχη των [illegible] εθ[illegible]ασατο +
μαρτυρων · ο πληρης χαριτος και δυναμεως · ο ποιων
σημεια και τερατα μεγαλα εν τω λαω · υπο ανομων ελιθα
ζετο · αλλ εξελαμψεν ως αγγελος · και εθεωρει την δοξαν · σου
του σταυρωθεντος υπερ ημων · εκ δεξιων της δυναμεως ·
και τω πνευματι της χαριτος εις ουρανους ανελαμ[β]α
νετο · και δια τουτο · ταις χοροστασιαις των αγγελων συνα
φρενομενος · πρεσβευε σωθηναι τας ψυχας ημων · +

Στεφανε ενδοξε · ουρανοπολιτα · χριστου ευφρανσον μα
καριε · πρεσβειαν ποιησον υπερ των ψυχων ημων · +

Πρωτομαρτυς αποστολε · και πρωτοδιακονε · η πυλη
των μαρτυρων · η δοξα των δικαιων · των αποστολων το
καυχημα · συ · ουρανους ειδες ανεωγμενους · εν τω
σταδιω εστως · και τον υιον του θεου εκ δεξιων εστωτα
του αορατου πατρος · διο · ως αγγελος εκλαμψας

τῷ προσώπῳ· ἐν χαρᾷ ἀνεβόα κραυγάζων ὑπὲρ τῶν λιθα-
ζόντων· μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· καὶ νῦν αἰ-
τῆσαι τοῖς ἐκ πόθου ἀφημνοῦσί σε· ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν

Πρῶτος ἐν μάρτυσιν· ἐδείχθης· ≈· καὶ τὸ μέγα ἔλεος + ἦχ. πλ. β'
καὶ ἐν διακόνοις στέφανε ἀπόστολε· τῶν ἀθλητῶν
τὸ ἀκαλλώπισμα· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα· ἡ δόξα τῶν
δικαίων· τοὺς τιμῶντάς σου· ἑορτάζοντας μνήμην
αἰτῆσαι· ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ· Χριστοῦ τοῦ ἀπα-
ράκτου· τῶν πταισμάτων ἱλασμόν· καὶ μακαρίας σου

Χαίροις ἐν κυρίῳ στεφανηφόρε ≈· μανὼν ἀξιωθῆναι· + ἦχ. πλ. β'
στέφανε· ὁ μείζων τῆς τοῦ δεσπότου· διὸ καὶ πρωτομάρτυ-
ρος ὡς Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ἡμῶν· καὶ τὴν πλάνην
τῶν ἀνόμων· Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μ πρὸς κύριον· + μη(νὶ) αὐγ(ούστῳ) ϛ'· ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ + ἦχ. α'

Ὁ πάλαι· τῷ Μωσῇ συλλαλήσας ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμ-
βόλων· ἐγώ εἰμι ὁ ὤν· σήμερον ἐν ὄρει Θαβώρ· μετα-
μορφωθεὶς ἐπὶ τῶν μαθητῶν· ἔδειξε τὸ ἀρχαῖον κάλ-
λος τῆς εἰκόνος ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦ-
σαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος· μάρτυρας πα-

ρασθησαμενος · Μωσην και Ηλιαν · κοινωνους εποιησω
της ευφροσυνης · προμηνυων τας την ενδοξον · δια
σταυρου και σωτηριον αναστασιν · + π α

Τιμωσιν · τον μονογενη υιον προορωμενος · εν πνευ-
ματι δια σαρκος προς ανθρωπους επιδημιαν · ο προ-
πατωρ Δαυιδ · πορρωθεν προς ευφροσυνην συγκαλει
της κτισιν · και προφητικως ανακραζει · Θα-
βωρ και Ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται · εν τω
ορει γαρ · επιβας τω Θαβωρ · μετα των μαθητων σου ·
την ημαυρωθεισαν Αδαμ φυσιν · μεταμορφωθεις
αναστραψαι παλιν πεποιηκας · μεταστοιχειωσας αυ-
την εις την δοξαν της θεοτητος και λαμπροτη-
τα · [illegible] · δημιουργε του παντος · Κυριε δοξα

Προς ασχετον · της αγνοφεγγου χυσιας · και απροσιτου της θεοτη-
τος · ανασαμενοι των αποστολων οι προκριτοι · επι του
ορους · της μεταμορφωσεως σου αναρχε Χριστε · την θεαν
κατεπλαγησαν εκστασει · και νεφελη περιλαμφθεντες
φωτεινη · φωνης · ηκουον πατρικης · η βεβαιουσα το
μυστηριον της σης ενανθρωπησεως · ο τι ο υιος

161

χης καὶ μέγα σοφ[illegible] μονογενὴς καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου. + ※Β

Ο φωτισμὸς ἀνατείλας τὴν οἰκουμένην κυκλώσας · ὄρος [illegible] μετεμορφώθης ἀγαθέ · δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δύναμιν σου · ὁ τὸν κόσμον λυτρούμενος ἐκ παραβάσεως · διὸ ὁμολογοῦμέν σοι ἀπαύστως, Χριστέ, κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + ※Β

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ · μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός · καὶ ὑποδείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς θεότητος · καταύγασον · καὶ ἡμᾶς · τῷ φωτὶ τῆς ἐπιγνώσεως · καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. + ※Β

Το προκαλυμμένον τῆς Χριστὸς σωματικῶς ἐν τῇ [illegible] εἰσελθὼν · καὶ ἀρχὴν τοῦ σταυροῦ ἀνάπτυ ταύτης φρικτῆς · οἰκονομίας πλὴν ἐν Θαβὼρ · σήμερον ἐν τῷ ὄρει · μυστικῶς τῆς τριάδος · τὸν τύπον [illegible] ἐφανέρωσε · τοὺς γὰρ προκριθέντας τρεῖς τῶν μαθητῶν · Πέτρον · Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην · ἐν αὐτῷ ἀνήγαγε καὶ ἰδίαν · καὶ μικρὸν ἀποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα · μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν · ἐν ἐφαίνετο[illegible]

τον αρχ(ιερεα) του υιου αλλοις την αληθη ορθοδοξιαν· και ταυτα τιμιου ουκ ο-
λοκληρον· το μεν πληροφορων αυτοις· αναμφισβολουμε-
νος· μη πασας συντηρησας και το ζητημα απομενος εστιν· αλ-
λ' ως ηδυναντο χωρειν· οις σωματικοις οφθαλμοις πε-
ριφεροντες· και προφητων τοις αινιγμασι· μεσον την
και ηλιαν ηνεγκατο· αναλογως μαρτυρουντας αυτου την
θεοτητα· και οτι αυτος εστιν· το αληθινον· της πατρι-
κης ουσιας απαυγασμα· ο κυριος ων ζωντων και νεκρων·
διο· και νεφελη καθαπερ σκηνη περιεχουσα αυτοις· και
φωνη· ανωθεν· του πατρος εκ της νεφελης· ηχητι-
κως προσμαρτυρουσα και λεγουσα· ουτος εστιν ον αρα-
σισσ· εκ γαστρος προ εωσφορου γεγεννηκα υιος ο αγαπη-
τος μου· ο αναπλασας σωσαι· τοις δε πατερα και υιον
και πν(ευ)μα αγιον καταπιζομενοις· και ομολογουντας
πιστως· ως αδιαιρετον εστιν· εν το κρατος της θεο-
τητος· αυτου αει ουτος· αυτος ο φιλανθρωπος Χ(ριστο)ς
ο θεος· και ημας καταυγασον· εν τω φωτι· της α-
προσιτου σου δοξης· και αξιους αναδειξον κληρονο-
μους· της ατελευτητου βασιλειας αυτου· ως υπεραγαθος. +

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε· ὄρος ὅμοιον ἐμιμεῖτο· νεφέλη ὡς σκη-
νὴ ἐφηπλοῦτο· σοῦ μεταμορφουμένου· ὑπὸ τοῦ πατρὸς δὲ μαρ-
τυρουμένου· παρῆν ὁ Πέτρος· σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ·
ὡς μέλλοντες συνεῖναι· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσε-
ως σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου· μὴ δειλιάσω-
σιν τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνήσαι ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ
κατάξιωσον· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε· παραλαβὼν τοὺς μαθητὰς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν· ἀκτῖσι
δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν μὲν φιλανθρωπίᾳ·
ἐκεῖθεν δὲ ἐξουσίᾳ· δεῖξαι βουλόμενος τὴν
λαμπρότητα τῆς ἀναστάσεως· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀξίωσον σὺν εἰρήνῃ καὶ

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν· μετεμορφώθης σωτὴρ ... φιλάνθρωπε
σωτήρ· τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν· ἐνδόξως ἐξέ-
λαμψας· δηλῶν ὅτι· οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες·
καὶ τῆς ἐνδόξου δόξης ἀξιωθήσονται· συλλαλοῦντες δὲ
τῷ Χριστῷ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδήλουν· ὅτι ζώντων
καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ... διὰ νόμου καὶ προ-

φη τοὺς λαλήσας ... Χριστὲ ὁ Θεός· ω· καὶ φωνὴ τοῦ πατρὸς·
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει βοῶσα· αὐτὸν υἱὸν εἶναι·
τὸν διὰ σταυροῦ· τὸν ᾅδην σκυλεύσαντα· καὶ νεκροῖς
δωρούμενον· ζωὴν τὴν αἰώνιον· + ἦχ λ̃

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες· νῦν τίμιον καὶ
ἅγιον ἐστίν· ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· τὸ προαιώνιον
γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον· ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρω
σεν· ἡ φρικτή σου μεταμόρφωσις· Πέτρῳ· Ἰω
άννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου
σου μὴ φέροντες· καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων
σου· ἐπὶ πρόσωπον ἐν γῇ κατεκλίνοντο· οἳ καὶ τῇ
ἐκστάσει συνεχόμενοι· ἐθαύμαζον ὁρῶντες· Μω
σῆν καὶ Ἠλίαν συλλαλοῦντάς σοι· τὰ μέλλοντα συμ
βαίνειν σοι· καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ πατρὸς· ἐμαρτύρει λέγου
σα· οὗτός ἐστιν· ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς· ἐν ᾧ ηὐδόκη
σα· αὐτοῦ ἀκούετε· ὁ στίχος· καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ

Ἀναβῶμεν· εἰς τὸ ὄρος ... τὸ μέγα ἔλεος· +
Κυρίου· καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ θεασώ
μεθα τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ·

δόξαν· ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός· φωτὶ προσλαμ-
μένφαις(?)· καὶ μεταμορφούμενος τῷ σώματι· τριά-
δα· ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας· + ἦχ πλ α

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστὲ· ποιητὴν καὶ πληρωτὴν
ἐμαρτύρησαν· ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ· Μωσῆς ὁ θεόπτης
καὶ Ἠλίας ὁ ἐμπύρως ἁρματηλάτης· καὶ [illegible] οὐ-
ρανοδρόμος· οἱ τότε μεταμορφωθέντος σου· μετ' αὐτῶν καὶ
ἡμᾶς· τοῦ σοῦ φωτὸς [illegible] ἀξίωσον δέσποτα· ὑμνῆσαί σε(?)

Τῆς θεότητός σου Χριστὲ· ἀμυδρὰν [illegible] εἰς τοὺς αἰῶνας· + ἦχ πλ α
αὐγὴν· παραγυμνώσας· τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐν τῷ
ὄρει· τῆς [illegible] σου δόξης [illegible]
ὅθεν ἐν τῷ θεάσασθαι ἔκραυγαζον· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· μετ' αὐτῶν καὶ ἡμᾶς· σὲ τὸν μεταμορφωθέν-
τα σωτῆρα Χριστόν· ὑμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας· + ἦχ πλ β

Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν· τὴν σὴν Χριστὲ ὁ Θεός· το-
ὺς παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου μαθητάς· Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην· ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνῆλθες(?) μετ' αὐτῶν·
σοῦ δὲ Χριστὲ· μεταμορφουμένου· τὸ Θαβώριον ὄρος
φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ μαθηταί σου Λόγε· ἔρριψαν ἑαυ-

·τοις· εν τω εδαφει της γης· μη φεροντες οραν την αθεα
τον μορφην· αγγελοι· διηκονουν φοβω και τρομω· ουρα
νοι εφριξαν· γη ετρομαζεν· ορωντες επι γης· της δοξης

ἦχ πλ β'

Π[ετ]ρον και ιωαννην και ιακωβον· τοις ... τον κυριον +
προσκρινει τοις μαθηταις αυτου κυριε· σημερον επεδειξας εν
τω ορει τω θαβωρ· την δοξαν της θεϊκης σου μορφης·
εν λευκον γαρ· τα ιματια σου· αστραψαντα ως το φως·
και το προσωπον σου υπερ τον ηλιον· και μη φεροντες ο
ραν· το αστεκτον της σης ελλαμψεως· εις γην κατεπι
πτον· μη δυναμενοι ατενιζειν ισχυοντες· φωνης δε ηκου
ον μαρτυρουσης ανωθεν· ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος·

ἦχ πλ δ'

Παρελαβεν· ο χριστος ... ο ελθων εις τον κοσμον σωσαι τον ανον
τον πετρον· και ιακωβον και ιωαννην· εις ορος υψηλον κατ
ιδιαν· και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων· και ελαμ
ψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος· τα δε ιματια αυτου
εγενοντο λευκα ως το φως· και ωφθησαν· μωσης και
ηλιας· μετ αυτου συλλαλουντες· και νεφελη φωτεινη
επεσκιασεν αυτοις· και ιδου φωνη εκ της νεφελης
λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος· εν ω ηυδοκησα
+ αυτου ακουετε +

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν· ἡ φωτεινὴ τῆς μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ᾗ· Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐν δόξῃ χρηματισθέντες· καὶ τῆς ὑπερφώτου λόγου· ἀξιωθέντες ἔλεγον· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων:~ Εἰς … ἦχος β'

Σήμερον ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸς μεταμορφοῦται· σήμερον· ὁ Θεὸς ὁ ἀόρατος· ὡράθη τοῖς ἀνθρώποις· αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξεπλάγησαν· καὶ ἀνθρώπων οἱ μείζονες ἐφράνθησαν· προφῆται Χριστῷ συνελάλησαν· καὶ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐμεμαρτύρηκεν· ἡμεῖς δὲ· ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν· Δο +

Μ. τῷ αὐ ιε'· ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἦχος α'

Θεαρχίῳ νεύματι· πάντοθεν οἱ θεοφόροι ἀπόστολοι· ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι· καταλαβόντες· τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος ἐξόχως ἠσπάζοντο· αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις· σὺν τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ παραγενόμεναι· τὸ θεοδόχον καὶ ἀχραντότατον σῶμα προπέμπουσαι· τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προῶχοντο· καὶ ἀοράτως ἐβόων· ταῖς ἄνω ταξιαρχίαις· ἰδοὺ ἡ παντάνασσα· θεόπαις παραγέγονεν· Γ ἄρατε πύλας· καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε·

τὴν τοῦ ἀδύτου φωτὸς μητέρα· διὸ καὶ αὐτῆς γὰρ ἡ ὑπαρ-
σθεῖσα· τὸ μυριοστὸν τῶν ὅσων τῆς [illegible] ὑμνεῖν
οὐκ ἰσχύομεν· καὶ ταύτην· ἀξίως [illegible]
[illegible]· ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον ὑπερέχει τὰ
σύμπαντα νοήματα· διό· ἄχραντε Θεοτόκε· ἀεὶ σὺν ζωηφό-
ρῳ βασιλεῖ· καὶ τόκῳ ζῶσα· πρέσβευε διηνεκῶς· πε-
φρουρῆσαι καὶ σῶσαι· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναν-
τίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κε-
κτήμεθα· εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς· μακαρίζοντες +

ἦα

Ἔπρεπεν τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις· καὶ
τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς αὐτοῦ· τὴν κοίμησιν ἐποπτεῦ-
σαι· τὸ τελευταῖον εἰς αὐτὴν μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν
ἐκ γῆς τοῦ σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσονται· ἀλλὰ καὶ τῆς
τεκούσης αὐτὸν τὴν μετάθεσιν μαρτυρήσωσιν· διόπερ
πάντοθεν· θείᾳ δυνάμει ἐπισυναχθέντες· τὴν Σιὼν
κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην προε-
πεμπον· τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμεῖς
σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν ὡς πρεσβεύουσαν· ὑπὲρ τῶν
+ ψυχῶν ἡμῶν +

165

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα · καὶ τῶν χερουβὶμ ἐν- ἦχ β

δοξοτέρα · καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα · ἡ δι' ὑπερβολὴν

σαν καθαρότητα · τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γενομένη ·

ἐν ταῖς τοῦ υἱοῦ χερσὶν · σήμερον τὴν πανάγιαν παρατίθε-

ται ψυχήν · καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς ·

καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος · + ἦχ β

Ἡ παναμώμητος νύμφη · καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ πατρὸς ·

ἡ [illegible] προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν · τῆς ἀσυγχύ-

του ἑνώσεως · σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχήν · τῷ ποιητῇ

καὶ θεῷ παρατίθεται · ἣν ἀσωμάτων ταγμάτων θεοπρε-

πῶς ὑποδέχονται · καὶ πρὸς ζωὴν μεθίσταται · ἡ ὄντως

μήτηρ τῆς ζωῆς · ἡ λαμψάσα τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς · ἡ σωτη-

ρία τῶν πιστῶν · καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν · + ἦχ γ

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς · τὴν σεβασμίαν μετάστασιν

τῆς θεομήτορος ἑορτάσωμεν · ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ υἱοῦ · τὴν

ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο · ὅθεν τῇ ὁσίᾳ κοιμήσει αὐ-

τῆς · ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη · ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ·

καὶ ᾠδαῖς [illegible] πνευματικαῖς · μετὰ τῶν ἀσωμάτων · καὶ

[illegible] ἑορτὴν [illegible] φαιδρὰν ·

Ἄσπιλον ἀμνὴν [illegible] ἐν ᾄσμασι· τὴν πανάμωμον παρθένον ἁγνήν· ὅτι σαρ-
κὸς ἀπεκύησεν· σαρκωθέντα ἰσότιμον τοῦ πατρός· ἱερά ζουσα
[illegible] τὸ [illegible] γυναιξίν· μακαρία ἡ γαστήρ· ἡ
χωρήσασα Χριστόν· αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσίν· τὴν ψυχὴν
παρατίθεμεν· πρέσβευε ἀχράντε σὺ [illegible] τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Τὴν πανύμνητον [illegible]· παναγίαν παρθένον· τὴν
ὑψηλοτέραν [illegible] οὐρανῶν· καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος
[illegible] μακαρίζομεν· ὅτι ἡ μήτηρ [illegible]· τοῦ ποιητοῦ
[illegible] τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· αὐτὸν ἱκέτευσα [illegible]
[illegible] σῳζόμεθα· τὸν [illegible] θεόν· τὰς ἐλ-
πίδας [illegible]· θεοτόκε [illegible] +

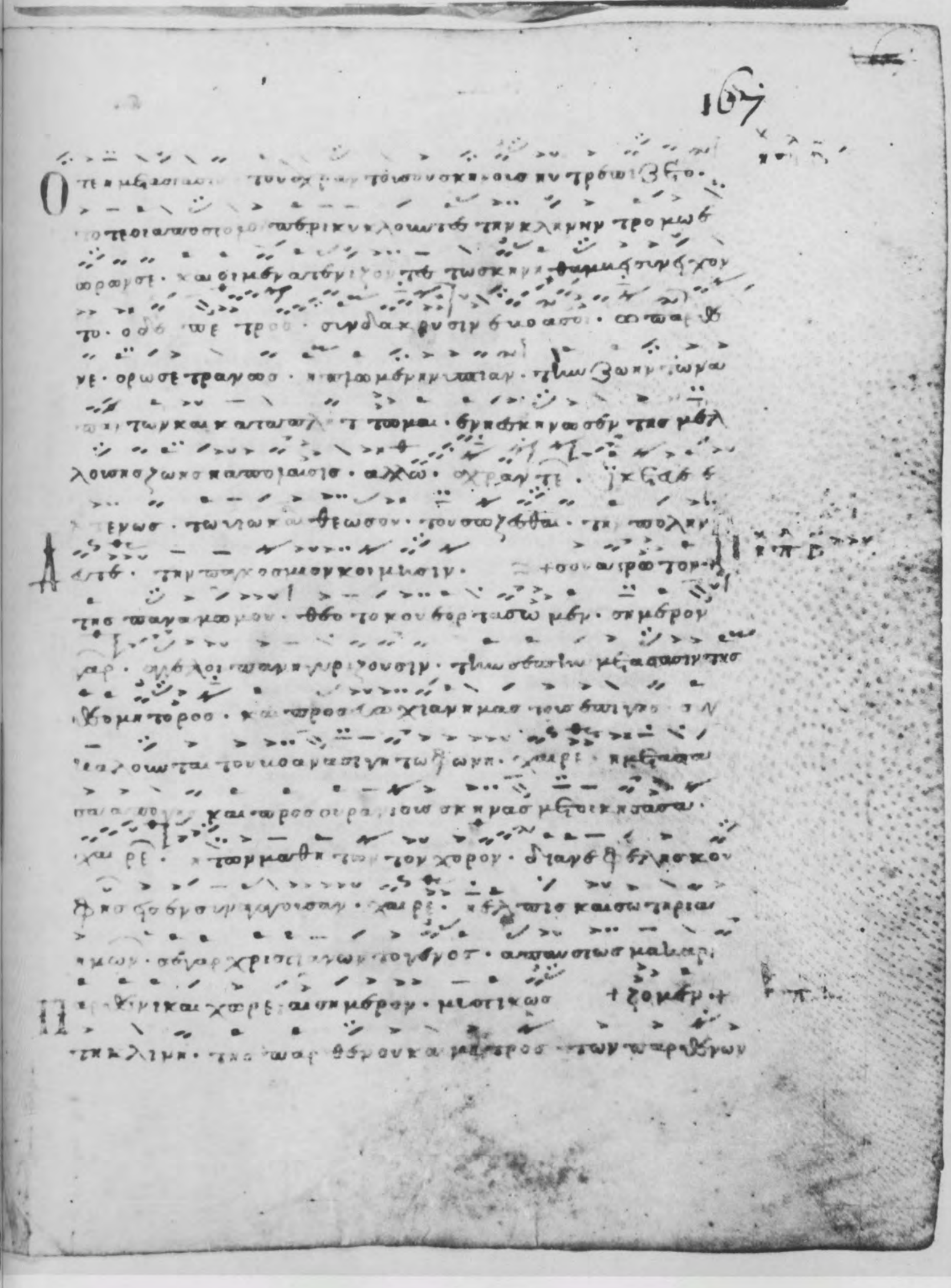
Δ[illegible] ἀσώματοι Χριστῷ τῷ θεῷ·
[illegible]· [illegible] παρθένοι [illegible] αὐτῆς·
[illegible] ἀπενεχθήσονται· ἐν εὐφροσύνῃ καὶ
[illegible]· ἡ γὰρ [illegible] αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ βασιλέως καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] θεῷ· [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] θεοτόκον· [illegible]

σθεὶς· καὶ λυτρώσασθαι [illegible] τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ὁ τὸ ἐξ ἐπιδημήσας θεοτόκου ἐκ παρθένου· πρὸς τὸν μόνον τεχθέν
τα ἀφράστως· σαρκὶ· Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος καὶ πρῶτος
ἱεράρχης· πεπίστευσε(ν)· ἡ τιμιωτάτη κορυφαία· τῶν θεολόγων
ἀκροτης· καὶ συνήθροισας· ὁ θεῖος τῶν ἀποστόλων χορὸς· ἐκ
φαντορικαῖς θεολογίαις· ἐμπολογούμενος τὸ θεῖον καὶ σω
τήριον· τῆς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζω
αρχικὸν καὶ θεοδόχον σῶμα κηδεύσαντες ἔχαιρον πε
ριμένοντες· ὑποδεχθὲν δὲ· αἱ παρθένοι· καὶ προφῆται·
τῶν ἀγγέλων δυνάμεις· τὸ θαῦμα ἐκπλήττονται· καὶ
[illegible] ἐθνῶν· αἴρονται· ἡμῶν τὰς πύλας
καὶ προσδέξασθαι τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποι
ητὴν· δοξολογίαις ἐπανυμνήσωμεν· τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα
τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῶν· ἀθεώρητον καὶ κύριον· διόπερ καὶ
ἡμεῖς τὴν μνήμην σου· ἑορτάζοντες· ἐκβοῶμέν σοι πα
ναμώμητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον καὶ σῶσον τὰς [ψυχὰς] +

Δεῦτε· φιλέορτοι τὸν τοῦ ἄσματος· Δαυὶδ· καὶ χορεύσωμεν
θα· Δαυὶδ· [illegible] ᾄσμασιν τὴν ἐκκλησίαν τῆς
κατάπαυσις τῆς κυρίας τοῦ θεοῦ· σήμερον γάρ· οὐρα
νοῖς [illegible] τοῖς κόλποις δεχόμενος· τὴν ὑποδεξαμένην

τὸν ἐν Σιὼν ἠχορουμένον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς
ζωῆς· ἀποδεχομένη τὴν ἀπολογίαν· στολίζεται τὴν
παρθενίαν· ἀγγέλων χοροστατοῦσιν· σὺν ἀποστόλοις περι-
φανῶς ἐνατενίζοντες· ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· μεθισταμένην
τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· πάντες προσ-
κυνοῦμεν αὐτὴν δεόμενοι· συγγενοῖς οἰκείοις τοῖς·
μὴ ἐπιλαθέσθαι δέσποινα· τῶν πίστει ἑορταζόντων· τὴν
σεπτὴν ... λαοί· τὴν μνήμην τρίτου ≈ + παρ... κοίμησιν +
Ἄσωμεν ἡμῶν πάσαις· σήμερον γάρ· τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν
αὐτῆς· ἔστησεν ἀχράντοις παλάμαις· ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκω-
θεὶς ἀναλλοιώτως· παρατίθησιν· ὡς καὶ προευδοκεῖ
... · δυσωπεῖ τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
Π... θαύματος σου ἡ κοίμησις· θεοτόκε μυστηρίων ... ἐλθοῦσ +
... · νεφέλαι τοῖς ἀποστόλοις· αἰθερίοις δὲ περιπάζον·
καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένοις· ὁμοχώροις παρθένε
τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεβασμίως· τὴν
φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ· μελῳδοῦντες ἀνεβόων· χαῖρε
κεχαριτωμένη παρθένε μήτηρ ἀνύμφευτε· ὁ κύριος
μετὰ σοῦ· μεθ' ὧν· ὡς υἱὸν σοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν· ἱκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

κυκλω παριστανται· και ψυχαι δικαιων περι η παραμενουσαι· την
σιλιδαν βραβευουσιν· αι μεν· ωσπερ οικειαν την παρθενιαν
μυρουκομιζουσαι· αι δε· την αιτιον γενομενην διδαν· μεγαλη
αρετης προσαγουσαι· πρεσβευτιναν την μητερα του θεου· αι
βασιλιδα ταις βασιλικαις· των αρετων δορυφορειν
λαμπροφοριαις· αι δε και ημεις· ειρηνικον καθαρον
τες· ειδομεν προσκυνησαι της οντως μητρος του θεου ημων·
υμνοις και ωδαις πνευματικαις· αυτην συμφωνως μακαριζοντες

Πιστον μονος· ιησους ο υιος σου· θεοτοκε και θεος ημων τας φυ
σεις αυτου· ως μεν ανθρωπος θνησκει· ως δε θεος εγει
σταται· και συ θεομητορ· νομω φυσεως θανατω δοκησιν· ι
ναμη τοις απιστοις φαντασια νομισθη η οικονομια· μετε
[...]ης δε προς ουρανιον χορον· η επουρανιος νυμφη· ως εκ
πασης του σκηνους σου λιθον αναπαρασα· ηγιασθησαν εν
εν τη αγιω ωδω σου· ως εφωτισθημεν τω τοκω σου· προ
σκηνω οι μαθηται σου μοι· και αγγελοι υποδεχονται· ο θεος η
δεισαντες· το παρθενον χραναν του σωματος σου· και εσω ταφιον γενομενο
εδαφος τες· μεγαρστον ευλαβουν και φοβω πληρον· αι τη
και αλλοι ως ιστε της δεξιας του χριστου· αυτος γαρ ευμενως σου
και ουσα αγαθης· αλλω πολυ ειμι τω κορη· μη διαλη

τοις ημας επισκεπουσα· ημεις γαρ λαος σου· και προβατα νομης

σου· και τω ονοματι σου επικεκλημεθα· αιτου μονοις δ' ασον σωτη-

ριαν· και μεγα ελεος.+ Εἰς αὐ κ(αι) ψ [illegible] ηχ β'

Συντρεχει χορος των αποστολων· επι τη θεια κοιμησει σου· προ-

σωμαι το παναχραντον· και θεοδοχον σου σωμα α α α α

α· [illegible] των παναλωματων· και προ ὁ αρχη ο προπατορος σου·

Δαυιδ κινων την λυραν του πνευματος· ο ο ο ο ος· κατα

[illegible] καλον προ [illegible] κεκλημενη· κ κ κ κ· την καλλιστην παρ-

θενιας [illegible] τον μετρον προσκαλουμενος φυραμα·

μεμελοχευμενη· της αυτου θεοτητος· ο αναμιμνοπατι [illegible]+

Μη(νί) τω αυτω κβ'· του αγιου μ(εγαλο)μ(άρτυρος) Αγαθονικου. ηχ α'

Φερωνυμως εκληθης· της αγαθης νικης επωνυμος· αγαθονικε

πολυαθλε· της γαρ θειω ερωτι τρωθεις· [illegible]

την· και τυραννικην πλανην· απαρνησαμενος· προσζωην

την αμεινω παραδοξως μετεσχηκας· διο συ την ευδοξωσον

μνημη· παρρησιαν εχων προς θεον· ικετευε σωθηναι τας

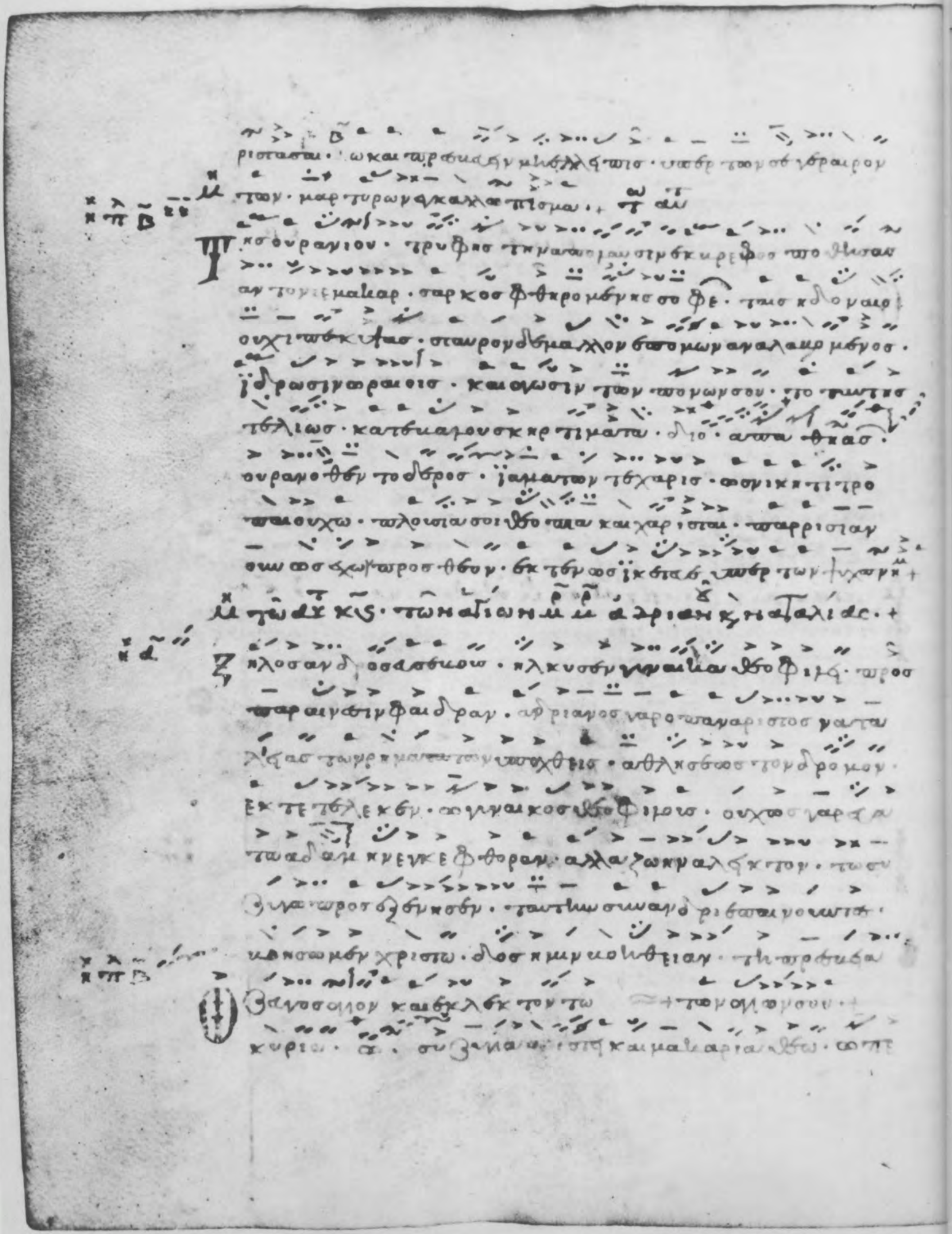
Φερωνυμως την κλησιν λαβομενος· του [illegible] +ψυχας ημων.+ ηχ π(λ) α'

αγαθου θησαυρων· ναον σεαυτον καθιδρωσας μαρτυς αγαθο-

νικε· και τον απαντων βασιλεα· ευμενες ημιν ποιησας [illegible]

σαμενος· του δ' ενου [illegible] καθολου την δυναμιν· και

νικησας αρας τροπαιον· σεβ φαιδη φορος ευ[illegible]· [illegible]

τοῦ θεοῦ ἀποδείξασα· καὶ πεφιλημένη Χριστῷ· τίς οὐκ εὐ-

[illegible] ἀκούσει [illegible] ἀνθρώπω-

παραινέσω [illegible] ὑβρίσαντα τὸν καταιτίου πικρὸν

τύραννον· καὶ τὴν ταύτης συνῳδὸν ἀφροσύνην· μὴ θεσπίζων

δουλοῦνται τοῖς ὁδηγοῖς· ἀλλ' ὑπὲρ [illegible] ἐλθεῖν

[illegible] θάνατον ὑπὲρ [illegible] φθόνου λοχωμένη [illegible] κατα-

λίαν σοφῶς· ὦ· παραινέσαι ὧν θείων τοῖς οὐρα-

νίοις [illegible] χορῶν· καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον· τοῦ με-

γάλου βασιλέως· Ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνώριμον κα-

ταστήσασα· ἀλλ' ὦ· συμπορίσασα ἀπείρημων· τοῦ ἄθλο-

[illegible] τὸν ἐκ πόθου πλοῦτον· τῆς μνήμης

[illegible]μων· τὰ φρασμῶν ἐρεισθῆναι καὶ πάσης θλίψεως. +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ´· ἡ ἀποτομὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. ἦχ. β´ πα

Τί σε καλέσωμεν προφῆτα· ἄγγελον ἀπόστολον ἢ μάρτυ-

ρα· ἄγγελον· ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας· ἀπόστολον·

ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη· μάρτυρα δέ· ὅτι ἡ σοῦ κε-

φαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη· αὐτὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ [illegible] τὰς ψυχὰς ἡμῶν πα

Προδρόμου· τὴν μνήμην [illegible] [illegible]

[illegible] ἐκκλύζουσι [illegible] [illegible]

ὕβρεσι· προχεούσης αἵματα·

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ προδρόμου· ταῖς μνήμαις ὡς ἀτιμήσω

μεν· ὡς τεμενος ἐν πόλει· ἐλεγχούσης παρανομίαν· γυμνοῦται

ἐν τοῖς ὕβρεσιν· κηρυττούσης μετάνοιαν·

Σήμερον ἡ μανιώδης ἡρῴδου τρόπος μητρὸς τοῦ φόνου· τῆς ἀθεμιτογάμου

σιμοτοκήσασα ὀρχήσεως παρασαλεύει θυγατέρα· καὶ τοῦ πάντων

προφητῶν· ἀπὸ τοῦ προκρίτου ἡμερῶν προσώπου· φωνοτρόπως σημειου

λαμβάνουσα ἡμέραν· τοῦ γὰρ ἐκθέσιτον προδόλου τελοῦντος σιμυστο

σιον· τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου γενεθλίου· μεθορκῶν αἰτήσασ

θαι παρεσκευάσεν· τὴν θαυματουργὸν τοῦ ἀποκηρικος

τιμίαν κεφαλήν· ὦ· καὶ τέθειλε κενὸν ὁ παράφρων· θυμελι

κοῦ ὀρχίσματος δολίως αὐτὴν ἀντιμισθοῦσα ὀρκίας χάριν· ὁ

μοσοῦ κεκώλυσατο ὁ μισὴς τῆς χριστοῦ παρουσίας· τὴν ἐκ

ὁ ἀπὸ κτόνων ἐξιγιάντων· καὶ μεταδολῶν στηλιτεύεσθ· ἀλλ' ἐπιμ

χανώμενα· οὐκ ἐξέτεινεν σύλλογον· μὴ χάσμ· τοῦ ἀδελφοῖς σοῦ φι

λίου ἀποστηρήματα· ὁ τὸν ἐθλίου προφήτου κτόνου· καὶ

αἱματόχυτον τοῦ σημεῖον· ἡμέρα δὲ· ὡς ἐνιόφρονας·

ἐν ἡ πατάσσοντο μὴ τοῦ προδρόμου λασχημονοῦντα ἑορτά

σωμεν· ὡς ἐνασίμω ἡμέρα ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτήσωμε

θα τὸν τοῦ δῆλον ἐν ἡσυχίᾳ τριάδι· τῶν πάθων τῆς ἀτιμίας

ρυσασθαι ημας· και σωσαι τας ψυχας ημων:+ Β

Την ανομιαν οιας ο κηρυξ· ιωαννης μαλιστα· εκ τη μηθειοτου την
καραν την ηλεγξας· οτι τον νομον του θ(εο)υ· τοις πε
σιοις εκραμωσας· και παρανομιαν ενεφανισας· ως παρε
στηκως τω θρονω· του επουρανιου βασιλεως Χριστου·
αυτον ικετευε· ελεηθηναι τας ψυχας ημων·+ Β

Δια τον νομον κυριου· την κεφαλην απετμηθης· ω πα
νευφημε ιωαννη· ηλεγξας· βασιλεα δε ατεκνη παρανομησαν
τα· παρρησια αποδημωτω· διο· θαυμαζουσι νυν στρατιαι
των αγγελων· δοξαζουσι νυν οι χοροι των αποστολων· και μαρ
τυρων· τιμωμενος· και ημεις· την αει τιμιον μνημην πα
νενδοξε· δοξαζοντες την παναγιαν τριαδα· την σε στε
φανωσασαν προδρομε μακαριε·+ Β

Ο εκ προφητου προφητης· και μειζων προφητων γενομενος·
εκ κοιλιας μητρος· ο ηγιασμενος θ(εο)υ· υποστησιαν κυριου· σὴ
μερον του παρανομου βασιλεως την καραν απετμηθη· και την
ασεβεμως ορχησαμενην κορην ηγαγες· και προ της εκτο
μης και μετα την εκτομην· διελεγξας ισχυν εν της αμαρ
τιας την φαλαγγα· και δια τουτο νικοποιουμεν· καταστηναι ιω

αμην· ως εχων παρρησιαν· εκτενως ικετευε· υπερ των ψυχων ημων +

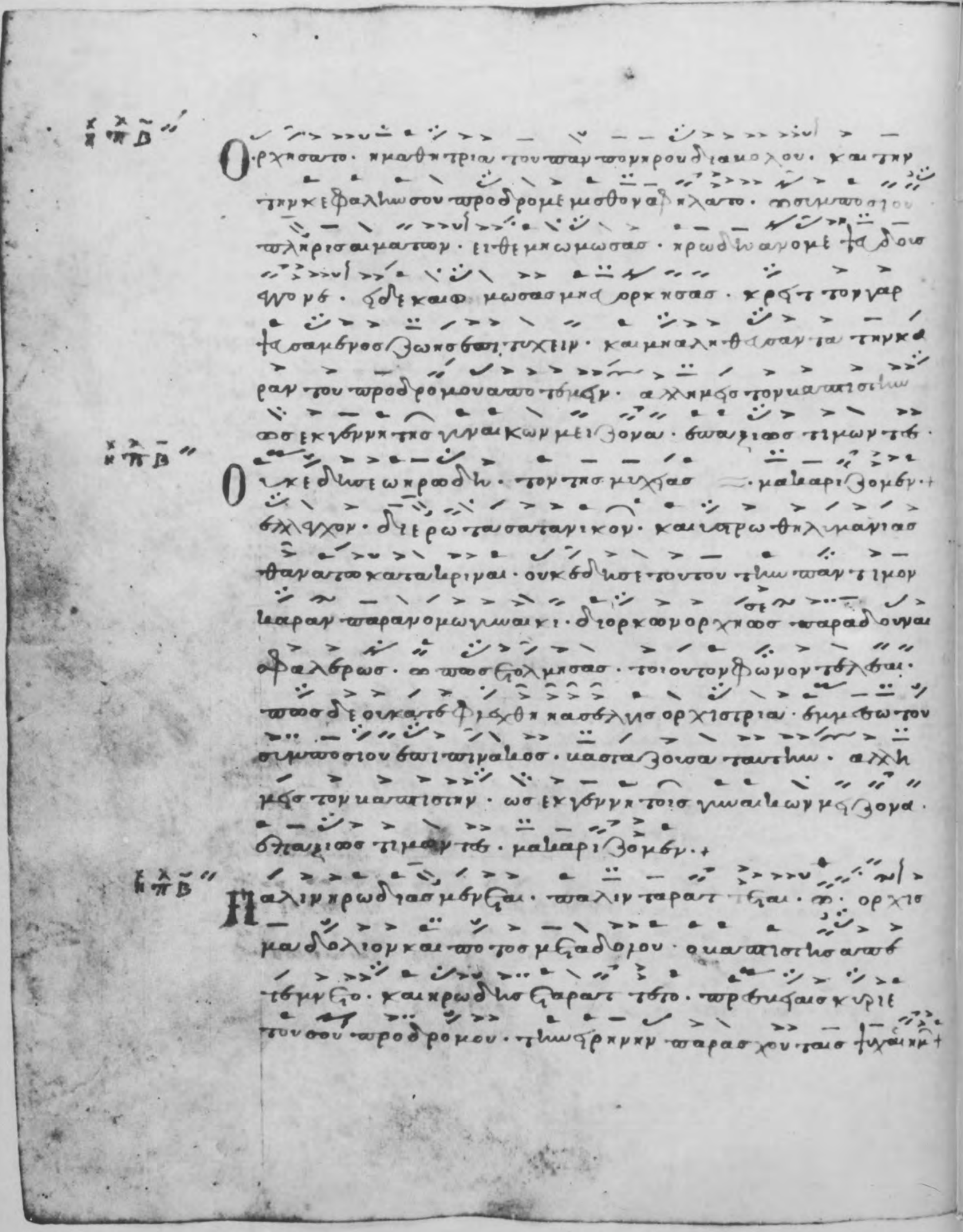
Γενεσιον αθεμιτον· και συμποσιον αναιδεστατον Ηρωδης
ανεξελεξεν· αι ορχησεια γαρ γυναικια θελγομενος· και
ασεμνη θεληματι α χεν του μενος· και ασεμνη θεληματι
α χεν του μενος· απεθεμεν κεφαλην προδρομικην· αλ
λου κεξειμεν γλωσσαν προφητικην· ελεγχουσαν αυτου τ
παρανοιαν· εξεχεεν· αιμα αθωον· και λυτρον· αμαρ
τιας αθεμιτον· αλλου κεν τουτο απεκρυψεν· φωνηεσσ ον
τος πασι μεγαλοφωνιαν· εκεινος μεν· σωμα φραιν ειο φονω·
ημεις δε σω εορτασωμεν ποθω· του μακαριστου ιωαν
νου την μακαριαν αφονην· προελαμψεν γαρ εν αδη την
ζωην· κηρυξαι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθη
μενοις· την εξ υψους ανατολην· Χριστον τον θεον ημων·

Τον προφητην και μαρτυρα· ≈ + · τον μονον πολυελεον· +
και κατα παντος την του σωτηρος προδρομον ασμασι ευφημησωμεν· ον
τος γαρ εν σαρκι αγγελος υπαρχων· τον Ηρωδην διηλεγ
χεν· της παρανομου μιξιας· την πραξιν κατακρινας
αυτου· και δια νομον ορχηστριας· την τιμιαν κεφαλην α
ποτεμνεται· ο τοις εν αδη καταγγελλομενος· την εκ
νεκρων αναστασιν· και πρεσβευων εκτενως τω κυριω·
+ σωθηναι τας ψυχας ημων· +

Τὸν προφήτην καὶ μάρτυρα· καὶ βαπτιστὴν τοῦ σωτῆρος· δεῦτε
πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φωνὴ ἀδάων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦν λιγέω·
μέλι ἀγρίου καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· τὸν βασιλέα παράνομον-
τα· ἤλεγχεν· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει λέγων·
μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. + ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Τῆς ἀνόμου πράξεως· τοῖς ἐλέγχοις ἐκφυγών· ὁ Ἡρώδης ἀπο-
λυθείς· τὴν κεφαλήν σου πρόδρομε· παρανόμως γυναι-
κὶ προεδίδου ὁ φαῦλος ἐρῶν· οὐ γὰρ ἐνώπιον ὡς ὁ δίκαιος· στηλι-
τεύων ἑαυτόν· ἐν τῷ δίσκῳ περιφέρων αὐτήν· ἀλλ' ὡς ἀ-
γνείας πρακτικὸς διδάσκαλος· καὶ μετανοίας ὁδη-
γὸς σωτήριος· πρέσβευε ἀπαύστως τῷ Χριστῷ· ἐκ τῶν
παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς. + ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Γενεσίων τελουμένων· τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου· τῆς ἀ-
σελγοῦς ὀρχηστρίδος ἐναλλοῦντος διαθέσεις τὸν ὅρκον·
τοῦ γὰρ προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα· ὡς ὀψώνι-
ον ἐφέρετο· ἐν πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις· ὢ συμποσίου
μισητοῦ· ἀνοσιουργήματος· καὶ μιαιφονίας πλήρεις·
ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν· ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
ζονα· ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. +

η π λ

Προδρομε του σωτηρος · συνασιμος ηλεγξας · παρανομον
μη εργασασθαι · διο · παιγνιον ανομου γυναικος εαυτον
τον ηρωδην · εκτεμειν ησου την κεφαλην · και δι αυτου το
απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων · αιδεσιμον το ονομα σου ·
παρρησιαν εχων προς κυριον · εκτενως ικετευε · σωθη
Προδρομε του σωτηρος · ως και φονωδη ≈ +ναι τας ψυχας ημ + η π λ
ελιοσβρον ηρωδης · εστομ της αληθειας κηρυκα · αλλη του
σωματος μεν τουτου · φθονου ολος λαμπας · και τοις δια
δη · τω της πιστεως φθονος καλως εδιδασκον χν · ον ικ
ετευε · ελεηθηναι τας ψυχας ημων · + η π λ
Τον εκ στειρας λαμψαντα της φωτισθου · λειμαστε διαρρηξαν
τα · γλωσση της πατρος · και εμβρυω τον αμνον τον αιρον
τα την αμαρτιαν του κοσμου · αρετιδη προς κηρυξαντα ·
μαστιξ εαυτου ελεγξαντα · αθεσμα πραττοντα · εορτ
ον ασελγους ελαιοτας του μητρος προουιασθεν · κ της σα
του ασιλ παρανομω · τουτου την καραν αποτεμεθη
ναι · και δωρον ορχησεως · τη μοιχαλιδι μητρι χα
ρισασθε · την ιεραν κεφαλην και αιδ εδεσιμον ·
ω · παρανομου τολμηματος · ω σιμωος ουαι
ματων · ω · χριστου κηρυξ · και μετανοιας οδηγε ·

... τοὺς τιμῶντας ἰατήριον· ἐκ παθῶν ἁπάντων· τιμίας· καὶ σῶσον ἡμᾶς +

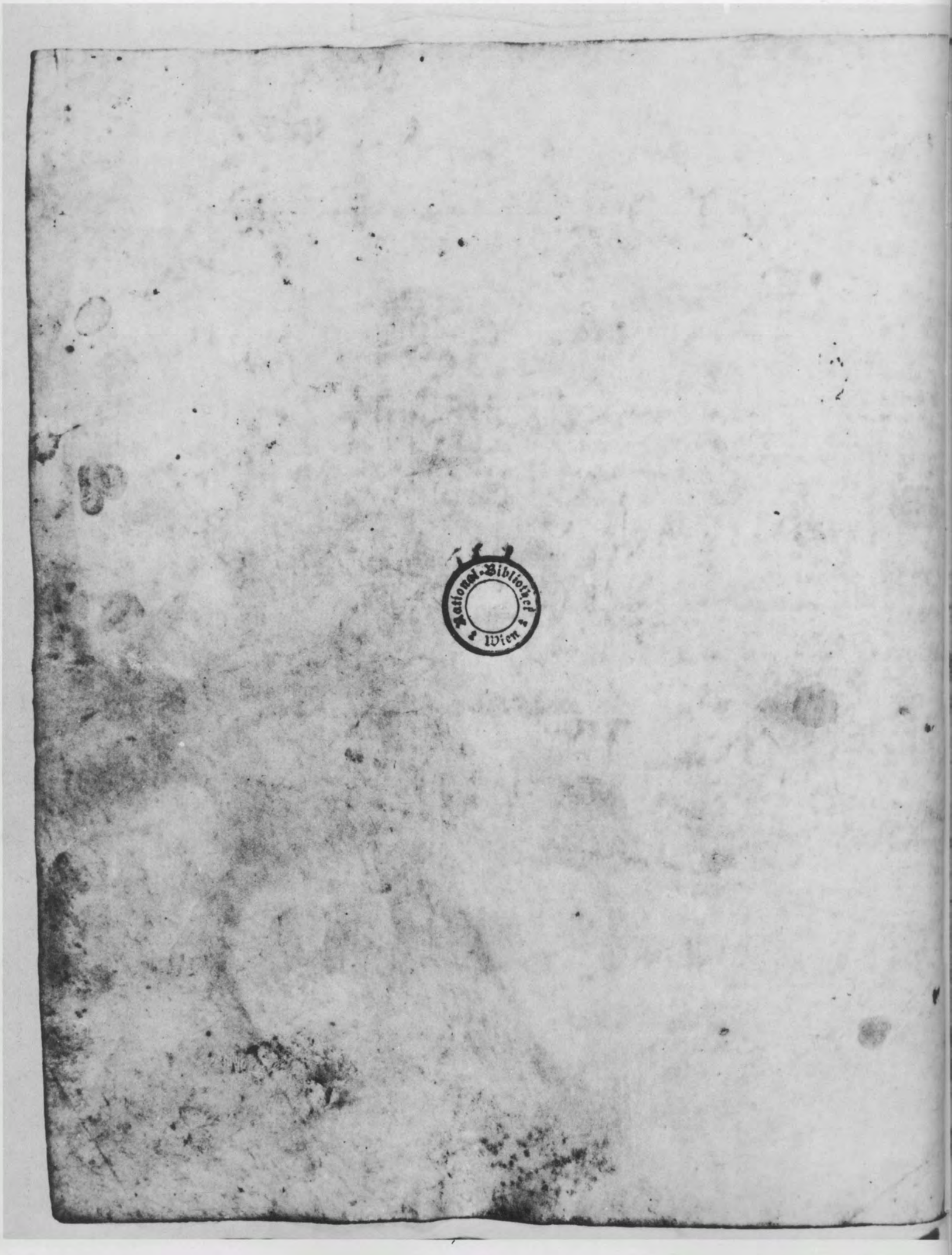
Εἰς τὸν ἀσπ(ασμὸν) χα(ῖρε)· τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θ(εοτό)κου +

ἦχ(ος) β'

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον· πανάχραντε Θεοτόκε· τὴν ζώνην σου τὴν τιμίαν· ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορ[illegible]· δέσποινα [illegible] ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε· διάδημα τίμιον· καὶ στέφανος θείας δόξης· χαῖρε· μόνη ἡ δόξα τοῦ πληρώματος· καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε· τῶν σοὶ προστρεχόντων· λιμὴν καὶ προστασία· καὶ σωτηρία ἡμῶν· +

~~173~~

172/1

National-Bibliothek
Wien

… τοῦ τιμίου σταυροῦ … ἐκ παθῶν ἡμᾶς· καὶ σῶσον ἡμᾶς +

Ἐν τῷ αὐ(τῷ) χ(ορ)α· τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θ(εοτό)κου

ἦχος β'

Ὡς στέφανον … · ὡς ἀνοχρ… τεθειμένον … τὴν σεπτὴν ζώνην σου· ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρῶς ἑορτάζει χαίρουσα σήμερον· καὶ μελῳδικῶς χορεύουσα· … ἐκβοῶσα σοι· χαῖρε· διάδημα τίμιον· καὶ στέφανε … θείας δόξης· χαῖρε· μόνη ἡ δόξα τοῦ πληρώματος· καὶ αἰώνιος ἀφροσύνη· χαῖρε· τῶν σοὶ προστρεχόντων λιμὴν καὶ προστασία· καὶ σωτηρία ἡμῶν· +

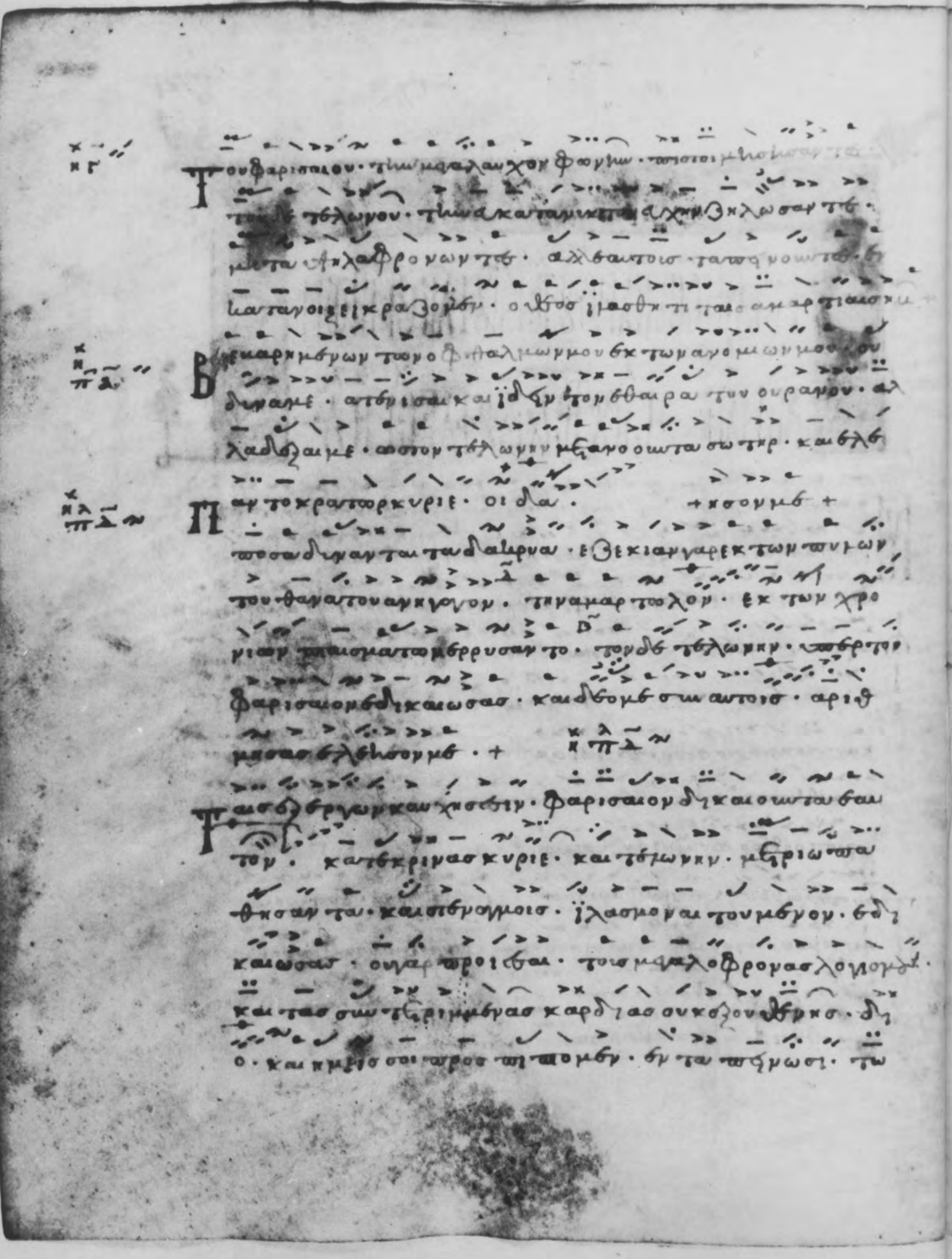
173 ~~174~~

+ [illegible]

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· ἱλάσθητι ἡμῖν ὁ θεὸς τοῖς ἁμαρτωλοῖς +

Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ νικώμενος· καὶ τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος· προσῆλθον σοι τῷ μόνῳ δεσπότῃ· ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος ἠξιώθη τῶν δωρεῶν· ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς στήριξόν με· Χριστὲ ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος· +

Τοῦ τελώνου· καὶ τοῦ φαρισαίου· τὴν διαφορὰν· ἐπιγνοῦσα ψυχή μου· τοῦ μὲν· μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνήν· τοῦ δὲ· ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον προσευχὴν καὶ βόησον· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· καὶ ἐλέησόν με· +

Του φαρισαιου· την μεγαλαυχον φωνην·
του δε τελωνου· την ... ζηλωσαντες·
... αλλ εαυτους ταπεινουντες· εν
κατανυξει κραζομεν· ο θεος ιλασθητι ταις αμαρτιαις ημ
Βεβαρημενων των οφθαλμων μου εκ των ανομιων μου· ου
δυναμαι ατενισαι και ιδειν το υψος του ουρανου· αλ
λα δεξαι με ως τον τελωνην μετανοουντα σωτηρ· και ελε
+ ησον με +
Παντοκρατωρ κυριε· οιδα
ποσα δυνανται τα δακρυα· Εζεκιαν γαρ εκ των πυλων
του θανατου ανηγαγον· την αμαρτωλον· εκ των χρο
νιων πταισματων ερρυσαντο· τον δε τελωνην· υπερ τον
φαρισαιον εδικαιωσας· και δεομαι σοι αυτοις· αριθ
μησας ελεησον με· +
Τα εξ εργων καυχησεσιν· φαρισαιον δικαιουντα εαυ
τον· κατεκρινας κυριε· και τελωνην· μετριωπα
θησαντα· και στεναγμοις· ιλασμον αιτουμενον· εδι
καιωσας· ου γαρ προσιεσαι· τους μεγαλοφρονας λογισμους·
και τας συντετριμμενας καρδιας ουκ εξουθενεις· δι
ο· και ημεις σοι προσπιπτομεν· εν ταπεινωσει· τω

παθόντι δι' ἡμᾶς· παρασχόντι ἡμῖν ἄφεσιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου. στι(χηρὸν) ἦχ(ος) α'.

Εἰς ἀναμαρτήτου χώραν· καὶ ζωηρὰν βαίνειν ἐλθεῖν· γεωργή-
σας τὴν ἁμαρτίαν· τῇ δρεπάνῃ· ἐθέρισα τοὺς στάχυας
τῆς ἀβουλίας· καὶ δράγματα ἐσώρευσα· τῶν πράξεών μου
τὰς θημωνιάς· ἃς καὶ κατεστρώσθην· οὐκ ἀλώνι τῆς μετα-
νοίας· ἀλλ' αὐτῷ· τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν
θεόν· τῷ ἀνέμῳ· τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας· ἀπολίκ-
μισον· τὸν χόρτον τῶν ἔργων μου· καὶ σιτάρκησον τῇ
ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν· εἰς τὴν οὐράνιόν σου συγκλείων με
ἀποθήκην καὶ σῶσόν με. +

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοί· τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν
γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας· πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν· ἀ-
ναδραμόντα ἄσωτον υἱόν· ὁ πανάγαθος πατήρ· προσ-
υπαντήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης
χαρίζεται τὰ γνωρίσματα· καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτε-
λεῖ εὐφροσύνην· θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς
ἀξίως πολιτευσάμενοι· τὸν θύσαντι φιλανθρώ-
πῳ πατρί· καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι· τῷ σωτῆρι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. +

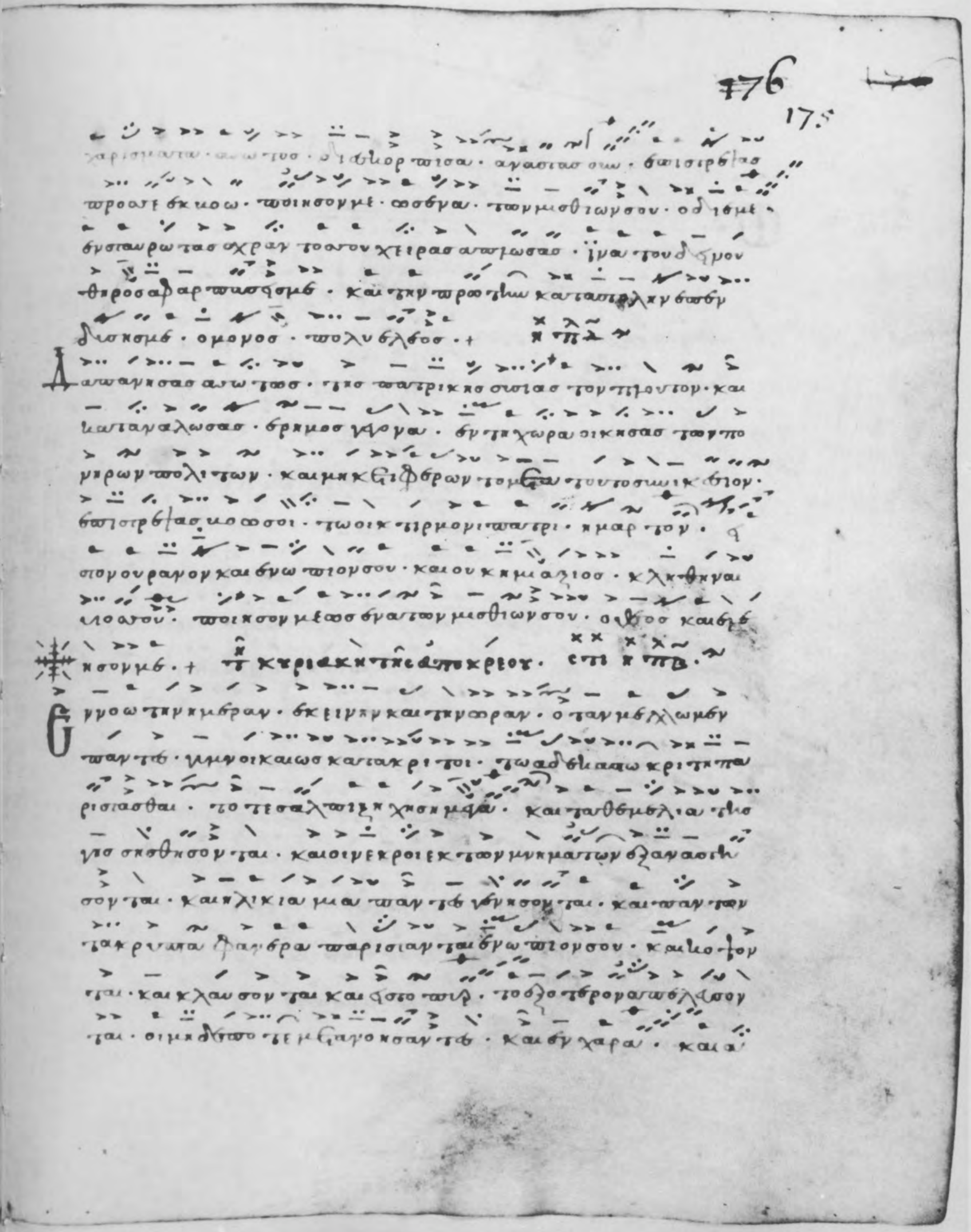
Ὢ πόσων ἀγαθῶν· ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα· ὢ· ποίας βασιλεί-
ας ἐξέπεσα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· τὸν πλοῦτον ἀναλώσας· ὃν ὑπερ ἔλα-
χον· τὴν ἐντολὴν παραβάς· οἴμμοι· τάλαινα ψυχή· τῷ
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν κατακριθήσῃ· διὸ πρὸ τέλους
[…]οσον Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὡς τὸν ἄσωτον δέξαι με υἱόν· ὁ Θεὸς καὶ

Τὴν φωνὴν τοῦ ἀσώτου· προσφέρω σοι + ἐλέησόν με. +
κύριε· ἥμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ· ἐσκόρπι-
σα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦν-

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς· ἦλθον κἀγώ + τα σωτὴρ καὶ σῶσόν με. +
οἰκτίρμον· ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ· ἐσκόρ-
πισα τὸν πλοῦτον ὃν δέδωκάς μοι πάτερ· δέξαι με μετανοοῦν-

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς· διασκορ- + τα ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με +
πίσας τὸν πλοῦτον· ἀλόγοις συνεβοσκόμην ὁ τάλας κτήνε-
σιν· καὶ τῆς αὐτῶν ὀρεγόμενος τροφῆς· ἐλίμωττον μὴ χορτα-
ζόμενος· ἀλλ' ὑποστρέψας· πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον πατέρα
κραυγάζω σὺν δάκρυσιν· δέξαι με· ὡς μίσθιον προσπί-
πτοντα· τῇ φιλανθρωπίᾳ σου καὶ σῶσόν με. +

Πάτερ ἀγαθέ· ἐμακρύνθην ἀπό σου μὴ ἐγκαταλίπῃς με·
μηδὲ ἀχρεῖον δείξῃς τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνη-
ρος· ἐγύμνωσέ με· καὶ ἦρε μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τα

γαλλιᾶσι· ὅταν δίκαιοι ὧν κλῆρος ζωὴ λάσεται· ὡς παράδεισον ἀνοίγουσι +

Ὢ ποία ὥρα τότε· καὶ ἡμέρα φοβερά· ὅταν καθήσει ὁ κριτὴς
ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ· βίβλοι ἀνοίγονται· καὶ πράξεις ἐλέγ-
χονται· καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται· ἄγγελοι
περιτρέχουσιν· ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη· δεῦτε ἀ-
κούσατε· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες· δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι· ἁ-
μαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι· πλούσιοι καὶ πένητες· ὅτι ἔρχεται
κριτὴς ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ τίς
ὑποστήσεται· ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· ὅταν ἄγγελοι παριστάν-
ται· ἐλέγχοντες τὰς πράξεις· τὰς διανοίας τὰς ἐνθυμή-
σεις· τὰς ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ὢ ποία ὥρα τότε· ἀλλὰ πρὸ
τοῦ φθάσαι τὸ τέλος· σπούδασον κράζουσα ψυχή· ὁ θεὸς
ἐπίστρεψον σῶσόν με· ὡς μόνος εὔσπλαγχνος· + ἦχος βαρύς·

Τὰς τοῦ κυρίου γνόντες ἐντολάς· οὕτω πολιτευσώμεθα· πει-
νῶντας διαθρέψωμεν· διψῶντας ποτίσωμεν· γυμνοὺς
περιβαλώμεθα· ξένους συνεισαγάγωμεν· ἀσθενοῦντας
καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ ἐπισκεψώμεθα· ἵνα εἴπῃ καὶ πρὸς
ἡμᾶς· ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· δεῦτε οἱ εὐλογημέ-
νοι τοῦ πατρός μου· κληρονομήσατε· τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν· +

ἦχ. πλ. δʹ

Ὅταν τιθῶνται θρόνοι· καὶ ἀνοίγονται αἱ βίβλοι· καὶ ὁ θεὸς εἰς
κρίσιν καθέζεται· ὢ ποῖος φόβος τότε· ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ· καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἕλκοντος· τί ποιή-
σωμεν τότε· οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ἔνοχοι ἄνθρωποι·
ὅταν ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ· τοὺς εὐλογημένους
τοῦ πατρὸς εἰς τὴν βασιλείαν· ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπεμπομέ-
νους εἰς κόλασιν· τίς ὑποστήσεται· τὴν φοβερὰν ἐκείνην
ἀπόφασιν· ἀλλὰ μόνε φιλάνθρωπε σωτήρ· ὁ βασιλεὺς
τῶν αἰώνων· πρὶν τὸ τέλος φθάσαι· διὰ μετανοίας
ἐπιστρέψας ἐλέησόν με· + ἦχ. πλ. δʹ

Δανιὴλ ὁ προφήτης· ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος· τὴν ἐξου-
σίαν ἣν κατεῖδον θεωρήσας οὕτως ἐβόα· κριτήριον ἐκάθη-
σεν· καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν· βλέπε ψυχή μου· νηστεύεις·
τὸν πλησίον σου μὴ καταθλίψῃς· βρωμάτων ἀπέχῃ· τὸν ἀδελ-
φόν σου μὴ κατακρίνῃς· μήπως τῷ πυρὶ παραπεμπόμε-
νη· κατακαῇς ὡς κηρός· ἀλλ' ἀπροσκόπως εἰσα-
γάγῃ σε Χριστὸς· εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· + ἦχ. πλ. δʹ

Οἴμοι μέλαινα ψυχή· ἕως πότε· τῶν κακῶν οὐκ ἐκ-
κόπτεις· ἕως πότε τῇ ῥαθυμίᾳ κατάκεισαι· τί οὐκ ἐν-
θυμῇ τὴν φοβερὰν ὥραν τοῦ θανάτου· τί οὐ τρέμεις

ὅλον τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ σωτῆρος· ἀπαραίτητος ὁ λόγος· ἡ τῆς ἀποκρίσεως· τὰ ἔργα σου παρίστανται προσελέγχοντά σου· αἱ πράξεις ἐλέγχουσαι κατηγοροῦσαι· λοιπόν, ὦ ψυχή, ὁ χρόνος ἐφέστηκεν· δράμε, πρόφθασον· πίστει ἐκβόησον· ἡμάρτομεν Κύριε, ἡμάρτομέν σοι· ἀλλ' οἶδα φιλάνθρωπε τὸ εὔσπλαγχνόν σου· ὁ ποιμὴν ὁ καλός· μὴ χωρίσῃς με τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. +

τῇ κυ(ριακῇ) πρωΐ ἦχ(ος) α´

Προκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἀδελφοί, τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα· τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα· καὶ τῷ δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον ἀναμάρτητον. +

τῇ κυριακῇ· ἑσπ(έρας) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α´

Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ἐπεκτείνομεν γύμνωσιν· ἐκ τῆς πικρᾶς γεύσεως· καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγόναμεν· ἀλλ' ἐπαναγάγωμεν πρὸς μετάνοιαν· καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθαίρωμεν πρὸς τὸν πόλεμον· ἐν αἷς ὁδηγὸν τὴν νηστείαν ποιούμενοι· ἐλπίδι χάριτος· τὰς καρδίας κρατυνόμενοι· οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες· καὶ [illegible]ωθήσεσθαι ἡμῖν ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ· ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ φωτοφόρῳ

ρουγκ.. τῆς ἐγέρσεως· τὸν πρὸ ἡμῶν σχεθέντα ὀφ[illegible]λον· τοῖς μαθη-
ταῖς κοινωνήσαν· ἐν ὑστέρᾳ τοῦ μυστηρίου· τὸ σκότος λῦσον τῆς
ἀγνωσίας· ἐν τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως. + τῇ β' τῆς τυροφ(άγου) πρ(ωΐ) ἦχ(ος) γ'

Πάντα τὸν χρόνον· νηστεία ὠφέλιμος ἐστὶν· τοῖς ἐρωμένοις
ὁμοίως ταύτην· οὔτε γὰρ [illegible] δαιμόνων κατατολμᾶ τοῦ
νηστεύοντος· ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες· τῆς ζωῆς ἡμῶν ἄγγελοι·
φιλοπονώτερον παραμένουσιν· τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κε-
καθαρμένοις. + τῇ β' ἑσπ(έρας) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν· τοὺς ῥύπους τῶν πταισ-
μάτων ἡμῶν· καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας· τοῖς πρὸς
τοῖς πένησι τὰς [illegible] ἐλθεῖν· εἰς τὸν νυμφῶνα· τοῦ νυμφίου Χριστοῦ·
τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. + τῇ γ' πρωΐ· ἦχ(ος) γ'

Ἀσμένως λαοί· τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα· [illegible]· τῶν
πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή· ἀφήσωμεν· τὴν κατάρκος(?) τὴν
σωματείαν· αὐξήσωμεν· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· συγκα-
κοπαθήσωμεν· ὡς δοῦλοι Χριστοῦ· ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν
ὡς τέκνα Θεοῦ· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐν ἡμῖν οἰκῆσαν·
φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + τῇ γ' ἑσπ(έρας) ἦχ(ος) α'

Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοί· τὸ [illegible] τῆς νηστείας· ὡς προσήκει [illegible]· καὶ αὖθις· πόρναι
καὶ τελῶναι· τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα παρὰ τοῦ Ἰωάννου·

δι᾿ ἐγκρατείας ἑτοιμασώμεθα μέν· προσμένουσαν· τῆς ἐν τῆ σπουδῆ
σωτικῆς ἱερουργίας· διὰ λαμπρῶν προκαθαρθῶμεν· τοῦ
ἐν ἀρετῆ θέου μὴ πρὸς· προσαξώμεθα ἰδεῖν· τὴν τούτων
οἰκουμένη ταύτη πάσχα τελείωσιν· καὶ τοὺς ἀληθινοὺς
ναὸ δεῖξιν· παρασκευασθῶμεν· εἰς προσκύνησιν· τοῦ
σταυροῦ καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ· τοῦ θεοῦ ἡμῶν· τὸν αὐτῷ·
μὴ κατισχύων ἡμᾶς· ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν φιλάνε +

ἦχ. πλ. δ' πρω

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχή μου· καὶ παθῶν μὴ καθαίρουσα·
μάτην εὐφραίνη τῆ ἀτροφία· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται
πρὸς διόρθωσιν· ὡς ψευδὴς μισηθήσει παρὰ θεῶ· καὶ τοῖς
κακοῖς τοῖς δαίμοσιν ὁμοιωθεῖ· τοῖς μηδέποτε σιτουμέ-
νοις· μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα· τὴν νηστείαν ἀχρειώσης· ἀλ-
λ᾿ ἀκίνητος πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε· δοκοῦσα πα-
ρεστάναι· ἐσταυρωμένω τῶ σωτῆρι· μᾶλλον δὲ συσταυρω-
θῆναι· τῶ διὰ σὲ σταυρωθέντι· καὶ κρώζουσα πρὸς αὐτόν· μνή-
σθητί μου κύριε· ὅταν ἔλθης ἐν τῆ βασιλεία σου· + ἦχ. πλ. δ' Ἐς

ἦχ. δ'

Ἀνεξεῖτεν τὸ βάρος τῆς νηστείας· καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας
ἁγνίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί· ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ·
τῶ φωτοδότη ψάλλοντες· εἴπωμεν δόξα σοι μόνε
φιλάνθρωπε· +

τῇ ε' πρωΐ. ἦχ πλ β'

~~179~~ 178

Ἐχάλκευσεν τῆς ἀκρατήας πανουργεύσα · τῶν δαιμόνων τὴν
ἅλυσιν φραγγέλλουσαν · ὡς [illegible] τῆς πίστεως κόσμου της ·
τῶν ψυχικῶν παθῶν τὴν ἰατρείαν φέρουσα · ταύτην
ὥστε Δανιήλ · καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες φραξάμενοι ·
ὁ μὲν · στόματα λεόντων χαλινώσεν · οἱ δὲ · τὴν φλόγα
τῆς καμίνου ἔσβεσαν · μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς διάσωσον · σῶσον
Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος · + τῇ ε' ἑσπ. ἦχ δ'

Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς · τοῖς [illegible] αὐτὸν προσκυνοῦσιν ·
πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστιν καὶ νόμος ἐγκρατείας · οἱ γὰρ
ἀπαύστως ἀφορῶντες · εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα · σταυροῦσι
τὴν σάρκα · σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ·
ὧν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι [illegible] · δι' ἀριστείας καθα
ρᾶς οἰκειωθῶμεν · τῷ φιλανθρώπῳ ὡς ἡμᾶς οἰκειωσα
μένῳ · τῷ παθεῖν καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας · τὴν φύσιν
μεταδόντι · Χριστῷ τῷ σχόντι τὸ μέγα ἔλεος · + τῇ παρασ. πρωΐ. ἦχ πλ δ'

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ · τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης · τῆς
ἀσεβείας ἐπικρατούσης · τῶν ἀνθρώπων ἐμακάριζετο
ἡ τρυφὴ σωματικὴ · καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων · ὀλίγοι κατε
φρόνουν · ἀφοῦ δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον ἑώραται ·
καὶ δαιμόνων [illegible] · κ[illegible]

ουρανων βασιλειας αρξη πολιτευεσθαι. διο νηστεια τιμαται. ιερατικη α λαμπει. προσευχη κατορθουται. και μαρτυς ο καιρος ο παρων δεδομενος ημιν. απο του σταυρωθεντος Χριστου του θεου. προς σωτηριαν των ψυχων ημων + ηχ παρας ες κβ

Καθαρησωμεν εαυτους αδελφοι. απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος. τας λαμπαδας. των ψυχων ημων φαιδρυνωμεν δια φιλοπτωχιας. μη κατεσθιοντες αλληλους τη συκοφαντια. εφθασε γαρ ο καιρος. οταν ο νυμφιος ερχεται. αποδουναι κατα τα εργα αυτου. συνεισελθωμεν Χριστω. μετα των φρονιμων παρθενων. την φωνην εκεινην την γλυκυτατην προς αυτον ανακραζοντες. μνησθητι ημων κυριε. οταν ελθης εν τη βασιλεια σου. + ηχ ς τροπ. [illegible]

Οιμμοι. ο Αδαμ εν θρηνω κεκραγεν. οτι οφις και γυνη. δε με παρρησιας με εξωσαν. και παραδεισου της τρυφης. ξυλον βρωσεως ηλλοτριωσεν. οιμμοι. ου φερω μοι τον το ονειδος. ο ποτε βασιλευς των επιγειων παντων κτισματων του θεου. νυν αιχμαλωτος ωφθην. απο μιας αθεσμου βουλης. και ο ποτε δοξαν αθανασιας ημφιεσμενος. της νεκρωσεως την δοραν. ως θνητος ελεεινος περιφερω. οιμμοι. τινα τον θρηνον συνεργατην ποιησωμαι. αλλα

~~180~~ ~~160~~ 179

ου φιλανθρωπε· οικτιρμον [illegible] σπλαγχνια φορεσας·
της δουλειας του εχθρου· ελευθερωσον και σωσον με· + κ π β

Εξεβληθη αδαμ του παραδεισου δια της βρωσεως· διο· και
καθεζομενος απεναντι τουτου· οδυρομενος ολολυζων· ελε
εινη τη φωνη και ελεγεν· οιμμοι· τι πεπονθα ο ταλαιπω
ρος εγω· μιαν εντολην παρεβην την του δεσποτου· και των αγαθων·
παντων εστερηθην· παραδεισε αγιωτατε· ο δι εμε· πε
φυτευμενος· και δια την ευαν κεκλεισμενος· ικετευε τον
σε ποιησαντα· και με πλασαντα· ο σωσω· των σων αν
θεων πλησθησομαι· διο και ο σωτηρ προς αυτον· το ε
μον πλασμα ου θελω απολεσθαι· αλλα βουλομαι· τουτο
σωθηναι· και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν· ο τι τον
ερχομενον προς με· ου μη εκβαλω εξω· + κ π β

πεφυτευμενος

Αδαμ του παραδεισου διωκισθη· τροφης μεταλαβων ως πα
ρηκοος· μωσης θεοπτης χρηματισεν· νομοθετει· τα ομ
ματα της ψυχης καθαραμενος· διο του παραδεισου οικη
τορες γενεσθαι· επιποθουντες απαλλαγωμεν της αλγει
νης τροφης· και θεον καθοραν εφιεμενοι· μωσαϊκως
την [illegible] νηστευσωμεν· προσεδρευοντες τη προσευχη και
τη δεησει· [illegible] προσκαρτερουντες· καταυγασωμεν

της ψυχης τα παθηματα· αποσοβησωμεν της γαστρος τα
οιδηματα· κουφοι προς την ανω πορειαν μετιωμεν· ο
που αι των αγγελων χοριαι αντηχουσι ταις φωναις· την α
διαιρετον ανυμνουσι τριαδα καθαραν· το αμηχανον καλ
λος και διοπτικον· εξαξιωσαι ημας ικετευσον ζωο
δοτα· ως επισπευσαι συγχωρησαι ταις των
αγγελων στρατιαις· ταις της τεκουσης σε μητρος πρε
σβειαις· και αποστολων· και των μαρτυρων παντων των

ηχ. πλ. β'

Εκαθισεν αδαμ απεναντι ... και των ολων· +
του παραδεισου· και την ιδιαν γυμνωσιν θρηνων ωδυ
ρετο· οιμμοι· τον απατη πονηρα πεισθεντα και κλε
φθεντα· και δοξης στερηθεντα· οιμμοι· τον απλοτητι
γυμνον· νυν δε ηπορημενον· αλλω παραδεισε· ουκετι σου
της τρυφης απολαυσω· ουκετι οψομαι τον κυριον και θε
ον μου και πλαστην· εις γην γαρ απελευσομαι· εξ ης
και προσεληφθην· ελεημον οικτιρμον κραυγαζω σοι· ελε
ησον με· τον παραπεσοντα· + ηχ. πλ. β'

ελεησον με τον

Ηλιος ακτινας εκρυψεν· η σεληνη συν τοις αστροις· εις αι
μα μετεστραφη· ορη εφριξαν· βουνοι ετρομαξαν· οτε πα
ραδεισος εκλεισθη· εκλαιε γυμνος Αδαμ· χερσι κρυπτων

τας οφθεισ ελλαμψιν· ελεημων ελεησον τον παραδοξω τα +

τη̃ κυ̃ πρωι στι ηχ πλ δ

Ἔφθασε καιρος· η των πνευματικων αγωνων αρχη· η καταλυσις των
δαιμονων νικη· η πανοπλος εγκρατεια· η των αγγελων
ευπρεπεια· η προς θεον παρρησια· δια ταυτης γαρ μωυσης
γεγονε τω κτιστη συνομιλος· και φωνης αορατου εν ταις
ακοαις υπεδεξατο· κυριε δια ταυτης αξιωσον και ημας·
προσκυνησαι σου τα παθη· και την αγιαν αναστασιν· ως
φιλανθρωπος. + τη̃ κυ̃ εσπ ηχ δ

Ἔλαμψεν η χαρις του κυριε· ελαμψεν ο φωτισμος των ψυ-
χων ημων· ιδου καιρος ευπροσδεκτος· ιδου καιρος μετα-
νοιας· αποθωμεθα τα εργα του σκοτους· και ενδυσω-
μεθα τα οπλα του φωτος· οπως διαπλευσαντες
το της νηστειας μεγα πελαγος· εις την τριημερον αναστα-
σιν καταντησωμεν· του κυριου και σωτηρος ημων ιησου χριστου
του σωζοντος τας ψυχας ημων. + αλλον. ηχ πλ α

Το σταδιον των αρετων ηνεωκται· οι βουλομενοι· αθλησαι
εισελθετε· αναζωσαμενοι τον καλον· της νηστειας αγωνα·
οι γαρ νομιμως αθλουντες· δικαιως στεφανουνται· και
αναλαβοντες την πανοπλιαν του σταυρου· τον εχθρον

αντιμαχησωμεθα· ως τειχος αρρηκτον κατεχοντες την πιστιν· και ως θωρακα την προσευχην· και περικεφαλαιαν την ελεημοσυνην· αντι μαχαιρας την νηστειαν· ητις εκτεμνει απο καρδιας πασαν κακιαν· ο ποιων ταυτα· τον αληθινον· κομιζεται στεφανον· παρα του παμβασιλεως Χριστου· εν τη ημερα της κρισεως· +

Δ πρωι

Ελήλυθεν η νηστεια· η μητηρ της σω+της κρισεως·+φροσυνης· η κατηγορος της αμαρτιας· και συνηγορος της μετανοιας· η πολιτεια των αγγελων· και σωτηρια των ανθρωπων· οι πιστοι αναβοησωμεν· ο θεος ελεησον ημας· +

Δ εσπ

Νηστευσωμεν νηστειαν δεκτην· ευαρεστον τω κυριω· αληθης νηστεια· η των κακων αλλοτριωσις· εγκρατεια γλωσσης θυμου αποχη· επιθυμιων χωρισμος· καταλαλιας ψευδους και επιορκιας· η τουτων ενδεια· νηστεια εστιν· αληθης και ευπροσδεκτος +

Γ πρωι

Αρξωμεθα λαοι· της αμωμου νηστειας· +ευπροσδεκτος+ ητις εστιν· των ψυχων σωτηρια· δουλευσωμεν· τω κυριω εν φοβω· ελαιω αγαθοποιιας· τας κεφαλας αλειψωμεν· και υδατι αγνειας· τα προσωπα νιψωμεθα· μη βαττολογησωμεν εν ταις προσευχαις· αλλ ως εδιδαχθημεν ουτως βοησωμεν· πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις· αφες ημιν τα παραπτωματα ημων· ως φιλανθρωπος· + Γ εσπ

Νηστειαν ου καλως εχην βρωματων· μονον τελεσωμεν· αλλ απο παντος υλικου παθους αλλοτριωσιν· ινα την καθ ημων· τυ

181

ραινουσαν σαρκα δουλωσαντες· αξιοι γενωμεθα· της του αμνου
μεταληψεως· του υπερ του κοσμου σφαγεντος εκουσιως υιου του
θεου· και πνευματικως εορτασωμεν· την εκ νεκρων· του σω
τηρος αναστασιν· φωτος αρχηθεντες· αρξωμεν ευφαιδροτητι·
και τη τρυφη των αριστων εργων ευφραινομενοι· τον φιλα

Νηστεια των λογισμων τα παθη διατεδουλω ≈ ανθρωπον·· + πρωι
δωμεν· τα πνευματικοις εαυτοις· πτερυξι περιστειλαντες·
ινα την του εχθρου κινουμενην ζαλην κουφοι περασαντες·
αξιοι γενωμεθα· της του σταυρου προσκυνησεως· του
υπερ θυσιας αχθεντος εκουσιως υιου του θεου· και πνευμα
τικως εορτασωμεν· την εκ νεκρων του σωτηρος αναστασιν·
εωσφορω αρχηθεντες· μαθηταις συνδοξασωμεν· τον εξουσιαν
λαβοντα πασαν τον εκ πατρος· και φιλανθρωπον· +

Νηστευοντες· αδελφοι σωματικως· νηστευσωμεν· και πνευ
ματικως· λυσωμεν· παντα συνδεσμον αδικιας· δια
ρρηξωμεν στραγγαλιας· βιαιων συναλλαγματων· πασαν
συγγραφην αδικον διασπασωμεν· δωσωμεν πεινωσιν αρ
τον· και πτωχους αστεγους εισαγαγωμεν εις οικους· ινα λα
βωμεν παρα Χριστου του θεου· το μεγα ελεος· + πρωι

Κυριε· εμοι τω αμαρτωλω εθου μετανοιαν·· εμε τον αναξιον
σωσαι βουλομενος· αμετρητω ελεει σου· σοι προσπιπτω

δεόμενος· ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου σύλλαβον· ὅτι προάγει καὶ τε φυ-
γαι τὸν μόνον πολυέλεον. + ... ε εc πς

Οἱ τὸ φωτιζὸν τοῦ θείου πάσχα μέλλοντες ἄγειν· οὐκ ἀναπαιγνατον·
ἀλλ' ἐκ σιωπῆς ἀρχομένου· τὴν τῆς ἁμαρτίας ζημίαν· ἐξαροῦμεν
τὴν μετάνοιαν· περιζωσώμεθα· τὰς ὀσφύας ἡμῶν τῇ νεκρώσει
τῶν ἡδονῶν· καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας ἀποδηματικο-
λυτικοῖς ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς· καὶ στηριχθῶμεν· τῇ νου-
κτηρίᾳ τῆς πίστεως· μὴ βηλώσωμεν· τοῖς ἐχθροῖς· τοῦ
δεσποτικοῦ σταυροῦ θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· ἀλλὰ καὶ ὅλον
θέσωμεν· τῷ διανοίξαντι ἡμῖν τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην
ὑποδείξαντι· σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. + ... παρασ: πρωΐ:~

Τὸ τῆς νηστείας διάγγελμα· περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ
ταύτην ὁ προπάτωρ διεφυλάξατο· τῆς τῆς Ἐδὲμ ἐκ πτω-
σεως οὐκ ἂν ἀπεστέρημεν· ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν· καὶ καλὸς ἐσ
κρῶσιν· ὁ θανατώσας καρπός· μὴ σὺν ἀρπασώμεθα
τοῖς βλεφάροις· μηδὲ γλυκανθῇ τῷ ἡμῶν ὁ φάρυγξ· τοῖς
τιμωμένοις βρώμασι· μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν· ἀτιμαζο-
μένοις· φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν· καὶ τοῖς μετακορὸν πά-
θεσιν οὐχὶ ποικιληθῶμεν· ἐν σοὶ μανθῶμεν τῷ αἵματι·
τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σχεθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως· καὶ οὐ μὴ
θανῇ ὑμῶν ὁ ὀλοθρευτής· καὶ φανοῦμεν πάσχα Χριστοῦ

παρας πε ες πα

τοιερωτατον · σωτηριαν · των ψυχων ημων +

Δευτε πιστοι εργασωμεθα · εν φωτι τα εργα του φωτος · ως εν ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν · πασαν αδικον · συγγραφην αφ εαυτων του πλησιον αφελωμεθα · μη τιθεντες προσκομμα τουτοις σκανδαλον · αφησωμεν · της σαρκος την απαθειαν · αυξησωμεν · της ψυχης τα χαρισματα · δωσωμεν · ενδεεσιν αρτον · και προσελθωμεν χριστω · εν μετανοια κρωζοντες · ο θεος ημων ελεησον ημας +

σαββα α του αγιου μμ θεοδωρ· στι ηχος δ

Δευτε φιλομαρτυρες παντες · πνευματικως ευφρανθωμεν και πανηγυρισωμεν · σημερον γαρ · προτιθησι τραπεζαν · μυστικην ο μαρτυς θεοδωρος · ευφραινων παντας τους φιλεορτους ημας · τους νοησαντας προς αυτον · χαιροις · αθλοφορε αηττητε · ο τας απειλας των τυραννων · ευτονως καταστρεψαμενος · χαιροις · ο το πηλινον σου σωμα · δια χριστον · τον θεον εκδεδωκως ταις βασανοις · χαιροις · ο εν ποικιλοις κινδυνοις · δοκιμος στρατιωτης · αναδειχθεις της ουρανιου στρατειας · [illegible] · μαρτυρων εγκαλλωπισμα · πρεσβευε · υπερ των ψυχων ημων + ηχος δ

Την θεοδωρου την χαριν · των θαυματων σου μαρτυς θεοδωρε ·

πασιν εφανη λοιπον· τοις πιστει σοι προστρεχουσιν· δεινως· αφιμε-
νους ελαυνοντες· αιχμαλωτους λυτρουσαι· θεραπευεις νοσουν-
τας· πενομενους πλουτιζεις· και διασωζεις πλεοντας· μα-
ταιον δρασμον ευσχεις οικετων· και ζημιας φανερωσιν ποι-
ποιεις· τοις συν λιθοις ιν αθληταις· και στρατιωτας παι-
δευεις· της αρπαγης ευδοκεισθαι· μη ποιοις χαριζεσθαι συμ-
παθως τα αιτηματα· θερμος ευρισκη προστατης· τοις
επιτελουσι την σου την ευγνωμοσυνην μνημην· και ημεν
αθλητα γενναιοτατε· αινουμεν σου το μαρτυριον· αι-
τησαι παρα χριστου το μεγα ελεος + Β

Δωρον θεου· υπαρχων τας ομαν ελαχθης μαρτυς θεοδωρε· οτι
και μεγαλοις δωροις σωζων· τοις προστρεχουσι παρεχεις τας
αιτησεις· ο θειον νεον· αρπαγεντα γνωμου ποτε· δορυα-
λωτον εν αλλοφυλοις στρατοις· εστησασα η χηρα· τοις
δακρυσι τον ναον σου κατελαβεν· αυτος δε ως συμπαθης·
εφιππος ελκων εφαινεσθαι· ταυτην την παιδα· αορατως
παρεστησας· και μεγαλυνον το· και σωζουτο εν ερνων τοις
θαυμασιν ουκ ελειπας· αλλ αιτησαι χριστον· τον θεον·
σωθηναι τας ψυχας ημων· + Β

Θειων δωρεων· επωνυμος ετρισμακαρ υπαρχων θεοδω-
ρε· του φωτος γαρ του θειου· αδυτος φωστηρ αναδειχθης·

κατεπληξας αθλοις αυτου· την συμπασαν κτησιν· και πυρος
ομβροτερος φανεις την φλογα κατεσβεσας· και τον δολιχ
δρακοντος· την καραν συντριψας· διο εν τοις αθλοις αυτου
χριστος ο βασιλευς αναφανθεις· εστεφανωσε την θειαν καραν σου· με
γαλομαρτυς αθλητα· ως εχων παρρησιαν προς θεον· ε
κτενως ικετευε· υπερ των ψυχων ημων· +

Η καθαρα· και παναμωμος μνημη· επεδημησας ανω προς
ημας· μαρτυρικων θαυματων· πολεις χρυσων ησκημενη· δι
απαρρησιασας· των ψυχικων πολεμιων και ρυπων εκκαθα
ρωμεθα· και δια των μαρτυρικων· σημειων και αθλων·
γενναιως κατα των παθων ανδριζομεθα· ο θειν και της ιε
ρας αγκρατησας την χαριν φωτιζομενοι· και ταις θαυμα
τουργιαις· θεοδωρου του μαρτυρος· τη προς χριστον ση
ειζομεθα παρισιει· αιτουμενοι αυτον· σωτηριαν [illegible]

Χορος ουρανοις εστεφθη· μαρτυ ≈ ταις ψυχαις ημων· +
ρων χαρμονικως· γνω εν το τεμενει σου· αθλοφορε
θεοδωρε· και αθλων τα γνωρισματα τοις αθλοις προτου
σιν της μαρτυριας αυτου· και αυτος ο στεφοδοτης χριστος
παρεχειν· πλουτοποια χαρισματα τοις υμνωδοις δε
ξια παρεχομενος· ον ποθησας εξηγησεις· και δρομον απη

λιας · ὃν περ ἐπόθησας · οὐκ ἐξέτασας · καὶ φωτίσαι τὰς

ἦχος πλ. δ'

Ὀργάνῳ χρισάμενος ὁ δυσμενὴς εἰς · τὸ σὸν + ψυχὰς ἡμῶν +

μανωστάτῳ τυράννῳ δι' ἐπινοίας πονηρᾶς · τὸν ἡνίκα ζακε

θαρρίζομενον λαὸν ἐλάβετο · τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν · κε

χραμένοις βρώμασιν ἐπειρᾶτο καταμιαίνειν · ἀλλ' αὐτὸς

τὸ ἐκείνου · μηχάνημα σοφωτέρα · διέλυσας ἐπινοίᾳ ·

ὄναρ ἐπιστὰς τῷ τότε ἀρχιερεῖ · καὶ τῶ καθ' ὑμῶν τῆς γνώ

μης ἀνακαλύψας · καὶ τὸ αὐτόπτον τοῦ ἐγχειρήματος

ἀποδηλῶν · καὶ διό σοι χαριστήρια θύοντες · σωτῆρι ἐπι

γραφόμεθα · ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμε

νοι · καὶ τὸ λοιπὸν ὑπερέξαι τουμενοι · τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πο

νηροῦ · ἀλλὰ καὶ περισώζεσθαι · ταῖς πρὸς θεόν σου

πρεσβείαις · μάρτυς θεόδωρε · +

ἦχος πλ. δ'

Ἀγνῶς ὡς ἠθλήσας ὀρθῶς · καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς · ἐφα

νέρωσας τῷ κόσμῳ θεόδωρε · Χριστὸς γάρ σου σοφέ ·

τὴν μνήμην ἐδόξασεν · ἐν ᾗ σύμφωνος οἱ πιστοὶ · εὐφη

μοῦντες ὑμνοῦμεν · τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου · +

ἦχος λ'

Τῇ μαρτυρικῇ σου πρὸς θεὸν · παρρησίᾳ θεόδωρε · τὸ τοῦ

ἀποστάτου · κατὰ τῆς Χριστοῦ πίστεως μηχάνημα ·

ἠμαύρωσας ὃν ἀπεξέλεξας ὑπέρμαχος · τῷ δεξιῷ τι χρ

ματίσας λαῶ· διδοὺς ἰσαστα φρικτῆς· τῶν μεμολυσμένων
πρωμάτων· θυσίαις εἰδώλων καὶ σαυτὸν λυτρωσάμενος· ὁ δὲ
ὁ ξ· καὶ ὡς εἰδώλων καθεῖλες ... καὶ ὡς τῆς ποίμνης Χριστοῦ
σωτῆρα καὶ φυλακα· καὶ προστάτην ἡμῶν δ᾽ ὑπήκοον·
τιμὸν τοῖς ὑμνάσμασι δεόμεθα· ἱλασμὸν καὶ φωτισμὸν·
διὰ σοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· + ἦχ. πλ. β

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν· ἀξίως καθυποδησάμενος ἀθλοφόρε
Χριστοῦ· καὶ λογικὴν λατρείαν· ἀξίως ἀπερ μοχοῦν τὴν δ-
μαμβαῖτου· τῶν εἰδώλων τὰς θυσίας· καὶ τῶν τυράννων
τὰς ἀπειλὰς ἀθλήσας ἀπεδείξας· καταφρονῶν τῶν βα-
σάνων καὶ τοῦ πρὸς καιροῦ πυρός· ἄλλω· θῶν δωρεῶν·
καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· ἀπὸ πάσης περιστάσεως· τὴν πρε-
σβείαν σου σῶζε τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου· +

Ἀθλητικὸν συνιστάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης· ἐν-
δρυνθεὶς ἀθλοφόρε· τὴν πυρίφθογγον γλῶτταν σου· κα-
ταῖς χειλὰς λικινίου τοῦ ἀπανθρώπου· διὸ καὶ συναθλοῖς·
χορεύων μακαρίζει· αἰτῶ Χριστὸν τῷ θεῷ· ὅπως ἵλεως
γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· +

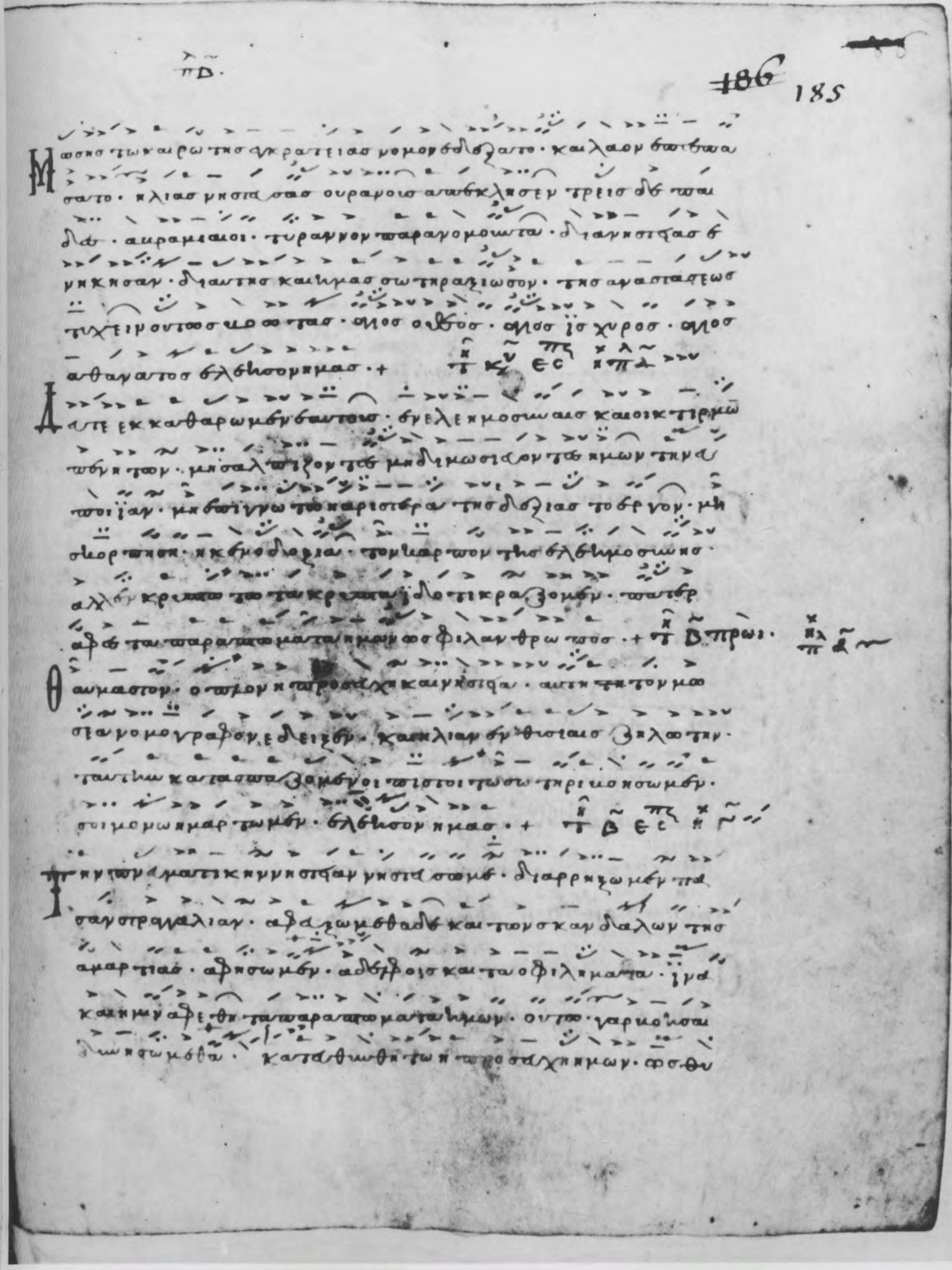
Τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας· στιχ. ἦχ. β

Ἡ χάρις ἐπιλάμψασα τῆς ἀληθείας· τὰ προτυπούμενα

απαγαισ κιοτελωσ · γνωσα παραβαλων εκ πε πελεσται · ιδου γαρ
η εκκλησια · την ευσωμον εικονα χριστου · ωσ περ κοσμον
κοσμον ενανθιζεται · τησ σκηνησ · του μαρ τυριου τον τυ
πον προ ταπογραφουσα · και την ορ θοδοξον πιστιν κατεχου
σα · ινα ον σεβομεθα · τουτου και την εικονα · διακρατουν
τεσ μη πλανωμεθα · ενδυσασθωσαν αισχυνην · οι ουτωσ μη πι
στευοντεσ · ημιν γαρ δοξα · του σαρκωθεντοσ η μορφη · ευσε
βωσ προσκυνουμενη · ου θεοποιουμενη · ταυτην κατασπα
ζομενοι πιστοι κραξωμεν · ο θεοσ · σωσον τον λαον σου · και
ευλογησον την κληρονομιαν σου · + ἦχος β

Οι ζηλασ ενιζαν · εισ ασεβιζαν προυαν τε · και τω φωτι τησ
γνωσεωσ ελλαμφθεντεσ · ψαλμικωσ τασ χειρασ κροτησωμεν ·
ευχαριστηριον υμνον θεω προσαγοντεσ · και ταισ εν τοιχοισ
και πιναξιν και ιεροισ σκευεσιν · εγχαραχθεισασ ιεραισ χριστου
εικονασ · τησ παναγνου και παντων των αγιων · τιμητι
κωσ προσκυνησωμεν · αποβαλλομενοι την δυσσεβη του
κακοδοξου θρησκειαν · η γαρ τιμη τησ εικονοσ · ωσ φησι
βασιλειοσ · επι το πρωτοτυπον διαβαινει · αιτουμενοι
ταισ πρεσβειαισ · τησ αχραντου σου μητροσ · χριστε ο θε
οσ ημων · και παντων των αγιων · δωρεισθαι ημιν το μεγα ελ

✠ κυ α των νη · επι πρωι ἦχος πλ β

186
185
ἠλίας νηστεύσας
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς
θαυμαστόν
ἐλέησον ἡμᾶς

μεγα μα ενωπιον σου κυριε. + ηχ γ΄ πρωι

Ϊ γαστιρ αθυμουσα ψυχη μου· τη αμαρτια δουλευσασα· ϊατρι
ασθενουσα τω ϊατρω ου προσετρεχες· ϊδου καιρος ευπρος
δεκτος· ϊδου σωτηριος ημερα αληθως· διαναστη
τι· μη στρεψον σου το προσωπον· τοις της μετανοιας δακρυ
σιν· και ελαιω της ελεημοσυνης· την λαμπαδα φαιδρυναν·
οπως αρεστης ϊλασμον παρα χριστου τον νυμφιου και το
μεγα ελεος. + ηχ γ΄ εσπ.

Ο σαρκι σταυρωθεις κυριε· και σαυτω συνσταυρωσας
τον παλαιον ημων ανθρωπον· την δουλου χειρι εγχειρησ
ασαν ωραιαν· και τον ανθρωπολεθρον συνεκεντησας
οφιν· καθηλωσον τω φοβω σου τας σαρκας μου· και τω
πωθω σου προσσον μου την ψυχην· ϊνα τω σω καθοπλι
ζομενος παθει· εγκρατως διανυσαι· την της νηστειας
προθεσμιαν· μη μονον γαστρος· αλλα και των αλλων αισθησεων
της αμαρτιας κρατων· συντριβην δε καρδιας· και πνευ
ματος ταπεινωσιν θυσωσι· παρ' ης των προσαγομενων
μοι παισματων· αφθονην ευρισαι φιλανθρωπε. + ηχ δ΄ πρωι

Ο δια σταυρου σου κυριε· λυσας θανατον και σαχθεντα
τω κοσμω· δια ξυλου κρωσιν· και ανακαλεσας εν πα
ραδεισω· αυτος δια της εγκρατειας της νηστειας ημας· ρυσαι

[illegible] τῆς [illegible] ψυχοφθόρου· καὶ ἀξίωσον ἐργάζεσθαι· τὴν μένουσαν βρῶσιν· σὺ ζωῆς αἰωνίου· ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων· τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς· ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀληθεῖν ... ... σοδεόμεθα· +

Τὴν πραγματικὴν ἀδελφοί· ἀναλαβόντες νηστείαν· τὴν γλῶσσαν μὴ λαλῶμεν τὰ ματαιολόγια· μηδὲ ἰθέσθαι πρόσκομμα· τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν φαιδρύναντες· τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα· τοῖς δάκρυσιν· βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος· +

Ἠξαγορείας ὁ καιρός· καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡμῖν· ὁ τῆς νηστείας ὅλων· ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς ἀπορίαν· οὐδὲν γὰρ οὕτως σώζει ψυχήν· ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεομένων· ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ· ἐκ θανάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον· αὐτὴν· ἀσπασώμεθα· ἡ σοῦ δὲν ἴσον· ἡ καρπὸς γὰρ [illegible]· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μὴ [illegible] · κατ[illegible] τοῦ κτήσαντος ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ πρωτόπλαστοι· τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς· θάνατον ἐκαρπώσαντο· τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν· διὸ νηστεύσωμεν πιστοὶ τροφῶν φθειρομένων· καὶ πα

+ ς πρωΐ

θωνομεθριων· ἵνα τῆς [illegible] τοῦ θείου σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν·
καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν
πατρίδα· κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος +

Ἡ πανθαύμαστος νηστεία παροῦσα· τοῖς καλῶς θέλουσιν ἀπο-
τῆς ἁμαρτίας· ἰατρεῖον [illegible] ἡμᾶς [illegible] τὸν
[illegible] τιμήσωμεν· τὰς [illegible] πλάκας· [illegible]
[illegible] ὑποκρινώμεθα· [illegible]
[illegible]· μὴ γενώμεθα μέτοχοι· [illegible]
[illegible]· μὴ σκυθρωπάσωμεν ἰουδαϊκῶς· ἀλλ' [illegible]
[illegible] φαιδρυνθῶμεν· μὴ φαρισαϊκῶς· [illegible] ὑποκριθῶμεν·
ἀλλ' [illegible] καλλωπισθῶμεν· [illegible] καυχώμενοι· [illegible]
ρῷ Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + ς ἐς [illegible]

Νῦν ὁ καιρὸς ὁ [illegible]· νῦν ἡμέρα σωτηρίας· ἐν τῷ
[illegible] τὸν [illegible] τὴν ψυχήν· καὶ τὸ φορ-
τίον τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀπὸ [illegible] φιλάνθρωπε· +

κυ β τῶν ἡ στι πρωΐ [illegible]

Τοῖς ἐν σκότει· ἁμαρτημάτων [illegible] ὁμοίοις· φῶς ἀνέτει-
λας Χριστέ· τὸν καιρὸν τῆς [illegible]· καὶ τὴν [illegible]
ἡμέραν τοῦ πάθους [illegible] ἡμῖν· ἵνα [illegible] σοι· ἀ-
[illegible] ὁ Θεός· [illegible] ἡμᾶς· + κυ ἐς [illegible]

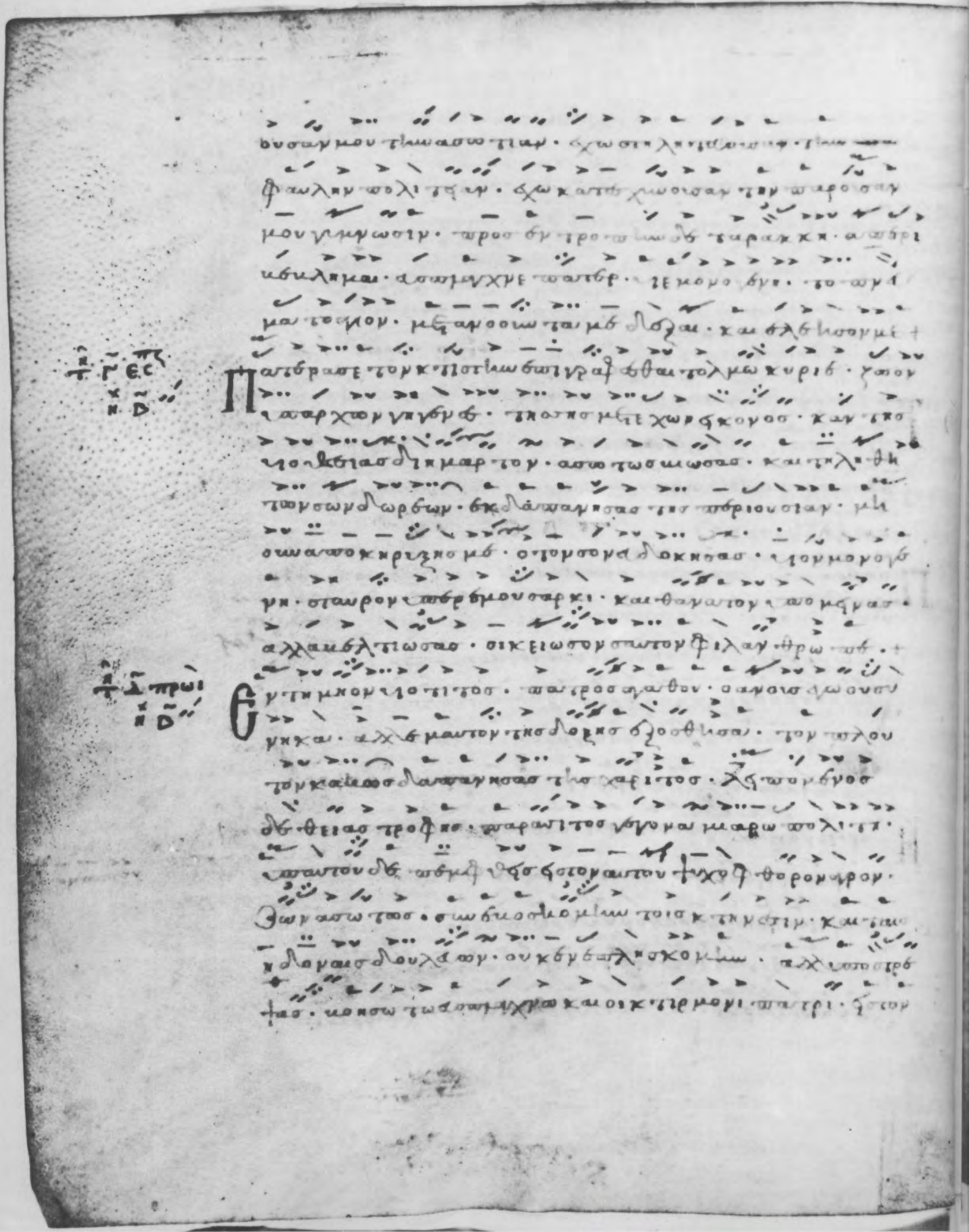
Χαλινοῖς ἀπ[illegible]· τοῖς πατρικοῖς [illegible] φρεσί·

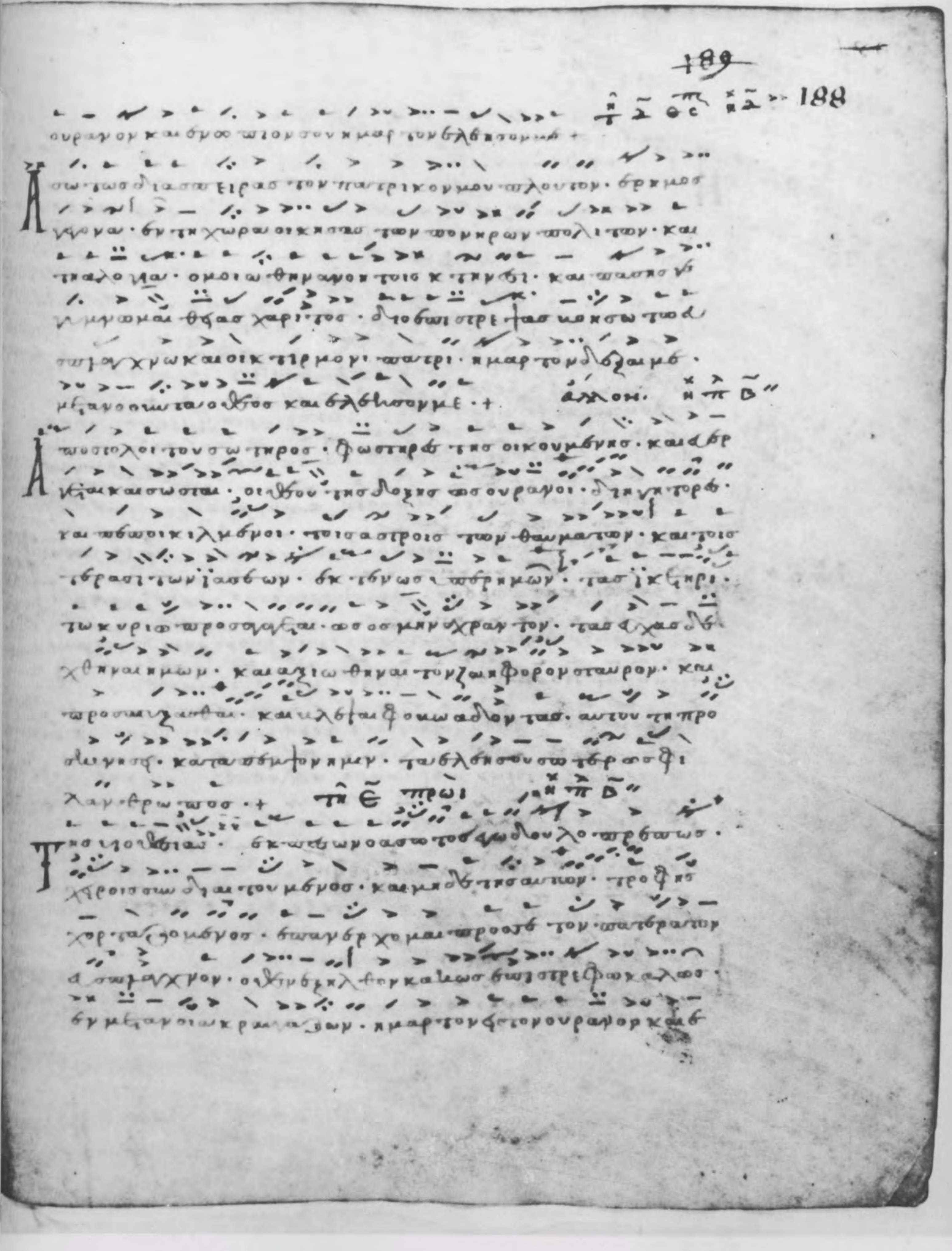
τοῖς κτήνεσι τῆς ἁμαρτίας λογισμοῖς συνέζευξα· ὅλον
μου τὸν βίον· δαπανήσας ἀσώτως ὁ τάλας φεῦ· τροφῆς δὲ
χρῄζων μόνος ἐκ βάθους καρδίας· προσκεκρουκένου
σαν· ἡδονὴν μὲν τοι μόνην· ἀλλὰ Σωτὴρ ἀγαθέ· μὴ κλείσῃς
μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα· ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με·
ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν· καὶ σῶσόν με· + ἦχ β΄ πρωΐ ...

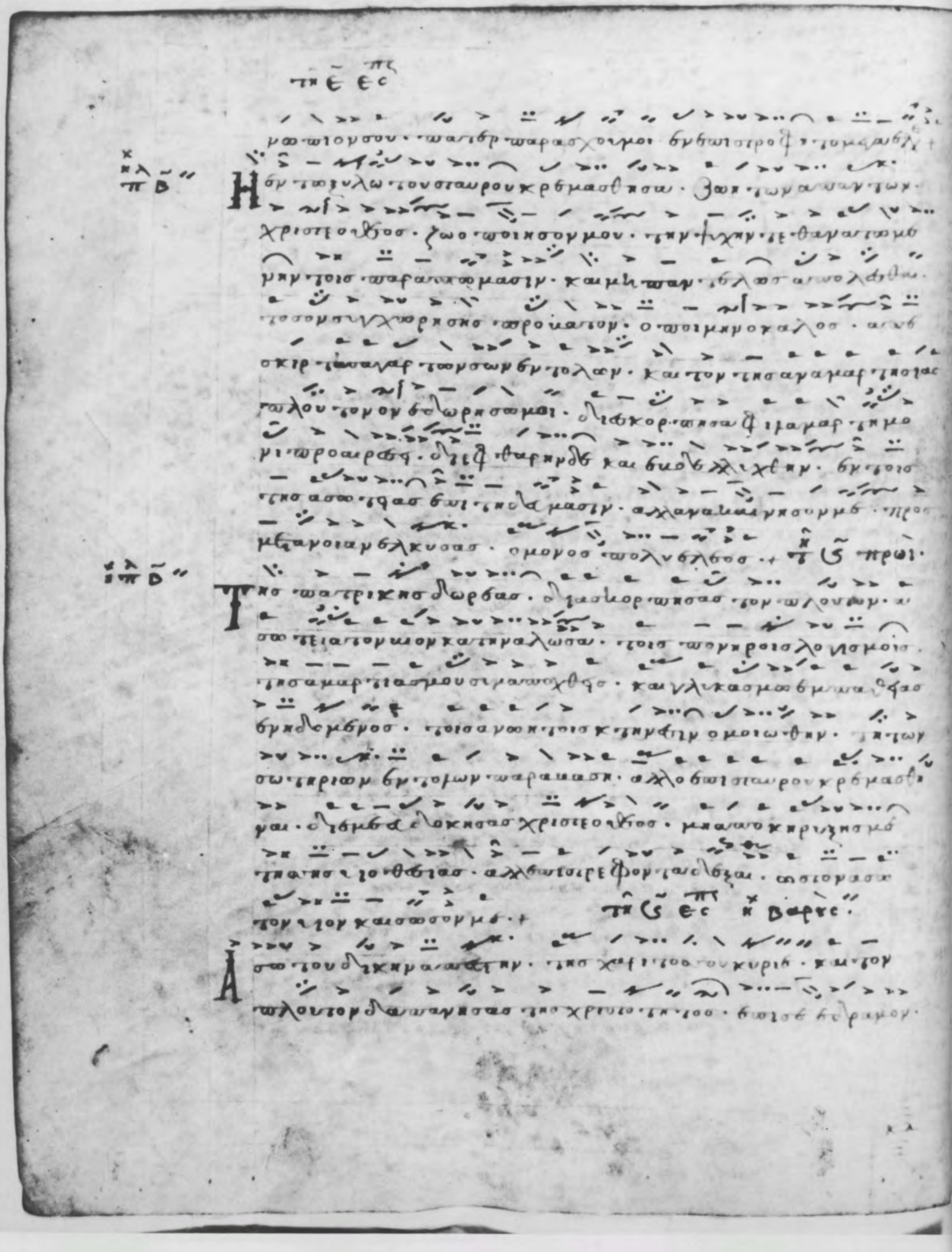
Τῶν χαλεπῶν τῶν πταισμάτων μου ῥυπωθεὶς ἐβδέλυγμαι· κ(ύρι)ε
τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκκέκλεισμαι· οἴκτειρόν με· τῇ
ἀβάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ· ὡς τὸν ἄσωτον παῖδα· ὁ θ(εό)ς·
καὶ ἐλέησόν με· + ἦχ β΄ ἐς πζ ... β΄

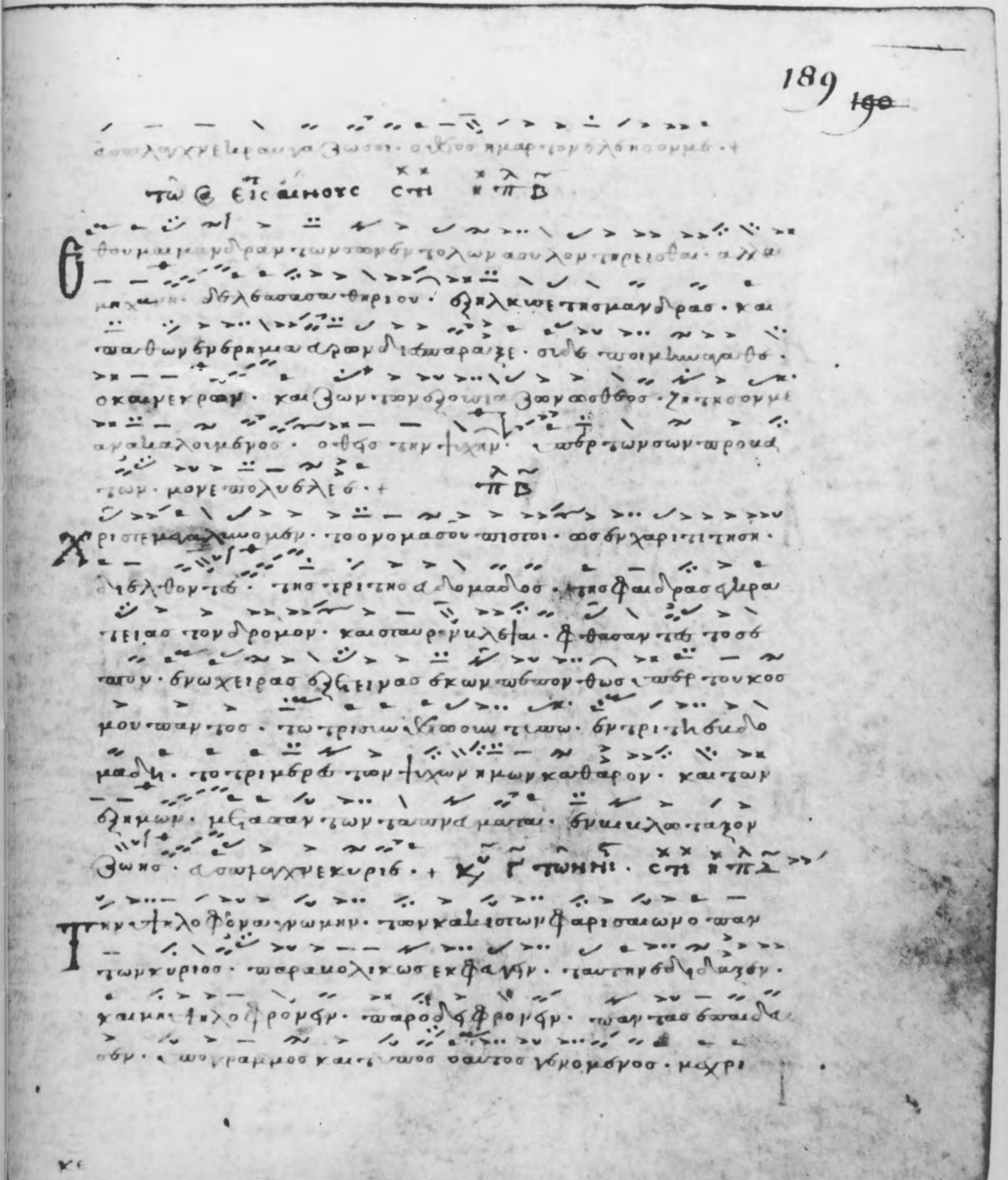
Πάτερ ἀγαθέ· πάντων ὧν μοι δεδώκας· φθινήσας ἐν παρρη
σίᾳ· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ· καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολίτῃ·
ζωὴν μοχθηρὰν διανύσας· καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς· οὐκ ἐ
νεπλησκόμην· διὸ δεδραμὼν πρὸς ἀπείρονα τοῦ σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν· σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν· τῇ φιλαν
θρωπίᾳ σου καὶ σῶσόν με· + ἦχ γ΄ πρωΐ ... βαρύς·

Ἥμαρτον ὁ μόνος ... σοι κύριε· ὁ ἄσωτος ἐγώ· οὐ τολμῶ ἀτενίσαι
εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα· ἐκεῖ ἀδικῶν γὰρ ἐκ πάθων ... ἄθλιος·
ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκ εἰμὶ ἄ
ξιος κληθῆναι υἱός σου· ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω· οὐ χρῄ
ζω τεκνορῶν· οὐδὲ ... μισθίων· ...

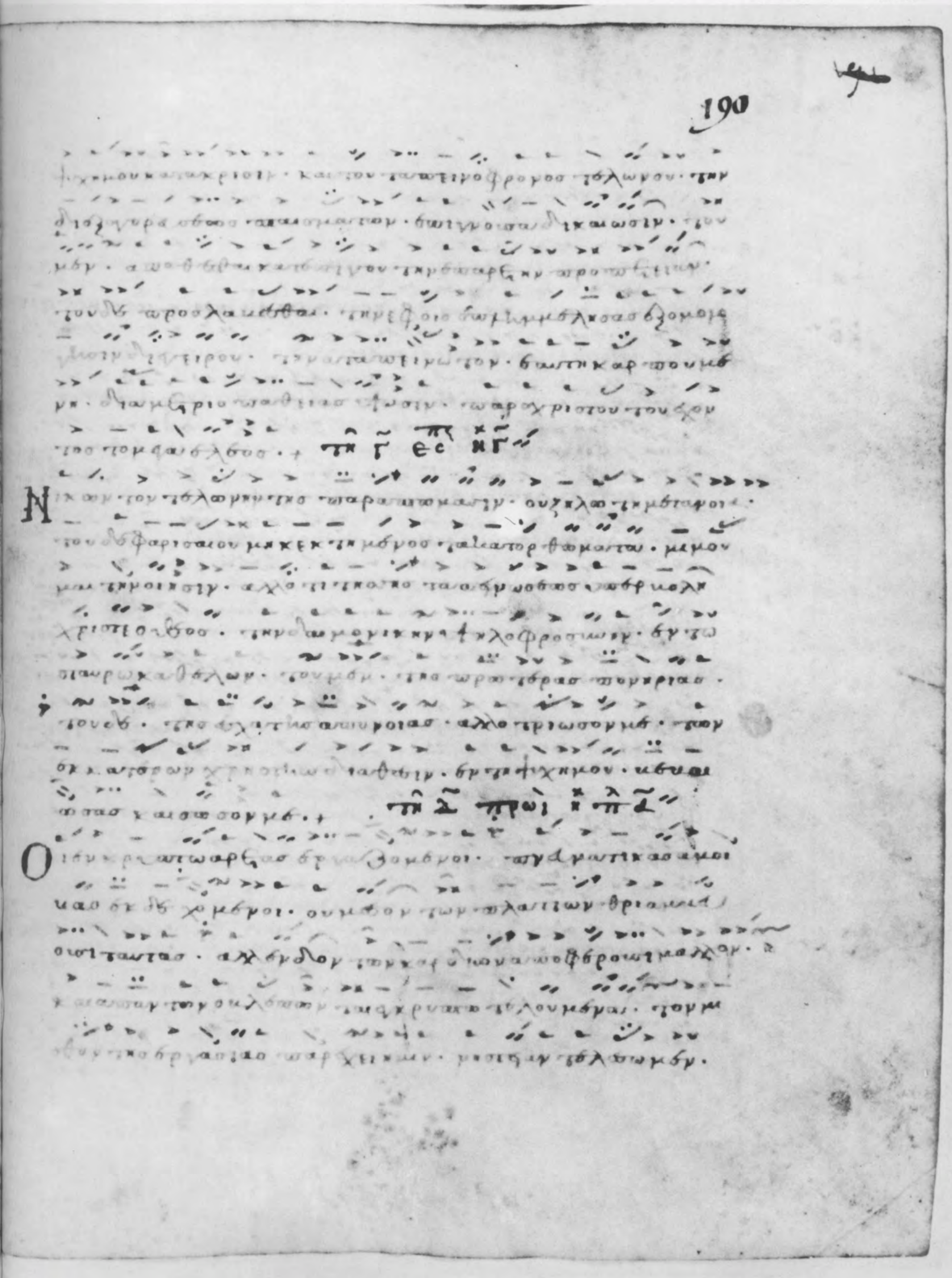

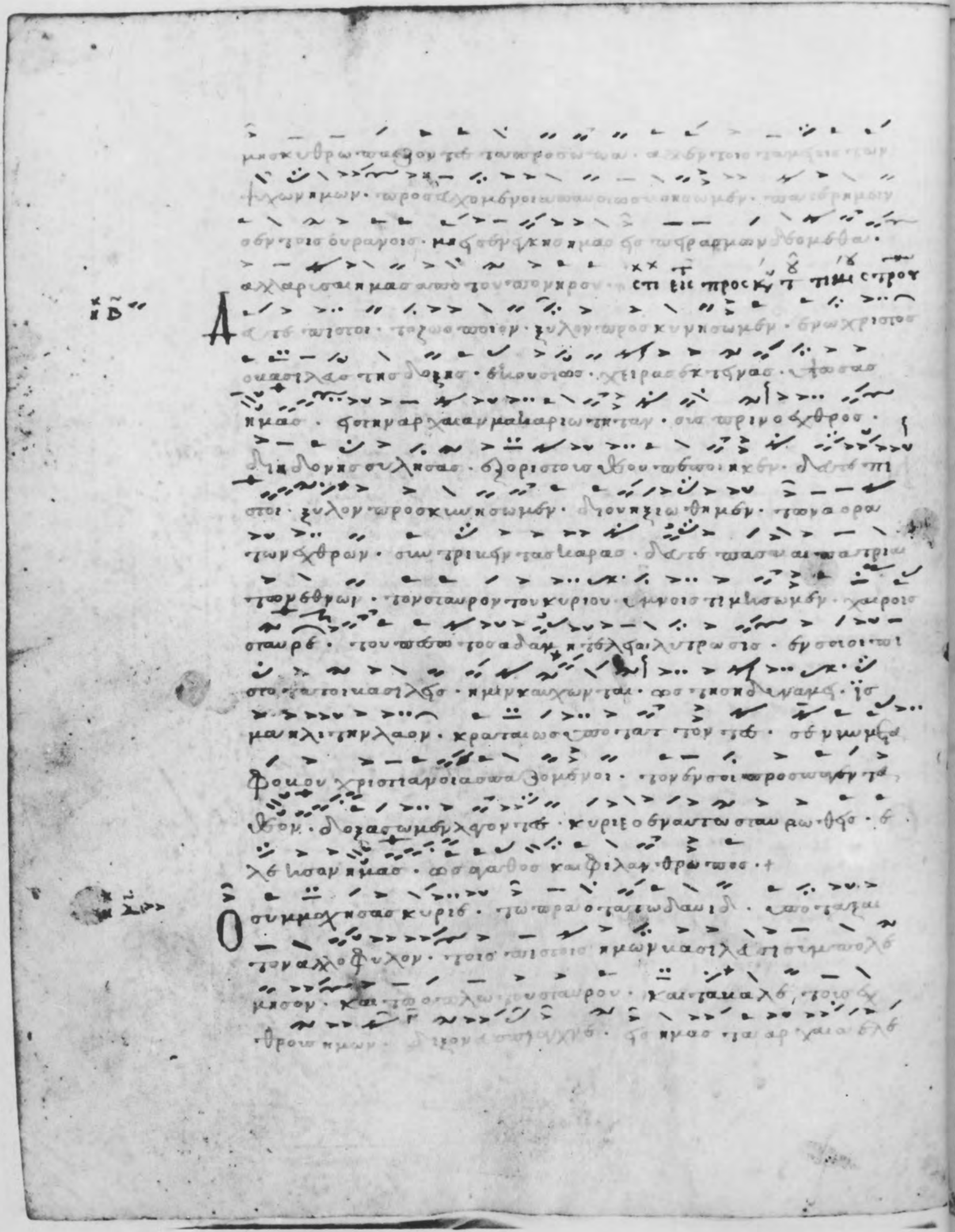

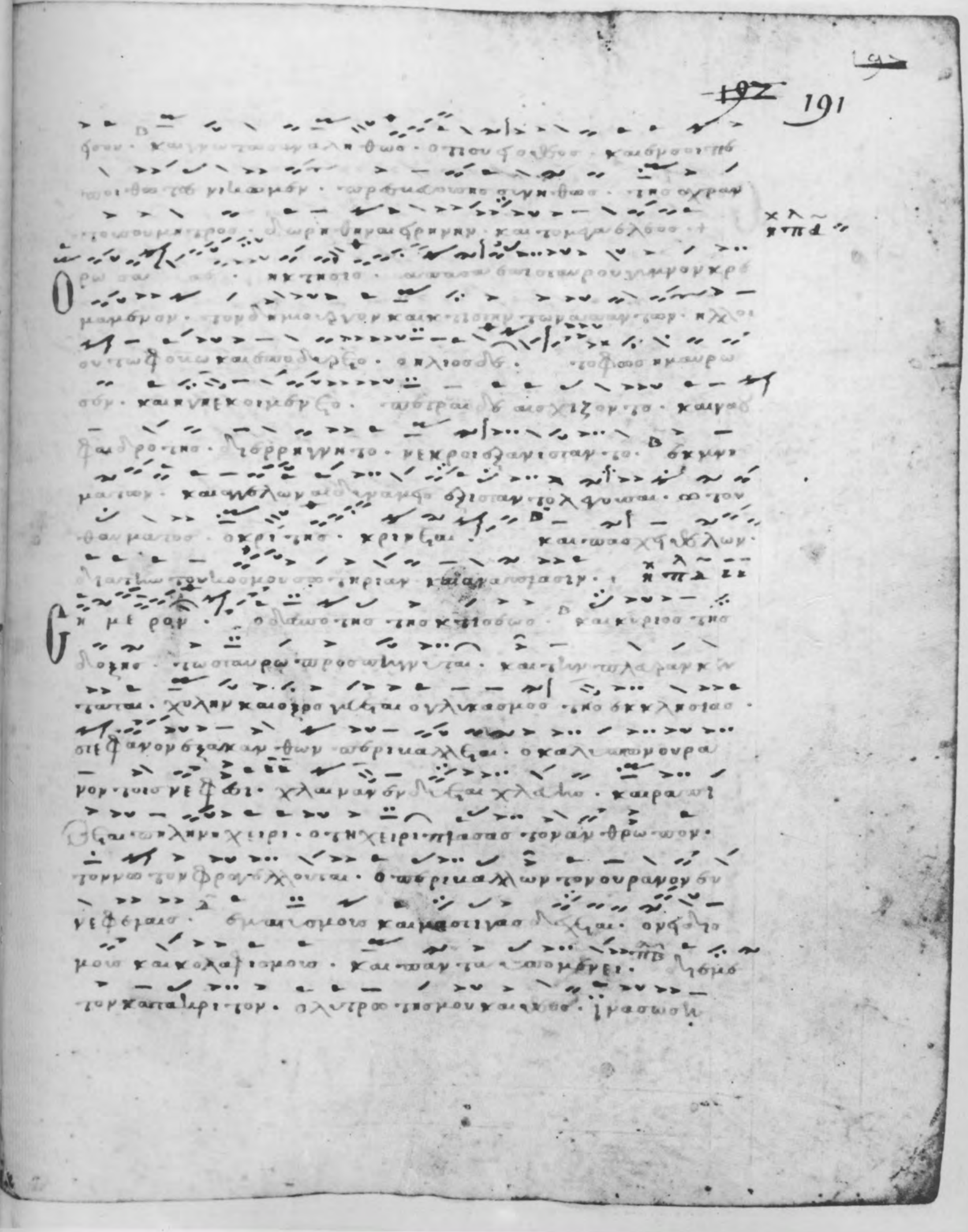

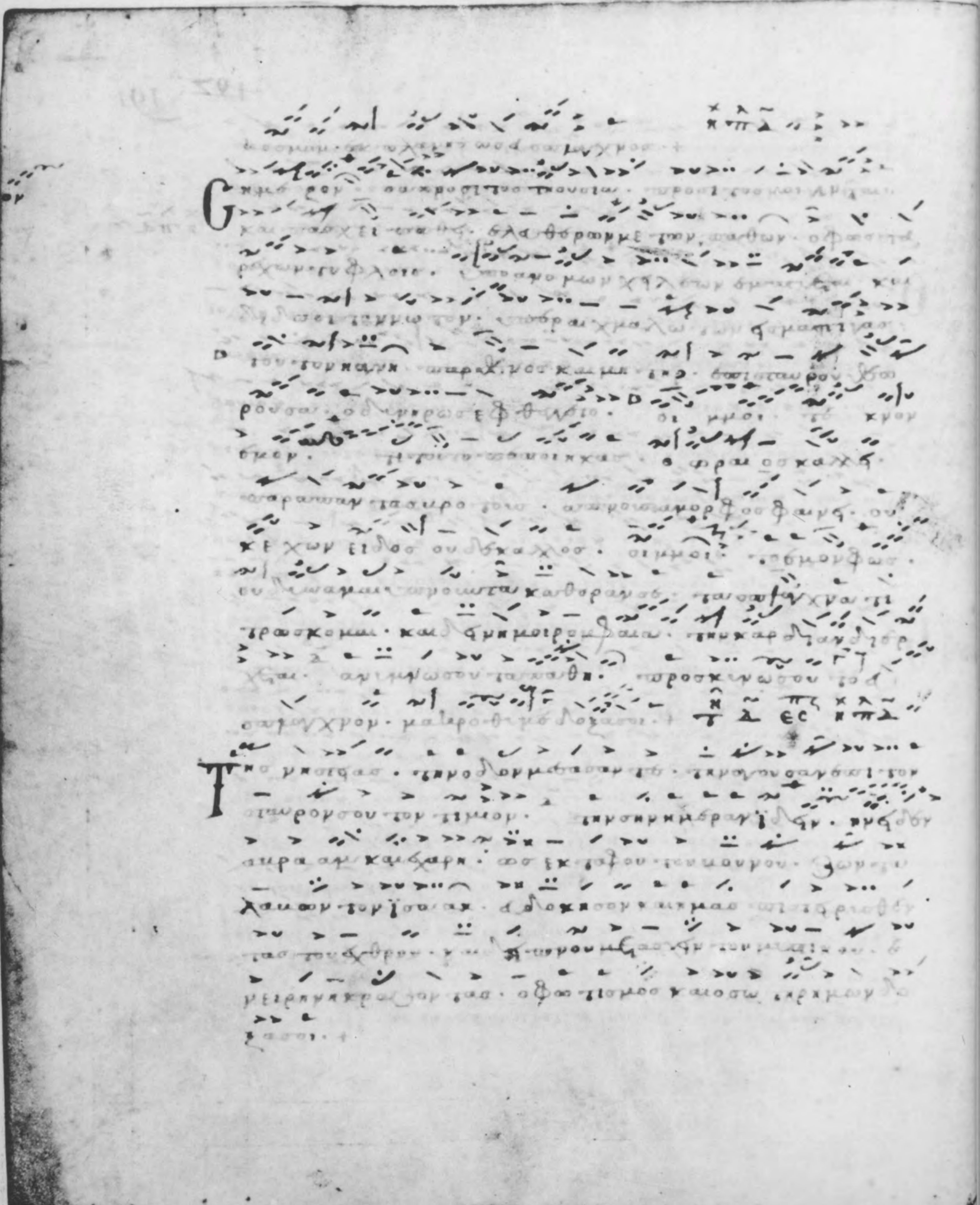

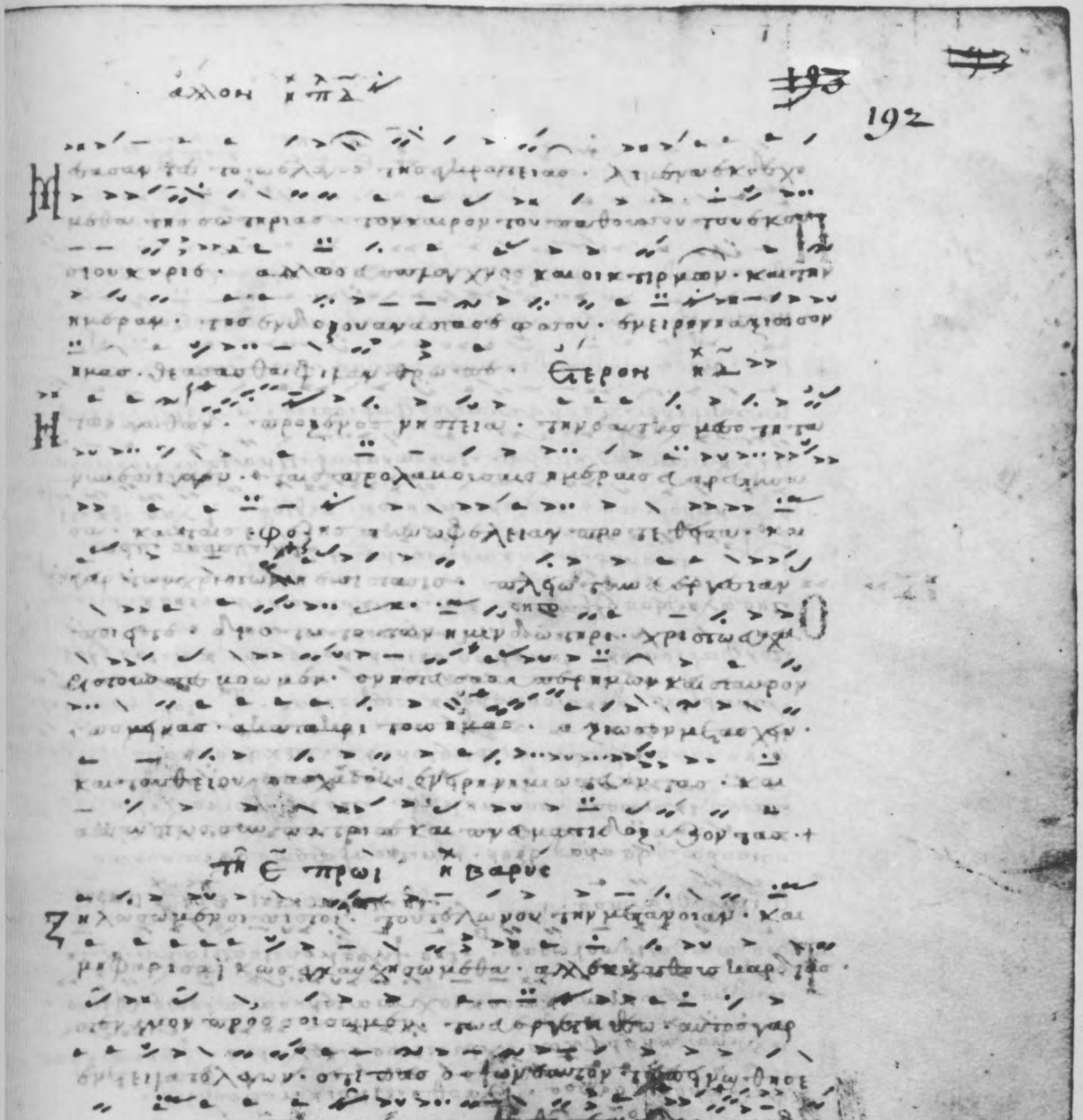

μαρτωλοὺς καὶ σῶσον ἡμᾶς. +

Παρὰ κυρίου τοῦ τελεσθῆναι σαν τοῦ θανάτου· μέχρι τοῦ σταυροῦ
θανάτου ἰάσεως· μαθοῦσα ψυχή μου τὴν ἐκ ταπεινώσεως
μώσιν· καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑψηλοφροσύνης ταπείνωσιν· ἐπάρσεως μὴ σπό-
ρου· μὴ σπείρουσα τὴν δικαίαν· ὡς ἀκούσασα· τὸν πλησίον
καταλείψαι· ὡς ὁ μεγάλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλ᾽ ἐν φρονήμα-
τι· καταλειπομένη· τῶν σῶν ἁμαρτημάτων· μνημονεύ-
ουσα μόνον· ὡς ὁ τελώνης μόνος· ὁ θεὸς ἱλάσθητί
μοι· τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ σῶσον ἡμᾶς. + τῇ Παρασκευῇ πρωΐ

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστής· καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος·
τὸν Φαρισαῖον· τὴν κενοδοξίαν νικώμενον· καὶ τὰς ἐξ ἔ-
νων ἀρετάς· δικαιούμενον κατέκρινας· τὸν δὲ τελώνην·
ἐν κατανύξει προσευχόμενον· καὶ ταπεινούμενον κατακρίναν-
τα ἐδικαίωσας· οὐ καὶ ἡμᾶς· τῆς μετανοίας ζηλωτὰς
ὁ σταυρωθεὶς ἀνάδειξον· καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξίωσον ὡς
φιλάνθρωπος. + τῇ Παρασκευῇ ἑσπ(έρας) ἦχ(ος) β' ἀρχ(ή):

Τοῖς πάθεσι δουλώσας· τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα· κτη-
νώδης γέγονα· καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς τὸ ὕψος·
ἀλλὰ κάτω νενευκὼς· [illegible] ὁ τελώνης. δέομαι κραυ-
γάζων σοι· ὁ θεός· ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

+ Κυριακῇ [illegible] τελώνου. πρωΐ. ἦχ(ος) α'

Δ ατεργασώμεθα· ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι· καρπ[illegible]

194 193

μανιοις· εν τουτω ποιουμενοι· συν ευμυρωμασι και πομασι

κοπιων τε· αλλ' εν προσευχαις και νηστειαις τας αρετας κα

τορθουντες· τουτοις αρεσκομενος· ο κυριος τον εργον δη

ναριον παρεχει· δι ου ψυχας λυτρουται· χρεωστας αμαρτιας·

ομοιος πολυελεος + πλ. δ' ες η βαρυς·

Ο τον αμπελωνα φυτευσας· και τους εργατας καλεσας· ευσπλαγχνως

παρχεις σωτηρ· δια τι οι της ενδεκατης ωρας αγωνισαι· μισθον

απολαυομεν· οτι προσιοι παρ σου δια την και ελεημον·

μικρον εργασαμενοι· κομιζωμεθα· το της ψυχης ελεος +

Λιθοις λογισμοις πεπληρωμενα· δια μελετης τον νουν·

τραυματισθεις την ψυχην· και εκ της νηστειας ...

φω· ουτε ιερας ο προ του νομου προσευχομαι του· ουτε·

λαϊ της μεγαλομονου ... σου· ο παραδεχομενος

εθους· ουκ εκ της αμαρτιας· αλλ εκ της θεοτοκου· κυριε δο

ξα σοι + ἦχος β' πρωι· πλ. β'

Τον τοις λησταις περιπεσοντων· ομοιωθεντα· ελεεινοτατων

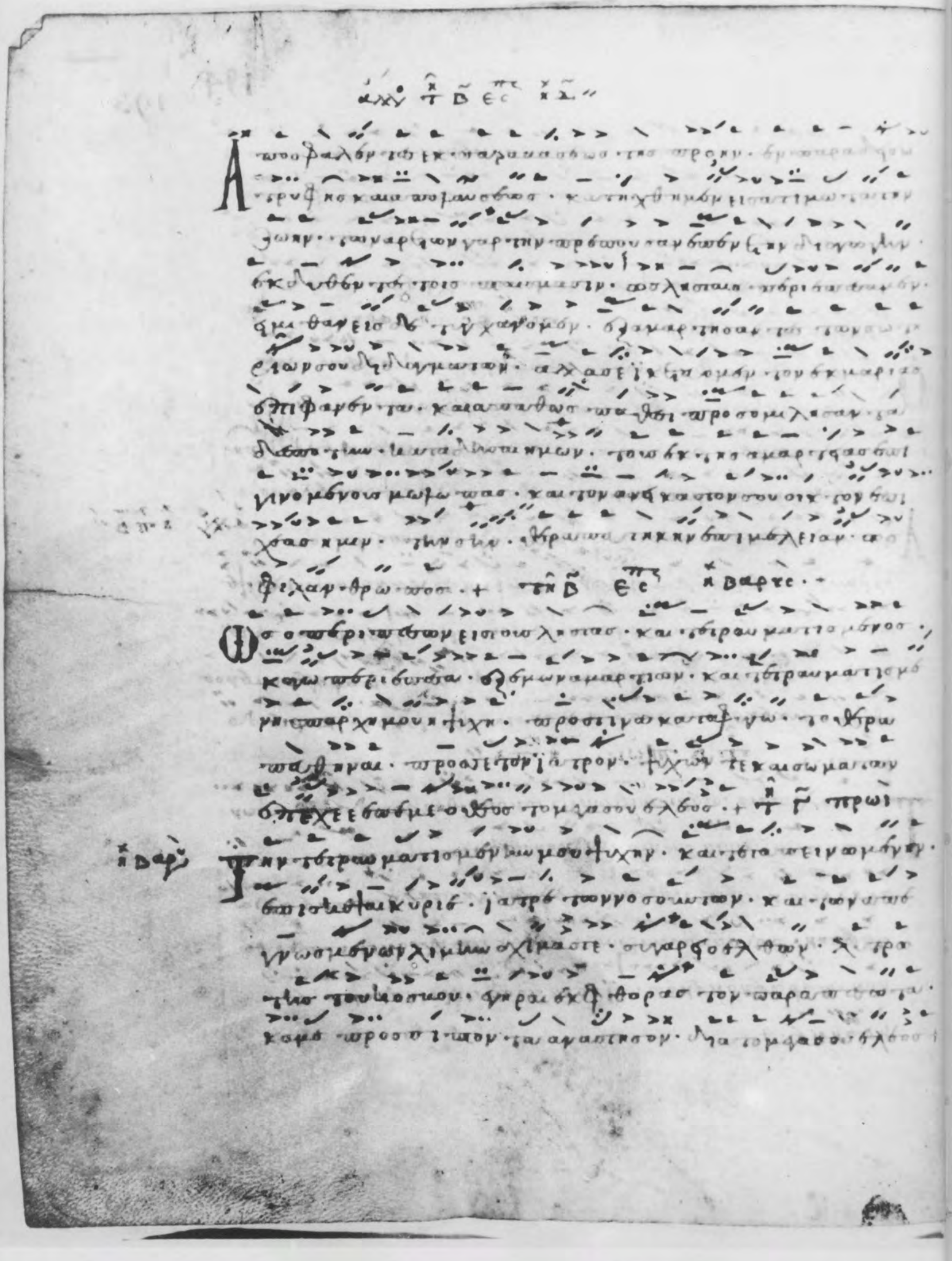
απαντων· τοις πταισμασι ... περιπεσων· και ... παντος

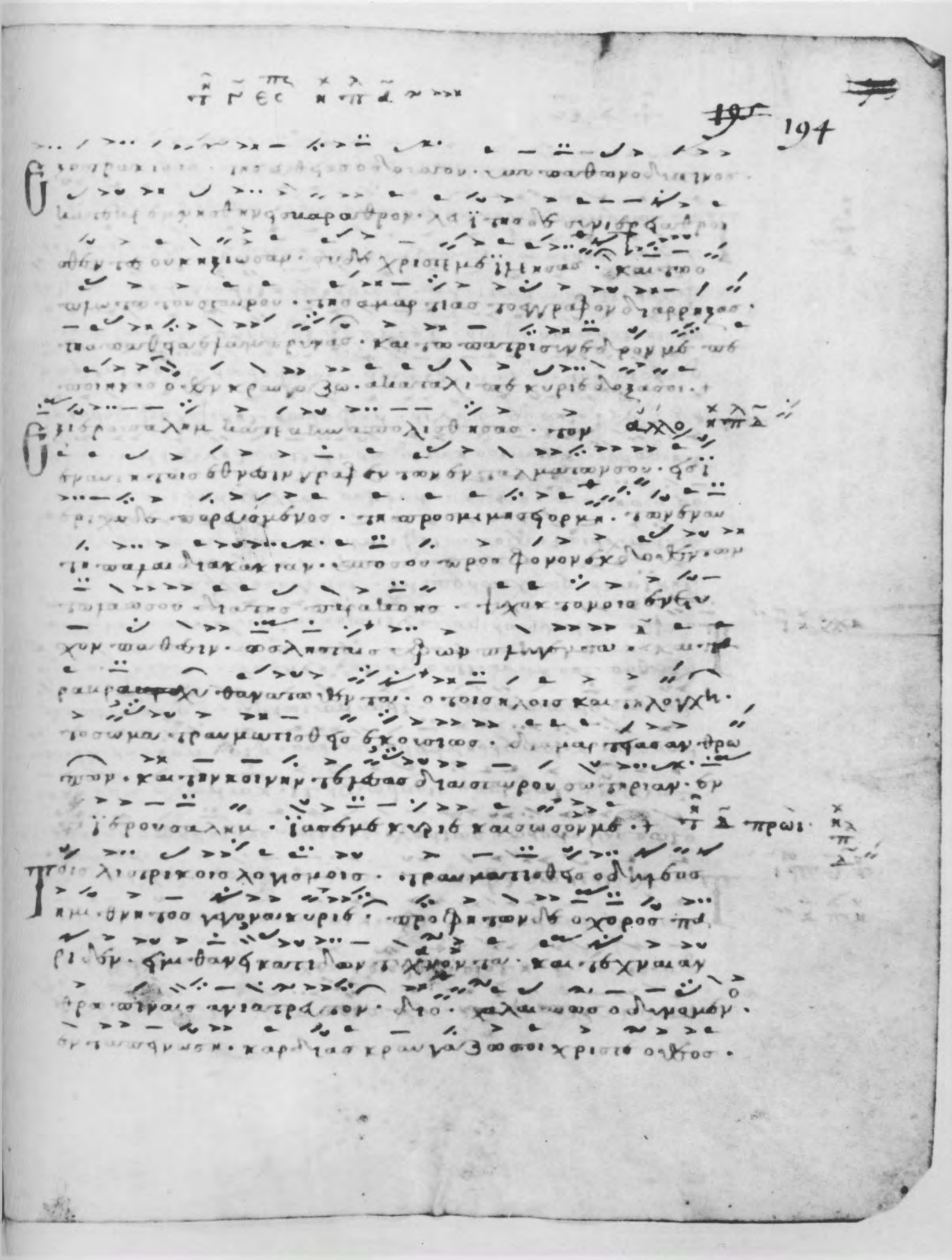
ανηλεως καιριως θειω· αλλα μη καταλειπωμεν ... ασιαν

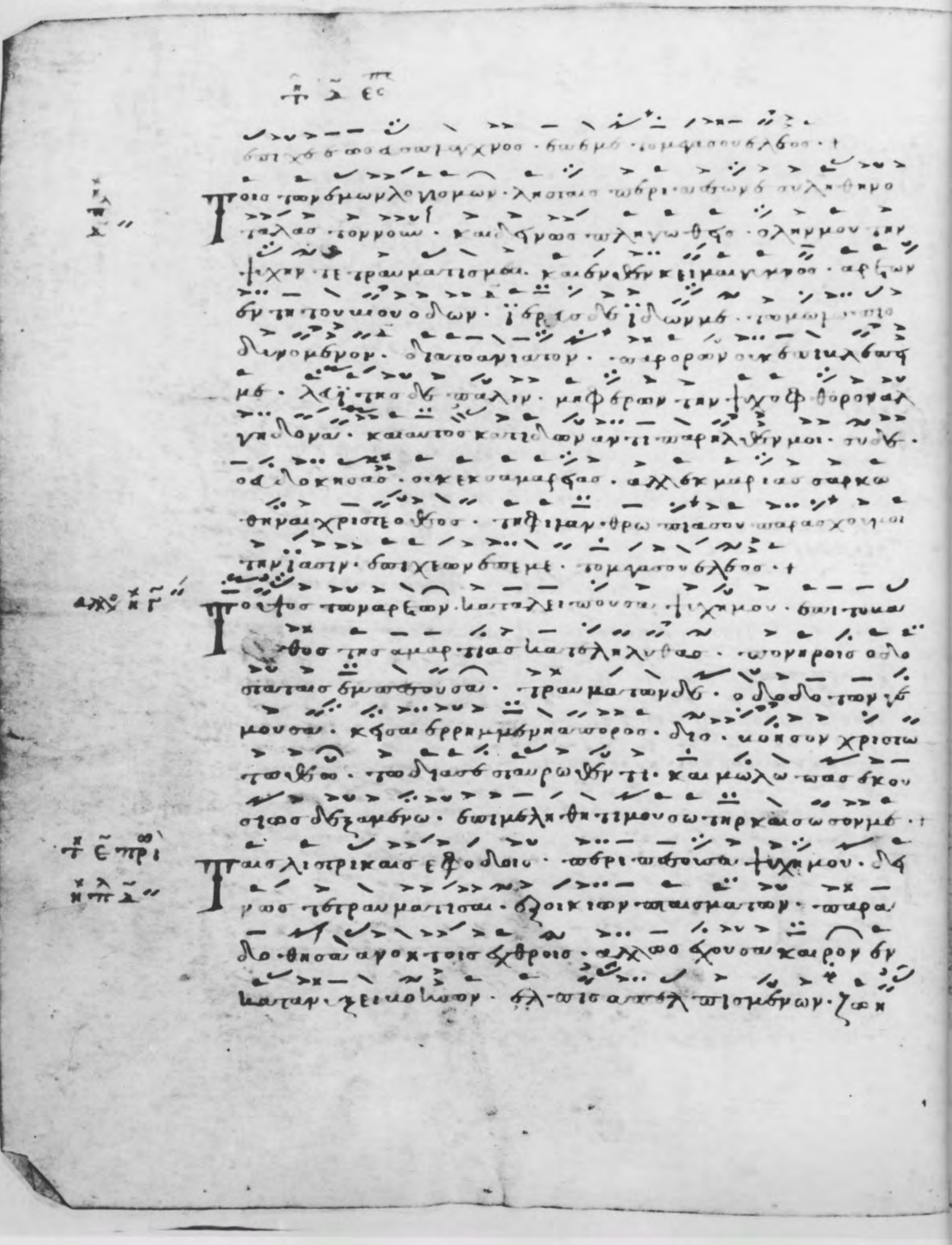
ιερωτατον· ο ουκ εκ της αμαρτιας· αλλ εκ της Μαριας της παρθε

νου· παραγενομενος· Ιησου της σωτηριας ονομα· ελε

ησον με +

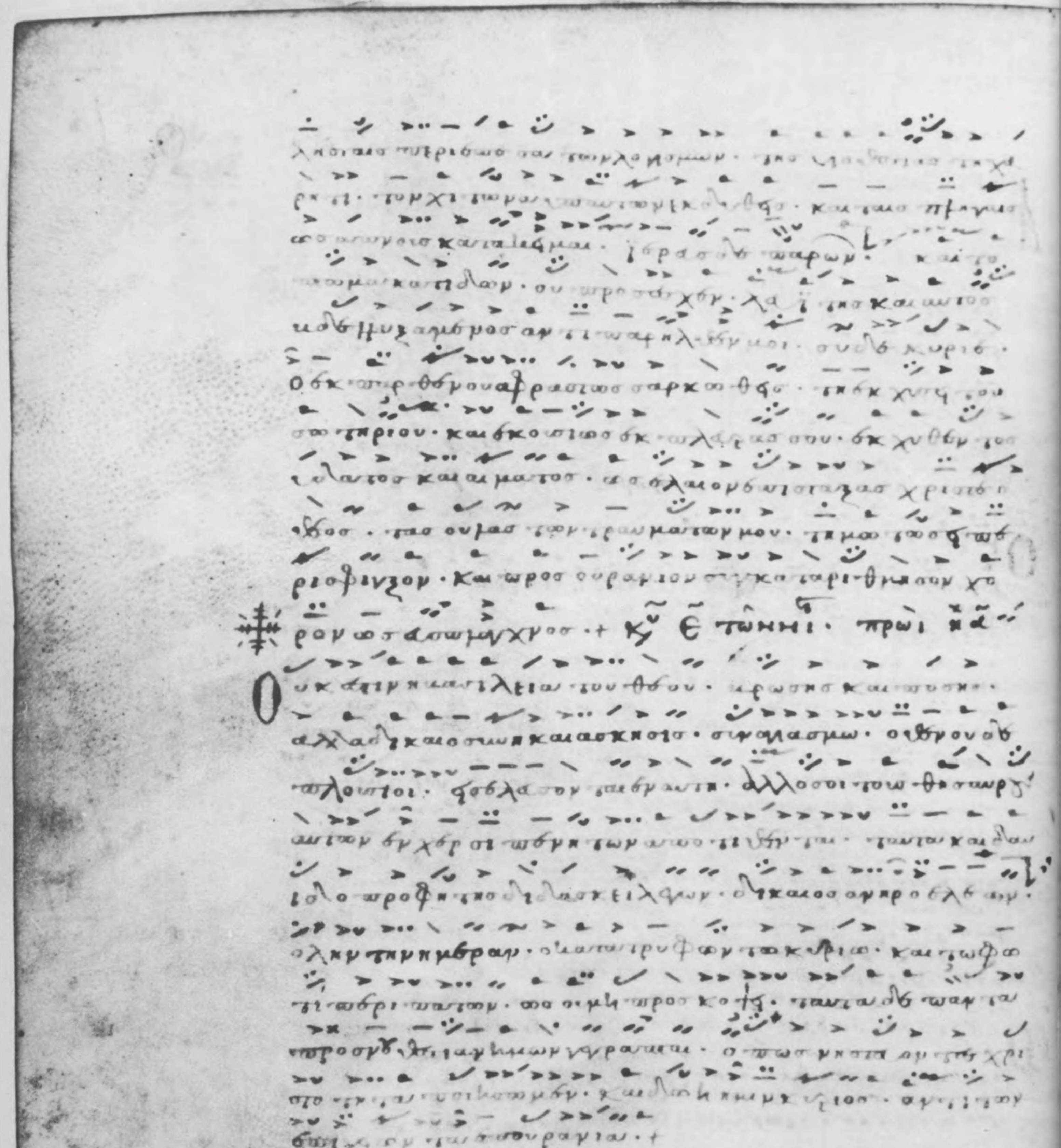

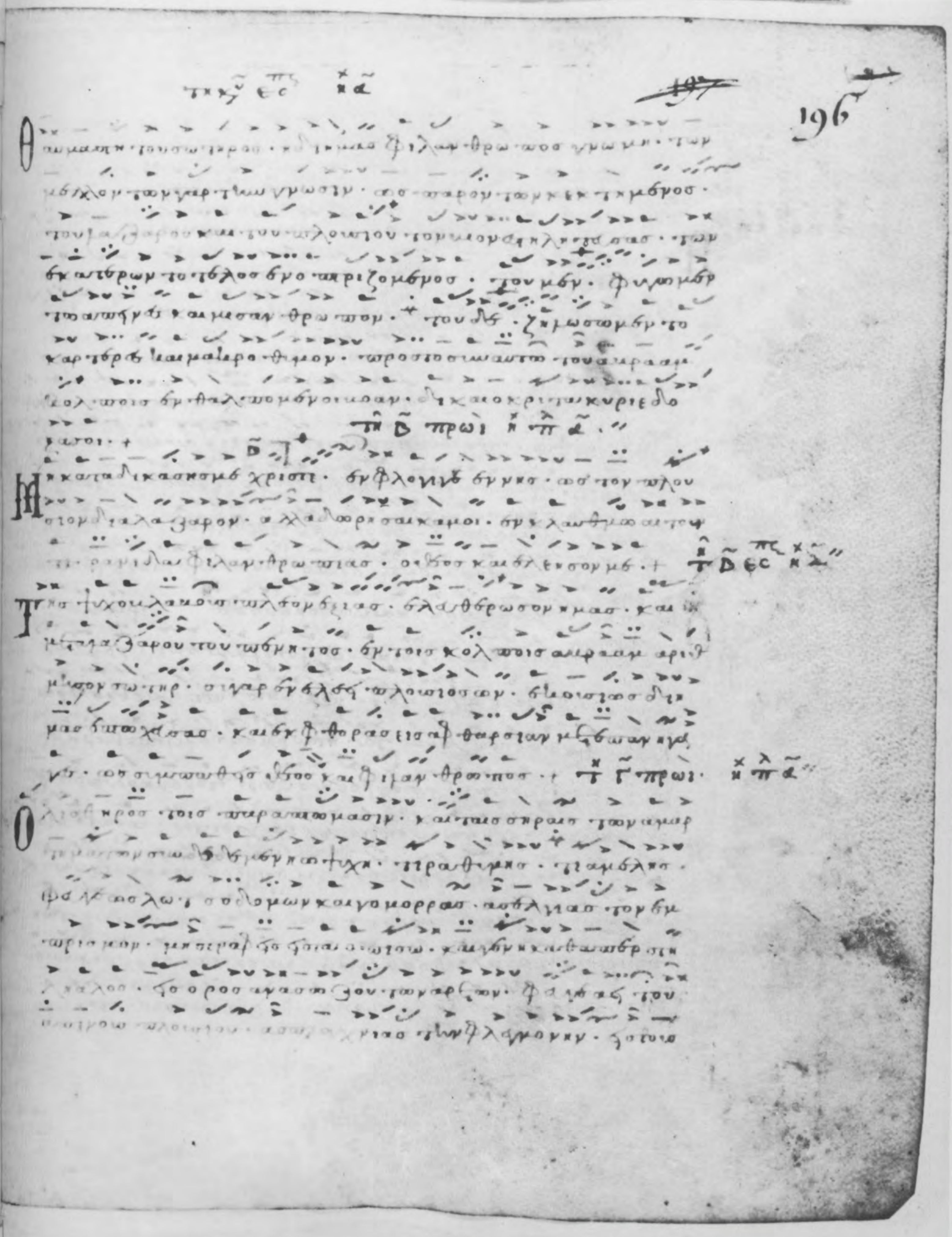
αναγνωσμενων · σω την αναστασιν και σωσον ημας. +

Αντι ξοιοσ ιωσ ο εξεδυθην · τη πρωτη μου παραβαση τον αι-
ρετον την ωσ ιατρ βεξιαν · ημφιασαμην δε ταν ενταυθισ ·
τη προσομε συγκαταβασ ισ σου λογε θεου · ου παρ γνωσ δε αγαρ
μετ ομοι δε μοιοσ παθημασιν τραυματισθεντα · και
χριστ ριχωσ ο δεοσ πατιθεντα · αλλα την παραλκησου δε
μαστιξια · υβρι ποιησαμενοσ με · αντιληψιν εφασ ηξιωσασ
πολυελεε. + Πρωι

Ο μεγαλη σοι των · του σταυρω πολλο Χριστε ο θεοσ · και τω μω
λω πιοσ σου την ανθρωπινην φυσιν ιασαμενοσ · μη πα-
ρειδησ με · μονη τοισ ο δε οσ τα ταισ · και λησταισ ασωματοισ
επωφθονται · και τησ αρετησ απαντων εκδεθεντα · και
χαλεπωσ τραυματισθεντα · παραμυθενοσ δε τοσ ο-
σιων · ιαθηναι δεησαμενον · ον μεθ ημητοσ γαρ ημε · ιερα
χυ τατον εχων ζω ηπολ αφ εαυτον · τον μετατε μονη προ ελεπ...
τον και ανελεροισ ζωην παρεχοντα · αλλα και ταπαιδησον
μου τα τραυματα · την ωσ την · ενποστασασ μοι Χριστε τη τα
μονη φιλανθρωπε. +

ο επι ιερουσαλημ · σου των θειων εν τολων εξερχομενοσ ·
και προσ τα παθη · τησ ιεριχω καταντησασ · τησ λογχη
τησ αιτημασ · των μοι οι ηχων μελημα των · και τασ υρεσ.

κολποισ προπατορ(οσ) · τον αβρααμ ο σοφοσ λαζαροσ · εν ...
νοφροσυνω κεκραζουσα · ... και ... · κυριε

† Γ ΕCΠΑ

Πορφυραν αυτοκρατοριασ · ... · και ... λαζαροσ
σουαφθαστασ ... κομενη ... · ... ζαναζιαν και
θυμιασασ · πλουτον και τρυφην ... αμαρτιαν ...
μενη · και κατε... μενη τον ομοφυλον · ... απο
χων λαζαρον παριδων πλουσιοσ · αλλ' ... · συνεχο
μω κολασθεισ · ... ρηματι · και ...
χεσαν ... κυριω κραζων · ο πορφυραν ... προσ σταυρον
φορεσασ · και γυμνοσ · εν σταυρω ταθεισ δι' εμε · ...

† Α πρωι

... εν ... ματι · ... αιωνιου χριστε

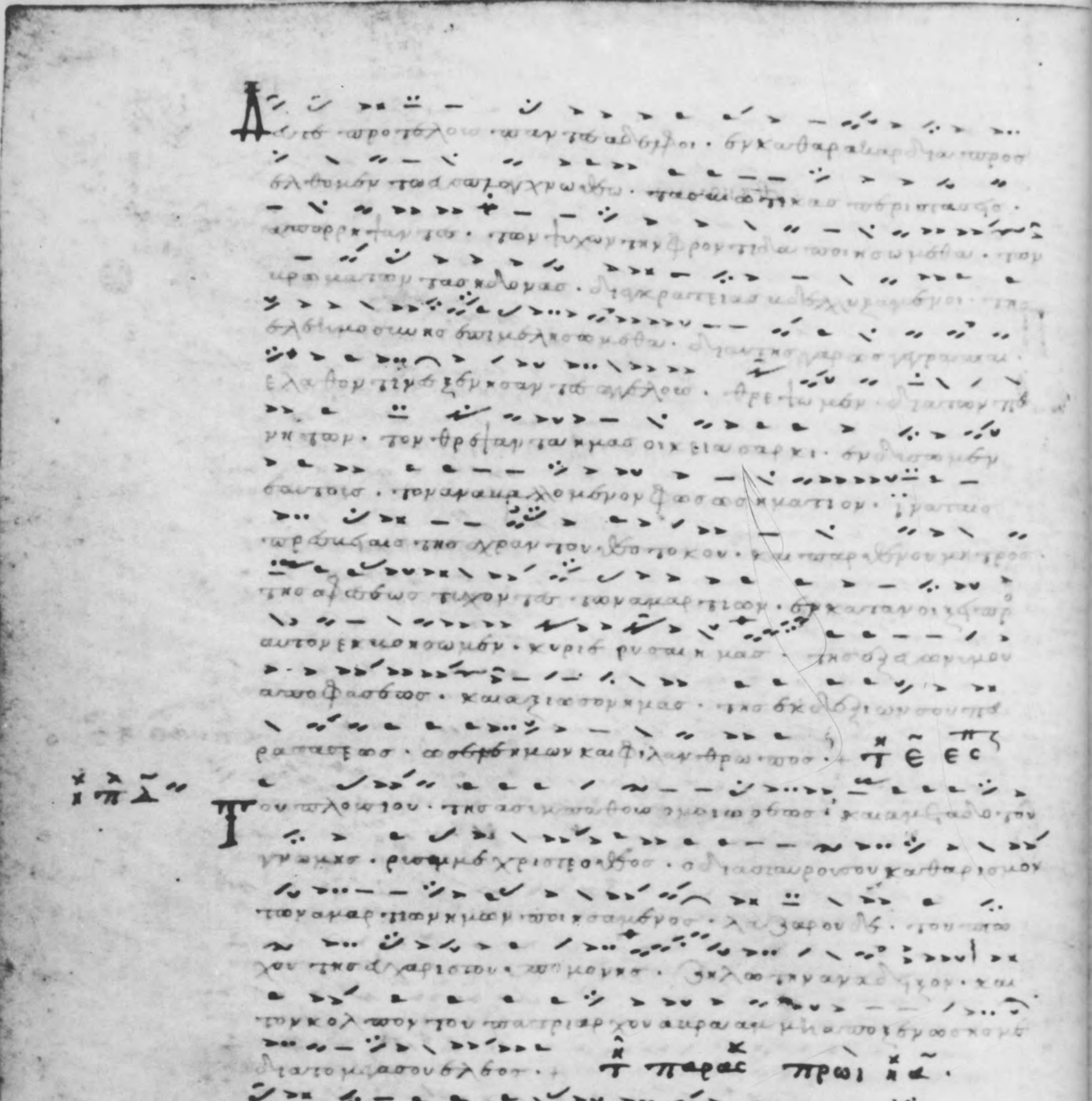
Ο ισραηλ · πορφυραν και ιματιον ενεδυ... ρισαι με ·
... στομασιν εβραιοισ · και ... · νομω δε
και προφηταισ πλουτων · νομιμοισ ... εν ευφραι
νετο · αλλα σε ... · σταυρωσασ εν ... αβρα
αμ · και ζωντα με ... σταυρον ... · τον εν κολποισ δε
ου πατροσ ... χαριτοσ · ...
... · λαζαρω ... · ο πορφυραν και ...
... πυραν ... και ...
... · αληθειασ ... των εθνων · ...
κολποισ ... · αβρααμ ...

αιματος σου πορφυριδα· συν τη κιτωνι του παλαισματος φο-
ρουντα· και συν [illegible] και εν τρυφονται· χαρισμα-
σιν και λαμπονται· χριστε ο θεος ημων δοξα σοι + ηχ β εσ κ πα

Πλουσιος εν τω παρθενιν παρχων· την πανταπλην της πτω-
χριοσεως περικειμενος στολην· ευφραινομενος εν τοις καλοις
της αιρασιας· και την αμετρον απατοχηναν· επιδεικνυμοι·
παρορωμενου του γονου· προ του πυλωνος υπολειμμενον·
της μετανοιας λιμωττοντα του παντος αγαθου· και νοσουν-
τα την απροσιτιαν· αλλ ω συ κυριε· Λαζαρου με ποιησον
αποχον αμαρτηματων· μη ποτε δεηθεις απο τηχω
δακτυλου δροσιζοντος· ο δε νομιζομενου της γλωττης
της εν ασυπεστω φλογι· εν δε τοις του πατριαρχου εγκολ-
ποις αβρααμ· κατασκηνωσον ως φιλανθρωπος· + εσπ[illegible] ηχ β

Σημερον· εν αναβεξυκεν ο Λαζαρος· και θρηνει τουτον
βηθανια· ουκ ελαθεν· το παντεφορουμενα χριστον·
ελλα περαν ιορδανου· σαρκι διατριβων προειπε τοις
μαθηταις· οτι Λαζαρος ο φιλος κεκοιμηται· και πο-
ρευομαι εξυπνησαι αυτον· δοξα τη καθαυτω· σου φιλανθρω-
πια· και θρηνουσι· οτι παντα τα σοι θαυματα· τω
παντων βασιλευ· ιησου γλυκυτατε· χριστε ο θεος ημων +

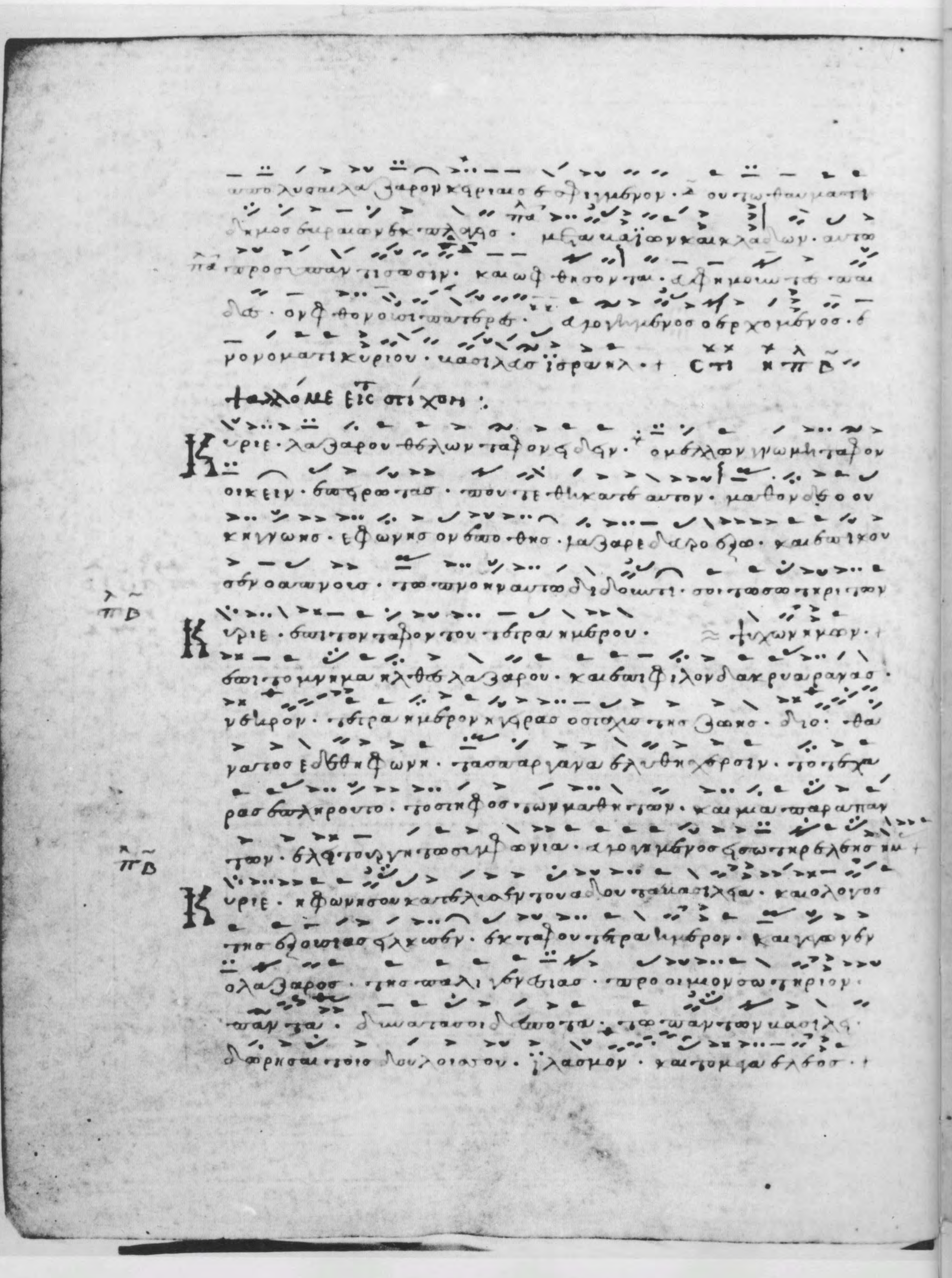
ηχ ε πρωι κ πα

[illegible]

Τ[illegible]

Τ[illegible]

Κύριε πιστώσασθαι θέλων τοὺς μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἔγερσιν, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγενόμενος· καὶ φωνήσας αὐτόν, τοῦτον ὁ ᾅδης· ἐσκυλεύθη καὶ ἀπέλυσεν τὸν τετραήμερον νεκρὸν κράζοντα σοι· Εὐλογημένος εἶ Κύριε δόξα σοι.

Κύριε παραλαμβάνων τοὺς μαθητάς σου, ἐν Βηθανίᾳ ἀπήρχου· ἵνα ἐγείρῃς τὸν φίλον σου· καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης· ὡς Θεὸς τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας· καὶ ἐβόα σοι Σωτήρ· Εὐλογημένος εἶ Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σαββάτῳ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, εἰς τοὺς αἴνους. ἦχ. α'

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχων Χριστέ· ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης· πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε· ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος· ἐξ ἁγνῆς παρθένου παραγενόμενος· ὡς μὲν γὰρ βροτὸς ἐπηρώτας· ποῦ τέθαπται· ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας· ζωαρχικῷ νεύματι τὸν Λάζαρον τεθαμμένον τετραήμερον.

Τετραήμερον ἀνέστησας ἐκ τάφου Χριστέ· πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου· διαλύσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον· καὶ δείξας πρὸς φιλτάτους τὴν ζωὴν πάντων τῶν ἀνθρώπων· προμηνύων ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνοῦμέν σου τὴν πανσθενῆ δύναμιν μονογενὲς ... Εὐλογημένος Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρία καὶ Μάρθα· τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· εἰ ἦς ὧδε Κύριε οὐ

καὶ τεθνηκέναι Λάζαρος· Χριστὸς ὁ θαυμαστὸς [illegible]
μνημείων· τὸν κρατοῦντα τετραήμερον· ἐκ νεκρῶν ἀνέστησεν·
διὸ πάντες οἱ πιστοί· τοῦτον προσκυνήσωμεν· τὸν
ἐρχόμενον ἐν δόξῃ· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Τῆς θεότητός σου Χριστέ· παρέχων τοῖς μαθηταῖς τὰ
σημεῖα· ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνου σεαυτόν· ἀποκρύπτειν
ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς ἀποστόλοις ὡς προγνώστης
Θεός· τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προκηρύξας· ἐν
Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς ὄχλοις· τὸν φίλον σου ποῦ τέθαπται
οὐκ ἀγνοῶν· μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ δι-
ὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς· τὸ θεϊκόν σου κράτος· ἐδή-
λωσεν πάντων [illegible] κύριε δόξα σοι.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον· ὅτι νε-
κρὸν τετραήμερον· ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἤγειρεν· καὶ
φίλον ἐκάλεσεν· δοξολογήσωμεν αὐτόν· ὡς ὑπερένδοξον·
ὅτι ταῖς πρεσβείαις τοῦ δικαίου Λαζάρου· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τετραήμερον ἤγειρας τὸν φίλον σου Χριστέ· καὶ τὸν θρῆνον
Μάρθας καὶ Μαρίας ἔπαυσας· ἀποδεικνύων
τοῖς πᾶσιν· ὅτι αὐτὸς [illegible] πληρῶν [illegible]
δυναστείᾳ· αὐτεξουσίῳ θελήματι· ὃν τὰ χερουβὶμ βοᾷ
ἀπαύστως· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος [illegible]

… τῶν … δολαχασσοι +

Μάρθα καὶ Μαρία … ὁ διδάσκαλος πάρεστι· καὶ φωνεῖ σε·
πρόσελθε· κατὰ δρομαία ἐλθοῦσα· ὅπου ἦν ἑστὼς ὁ κύριος·
ἰδοῦσα ἀνεβόησε· … προσεκύνησεν· τοὺς ἀχράν-
τους πόδας· καταφιλοῦσα ἔλεγεν· κύριε· εἰ ἦς ὧδε· οὐκ
ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός +

Ἐπιστὰς … τῷ μνήματι Λαζάρου· ὁ σωτὴρ ἡμῶν· καὶ φω-
νήσας τὸν τετραήμερον· ὡς ἐξ ὕπνου ἐξανέστησας· ἀπεδίωξας τὸ
τῆς φθορᾶς· τῇ κοσμοφόρῳ … τῷ ῥήματι· καὶ σωθεὶς
… δεδεμένος κειρίαις· … τὰ διηγήσεται· …
τασσοι δουλεῦ φιλάνθρωπε· … τασσοι … ξεν …
σὺ … δοξάζοντας +

Καθὼς ἐφώνησας· κύριε τῇ Μάρθᾳ· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἔργῳ
τὸν λόγον ἐπλήρωσας· ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· κα-
μὲ φιλάνθρωπε· νεκρὸν τοῖς πάθεσιν· ὡς ἀναστήσει …
… δέομαι +

Κυριακῇ τῶν βαΐων πρωΐ

Τὸ πανάγιον πνεῦμα· τὸ καὶ τοῖς ἀποστόλοις διδάξαν λαλεῖν·
ἑτέραις ξέναις γλώσσαις· αὐτὸ· τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων
τοῖς ἀκάκοις προστάττει κράζειν· ὡσαννά·
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ +

Στιχ(ηρὰ) [illegible]

Ὁ ὢν ἄναρχος καὶ συναΐδιος υἱὸς καὶ λόγος· τοῦ πατρὸς· ἐν τῇ πώ-
λου ἀνάλογον· πλῆθος σήμερον καθεζόμενος· ἐπὶ τὴν πόλιν
ἱερουσαλήμ· ὃν τὰ χερουβὶμ μετὰ δέους· ἀτενίσαι οὐ δύναν-
ται· παῖδες ἀνευφήμησαν· μετὰ βαΐων καὶ κλάδων· τὸ ὄνομα
μυστικῶς ἀναμέλποντες· ὡσαννὰ· ἐν τοῖς ὑψίστοις· ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ δαυίδ· τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν +

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· ἡ φωνή σου ἠκούσθη κύριε· στ[illegible]
θη τοῦ λαλοῦ· σὺ μὲν καὶ τὸν λάζαρον· τετραήμερον ἤγειρας· οἱ
δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων ἔκραζον· ὡσαννὰ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι +

Εἰσερχομένου σου κύριε· εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ πώλου καθή-
μενος· ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ πάθος· ἵνα πληρώσῃς νό-
μον καὶ προφήτας· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων· τὴν ἀνάστα-
σιν τὴν νίκην· προμηνύοντες· ἀπήντων σοι· μετὰ κλά-
δων καὶ βαΐων λέγοντες· εὐλογημένος εἶ σωτήρ· ἐλέησον ἡμᾶς +

Δόξα σοι χριστέ· τῷ ἐν ὑψίστοις· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
καὶ νῦν προσδοκωμένῳ· μετὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ· διὸ·
εὐφραίνεται θυγάτηρ σιών· ἀλλάττονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς· κλά-
δοις καὶ χόρτοις παῖδες· χιτῶνας οἱ μαθηταί· καὶ πᾶσα ἡ οἰ-
κουμένη· ἐδιδάχθη τοῦ κράζειν σοι· εὐλογημένος εἶ σωτήρ· ἐλέησον ἡμᾶς +

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ γενέσθαι τὸ πάσχα· ἦλθεν ἰησοῦς εἰς βη-

θανιαν · αναβαλεσθαι τον σε ανυμνουντα · τετραημερον λαζαρον ·
και προκηρυξαι την αναστασιν · οτε επεστης αυτω και αι γυναικες ·
μαρθα και μαρια · αδελφαι του λαζαρου · αναβοωσαι προς
αυτον · κυριε · ει ης ωδε · ουκ αν απεθανεν ημων ο αδελφος ·
τοτε λεγει προς αυτας · ου προς μονην ημων ο πιστιν ωμολογουμεν ·
καν αποθανη ζησεται · που τεθηκατε με οι που τεθηκατε αυτον ·
και ευθυς προς αυτον · ο κτιστης των απαντων · λαζαρε
δευρο εξω · + ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧ.

Ο πλειστος οχλος κυριε · εστρωννυον εν τη οδω · τα ιματια αυτων · αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εβασταζον · οι προαγοντες δε και οι ακολουθουντες · εκραζον λεγοντες · ωσαννα τω υιω δαυιδ · ευλογημενος ο ελθων και παλιν ερχομενος · εν ονοματι κυριου · +

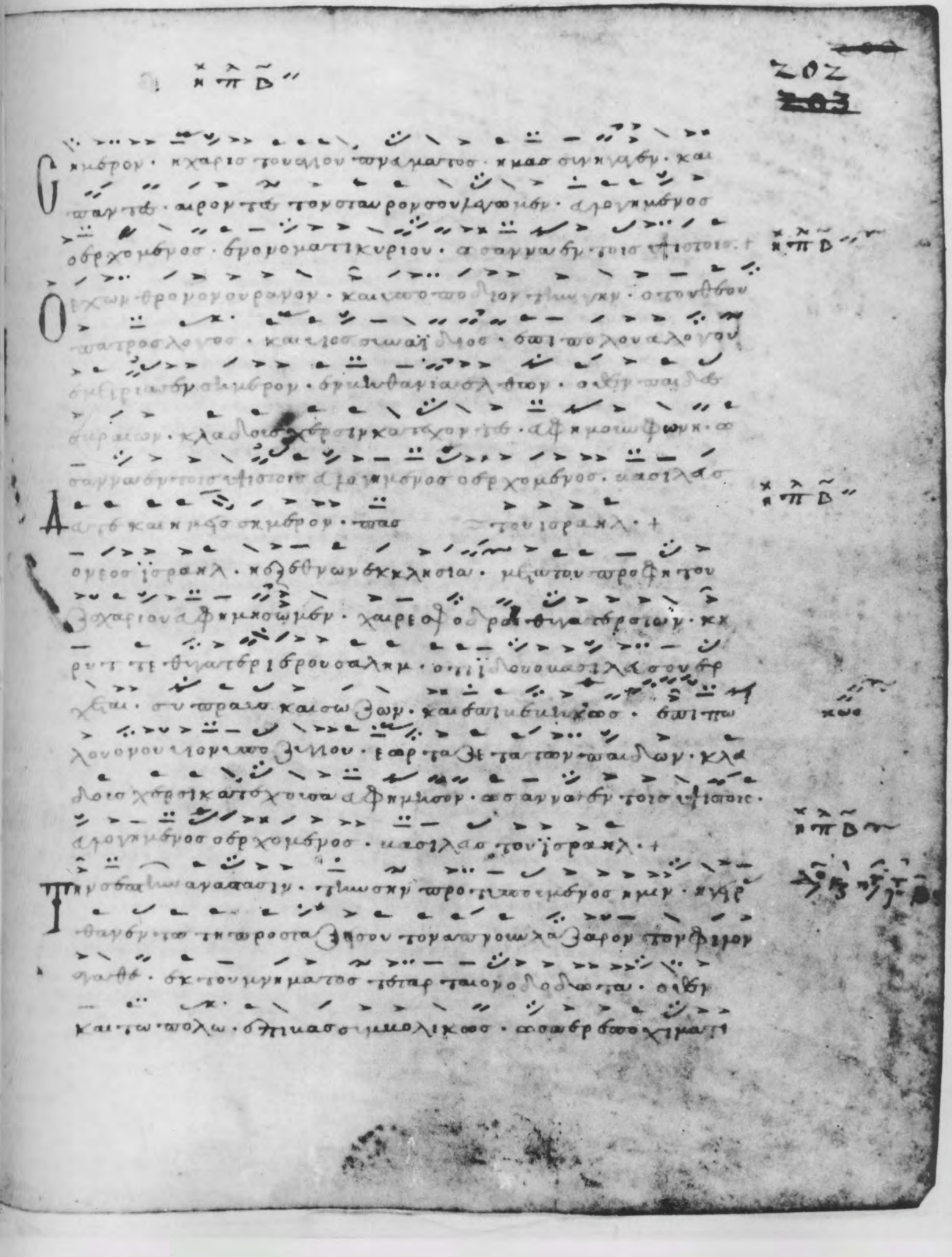
Μελλοντος σου εισιεναι · εις την αγιαν πολιν κυριε · τα κλαδη των φυτων · οι λαοι εβασταζον · σε υμνουντες · τον των ολων δεσποτην · ορωντες σε επι πωλου καθημενον · ως επι των χερουβιμ εθεωρουν · και δια τουτο ουτως εβοων · ωσαννα εν τοις υψιστοις · ευλογημενος ο ελθων · και παλιν ερχομενος · εν ονοματι κυριου · +

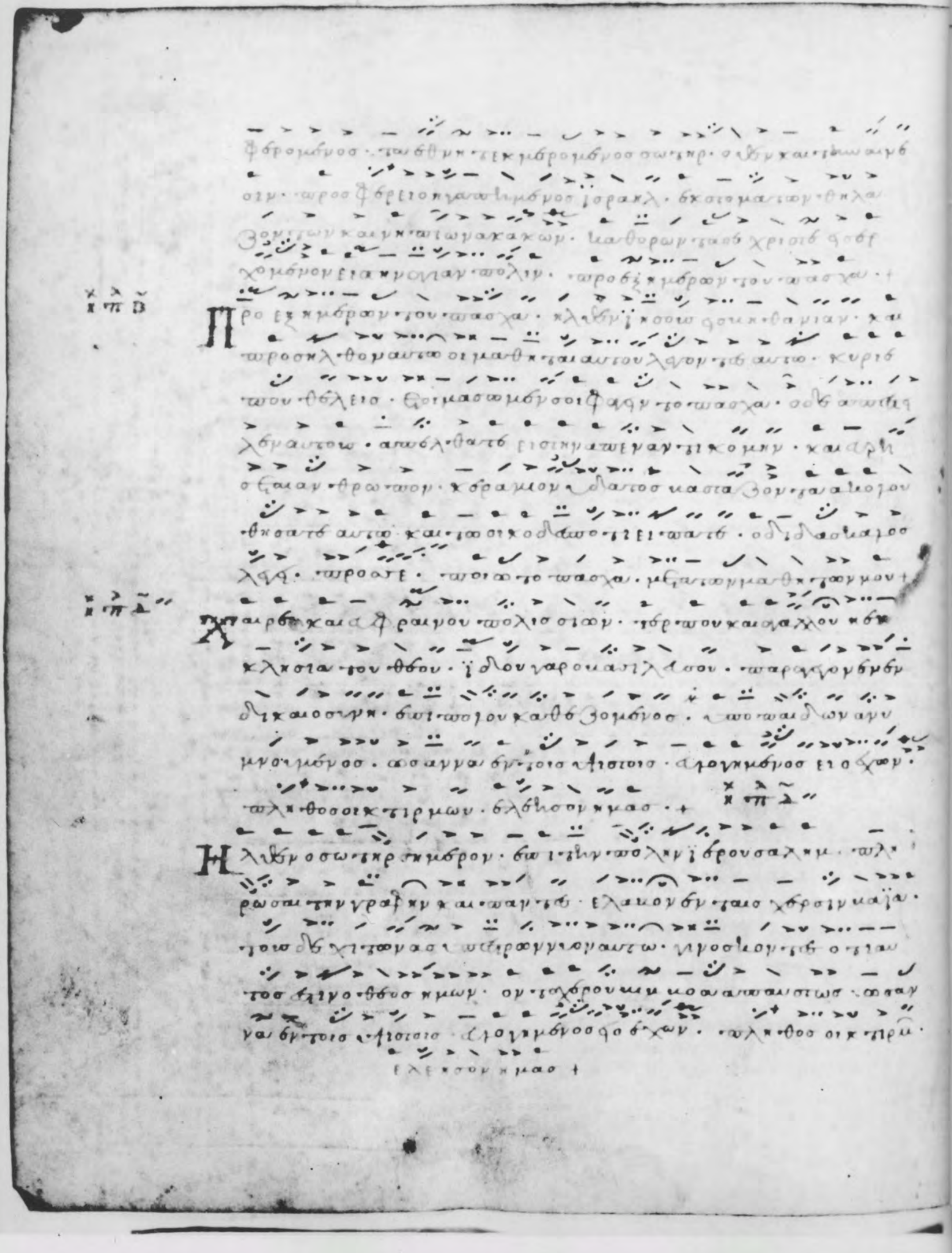
Εξελθετε εθνη · εξελθετε και λαοι · και θεασασθε σημερον τον βασιλεα των ουρανων · ως επι θρονου υψηλου · επι

πασχου απολοιο · ανιων ιερουσαλημ προς επιτιμαιγον τα
γομενα ιουδαιων · αντιστη και μιχαλλησ · λαζαρο θεασαι ·
ον φαδον κοσμησ · εν σαρκι [illegible] προσφερομενον · πασα
[illegible] · [illegible] ρογα [illegible] · και [illegible]
την κατακρι[illegible] · [illegible] και
αμαρτω · αμαρτοισ [illegible] φημουντα · οι παντι ρο
[illegible] · μεθων · [illegible] ποκσωμεν · υμνον τον
την [illegible] · ωσαννα εν τοις υψιστοις · τοσ χοντι [illegible] +

ιλ

Την κοινην αναστασιν · προ του εκουσιου παθους σου · πι
στουμενος παντων · προενδειξαμενος χριστε ο θεος · τον γαρ
λαζαρον · εν [illegible] κραταια δυναμει σου · τετραη
μερον νεκρον εξανεστησας · και τυφλοις μεν τοις [illegible]
φως το [illegible] της σης [illegible] · και εισηλθες εις την πολιν την
αγιαν · μετα των μαθητων εισηλθες · καθημενος · επι
πωλου ονου · τα των προφητων εκπληρων κηρυγμα
τα · ο επι των χερουβιμ εποχουμενος · και παιδες
εβραιων · μετα κλαδων και βαιων · προσηνην τον σο
τηρα · και ημεις · κλαδους ελαιων · βασταζοντες και
[illegible] · [illegible] · ωσαννα · εν τοις υψιστοις ·
ευλογημενος ο ερχομενος · βασιλευς του ισραηλ · +

Ὁ ποιο χρονου μεν εποχουμενος · και υμνουμενος υπο των εβραι-
ων · επι πωλου δαυιτικως ... σαθει · και παιδες εβοα-
μενοι ... θεοπρεπως · ιουδαιοι δε βλασφημουσι παρανομως ·
το καθεσθεν τον των εθνων · η καθεδρα του πωλου προεικονοι ·
εξ απιστιας εις πιστιν · μεταποιουμενοι · δοξα σοι χριστε · ο
μονος ελεημων και φιλανθρωπος · +

Την ψυχωφελη πληρωσαντες τεσσαρακοστην · το μεν προς
το μεγα θαυμα και φρικτον · ιουδαιοι γαρ · ο εκ πατρος αμητωρ ·
εκ μητρος δε απατωρ γεγονως · εξαναστησας ... τον φιλον λα-
ζαρον · προ ενδειξιν · της ... · και κοινης αναστα-
σεως · αυτος γαρ ει · ο θανατων και ζωογονων · καταλυ-
τε ... και αμοιρων · και συγκρατων ... την υπομονην
και ζωην · ομως ... μη προ παρ... εκορ... ·
των παθων της ατιμιας · λυτρωσαι ημας · και ημ... κατα-
σχωμεν · εν τη φρικτη ημερα της αναστασεως · +

Εν πωλω · οχουμενος · ηλθες κυριε σημερον · εις την
πολιν ιερουσαλημ · το των εθνων υποταξαι · αλογιστον
φρονημα · βουλομενος ... σωτηρ · διο · παιδες τοι-
... και φοροι ... · το ωσαννα ανεκραυγαζον · με-
θων · και ημεις ανακραζωμεν ... · κυριε δοξα σοι +

[illegible]

Ἐ[illegible] … προσ[illegible] … Χριστοῦ παθήματος … [illegible] … καὶ τοῦ [illegible] … καὶ τὴν [illegible] … [illegible] … κύριε δόξα σοι.

Φ[illegible]

Δαρὶς

Ἐ[illegible]

Ἡ[illegible]

κατ' ἔχθος τὸν νόμον· τὸν πληρούμενον· τοῖς προφήταις συναγωγή· καὶ τὰ τέκνα τῶν ἑβραίων οὕτως κράζοντα· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ἐν ὀ[νόματι κυρίου]

Ἐνσχεθῆναι· πονηρᾷ συναγωγῇ· καὶ [illegible] ὀνόματι κυρίου + τὸν Ἰούδαν τὸν μισο[illegible] τὸν μέλλοντα λαμβάνειν φίλον· ἐφθάσατε τῶν προφητῶν· πληρωθῆναι ἀκριβῶς [illegible]· ἧκε γὰρ ὁ διδάσκων· ἔχοντες πρὸς τὸ πάθος· ἵνα σώσῃ τοὺς ἐν πίστει· ἐκβοῶντας αὐτῷ ὡς υἱῷ θ(εο)ῦ· σὺν τοῖς νηπίοις· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ἐν ὀνόματι κυρίου· +

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β'· Τριῴδιον· ἦχος β'· ὠδὴ α'. ἀκρο(στιχίς) τῇ δευτέρᾳ·

Τῷ τὴν ἄβατον· κυμαινομένην θάλασσαν· θείῳ αὐτοῦ προστάγματι· ἀναξηράναντι· καὶ πεζεῦσαι διὰ ταύτης· τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. +

ὠδὴ η'.

Ἔφριξεν· παίδων εὐαγῶν· τὸ ὁμόστολον [illegible] σῶμα· καὶ εἶξε τὸ στραφὲν· [illegible] ἀκαμάτου πυρ[illegible] ἀμαράνθου φλογός· διαιωνιζούσης [illegible]· τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. +

ὠδὴ θ'.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ· τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον· ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν· ὁμοιοπαθὲς περιεβάλου σῶμα·

το των ημετερων Χ(ριστ)ε σωτηριον αιματι της μητρος · αυτην μακαριζουσαι πα-
σαι γενεαι σε μεγαλυνομεν + Τη αγια κ(αι) μ(εγαλη) β΄ · στι(χηρα) εις αινους κ(αι) ε(ν)

Ερχομενος ο κυριος · προς το εκουσιον παθος · τοις αποστολοις
ελεγεν εν τη οδω · ιδου αναβαινομεν · εις Ιεροσολυμα και πα-
ραδοθησεται ο υιος · του ανθρωπου · καθως γεγραπται περι αυ-
του · δευτε ουν και ημεις · και κεκαθαρμεναις διανοιαις συμπο-
ρευθωμεν αυτω και συσταυρωθωμεν · και νεκρωθωμεν δι αυτον
ταις του βιου ηδοναις · ινα και συζησωμεν αυτω · και ακου-
σωμεν βοωντος αυτου · ουκετι εις την επιγειον Ιερουσαλημ δια
το παθειν · αλλ αναβαινω προς τον πατερα μου · και θεον
μου και θεον υμων · και συνανυψω υμας · εις την ανω Ιερουσαλημ
εν τη βασιλεια των ουρανων + ηχ(ος) πλ(αγιος) α΄

Φθασαντες πιστοι · το σωτηριον παθος · Χριστου του θεου
τιμησωμεν αυτου μακροθυμιαν δοξασωμεν · οπως τη αυ-
του ευσπλαγχνια · συνεγειρη και ημας · νεκρωθεντας τη αμαρ-
τια · ως αγαθος και φιλανθρωπος + ηχ(ος) πλ(αγιος) β΄

Της χηρας [illegible] κ(υριε) [illegible] · το [illegible]
φοβηθεντες αδελφοι · καρπους αξιους της μετανοιας προσ-
αξωμεν Χριστω · τω παρεχοντι ημιν το μεγα ελεος + στι(χος)

Παντας [illegible] · την χηραν θησαυρον κ(υριε) · προσκομι-
χθ[illegible] ερχεται · θελων παρ αυτης · [illegible] και αφθιτον · καρπον

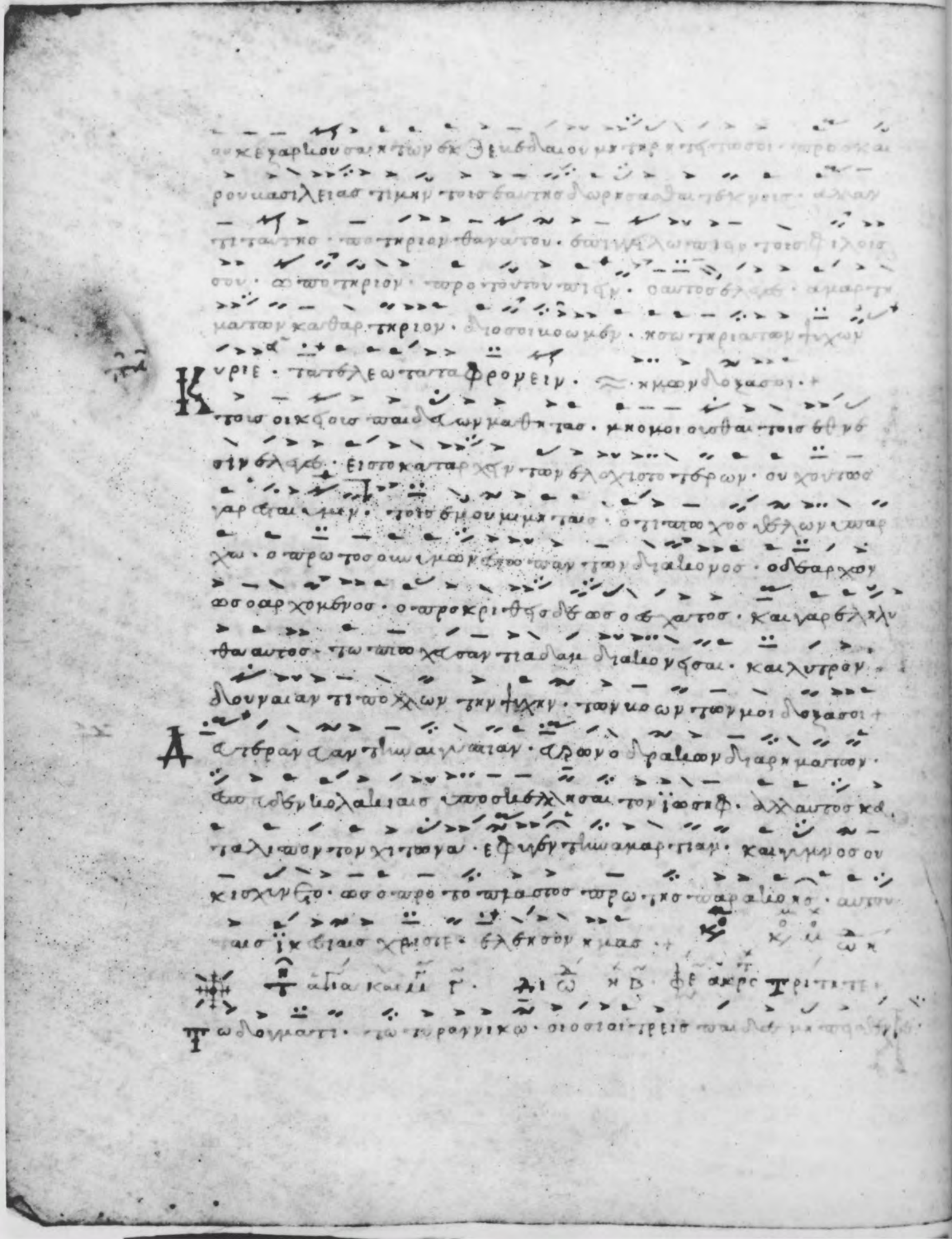
πορισασθαι λοιπον · ποιαν δεξασαι · την καταραν · ουν τως φουδ
ραν · απασον ο ιουδα μου πιστως · προδεκδεδηλημας καρποφορη
ρησον · μη και συ φοιτησης ακαρπος · +

Ὥρα · των παθων · τον χρημα μου να · προ τελευτης ατυχη · και τ
πικρας ξηρανον · εργοις ηδολομας · ο πως εν θεν γνωριμον ·
κατα πον πορισης τω θω · αρμοσεν τατι · σιαν ωραν · ουν τως
ου δολοκτο · απασον ο ιουδα μου πιστως · .. εκδεδηλημας καρ
ποφορησον · μη και συ φοιτησης ακαρπος · +

Δ ευρο · αποστασα τυχημον · δεγμα απο θεου αυτα · τους τοις
κακοις χαιροντι · μεχρι τελευτης · και αποκλουσα · απολεσον · παν
τα κακα της σαις εαυτη · ην απεβρηκουσας · σωφροσυνην · την τ(ου)
ιωσηφ · νικησον αν πιστως · καν τον χιτονα λαβη μιμη
σαι · τον εν παραδεισω παραμημενον · + Cτι ηππα ·

Κ υριε · ερχομενος προς το παθος · τοις ιδιοις στηριζων μα
θητας ελεγες · κατ ιδιαν παραλαμβανων αυτους · πως των ρη
ματων μου αμνημονειτε · ον παλαι ειπον υμιν · οτι προφη
ταις πασι · γεγραπται · σφαγηναι ει μη εν τοις αλλοις αποκτανθηναι ·
γνω ουν καιρος εφεστηκεν ον ειπον υμιν · ιδου γαρ παραδι
δομαι · αμαρτωλων χερσιν εμπαιχθηναι · οι και σταυρω
με προσπηξαντες · ταφη παραδοντες · εν δεβελυγμενον
λογιουνται ως νεκρον · ομως θαρσειτε · εγω γαρ τριημερος αν
εγειρομαι · εις αγαλλιασιν πιστων · και ζωην την αιωνιον · +

Κ υριε · προς το μυστηριον · το απορρητον · της σης οικονομ(ιας) ·

~~207~~ 206

[illegible] ἀκολουθοῦμεν [illegible] τὸν κύριον [illegible]

Θ Η [illegible] καὶ χο[illegible] [illegible]

Στι(χηρὰ) εἰς αἴνους ἦχ(ος) α'

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος· ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων· καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. +

Ὅτι [illegible] νυμφίε Χριστέ [illegible]

[illegible]

τάλαντον· ὁ μὲν· σοφίαν κομιζέτω δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν
λαμπρότητι· ἐπιτελείτω· κοινωνείτω δὲ τὸν λόγον πιστὸς τῷ
ἀμυήτῳ· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλοις· οὕτω
γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσωμεν· καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς
χάριτος δεσποτικοῖς· χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς κατα-
ξίωσον· Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. + εἰς στι(χ) κ λ

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον· τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχή·
μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἵνα
πλεονάζουσα τὸ χάρισμα· εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου +

Τοῦ μέλλοντος ὡς [illegible]· ἡ παραβολὴ ἀθλία μου ψυχὴ· δη-
λοῦσα τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος· τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ·
ἀλλὰ προετοίμαζε τὰ ἔργα σου· ὡς ἀρ[illegible] τοῦ κυρίου +

Ἀπὸ καλοῦ τὸ ῥάθυμον· καὶ μὴ ἀπόνως ὡς θάνατον ψυχή·
ἀναχώρει νυμφεύας· φαιδρῶς [illegible] λαμπάσι· ἵνα
ὡς ... Χριστὸς ὁ Θεὸς· εἰς τὸν νυμφῶνα τῆς βασιλείας αὐτοῦ +

πλ(άγιος) γ' ἐς στι(χ) π Β.

Ὁ νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος· παρὰ πάντας ἀνθρώπους· ὁ
συγκαλέσας ἡμᾶς· πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμ-
φῶνός σου· τὴν δυσειμονοῦσάν μου μορφὴν τῶν πταισμάτων·
ἀπαμφίασον· τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου· καὶ στολὴν
δόξης κοσμήσας τῆς σῆς· ὡραιότητος δαιτυμόνα φαιδρὸν

~~Ζ00~~ 207

ἀναδ(ε)ιξον· τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὡς ἐλεήμων χριστός· + πλ β

Ὅταν ἔλθῃς· ἐν δόξῃ μετὰ ἀγγέλων δυνάμεων· καὶ καθίσῃς· ἐν

θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίνων· μή με ἀποσμήνῃς διαχωρίσῃς·

ὁ λόγος δίκαιος γὰρ οἶδας· διεστραμμέναι δὲ εἰσὶν αἱ φροντίδες·

μνήσθητι ὕβρισα μέ· τὸν τρόχον τῆς ἁμαρτίας σῶσον ἀπόλυσον·

ἁμαρτίας ἐκ δεξιῶν συναριθμήσας προβάτοις· σῶσόν με·

Ἰ...λους τὸ τάλαντον· ὁ δοῦλος τῆς ἐν... ὡς φιλάνθρωπος + πλ β

πιστὰ ἀτυχήμον· φοβοῦ δέξαι τὸ χάρισμα· λαμβάνων τὸ δοῦ-

κωτι· διαδώσω ἀπώχοις· καὶ κτῆσε φίλον τὸν κύριον·

ἵνα ἐστῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ· καὶ ἀκούσῃς·

μακαρίας φωνῆς· εἴσελθε δοῦλε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου

αὐτῆς· ἀξίωσον με σῶτερ· τὸν πλανηθέντα· διὰ τὸ μέγα σου

ἔλεος +   ἀγιὰ κάθισμα λ· τρίω(δ.) πλ β· ουκ ἄκρος· κ(αὶ)

πετραλιφαλω: ω γ. Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με στε-

ρεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράν-

θη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς

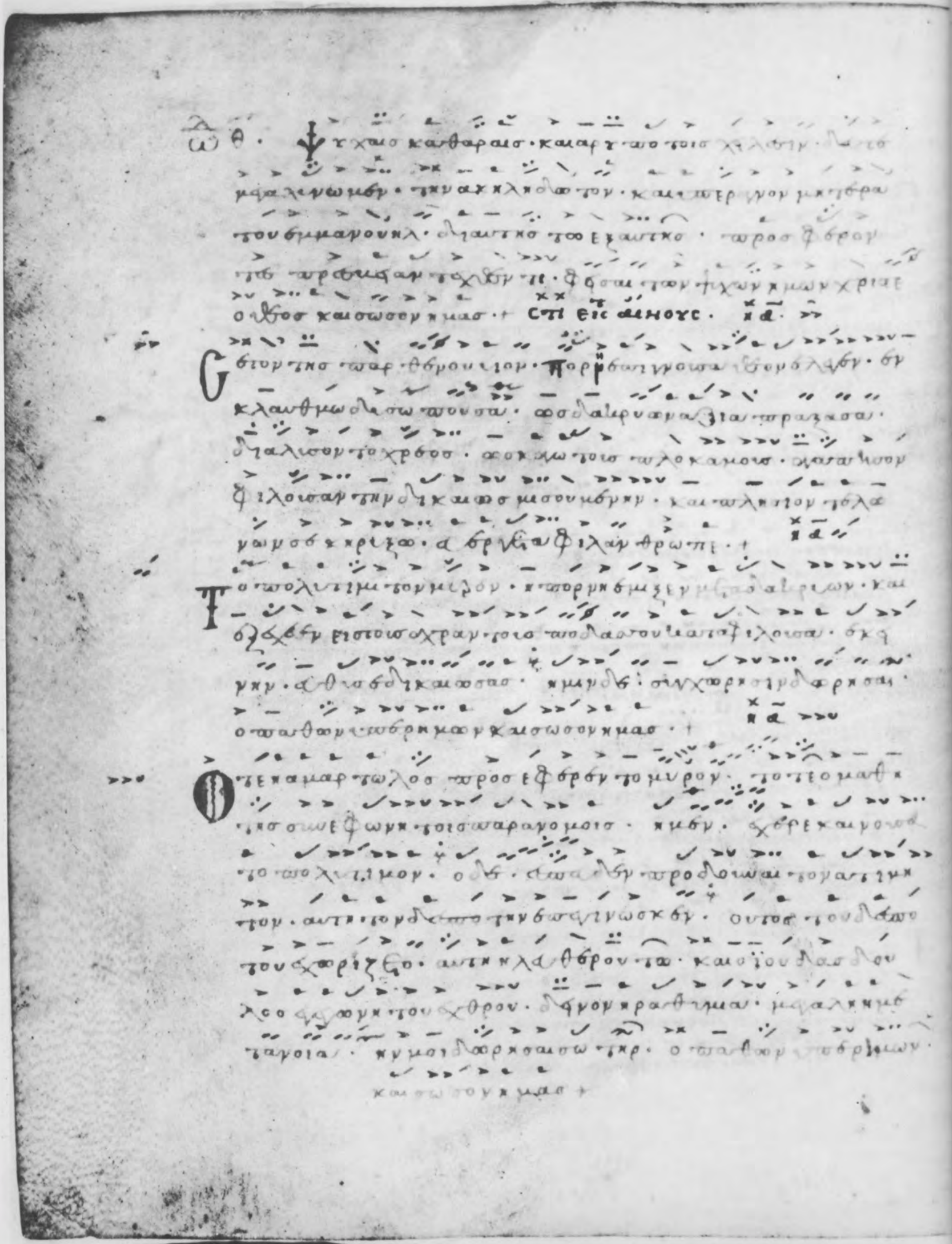
ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύριε· + ω ν. ω ν.

Ῥήματα τὰ ἄγγελου· ἐν ὑψόρισχοσεν· ἐν πανουλασίως καὶ μέγας

δεχθῆ πώποτε· ἐν ῃ· παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν· βασιλέως

ἀπατήσαντες τὸ δόγμα· ἀλλ' εὐλογοῦν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύ-

ριον τε· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας +

Ὅτι Ἰούδας ὁ ἄθλιος ... ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν
τὰ ἴχνη καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ τῆς προδοσίας τὸ φίλημα
ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσεν καὶ οὗτος τῷ θυμῷ
ἐδεσμεῖτο φέρων ἀντὶ μύρου τὴν δυσώδη κακίαν
ὁ φθόνος γὰρ οὐκ οἶδεν προτιμᾶν τὸ συμφέρον · ὢ τῆς Ἰούδα
ἀθλιότητος · ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν · τὸ ἔτι

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμεν πρὸς τὸ μύρον · πριάσασθαι πολύτι-
μον μύρον · τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην · καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβό-
α · δός μοι τὸ μύρον · ἵνα ἀλείψω κἀγὼ · τὸν ἐξαλείψαντά
μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Σήμερον ὁ Χριστὸς · παραγίνεται · ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου
καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς · προσελθοῦσα τοῖς ποσὶν ἐκυλιν-
δεῖτο βοῶσα · ἴδε · τὴν ἐν βυθῷ βεβυθισμένην · ἁμαρτίας
τὴν ἀπεγνωσμένην διὰ τὰς πράξεις · τὴν μὴ βδελυχ-
θεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος · καὶ δός μοι Κύριε
τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν καὶ σῶσόν με.

Ἡ λυπηρὰ πόρνη τὰς τρίχας ἐκτείνασα · ἡ πολλὰ σοι
Ἰουδαίοις τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις · ἡ μὲν ἵνα λάβῃ τὴν
ἄφεσιν · οἱ δὲ ἵνα κρατήσωσι τὸν ἀτίμητον · ἐκείνη τὸν ἐλευθερωτὴν
καὶ ἀπελευθέρωσαν · τίμιας Κύριε δόξα σοι.

Προσῆλθέ σοι γυνὴ · δακρύουσα καὶ ἀρωματοφόρος · δάκρυα

προχέουσα ποθοῦσα σωτῆρ· τὸ πάθος καταδεχομένουσα· πῶς
ἀτενίσω σοι τῷ λαῷ· αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας σῶσαι τὴν πόρνην· ἐκ
νεκρῶν θανοῦσαν με ἀνάστησον· ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας ἐκ τάφου
τετραήμερον· δέξαι με· τὴν ταλαίπωρον κύριε καὶ σῶσόν με +

τῇ ἁγίᾳ δ' ἑσπ(έρας) ἐπὶ ἦχ(ος) πλ. δ'

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον· καὶ ἐγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον·
τὰ μύρα βαστάζουσα· προσῆλθέ σοι λέγουσα· μή με τὴν
πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου· μή μου τὰ δά-
κρυα παρίδῃς ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανο-
οῦσαν· ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος +

ἡ Κασία μο(ναχή) ἦχ(ος) πλ. δ'

Κύριε· ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή· τὴν σὴν
αἰσθομένη θεότητα· μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν· ὀδυ-
ρομένη μύρον σοι· πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει· οἴμμοι
λέγουσα· ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει· οἶστρος ἀκολασίας· ζοφώδης
τε καὶ ἀσέληνος· ἔρως τῆς ἁμαρτίας· δέξαι μου τὰς πη-
γὰς τῶν δακρύων· ὁ νεφέλαις διεξάγων· τῆς θαλάσσης
τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας·
ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς· τῇ ἀφράστῳ σου κενώσει· καταφιλή-
σω· τοὺς ἀχράντους σου πόδας· ἀποσμήξω· τούτους δὲ πά-
λιν· τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· οὓς ἐν τῷ παρα-
δείσῳ Εὔα τὸ δειλινὸν· κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα· τῷ
φόβῳ ἐκρύβη· ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη· καὶ κριμάτων

ταρσὸν ἀνιστῶσι· τοῖς ὀφθησομένοις· ψυχὰς σοι ἀπὸ τῆς ἐρήμου· μνημεῖον· τῶν σκυλολογηθέντων παρ' ἰδίου· ὁ ἀμείβων τὸν χῶρον τὸν ἀβλαβῆ +

Πλ. α΄ καὶ ἦχ(ος) ε΄ κανὼν ἡ π(ρὸ)ς· ὁ ὑπακρος· κοσ τὰ μακρὰ ποιημάτων· μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω +

ᾠδὴ α΄.

Τμηθεῖσα ἡ ματαία· ὑπὸ τοῦ ὄρους θρόνος· κινήματος τροφὸς ἐκραύγαζεν ἐθνῶν· ὁ δὲ αὐτὸς ὁ μόνος· ἀπὸ λόγου γινόμενος αὐτὸς· καὶ πάντως ὑψίστου τάφος· ὁ φθαρτὸς ἐκ θεοῦ λόγος τῶν ἀρχῶν· ἀνάμελπε ὑμνολογῶν δοξολογεῖσθαι· Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν +

ᾠδὴ γ΄.

Κύριε ὁ πάντων καὶ κτίστης λόγος· τῶν κτισμάτων ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας· ἑαυτὸν ἥνωσε· καὶ τὸ πάσχα· ὅτι ὑπὸ βέβηλον θανάτου· αὐτὸς ὃν ἑαυτὸν προσήνεγκε· φαιδρόν σοι τὸ σῶμα μου· καὶ ποιεῖς στερεῶ θεὸς τὸ +

ᾠδὴ δ΄.

Προκατιδὼν ὁ προφήτης· τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον· Χριστὲ προανεφώνησεν· ἔθου κραταιὰν ἀγάπησιν ἰσχύος πάτερ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ υἱὸν παρὰ θεοῦ· ἱλασμὸν ὅσιον κόσμον ἀπέστειλας +

ᾠδὴ ε΄.

Τῶν σῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης· συνδούμενοι οἱ ἀπόστολοι· τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων· ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι· ὡραίους πόδας· ἐναποστηρίζοντες· ἀγγελίζομενοι πᾶσιν εἰρήνην +

ως προνοιαν ουκ εποιειτο φωνην · ουτος ηκολουθει · ομονοος αλλ αλλοτριος

Ο μεν προγεγραμμενον · Ησαϊας · ερχεται και φιλανθρωπ[ος]
εαυτον εκουσιον · και τον νωτον διδωσιν εις μαστιγας · τας
σιαγονας εις ραπισματα · το δε προσωπον ουκ απεστραφη · α
πο αισχυνης εμπτυσματων · θανατω δε ασχημονι καταδι
καζεται · παντα ο αναμαρτητος · εκουσιως καταδεχεται ·
ινα πασιν δωρησηται · την εκ νεκρων · αναστασιν ·

Μ[...]νον σου Κυριε · τοις μαθηταις εδιδασκες λεγων ·
ω φιλοι · ορατε μηδεις υμας χωρησει μου φοβος · ει γαρ και
πασχω · αλλ υπερ του κοσμου · μη ουν σκανδαλιζεσθαι
εν εμοι · ου γαρ ηλθον διακονηθηναι αλλα διακονησαι · και
θηναι την μου λυτρον υπερ του κοσμου · ει ουν υμεις φιλοι μου
εμε μιμεισθαι · ο θελων πρωτος ειναι εστω εσχατος · ο δεσπο
της ως ο διακονος · μεινατε εν εμοι · ινα βοτρυν φερη
ται · εγω γαρ ειμι · της ζωης η αμπελος +

Γεννημα · εχιδνων αληθως ο Ιουδας · φαγοντων το μαννα
εν τη ερημω · και γογγυζοντων · κατα του τροφεως · ετι
γαρ · της βρωσεως ουσης εν τω στοματι αυτων · κατε
λαλουν του Θεου οι αχαριστοι · και ουτος ο δυσσεβης · τον
ουρανιον αρτον · εν τω στοματι βασταζων · κατα του σωτη
ρος την προδοσιαν ηργασατο · ω · γνωμης απληστου ·
και τολμης απανθρωπου · τον τρεφοντα πωλει · και

ους ἐφιμώθη λέγων τὴν παρεδίδου τὸν θάνατον· ὃν τοὺς ἐκ δήμου·
λος ὁ παράνομος· καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσα-
το· ἀλλ' ἀφθόνως Κύριε τοιαύτης ἀπανθρωπίας· τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ὁ μόνος· ἐν μακροθυμίᾳ ἀνεκτικώτατος· +

Σήμερον· τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον·
καὶ κατ' αὐτοῦ· κενὰ ἐβουλεύσαντο· παραδοῦναι Πιλάτῳ·
εἰς θάνατον τὸν ἀναίτιον· σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγ-
χόνην Ἰούδας· ἑαυτῷ περιτίθησιν· καὶ στερεῖται κατ' ἀμ-
φω ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας· σήμερον· Καϊάφας
ἄκων προφητεύει· συμφέρει λέγων· ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπο-
λέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ· ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὡς ἀ-
γαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· +

Σήμερον ὁ Ἰούδας· τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει πρόσω-
πεῖον· καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν·
οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει· οὐκέτι τὸ μύρον πιπρά-
σκει· τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ· ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον· καὶ ἐ-
ξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους· λέ-
γει τοῖς παρανόμοις· τί μοι θέλετε δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν παρα-
δώσω αὐτόν· ὢ φιλαργυρίας προδότου· εὔωνον ποι-
εῖται τὴν πρᾶσιν· πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων·

τοῦ ὁμολογουμένου· εἶναι πραγματευτὴν ποιεῖται· οὐκ ἀκριβο-
λογεῖται πρὸς τὴν τιμήν· ἀλλ᾽ ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπο-
λεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσιν· ῥιπτεῖν τὰ τίμια· νῦν ἔβα-
λεν τὰ ἅγια· τοῖς κυσὶν ὁ μαθητής· ἡ γὰρ λύσσα τῆς
φιλαργυρίας· κατὰ τοῦ ἰδίου διδασκάλου· μαίνεσθαι ἐποί-
ησεν αὐτόν· ἧς τὴν πεῖραν φύγωμεν κράζοντες· μα-
κρόθυμε κύριε δόξα σοι. κ π λ

Ὁ τρόπος σου δόλιος τῇ γνώμῃ· παράνομε ἰούδα· νοσῶν
γὰρ φιλαργυρίαν· ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ
πλοῦτον ἠγάπας· τί παρὰ ἀκτήμονι χ(ριστ)ῷ διδάσκοντι
ἐφοίτας· εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις· ἵνα τί ἐπώλας· τὸν ἀτίμη-
τον· προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν· φρῖξον ἥλιε στέναξον
γῆ· καὶ κλονουμένη κραύγασον· ἀνεξίκακε κύριε

κ π λ

Μηδεὶς· ὦ πιστοί· τοῦ δείπνου τοῦ — δόξα σοι.
δεσπότου ἀμύητος· μηδεὶς· ὅλως ὡς ὁ ἰούδας
δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ· τὸν ψω-
μὸν δεξάμενος· κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησεν· σχήματι
μὲν ὢν μαθητής· πράγματι δὲ παρὼν φονευτής· τοῖς
μὲν ἰουδαίοις συναγαλλόμενος· τοῖς δὲ ἀποστόλοις
συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει· φιλῶν ἐπώλει· τὸν

διαφορας αντι τα κημας · εκ δουλειας · του εχθρου και σωτηρ των
ψυχων ημων · † Ἕτερα στιχηρα ... ηχος πλ. δ' ...

Στιχ(ηρον) Εις τον νιπτηρα ηχος α'

Ὁ λεντιον ζωσαμενος · και νιψας τους ποδας · των μαθητων ·
Χριστε ο θεος · απολουσον ημων · εκ ψυχης τον μολυσμον ·
και περιζωσον ημων · συνδεσμον πνευματικον · του ποι
ειν τας σας εντολας · της αυτης αγαθοτητος · † ηχος β'

Μεγαλης δωρεας · απολαυειν μελλοντες οι πιστοι · αγα
πωμεν το τιμιον · νιπτηρι προσδραμωμεν · ου σαρκος ρυ
πον αποπλυνομενοι · της ψυχης δε μυστικως · ποιαζοντες ·
Χριστος γαρ οσω περ ημων · ο εφορων τα των ολων · και αυτοι
αναστας εκ δειπνου · λεντιον εαυτον · και ιχνων απονιψας χοι
κων · ως ενδυναμιας δυναμεως · ασφαλιζομενους
της ... αυτους ευχαριστως υποκυψωμεν · ο αριστ[...]
... ως ολον · υποδειξας ημιν την ταπεινωσιν · σω[...]
σον ημας · αγαθος ως φιλανθρωπος · † ηχος β'

Ὁ Πετρος εκλαυε τω · νιψασθαι ποδας · εκ των αχραντων
χειρων · φωνη θαυμαστοτητος ... · ακουσας δε · εαν
μη νιψω σε · ουκ εχεις μερος μετ' εμου · τρομω πολλω · συ
νεσχομενος βοα εις σοι κυριε · μη μονον τους ποδας μου νιψον ·

ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· ὦ· μεγίστων δωρεῶν· κοινωνοὺς ποιήσαντος τῆς χάριτος· τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτοῦ ἐπαγγείλασθαι· ὁ τῆς ἀρρήτου δόξης· ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ τῷ τελειωθέντι δείπνῳ· καὶ νῦν αὐτῷ πί(νειν) μετ' αὐτῶν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον· ὁ εὔσπλαγχνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· + ἦχος πλ. δ'

Σήμερον· ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ· ἔργον δούλου ἀναδεξάμενος· λέντιον διεζώσατο· ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἐμβαλὼν εἰς νιπτῆρα· ὁ τὴν θάλασσαν τειχίσας διὰ τῶν ὑδάτων· καὶ κάμψας ἐν τῷ γόνατι· ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ· ᾧ ἦν διεζωσμένος· ὅταν οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδοῦντα αὐτόν· +

ἀκολουθία τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

τροπάριον εἰς ἀλληλούια ἦχος πλ. δ':

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί· ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο· τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς· σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσιν· βλέπε χρημάτων ἐραστά· τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχήν· τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα

τολμήσασαν· ὁ ὑβριστὰ τῶν ἀγαθῶν Χριστὲ δόξα σοι +

κυεχ[illegible] κα ιω χ ρκε Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-

ταῖς· μὴ ἔλοξας ὅλος [illegible] Καὶ οἱ μαθηταί. Ἀν(τίφωνον) φω(νὴ) α' ἦχος πλ(άγιος) δ'

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν· κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ

Χριστοῦ αὐτῶν + Στί(χος) Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη· Στί(χος) β' Παρέστησαν

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· Κύριε Κύριε μὴ ἐγκα-

ταλίπῃς με + Στί(χος) Διαρρήξωμεν τοὺς: Στί(χος) γ' Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρ(ανοῖς):

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν· καὶ ὡς

φίλοι αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν· καὶ μὴ ταῖς

μερίμναις τοῦ βίου συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν

τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς + Δόξα. Καὶ νῦν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε· καὶ παρθένος ἔμεινας· Μῆτερ ἀνύμ-

φευτε· Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς +

Ἀν(τίφωνον) φω(νὴ) β' ἦχος πλ(άγιος) β'

Ἔδραμεν λέγων ὁ Ἰούδας· τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσιν·

Τί μοι θέλετε δοῦναι· κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ

τῶν συμφωνούντων· αὐτὸς ἵστηκας ἀοράτως ὁ συμφωνούμενος·

καρδιογνῶστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν + Στί(χος) Φασίν ὁ παράνο(μος):

Στί(χος) β' Ὅτι θάνατος ἐν ἐμοί:

[illegible] τὴν θύραν θεραπεύσωμεν· ὡς ἡ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου·

καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν ὡς ὁ Ἰούδας· ἵνα πάντοτε

...μια χριστου του θεου δεομεθα. +   χ(ριστο)ς γ ...

Ον διεκ[illegible] παρ ημιν ανερμηνευτος. δια παντας τους [illegible] φιλαγος. μ[illegible]
δια λ[illegible] εκ[illegible] σωσουσαι. ινα κινδυνων [illegible]
καταφλεγονται. +   αν[illegible] γ. [illegible] β

Δια λαζαρου την εγερσιν κυριε. το ωσαννα σοι εκραυγαζον.
παιδες των εβραιων φιλανθρωπε. ο δε παρανομος ιου
δας. ουκ ηβουληθη συνιεναι. +   Στι(χος) Δικασον κ(υρι)ε τ(ους).

Στι(χος) β. Επλατυναν επ εμε το στομα.

Εν τω δειπνω σου χριστε ο θ(εο)ς. τοις μαθηταις σου προε
λεγες. εις εξ υμων παραδωσει με. ο δε παρανομος ιουδας
ουκ ηβουληθη. +   Στι(χος) Εκχεον ρομφαιαν. Στι(χος) Ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου.

Ιωαννη ερωτησαντι κυριε. ο παραδιδους σε τις εστιν.
τουτον δια του αρτου υπεδειξας. ο δε παρανομος ιουδας. +
Στι(χος) Γενηθητωσαν ωσει. Στι(χος) Γενηθητω η τραπεζα αυτων.

Εις τριακοντα αργυρια κυριε. και εις φιλημα δολιον εζητουν
ιουδαιοι σε αποκτειναι. ο δε παρανομος ιουδας. +
Στι(χος) Αισχυνθητωσαν και εντραπειησαν. Στι(χος) Μη επιχαρειησαν μοι.

Εν τω νιπτηρι σου χριστε ο θ(εο)ς. τοις μαθηταις σου προετρε
πες. ουτως ως οραται ποιειτε. ο δε παρανομ(ος). +
Στι(χος) Οτι δωρεαν εκρυψαν. Στι(χος) Ελθετω αυτω παγις ην ου γινωσκει.

Γρηγορειτε και προσευχεσθε. ινα μη εισελθητε εις πειρασμον. τοις
μαθηταις σου ο θ(εο)ς ημων ελεγες. ο δε παρανομ(ος). +

ΖΙϚ 214

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θ(εοτό)κε· ὅτι πάντες μετὰ θ(εὸ)ν· εἰς σὲ καταφεύγομεν· ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν·

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων· κα ἦ(χος) βαρ(ύς)· καὶ τὴν σκέψιν τῆς προδοσίας γινώσκων· ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας· ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος· γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος· ὅτι θέλων παρεδόθης· ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου· μακρόθυμε δόξα σοι·

Καὶ ετ ... Β κα ιωκ ... ρ...

Τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ)· ἐξῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· σὺν τοῖς μαθ(ηταῖς) αὐ(τοῦ) π(έραν) τοῦ χειμάρ(ρου)· ... ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ... π(ᾶς) ... ἦχ(ος) π(λάγιος) α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας· καταλιμπάνει τὸν διδάσκαλον· καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον· τυφλοῦται τῷ πάθει· τῆς φιλαργυρίας· ἐκπίπτει τοῦ φωτὸς· ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν· ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας· τριάκοντα ἀργυρίων· ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν· ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου· πρὸς ὃν προσφωνήσωμεν· ὁ παθὼν καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις δόξα σοι· στι(χ) κ(ύρι)ε τίς παροική(σει):

στι(χ) πορευόμενος ἄμωμος κ(αὶ) ἐργαζόμ(ενος) δικαιοσύ(νην)· ηα

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα· ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί· καὶ μὴ τὸ ἄσπλαγχνον· πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν· ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος· κατακριθῶμεν· ... διὰ τὰ δηνάρια· καὶ ὡς ὁ Ἰούδας· μεταμεληθέντες· μάτην ὀφελήσωμεν·

Δεδοξασμένα ὑπὲρ σοῦ ἐλαλήθη πανταχοῦ· ὅτι ἐγέννησας σαρκὶ τὸν τῶν ὅλων ποιητήν· Θεοτόκε Μαρία· πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε· +

ἦχος πλ. β′

Ὁ μαθητὴς τοῦ διδασκάλου συμφωνήσας τὴν τιμήν· καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις· πέπρακε τὸν Κύριον· φιλήματι δολίῳ· παραδοὺς αὐτὸν τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον· +

Στιχ. Εἰσάκουσον [illegible] δικαιοσύνην. Στιχ. Ἐγὼ ἐκέκραξα.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἤγγικεν ἡ ὥρα· καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με· μή τίς με ἀρνήσηται· ἰδών με ἐν τῷ σταυρῷ· ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος· καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος· τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας· +

Ἡ ἀρρήτως· ἐπ᾽ ἐσχάτων συλλαβοῦσα· καὶ τεκοῦσα· τὸν κτίστην τὸν ἴδιον· παρθένε σῶζε· τοὺς σὲ μεγαλύνοντας +

ἦχος βαρύς

Σήμερον γρηγορεῖ Ἰούδας· παραδοῦναι τὸν Κύριον· τὸν πρὸ τῶν αἰώνων· σωτῆρα τοῦ κόσμου· τὸν ἐκ πέντε ἄρτων χορτάσαντα πλήθη· σήμερον ὁ ἄνομος ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον· μαθητὴς γενόμενος· δεσπότην παρέδωκεν· ἀργυρίῳ πέπρακεν· τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον· + Στιχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός:

Στί(χος) Ὡς … [illegible] — ἦχος βαρύς

Z 15

Σήμερον τὸν σταυρῷ προσηλῶσαι Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ· σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος δι' αὐτοὺς τὴν Αἴγυπτον· καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρίσαντα. +

Στί(χος) [illegible] — Στί(χος) [illegible] — ἦχος βαρύς

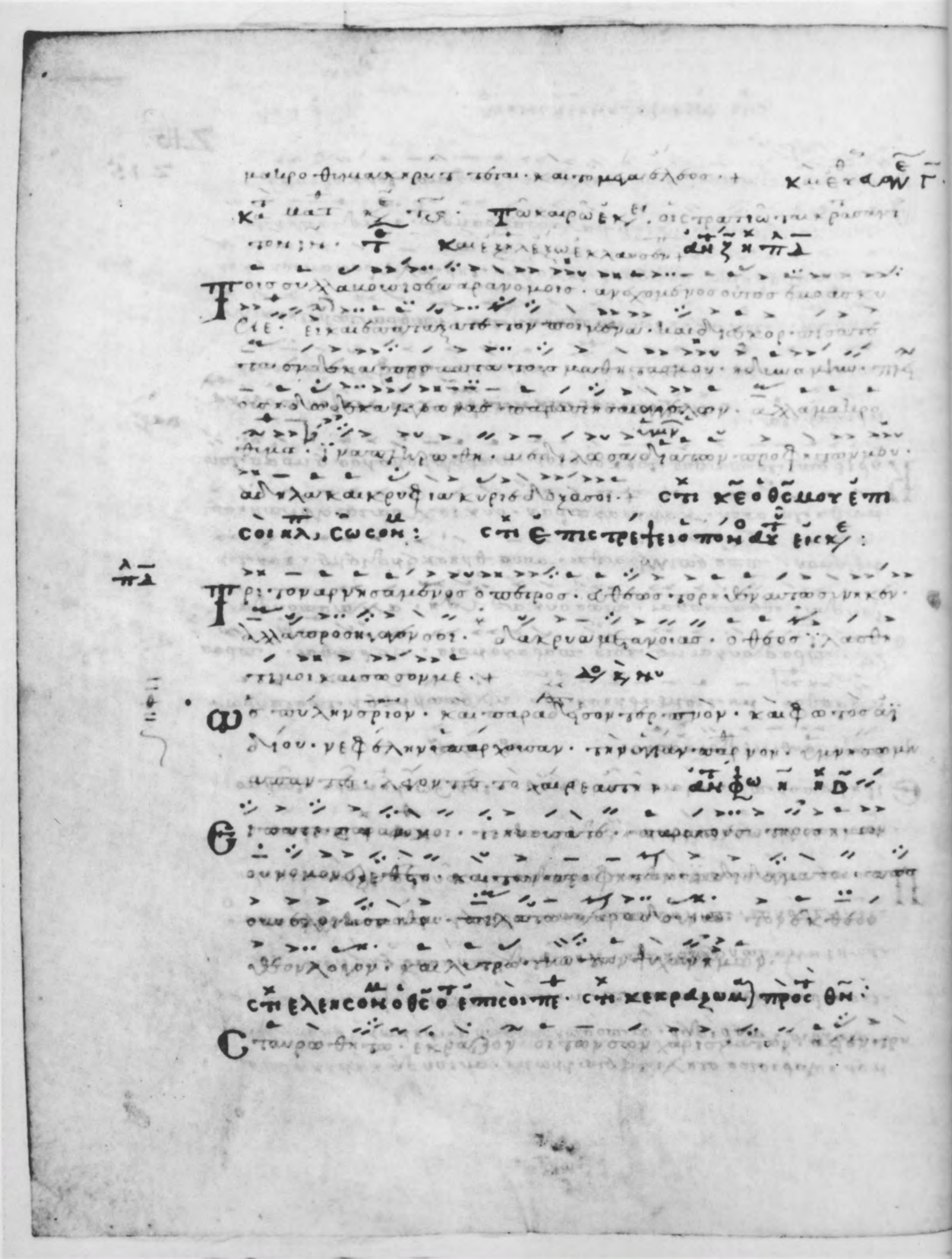
Κύριε, ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· Κἂν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; Κἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις. Ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μή τις με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε, δόξα σοι. +

Δόξα … Κύριε

Εἰρήνην σου ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τήρησον, φύλαξον, ἐλέησον ἡμᾶς, Χριστέ, δόξα σοι. +

Καὶ νῦν, ἦχος βαρύς

Ποῖός σε τρόπος, Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὢ πόσων ἀγαθῶν ἀμνήμων γέγονας· καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος

217 216

φορ τε · και καὶ συνφονοῦντες ὀργίζοντες · τοῦτο ... ἐμοὶ τὸν
δίκαιον φονεύεται · θεὸς πάσχει Χριστέ · φέρουσι τὴν προ
δοσίαν · τοῦ θεοῦ λόγου καὶ σώσαντος ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος +

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν · διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα ·
αὐτὸν ὁ Χριστὸς ἡμῶν ... +   ἀντίφ(ωνον) θ′. ἦχ(ος) γ′

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια · τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου
ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ · γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν · τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ·
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής · διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε + Στί(χος) Σῶσόν με ὁ θ(εὸ)ς
ὅτι εἰσήλθοσαν ὕ(δατα) · Στί(χος) Ἐπληθύνθησαν ... ἦχ(ος) γ′

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν · καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπό
τισάν με ὄξος · σὺ δὲ κύριε ἀνάστησόν με · καὶ ἀνταπο
δώσω αὐτοῖς +   ἀ(ντίφωνον) ι′ ἦχ(ος) ...

Οἱ ... ὅτι Χ(ριστὸ)ς τὸν θ(εὸ)ν ἡμῖν ἐξηγόρασε
τὸν ἐκ τῆς κατάρας · τοῖς ἀνθρώποις διὰ σοῦ ἐμαρτύρησαν +   ... κλ ... πλ δ′.

Πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής · τὴν προδοσίαν ἐμελέτα
κατὰ σοῦ · συνέφαγε ... ὁ δόλιος · ὁ ... καὶ ἄδικος ·
πορευθεὶς εἶπε τοῖς ἱερεῦσι · τί μοι παρέχετε · καὶ παρα
δώσω ὑμῖν ἐκεῖνον · τὸν τὸν νόμον λύσαντα · καὶ βεβηλώσαν
τα τὸ σάββατον · μακρόθυμε κύριε δόξα σοι +   καὶ ἐν ...

κα(τὰ) Ἰω(άννην) κε(φάλαιον) ρξς′ · Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ · ἄγουσιν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα +
τέ(λος) παρέδωκεν αὐτὸν ἵνα σταυρωθῇ +   ἀντίφ(ωνον) ι′. ἦχ(ος) πλ δ′.

πδ´

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, γυμνὸς ἐν κρίσει ἵστατο· καὶ ῥάπισμα ἐδέξατο ἐκ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ὁ δὲ παράνομος λαὸς τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὸν Κύριον τῆς δόξης· τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, μὴ φέρων θεάσασθαι Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα· αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Στί. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ. Στί. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ λῃστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δό. Καὶ νῦν.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον ὁ ἐκ Παρθένου, καταδεξάμενος δι' ἡμᾶς σάρκα φορέσαι, σταυρὸν ὑπομείνας, ἵνα πάντες σύμφωνος σὲ δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε. Ἀντί. ιαʹ. ἦχος πλ. β´

Ἀντὶ ἀγαθῶν ὧν ἐποίησας Χριστὲ τῷ γένει τῶν Ἑβραίων, σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες· ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν τὴν σὴν συγκατάβασιν. Στί. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Στί. Εἰσελθέτω.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν κραυγάζοντες· ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν τὴν σὴν συγκατάβασιν. Στί. Προσελογίσθην μετά. Στί. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

Οὔτε γῆ σεισθεῖσα, οὔτε πέτραι ῥαγεῖσαι Ἑβραίους ἔπεισαν·

οὐδὲ ναοῦ τὸ καταπέτασμα· οὐδὲ τῶν μνημείων ἡ ἀνάστασις·
ἀλλ' ἀπόδος αὐτοῖς κύριε· κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ὅτι οὐ συνῆκαν
τὴν σὴν συγκατάβασιν· +

ἀντίφωνον ΙΒ· ἦχος πλ. β'

Ὁ [illegible] ἀνδρ[illegible] +

Τάδε λέγει κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· λαός μου· τί ἐποίησά σοι· ἢ
τί σοι παρηνώχλησα· τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· τοὺς λε-
προύς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἀνωρθωσά-
μην· λαός μου· τί ἐποίησά σοι· καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας·
ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀ-
γαπᾶν με σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπὸν κα-
λέσω μου τὰ ἔθνη· κἀκεῖνά με δοξάσουσιν· σὺν τῷ πατρὶ
καὶ πνεύματι· κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι· ζωὴν τὴν αἰώνιον· +

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν: Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν κα(κῶν) ἦχ. πλ.

Σήμερον· τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα· εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται
τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει·
δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον· + Στίχ. Ὅτι πολλοὶ ἐθήρευσαν
τὴν ψυχήν· Στίχ. Ἐξηγέρθη [illegible]: ἦχ. πλ.

Οἱ νομομαθεῖς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι· ὁ χορὸς
τῶν ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· ἰδοὺ ναός· ὃν ὑμεῖς ἐλύσα-
τε· ἰδοὺ ἀμνός· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκα-
τε· ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη· μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι·

αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας· καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας·
αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου· +

ἀντ(ίφωνον)

Πάρρος ἐξ ἐκ τῶν ἀστρολόγων· καὶ πάρρος ἐμάγνος· μὴ ῥαν νηφ...
θ(εοτό)κε Μαρία· Χ(ριστὸ)ν τὸν Θ(εὸ)ν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς· +

Ὅτε ὁ παράνομος τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θ(εό)ς· καὶ τὰ ... κα' ἦχος πλ. α'
ρεδόθης τοῖς στρατιώταις ὁ κριτής· αἱ οὐράνιαι δυνάμεις ἐκ
τοῦ φόβου ἐθαμβήθησαν· ὅτι ἐδέθης καὶ ἀπῆλθες ἐπὶ τοῦ ξύ-
λου· καὶ ἐσταυρώθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος· δι'
αὐτὸ σῶσαι τὸν ἄν(θρωπ)ον· + Καὶ ἐκ (τοῦ κατὰ) Ἰω(άννην) ε' κε(φάλαιον) ματ-
κε' ιβ'· Τῷ καιρῷ ἐκεί(νῳ)· ἰδὼν Ἰούδας ὅτι κατεκρί-
θη ... ἵνα ἄρει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· + ἀντίφωνον ιγ'· ἦχος πλ. δ'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων· τῶν στρατιωτῶν ᾐτήσαν τὸ σταυρω-
θῆναι σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες· τὸν ἀπο-
θνῄσκοντα Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν· καὶ σὲ τὸν δίκαιον κα-
τεδίκασαν· μὴ καὶ φονίας ἔγκλημα· κληρώσαμενοι· ἀλ-
λὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε· κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ὅτι κενὰ
κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν· + Στί(χος)· Κ(ύρι)ε εἰσάκουσον τῆς προσευ-
χῆς μου· Στί(χος)· ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου:

ἦχος πλ. β'

Ὃν τὰ πάντα φρίττει καὶ τρέμει· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἀνυμνεῖ· Χρι-
στὸν Θεοῦ δύναμιν· καὶ Θεοῦ σοφίαν· οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν·
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν· καὶ πάντα τὰ πάθη κατεδέ-
ξατο· σῶσαι θέλων ἡμᾶς· ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· τῷ ἰδίῳ

...μα... φιλάνθρωπε + καὶ νῦν

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον ὁ σαρκωθεὶς ... καταδεξάμενος Χριστὲ σάρκα φορέσαι ... δούλου· ἵνα σωθῶμεν· οἱ ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες φιλάνθρωπε +

ἄλλ(ο) ἦχ(ος) ... πλ. δ'

Κύριε ὁ τὸν λῃστὴν σώσας ... τὸν ἐν αἵμασι Χ(ριστ)ὲ ... μολυνθέντα· καὶ ἡμᾶς σῶσον τῷ σταυρῷ ... ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος +

Ἐπὶ ὁ Κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν ...

Στιχ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματι ... πλ. δ'

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ· μεγάλην πίστιν εὗρεν· μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη· καὶ πρῶτος παραδείσου πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν· ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος ...

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου τὴν χαράν· καὶ νῦν + Κύριε δόξα σοι +

τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητήν σου καὶ κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι μήτηρ θεοῦ + ἄλλ(ο) ἦχ(ος) ... πλ. δ'

Σήμερον κρέμαται ἐπὶ ξύλου· ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς· ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ῥάπισμα κατεδέξατο· ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ· ἥλοις προσηλώθη· ὁ νυμφίος τῆς ἐκκλησίας· λόγχῃ ἐκεντήθη· ὁ υἱὸς τῆς

παρθένου· προσιέμενος ἐμένσου τὰ πάθη Χριστέ· δίδου ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου ἀνάστασιν. + Στί(χος) Ὁ Θ(εὸ)ς ὁ Θ(εό)ς μου πρόσχες

Στί(χος) Ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στό(μα).

Μηκέτι Ἰουδαῖοι βοᾶτε σαφῶς· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός· ἀλλὰ καθαρώμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ· καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ· ἀνάστα Κύριε σῶσον ἡμᾶς· ὡς φιλάνθρωπος. + Στί(χος) Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας· Στί(χος) Διεμερίσαντο τὰ ἱμά(τιά μου).

Ὁ σταυρός σου Κύριε· ζωὴ καὶ ἀντίληψις· ὑπάρχει τῷ λαῷ σου καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες· σὲ τὸν σταυρωθέντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς. + Δό(ξα) κ(αὶ) νῦν.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον· Χριστὲ ἡ κυήσασα· ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ· μυστήριον Υἱέ μου· πῶς ἐν ξύλῳ θνήσκεις· σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ. +

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς· ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νό(μου)· Καὶ εὐθέως:-

Κα(τὰ) Μάρ(κον). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· Καὶ σταυρ… αὐτ(όν):

Καὶ εἰ(ς) … μακαρισ(μούς)· Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κ(ύρι)ε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· …

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. +

Τὸν τοῦ νόμου ποιητήν· οἱ μαθηταὶ τοῦ νόμου γενόμενοι παράνομοι· καὶ ὡς κατάκριτον αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ παρέδωκαν· κράζοντες σταύρωσον· τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτοις μάννα δωρησάμενον.

ἡμᾶς δὲ τὸν δίκαιον λῃστὴν μιμησαμένους πίστει ἱερᾷ σῴζων ὑμνεῖν· μνήσθητι ἡμῶν Χριστὲ +

Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρ(ονομήσουσι).

Τὸν ζωοδότην ὁ ἀγνώμων δῆμος· Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον· προσεπιτά|ττον μανικῶς· ἀναίρει ζωῆς δὲ λύων σταύρωσον· Χριστὸν τὸν ἀναίτιον· παρανόμων δὲ μᾶλλον· ζῆν ᾐτήσαντο· ἡμεῖς δὲ φθεγξώμεθα· λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος· τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· μνή(σθητι) ἡμῶν ἐν τῇ β(ασιλείᾳ σου) +

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά· ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα· τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστὲ· ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον· ἐντεῦθεν μερίζουσα· ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια· τὸν κόσμον ἀρδεύουσα· τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα· καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς· διδάσκουσα προσκυνεῖν· τὴν βασιλείαν σου. + **Μακάριοι οἱ ἐλεή(μονες).**

Ἐσταυρώθης δι᾽ ἐμέ· ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἐκεντήθης τὴν πλευράν· ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἥλοις προσηλώθης· ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου· τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου· πιστούμενος κράζω σοι· ζωοδότα Χριστὲ· δόξα καὶ τῷ σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου. + **Μακάριοι οἱ καθαροί.**

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν· ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας κύριε· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς· τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἐδέσμευσας· ῥυσάμενος ἅπαντας· ἐκ δεσμῶν θανάτου· τῇ ἀναστάσει σου· δι᾽ ἧς ἐφωτίσθημεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ βοῶμέν σοι· μνή(σθητι) καὶ ἡμῶν ἐν τῇ β(ασιλείᾳ σου) + **Μα(κάριοι) οἱ εἰρηνο(ποιοί).**

Ὁ τοὺς πόδας τῶν σοφῶν· μαθητῶν σου νίψας σῶτερ ἡμῶν· καὶ διὰ τούτου τὸν φωτισμόν· διὰ λουτροῦ [illegible]· ἀχαίσαντων Χριστὲ· τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον· τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ δὸς ἡμῖν κράζειν σοι· ἄξιος φιλάνθρωπε· τοῦ λῃστοῦ τὴν φωνήν· μνή(σθητι) καὶ ἡμῶν ἐν τῇ β(ασιλείᾳ σου) + **Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.**

Σταυρουμένου σου Χριστὲ· πᾶσα ἡ κτίσις κλονουμένη ἔτρεμεν· τὰ θεμέλια τῆς γῆς· διεσαλεύθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· φω

οικρωσ εκρημνισαν τον · και τους ασεβ... κατ... · ...
εκρεμασαν αποστρεψαι ... εχθρουσαν · και λησται ... ιερεων
... ημων ... μακαριοι εστε οταν ονειδ
Πιστοι ταλαιπωρε τον νουν ... παραβλεψον γλωσσα ... σ
χον ... φθονων · την ... κρανιου και ... το ...
συ ... παναθλιε · φθονοσ αρα ινα μη ... μη δε
φθονοσ φυλαρχη ... μεσσ Χριστε ... μη τον ...
... πικρωσ · ο προδοτησ Χυ· + χαιρετε και αγαλλιασ
Τον στερον του νου Χυ · ... καταχθ ...
μονιοσ ... μαρ · ... ...
... ημων · του ... κατα ... φωνη ανα
... · ... Χριστω·
μνησθητι και ημων ... ληστασ ... ζ
Τον ... · και το ... ομοφρονωσ
οι πιστοι · ... αξιωσ ... μονασ ...
τοσ · εν τρισιν ... χοισαν · ... ...
σαν · ... και ... · Χριστε ...
του πυροσ · τησ κολασεωσ + και νυν
Την ημεραν σου Χε · την ονοσ αρχιασ ωραιοσ ... και τας
... αληθωσ · και μετα τοκον μεινασαν αφθορον · αυτην
σοι προσαγομεν · εισ πρεσβειαν δεσποτα πολυελεε · ...
... · ... · ...
μνησθητι και ημων εν τη βασιλεια σου + Και ει προκ...
Διεμερισαν · ετι θεοσ ο θεοσ μου πρόσχες μοι. Και εκ ... ζ
Κα ... · ... Τω καιρω εκεινω · ... οι στρατιωται·
αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ: ει προ ... · ...

ἦχ(ος) ἄκρος προσσάββατον τῇ ... κος

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω· τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν· ἑαυτὸν τῷ πεσόντι· κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ μέχρι παθῶν· ἀπαθῶς ἐπικύψαντα λόγε θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε·

Νίψας τοὺς πόδας· καὶ προκαθάρας τοὺς μαθητὰς· μυστηρίου μεθέξει· τοῦ θείου νῦν χριστὲ μυσταγωγεῖς· ἐκ σιὼν ἐλαιῶνος μέγα πρὸς ὄρος· συνανελθὼν ὑμνοῦσί σε φιλάνθρωπε· +

Ὁρᾶτε ἔφης· φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα ληφθῆναί με καὶ ἀναιρεθῆναι· χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε ἐμὲ λιπόντες· οὓς συνάξω κηρύξαι με φιλάνθρωπον· + εἶτα· Κοντάκιον ... ·

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα· δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε μαρία· ἐπὶ ξύλου καὶ ἔλεγεν· εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις· σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου· + οἶκ(ος)

Τὸν ἴδιον ἄρνα· ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα· πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον· ἠκολούθει ἡ μαρία· τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν· ταῦτα βοῶσα· ποῦ πορεύῃ τέκνον· τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς· μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν κανᾷ· κἀκεῖ νῦν σπεύδεις· ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς· συνέλθω σοι τέκνον· ἢ μείνω σοι μᾶλλον· δός μοι λόγον λόγε· μὴ σιγῶν παρέλθῃς με· ὁ ἁγνὴν τηρήσας με· +

Ὁ υἱὸς καὶ θεός μου· καὶ ἕτερα ... καλοῦ ... τίς·

Τῶν καιρῶν εἰκ... ἴσον τῷ σταυρῷ ... ἕτεροι δύο κακοῦργοι·

ε̄ ὁρῶσαι ταῦτα· ε̄ ὁ ψαλ(μός)· καὶ ἐν ἄλλ(ῳ) θκα Ἰω(άννου) Χ(ριστο)ῦ σ(ταυρ)ο(ῦ)·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκεισαν παρὰ τοῦ σταυροῦ· ὁ τόνος ἐξ(ῆς)

λέγεται·

ῳδ(ὴ) η. Στυγνὴ ἡ κακία· ἀντίθεος παῖδες ἔσθ' ὅτε παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δέ· φρυάττεται τὸ μηνυόμενον ἀνόμων συνέδριον· βουλεύεται κενά· κτεῖναι μελετᾷ· τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας +

Ἀπὸ βλεφάρων· μαθηταῖς νῦν ὕπνον· ἔφη Χριστὸς· τινάξατε· ἐν προσευχῇ δέ· γρηγορεῖτε· πειρασμῷ μή πως ὀλισθῆτε· καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ ἰσχυρῷ γὰρ· μείζων πεῖρα· γνῶθί με Πέτρε· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα· εἰς τοὺς αἰῶνας +

Βέβηλον λόγον ἔσω· τῶν χειλέων οὔποτε· προήσομαι δέσποτα· σὺν σοὶ θανοῦμαι· ὡς εὐγνώμων· κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται· ἐβόησε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα· ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σε· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας +

Βάθος σοφίας· θεϊκῆς καὶ γνώσεως· οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας· ἄβυσσον δὲ μου· τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε· ὁ Κ(ύριο)ς ἔφη· σὰρξ οὖν ὑπάρχων· μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας +

Ἀπαγορεύεις· Σίμων Πέτρε ὅπερ· πεισθήσῃ τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη· μία προσελθοῦσα πτοήσει σε· ὁ Κ(ύριο)ς ἔφη· πικρῶς δακρύσας· ἕξεις ὅμως εὐΐλατόν με· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας +

ῳδ(ὴ) θ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· καὶ ἐνδοξοτέραν· ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως

θεὸν λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως θεοτόκον· σὲ μεγαλύνομεν·

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν· πονηρευομένων· θεοκτόνων συναγωγή· ὥσπερ ἐπὶ Χριστὸν ἐξῆλθε· καὶ ὡς ἄδικον εἷλκεν· τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων· ὃν μεγαλύνομεν. +

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς· φωνὰς προφητῶν τε· μελετῶντες διακενῆς· ὡς πρόβατον εἷλκον· σὲ τὸν πάντων δεσπότην· ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν. +

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωήν· σὺν τοῖς γραμματεῦσιν· ἀναιρεθῆναι οἱ ἀρχιερεῖς· παρέσχον πληγέντες· αὐτοφθόνῳ κακίᾳ· τὸν φύσει ζωοδότην· ὃν μεγαλύνομεν. +

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί· ἐκρότησαν ἅμα· σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ· ἠρώτων σε· σοῦ δὲ κατεμαρτύρουν· καὶ πάντα ὑπομείνας· ἅπαντας ἔσωσας. + εἶτ' ἐξαπο(στειλάριον) ἦχ(ος) γ´ +

Τὸν λῃστὴν αὐθημερόν· τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Χ(ριστ)έ· κα(ὶ) μὲ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ σου· φώτισον φιλάνθρωπε + καὶ ἐκ [illegible]

ἀ(νάγνωσμα) Ἰ(ωάννου) κα´ Μάρ(κου) κε´ [illegible] Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθ(αίας). [illegible] ἐθεώρουν ποῦ τέθη(ται). Καὶ εἶθ' οὕτως· οἱ αἶνοι καὶ τὰ στιχηρὰ [illegible] Ἐν τῷ στρω [illegible] ἔλ(εγον)·

Ἡ πόλις καὶ στρατιαὶ συνήχοντο· φονεῦσαι τὸν ποιητὴν ὁρῶσαι τοῦ παντὸς· ὡς κρίσιν ἐρχόμενον· καὶ [illegible] ἀγνοούμενον· τὸν λύσαντα τὸν θάνατον· καὶ σώσαντα τὸν δὲ χειρὶ· τὴν ζωὴν κατέχοντα + τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

πάντων· οἱ ἱερεῖς ἐβράβευσαν Χ(ριστό)ν· καλαμῷ δὲ ξίδιον· οἰκεῖοι κτονοι μαστίζοντες· τὸν ἐκ πληγῆς θάνατον. + ῥυσάμενον τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

Ο θει κη λεγνασκα σου τα παντα · βοα τεν θωμη στεφανον εξ ακανθων

και χλαιναν πορφυραν περιβεβλημενος · υπο ιουδαιων εφορεσεν · ο πλαστουρ-

γος του κοσμου · και κτ(ιστης) των δυναμεων · +

Πασα η κτισις · ηλλοιουτο φοβω θεωρουσα σε · εν σταυρω κρε-

μαμενον χριστε · ο ηλιος εσκοτιζετο · και γης · τα θεμελια

συνεταραττετο · τα παντα συνεπασχον · τω τα παντα

κτισαντι · ο δι ημας εκουσιως υπομεινας κυριε δοξα σοι

Λαος δυσσεβης και παρανομος · ινα τι · μελετα

κενα · ινα τι · την ζωην των απαντων · θανατω

κατεδικασεν · μεγα · θαυμα · οτι ο κτιστης του

κοσμου · εις χειρας ανομων παραδιδοται · και επι ξυλου

ανυψουται · ο φιλανθρωπος · ινα τους εν τω αδη δεσμω-

τας ελευθερωση κραζοντας · μακροθυμε κυριε · δοξα σοι

Σημερον · σε θεωρουσα · η αμεμπτος παρθενος εν σταυρω · λογε

αναρτωμενον · οδυρομενη μητρωα σπλαγχνα · ετιτρωσκετο

την καρδιαν πικρως · και στεναζουσα · οδυνηρως εκ βα-

θους ψυχης · παρειας · συν θριξι καταξεουσα κατεθρυ-

πτετο · και το στηθος τυπτουσα · ανεκραζε γοερως ·

οιμμοι θειον τεκνον · οιμμοι το φως του κοσμου · τι ε-

δυς · εξ οφθαλμων μου · ο αμνος του θεου · οθεν · αι στρα-

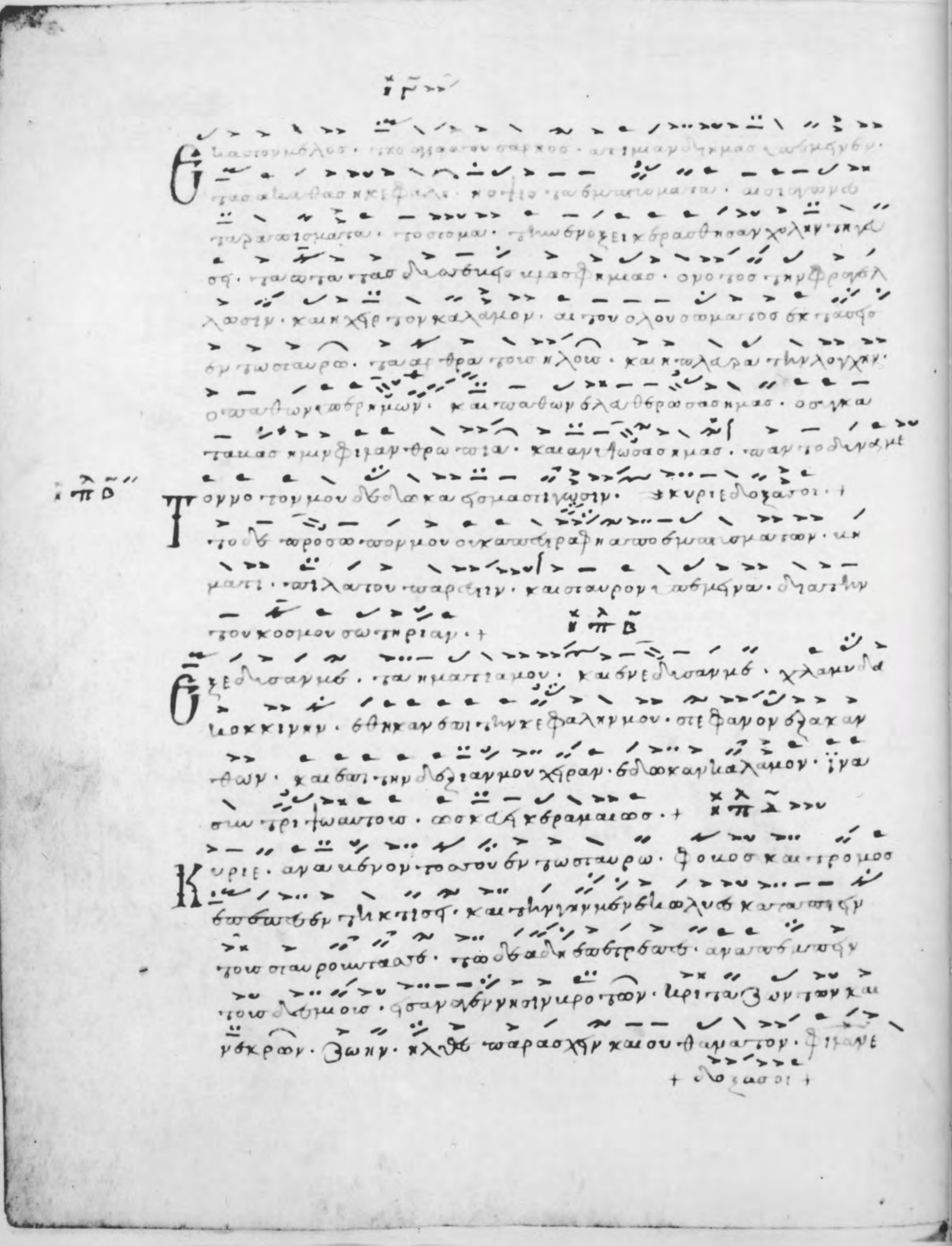
τιαι των ασωματων · τρομω συνειχοντο λεγουσαι · ακατα-

λη· ωιε κυριε δοξα σοι +

Σταυρωθεντος σου Χριστε· πασα η κτισις ηλλοιουσα ετρεμεν·
τα θεμελια της γης· διεσαλευθησαν φοβω του κρατους σου·
σου γαρ υψωθεντος σημερον· γενος εβραιων απωλετο· του να-
ου το καταπετασμα· διερραγη διχως· και μνημεια εκ των τα-
φων· εξανεστησαν· εκατονταρχης ιδων το θαυμα εφριξεν· πα-
ρεστωσα δε η μητηρ σου· εβοα θρηνολογουσα μητρικως· πως
μη θρηνησω· και τα σπλαγχνα μου τυπτω· ορωσα σε· γυμνον ως
κατακριτον· τω ξυλω κρεμαμενον· ο σταυρωθεις· και τα-
φεις· και αναστας εκ των νεκρων· κυριε δοξα σοι +

Και ειθος· δοξα εν τη ε. Και εν αρχ[ιακω] ιω· κ(αι) ν(υν)·
των καιρων εκει. ηρωτησε τον π[ι]λα[τον]. Εκει εθηκαν τον Ιη[σουν]·
ει ουκ εστι.

Δυο και πονηρα εποιησεν· ο πρωτοτοκος υιος μου ισραηλ·
εμε εγκατελιπεν· πηγην υδατος ζωης· και ωρυξεν ε-
αυτω· φρεαρ συντετριμμενον· εμε επι ξυλου εσταυρω-
σαν· τον δε βαραββαν ητησαν· και απελυσαν· εξεστη
ο ουρανος επι τουτω· και ο ηλιος τας ακτινας απεκρυψεν·
συ δε ισραηλ ουκ ενετραπης με· αλλα θανατω με παρεδωκας·
αφες αυτοις πατερ αγιε· ου γαρ οιδασιν τι εποιησαν +

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως· παρὰ κριτῶν ἀδίκων καὶ Ἰησοῦς δικάζεται· καὶ κατακρίνεται σταυρῷ· καὶ πάσχει ἡ κτίσις ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον· ἀλλ' ὁ φύσει σώματος· δι' ἐμὲ πάσχων ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι. +

Τοῦ ξύλου ἐκκρεμάμενον Χριστέ· τὸν τῶν ἁπάντων κτίστην καὶ θεόν· ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα βοᾷ πικρῶς· τέκνον· ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου· οὐ φέρω καθορᾶν σε ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι· ὅπως ἴδω κἀγώ σου τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν. + Καὶ εὐ.

Εὐλόγησον κα. Ματ. κ. τὴν α. Τῇ σταυρώσει...

Μετὰ τῆς κουστοδ. Καὶ τὸ ἀγαθόν ἐστι... καὶ ἐκ χ. ...

Συνθέσις τῆς τάξεως τῶν ὡρῶν τῆς ἁγ. παρασκευῆς.

Ποίημα Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων:

Ψαλμὸς ε. Τὰ ῥήματα. Καὶ ψαλμ. μ. Μακάριος ὁ συνιῶν:

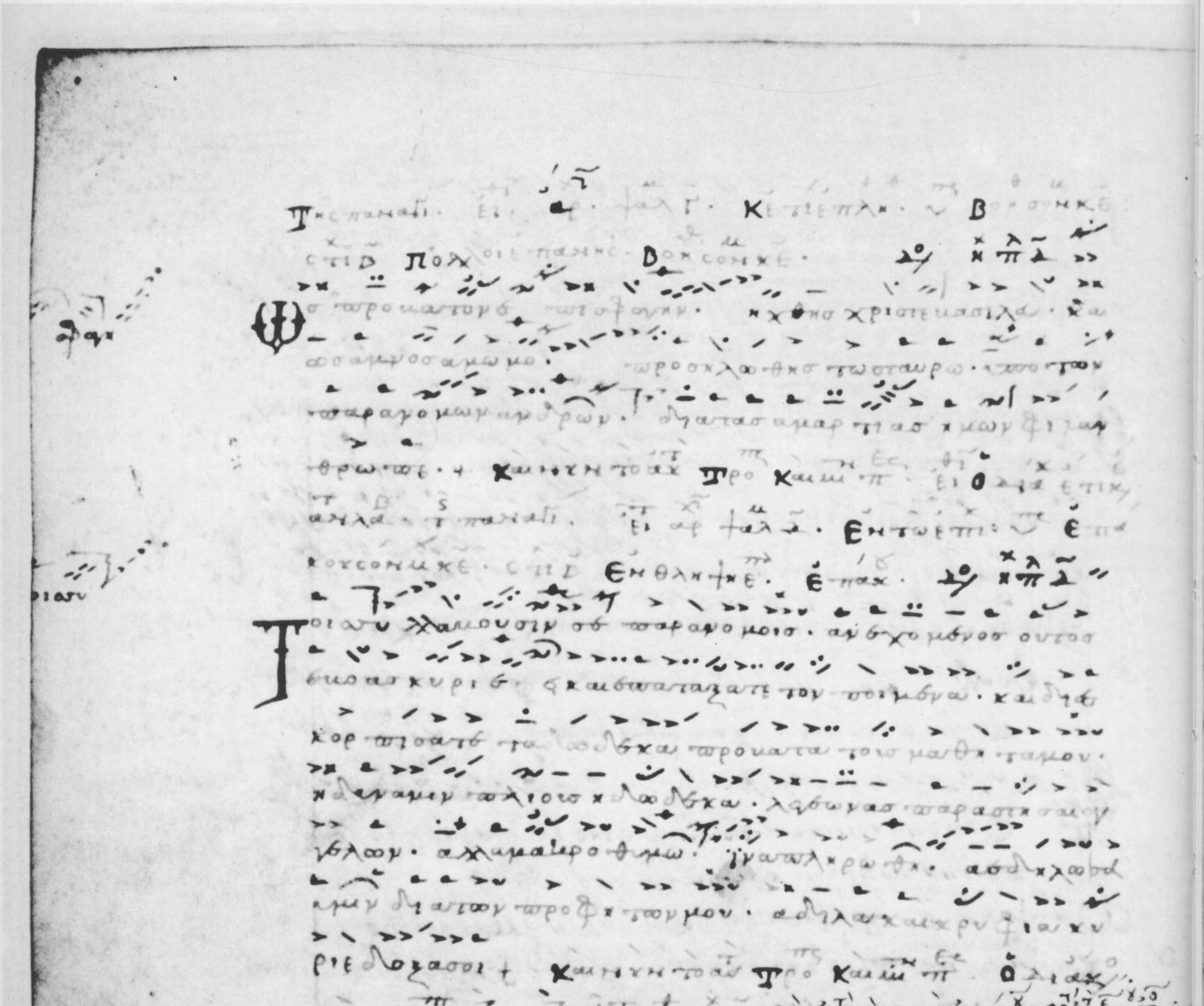
Καὶ ψαλ. να. Ἐλέησόν με ὁ θεός: Εἶθ' ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ καθεξῆς ὅλην τὴν συναπτήν. Εἶτα ἄρχεται τὸ ψαλ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. Λαός μου τί.

Στίχ. β. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς. Λαός μου τί.

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα· εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει· δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον. + Καὶ ... τὸ ... πρό...

καὶ μετὰ ... Καὶ εἶθ' ὁ διάκονος· Ἐπὶ... εἰρ... ἀντιλ.

Horologium magnae Parasceves conditum à Sophronio Patriarcha Hierosolymitano.

Πῶς σε ὁ λαὸς πρὸς μῆρ ἐμή· ἐθεώρουσα σε ἐν ξύλῳ προσηλωμένον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· ἔλεγε καταρ ἑαυτὸν ἐκ ... παθῶν· ἀντὶ τῶν δικαστηρίων· τί θεωρῶ τέκνον ἀδικία οὐ συνέχεται· ὡς θεὸς γὰρ φύσιν ἠθέλησας· καὶ ὡς ἅγιος ... μόνος· ἀλλὰ γὰρ ἀνάστηθι ἐκ τάφου· ἵνα χαίρουσα μεγαλύνω· ... κύριε δόξα σοι. +

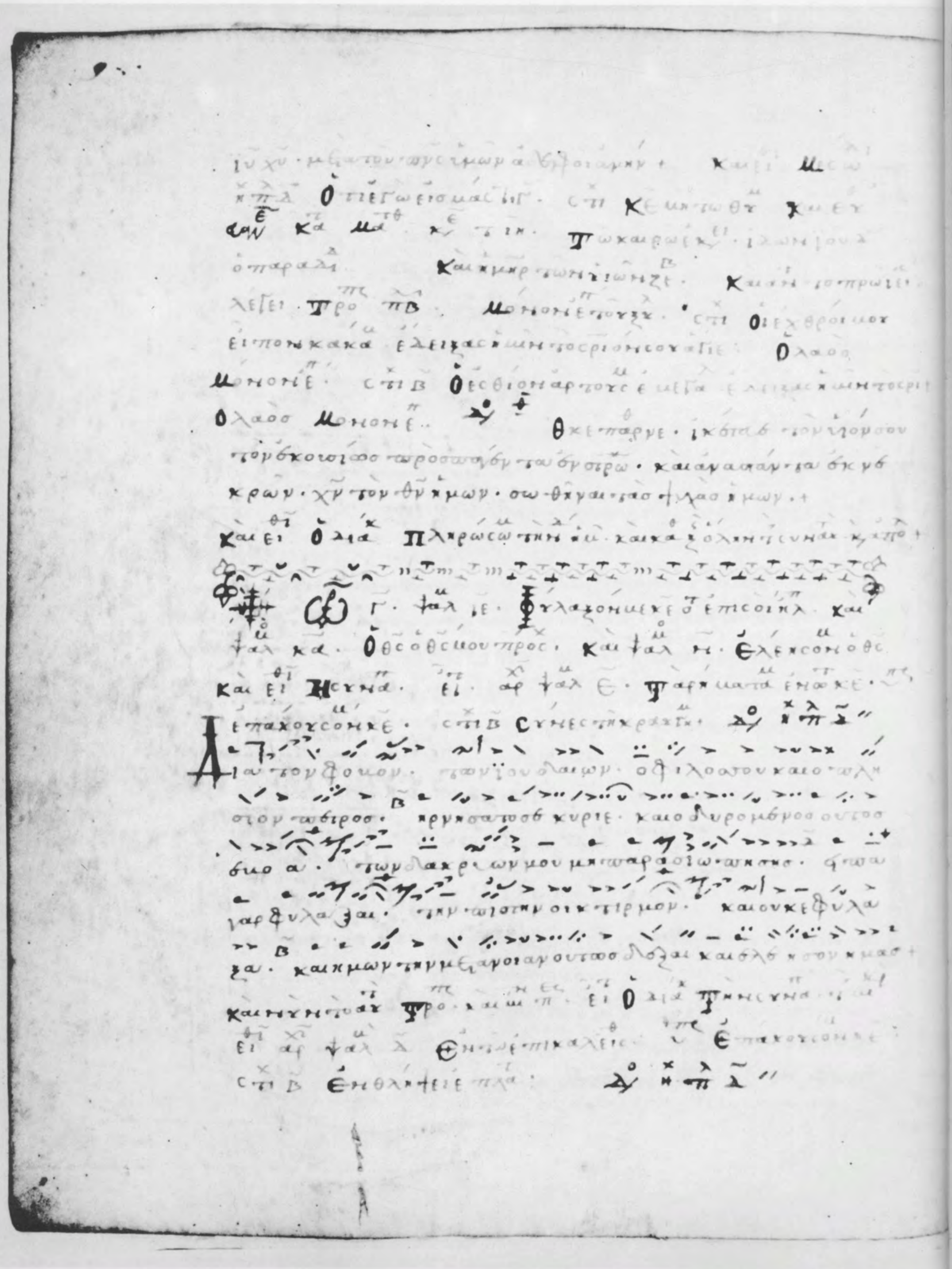
Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος· Σοφία. Ὁ ... Προ(κείμενον) πλ. δ'. Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν: στί(χος) Μακάριοι +

Τῆς προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα +

Τάδε λέγει κύριος· γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι· διότι λόγος κυρίου ἐστίν· καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστιν· δότε τὸν μισθόν μου ἢ ἀπείπασθαι· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυρίους· καὶ εἶπε κύριος πρός με· κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον· καὶ σκέψαι εἰ δόκιμόν ἐστιν· ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν· καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυρίους· καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον· καθὰ συνέταξέ μοι κύριος· καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον μου τὴν δευτέραν τὸ σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην· ἀναμέσον Ἰούδα καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ. +

Ὁ ἀπό(στολος)· Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς +

Ἀδελφοί· ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι· εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται· κἀγὼ τῷ κόσμῳ· οὔτε γὰρ περιτομή τί ἐστιν· οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ καινὴ κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχοῦσιν· εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ· τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν

~~226~~ 225

Προ του· τιμιου σου σταυρου· στρατιωτων δημοι εξουτιωντες κυ-
ριε· αιμοβοραι στρατιαι κατεπαιζον του σου· ανεδησαν γαρ στε-
φανον υβρεως· ο την γην ζωγραφησας τοις ανθεσι· και την
χλαιναν χλευαζομενος εφορεσας· ο νεφελαις περιβαλ-
λων το στερεωμα· τοιαυτη γαρ οικονομια· γνωσθησονται σου τα
σπλαγχνα· Χριστε το μεγα ελεος δοξα σοι. +

Και νυν το αυ(το) Προ(κειμενον) χαιμ π. ει Ο δια τ... ηχ...
ει· αρ ψαλμον ς'· Κ(υρι)ε μη τω θυμω σου ελεγξης με· Βοηθος μου κ(υρι)ε:
στιχ. β' Ο τι τα βελη σου ενεπαγησαν μοι. Βοηθος μου κ(υρι)ε: ...

Ελκομενος επι σταυρου· ουτως εβοας κυριε· δια ποιον εργον
αθετειτε με· φονευται Ιουδαιοι· οτι τους παραλυτους
μωρους εσφιγξα· οτι τους νεκρους ως εξ υπνου ανεστησα·
αιμορροουσαν ιασαμην· Χαναναιαν ηλεησα· δια ποιον
εργον· αθετειτε με· φονευται Ιουδαιοι· αλλ' οψεσθαι· ο(ν)
σον εκκεντατε· Χριστον παρανομοι + Και νυν το αυτο Προ
χαιμ π. Και ει Ο δια τ... ηχ... ει αυ-
τοκε ο το πανασιον ... Προ(κειμενον) Κ(υρι)ε κατεκριναν σε
Ιουδαιοι θανατον την ζωην των απαντων· οι την ερυθραν
ραβδω διατεμοντες· σταυρω σε προσηλωσαν· και οι εκ πετρας
μελι θηλασαντες· χολην σοι προσηνεγκαν· αλλ' εκων

ελκο ο ο ο ο μενος επι σταυρου. ουτως εβοα α α
α ας κυριε.

υσάμενος ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλίας τοῦ ἐχθροῦ

κε δόξα σοι: στι ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκα-

αλλεκων ὑπειμαν ας ἵνα κι ας ειχα ὁ λαὸς κε καὶ

κρίναν σε. στι β. διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια ἀλλεκων

ὑπειμαν. ὁ λαὸς κε καὶ ἀπεκρίναντο εἰς

Ὁ τὴν μεγάλην μου κληρονομίαν κατεδικάσατο νῦν: κε ἡ βασ

Ὦ τῆς φονικῆς τῶν Ἰουδαίων παρανομίας. ὦ δεικτικῆς

τῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀνθρωπίας. παράνομος ὁ ἀγκρ

ἀπολέσθω. καὶ σταυρὸς τῷ ἀδόξῳ ... ἀλλὰ

ἑκούσιος θάνατος. ἐξεγέρσια παγκόσμιος. μακρόθυμε

κε δόξα σοι. Ὁ ἐπὶ τῷ προσκλαυθῆναι χε τὴν

χηρείαν σου. καὶ τῷ θεῷ ἐν τῷ σταυρῷ. ἡ θεοτόκος παρισταμένη

ὀρθρίνῳ ἔλεγεν. οὐδεμία γυναικὶ συμβαίνει τὸ ἄλγος ...

θῦ ὅσον ... ἐκ τῶν θαυμάτων. ἀλλὰ ... τίκτα

... πας. ... ἐκ ... ἐν χαίροις ...

αν τῆς παντοδυνάμε κε δόξα σοι. ... ει μέσω ...

Ὁ ... εἰς ... στι κε ... ει προφ

προφ Ἡσαΐου

Κς δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας. τοῦ γνῶναι ἐν και-

ρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. ἔθηκεν μοι πρωΐ. προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν. καὶ ἡ παιδεία κυ-

ρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ

ἀντιλέγω. τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας.

τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα. τὸ δὲ πρόσω

226

τὸ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενήθη· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην· ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι· ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι· ἐγγισάτω μοι· ἰδοὺ κύριος ὁ θεὸς βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με·

ὁ ἀπόστολος· πρὸς Ῥωμαίους·

Ἀδελφοί· ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν· ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν· μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησιν τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός· ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν· Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν· πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς· εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι᾽ οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν·: εἶτα τὰ λοιπὰ· ἡ οἰκουμένη καὶ ἀρχὴ :-

Ψαλμὸς ϛ´· ψαλ. λϛ´· φησὶν ὁ παράνομος· καὶ ψαλ. ξη´·

Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσῆλθον· καὶ ψαλ. ϙ´· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ·

εἶτα ἡ κτίσις· εἶτα ἀρχὴ τῶν ψαλ.· Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἦχος πλ. δ´· Ἐπάκουσόν μου κύριε· στίχος· Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι· Ἐπάκουσόν μου κύριε :+

Τάδε λέγει κύριος τοῖς ἰουδαίοις· λαός μου· τί ἐποίησά σοι·
ἢ τί σοι παρηνώχλησα· τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· τοὺς
λεπρούς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἀνωρθωσά-
μην· λαός μου· τί ἐποίησά σοι· καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας·
ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ
τοῦ ἀγαπᾶν με· σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω
λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη· κἀκεῖνά με δοξάσουσιν σὺν
τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι· κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι ζωὴν
τὴν αἰώνιον. + καὶ νῦν τὸ αὐτὸ προ[illegible]· καὶ μετὰ τό· εἶθ' οὕτως:
Ὁ [illegible] τὸ σχῆμα τὸ μέ(σον)· καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλειν· Κύριε ὁ θεός μου
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν (με)· Σῶσον ἡμᾶς κύριε: στίχος β' Ἐκ πάν-
των τῶν διωκόντων: σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Λαὸς [illegible] χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν· τί συνεβου-
λεύσατο ἰούδας ὁ προδότης· σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις· κατὰ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον· ἔνοχον θανάτου τὸν ἀθάνα-
τον λόγον ποιήσαντες· καὶ πιλάτῳ προδώσαντες· ἐν
τῷ κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων· ἐβόα
ὁ σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες αὐτοῖς πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύ-
την· ὅπως γνώσι τὰ ἔθνη· τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν. +
καὶ νῦν τὸ αὐτὸ προ[illegible]· καὶ εἶθ' ὁ μακαρισμός: Τὸ σχῆμα τὸ μέ(σον)·
καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλειν· Ἐπὶ σοὶ κύριε πέποιθα πῶς: ἐπάκουσόν (μου) κύριε:

στιχ β'. Ὅτι πλ(ε)ίους οἱ ἁμαρτωλοί ἐνέ(ν): Ἐπακουσόν κε: ἦχος πλ α'

Οἱ νομομαθεῖς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι· ὁ χορὸς τῶν ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· ἴδε ναός· ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἴδε ἀμνός· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε· ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη· μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι αὐτὸς γάρ ἐστιν· ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας· καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτός ἐστιν· ἡ ζωή· καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. +

Καὶ νῦν ἡ ποα(?) τρο: καὶ μι πε: Εἰ ὁ μα. Τῆς σκηνῆς ἀπὸ τῆς ἡμῶν: εἰ. ἐν τῷ ὅ ἐν ἐκτήν. Προ(κείμενον) ἦχος β'. Σῶσον κε τὰς σῶ ἐν: στιχ Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσῆλθον. Ἐπιστρέψουσι τὰς ὀργάς. Ὁ λαὸς Σῶσον κε: στιχ β'. Ὀνειδισμὸν προσε(δόκησεν) ἡ ψυχή· ἐπιστρέψουσι τὰς ὀργάς: Ὁ λαὸς Σῶσον κε εἰρ. εἰ ἦχος κλίνη(?)

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν· τοῖς ἀναξίοις κε. εἰ κα ἦχος πλ β'

Τοῦ στρατεύματος παρισταμένου· καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Πιλᾶτος ἀπέφηνε ζῶντα Χριστὸν ὁ θεόν· εὐλαβούμενος τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀρχῆς· καὶ πειθόμενος τῶν Ἑβραίων ταῖς φωναῖς· παρανόμως κατέκρινε· καὶ τῷ σταυρῷ προσηλωθῆναι· καὶ κρεμασθῆναι λόγοις· τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα· καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. + ἦχος

εἰ. μέσω ἦχος β' Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου. στιχ Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες:

Προφητεία Ἡσαΐου ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· τίς ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ· ἐρύθημα ἱματίων

παρ' αὐτοῦ ἐκ βοσώρ· οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ μετὰ
ἰσχύος· ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου· δι
ατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια· καὶ τὰ ἐνδύματά σου· ὡς ἀπὸ
πατητοῦ ληνοῦ· πλήρης καταπεπατημένης· ληνὸν ἐπά
τησα μονώτατος· καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ· καὶ
κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου· καὶ κατέθλασα
αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς
γῆν· καὶ ἐραντίσθη τὸ κατα[illegible] τὰ ἱμάτια
μου· καὶ πάντα τὰ ἐνδύματά μου ἐμόλυνα· ἡμέρα γὰρ
ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἐνιαυτὸς λυτρώσεως
πάρεστιν· καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ προσ
ενόησα· καὶ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς· ἐν
τῷ βραχίονί μου· καὶ ὁ θυμός μου αὐτοῖς ἐπέστη· καὶ κατεπά
τησα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ ἐμέθυσα αὐτοὺς ἐν τῷ θυ
μῷ μου· καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν [illegible]
σαν τὸ κράτος· + ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ἑβραίους·

Ἀδελφοί· ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι· ἐξ ἑνὸς πάν
τες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς κα
λεῖν· λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι
πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παι
δία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώ
νηκεν σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ αὐτὸς παραπλησίως
μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ
τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· τοῦτ' ἔστι τὸν
διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους· ὅσοι φόβῳ θα

228

νάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται· ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι· ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θν̄· εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς· δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. + Καὶ ἐκ [illegible]

καὶ ἐκ. Καὶ τὸ πληρώσω τὴν ... Καὶ ἀπό:

[illegible] ψαλ. λδ. Δίκασον κε τοὺς ἀδικοῦντας με:

καὶ ψαλ. ρη. Ὁ θς̄ τὴν αἴνεσίν μου. καὶ ψαλ. πζ.

Κε ὁ θς̄ τῆς σωτηρίας μου. καὶ ψαλ. πε. Κλῖνον κε τὸ οὖς σου.

καὶ εἰ ... εἰ ἀρ τὸν ψαλ. Ἐπίσκοποι

πε ποι. Ἐπάκουσόν κε: στιχ. β. Ὁ πι ...

μαρ ... Ἐπάκουσον: [illegible]

Θαυμάσιος ... τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... καὶ τὴν γῆν ...

... σώματα νεκρῶν ...

... σῶσον ἡμᾶς. + καὶ ...

καὶ ... Ὁ διάκονος ... εἰ ἀρ τὸν ψαλ.

Σῶσόν με κε ὁ ... Σῶσόν με κε. στιχ. β. Ὁ ...:

[illegible]

Ὅτε τῷ σταυρῷ προσήλωσαν οἱ παράνομοι τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα πρὸς αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ τίς ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν τί μοι ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· ἀντὶ στύλου πυρός, σταυρῷ με προσηλώσατε· ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε· ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν μοι προσηνέγκατε· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. + Καὶ νῦν τὸ αὐτό. [illegible]

[illegible]

Σήμερον κρέμαται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς· ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ· ἥλοις προσηλώθη ὁ νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας· λόγχῃ ἐκεντήθη ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ· δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου ἀνάστασιν. + Καὶ νῦν τὸ αὐτό. [illegible]

[illegible]

στί(χος) Δίκασον κ(ύρι)ε τοὺς ἀδικοῦντάς με. ὁ λαός· βλέπε ὄπισθεν τὸν ἄρτι:

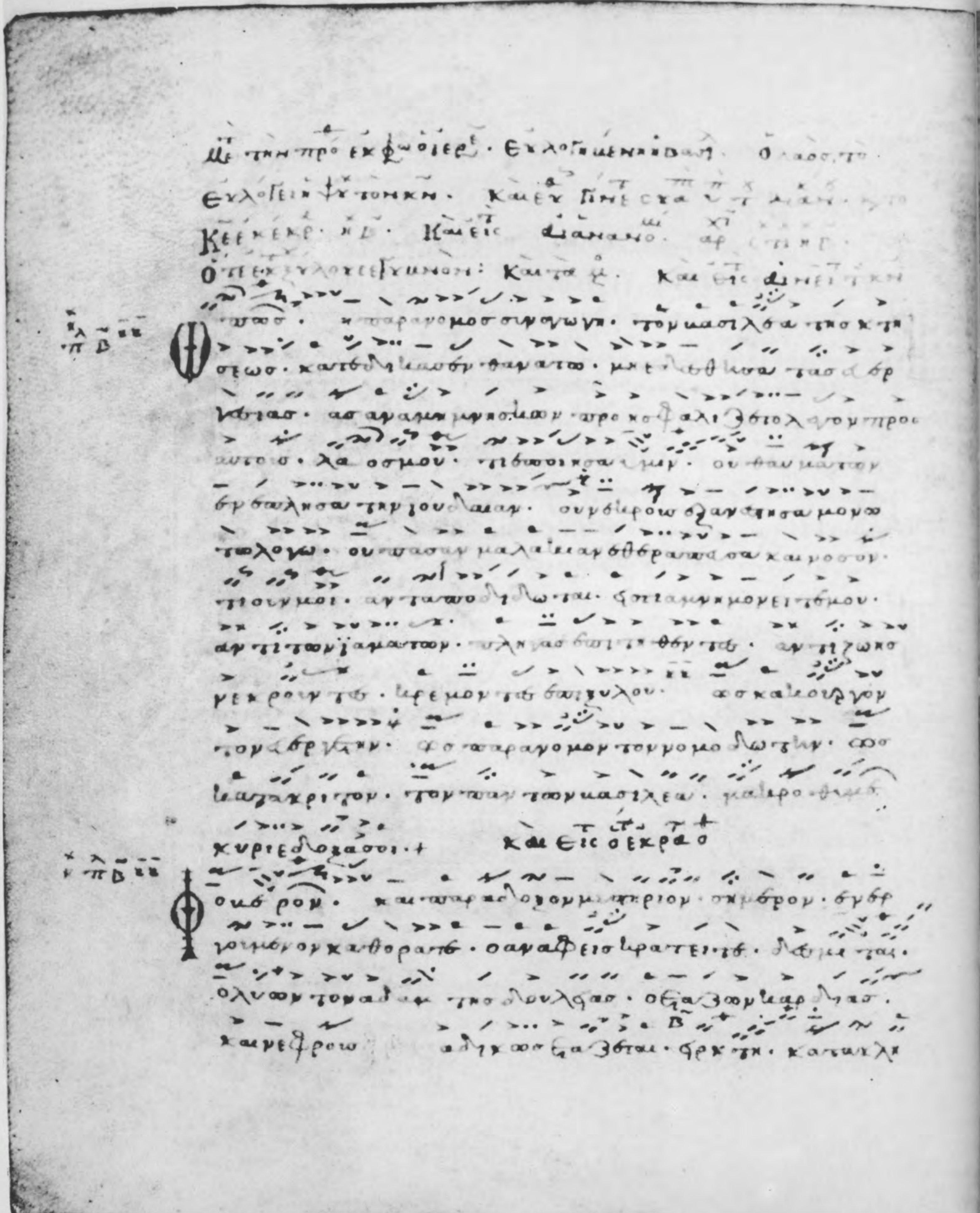
στί(χος) β' Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ. ὁ λαός· βλέπε ὄπισθεν.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν ἐν τῷ σταυρῷ καθεῖδες: λό(γος)

τῆς προφη(τείας) Ἱερεμίου ἀνάγνωσμα

Κ(ύρι)ε γνώρισόν μοι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν λέγοντες· δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ· καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι· κ(ύρι)ε τῶν δυνάμεων κρίνων δίκαια· ἐτάζων νεφροὺς καὶ καρδίας· ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς· ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. + ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) Τιμόθ(εον):

Τέκνον Τιμόθεε· παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα· καὶ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου· τὴν καλὴν ὁμολογίαν· τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον· ἀνεπίληπτον· μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν:~ Καὶ εὐθ(ὺς) τὸ ἅγιον κ(αὶ) ἡ ἐκτενὴ(ς) μετ(ὰ) τῶν αἰτήσεων· κ(αὶ) ἀπόλ(υσις): Καὶ εἰ ἡ θεία λειτουρ(γία) τῶν προηγιασμ(ένων)· δεῖ εἰδέναι ὅτι προηγιασμ(ένων) τῆς μ(εγάλης) ε' λει(τουργία) οὐ γίνεται τῇ μ(εγάλῃ) παρασκ(ευῇ)· καὶ οὐχὶ τῇ κ(υριακ)ῇ τῶν βαΐων καθὼς κ(αὶ) ἐπὶ ταῖς ἄλλαις ἡμ(έρ)ες: Γίνεται δὲ ἡ λειτουργ(ία) Χρ(υσοστόμου).

σται· ο την μακαριατου κλησας· πιλατω παρισταται· ον τρο
μω παριστανται ουρανων αι δυναμεις· ραπιζεται χειρι· του
πλασματος ο πλαστης· ξυλω κατακρινεται· ο κρινων ζων
τας και νεκρους· ταφω· παραδιδοται· ο καθαιρετης
του αδου· ο παντα φερων ανθρωποις μακροθυμως· και παντας σω
σας εκ της αρας· ανεξικακε κυριε δοξα σοι. + Κ(αι) ε(ις) ... Ηχ(ος) πλ(αγιος) β

Σημερον· ο δεσποτης και κυριος· παρισταται πιλατω· και
σταυρω παραδιδοται· ο κτιστης των απαντων· ως
αμνος προσαγομενος· τη ιδια βουλησει· τοις ηλοις
προσπηγνυται· και την πλευραν εκκεντειται· και σπογ
γον προσαγεται· ο μαννα βρεξας· ραπισματα δεχε
ται· ο λυτρωτης του κοσμου· και υπο των οικειων
δουλων· εμπαιζεται ο πλαστης των απαντων· ω
της του φιλανθρωπια· υπερ των σταυρουντων πα
ρακαλει τον ιδιον πατερα· πατερ αφες αυτοις την α
μαρτιαν ταυτην· ου γαρ οιδασιν οι ανομοι τι αδικως
πραττουσιν. + Κ(αι) νυν Ηχ(ος) πλ(αγιος) δ.

Η ανυμφευτος μητηρ· οτε με εξ ανθρωπων ελογισθης· των υμοι
τεκνον ελαβον· τουναυριν (?) λ... αμελια· αντι σκη
πτρου βασιλικου· σταυρω προσηλωθης· αντι στο
λης πορφυριδος· γυμνον σε νεκρον κατιδουσα· αντι

θρόνον δόξης τάφον · Δ ἐχθρός · καὶ τοῦτον ἀλλότριον · οὐ
δὲν ἐχθρός · συγχωροῦσιν Ἰουδαῖοι · μὴ τρίκα ἐπισπάζειν
σοι δάκρυα · ἀφρονισάμενοι δημωδῶς οἱ δόλος ὑπὸ Χριστοῦ ·
Λεόντων ὁρμὴν φυλάξας · ἀναστηθεὶς τάφου τοσούτου
δικνοῦντι · τοῦ τόνου κράτους · διατί ἀναστασίμου·

Καὶ ψάλλουσι τοὺς προφητείας · Ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ θυμιατοῦ καὶ τοῦ δαυίδ καὶ λέγει τὴν εἴσοδον · καὶ λέγει Σοφία ὀρθοί · καὶ τὸ Φῶς ἱλαρόν · εἶτα Τὰ ἀναγνώσματα εἶτα μέσω πβ · Ἔθηκέ το ἐν λάκκῳ · καὶ τὸ ἀναγν καὶ τὸ ἀλληλούια · πα · Σῶσον ὁ θεὸς ὅτι εἰσῆλ · Καὶ ἐν τῷ δαυίδ καὶ ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων · κοινωνικὸν Γεύσασθε:

Ἀκολουθία τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ · εἰς ὄρθρον · εἰς Θεὸς Κύριος ·

Προς ηχ β · Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ · καὶ εἰς ... ψάλλεται τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι · εἶτα κοντάκιον ἦχος πλ β

Πρὸς τὸ Χειρόγραφον ἦχος

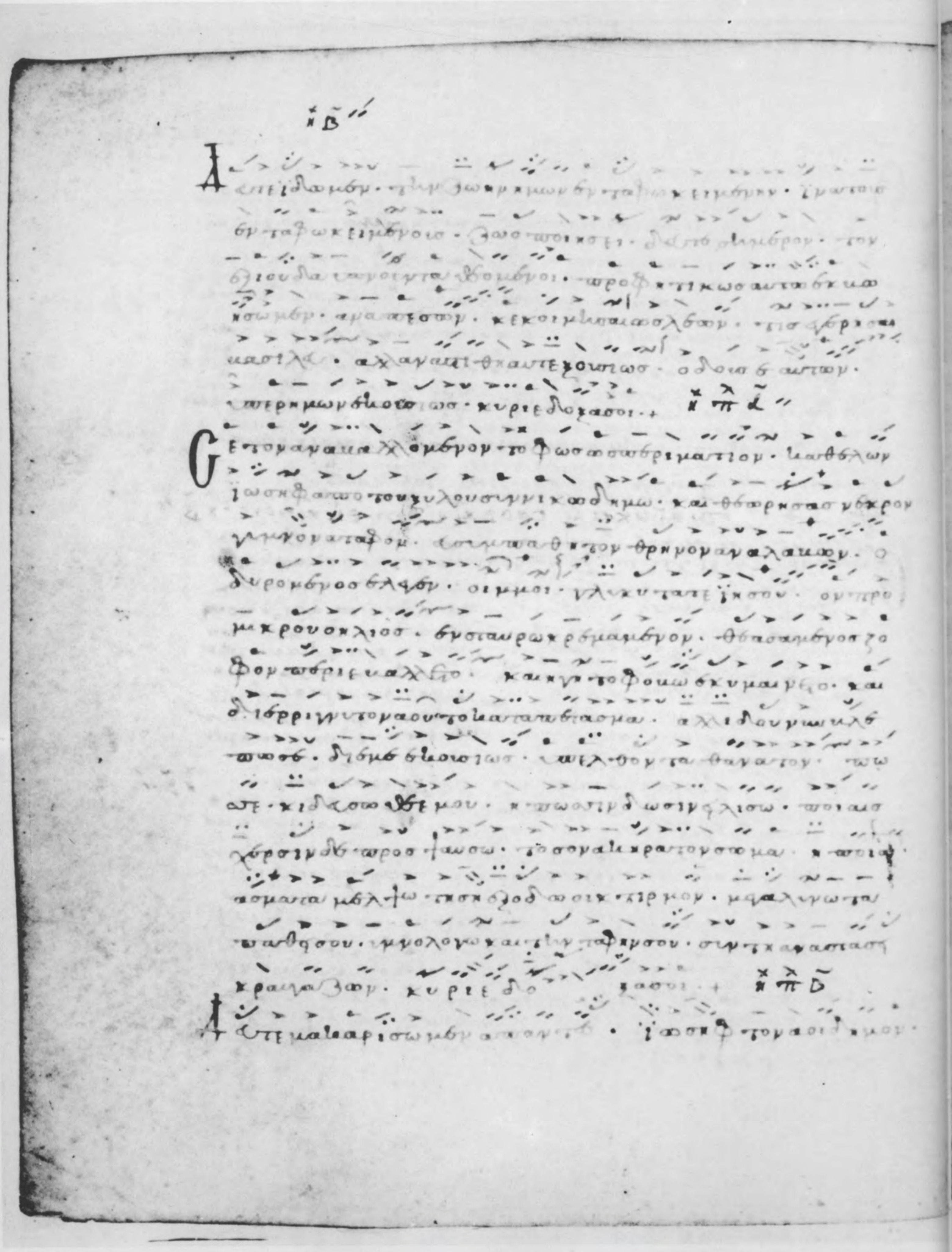
Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας · γυμνὸς ὁρᾶται · καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος · ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος · γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι · κλαίουσαι θερμῶς καὶ ἐκβοῶσαι · Τοῦτο σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον · ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας · ἀναστήσεται τριήμερος: +

Ὁ συνέχων τὰ πάντα· ἐν σταυρῷ ἀνυψώθη· καὶ θρηνεῖ πᾶσα
ἡ κτίσις· τοῦτον ἰδοῦσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ ξύλου·
ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν· καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες
ἀπέβαλλον τό· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖ-
το· καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγεν· καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν· μνη-
μεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν· καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων
ἀνδρῶν· ᾅδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι ἐβουλεύοντο
συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αἱ δὲ γυναῖκες κραυγά-
ζουσιν· + Πρὸς τὸ Σάββατο ἐστὶν τοῦ ἐλθόντος:

+ Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ· ἐπὶ Εἰς τοὺς αἴνους ἦχος β''

Σήμερον· συνέχει τάφος· τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν
κτίσιν· καλύπτει λίθος· τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς
οὐρανούς· ὑπνοῖ ἡ ζωὴ καὶ ᾅδης τρέμει· καὶ Ἀδὰμ τῶν
δεσμῶν ἀπολύεται· Δόξα· τῇ σῇ οἰκονομίᾳ· δι' ἧς
τελέσας πάντα· σαββατισμὸν αἰώνιον· ἐδωρήσω ἡμῖν
ὁ Θεός· τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· + ἦχος β''

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα· τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις· ὁ βα-
σιλεὺς τῶν αἰώνων· τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομί-
αν· ἐν τάφῳ σαββατίζει· καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββα-
τισμόν· αὐτῷ βοήσωμεν· ἀνάστα ὁ Θεός· κρῖνον τὴν
γῆν· ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ ἀμέτρητον ἔ-
χων· τὸ μέγα ἔλεος· +

τὸν τὴν ζωὴν τῶν αἰώνων τὸν · ἐν νυκτὶ πρὸς Πιλᾶτον
ἐλθόντα καὶ εἰπόντα · δός μοι τοῦτον τὸν ξένον · τὸν
μὴ ἔχοντα ποῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κλῖναι · δός
μοι τοῦτον τὸν ξένον · ὃν ὁ μαθητὴς ὁ δόλιος εἰς
θάνατον παρέδωκεν · δός μοι τοῦτον τὸν ξένον · ὃν
ἡ μήτηρ ὁρῶσα · ἐν σταυρῷ κρεμάμενον · θρηνο-
λογοῦσα ἐβόα · καὶ μητρικῶς ἠλάλαζεν · οἴμμοι · τέ-
κνον ἐμόν · καὶ σπλάγχνον ποθεινότατον · τοῦ Συμε-
ὼν γὰρ ἡ ῥῆσις · ὥσπερ πληροῦται σήμερον λαβὼν τὰς ἐν
ναῷ · καὶ σοῦ μὲν τὴν καρδίαν ῥομφαία διελεύσε-
ται · ἀλλ' ἡ χαρά · τῆς ἀναστάσεως [illegible]
τὸν θρῆνον μεταβαλεῖ · προσκυνῶ σου τὰ πά-
θη · καὶ τὴν θείαν · ἀνάστασιν · κ π β

Ἠτήσατο Ἰωσὴφ · τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ · καὶ ἀπέθετο ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ · ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς
ἐκ παστάδος προελθεῖν · ὁ συντρίψας κράτος
θανάτου · καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώ-
ποις δοξάσοι · +

[illegible] καὶ τὰ [illegible]

Ὑπεράνου [illegible] καὶ εἰς [illegible] εἰσ[illegible]
[illegible] καὶ κηρὸν κ(αὶ) θυμίαμα · καὶ ψάλλ[illegible]

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα· ταφῷ σοι χωρηθῆναι καταδέχῃ Χριστέ· ἵνα
τῆς τοῦ ᾅδου καταπαύσῃς ὀδύνας· λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον·
καὶ ἀθανατίσας ζωώσῃς ἡμᾶς· ὡς Θεὸς ἀθάνατος·

Εἰ(ς) πρό(κειμενον)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς·
Στί(χος) Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν· Εἰ(ς) τὴν προφ(ητείαν)· Ἰεζεκιὴλ τό·
Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου· ζήτει· Εἰ(ς) πρό(κειμενον)· Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός
Στί(χος) Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε· Εἰ(ς) ὁ ἀπ(όστολος) Πρὸς Κορινθίους ε'·
Ἀδελφοί μικρὰ ζύμη· ὅλον τὸ φύραμα· καὶ τὸ ἀλληλούια· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Στί(χος)
Ἀνάστηθι ὁ Θεὸς κρῖνον· κατὰ Ματθαῖον· καὶ τὸ ἀπ(όστολον) καὶ ἑξῆς· καὶ ἀπο-
χρῶς εἰ ἀσκεῖν· ὅτι τῶν σαββάτων ὀψὲ τάχει·

Ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Εἰς Κύριε ἐκέκραξα· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· συνέφερέν μοι· εἰ τὸν ἐκ Μα-
ρίας γεννηθέντα μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ· τὸ
κράτος μου ἔλυσεν· πύλας χαλκᾶς συνέτριψεν· ψυχὰς
ἃς κατεῖχον τὸ πρίν· Θεὸς ὢν ἀνέστησεν· Δόξα Κύριε τῷ
σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐ-
δεξάμην θνητόν· ὥσπερ ἕνα τῶν θανόντων· τοῦτον γὰρ
κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω· ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου ὧν ἐβα-
σίλευον· ἐγὼ εἶχον· τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος· ἀλλ' οὗτος
ἰδοὺ πάντας ἐγείρει· Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου·

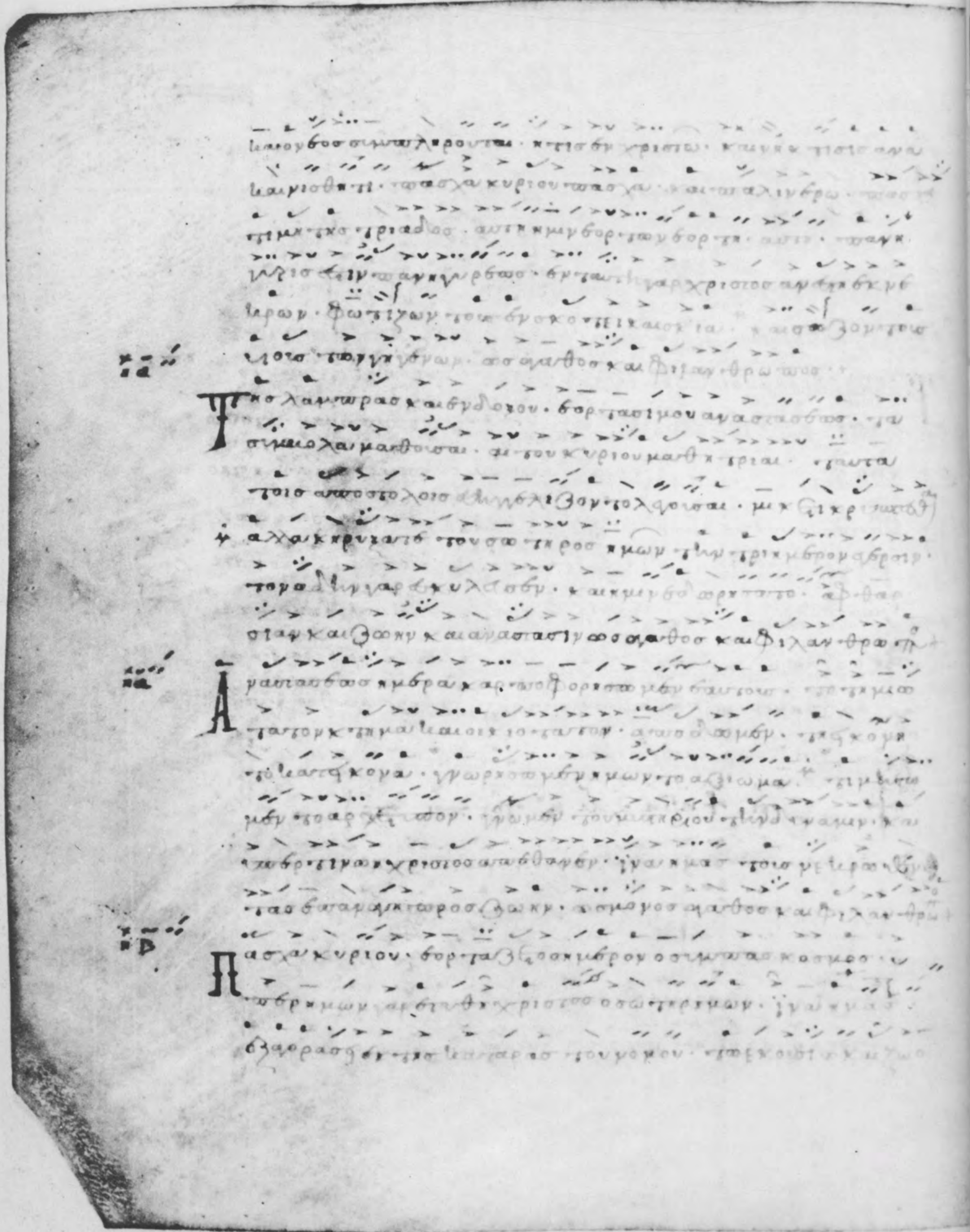
Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου τὸ κράτος· ὁ ποι-
μὴν ὁ σταυρωθεὶς· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὧν περ ἐβασίλευ-
ον ἐστέρημαι· καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας· πάντας ἐξήμεσα·
ἐκένωσεν τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς· οὐκ ἰσχύει τοῦ θανά-
του τὸ κράτος· δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου·

κπε΄

Τὴν παροῦσαν ἡμέραν μυστικῶς· ὁ μέγας Μωσῆς· προδιετύπου
λέγων· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο
γάρ ἐστιν· τὸ εὐλογημένον σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ᾗ κατέπαυσεν· ἀπὸ πάντων
τῶν ἔργων αὐτοῦ· ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ· διὰ τῆς κα-
τὰ τὸν θάνατον οἰκονομίαν τῇ σαρκὶ σαββατίσας· καὶ
εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθών· διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐδω-
ρήσατο ἡμῖν· ζωὴν τὴν αἰώνιον ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος·

Στι[illegible] ἀπὸ [illegible] τοῦ πάσχα πρωΐ· ἦχος α΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅσος ὁρατὸς· καὶ ὅσος ἀόρα-
τος· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη· Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν
ἐπανελθών· Χριστὸς ἐκ τάφου ἐλευθερωθεὶς· τῶν
δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας· πύλαι ᾅδου ἀνοίγονται· καὶ θά-
νατος καταλύεται· καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται·

~~231~~ 234

·ποιῶ αἰῶνος ... ὁ ἐν θανάτοις καὶ μόνος ἀθάνατος·

Πάσχα κυρίου ... τὰ θεῖα σήμερον ... κόσμος· ὅτι Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· τὸν θάνατον σκυλεύσας· καὶ τὸν ... σας· ... θανάτου ... ρε τὸν Ἀδάμ· καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ· καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ... ρκώσατο· κραυγάζοντας καὶ λέγοντας ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ σωτήρ

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν ... + ἡ δόξα σοι +

... καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα εἴπωμεν ἀδελφοί· καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει· καὶ οὕτω βοήσωμεν Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν +

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὢ Πάσχα· λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον· ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός ... χαρᾶς ἔπλησε λέγων· κηρύξατε ... ἀξία ἀξία ...

... Χριστὸς ἀνέστη·

Πάσχα τῶν ψυχῶν· ... σάρκωσις κυρίου ... πυρὸς ... ψυχὰς καταυγάζον· φωτι... ἀναστάντος· Πάσχα· ... καινιζόμενοι· ... + πιστῶν· Χριστὸς ἀνέστη +

Ἀ[illegible]ηλοις κηρύξαντε · [illegible] · καὶ [illegible]

τε χαρμονικός · ὅτι Χριστὸς ἀνέστη · κράτος · καθε-

λὼν · θανάτου καὶ κόσμον [illegible] · [illegible]

ροφόροις · τριήμερος ἐκ τάφου · ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος ·

[illegible] · χεῖρας ἐν [illegible] · [illegible] εὐφροσύ-

νοις · πάσχα κυρίου πάσχα · πάσχα · χριστιανικὸ-

τατον · καὶ [illegible] · καὶ κόσμου [illegible] ·

πάσχα σεβάσμιον · πάσχα [illegible] · πάσχα [illegible] τριάδος

τιμὴ καὶ θεία δόξα : Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν · χαροποιὸν [illegible]

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος · καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν · καὶ θεὸς

ἦν ὁ λόγος · οὗτος · [illegible] · σαρκωθεὶς ἐκ παρ-

θένου · καὶ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς · ἀνέστη τριήμε-

ρος σήμερον · ἀπεστάλη ἄγγελος · τοῦ κυλίσαι τὸν λί-

θον · καὶ χαρὰν μηνῦσαι ταῖς γυναιξὶν [illegible]

τον · τί ζητεῖτε · τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν · οὐ-

κ ἔστιν ὧδε · ἀλλ' ἠγέρθη καθὼς προεῖπεν ἡμῖν ·

πορευθεῖσαι κηρύξατε · τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς · χαρ[illegible]

Φυλακῆς ἰουδαίων · [illegible] · σῶμα

[illegible] · ἀλλὰ τάφος [illegible] · ὁ ἄγγελος πρὸ-

[illegible] · καὶ γυναιξὶν · μυροφόροις · [illegible]

[illegible] · [illegible] · μαθηταῖς μου · [illegible]

235

την ευμενη· αναστασιν κ χρυζαντε εκμοσφοι· χριστον [illegible]

Η ημερα το φως· η κολαμπροφορου ημερας· της αναστασεως χριστου του θεου ημων· τον ωραιον γαρ ευρε και αλλα· γονυσου θεοτοκε και τιθουσαι· και ε[illegible] ταφου αναστηλαντα· των προσηδρων οδυνηων ευρη λυπησαι· αυτος δε· το χαιρε ευοι προσεφθεγξατο· ως χαρας αγγελιαν τω κοσμω γενομενην· διο· και ημεις ευφραινομενοι κραζομεν· χ[illegible]

τῇ κυ τῆς [illegible] · [illegible] απ θω

Των θυρων κεκλεισμενων· των μαθητων συνηθροισμενων· εισηλθες αφνω παντοδυναμε· ιησου ο θεος ημων· και στας εν μεσω αυτων· ειρηνην δους επληρωσας αγιου πνευματος· περιμενειν δε προσεταξας· και μηδαμου χωριζεσθαι της ιερουσαλημ· εως ου ενδυσωνται· την εξ υψους δυναμιν· διο κραυγαζομεν σοι· ο φωτισμος και η αναστασις· και η ειρηνη ημων δοξα σοι +

Μεθ ημερας οκτω· της εγερσεως σου κυριε· ωφθης τοις μαθηταις σου· εν τω τοπω ου ησαν συνηγμενοι· και φωνησας αυτοις· ειρηνη υμιν τω απιστω μαθητη· τας χειρας υπεδειξας· και την αχραντον πλευραν· ο δε πι

[…] ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι +

Τῶν μαθητῶν διστάζοντων· τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ· ἐπέστης ὅπου ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δωρούμενος· τῷ Θωμᾷ ἐβόας· δεῦρο ἀπόστολε· ψηλάφησον τὰς παλάμας ἃς τοῖς ἥλοις ἔπηξαν· ὢ καλῆς ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ· τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· εἰς ἐπίγνωσιν ἤγαγε· καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι +

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος· οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν· ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ· κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· διὸ καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ· ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν· οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθέ· ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου· καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας· ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδών· ὡμολόγησέ σε εἶναι θεὸν οὐ γυμνόν· καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· καὶ ἔκραξεν· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι +

Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου κύριε· συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου· τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐν μέσῳ ἐπιστὰς εἰρήνην παρέσχου αὐτοῖς· πιστωθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς· τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου· κύριον καὶ θεόν σε ὡμολόγησε· σώζοντα τοὺς πιστεύοντάς σοι φιλάνθρωπε +

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς·

ἄφοβον καὶ εἰρήνην μεθ' ἑαυτοῦ· εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· τί μοι ἀπι-
στεῖς· ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν· φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου· καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος
πιστοὶ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου· κρά-
ζειν μετ' ἐμοῦ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. +

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀπιστία πίστιν βεβαίαν
ἐγέννησεν· εἶπεν γὰρ ὁ Θωμᾶς· ἐὰν μὴ ἴδω οὐ μὴ πιστεύ-
σω· ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν· ἐθεολόγει τὸν σαρ-
κωθέντα· τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ἐγνώρισεν τὸν πα-
θόντα σαρκί· ἐκήρυξεν τὸν ἀναστάντα θεόν· καὶ
ἐβόησεν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι +

Κύριε· τῇ ἀσιτεῖ τῶν τῆς αὐτῆς θεότητος αἴγλῃ· τῶν νε-
κρῶν ἐπανῆκας ὁ τῶν κεκλεισμένων· καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν
σῶν μαθητῶν· τὴν πλευρὰν ἐξηρεύνησας· καὶ τραυμά-
των σου χειρῶν· καὶ τῶν ποδῶν τὰς ὀπὰς δεικνύων·
ἀθυμίας τὴν κατήφειαν τέλους ὡς σαφῶς ἐφώνησας· οὐ
τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶται ὦ φίλοι· τῆς σαρκὸς τὴν πρόσ-
ληψιν· οὐ πράγματος φέρων φύσιν· τῷ δὲ διστάζοντι μα-
θητῇ· παρὸ ἐκέλευσεν ψηλαφῆσαι φρικτῶς καὶ φησίν· ἐρα-
νήσασα πάντα δι' ἀπολοίπων μὴ ἀμφίβαλλε· ὁ δὲ

αισθομενοσ εν τη χειρι· τη ποτε δι των λησω σοι στασ· εν φοβω· ανε
κρα πιστωσ· τη απιστια ελκομενοσ ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου

Φιλανθρωπε· μεγα και ανεικαστον· το πληθοσ — δοξα σοι +
των οικτιρμων σου· οτι εμακροθυμησασ· υπο ιουδαιων
ραπιζομενοσ· υπο αποστολου ψηλαφωμενοσ· και υπο των
αθετουντων πολυπραγμονουμενοσ· πωσ εσαρκωθησ·
πωσ εσταυρωθησ· ο αναμαρτητοσ· αλλα συνετισον ημασ
ωσ τον θωμαν βοαν σοι· ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου δοξα σοι +

Μεθ ημερασ οκτω· τησ εγερσεωσ σου ιησου βασιλευ· μονο
γενησ λογε του πατροσ· ωφθησ τοισ μαθηταισ σου· χε
κεκλεισμενων των θυρων· την ειρηνην σου δωρησαμενοσ·
και τω απιστω σου μαθητη τοισ τυποισ εδειξασ· δευρο
ψηλαφησον τασ χειρασ και τουσ ποδασ· και την ακηρατον
μου πλευραν· ο δε πιστωσ [...]· ο κυριοσ μου και ο θεοσ
μου δοξα σοι +

Των θυρων κεκλεισμενων· επιστασ
Χριστε προσ τοισ μαθηταισ· τοτε θωμασ· οικονομι
κωσ ουχ ευρεθη μετ αυτων· ελεγεν γαρ· ου μη πιστευσω·
εαν μη ιδω καγω τον δεσποτην· ιδω την πλευραν· ο
θεν εξηλθεν· το αιμα το υδωρ το βαπτισμα· ιδω την
πληγην· εξ ησ ιαθη το μεγα τραυμα ο ανθρωποσ·
ιδω πωσ· ουκ ην ωσ πνευμα· αλλα σαρξ και οστεα·

…τὸν θάνατον πατήσας· καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας· Κύριε δόξα σοι. +

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων· εἰσῆλθες ὁ σω-
τήρ· οὐ καθὼς οἱ γηγενεῖς· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν· λέγει τῷ Θωμᾷ·
δεῦρο ψηλάφησον· καὶ ἴδε· τοὺς τύπους τῶν ἥλων· ἔκτεινόν σου
τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι τῆς πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· ἀλ-
λὰ πίστει κήρυξον· τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν. +

Ψηλαφῆσαι Θωμᾶ· τῆς πλευρᾶς τῇ χειρί· λέγει Χριστός· καὶ τοὺς τύ-
πους τῶν ἥλων· δεῦρο ψηλάφησον· πίστει βεβαίωσον· καὶ γίνου
μοι πιστός· καὶ μὴ μένε ἄπιστος· ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δεσπότῃ ἐβό-
ησεν ἅπτων τοῦ δεσπότου· μέγα ἀνέκραξεν· σύ μου Θεὸς καὶ Κύ-
ριος· ὁ εὔσπλαγχνε δόξα σοι. + Κυ(ριακῇ) τῶν μυροφόρων

Μυροφόροι γυναῖκες· τῷ τάφῳ τί προσήλθετε· τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα ἐν νεκροῖς· ἀνέστη ὁ Κύριος· θαρσεῖτε ἔφη ὁ ἄγγελος +

Μεθ' ὅσου ἦλθον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα· ἀρώματα ἐν τοῖς ὤμοις
μυρίσαι σῶμα δοξάζουσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὑροῦσαι· διηπόρουν πρὸς
ἀλλήλας· ἀγνοοῦσαι τὴν ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς ὁ ἄγγελος
καὶ εἶπεν· ἀνέστη Χριστός· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. +

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον· ἡ Μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη Μαρία· ζητοῦ-
σαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν ἄγγελον εἶδον· ὡς ἀστραπήν· καθε-
ζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον καὶ λέγοντα πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν· ἀνέστη καθὼς εἶπεν· ἐν Γα-
λιλαίᾳ αὐτὸν εὑρήσετε· πρὸς ὃν κραυγάσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν Κύριε δόξα σοι. +

Δ

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες· ὄρθρου βαθέος· ἀρώματα λαβοῦσαι·
τοῦ κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· ἀν[illegible]ον χ[illegible] ζοφε-
ροῦσαι· διελογίζοντο τὸ [illegible] τοῦ λίθου [illegible]
καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγῖδες τοῦ
μνήματος· ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία· καὶ ἀκρι-
βὴς ἀσφάλεια· [illegible] τῶν γυναικῶν·
ἐξαστράπτων ὁ ἄγγελος· καὶ λέγων πρὸς αὐτάς· τί μετὰ θρή-
νων ζητεῖτε τὸν ζῶντα· καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων· ἐγήγερται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ὡς
πάντων δυνατός· πᾶσι παρέχων τὴν ἀφθαρσίαν καὶ
ζωήν· φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος· +

Β

Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι· καὶ τὸ μνῆμα [illegible]
[illegible] κατακούουσαι· ὅτι ἐγήγερται Χριστός· πρὸς τὸ μυρί-
σαι τὸ ἄχραντον σῶμα σου καὶ τὸν ἀμόλυντον τοῖς ῥήμασιν [illegible]
θησαν· χαροποιὰ ῥήματα· τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον·
ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν· σκυλεύσας τὸν
θάνατον· ἵνα ὁ κόσμος δωρούμενος· ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ

Δ

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι· μαθήτριαι [illegible] μέγα ἔλεος +
κιρνᾶτε· ὁ λίθος κεκύλισται· ὁ τάφος κεκένωται·
ἴδετε τὴν φθοράν· τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν· τὰς σφραγῖδας
μαρτυρούσας [illegible]· [illegible]· τοὺς φύλ-
ακας τοὺς ἀπειθοῦντας· τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ ᾅ-
δης θρηνεῖ· δράμετε σὺν χαρᾷ· εἴπατε τοῖς ἀποστόλοις·

238

συνεγείρωσας Χριστὸς τοῦ θανάτου πρὸ τοῦ τεῖχος ἐκ νεκρῶν
ἡμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν. + ἦχ. Β

Ἔφανα μύρα νεκρῷ ... [illegible] ... αἱ γυναῖκες
καὶ ἐν ... [illegible] ... χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν· ἐν ... [illegible] ... ἀνέστη ὁ Χ(ριστό)ς +

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες· τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι·
καὶ τὰς σφραγῖδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι· μὴ εὑροῦσαι
τὸ ἄχραντόν σου σῶμα· ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς· ἦλ-
θον λέγουσαι· τίς ἐκλεψεν· ἡμῶν τὴν ἐλπίδα·
τίς εἴληφεν· νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον· τὸ
μόνον μόνης παραμύθιον· ... πῶς ὁ νεκρὸς ... ζω-
σας τῷ θανάτῳ ... ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας· πῶς ἐτέθα-
πται· ἀλλ᾽ ἀνάστηθι σωτὴρ αὐτεξουσίως· καθὼς εἴπας
τριήμερος· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + Κύ(ριε) τὸν παραλ(υτικόν)

Ὅτι ... [illegible] ... τῇ ἀχράντῳ· πλαστουργήσαντος μου αὐθέ-
ν(τ)ου· ... [illegible] ... σπλάγχνα· τοὺς νόσους ἰάσασθαι
Χριστέ· τὸν παραλυτικὸν ... [illegible] ... κλίνην
ἆραι· ... [illegible] ... τοῦ λόγου σου ... [illegible] ... αἱμόρροους δὲ τὸ
ἄλγος ἐθεράπευσας· τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα
... [illegible] ... καὶ ... [illegible] ... τοῦ ἑκα-
τοντάρχου οὐ παρεῖδες· ... [illegible] ...
... [illegible] ... ἀναστάσει ... [illegible] ...

Ἀ... [illegible] ... ὡς ... [illegible] ...
... [illegible] ...

ποσ μοι ὀφθήτω· τί μοι κράβατος ζώνη· οὐ χρήζω τοῖς προβα-
τικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ δεῖ μοι τῆς ὁμιλίας ... παρα-
τιθομένων τῶν ἐλαίων· ἀλλὰ σοὶ τῇ αὐτῇ προσέρχομαι
τῶν ἰαμάτων· ἵνα κἀγὼ μετὰ τῶν κραζόντων· παντοδύ-

ἦχ. πλ. β'

ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμ ≈ ναμε κύριε δόξα σοι +

Ἐν κολυμβήθρᾳ· ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδών σε
κύριε ἐβόα· ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ-
δωρ βάλλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι· ἄλλος προλαμ-
βάνει με καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν· ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν πορεύο-
μαι· καὶ εὐθέως σπλαγχνισθεὶς ὁ σωτὴρ λέγει πρὸς αὐτόν·
διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα· διὰ σὲ σάρκα περιβέβλη-
μαι καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἆρόν σου τὸν κράβαττον
καὶ περιπάτει· πάντα σοι δυνατά· πάντα ὑπακούει·
πάντα ὑποτάσσεται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι καὶ ἐ-
λέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος· +

ἦχ. πλ. δ'

Ἀνθρώπων ὁ λόγος σοῦ ἱεροσολύμοις· βαπτισταὶ προβατικῇ κολυμ-
βήθρᾳ· τὴν λεγομένην κατὰ ἰουδαίους βηθεσδά· πέντε στο-
ὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούν-
των· ἄγγελος γάρ· τοῦ θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν ἐτά-
ρασσεν αὐτήν· καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πί-
στει· καὶ ἰδὼν ὁ κύριος χρόνιον τὸν ἄνθρωπον· λέγει πρὸς
αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι· ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνα-
το· κύριε· ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῇ

του ὕδωρ· ἀλλ' ἐμὲ στὴν κολυμβήθραν· ἰατροῖς ἅπαντα
λώσας τὸν ἅπαντα χρόνον μου· καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώ-
θην· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς
αὐτόν· ἆρον σου τὸν κράβαττον καὶ περιπάτει· κηρύτ-
των μου τὴν δύναμιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν. + ἦχ. πλ.

Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος· ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν
ἀσθενούντων· καὶ μεσούσης τῆς ἑορτῆς· εὗρεν ὁ Χριστὸς
ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτη ἔχοντα παραλυτικὸν κείμενον· ὁ δεσπό-
της κραυγῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι· ὁ ἀσθε-
νῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν τα-
ραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ὁ δὲ λέγει
πρὸς αὐτόν· ἆρον σου τὴν κλίνην· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μη-
κέτι ἁμάρτανε· τῆς θεοτόκου πρεσβείαις· καὶ [illegible]

Κύριε· τὸν παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ... καὶ τὸ μέγα ἔλεος. + ἦχ. πλ.
ἐθεράπευσεν· ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισεν· καὶ οὐδὲ ἡ πο-
λυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισεν ἀρρωστία· ὅτι τῆς φωνῆς σου
ἡ τομωτέρα ἐνέργεια ἐδείχθη· καὶ ... δυσβάστακτον βάρος
ἀπερρίφθη· καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν· εἰς μαρτύ-
ριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου δόξα σοι. +

Ἐπὶ τῇ δ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς ἦχ.

Πεντηκοστῆς ἐφεστηκυίας· ... τῶν ἡμερῶν μεσότητος· ἦλθεν ὁ Χριστὸς
παραμυθούμενος· ἀναδείξας τὴν ... παράλυτον
συνέσφιγξεν λόγῳ αὐτοῦ· τῆς κλίνης ἐξαναστήσας· καὶ ...

προσωπω θαυμα των εργων· ενδεδειγμενος σωματι· ο φιλαν
θρωποις χαρισαμενος ημιν ο κυριος … ζωην και το μεγα ελεος +

Εν μεσω του ιερου η σοφια του θεου· μεσουσης της εορ
της· διδασκων και ελεγχων· τοις απειθεσι ιουδαιοις·
τοις φαρισαιοις και γραμματευσι· ελεγε μετα παρρησιας
προς αυτους· ο διψων· ερχεσθω προς με και πινετω·
υδωρ ζων· και ου μη διψησει εις τον αιωνα· ο πιστευων
εις εμε … ποταμοι ρευσουσιν εκ της κοι
λιας αυτου· ζωης αιωνιου· ω της αγαθοτητος· και ευ
σπλαγχνιας σου· χριστε ο θεος ημων δοξα σοι +

Ο της παρθενου υιος χριστος ο θεος· μεσουσης της εορ
της· τοις τε λαοις εδιδασκεν … ο πατηρ των
φωτων· και … θαυμαζετε· οι δε ιουδαιοι …
… των φαρισαιων· … και γρα
μματεις … ουτος εστιν … [illegible]
… μη νοουμενοι· ουτος … ο
προαιωνιος … συν πατρι και πνευματι δο
ξαζομενος χριστος ημων δοξα σοι +

Οτε της εορτης μεσουσης· ανεβη ο ιησους εις το
ιερον· και εδιδασκεν λεγων· τοις απειθεσι ιουδαι
οις· ο διψων· ερχεσθω προς με και πινετω υδωρ
ζων αιωνιον· και ου μη διψησει εις τον αιωνα· ο

πιστὰ ὡς Ἰωνᾶν [illegible] · [illegible] ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ·

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς · δοξάζω = καὶ ζῇ τὸ φῶς τῆς ζωῆς +

μεν τὸν ἐν μνήματι τῆς γῆς · σωτηρίαν ἐργασάμενον · μέσον

γὰρ δύο λῃστῶν · ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο · καὶ τῷ μὲν ·

βλασφημοῦντι [illegible] · τῷ δὲ πιστῷ ὄντι εὐνοῶν · σή

μερον · μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ · κατῆλθεν ἐν τῷ

τάφῳ · ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην · [illegible] · σω

Φωτισθέντες ἀδελφοὶ · τῇ = ζωὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος ἡμῶν · καὶ φθάσαντες τὸ μέσον · τῆς

ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς · γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντο

λὰς τοῦ θεοῦ · ἵνα ἀξιωθῶμεν · καὶ τὴν ἀνάληψιν

ἑορτάσαι · καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος +

Κύριε πρὸ τοῦ [illegible] σταυρόν · τῆς ἑορτῆς μεσούσης

ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες · Ἰουδαίοις παρρησίᾳ διδάσκοντα

Μωσέως καὶ [illegible] · ἐκπλήτ

τομένοις [illegible] Χριστὲ [illegible] σοφίας · τὸ ἄφραστον μυστήριον ·

τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν αὐτοῖς φθόνῳ ἐμβλέπων [illegible] · πῶς

οὗτος οἶδε γράμματα λέγοντες · μὴ μεμαθηκώς · ἀγνοοῦ

ντές σε τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης · [illegible] Χριστὲ [illegible] · καὶ

[illegible] παρουσίας · [illegible] πνεύματος · [illegible]

[illegible] · [illegible] σωτηρίας · ἐν κα

τα πάθη μου φορ[illegible] · τον [illegible] σου . ҂ π

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς · ἐδίδασκες [illegible] ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι · πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς · ἀγνοοῦντες ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία · ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον ·

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς · [illegible] μονογενὴς [illegible] θεοῦ καὶ τῆς [illegible] σου κύριε · [illegible] ἐν τῷ ἱερῷ · τοὺς [illegible] Ἰουδαίους · τοὺς Φαρισαίους καὶ γραμματεῖς [illegible] ὁ [illegible] προσ[illegible] καὶ [illegible] ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ [illegible] τοῦ ζῶντος · ῥεύματος θείου · ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ · [illegible] ἀρρήτου [illegible] σοφίας · [illegible] ὁ τὰ πάντα πληρῶν · [illegible] δόξα σοι ·

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα · ἐν τῷ ναῷ [illegible] τοὺς [illegible] καὶ ἔστης ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου · διδάσκων αὐτοὺς · παρρησίᾳ καὶ ἐλέγχων [illegible] τὸν κόσμον · [illegible] ἀθάνατον [illegible]

Καθαρθῶμεν [illegible] καὶ ψυχὰς [illegible] σταυρὸν [illegible] θριαμβεύσαντος [illegible] πάθους σταυροῦ καὶ ἀναστάσεως · [illegible] καταξίωσον [illegible] Κύριε ἐλέησον καὶ μαρτυρ[illegible]

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων· εὑρηκὼς τὴν
ἀρετὴν σας ζωγρῆσαι καρπόν· ἡ χάρις· ὅμως αὐτὸς ἐξεληλυ-
θὼς ἐκ τοῦ παραδείσου· ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως· ἥκει γὰρ
ἡ Σαμαρεῖτις· ἀντλῆσαι ὕδωρ· ἣν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ·
δός μοι ὕδωρ πιεῖν κἀγὼ δάτος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε·
καὶ ἐς τὴν πόλιν δραμοῦσα· ἡ σώφρων· τοῖς ὄχλοις ἀνηγ-
γέλλον ἅ θεία· δεῦτε ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον τὸν Σωτῆρα

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ἐπῆλθεν ὁ Κύριος· = τῶν ψυχῶν ἡμῶν +
ἡ Σαμαρεῖτις ἐκραύγαζε τὸν ἄσπλαγχνον· παράσχου μοι τὸ
ὕδωρ τῆς πίστεως· καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ
νάματα· ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν· Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι +

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος υἱὸς καὶ λόγος τοῦ πατρός·
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· καὶ γυνὴ ἐκ
τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ παραγενομένη· ἣν ἰδὼν ἔφη
ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν· καὶ ἀπελθοῦσα φώνησον
σου τὸν ἄνδρα· ἡ δέ· ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη καὶ οὐ
Θεῷ· λανθάνειν σπουδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα· ὁ δὲ
[illegible] ἀληθές· καὶ γὰρ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ· ἡ δὲ ἐπὶ τῷ
ῥήματι ἐκπλαγεῖσα· καὶ ἐς τὴν πόλιν δραμοῦσα· τοῖς
ὄχλοις ἐβόα λέγουσα· δεῦτε ἴδετε Χριστόν· ὃς
δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος +

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ· ὅτι
Χριστὸς ἐφανερώθη σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος.

ὁ διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· ἀληθῶς ἅπας οὐκ ἔχεις ἄνδρα·

[illegible] Σαμαρεῖτις [illegible] γυναικὶ [illegible]

[illegible]

Ἦχος πλ. β'

Παρὰ τὸ φρέαρ [illegible] τὴν Σαμαρεῖτιν [illegible]

[illegible]

Ἦχος πλ. β'

Τ[illegible] Σαμαρεῖτι[illegible]

[illegible]

Ἦχος πλ. β'

Ἡ[illegible]

[illegible]

ρήματι· μᾶλλον προσαιτήσει· τὸν πηγάζοντα δι᾽ αὐτοῦ·
ὁ καὶ λαλοῦντα τοῖς πᾶσιν· ἐκ χρυσοῦ εἶπον... δι᾽ αὐτοῦ
... τὸν τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ ἰδόντι· παραγενόμενον
σαρκί· διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· + ...

Θ...σ φθάσας ἐν σαρκὶ χριστὸς ὁ θεός· διὰ τὴν οἰκονομίαν
...σασα ἡ σαμαρεῖτις· τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου
κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ· καὶ ἔδραμε λέ-
γουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· δεῦτε ἴδετε καρδιογνώστην·
μή τι οὗτός ἐστιν ὁ προσδοκώμενος χριστός· ὁ ἔχων
τὸ μέγα ἔλεος· + κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ στιχηρὸν ...

Ὁ τυφλὸς ὁ γεννηθεὶς· ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· ἆρα
ἐγὼ δι᾽ ἁμαρτίας γονέων· ἐγεννήθην ἀόμματος· ἆρα
ἐγὼ δι᾽ ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην· εἰς ἔλεγχον· οὐ
κ ἐκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν· πότε νύξ, πότε ἡμέρα· οὐκ ἔ-
τι μου φέρουσιν οἱ πόδες· τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα·
οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα· οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν
ἐμὲ πλαστουργήσαντα· ἀλλὰ δέομαί σου χριστὲ ὁ
θεός· ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· +

Παράγων ὁ ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ· εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν
ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ὕπα-
γε νίψαι εἰς τὸν σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψεν· δό-
ξαν ἀναπέμπων τῷ θεῷ· οἱ δὲ γείτονες αὐτοῦ· ἔλεγον αὐτῷ·

..ιασον τας κορας διανοιξον · ο μου δε ο ..ρομη ελθωσιν των
ιασαι ισχυσεν · ουδε ο ..κοσμος ..σας · ανθρωπος ..ισχυσεν ..
μονος εκεινος μοι εφη · νιψαι εις τον σιλωαμ · και ανεβλεψα ·
αυτος εστιν ο αληθως · ον εφη ημας εκ .. εντιμου ω χριστον
ματιαν · αυτος εστιν ο σωτηρ των ψυχων ημων ·

κλ

Ὁ λογος του μονογενους ..λος · νικη ..ζομενος ..
τω προσ.. κυριε · ανοιξον μου τας κορας · .. σωτηρ
ημων · ινα μη .. των .. .. δυναμιν ·

πα

Κυριε παρα σου το ..τουδε .. · ανθρωπον τυφλον
εκ γεννητης · και εκ .. · γλωσσων .. σιναι ·
.. .. ημαρτεν · ουτος
η οι γονεις αυτου · ινα τυφλος γεννηθη · ουδε σωτηρ μου
.. αυτοις · ουτε ουτος ημαρτεν · ουτε οι γονεις αυ
του · αλλ ινα φανερωθη · τα εργα του θεου εν αυτω ·
εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με · .. ουδεις
δυναται εργαζεσθαι · και ταυτα .. ..
.. · και .. .. · .. τους οφθαλμους
αυτου · λεγει προς αυτον · .. · ..
.. · ο .. · και
.. · .. κυριε και προσεκυνησεν ..
.. και .. · ελεησον ημας · πλ

Δικαιοσυνης ηλιε · .. χριστε ο θεος · ..
.. · του .. αυτος .. · ..

προσῆλθον σου· φωτίσας κατ' αὐτῶν· καὶ ἡμῶν τὰ ὄμμα-

τα τῶν ψυχῶν αὐγάσας· τοῖς ἡμέρας δείξας· ἰσότη-

τα ὁμιλοῦσι· πολλοὺς οὖν καθαρὸς αὐτὸς· κ(αὶ) ἡμᾶς φώτισον

… φιλάνθρωπε δοξάζομεν· + ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ· ἢ τίς ἐξαριθμήσει

τῶν θαυμασίων σου τὰ πλήθη· διὰ πλοῖα γὰρ ὡς ὁρα-

θεὶς … ἐπὶ τῆς … καὶ τὰς ἰάσεις

τοῖς νοσοῦσιν ἐχαρίσω· οὐ μόνον γὰρ τῶν σωμάτων· ὀφθαλ-

μοὺς διήνοιξας· τὸν ἐκ μήτρας πηρωμένον· ἀλλὰ

καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὁ θεὸς … τὸν κύριον …

… καὶ … τὸ μέγα σου ἔλεος· + ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους· σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ θεός· τοὺς

τοῦ φωτὸς ἐκ γεννήσεως … μήτρας … τοῖς ἀφα-

… λαμπαδηφόροις … ἀστράψας·

… κόρας· … διὰ κτῖσ-

… πρὸς … αὐτὸς καὶ ἡμῖν … παρέχει·

… ψυχῆς … μόνος

… παροχεύς· + **Στιχ(ηρὰ) εἰς ἀνάληψιν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμ(ῶν) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ.** ἦχ(ος) α'

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς· ὁ θεὸς καὶ κατελθὼν … μαθητ-

… τὸ πνεῦμα … θρόνου

… διὰ τῶν … εἰρήνην τοῦ κόσμου … τῶν ἀνθρώπων·

… κύριε φιλάνθρωπε· + ἦχ(ος) α'

Ἀνελθόντος Χριστέ· … ἀρχόντων … τοῦ· …

[illegible] αὐτοῦ [illegible] χωρισθῆς · καὶ προσθή-
κη μαθηταῖς · [illegible] τοῦ τρισαγίου [illegible]
ἀλλ᾽ [illegible] · καὶ [illegible]
σε Κύριε · μονογενῆ τοῦ πατρὸς · [illegible]

Ὁ τοῖς ἀποστόλοις σου Κύριε · τοῖς [illegible] ἐλέησον ἡμᾶς +
ἀποστόλοις [illegible] · ἄνδρες Γαλιλαῖοι · τί ἑστήκατε ἐμβλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανόν · οὗτος ἐστὶν Χριστὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀ-
ναληφθεὶς ἀφ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν · οὗτος ἐλεύσεται πά-
λιν · ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐ-
ρανόν · λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ +

Ἐτέχθης · ὡς αὐτὸς ἠθέλησας · ἐφάνης · ὡς αὐτὸς ἠβουλή-
θης · ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν · ἐκ νεκρῶν ἀνέστης · πα-
τήσας τὸν θάνατον · ἀνελήφθης ἐν δόξῃ · ὁ τὰ σύμπαν-
τα πληρῶν · καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν πνεῦμα θεῖον · τοῦ
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν θεότητα +

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστὲ · ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν +
αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι · ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων · τίς οὗτος
ἔφησαν πρὸς αὐτάς · οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυνάστης ·
οὗτος ἐστὶν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ · οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης · καὶ διατί [illegible] αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμά-
τια · ἐκ Βοσὸρ ἥκει ὅπερ ἐστὶν τῆς σαρκός · αὐτὸς δὲ

ὡς θεὸς· ἐν δεξιᾷ καθήκας· τῆς μεγαλοσύνης· ἀπο
στείλας ἡμῖν· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἵνα δηλώσῃς· καὶ
ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· + σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ϗ Β̄

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ...

ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν Χριστὲ ὁ θεός· ἐνώπιον τῶν σῶν
μαθητῶν· καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός· ὁ
τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ θεότητι· καὶ ἀπέστειλας
ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον·
καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ϗ Δ̄

Ὅτε παραγέγονας· ἐπὶ τοῦ ὄρους Χριστὲ τῶν ἐλαιῶν· πατρὸς
ἐκτελέσαι τὴν εὐδοκίαν· ἐξεπλήσσοντο· οὐράνιοι ἄγγελοι·
καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι· παρίσταν τὸ δὲ οἱ μα
θηταί· μετὰ χαρᾶς· ἐν τρόμῳ ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς·
ὁ θρόνος δὲ ἡτοιμάζετο ἔμπροσθεν· νεφέλη σε περι
μένουσα· πύλας δὲ οὐρανὸς διαπετάσασα· τὸ κάλ
λος φαντάζεται. καὶ γῆ. τοὺς κρύπτας ἀνα
καλύπτει. Ἀδὰμ τὴν κατάβασιν ὡς γνῶναι.
ἔστη καὶ αὖθις ἀνάβασιν· ἀλλὰ χεὶρ μὲν ὑψοῦντος Χρι
στοῦ στόματος δέ· μεγάλα εὐλογία ὡς ἠκούετο· νεφέ
λη σε ἐπαναλαμβάνει· καὶ οὐρανὸς ἐνδοξότερος ὑπεδέξατο.
ἔργον τοῦτο κύριε· ὃ εἰργάσω· μέγα καὶ παράδοξον
σῶσον τὸ ἔλεον τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

κλ

Τὴν καταπαύσασαν φθορὰν τοῦ Ἀδάμ· εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ θεός· ἐν ᾧ ποιήσας ἑαυτόν· ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἀνήγαγες σήμερον· ὡς ἀγαπήσας γὰρ αὖθις ἐνεδύθης· ὡς τιμωρήσας δὲ ἠνώσας αὐτόν· ὡς ἑνώσας συνανῆλθες· ὡς ἀπαθὴς παθὼν καὶ συνεδόξασας· ἀλλ' οἱ ἀσώματοι· τίς οὗτος ἔλεγον· ὁ ὡραῖος ὡς ἀνήρ· ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον· θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος τοσοῦτον ἀμφότερον τὸ φαινόμενον· ὅθεν ἐξάλλοι ἄγγελοι· ἐν στολαῖς λευκαῖς παριστάμενοι· τοῖς μαθηταῖς οἱ μὲν ἄλλοι ἐβόων· ἄνδρες Γαλιλαῖοι· ὁ ἀφ' ὑμῶν ἀποπορεύεται· οὗτος Ἰησοῦς ὁ ἄνθρωπος θεός· θεὸς ἄνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται· κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πᾶσι δὲ δωρούμενος ἁμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. †

κλ

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ θεός· τῶν μαθητῶν ὁρώντων· νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ τῆς σαρκός· πύλαι ἐπήρθησαν· ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων ἐχαίρετο ἐν ἀγαλλιάσει· αἱ ἄνω δυνάμεις ἐκραζον λέγουσαι· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· μὴ χωρισθῇς ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· τὸ ὁδηγοῦν

λα

και φωτιζων· και στηριζων· και σωζων τας ψυχας ημων· +

Κυριε· το μυστηριον το απο των αιωνων κεκρυμμενον· και απο
γενεων πληρωσας ως αγαθος· ηλθες μετα των μαθητων
σου· εν τω ορει των ελαιων· εχων την τεκουσαν σε τον
ποιητην και παντων δημιουργον· την γαρ εν τω πα
θει σου· μητρικως παντων υπεραλγησασαν· εδει και
τη δοξη της σαρκος σου· [illegible] απολαυσαι χα
ρας· ης και ημεις· μετασχοντες· της εξ ουρανων σου ανοδου
δοξαζοντες· το μεγα σου ελεος· το εφ ημας [illegible]

Κυριε αναλαμβανομενον [illegible] + δοξα σοι [illegible]·+

Χριστε θεος· αι στρατιαι των αγγελων· και παντων των
ασωματων· εν αγαλλιασει βοωσιν· ταις ανωτεραις δυ
ναμεσιν· αρατε πυλας· οι αρχοντες υμων· και [illegible]
[illegible] λαος της δοξης· ο γαρ θρονος ο χερουβικος·
ανελαβε σε μετα σαρκος· κυριε δοξα σοι· +

Δευτε· των πιστων το συστημα· τοις νοας μυηθεντες των
μαθητων του Χριστου· αληκτον υμνον [illegible]· ανω
του ελαιωνος ως οι αποστολοι· μετα Δαυιδ κραζοντες·
ανεβη ο θεος εν αλαλαγμω· κυριος εν φωνη σαλπιγ
γος· ευφραινοντες· τας ψυχας των πιστων· εκ των σκαι

λβ

λαλῶν τὸν ἀλάστορος· καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

π β″ Ὁ κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς· ἵνα πέμψῃ τὸν παράκλητον τῷ κόσμῳ· οἱ οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ· νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ἄγγελοι θαυμάζουσιν· ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν· ὁ πατὴρ ἐκδέχεται· ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἄρατε πύλας· οἱ ἄρχοντες ἡμῶν· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστὸς· ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

π β″ Κυρίου τῆς ἀναλήψεως· ἐξεπλήσσοντο ... Χερουβίμ· θεωρήσαντα τὸν θεόν· ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον· τὸν ἐπάνω αὐτῶν καθεζόμενον· καὶ δοξάζομέν σε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου δόξα σοι. +

π β″ Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· θεωροῦντες τοὺς ... ὅτι τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ πατρός· ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα· τιμῶμεν τὴν ἀνάστασιν· τὴν ἔνδοξον ἀνάληψιν· δοξάζοντες ἐλέησον ἡμᾶς. +

π β″ Κύριε· οἱ ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε· ἐπὶ νεφελῶν αἰρόμενον· ὀδυρμοῖς δακρύων· ζωοδότα Χριστέ· κατη

~~247~~ 246

φεισαι πληρουμένοις· ἐρημοῦντες ἔλεγον· δέσποτα μὴ
ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανούς· οὓς δι' οἶκτον ἠγάπησας· δούλους
σοὺς ὡς εὔσπλαγχνος· ἀλλ' ἀπόστειλον ὡς ὑπέσχου ἡμῖν·
τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα· φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

ἦχ. πλ. β'

Κύριε· τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον· παρα
λαβὼν τοὺς σοὺς μαθητάς· εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἀ
νήγαγες· καὶ ἰδοὺ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ πα
ρῆλθες· ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμὲ καὶ ἀναβάς· ὅ
θεν οὐκ ἐχωρίσθης· τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐξαπόστει
λον· στηρίζον τὰς καρδίας ἡμῶν. +

ἦχ. πλ. β'

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος·
ἵνα ὑψώσῃ τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ· καὶ ἀπο
στείλῃ· τὸ πνεῦμα τὸ παράκλητον· τοῦ ἁγιάσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. +

ἦχ. πλ. β'

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν·
μὴ χωρισθεὶς γλυκύτατε Ἰησοῦ· καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄν
θρωπος συναναστραφείς· σήμερον ἐν ὄρει τῶν ἐλαιῶν
ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τὴν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν
συμπαθῶς ἀνυψώσας· τῷ πατρὶ συνεκάθισας· ὅθεν

αἱ οὐράνιαι τῶν ἀσωμάτων τάξεις· τὸ θαῦμα ἐκπληττόμε-
ναι· ἐξίσταντο θαμβεῖ· καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι·
[illegible] τὴν σὴν φιλανθρωπίαν
ἐμφανίζομεν· μεθ' ὧν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπίγειοι· τὴν πρὸς ἡμᾶς
σου συγκατάβασιν· καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀνάληψιν· εὐχαριστοῦν-
τες ἱκετεύομεν λέγοντες· ὁ τοῖς μαθηταῖς· καὶ τὴν
τεκοῦσάν σε θεοτόκον· χαρᾶς ἀπλήστου πλήσας· ἐν
τῇ σῇ ἀναλήψει· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς
χαρᾶς· εὐχαῖς αὐτῶν διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος +

ἦχος πλ β'

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις· τὴν ἡμετέραν φύσιν θεω-
μεναι· θαυμάζουσαι· τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον· δι-
ηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος·
ἰδοῦσαι δὲ· τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ· τὰς οὐρανίους πύ-
λας· αἴρειν διεκελεύοντο· μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦ-
μεν· τὸν μετὰ σαρκὸς· ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον·
ὡς κριτὴν τῶν ἁπάντων· καὶ θεὸν παντοδύναμον +

ἦχος βαρύς

Ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν· ἦλθες ὁ ἐλεῶν· τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων· καὶ ἐν νεφέλῃ [illegible]μένος· ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν τῶν μαθητῶν σου· τρεμόντων μέν· διὰ τὴν ὀπτα-
σίαν· χαιρόντων δέ· διὰ τὴν προσδοκίαν· τοῦ αὐτοῦ
πράγματος· ὁ στηρίξας σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς +

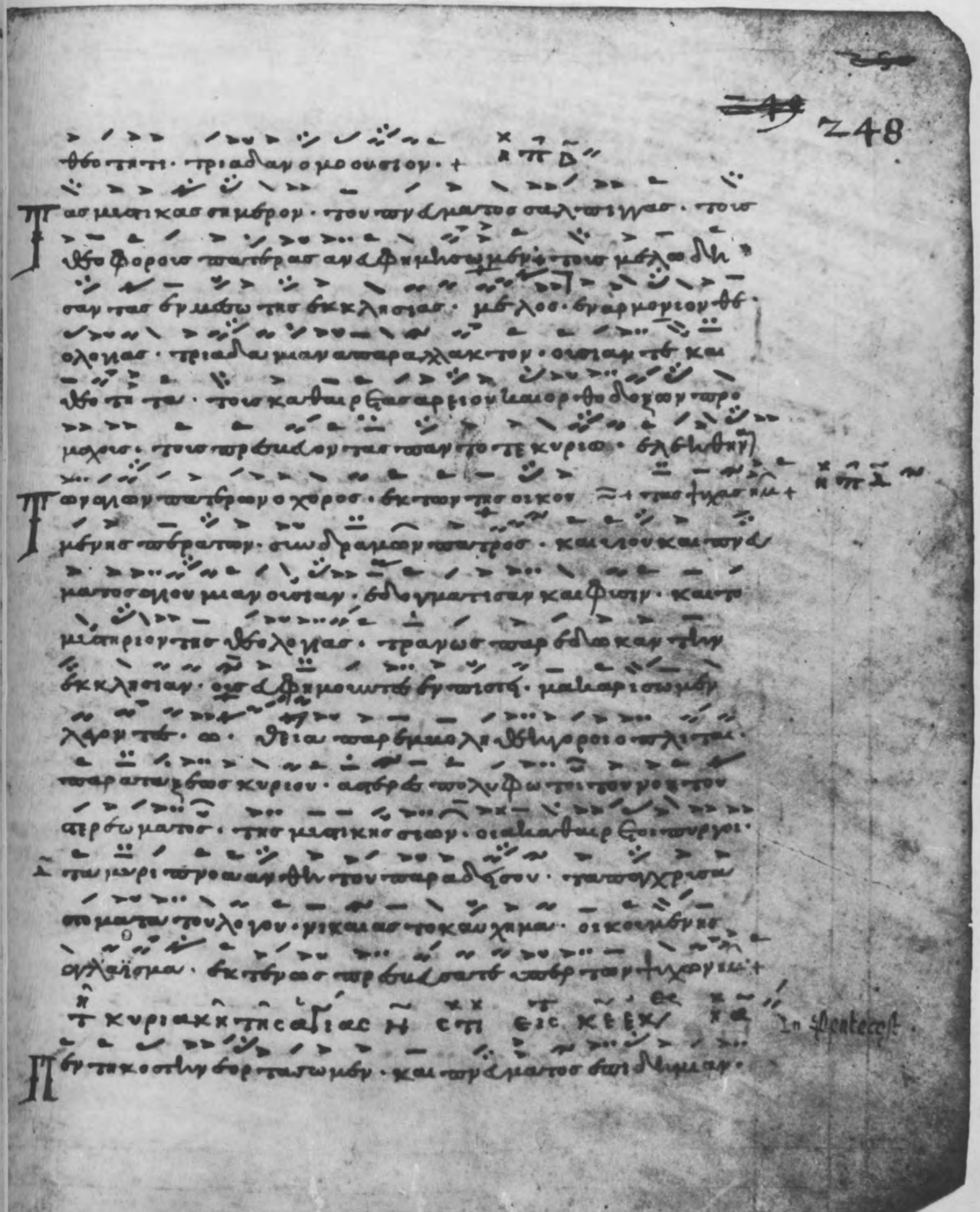
Ανελήφθης εν δόξη· απ' όρους εις ουρανούς· ο τα πάντα πληρών
τη θεότητι· και εν δεξιά πατρός εκάθισας· ο συνάρχι-
θεος λόγος· ο θείαις ουρανίαις δυνάμεσιν ορώσαις· τοις απο-
στόλοις εμφαίνει έλεγον· τί εστήκατε εμβλέποντες εις τον
ουρανόν· ούτος ον εθεάσασθε· αυτός πάλιν ελεύσεται μετά
δόξης· του κρίναι πάσαν την γην· και αποδούναι εκά-
στω· κατά τα έργα αυτού· προς ον κοινώς είπωμεν· ακατάλη-
πτε κύριε δόξα σοι· + [illegible]

Μιμούμενοι οι πάλαι· τους διδασκάλους των χορών τους γηγενείς
όροις· συναγαγών εν όρει των ελαιών· ο εξ ώς ακολουθούν-
των· έφη· [illegible] παρ' αυτοίς μερίζων· ως εκ προ-
κλήρον παράγγελμα· Ιερουσαλήμ προσμένειν· του πνεύ-
ματος παρουσίαν· μηκέτι χωρίζεσθε [illegible]λίας·
μεθ' υμών [illegible] της συντελείας· ως δε χρον-
ικοίς· ανε[illegible] μόνοις· [illegible]
[illegible] των· ουκ ιδείν εξ ίσου· αφ' ημών ανα[illegible]τα
ως αληθώς· πάλιν αυτόν προς δόξαν· ω
[illegible] καμπτει επουρανίων και επιγείων· και κατα-
χθονίων κύριε δόξα σοι· + [illegible]

Αποστολικόν παράδοσιν· αέριον φυλακήν [illegible]

ἅγιοι πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας τριάδος τὸ ὁμοούσιον· ὀρθοδόξως δογματίσαντες· τὸν ἀρείου τοῦ λασφημον· συνοδικῶς κατεβαλέσθαι· μετ' αὐτὸν καὶ μακεδόνιον· τὸν πνευματομάχον ἀποβαλάξαντες· κατεκρίναντο νεστόριον· εὐτυχέα καὶ διόσκορον· σαβέλλιον δέ· καὶ σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον· ὃν τῆς πλάνης αἰτησάσθαι· ῥυσθῆναι ἡμᾶς· ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον ἐν τῇ πίστει φυλαχθῆναι δὲ

Τιμῶ αἰτήσομαι τὴν μνήμην σήμερον· τῶν ἁγίων (+ ὁ μέθα...) θεοφόρων πατέρων· τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων· ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει νικαιέων· τῶν ὀρθοδόξων τὰς ἀπήματα· ἐκδικούντων πιστῶς ἑορτάζομεν· οὗτοι γάρ· τοῦ δυσμένους ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα· καὶ κακόφρονα καθεῖλαν· καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς· τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ὁμοούσιον· καὶ συναΐδιον· πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα· τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν· ἐν τῷ τῆς πίστεως συμβόλῳ· ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς· τούτων ἐκδιδόντες· ὅθεν καὶ ἡμεῖς· τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι· καὶ πιστῶς ... λατρεύομεν· σὺν πατρὶ τὸν υἱόν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἐν μιᾷ

In Pentecost

καὶ προθεσμίαν βασιλείας· καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν·
καὶ τὸ μυστήριον ὅσον· ὡς ἐμφανὲς καὶ ἐξιλασμὸν· δι᾽ οὗ μυ-
μένουσι· δημιουργὲ τοῦ παντός· Κύριε δόξα σοι. +

ια′

Γλώσσαις ἀλλοεθνῶν· ἐνεργουργήσας Χριστέ· τοὺς σοὺς
μαθητάς· ἵνα δι᾽ αὐτῶν ὡς ἐκηρύξωσιν· τὸν λόγον καὶ θε-
όν· τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. +

ια′

Πάντα χορηγεῖ· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρύει προφητείας·
ἱερέας τελειοῖ· ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν· ἁλιεῖς
θεολόγους ἀνέδειξεν· ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς ἐκ-
κλησίας· ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε· τῷ πατρὶ καὶ τῷ
υἱῷ· παράκλητε δόξα σοι. + ηχ β′

Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν· ὁδὸν σωτηρίας·
καὶ ἐν ἀποστόλοις ἐξέλαμψεν σωτὴρ ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ πνεύ-
ματός σου· σὺ εἶ θεὸς πρῶτος· σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν. + ηχ β′

Εἴδομεν τὸ φῶς· τὸ ἀληθινόν· ἐλάβομεν· πνεῦμα ἐ-
πουράνιον· εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ· ἀδιαίρετον· τριά-
δα προσκυνοῦντες· αὐτὴ γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. + ηχ β′

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε· τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου·
καὶ κλίνας γόνυ· προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον

δυναμιν· εν πατερα και προφηταις και μυριαι μυρια· και εν παντι
καιρω αγαλλωμεθα εν κυριω ·+ ιβ·

Εν ταις αυλαις του κυριου οι πιστοι· τω νοι της ψυχης·
και του σωματος εκκλησιαν τε· ανυμνουμεν τον
αναρχον πατερα· και τον συναναρχον υιον· και το
συναιδιον και παναγιον πνευμα· το φωτιζον και αγια
Τριαδα ομοουσιον εν μοναδι [illegible] ≈ ζοντας ψυχας ημων +
γνωσωμεν· πατερα και υιον· συν αγιω πνευματι· τουτο
γαρ εκηρυξαν παντες οι προφηται· και αποστολοι μετα
μαρτυρων ·+ ηχος πλ. δ' εσ στιχ. εις την εκκλησιαν κ Γ

Νεω [illegible] τοις πασιν· επιφανεισαν [illegible]
σιν· ιουδαιοι γαρ εξ ων κατα σαρκα χριστος· απιστια
αγνοησαντες· δι ης εξεπεσον χαριτος· και τον δε
ου φωτος οι εξ εθνων ηξιωθημεν· στηριχθεντες τοις
λογοις· των μαθητων· φθεγγομενων την δοξαν· του
αδρεπτου των ολων θεου· [illegible]· τας καρδιας· συν
τοις γονατι κλιναντες· εν πιστει προσκυνησωμεν· τω
ομοουσιω πνευματι· κηρυχθεντι σωτηρι των ψυχων ημων ·+

στιχ. καρδιαν καθαραν κτισον. κ Γ

Νυν το παρακλητον πνευμα· επι πασαν σαρκα εκ

κέχυται· ἀποστόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον· ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν· τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσεν· καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν· ἐν πυρίνω τῷ εἴδει τοῖς μαθηταῖς· διανεμηθεῖσας γλώσσας· εἰς ὑμνωδίαν καὶ δοξολογίαν Θεοῦ· μεθ' ὧν· τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι· καὶ πίστει στηριχθέντες· τῷ θείῳ πνεύματι· δεόμεθα σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

ετι μκαπορρι †κς με ἀπὸ τ(οῦ) πρ(ώτου) ἦχ(ος) γ'

Νεωτερικὰ λλονται κράτος· οἱ Χριστοῦ ἀφελεῖς ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος· ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος· μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἐν ταῖς ξέναις φωναῖς· καὶ τῆ γοροις κηρύττουν τὸ(ν)· τὴν ἀΐδιον φύσιν τε καὶ ἁπλῆν· τρισυπόστατον θεότητα· τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· δι' οὓς φωτισθέντες· τοῖς ἐκείνων δόγμασιν· Πατέρα προσκυνήσωμεν· σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι· κηρυχθεῖσι σωτηρίαν τῶν ψυ-

ιδ

Παράδοξα σήμερον· εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ≈· χῶν ἡμῶν·

ἐν πόλει Δαυΐδ· ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον· ἐν πυρίναις γλώσσαις· καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο· φησὶ γὰρ συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ

χριστου· αφνω ηχος· καθαπερ φερομενης βιαιας πνο
ης· και επληρωσε τον οικον· ου ησαν καθημενοι· και
παντες ηρξαντο φθεγγεσθαι· ξενοις ρημασιν· ξενοις δογ
μασιν· ξενοις διδαγμασιν της αγιας τριαδος· +

Το πνευμα το αγιον· ην μεν αει και εστιν και εσται· ουτε αρξα
μενον ουτε παυσαμενον· αλλ' αει πατρι και υιω συντε
ταγμενον· και συναριθμουμενον· ζωη και ζωοποι
ουν· φως εκ φωτος χορηγον· αυταγαθον και πηγη αγα
θοτητος· δι' ου πατηρ γνωριζεται· και υιος δοξαζεται·
και παρα παντων γινωσκεται· μια δυναμις· μια συν
ταξις· μια προσκυνησις της αγιας τριαδος· +

Το πνευμα το αγιον· φως και ζωη· και ζωσα πηγη νοερα·
πνευμα σοφιας· πνευμα συνεσεως· αγαθον ευθες νοερον
ηγεμονευον· καθαιρον τα πταισματα· θεον και θεο
ποιουν· πυρ εκ πυρος προιον· λαλουν ενεργουν·
διαιρουν τα χαρισματα· δι' ου προφηται απαντες· και
θεου αποστολοι· μετα μαρτυρων εστεφθησαν· ξενον
ακουσμα· ξενον θεαμα· πυρ διαιρουμενον· εις νομας
χαρισματων· +

Αγνοουντα τα εθνη κυριε· την του
παναγιου πνευματος· εν τοις αποστολοις σου ενερ

μένειν ἐδυνάμεθα· τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν· μεθ' ἣν
γὰρ ἐνόμιζον· ἡμᾶς δέ· στηριχθέντες πάντες ἀπο
στόλους οὕτως λέγωμεν· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· μὴ ἀνταν
ἐλῇς ἀφ' ἡμῶν· δεόμεθα φιλάνθρωπε· +

πλ β

Κύριε· τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις· τοῖς ἀπο
στόλοις αὐτοῦ· ἐμφορήσασα· ἐν ἑτέραις γλώσσαις· λαλεῖν
παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον· τοῖς μὲν ἀπίστοις
μέθη ἐνομίσθη· τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενος σωτηρίας·
οὗ τῆς ἐλλάμψεως· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον· δεόμεθα φιλάν
θρωπε· +

πλ β

Βασιλεῦ οὐράνιε· παράκλητε· τὸ ≈ θρωπε· +
πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· καὶ ζωῆς
χορηγός· ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν· καὶ καθάρι
σον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς

Παράκλητον ἔχοντες· ἦχος βαρ ≈ ψυχὰς ἡμῶν· +
πρὸς τὸν πατέρα Χριστὸν τὸν θεόν· παράκλητον ἄλ
λον· ἐπιδημήσαντα τῇ γῇ σήμερον· τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ἐν πίστει προσκυνήσωμεν· + πλ β

Ὅτε τὸ πνεῦμά σου κατέπεμψας κύριε· καθημένοις
τοῖς ἀποστόλοις· τότε οἱ τῶν ἑβραίων παῖδες·

251.

ἀνθρώπους· ἐξίστασαν τὸ θαῦμα· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγ-
γομένων· ἑβραίοις ἑτέραις γλώσσαις· καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ
ἔθνη προσαγαγόντες ἐζώγρησαν τε· τὰ θεῖα ῥητορεύοντες·
διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθείς· καὶ ἐκ
τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς· κύριε δόξα σοι· + ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε λαοί· τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσκυ-
νήσωμεν· υἱὸν ἐν τῷ πατρί· σὺν ἁγίῳ πνεύματι· πα-
τὴρ γάρ· ἀχρόνως ἐγέννησεν υἱὸν συναΐδιον καὶ σύνθρο-
νον· καὶ πνεῦμα ἅγιον· ἦν ἐν τῷ πατρί· σὺν υἱῷ δοξα-
ζόμενον· μία δύναμις· μία οὐσία· μία θεότης· ἣν
προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· ἅγιος ὁ θεός· ὁ τὰ
πάντα δημιουργήσας δι' υἱοῦ· συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος· ἅγιος ἰσχυρός· δι' οὗ· τὸν πατέρα ἐγνώ-
καμεν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ·
ἅγιος ἀθάνατος· τὸ παράκλητον πνεῦμα· τὸ
ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον· καὶ ἐν υἱῷ ἀναπαυόμενον·
τριὰς ἁγία· δόξα σοι· + ἦχος πλ. δ'

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν· διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυρ-
γοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν· διὰ τὴν δόξαν

της θεογνωσίας· ἐκεῖ καὶ τὸ δίκαιον· τοῖς ἀσθενέσι το
πιαλώματι· ἐνταῦθα ἐφωτισμα· χριστοῦ τῷ ἀλισσε το
πνεύματι· τὸ τῆς καινῆς κρήνης· τῆς διαφωνίας· προστιμωρί
αν· ἀρτικόσμουργα ταῖς συμφωνίαις· πρὸς σωτηρί
αν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + ἦχ. πλ. κε τῶν ἁγίων πάντ· ἐπὶ κα

Πίστεως συμφωνία· τὴν κοσμικὴν πανήγυριν τῶν ἁγίων
ὁμοθυμαδὸν ἀρξάμενοι τῶν· πατριαρχῶν τὸ τίμιον·
καὶ τῶν προφητῶν τὸν σύλλογον· ἀποστόλων τὸ θε
ολόγημα· μαρτύρων τὸ ἄθροισμα· τῶν ἀσκητῶν
τὸ καύχημα· πάντων τῶν ὁσίων πνευματικῶς τὴν
μνήμην ἑορτάζομεν· ὑπὲρ ἁπάντων γὰρ ἀπαιτοῦσι πρὸς δε
ρεθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· το

κε ηα

Δαυιτικῶς πάντες οἱ πιστοί· τῶν ζ μεγα σολεοσ· +
ἁγίων πάντων· τὴν πανέορτον μνήμην· ἐν ψαλμοῖς
(καὶ) ὕμνοις· καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνυμνήσωμεν·
τὸν μακαρισμὸν τοῦ σωτῆρος· ἀποστόλους προφήτας
(καὶ) μάρτυρας· ἱεράρχας διδασκάλους τε καὶ ὁσίους·
ἀσκητὰς καὶ δικαίους· καὶ τῶν ὁσίων γυναικῶν· τὸ φι
λόθεον σύστημα· σεβασμίως μακαρίζοντες· συμ
φώνως ἐκβοήσωμεν· ἱερὰ ἀθλοφόρα Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν·

ταις αυτων πρεσβειαις· παρασχου ειρηνην ταις εκκλησι
αις σου· νικας κατ εχθρων· τω φιλοχριστω ανακτι ημ(ων)· κ(αι)
ταις ευχαις ημων το μεγα ελεος. + ἦχ(ος) β΄

Δευτε απαντες· πνευματικως ευφραινομενοι τη
μνημη των αγιων· ιδου γαρ παραγενομενη· πλουτοποια
ημιν χαρισματα κομιζουσα· διο· ευφωνη αγαλλια
σεως· και καθαρω συνειδοτι ουτω παραινεσωμεν λεγοντες·
χαιρετε· προφητων ο συλλογος· οι την ελευσιν χρι
στου· τω κοσμω κηρυξαντες· και τω πορρωθεν αυτο
προυλεγοντες· χαιρετε· αποστολων ο χορος· οι
των εθνων σαγηνευται και αλιεις των ανθρωπων· χαι
ρετε· μαρτυρων ο δημος· οι εκ περατων γης συνα
θροισθεντες· εν μια πιστει· και τω ερωτι αυτης· πα
σαν αικισμου υπομειναντες και τελειως τον της
αθλησεως στεφανον ειληφοτες· χαιρετε· των
ιερων ομολογων· οι τα εαυτων σωματα τη ασκησει
κατατηξαντες· και νεκρωσαντες τα παθη της
σαρκος· τον νουν τω θειω ερωτι επτερωσατε· εις ουρανους
αναπτασθαι· και συν αγγελοις αυλιζομενοι· απολαυ
ειν των αιωνιων αγαθων· αλλο· προφηται αποστολοι·

καὶ μάρτυρες σὺν ἀσκηταῖς· τοῖς ἡμᾶς στεφανώσαντι· ἐκ
γενναίως διασωθεῖσι· τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν· ἀορά
των καὶ ὁρατῶν· τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελοῦσι τὰς
τὴν ἀξιάγαστον μνήμην ὑμῶν· +

Τὴν σεβασμίαν(?) ἑορτήν· τῶν ἁγίων μαρτύρων· ἐν
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· εὐφη
μήσωμεν· τὸν στεφανηφόρον Χριστὸν· ἔχοντες ἐν και
ρῷ τῶν ἀγώνων· τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο· οἱ ἐν
τῆς νίκης καὶ ἀθλήσεως τὰ βραβεῖα παρ᾽ αὐτοῦ ἐκομί
σαντο· καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἀνθρώποις ἐπὶ τῆς γῆς· τῶν ἁγί
ων πάντων τὴν μνήμην συνελθόντες σήμερον εὐφημή
σωμεν· τὸν γὰρ Χριστὸν ἀναφανέντες(?)· ἐκήρυξαν ὡς σοφί
αι· ἀθλητικοῖς αἵμασι· καὶ ζωηφόροις ἱδρῶσιν· ὡς πορ
φύραν καὶ βύσσον· περιβαλλόμενοι κατεβάλοντο
τὸν ἐχθρὸν τοῦτον· στολισαμένη ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ· διὰ
τῶν ἱκεσιῶν· δοξασθῆναι ἡμῖν· τὸν ἀκατάλυτον(?)· +

Λέγει(?)· τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος ἀφροσύνως(?)· δεῦτε
ἀσμένως χεῖρας κροτήσωμεν· δεῦτε οἱ εὐφραινόμενοι· ὑ
πὲρ βασιλέων καὶ ἐν ῥήμασι τῶν· τέλος ἀλλαχόμενοι

ἱερὸς ἄντες ᾄσωμεν· σήμερον δὲ ὅτι καὶ γὰρ τὰ ὑπερφας· καὶ
σελασφόρα καλλίνικα τῶν μαρτύρων· τοιούτων τὰ τὰ καλε
σώμενει κότος· ἥλιον· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἡμέραν·
ἀγλαΐζει· ἀλλ' ἐκ σμήνιγ ζοφώδει ζάκται· οὗτοι δὲ καὶ
νύκτα φαιδρύνουσιν· τὴν ἡμέραν μαρμαρυγαῖς ἀνα
ἀράσσοντες· ἀστέρας· ἀλλ' ἐκείνους φῶς ἐστι τὸ ἐθὲν
τὸ κάλλος ἀποδείκνυσιν· τῆς ἐνθέου καὶ πρέπει καλῆς.
τῶν ἄθλων χοράματα· χαίρετε· οἰκουμένης ὁμόνομος·
καὶ ζῆλος ὁ ζωτικὸς· χαίρετε· τῶν ὁσίων ὁ κυαρισ
μος· αἱμάτων ἀθλητικῶν· χαίρετε· [illegible]
καλλίνικοι· ἐξ ὧν πρεπόντως· εἰς αἴσθησιν ἐνομένθα πραγ
ματικὴν· ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε ἀπαύστως· ὅπως λα
χωμεν παρὰ Χριστοῦ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος· +

Τηρῶν παρ' ἡμῖν περὶ σὺ δραμούμενοι πιστοί· προτιθέναι
γὰρ ἡμῖν· πραγματικὴ τράπεζα· καὶ κρατῆρ μυστικός·
ζῆλον ὑπὲρ ἐδέσματον· ἀφροσύνης πληρεῖς αἱ τῶν μαρτύρων
ἀρεταί· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι· ἐκ τῶν ἀθραύστων τῆς
γνος τῶν τοῦ σώματος αἱ ἀχράντων βιβρωσκόμενοι αἰκισμοῖς·
τῷ θεῷ προσήγαγον θυσίαν λογικὴν· κατὰ τὴν ἀκμὴν
ἡλικίαν· οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι· οἱ δὲ

λγ

και σωτηρω· τους ζωομενοι· ετεροι δε· χειρων διαιρεθεισης
πασης αρμονιας· παντες αμαυσοι ολλοι· των του Χριστου
παθηματων κοινωνοι γενομενοι· αλλος εμφανεις αυτοις
ομοιωσεις πασαν ων δεδοκως κυριε· και τι χνωσ τουτων
πολιτευσαι· αξιωσον ημας· ο φιλανθρωπος· +

πλ δ

Μαρτυρων θειος χορος· της εκκλησιας ιμασις· τον
αμβολιου κ τελειωσεις· αμεις· εργω τους στηρος στα
ρητων εσωπηρωσαντε· εντεμεν γαρ αιτουμαι του αδου· κατα
της εκκλησιας· αν εω χθησαν εκκλησαθησαν· κ του αιμα
τος υμων χυσει· τας ειδωλικας σπονδας εξηραναν
κ φανησημων ανεβιεξαν των πιστων το πληρωμα·
τοις ασωματοις εξωμοιωσαντε· τω θεω στεφανηφοροι
παριστασθαι· προσσον· αναπαυσιας πρεσβευσατε

πλ δ

Δευτε πιστοι· σημερον των εορτων ημερα
χορει αν εστι ερο τη σαντε· α οξιως πανηγυρισωμεν
και των ολλων μαρτυρων· την ενδοξον και σεβασμιον
λειψανων· ενδοξως τιμησωμεν λεγοντες· χαιρετε·
αποστολοι ενδοξοι· προφηται και μαρτυρες και ιερα
χαι· χαιρετε· οσιοι δημοι και των δικαιων·
χαι ρετε· ... γυναικων ο χορος· και χρι

254

στον ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσαντα· μιμας τον απ[illegible]·
κατὰ μαρτύρων [illegible] δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ πλ β' Ἀνέβη ὁ θς·

Ἀπόστολοι προφῆται καὶ μάρτυρες· ὅσιοι· δικαιω[illegible]
ται· καὶ ἱεράρχαι· ἀσκητῶν ὁ χορὸς ἱκετεύσατε· πρὸς
τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν· ὥστε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν + ἦχ πλ δ'

Ἀσματικὴν χορείαν ἱεροτελέστως [illegible] σήμερον· τῶν ἀσω
φρονος ἄλλων· τελοῦντες μνήμην φαιδρῶς· οὗτοι γὰρ
ἐν ὁσίοις [illegible] πολλοὺς κηρύξαντες· τὸν ἐχθρὸν θριαμ
καλμα· [illegible] κηρύττουσι· καὶ Χριστὸν ἀληθῶς
[illegible] ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

Cτι ἀναcταcι τῷ caββα εc ανα [illegible] ηα

Εὐφράνθητε οἱ οὐρανοί· σαλπίσατε τὰ θεμέλια
τῆς γῆς· βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ
Ἐμμανουήλ· τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσή
λωσεν· καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς· θάνατον ἐνέκρωσεν·
τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλάνθρωπος· + [illegible]

Τὸν ἐν σαρκὶ ἑκουσίως· σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς· παθόν
τα καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ὑμνήσω

μέλλοντες· στηρίζομεν ἐν δοξολογίᾳ· τὴν ἐκκλησίαν σου Χρι-
στέ· καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπ(ος) +

Τὸ ζωοδόχον σου τάφον· περιεστῶτες οἱ ἀνάξιοι· δοξολογίαν
προσφέρομεν· τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ· Χριστὲ ὁ θεὸς
ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω· καὶ θάνατον ἀναμάρτητε· ἵνα
τῷ κόσμῳ δωρήσῃ· τὴν ἀνάστασιν ὡς φιλάνθρωπος· + τὸν

Τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον· καὶ συναΐδιον λόγον· τὸν ἐκ
παρθενικῆς νηδύος· προελθόντα ἀφράστως· καὶ σταυρὸν
καὶ θάνατον· δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον· καὶ ἀνα-
στάντα ἐν δόξῃ· ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα κύριε
δόξα σοι· ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + Εἰς αἴνους·

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ· τότε ἐνεκρώθη
τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου· καὶ
ὁ ᾅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν
τάφων ἀνέστησας· καὶ τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον ἠνοίξας·
Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· +

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς· τὸ μνῆμα κατέλαβον αἱ τίμιαι
γυναῖκες· εὑροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον· καὶ μαθοῦσαι
παρ' ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα· ἀπήγγελλον τοῖς
ἀποστόλοις· ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος· δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
(+ μέγα ἔλεος +)

Τὴν τῶν παθῶν [illegible] σου προσκυ-
νοῦμεν Χριστὲ ὁ θεός· [illegible]
τὴν [illegible] Ῥωμαίων· [illegible] τοῖς γὰρ ἐν σκο-

255

[illegible] ὄχλον νόμος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε· ποῦ εἰσιν οἱ
τῷ Πιλάτῳ προσελθόντες· εἰπάτωσαν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται·
ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος· ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς·
ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος· πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός· τί συκο-
φαντεῖται· ἡ ἔγερσις τοῦ σωτῆρος· παράνομοι Ἰουδαῖοι·
ἀνέστη· ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος· + ἦχ(ος) [illegible] Τῷ σαρκὶ ἐχοῦσι +

Ὁ σταυρὸν ἑκουσίως καταδεξάμενος σωτήρ· καὶ ταφὴν τὴν ἐν
μνήματι καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ λέων
ὡς οἰκτίρμων· τῶν ἀναρίθμων τὸ θράσος [illegible] σου·
καὶ σῶσον τοὺς δοξάζοντας ἀπαύστως Χριστέ· τὴν τριήμερόν
σου ἀνάστασιν. + ἰδ(ιόμελον) [illegible] Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ +

Τ[illegible] τῷ σταυρῷ σου· [illegible] οἱ [illegible]φρονες· τῶν
ἐναντίων [illegible] τὰς ἐπαναστάσεις· κρο-
τοῦντες οἱ χριστοφόροι· ὁ σκυλεύσας τὸν ᾅδην· καὶ τριήμε-
ρος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· τοῖς ἐχθροῖς τοὺς σταυρώσαντας· διασκε-
δάσας τῶν οὐρανῶν. [illegible] φιλάνθρωπος. + ἰδ(ιόμελον)

Ὁ διὰ φιλανθρωπίαν ἑκὼν σταυρωθεὶς καὶ ἐν μνήματι ταφείς· τοῦ-
τον συναντήσας ὁ ᾅδης [illegible]· τοῖς τὸν [illegible]
[illegible] τὸν δίκαιον· [illegible] ἀνέστη· [illegible] τὸν κτίστην.

[illegible] καθελόντας· ὁ ἥλιος [illegible] τῆς δικαιοσύνης· [illegible]
[illegible] κύριε δόξα σοι.

ἐν τοῖς καταχθονίοις· ὢ τοῦ θαύματος· πῶς ἡ ζωὴ θα-
νάτου γεύεται· ὅπως δ' ἂν τὸ φῶς ἐναλλ[illegible] ἔρχεται· ὅπως ἂν τοὺς
ὡς [illegible] λυθῇ· ἐμαθον τὸν κόσμον· κραυγάζοντα καὶ
λέγοντα· ἀνέστη ὁ Κύριος· ὁ παρέχων ἔλεος ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν. + Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῷ ἦχος Β''

Θεὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα· ἄγγελος ἐκήρυξεν
δεσπότην· καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξίν· δεῦτε ἴδετε ὅπου
ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν ὡς παντοδύνα-
μος· διὸ προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον· ζωο-
δότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς. + Β''

Ἐν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας· τὴν τοῦ ξύλου κατάραν·
ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν
δὲ τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·
διὰ τοῦτό σοι κραυγάζομεν· εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Β''

Ἠνοίγησάν σοι Κύριε· φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ
δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέ-
τριψας· καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας· καὶ ἐξή-
γαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς
δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας. + τοῦ στι Β

Τὸν σωτήριον ὕμνον· ᾄδοντες ἐκ στομάτων ἀναπέμ-

θωμεν· δευτε παντες· εν οικω κυριου· προσπεσωμεν

λεγοντες· ο επι ξυλου σταυρωθεις· και εκ νεκρων ανα

στας· και ων εν κολποις πατρος· ιασθητι ταις α

ραναμμυρα μετα δακρυων ≈+ μαρτιαις ημων.+ ηχ κ πρωι ΝΒ

επι το μνημα αι γυναικες· και επλησθη χαρας το

στομα αυτων· εν τω λεγειν ανεστη ο κυριος.+

Αινεσατε παντες εθνη και λαοι· χριστον τον θεον ημων· τον

εκουσιως· σταυρον υπομειναντα· και εν τω αδη τρι

ημερευσαντα· και προσκυνησατε αυτου την

εκ νεκρων αναστασιν· δι ης εφωτισθη τα παντα· του

Εσταυρωθης εταφης· χριστε ≈+ κοσμον παντοκρατορ.+

ως ηθελησας· εσκυλευσας τον θανατον· και ανεστης

εν δοξη· ως θεος και δεσποτης· δωρουμενος τω κοσμω

ζωην αιωνιον και το μεγα ελεος.+ του ε τι

Ο... ντων παρανομων οι φρουρησαντες τον λιθον· μειζονος

ημας θαυματος ηξιωσατε· εχομεν την ... σημειον

λαλειτε· σημερον προηλθε του μνηματος· και ολε

γον· ... κοιμωμενων· ηλθον οι μα

θηται και εκλεψαν αυτον· και τις· κλεψαι εκ

... και γυμνον· αυτος ανεστη ...

ποθεος· καταλιπων και εν τω ταφω σταθεν τα ιδια αυτου·
δι α εδιδετο ιουδαιοι· πως ου διερρηξε τας σφραγιδας· ο τον
θανατον πατησας· και το γενος των ανθρωπων· την
ατελευτητον ζωην δωρουμενος· και το μεγα ελεος +

πλ δ

Δευτε λαοι προσκυνησωμεν· τον εγερθεντα εκ νεκρων αναστα(ν)τα
και παντας φωτισαντας· και ημων το γενος ελευθερω
σαντα· εκ της του αδου τυραννιδος· δια της τριη
μερου αυτου εγερσεως +

Εν τω σταυρω προσηλωθεις χριστε· υπο των παρανομων·
εν νεκροις ελογισθης· ο αθανατος λογος και δοξαν αξιως ως
θεος· τριημερος εν δοξη· δωρουμενος τω κοσμω· ζωην
αιωνιον· και το μεγα ελεος +

Ως ωραθης χριστε εν τω σταυρω καθηλουμενος· των κτη
ματων αι μορφαι ηλλοιωθησαν· και αρατιζωσται· τους αν
θρωπους ενδεικνυμενοι· την πλευραν σου λογχη εκεντη
σαν· ταφον εβραιοι ασφαλισαντο· αλλοι ως πως του
του θανεντος την δοξολογιαν· ο δια σπλαγχνα οικτιρμων·
παντα καταδεξαμενος· και τριημερος εκ ταφου ανα
στας· κυριε δοξα σοι· + στι αναστ τω ... εc

Τον σταυρον σου τον τιμιον προσκυνουμεν χριστε· και την

257

ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλω-
πί σου· ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν· +

Ὑμνοῦμεν τὸν σωτῆρα· τὸν ἐκ τῆς παρθένου σαρκω-
θέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ-
νέστη· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Τοῖς ἐν ᾅδῃ καταπαύσας· χεῖρας δὲ ἐνεβλίσατο· θαρσεῖτε
λέγων· νῦν νενίκηκα· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάπαυσις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀ-
νάξω· λύσας θανάτου τὰς πύλας· + τοῦ [illegible]

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες· ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ· ἑσπερινὸν
ὕμνον ἀναπέμπομεν· ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χρι-
στὲ ὁ θεός· ὁ φωτίσας τὸν κόσμον· τῇ τριημέρῳ ἀνα-
στάσει σου· ἐξελοῦ τὸν λαόν σου· ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
σου φιλάνθρωπε· + τῇ κυ πρωΐ [illegible]

Ὕμνον ἑωθινὸν· αἱ μυροφόροι γυναῖκες· τὰ δάκρυα
προσέφερον κυρίῳ· ἀσωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχου-
σαι· τὸ μνῆμά σου κατέλαβον· τὸ ἄχραντόν σου σῶμα
μυρίσαι σπουδάζουσαι· ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λί-
θον αὐταῖς ἀπεβλίσατο· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν· τὸν θάνατον γὰρ σκηλάσας· ἀνέ-
στη ὡς θεός· παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος· +

Εξαστραπτων αγγελος · επι το μνημα σου το ζωοποιον · ταις μυροφοροις ελεγεν · εκζητωσαι τοις ταφοις ο λυτρωτης · εσκυλευσε τον αδην και ανεστη τριημερος · ως μονος θεος και παντοδυναμος · +

Εις το μνημα σου εκζητησασεν ελθουσα · τη μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη · μη ευρουσα δε ολοφυρεσω κλαυθμω εβοωσα · οιμμοι σωτηρ μου εκλαπης · πως τον κατελα · ζαρος δε · ζωηφορων αγγελων · ενδοθεν · του μνημειου εβοα · τι κλαιεις ω γυναι · κραυγαζω φησιν · οτι ηραν τον κυριον μου του ταφου · και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον · αυτη δε στραφεισα οπισω · ως κατιδεν σε · ευθεως εβοα ο κυριος μου δοξα σοι +

Εβραιοι συνεκλησαν εν τω ταφω την ζωην · ληστης δε ανεωξεν εν τη γλωσση την τρυφην · κραυγαζων και λεγων · ο μετ εμου δι εμε σταυρωθεις · συνεκρεματο μοι επι του ξυλου · και εφανη εμοι επι του θρονου · τω πατρι συγκαθημενος · αυτος γαρ εστι χριστος ο σωτηρ ημων · ο εχων το μεγα ελεος · + [illegible]

Κρυπτομενον τον [illegible] ερουσα · η μαγδαληνη μαρια εβοα · τις κατελιπε μονον · ιερα τη [illegible] των

χριστον· ουτε ως φιρμωσιω εφωνησατε· ουτε ως διδασκα
λον· απεμνημονευσατε· και μη ποιησασθαι τον θανατον·
πως ου σιωπησαντες ημας· δια τι ιδετε καινον τον ταφον·
του καθημενου εν τοις αχραντοις κολποις του πατρος·
και προσκυνησατε· τω εχοντι το μεγα ελεος· +

Οι φυλασσοντες τον ταφον παρατηρησατε· και σφραγισαν
τες τον λιθον ιουδαιοι· απωλεσατε ημιν· πως εξα
σασθαι κατα του σωτηρος [illegible] θη ο θησαυρος· αι τιοι
οι τηρουντες· ιδετε αν εστιν εκ νεκρων· την πιστιν και
ραγομοι· ακουοντες τον προφητου του νοουντος· αυτη
η ημερα ην εποιησεν ο κυριος· αγαλλιασωμεθα και

Τον ανθρωπινον οικτειρας + φρανθωμεν εν αυτη· +
ελεημων· προς [illegible] την σαρκα εκ παρθενου· τω
σταυρω προσηλωθεις· ο και εθνησας σαρκι δι ημας·
[illegible] κατελθων· η [illegible] και
θανατωσας την φθοραν· συνηγειρας απαντας· τους
[illegible] δοξαζοντας και [illegible] οικτιρμων· αυτη
η ημερα ην εποιησεν ο κυριος· αγαλλιασωμεθα και
φρανθωμεν εν αυτη· + ετι ανας [illegible] Ες ΚΔ

Λ[illegible] αναμνησωμεν λαοι· την του σωτηρος τριημερον

γερσιν· δι ης ελυτρωθημεν των του αδου αλυτων δεσμων· και αφθαρσιαν και ζωην παντες ελαβομεν· κραζοντες· ο σταυρωθεις και ταφεις και αναστας· σωσον ημας τη αναστασει σου μονε φιλανθρωπε. +

Αγγελοι και ανθρωποι την σωτηριον υμνουσιν τριημερον εγερσιν· δι ης καθηγιασας της οικουμενης τα περατα· και της δουλειας του εχθρου παντες ελυτρωθημεν· κραζοντες· ζωοποιε παντοδυναμε σωτερ σωσον ημας τη αναστασει σου μονε φιλανθρωπε. +

Πυλας χαλκας συνετριψας και μοχλους συνεθλασας Χριστε ο Θεος· και γενος ανθρωπων πεπτωκος ανεστησας· δια τουτο συμφωνως βοωμεν· ο αναστας εκ των νεκρων Κυριε δοξα σοι. +

Κυριε η εκ πατρος σου γεννησις αχρονος υπαρχει και αϊδιος· η εκ παρθενου σαρκωσις αφραστος ανθρωποις και ανερμηνευτος· και η εις αδου καθοδος φοβερα διαβολω και τοις αγγελοις αυτου· θανατον γαρ πατησας τριημερος ανεστης· αφθαρσιαν παρεχων ανθρωποις· και το μεγα ελεος. +

Θανατον κατεδεξω σαρκι· ημιν αθανασιαν πραγματευ

~~260~~ 259

σαμενος σωτηρ· και εν τω ταφω σκηνωσας· ινα ημας του
αδου ελευθερωσας συναναστησης σεαυτω· παθων μεν
ως ανθρωπος· αλλ' αναστας ως θεος· δια τουτο εκβοωμεν·
δοξα σοι ζωοδοτα· κυριε μονε φιλανθρωπε. +

Πετραι εσχισθησαν σωτηρ· οτε εν τω κρανιω· ο σταυρος σου
επαγη· εφριξαν αδου πυλωροι· οτε εν τω μνηματι· ως
θνητος κατετεθης· και γαρ του θανατου καταργησας την
ισχυν· τοις τεθνεωσι πασι την αφθαρσιαν παρεσχες·
τη αναστασει σου σωτηρ· ζωοδοτα κυριε δοξα σοι. +

Επεθυμησαν γυναικες· ιδειν σου την αναστασιν χριστε
ο θεος· ηλθον προλαβουσαι μαρια η μαγδαληνη· ε-
υρε τον λιθον αποκυλισθεντα· του μνηματος· και
τον αγγελον καθεζομενον και λεγοντα· τι ζητειτε
τον ζωντα μετα των νεκρων· ανεστη ως θεος· ινα σω-
ση τα συμπαντα. +   τοῦ ετι   ηχ δ.

Που εστιν ιησους ον ελογισασθε φυλαττειν· ειπατε
ιουδαιοι· που εστιν ον εθηκατε εν τω μνηματι· τον
λιθον σφραγισαντες· δοτε τον νεκρον· οι την ζωην
αρνησαμενοι· δοτε τον ταφεντα· η πιστευσατε τω
αναστα(ν)τι· καν υμεις σιγησατε του κυριου την εγερσιν·

οἱ λίθοι κεκράξονται· μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνή-
ματος· μάρτυς σου τοῦ θεοῦ· μαρτύριον τῆς οἰκο-
νομίας σου· σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι· + τῆ κ(αὶ) μ(εγάλῃ) π(αρασκευῇ) ες

Ἀγάλλονται τὰ σύμπαντα σήμερον· ἀγάλλονται ὅτι μετ᾽ ἰσχύος ὁ κύριος· συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς·
καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐξήγαγε
τὸν ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· καὶ τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσεν· ποῖος οὖν
ἀθλητὴς τοιοῦτος· ὡς ὁ ποιήσας μόνος· τὸν θάνατον τὸ
κέντρον· καὶ τέχνην τοῦ ἐχθροῦ θραύσας ἡμῶν· ὁ μετὰ τῶν ὁμο-
[illegible] τῆς καὶ κύριος· ἐν σταυρῷ μὲν θριαμβεύσας·
καὶ ἐν τῷ λάκκῳ ἀγχοῦ... [illegible]· ἡμῖν ἐδωρήσατο· καὶ ζωὴν
ἀνέκλαλεν· τὸν ἡμέρα ... ἀπελύσατο ὡς μόνος ἀγαθὸς

Ποῦ φύλακες οἱ ἀπρονόητοι τοῦ ... · καὶ φιλάνθρωπος·
μνήματος· ἕως οὗ ἐξῆλθεν τὸν στρατιώτην κουστωδίαν· καὶ
στρατιῶται μνῆμα φρουροῦντες· πῶς· ἐξῆλθε τὸ
μνῆμα· πῶς ἐξῆλθεν ὁ σταθεὶς· μὴ σύκοφαντε-
ῖτε τὴν· ἦλθεν ὁ ἐν σταυρῷ θεὸς κύριος· καὶ γὰρ ἀνέστη
ἐκ σήμου ... ἐξῆλθε· καὶ ζωὴν τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν ἐδωρήσατο·

Π... ται ... ἀναστάντι ... γινώσκετε· ὅτι ... αν.σι

τὸ πρῶτον πῶμα γλυκάναν ἐν ἐμοί· αἱ ὀλβίστριαι ἀνεβο-
χθησαν· τοῦ μὴ [illegible] ὄλβιστον· τοῖς ἀποστόλοις
ἐξαποσταλεῖσαι πρὸς τὸ μνῆμα τὸ ζωοποιόν· ὅτι τὴν
ἀφορμὴν τῆς ἁμαρτίας· δέξασα ἀπαρχὴν τῆς σωτη-
ρίας· Κύριε δόξα σοι. + Στιχ(ηρὰ) ἀναστ(άσιμα) τῶ(ν) ἑω(θινῶν) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν· προσφέρομέν σοι τῷ ἀνε-
σπέρῳ φωτί· τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων· ὡς ἐν ἐσόπτρῳ
διὰ σαρκὸς ἐπιλάμψαντι τῷ κόσμῳ· καὶ μέχρις ᾅδου
κατελθόντι· καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι· καὶ
τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως· τοῖς ἔθνεσιν ἐνδείξαντι·
φωτοδότα Κύριε δόξα σοι. +

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν Χριστὸν [δ]οξολογήσω-
μεν· αὐτοῦ γὰρ ἐγερθέντος ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος· [κό]σμος ἐκ πλά-
νης σέσωσται· χαίρει χορὸς ἀγγέλων· φεύγει [δαι]μόνων
πλάνη· Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται· ὁ διάβολος καταργεῖται. +

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο τῶν παρανόμων [παρὰ τῶν]· κα-
λύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν· καὶ λάβετε ἀργύρια·
καὶ εἴπατε ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων ἐκ τοῦ μνήματος
ἐκλάπη ὁ νεκρός· τίς εἶδε τίς ἤκουσε· νεκρὸν κλα-
πέντα ποτέ· μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν·

καταλιπόντων· ἵνα καὶ τῷ πάθει τὰ ἐντάφια· μὴ πλανᾶσθαι Ἰουδαῖοι· μαθεῖν τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν· καὶ γνῶναι ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παν(τοκράτωρ)·

Κύριε· ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας· ... +

καὶ τὸν θάνατον πατήσας σωτὴρ ἡμῶν· ὁ φωτίσας τὸν κόσμον· τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ· ἐλέησον ἡμᾶς. +

ἦχ. πλ.

Κύριε ὁ [illegible] τῶν αἰώνων· καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων· ὁ δι' ἡμᾶς σταυρὸν καὶ ταφὴν· σαρκὶ καταδεξάμενος· ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς ἅπαντας· σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν· ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. +

τῇ κυ(ριακῇ) πρωΐ εἰς τοὺς αἴνους

Κύριε τὰ παρ' ἐλπίδα τὰ σοῦ θαυμάσια τίς διηγήσηται· ἢ τίς [illegible] ὅλα τὰ φρικτὰ τοῦ μυστηρίου· ἐνανθρωπήσας [illegible] δι' ἡμᾶς· ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· τὸ κράτος ἐδείξας [illegible] σου δυνάμεως σου· ἐν γὰρ τῷ σταυρῷ σου· τῷ λῃστῇ παράδεισον ἤνοιξας· καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου τοὺς μοχλοὺς [illegible] συνέτριψας· καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας· εὔσπλαγχνε δόξα σοι. +

Μυροφόροι γυναῖκες· τὸν τάφον σου κατέλαβον· λίαν πρωΐ· ἐπεζήτουν ἀσμυρίσαι· τὸν ἀθάνατον λόγον καὶ θεόν· καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν εὐηχηθεῖσαι·

πλ δ 261

Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε· ὅτι καταργήσας· τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τὸν θάνατον· ἀνεκαίνισας ἡμᾶς
διὰ τοῦ σταυροῦ σου· δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀ
Διαναστάντος δοξολογοῦντες τὸν = φθαρσίαν· +
κύριον· ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας· θανάτῳ· θάνατον ἔλυσεν + τὸ ἔχετι πλ δ
Ἡ ταφή σου κύριε· τὰ δεσμὰ τοῦ ᾅδου συντρίψασα
διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις· τὸν κόσμον ἐφώ
τισεν· φιλάνθρωπε δόξα σοι. + πρωῒ ἑσπέρας
Κύριε· μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει· τῆς σῆς ἀναστάσε
ως τὸ μυστήριον· οὗτος γὰρ προῆλθεν ἐκ τοῦ τάφου·
ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος· θανάτῳ θάνατον λύσας·
ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃ· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς ἄγ
γελοι χορεύουσιν· καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζου
σιν· τὴν γενομένην εὐσπλαγχνίαν σου φιλαν
Ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐστι καὶ = θρωπε· πλ δ
σφραγῖδες καὶ τὰ ἀργύρια· ἃ ἔδωκατε τοῖς στρα
τιώταις· οὐκ ἐφυλάχθη ὁ θησαυρός· ἀλλ' ὁ κείμενος ἀν
έστη· ὑμεῖς δὲ κατῃσχύνθητε· ἀρνησάμενοι
Χριστὸν τὸν κύριον τῆς δόξης· τὸν παθόντα

καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ προσκυνήσωμεν·

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος· πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι· φυλακὰς καταστήσαντες· καὶ σήμαντρα θέντες· τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· παρ[illegible]· πῶς νεκρὸν παρασημήσατε· ἢ ὡς θεὸν προσκυνήσατε· σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες· δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου:~

Πρὸ ζόφου δρόμον τοῦ μνήματος· αἱ μυροφόροι γυναῖκες· ὀδυρόμεναι κατέλαβον κύριε· καὶ μύρα κομίζουσαι· τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον· μυρίσαι ἐζήτουν· ἄγγελον δὲ φωτοφόρον ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον· καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· τί δακρύετε· τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· τί ἐκζητεῖτε ὡς βροτὸν τὸν ἐν μνήματι ζῶντα ἀθάνατον· δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον· ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως· τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς σωτὴρ φωτίσας· δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. +

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς ἑκουσίως· τριήμερος ἀνέστης· τὸν θάνατον σκυλεύσας· ὅτι πάντα δύνασαι Χριστέ· σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. +

Μυροφορων τον θρηνον· χριστος καταπαυσας· δι αυτων εμφαι
ρων της προμητορος την εν εδεμ αποικησιν· εν γαρ τω αυ
του παθει απαθειαν ημιν εδωρησατο· και τη αυτου α
ναστασει· προσιτη η οδος του φωτος χειραγωγησας· του
φωτος αναδειξας ημας κραζοντας κυριε δοξα σοι. +

Των αποστολων ο χορος· εν τη γαλιλαια ευθεασατο σε σω
τηρ· και προσκυνησας εβοα· δοξα τη εγερσει σου κυριε. +

Στι ανας τω σαββα εσ [illegible] βαρ

Καν συνεληφθης χριστε υπο ανομων χειρων· αλλα συ
μου θεος· και ου καταισχυνομαι· εμαστιχθης τον νωτον
ουκ αρνουμαι· σταυρω προσηλωθης και ου κρυπτω· εν
τη εγερσει σου καυχωμαι· ο γαρ θανατος σου ζωη μου·
παντοδυναμε και φιλανθρωπε κυριε δοξα σοι. +

Δαυιτικην προφητειαν εκπληρων· χριστος μεγαλειο
τητα· εν σιων την οικησαν· μαθηταις εξεκαλυψεν·
αινετον δεικνυς εαυτον· και δοξαζομενον αει· συν πα
τρι τε και πνευματι αγιω· προτερον μεν ασαρκος ως
λογος· υστερον δε δι ημας σεσαρκωμενον· και νεκρω
θεντα ως ανθρωπον· και αναστα[illegible]τα κατ εξουσιαν
ως φιλανθρωπον. +

Κατῆλθες ἐν τῷ ᾅδῃ Χριστὲ ὡς ἠθέλησας· ἐσκύλευσας τὸν θάνατον ὡς θεὸς καὶ δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος· συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ· ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς κράζοντα καὶ λέγοντα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε· + τοῦ στί(χου)

Ἐν τάφῳ κατετέθης· ὡς θνητὸς ὁ κύριος· καὶ ἀνέστης τριήμερος· ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύι· συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ὡς παντοδύναμος +

ἦχ(ος) πρωΐ

Πύλας ᾅδου συνέτριψας κύριε· καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας· τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου· ὡς βασιλεὺς τοῦ παντὸς καὶ θεὸς παντοδύναμος +

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς· ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ· ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος +

Ἐξαστράπτων ὁ ἄγγελος· ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο· τοῦ ζωοδόχου μνήματος· καὶ γυναιξὶ μυροφόροις ἀπήγγελλε βοῶν· ἀνέστη ὁ κύριος καθὼς προεῖπεν

263

ημεν · αποφθεγξατο τοις μαθηταις αυτου · οτι προφη-
ημας εναγκαλισαμενον · τω δε κοσμω παρεχει · ζωην αιω-
Τ [illegible] αποδοκιμασατε ... μιον και τον μεγαν εθνος · +
τον λιθον · τον ακρογωνιαιον · οι παρανομοι ιουδαι-
οι · ιδου · ουτος εστιν · ο εν θεοτητι θεος ενστατον · οι πα-
ρανομοι ιουδαιοι · ιδου · ουτος εστιν · ο εν θεοτητι θεος
ενστατων · ο εκ πετρας πηγασας εν ερημω το υδωρ ·
και ημιν αναβλυζων εκ της πλευρας αυτου αθα-
νασιαν · ουτος εστιν ο λιθος · ο εξ ορους παρθενικου
αποτμηθεις · ανευ θεληματος ανδρος · ο υιος του
ανθρωπου · ο ερχομενος επι των νεφελων του ου-
ρανου · προς τον παλαιον των ημερων · καθως
ειπε δανιηλ · και αιωνιος αυτου η βασιλεια · +

[illegible]

Η μεν ημερα του παθους του Χριστου · η συνεκτεινε
[illegible] το · στερηθεισα ηλιου · η δε νυξ της αναστασεως ·
φως ημερα λαμπει τοις πιστοις · λαμπρυνομενη της
χαρας ... του φωτοδοτου · ...
προς αρχας ημας ελθοντας [illegible] · ...
μενους προς το τελος · ινα φωτι φως προσφερωμεν ·

ὃν προσκυνοῦντες, τὸν ἀναστάντα τριήμερον · +

Ἐκ τῶν μαθέων τοῦ ἄδου · κελεύσας ὁ Ἀδὰμ προσώπου τὸν
πλάσαντα · παραδείσου ἠξιώθη · καὶ προσέχων τῷ
κυρίῳ · [illegible] · ἐν τῇ φωνήματι αὐτοῦ · ἀφο
νοσ δεομένου · ὁ δὲ ἐν κατεξουσίᾳ · τοῦτον ἐνδυσάμε
νος τὴν φύσιν · ἐπὶ θεὸς προσομιλῆσαι καὶ θανά
του · καὶ ἀναστὰς συνανέστησας · τὸν ἀπ' αἰῶνος τα
[illegible] φιλάνθρωπε · +

Ἐπαινεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί · Χριστὸν ἅμα τὸν κύ
ριον · ἀληθῶς βασιλέα καὶ τὸν καταδεξάμενον τῷ · σ
ἑαυτὸν καὶ λυτρωτήν · ὅτι τὸ τούτου ῥήματος ἐκρά
τει ὡς θεὸς ἐλθών · πλουτίζων · λυτρούμενον γὰρ τῷ
θανάτῳ [illegible] · [illegible] τυραννούμενος ·
καὶ ἀναστὰς ἐπανήγαγεν τοὺς ἐξ ἔθνους [illegible] · πρὸς
τὴν ζωὴν ὡς φιλάνθρωπος · +

Στι ἀνας · τῷ σαββα ἑσ ἦ πλ α

Ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος · πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς ·
ἐπ' ἐσχάτων [illegible] τῶν χρόνων · ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρο
γάμου · σαρκωθεὶς βουλήσει · σταύρωσιν θανάτου
ὑπομεμένηκεν · καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρω

πορ[...]σεν · δια της εαυτου αναστασεως :~

Την εκ νεκρων σου αναστασιν · δοξολογουμεν Χριστε · δι ης
ηλευθερωσας αδαμιαιον γενος · εκ της του αδου τυραν
νιδος · και εδωρησω τω κοσμω ως θεος · ζωην αιωνιον

Σε δοξαζομεν κυριε · τον ε ⁓ και το μεγα ελεος +

Εκουσιως δι ημας · σταυρον υπομειναντα · και σε προσκυ
νουμεν · παντοδυναμε σωτηρ · μη απορριψης ημας
απο του προσωπου σου · αλλ επακουσον και σωσον ημας ·
δια της αναστασεως σου φιλανθρωπε · +

Δοξα σοι Χριστε σωτηρ · υιε θεου μονογενες · ο προσπα
γεις εν τω σταυρω · και αναστας · εκ ταφου τριημερος · +

Επαθες δια σταυρου · ο απαθης τη θεοτητι · ταφην κα
τεδεξω τριημερον ινα ημας ελευθερωσης · εκ της
δουλειας του εχθρου · και αθανατισας · ζωοποιη
σης ημας Χριστε ο θεος · δια της αναστασεως σου φι

Προσκυνω και δοξαζω και ανυμνω Χριστε ⁓ λευθερωπ +
την εκ ταφου αναστασιν · δι ης ηλευθερωσας ημας
εκ των του αδου αλυτων δεσμων · και εδωρησω τω
κοσμω ως θεος · αφθαρσιαν και ζωην αιωνιον
ως μονος αγαθος και φιλανθρωπος

Τὸ ξένον ὁ λόχος συμπέρημα · φρουροῦντες [illegible] νομοί · ὅτι [illegible] ἐφρόντισαν τὸ τοῦτο · οὐδὲ · ὡς ἀθάνατος [illegible] καὶ [illegible] τὸ δυνάμεως · ἀνέστη τριήμερος. +

Παρεθέντο τὰ σου [illegible] φυλαῖς ὁ δοῦ κύριε · καὶ ταῦτα σου [illegible] τριτ[illegible] αἰχμάλωτος οὗτος [illegible] · [illegible] ὁ ἔτυχε κατακλεισθῆναι · ἐν τοῖς καὶ τοῦ [illegible] αὐτοῖς [illegible] · ἀλλὰ καὶ ὡς [illegible] κατέλυσας τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον · ἐδόξαμεν αὐτὸν ὡς θνητόν · καὶ τρέμομεν θεόν · ὃν τὸ δυνάμει ἔλυσεν ἡμᾶς. + ἦχ(ος) [illegible]

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα θεὸν δοξολογήσωμεν · ἡ γὰρ σαρκὶ καὶ ψυχὴν τὴν [illegible] ὁ Χριστὸς ἐν τῷ αὐτοῦ πάθει διηρέθησαν · ἐξ ἀλλήλων ἀμφότεραι · ἀλλ᾿ ἀπαθὴς ὁ Χριστὸς · ἑκατέρων [illegible] · σωζόμενα [illegible] λαβεῖν · τῆς ἀχράντου ψυχῆς ἐκεῖ καταβληθείσης · ἐν δὲ τῷ τάφῳ διαφθορὰν οὐκ οἶδε · τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ λυτρωτοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα θεὸν δοξολογήσωμεν · ὁ γὰρ λόγος [illegible] ἑαυτὸν κενώσας [illegible] τῆς γῆς · τῷ ἐρήμῳ [illegible] καὶ [illegible] ὀρφανῶν [illegible] · ἀν τοῖς [illegible] λαβὼν [illegible] ἀρχὴν [illegible] δυνάμενος · οὐδὲν

265.

... τοὺς πάντας ε[illegible]
[illegible] καὶ ἀρχὴν
[illegible] καθέσαι τὸν [illegible] φρονούμενος.
[illegible] πῶς ἂν δηλοῖτο τὴν
[illegible] ταύτων ἔξω ἀποτάξαι· καὶ
[illegible]
[illegible] πολιτῶν· καὶ παραγγ[illegible]
[illegible] αὐτῶν· ἐξαιρέτως δὲ
[illegible] τὸν ὅλον ἀπαράιτητον. [illegible]
[illegible]
[illegible] προσαγορευόμενων ὁμοίως
[illegible] γνῶσιν· καὶ [illegible]
[illegible] χριστιανοὺς [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ καὶ τοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] παρὰ [illegible] ἐν τῷ
[illegible] πολλὰ [illegible]
[illegible] τὸν ὅλον ἀπαράιτητον καὶ
[illegible] ὁρᾶν· καὶ [illegible]
[illegible] τοῦτο προσ[illegible]
[illegible]
[illegible] μοσίαν τοῖς [illegible]
[illegible] οὕτως [illegible]
[illegible]
[illegible] κολάσεως [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀκριβέστερον ταῦτα
[illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]

οἱ θεό[illegible] ταυτοι [illegible]
τὴν τῆς ἀρχῆς ἐξ[illegible]
δεδώκασιν· ὅσα γὰρ [illegible]
[illegible] παρ' αὐτοῖς καὶ τὰς γν[illegible]
κτας· ὅσα τοῖς ὑμετέροις [illegible]
τὴν τῶν δημοσίων πραγμά-
των ἀντίληψιν ἀναλίσκεσθαι·
[illegible] γὰρ τοὺς ἀκοιμή-
τους [illegible] μᾶλλον οἱ ὕπνοι
καὶ τὰ ὄμματα [illegible]
[illegible] καὶ τὸ φροντιζόμενον [illegible]
[illegible] τῶν αὐτῶν [illegible]
[illegible]· καὶ ἀπόλλυσθαι
[illegible] αἰσχρότατον μέρος
παρ' αὐτοῖς [illegible]
[illegible] τῆς παρ' αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ἀρχῆς· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τῶν τοιούτων [illegible]
[illegible] ἀπαράιτητον τοῦ-
τον [illegible]
[illegible] τῶν λεγομένων
χριστιανῶν [illegible]
[illegible] μάλιστα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τολμήματος· ἀλλὰ
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ἀρ[illegible] ὁ ἅγιος [illegible] καὶ [illegible]
μὲν δὲ ἠλπίσθη. ἀπόνοια μᾶλλον
παρεσκεύαζε τὸ μέλλον. τὴν
παροῦσαν ὀργὴν τῆς ἐν αὐτῷ
δαιμονίας [illegible] ποι-
ησάμενος. καὶ [illegible]
[illegible] τοῖς αὐτοῖς κολασθέντας. ὁ
[illegible] τὴν τόλμαν τῆς
ἐν αὐτῷ θρησκείας [illegible].
ἀλλ' αὐτὸ [illegible] ἡγήσατο τύχης
[illegible] μᾶλλον. οὐ
καθ' [illegible] τοῦ κολασθέντος.
τούτοις [illegible] καὶ τὴν [illegible]
τοῦ [illegible] τοῦ αὐτοῦ φρονή-
ματος [illegible] τῇ σῇ σοφωτάτῃ
[illegible]. τοῖς βασιλικοῖς
[illegible] ἀκολουθοῦ [illegible]
[illegible]. [illegible] τοίνυν [illegible]
[illegible] τὰ τοιαῦτα γράμματα.
[illegible] καὶ τοὺς
[illegible]. ἤρχοντο
τῆς ὁδοῦ. ὁ δὲ ἅγιος ἀρτέμιος
ἅμα τοῦ [illegible]. [illegible] κατὰ
[illegible]. ὁ δοῦλος καὶ [illegible]
[illegible] εὐρέσθαι [illegible]
[illegible] καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολὰς
[illegible]. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς
[illegible]. [illegible] τὸν μακάριον
[illegible]. [illegible] δι-
[illegible] μοι ἐν [illegible]
[illegible] ὁ ἅγιος [illegible]

ἐν [illegible]
[illegible]
τοῦ [illegible]. [illegible]
[illegible]
αὐτὸν [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
πρᾶξαι. [illegible]
τοῦ ἀρίστου. [illegible]
ὁ δοῦλοι [illegible] πληρῶσαι [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τῇ [illegible]
[illegible]. [illegible]
κατὰ τὴν ὁδὸν ὁ ἅγιος [illegible]
μακάριος [illegible]
[illegible]
αὐτ[illegible] τοῦτο [illegible]
τὸν [illegible]. καὶ [illegible]
[illegible] προσηύξατο [illegible]
καὶ [illegible] τὰς χεῖρας αὐτοῦ
[illegible] προσφορὰν [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]
αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible]
μοι [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]
ἀρτέμιον [illegible] αὐτῷ [illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible] αὐτὸν
καὶ οὕτως [illegible]